PUBLICAȚIE LUNARA

ANUL XXIX. — No. 1 IANUARIE 1940

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIA SIBIIU

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

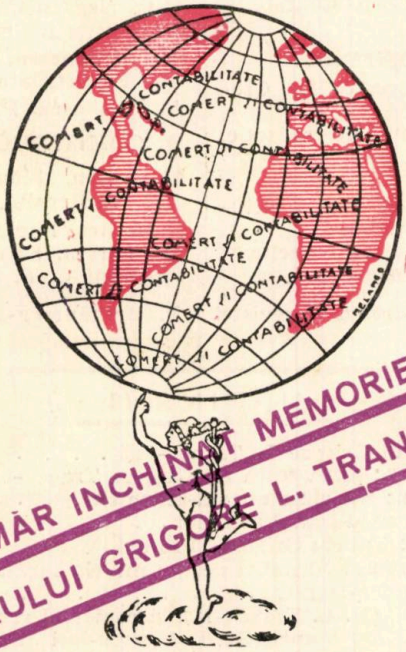

NUMĂR INCHINAT MEMORIEI MAESTRULUI GRIGORE L. TRANCU-IAȘI

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR Nr. 12
TELEFON 3-79-83

39245.

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decan de Onoare Corp. Contab.
† **Boltuş Lucian,** Dr. în ştiinţe de stat.
† **Eftimiu M. G.,** Bancher.
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert.
† **Herbst Otto,** fost Dir. Oficiul de vânzare al fabr. de hârtie din ţară.
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Iacobescu Sp., Prof. universitar.
Negrescu C. I., Director Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Administrator general al Teatrului Naţional din Bucureşti.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă.
Sersea Th., Şeful Serv. Invent. C.F.R.
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ.
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura".
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE :

N. Butculescu, Decan de Onoare Corp. Contab.
Membru în Comitetul de redacţie.

VICE-PREŞEDINŢI :

V. M. Ioachim, Profesor.
Membru în Comitetul de redacţie.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M. Fost Preşedintele Corp. Contab. Secţia Ilfov.

SECRETAR GENERAL :

Theodor Nitzu, Subdirector la Creditul Industrial.
Membru în Comitetul de redacţie.

CONSILIERI :

D. Bobină, Consilier technic Institutul Naţional al Coperaţiei.
Membru în Comitetul de redacţie.
S. M. Blumenfeld, Comerciant.
N. K. Constantinescu, Expert contabil.
P. Drăgănescu-Brateş, Membru în Comitetul de redacţie.
Andrei Gheorghiu, Sub-director Soc. Gaz, Metan.
Casier al Corpului şi membru în Comitetul de redacţie.
Iosif D. Lazăr, Comerciant.
I. C. Negrescu, Director, Soc. Com. Locuinţe Eftine.
Ştefan Popescu, Director Soc. de Gaz şi Electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI :

Marinescu, Florian, Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert contabil.
Th. Sersea, Şeful Serviciului Inventarierii C. F. R.

Directorul revistei : **P. Drăgănescu-Brateş.**

CUPRINSUL :

N. Butculescu: Lui Grigore L. Trancu-Iaşi 1
Prof. Sp. Iacobescu: Activitatea lui Grigore Trancu-Iaşi 3
Aureliu Marinescu: S'a stins un om-fenomen 8
D. Mociorniţă: Trancu-Iaşi, Precursor 11
Ioan C. Negrescu: Trancu Grigore „Prezent!" 12
Dr. Drăgănescu-Brateş: Amtntiri despre marele înaintaş Maestrul Gr. L. Trancu-Iaşi 15
Dr. V. M. Ioachim: Gr. L. Trancu-Iaşi şi comerţul românesc . . 17
Cristian Milian: Omul muncii Gr. L. Trancu-Iaşi 19
Gr Aprihăneanu Dragomir: Ţie maestre—ultim omagiu 23
Moartea lui Gr. L. Trancu-Iaşi 24
Dela Corpul Contabililor Experţi şi Autorizaţi 44
Instalarea Comisiei interimare a Corp. de Contabili 46
Colegiale. — Cereri de înscriere 51

† GRIGORE L. TRANCU-IAȘI

LUI GRIGORE TRANCU-IAŞI

Pentru sufletul meu adânc îndurerat şi superstiţios, nici odată dictonul francez „Jamais un malheur n'arrive seul", nu s'a dovedit mai adevărat ca acum.

După tragica lovitură şi îndoit de durerosul eveniment dela Zărneşti, din noaptea de 13—14 Decembrie trecut, unde au pierit gazaţi peste 100 de fiinţe, printre cari şi scumpii mei copii : Ing. Nic. Butculescu, Director al Fabricei de Hârtie de acolo şi nepreţuita sa soţie, — o altă lovitură cruntă îmi aduse soarta.

In ziua de Sfântul Ion, Dumnezeu chiemă la El pe cel mai bun, cel mai iubitor şi iubit şi cel mai ales suflet, *Gr. Trancu-Iaşi.* Se ştie de toţi câtă dragoste, câtă prietenie şi câtă încredere era între el şi mine. Un frate dacă pierdeam, nu-mi pricinuia mai multă durere decât dispariţia lui prematură. Zic astfel, pentru că el se simţea în deplinătatea forţelor lui fizice şi intelectuale, după cum singur o mărturisea tuturor. Nu trecea o zi fără să vină ca să mă mângâie sau să-mi telefoneze, mai ales în urma nenorocirei ce a aruncat durerea adâncă în sufletul meu pentru câte zile voi mai avea.

Aşa dar, Grigore Trancu-Iaşi, învăţătorul şi îndrumătorul tineretului, dascălul distins, bun, harnic şi inteligent, nu mai este printre noi ! Il plângem amarnic nu numai noi — cei dela Corpul Contabililor şi din învăţământ ; — îl plâng zeci de mii de muncitori — cărora el le-a hărăzit o soartă mai bună ! Il plâng artiştii şi muzicanţii, îl plâng poeţii şi scriitorii ! Il plâng avocaţii şi conjudeţenii lui din Iaşi ! Il plâng zecile de oameni necăjiţi cari veneau în toate dimineţile la el spre a cere un sprijin, o intervenţie, o vorbă bună, un ajutor, ce nimeni nu ştia mai bine ca el să dea cu atâta discreţiune şi mărinimie.

S'a stins permanentul lui bun humor, s'a stins inteligenţa lui scăpărătoare, s'a oprit pana lui maestră care zilnic — începând dela ora 6 dimineaţa — aşternea pe hârtie filosofia lui adâncă, bunătatea lui sufletească, iniţiativele şi observaţiile lui, cum şi gândurile creatoare şi realizările ce nu contenea de a le concepe şi înfăptui.

L'am cunoscut, sunt acum peste 40 de ani, când, modest funcţionar la B. N. R., ajutându-şi familia din leafă, a trecut examenul de profesor de contabilitate.

Felul lui de a judeca şi de a expune chestiunile puse de comisiune au stârnit admiraţia adâncă a celor prezenţi, membri în consiliul permanent, printre cari mă găseam şi eu, profesori şi elevi, cari, în unanimitate l'au declarat superior, cu mult celorlalţi candidaţi. In al VI-lea deceniu al vârstei, el şi-a luat doctoratul în ştiinţele comerciale, tot cu un succes desăvârşit.

Ori unde a activat, ca profesor, avocat, ministru etc., el şi-a cinstit şi ridicat personalitatea sa şi branşa din care a eşit, aceea de absolvent al Şcoalei Comerciale Superioare.

Prin el şi numai prin el s'a ridicat la o înălţime mult invidiată, profesia de Contabil şi de Expert, al căror Preşedinte de Onoare era şi se mândrea cu acest titlu.

Nu era oraş în ţară, nu era Congres al Experţilor Contabili în străinătate, unde — dacă mergea Trancu-Iaşi — să nu se adune toţi în jurul lui cu dragoste şi entuziasm spre a-l saluta şi sărbători. El pe toţi îi iubea de o potrivă. Pentru el nu erau „buni" şi „răi", ci numai „buni".

La ziua numelui lui, zi în care scriu anul acesta rândurile îndurerate din această Revistă, se adunau la el acasă toţi numeroşii lui prieteni, spre a-i aduce omagii de dragoste şi de admiraţie.

De azi încolo nu mai este bucurie pentru nimeni de Sf. Grigore.

Incheind cu tristeţea celui ce a pierdut pe cel mai iubit prieten, căruia Corpul Contabililor îi datorează ceeace este astăzi, îi spun că vecinică va fi amintirea şi recunoştinţa acestui Corp, format de el şi condus atâţia ani, fără şovăire, nici oboseală.

Pe ilustrul şi nepreţuitul dispărut nu ştiu cine îl va putea înlocui vreodată !

Eu îi rămân pentru totdeauna prietenul cel mai neconsolat şi admirator îndurerat.

N. BUTCULESCU
Decan de onoare al Corpului
Contabililor Experţi şi Autorizaţi

ACTIVITATEA LUI GRIGORE L. TRANCU-IAȘI

De ziua numelui său 25-I-1940

In două rânduri, împreună cu colegii D. R. Ioanițescu și V. Stoicovici, am avut greutatea deosebită, de a mă ocupa de activitatea acestui supra om, — atât atunci când, dela conferențiar a fost ridicat la rangul de profesor agregat, — cât și atunci când a fost ridicat la rangul de Profesor definitiv. La fiecare dată lucrările scumpului nostru candidat erau din ce în ce mai numeroase, și mai interesante și ceva mai mult chiar atunci când titlul lucrării s'ar fi părut indiferent, îndată ce se examina materia tratată, se descopereau totdeauna elemente prețioase, scânteeri din gândirea lui Grigore Trancu-Iași.

Voi înșira câteva din lucrările cercetate de noi, pentru dobândirea gradelor susmenționate, — nu atât pentru reamintirea valorii lor incontestabile, — cât mai cu seamă pentru stimularea colegilor noștri mai tineri care se cuvine să urmeze fiecare în direcția ce-i va plăcea mai mult pildele marelui nostru dispărut.

Grigore Trancu al nostru a făcut la Academie mai întâiu **Corespondența Comercială Română.**

Acest obiect a fost scos din făgașul formularelor de scrisori tipice — extinzându-l la toate felurile de manifestări pe care mintea omenească le reprezintă prin mijlocul **Corespondenței și al scrisului în genere.**

In lucrarea sa intitulată **„Ritm Nou"**, Grigore Trancu-Iași, tratează o varietate de probleme privitoare la **legea Construcțiilor ; Apărarea Deponenților la Bănci ; Accesul Publicului la Autorități ; Dobânda la Impozitele întârziate ; Ziua Cooperației; Budgetul Rectificat ; Pensionările funcționarilor ; Drepturi câștigate pentru unele categorii de pensionari ; Patente fixe ; Munca în Porturi ; Valorificarea produselor agricole ; Taxa pe pâine ; Prime pentru exportul grâului ; Incurajarea întreprinderilor de țiței. Contabilitatea publică și experții străini ; Registrul de comerț și Patenta fixă.**

Urmărind felul cum au fost tratate subiectele de mai sus, s'a relevat încă odată competența multilaterală și dorul lui Grigore de a fi înoitorul cel mai la curent cu problemele zilei. El știa că sunt soluțiuni a căror întârziere în aplicarea lor, nu

puteau fi decât spre marea pagubă a vieții publice și particulare din țara noastră.

Și pentru că îl pasionau în deosebi chestiunile sociale, îl găsim publicând și susținând studii ca următoarele:

„**Meseriașul în fața marei Industrii**" precum și Raportul său susținut la Conferința „**Uniunii Interparlamentare**" tratând despre:

„**Protecția copiilor nelegitimi și abandonați din România**"; „**Protecția Mamei și Copilului**".

De protejarea tuturor se îngrijea el — numai de persoana lui, Grigore al nostru se desinteresa în totul.

Alt studiu intitulat: „**Zi de zi de strajă la interesele obștești în Parlamentul Țării**".

In studiul acesta Grigore Trancu-Iași, se ocupă de: **pensiile neplătite, — de reducerea lefurilor, — de budget, — Industria Națională, — Monetele de argint de 100 lei, — Casa de Amortizare, — Apărarea Comerțului, Vadul Comercial, Protecția Porturilor; — Monopolul Alcoolului, etc.**

Iată-l dar pe Grigore al nostru avântat în alte domenii, pretutindeni simțindu-se tare pe concepția și susținerile lui de înalte binefaceri sociale.

Și ca și când n'ar fi cutreerat și semănat ideile sale pe destule domenii, tot el Grigore L. Trancu-Iași, strânge într'o broșură, intitulată „**Cronici Judiciare**" o serie de preocupări legislative, la care a participat cu tot sufletul său mare, pentru armonizarea și legiferarea echitabilă în materie de:

„**Concordat preventiv; Legislația aeriană; Legiferarea „Radio-electricității; Asanarea datoriilor agricole; Confede-„rația Dunăreană; Proprietatea literară; Unificarea Legislativă**", etc.

Predilecția acestui scump coleg al nostru se manifesta pretutindeni și cu inclinațiile proprii firei lui ultra umanitare.

In conferințele sale intitulate: „Animatori", „Creatori", „Infăptuitori", „Spre alte zări", „Credința", etc.

Grigore L. Trancu-Iași, stimulează continuu massa tineretului nostru, pentru mâncă netârguită și fapte mari demne de înaintașii și patrioții, prezentați de conferențiar, cu toată vigoarea sufletului său.

Se ocupă apoi de marele nostru poet „**Eminescu**" și-i analizează opera lui economică exemplificată prin articole:

Munca Națională : Moravuri streine, Concepția de Stat, Productivitatea ; Rentabilitatea muncii, etc.

Trece și abordează cel dintâiu problema **„Dreptului Aerian"** pentru care ține un curs special, ca și când ar fi fost de când lumea în domeniul aviației mondiale.

Dar câte n'a făcut Grigore L. Trancu-Iași, pretutindeni ?

Pe terenul didactic el apăru, după ce își completase desăvârșit disciplinele sale practice.

Dacă voiai să afli în ce sală ținea Trancu prelegerile sale, n'aveai nevoie să cauți în condica de prezență, ci era destul să treci pe lângă sălile de cursuri, și unde se auzeau aplauze, acolo era Grigore L. Trancu-Iași, acolo, el împletea firul sufletului său cu al studenților săi, astfel că manifestările spontane ale clasei erau totdeauna justificate.

A încheia prin formula obișnuită : „Acesta a fost Grigore L. Trancu-Iași", este a-i neglija atâtea alte manifestări permanente ale lui, — care nu se pot trece cu vederea.

Toți colegii noștri l-au cunoscut, — fiecare l-a cunoscut, într'un fel, — toți au avut ceva de învățat dela el.

Colegii noștri tineri e bine să nu uite pe acest înaintaș al lor, — model desăvârșit în mai toate manifestările gândirii omenești.

Acest model trebuie perpetuat prin mulțimea celor rămași, fiecare căutând să continue începuturile pe care marii maeștri le lasă în omenire, pentru ca aceasta, urmând îndrumările date, să caute a fi mai bună, mai activă și mai înțelegătoare a vremurilor pe care le trăim.

25-1-1940.

SP. IACOBESCU
Prof. Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale București

S'A STINS UN OM-FENOMEN

— PROFESORUL GRIGORE L. TRANCU-IAȘI —

In seara Sfântului Ion, aparatele de radio după acordurile unui melodios vals, au difuzat, — și colegii noștri din întreaga Țară au aflat, — trista veste a plecării din viața pământească a sufletului lui Gr. L. Trancu-Iași, fost Președinte de Onoare al Corpului Contabililor Experți și Autorizați.

Copleșiți de durere fiecare din noi a dus în mod spontan mâna la inimă dând astfel salutul cuvenit ultimii svâcniri a inimii, care a pulsat o viață întreagă pentru ridicarea din ce în ce mai sus a prestigiului profesiunii noastre.

S'a răcit mâna care împărțea cu voioșie broșurile ce conțineau harurile dăruite lui de cel de sus, s'au stins ochii cari ne priveau cu blândețe apostolică, s'a încleștat gura de aur prin care s'au strecurat timp de peste trei decenii gândurile unui cugetător, ales, dintre aleși. Din noi s'a rupt ceva...., s'a rupt fibra ce vibra cu putere de câte ori ne dădea cu un neîntrecut optimism, chiar în timpuri grele, speranța într'un viitor mai fericit.

Șeful promoției 1890 dela Școala Comercială din Iași, funcționarul Sucursalei Băncii Naționale din Iași, mai apoi contabil al aceleași Bănci dela Galați, nu și-a uitat niciodată părinții, nu și-a uitat leagănul copilăriei — orășelul Tg. Frumos, — nu a uitat templul de unde a primit cultura, nu a uitat nici odată pe Profesorul de contabilitate, Const. Petrescu, nu a uitat niciodată că înainte de a fi Avocat, Profesor, Deputat, Om politic, Ministru, *a fost Contabil.*

Da, Trancu-Iași, care alături de Th. Ștefănescu și Const. Petrescu, a îmbogățit literatura contabilă românească cu prețioase tratate de contabilitate; care a făcut să strălucească prin prelegerile sale catedrele de contabilitate dela Galați și București; care a ținut ca înainte de a sui catedra Academiei Comerciale să se prezinte, după ce a fost de 2 ori Ministru, la examenul de doctorat; care a dat profesiunei contabile o lege; care a fost Președinte de Onoare al Corpului Contabililor Experți și Autorizați dela înființare și până la ultima clipită; *a rămas Contabil.*

Ca unul ce am activat ca idealist în profesiunea noastră, doream să-l cunosc și l-am cunoscut în 1914, când în sala restaurantului „Natura" a colegului Crivda, a fost sărbătorit pentru alegerea sa în parlament, alături de colegii Grigore Coandă și Const. Neamțu, de către Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț.

Idealismul, voioșia și optimismul său, m'au captivat și l-am urmărit pretutindeni tot restul vieții.

Deputatul plin de demnitate, care ca reprezentant al Partidului Muncii, creat în Moldova în timpul războiului, a făcut să răsune durerea neamului la aflarea mutilării granițelor noastre, a fost chemat în timpuri grele să colaboreze cu unul din marii eroi ai neamului, cel mai popular om al țării după război, acela care, dacă n'ar fi existat, ar fi trebuit să fie creat, Generalul Averescu.

Deși Ministru fără portofoliu în guvernul Averescu din 1920, reușește să facă să ia ființă Ministerul Muncii și Ocrotirilor Sociale în care înglobase și Cooperația.

Profesorul de contabilitate, contabilul Trancu-Iași, care a făcut parte din creatorii Partidului Muncii, a fost chemat de Partidul Poporului să creeze pentru prima oară în țara noastră, Ministerul Muncii.

Ca titular al acestui Minister, după ce a trecut greaua perioadă a organizării, ajutat de Profesorul D. R. Ioanițescu, a desfășurat un vast program de activitate, program cu care a reușit că cucerească mai mult admirația Genevii, decât a celor din Țară. Timpul, acest mare maestru, a scos la iveală mai târziu marile, extraordinar de mari merite ale lui Trancu-Iași, pentru creațiile sale, ca Ministru al Muncii.

Numai acei cari cunosc împrejurările grele prin care a trecut țara între anii 1919—1924, și mai cu seamă în anii 1920 și 1921 își pot da bine seama cât de mari au fost serviciile aduse țării de Generalul Averescu, acela care a știut să aibă la postul de onoare pe soldatul cel mai credincios, pe optimistul cel mai de preț: Trancu-Iași.

Trebuesc scrise pentru posteritate pagini întregi care să arate în toată sinceritatea, ce-ar fi ajuns țara noastră și muncitorimea ei dacă n'ar fi fost brațul de oțel al generalului, dacă n'ar fi fost inteligența și puterea de muncă a lui Trancu-Iași.

Cu toate că elementele de dezordini, alimentate cu fonduri de peste graniță, răușise să stăpânească, până la un punct, muncitorimea din fabrici, cu toată atmosfera de răsvrătire, Trancu-Iași, care n'a știut ce-i demagogia, și-a format un program de contra acțiune, fără represalii, colindând fabricile din toată țara, ținând lucrătorilor cuvântări pline de convingeri pornite din adâncul sufletului său curat și bun.

In calitate de șef contabil al fabricii de chibrituri și timbre am ascultat o atare cuvântare. Suit pe o scară, după ce a aruncat o privire cercetătoare mulțimii, ca să-i prindă mișcarea, după ce a arătat rostul său ca Ministru al Muncii, a încheiat: „Dragii mei tovarăși, vă spun astfel pentru că suntem tovarăși de muncă nu tovarăși de răsvrătiri, țara are nevoie de liniște, sufletele celor 800.000 de eroi, căzuți pe câmpul de luptă, v'o cere, spuneți-mi ca unui tată, CACI EU SUNT TATAL VOSTRU, tot ce vă doare".

— Ești Ministrul Burghezimii, nu al muncitorilor, a strigat o lucrătoare *) pe pieptul căreia flutura o mare cocardă roșie.

Trancu-Iași, văzând care-i situația, nu s'a intimidat, a zâmbit o clipă, apoi foarte serios a spus:

„Aveți timp de gândit până mâine când aștept să stau de vorbă cu o delegație a Dv., până atunci, însă, eu, care sub cocarda roșie pe care fiecare o purtați pe piept văd și aud bătând o inimă tricoloră, plec de aci cu convingerea că din dealul Filaretului va suna din plin goarna liniștirii spiritelor muncitorilor români".

Intr'adevăr, Trancu-Iași a avut dreptate, căci a patra zi, conducătorii dezordinelor provocând greva generală în întreaga țară, a pornit surpriza.

In timp ce în toate fabricile lucrul încetase, în timp ce în capitală toate sirenele amuțiseră, din dealul Filaretului dela Fabrica de chibrituri și din câmpia Grandului de la Fabrica de tutun, sirenele au sunat prelung timp de o jumătate oră și pe când deasupra castelelor de apă vântul mișca cu putere tricolorul întrezărit de Trancu-Iași, **lucrătorii, cari** schimbaseră cocardele cu tricolorul țării, lucrau de zor ca să împlinească producția scăzută din cauza dezordinelor !

---

*) Această lucrătoare a fost numită peste o lună funcționară la Ministerul Muncii.

Dela Filaret, deci a pornit curentul ordinei; manifestul și ziarele din acea vreme fac dovada.

Târziu, Ministrul, Profesorul și Contabilul Trancu-Iași a aflat că acțiunea lui a fost mult ajutată, la București, și de câțiva contabili.

După trecere de trei luni, cu toată situația grea în care s'a găsit țara, Trancu-Iași, nu și-a uitat colegii de profesiune.

D-l Profesor D. R. Ioanițescu în cuvântarea sa funerară a arătat că într'o dimineață de Iunie la ora 6 s'a pomenit cu Ministrul său, Trancu-Iași și cu D-l N. Butculescu cu proectul de lege al Corpului Contabililor *) ce urma să treacă în aceiaș zi prin parlament. Proectul a trecut, legea a luat ființă, publicată fiind în Monitorul Oficial Nr. 80 din 15 Iulie 1921.

De atunci Trancu-Iași a fost ales Președinte de Onoare al Corpului Contabililor, situație pe care a deținut-o până a închis ochii. In această calitate a fost fala congreselor noastre, în special cu prilejul Congresului internațional de contabilitate ținut la București în 1931.

* * *

Cu prilejul sărbătoririi sale pentru 50 ani de activitate s'a văzut — și volumul omagial o dovedește — ce activitate de neînchipuit a desfășurat Trancu-Iași în toate domeniile. Un Om-fenomen.

Conferențiar de elită, avocat distins, apreciator al artelor, al muzicei, poet, epigramist, ziarist, cooperator, ctitor de biserici, etc.

Ateneul Român, ateneele populare, organizațiile profesionale, organizațiile studențești, sălile de concerte, de pictură, de sculptură și de biblioteci, societățile de binefacere, vor simți totdeauna lipsa prietenului și animatorului lor, Trancu-Iași.

Au plâns la moartea lui văduvele, orfanii și invalizii de război, au plâns ucenicii din căminuri, au plâns elevii și studenții săraci, au plâns funcționarii comerciali, au plâns negustorii, au plâns industriașii, au plâns muncitorii din fabrici și din porturi, au plâns artiștii și plâng și azi toți acei, cari, având

*) Elaborat dela Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț.

nevoie de un sprijin, de un cuvânt de încurajare, de un sfat, de o vorbă bună, au găsit la Trancu-Iași, o ușe deschisă și o îmbrățișare caldă.

Puțini au înțeles ca Trancu-Iași, iubirea aproapelui.

Panteonul oamenilor mari ai Țării, una din piețele publice din capitală, una din instituțiile create de el, așteaptă artistul care să întruchipeze simbolic pentru generațiile viitoare tot ce a făcut Trancu-Iași, pentru cei de azi și, mai cu seamă pentru cei de mâine.

La locuința sa din Str. Toamnei, bustul lui Beethoven alături de al maestrului Enescu, superba dedicație a Patriarhului Miron, tablourile lui Grigorescu, colecția caricaturilor sale, albumurile primite ca omagii, colecția scrisorilor mamei sale, biblioteca și colecțiile tuturor conferințelor și scrierilor sale, ca publicist, aranjate într'o ordine desăvârșită pe ani și pe specialitate, corespondența cu prietenii din țară și străinătate, discursurile sale și multe alte comori, adunate ca intelectual, sunt la locul lor și așteaptă — bine înțeles cu încuviințarea familiei — pe amatorul de speța lui Trancu, abil, care să scrie tot ce va vedea și va trebui să știe țara despre Trancu-Iași.

Noi, contabilii, inclusiv cei cari au îmbrățișat spre marea lui mulțumire, cariera de negustori, vom păstra în orice ocaziune momente de reculegere pentru evocarea spiritului său ales și sfânt, nu vom uita conferința sa „Cartea Mare și Cartea Mică", vom da dovadă de înțelegere deplină nu numai pentru păstrarea dar și pentru mărirea patrimoniului lăsat prin legea ce ne-a dotat, îi vom proslăvi memoria în ziua eroilor neamului și vom avea veșnic înainte versul lui Goga, modificat și adaptat de Trancu-Iași timpului de azi:

„Munții noștri aur poartă
„Vreau PRIN MUNCA altă soartă".

AURELIU MARINESCU
Fost președinte al Corpului Contabililor
Secția Ilfov

TRANCU-IAȘI, PRECURSOR

Trancu-Iași a fost un precursor în cucerirea pozițiilor economice, de către elementele etnice românești, pregătite în Școlile Superioare de Comerț.

Pentru calitățile lui de om dinamic, activ, energic, dublat de o putere de muncă și de o rară amabilitate în raporturile cu semenii ; generațiile ce i-au urmat și cele viitoare, trebuie să-i rămână etern recunoscătoare.

Personal nu i-am fost nici elev și nici n'am venit în contact prea des, atât din punct de vedere politic și nici din alte împrejurări, cu mult regretatul Trancu-Iași. Dar, ar trebui să fie cineva lipsit de cultul oamenilor de muncă și de nădejde, dacă ași afirma că chiar așa din vedere și din scurte convorbiri avute împreună, însă mai mult din activitatea desfășurată pe diferite terenuri, de el, nu l-am cunoscut suficient ; da, l-am cunoscut ca un luptător curajos, ca un om de caracter, ca un om de inimă și ca un exemplar dintre cele mai reprezentative în ce privește munca dârză, pentru a birui în orice acțiune, dar mai ales în cele pentru care se pregătise, adică în Economia Națională.

M'a fermecat adesea bonomia și mai ales veselia lui calculată și cercetătoare.

Doresc generațiilor ce vor urma, să imite, măcar în parte, felul lui de muncă, de viață și de a fi în contactul cu realitățile și cu semenii.

DUMITRU MOCIORNIȚĂ
Mare industriaș

TRANCU GRIGORE

„PREZENT!"

1893, Iunie. Intâia Școală de Comerț din Iași încheia ciclul ei de 5 ani, căci după regulamentul Carp, școala în viitor va fi în cursul inferior de 3 ani, denumită de Gr. I., iar în Cursul Superior Școala Comercială de Gr. II.

Sunt 4 promovați adică toți elevii clasei a 5-a, între care și Trancu Grigore.

1903. Peste 10 ani termină seria noastră cursul de Gr. II.

La serbarea școlară din Iunie promoția, Trancu, e toată în ființă. Ea se așează în primele 2 bănci ale școalei. Eminentul profesor V. I. Radu strigă întâiu catalogul, promoției 1890. Trancu Grigore!

Parcă îl văd tânăr, grăsuliu, elegant, se scoală din bancă și strigă odată tare: prezent!

Nu-l voiu uita în această ținută până voiu muri!

Ne-a făcut o impresie adâncă întregei școli, și, ni s'a dat ca exemplu de profesori.

1904. Terminasem, armata la regimentul 11 Siret Galați și tocmai eram în examenul de sublocotenent. Mă întorceam necăjit în Septembrie dela Tunel, unde făcusem o ridicare pe hartă și pe str. Domnească mă întâlnesc întâmplător cu Trancu care venea dela slujbă. Prima lui vorbă, fuse: Bine măi Negrescu, tu aici și să nu vii pela mine! Hai să vezi unde stau. O sbughisem! A doua zi aveam examenul și trebuia să lucrez harta după cote etc. Mi-am zis ce o fi o fi și m'am lăsat dus de el. Stătea în casa lui Cuza Vodă de lângă grădina publică unde azi e muzeul Străjii Țării și doar nu trecuseră decât 40 ani dela 1863, când o locuia Domnitorul Cuza!

Aranjamentul casei era foarte bine. Biblioteca pe care și-o creia Trancu era în aceiași cameră în care fuse Biblioteca lui Cuza.

Am vorbit multe. Abia la 3 am plecat. Ne încânta verva lui și cunoștințele lui întinse. Era pentru noi un Messia al Școalei Comerciale.

Am plecat la București în lupta vieții.

1913. Monumentul profesorului de contabilitate C. Petrescu dela Eternitatea din Iași. Trancu avea un cult pentru el.

Din subscripția noastră și cu concursul lui Mirăuță, Ballo, Criveanu, Ghiorghiu Leonida, ș. a. s'a ridicat frumosul monument în granit. Trancu a dat de s'a săpat în față un Jurnal.

— Cartea Mare, o invenție de simplitatea contabilității duble a lui Petrescu.

După sărbătorirea dela școală, momente înălțătoare pentru elevi — s'a făcut la cimitir comemorarea lui Petrescu. Am vizitat apoi bojdeuca lui Creangă și localitățile din jurul Iașului.

1916—17. Războiul întregirei naționale.

In grija zilei de mâine : eram căpitan, l-am revăzut în trecerea prin Târgul Frumos : In balconul casei părintești stând rezemat de un stâlp de lemn în fața ferestrei. Trancu ducea grija mamei lui.

1926. Septembrie 28. La Ministerul Muncii, Cooperației și Asigurărilor sociale.

Dimineața primesc un telefon dela șeful de Cabinet.

Domnul Ministru Trancu, dorește să vă vadă la ora 11. M'am prezentat punctual.

Negrescule vrei să primești Direcția.....

I-am spus categoric. Coane Grigore, toată viața, știți bine după principiile profesorului nostru Petrescu, am fugit de leafă, de demnități la Stat, sau în legătură cu Statul, iar ocupațiile mele nu-mi permit să-mi consacru timpul în altă parte, și nici sinecurist nu pot să fiu, fără o contravaloare a muncii și cunoștințelor mele.

Mi-a scos atunci din saltar o fotografie a sa, mare, pe care a scris „Prietenului Ioan C. Negrescu, luptător pentru cauza celor mici și umiliți pentru că și el s'a ridicat din mijlocul lor". Bună amintire dela Trancu-Iași, Ministru etc.

1927. La băile Herculane.

Director al Sucursalei Băncii Naționale din Lugoj, era Alex. Petit, absolvent dela Iași.

„Mi s'a urît de Băile istea, hai să mergem la Lugoj.

Iacă scriu lui Petit Duminică să ne primească". Plecarăm dimineața la 5. Primirea ce ne-a făcut Petit o voi povesti și nepoților.

Toată negustorimea și funcționărimea, contabili și asigurările sociale erau la gară și pe strada ce ducea în oraș. S'a vizitat muzeul orașului, fabrica de mătase, etc., iar apoi în două zile consecutive regiunea Deva, fabrica de sticlărie a

baronului X, băile Buziaș etc., Trancu fiind peste tot neobosit și numai simpatii.

1928. Suntem la Iași, 25 ani dela promoția noastră, 35 ani dela promoția Trancu și 20 ani dela promoția 1908 Mitoșeriu.

Dela cofetăria Vlădescu am pornit în procesiune, în frunte cu Trancu la Cimitirul Eternitatea unde s'au depus jerbe de flori pe mormintele foștilor profesori și colegilor morți.

La școală apoi în mijlocul foștilor profesori, Cristofor, Radu, Siby, Botez, Costin. In timpul serbărilor ce au avut loc, Trancu e obiectul unei vii manifestări de simpatie.

La strigarea catalogului școalei din seria Trancu din 4 răspund 3. Trancu Grigore : Prezent ! Athanasiu și Schwartz.

Bătrânul Moș Costache fostul portar care ne lua căciulele când întârziam dela școală, căpătă dela Conul Grigore o căciulă mare frumoasă și 500 lei, iar tânărul Ștefan Negrescu îi fotografiază pe amândoi. Sărace Moș Costache, tu deși ai peste 35 ani ! trăești !

1933. 40 ani seria Trancu și 30 ani seria noastră, dela absolvirea școlii.

Trancu, Athanasiu și Schwartz, răspund, prezent !

La școală o grandioasă serbare, iar apoi o agapă în noul local al internatului.

După masă la via Rohr.

O altă manifestație de simpatie seara la banchet în restaurantul din oraș. Președintele ing. E. Bujoiu citește câteva versuri a unui autor ocazional în care ne urează la fine :

„un centenar să trăiți
„cu Trancu în frunte tot mereu
„să v'ajute Dumnezeu".

1935. Examenul de experți contabili din Galați. Primirea ce ne-a făcut-o Drăgănescu-Brateș va rămâne neștearsă.

Cele 6 baluri din Galați unde Conul Grigore era primit cu urale ne a ținut până în ziuă.

1939. 45 ani. La Camera de Comerț Iași. La școală. Intrarea în clasă. Parastas, comentarii, împărțirea premiilor. La o întrunire a noastră la Bolta rece în aceiaș cameră, în care Eminescu își petrecea nostalgia, Trancu e trist ; se gândea acasă la Tg. Frumos unde mama lui nu mai era.

1940 ! Dece scumpe camarade ne-ai părăsit atât de repede, cel puțin să fi avut bucuria ultimă să sărbătorești 50 ani dela absolvire !

IOAN C. NEGRESCU

AMINTIRI

despre Mareie Inaintaș Maestrul Grigore Trancu-Iași

Este foarte greu să concentrezi în câteva pagini o figură luminoasă, strălucitoare, activă, străbătătoare, cum a fost personalitatea Maestrului Trancu-Iași.

Gesturi mărinimoase făcea la tot pasul. Relev unul din mulțimea lor : Reușește primul la examenul de profesor în învățământul comercial și cedează locul care i se cuvenea în București, unui coleg, mulțumindu-se cu un loc în provincie, la Galați.

Nu refuza pe nimeni când era solicitat să cunune sau să boteze ; se oferea spontan și avea mână bună ; se pot număra cu sutele finii în tot cuprinsul țării, în sate și orașe.

Era nelipsit dela orice manifestare artistică, literară, culturală de seamă. Dela congresele Corpului Contabililor, pe care el l'a întemeiat, nu a lipsit nici odată : București 1923, Cluj 1925, Chișinău 1927, Constanța 1929, iar București internațional 1931, Cernăuți 1933, Timișoara 1935, Galați 1937, Brașov 1939 ; a participat și la congresele internaționale de Contabilitate dela Londra 1933 și Paris 1937, luând cuvântul și stârnind admirația colegilor străini.

In calitate de Președinte de Onoare al Corpului Contabililor, a luat parte la foarte dese ședințe, prezidând cu mult tact și spontaneitate, întrebuințând umorul unde era necesară dojana.

In multe privinți Maestrul Trancu-Iași putea fi luat ca exemplu : în ce privește promptitudinea, era cel dintâi ; totdeauna răspundea prezent !

Afabilitatea și atențiunea față de cei mai mici, ca și față de cei mari, erau neîntrecute și îl făceau cu adevărat cuceritor de suflete. El împărțea cu multă prodigalitate vorbe bune, flori și daruri ; dedea cu bucuria profundă a omului convins că atât valorează omul pe pământ cât poate să dea. Ori unde era, se făcea lumea roată în jurul lui. Avea acel magnet al omului sigur de el, sigur pe cuvântul rostit. Povestea cu multă claritate și era un isvor nesecat de vorbe de spirit, pe care le ticluia instantaneu.

El și-a atins multe idealuri în viață, dacă poate fi vorba de mai multe idealuri: casă, familie, profesiune, ranguri, decorații, uși deschise, dar toate se pot reduce la unul singur: a răspândi lumina, bunătatea, dreptatea pe pământ.

El răspândind lumina și bunătatea, lupta pentru mai multă dreptate, o dreptate bazată pe muncă, pe înălțare prin cultură, prin inițiativă, prin realizări.

Munca nu-l obosea; îl refăcea, îl întărea. Admiram de multe ori scrisul lui limpede, categoric și simpatic în care își așternea singur pe hârtie notițele pentru cursuri, conferințe, cuvântări, scrieri.

Când găsea timp pentru toate ? ! Era un mister, căci activitatea lui era prodigioasă, fenomenală.

Grigore Trancu-Iași a fost un fenomen rar; rar nu numai la noi în țară, dar, cred, și pentru multe alte țări. El oscila între poezie și realitate cu o ușurință extraordinară; în amândouă se găsea pe teren. Era un spiritual; nega materialitatea, sau îi afla rostul numai întrucât este pusă în serviciul spiritualității.

Spiritul lui, de acolo de Sus, unde s'a regăsit cu toți oamenii mari pe cari adesea îi evoca, veghează asupra noastră. Opera lui nu s'a terminat prin trecerea lui din viață; ea continuă și va continua în veci.

Dr. P. DRĂGĂNESCU-BRATEȘ

GR. L. TRANCU-IAȘI și COMERȚUL ROMÂNESC

Marele și iubitul nostru Gr. L. Trancu-Iași, a cărui dispariție neașteptată ne-a cutremurat pe toți, termina de obicei, cuvântările sale către tineret astfel: „Ceeace rămâne după noi nu este averea, ci operele pe care le-am înfăptuit ori am dat îndemnuri sau contribuția noastră dezinteresată pentru înfăptuirea lor".

Nimeni altul nu a făcut mai bine dovada acestui adevăr ca însăși profesorul Trancu-Iași.

Printre numeroasele înfăptuiri ale marelui dispărut vom aminti aci una, care azi în special are o semnificație deasebită s. a. **Învățământul practic pentru ucenicii din comerț.**

După școala — pe care cu mijloace proprii — a făcut-o în Galați cu un modest învățător Pastia — în 1914 a găsit un prilej minunat ca să dea acestui învățământ o bază solidă.

Camera de Comerț și Industrie din București, din inițiativa mult regretaților D. Hagi Theodorachi și Chr. Staicovici cu concursul câtorva tineri entuziaști, înființează în 1913 o Școală practică pentru ucenicii din Comerț, care însă nu era în cadrul învățământului public. Spre a da acestei școli și în general unui asemenea învățământ o așezare temeinică m'am adresat în calitate de Director al acestei școli deputatului Trancu-Iași, pe care l'am luat dimineața dela hotelul unde descindea când venea din Galați și împreună ne-am prezentat mult regretatului I. G. Duca, pe atunci Ministru al Instrucțiunii Publice.

Nu i-a fost greu lui Trancu-Iași să obțină ceeace doream și anume: recunoașterea școlii și încadrarea ei în regimul Școlilor comerciale, cari se bucurau de anumite avantagii.

Iar la eșirea primei serii de absolvenți ai acestei Școli, însă-și Ministru a ținut să prezideze solemnitatea.

De atunci, acest învățământ s'a dezvoltat în continuu și azi reforma învățământului profesional tinde să ia drept bază tocmai acest învățământ. Este singurul învățământ, care a dat un procent de circa 40% negustori.

Trancu Iași a avut viziunea clară a ceeace ne trebue:

Nu capitalul, care lipsește, este cauza că n'avem negustori: nu cu subvenții dela Stat ori dela Banca Națională se fac

negustori, ci cu pregătirea de elemente destoinice cărora să nu le fie ruşine să se facă negustori. In această privinţă nu totdeauna a fost înţeles. Când într'o conferinţă, Trancu-Iaşi a îndemnat chiar pe studenţii Academiei Comerciale să facă practică la librării, să lucreze şi în magazine, nu numai în birouri, un potop de atacuri s'a îndreptat contra sa, chiar din partea foştilor săi elevi.

Şi cu toate acestea, drumul arătat de Trancu-Iaşi este singurul care duce la românizarea comerţului.

Altfel tot ce se face este prilej de discursuri, de propagandă, de acţiuni izolate, de experienţe fără urmări, care nu duc la rezultatul dorit.

Acum când omagiem memoria Profesorului Trancu-Iaşi, să ne gândim cu mai multă seriozitate la îndemnurile lui, dacă voim în adevăr să avem un comerţ românesc.

Dr. V. M. IOACHIM

OMUL MUNCII: GRIGORE TRANCU-IAȘI

— AMINTIRI —

Omul care a cunoscut plăcerea muncii intense atât pentru sine, luptând din fragedă copilărie, spre a-și crea un rost în viață, cât și pentru cei cu cari venea în contact spre a le rostui viața, potrivit generozității sufletului său, nu mai este.

Grigore Trancu-Iași avea cultul muncii. La catedră, la bară, ca și'n toate manifestările culturale, sociale și economice, el nu pierdea niciun prilej de a afirma crezul lui așa de drag: munca și dragostea pătimașe de a ridica pe cei oropsiți de vitregia vremurilor sau oamenilor și de a infuza noui energii pentru cucerirea vieții.

Lui i-a fost dat să-și împlinească visul ce l-a frământat cu toată căldura sufletului lui: organizarea legislației muncii, ca întâiul ministru al muncii. Acest minister era copilul lui sufletesc cel mai drag. Fie în fruntea lui, fie în afara lui, el înțelegea să aducă numai entuziasm, mai multă dreptate și omenie. Lui i se datorește că a făcut din clasa muncitorilor, așa de oropsită, o clasă activă, demnă și cu un rost bine determinat în viața noastră de stat.

Imi reamintesc că'n perioada intensă a organizării legislației muncii din anul 1927, elaborând un ante-proiect de lege pentru înființarea și organizarea Camerelor de Muncă și a Consiliului Superior al Muncii, a trimis acest ante-proiect spre consultare și Camerei noastre. Ante-proiectul de lege se baza pe principiul exclusiv al reprezentării salariaților. Intocmindu-i un memoriu documentat, bazat pe principiul parității patronilor și salariaților și găsind că argumentele aduse sunt destul de puternice, n'a ezitat o clipă să adopte principiul și să redacteze proiectul de lege pe acest principiu, mulțumind scris pentru contribuția adusă. Așa era Grigore Trancu-Iași: gata să primească orice idee bună, să și-o însușească și să lupte cu toată pasiunea pentru înfăptuirea ei. Legea a fost votată de Parlament. Nefericirea a fost ca el să părăsească guvernul și să n'o poată pune în aplicare. Viitorul guvern a amânat aplicarea, până într'o bună zi a abrogat-o.

* * *

El a fost primul ministru din țara noastră care s'a gândit la creearea Casei de Asigurări a Comercianților și Industriașilor, traducând în fapt gândul său altruist prin legea pentru înființarea Asociației pentru prevederea și îngrijirea comercianților și industriașilor din 3 Maiu 1927, dimpreună cu Statutul ei. Clasa negustorească și industriașe n'a găsit un mai cald sprijin și accente de o mai sinceră compătimire pentru acei eroi ai economiei naționale ce cad în mod anonim, fie în cea mai neagră mizerie, fie răpuși de moarte, decât în Grigore Trancu-Iași. Legea deși avea lacune, totuși putea fi pusă în aplicare, spre a i se aduce modificări ulterioare, ea a fost însă abrogată spre marea lui durere sufletească și a celor două clase văduvite de această operă de asistență socială.

Când în anul 1930 am întocmit un studiu introductiv pentru asigurarea comercianților și industriașilor și un anteproiect de regulament, Grigore Trancu-Iași a evidențiat aportul adus, pledând pentru înfăptuirea lui; iar în anul 1934 când am scris cartea: „**Noțiuni de Drept Comercial**" și i-am cerut o prefață, pe lângă că a răspuns cererei mele cu toată promtitudinea și căldura, dar a scris: **„E foarte greu pentru cei ce stau în colțul țării să aibă la dispoziție materialul necesar. In același timp le lipsesc curajul, stimulentul la muncă. O știu bine. Am trăit în provincie ca funcționar la Banca Națională. Orice năzuință de a contribui la înălțarea culturală în loc de a fi elogiată, elementul necesar de înălțare, este adesea stingherită, dacă nu criticată.**

„Am crezut de datoria mea să pun cuvânt de laudă pentru munca d-lui Milian, cu atât mai mult, cu cât d-sa s'a ocupat de problema ASIGURARILOR NEGUSTOREȘTI, problemă ce-mi stă pe suflet".

„Ii sta pe suflet", aceasta îi era mărturisirea publică. Sufletul lui generos nu putea privi nepăsător la atâta durere ce constata în lumea comercianților și industriașilor căzuți datorită vitregiei soartei. El nu era vânzătorul de vorbe goale și nici vânătorul de voturi. Avea consecvența vorbei, urmată de faptă.

In anul 1938, când s'a votat o nouă lege a asigurărei comercianților și industriașilor, eu care activasem ca un devotat discipol a acestei fericite idei a lui Grigore Trancu-Iași, am făcut un scurt istoric al acestor asigurări, evidențiind

partea sa de contribuție la deslegarea acestei probleme. Imediat am primit o scrisoare prin care îmi mărturisea amărăciunea: **„Bine că se mai găsește într'un colț de țară și câte un om care să-și reamintească de binele ce am voit să-l fac".** (Reproduc din memorie, neavând la îndemână scrisoarea).

In anul 1936, dădusem la iveală lucrarea: **„Teleormanul Economic"**, lucrare căreia i-am dăruit aproape trei ani de cercetări și care a fost distinsă cu premiul Academiei Române, Grigore Trancu-Iași, fericit că unul din breasla pe care o patrona a obținut această distincție s'a grăbit să-mi scrie: **„Vă felicit pentru distincția obținută. Tot înainte! Ești unul din cei ce luptă mai mult pentru regiunea lui. Dacă aprecierea mea o consideri ca o încurajare o fac bucuros pentru că și eu am trecut prin greutățile de luptă cu un mediu ostil".**

Tot în anul 1936, imprimând numărul jubilar pentru împlinirea a 10 ani de apariție a ziarului: „Informații Comerciale", mi-a scris: **„Te felicit pentru ziarul d-tale. Imi dau seama de munca și perseverența ce depui. Tot înainte!".**

Nu erau numai încurajările și îndemnurile convenționale, ci toată căldura sufletului său dinamic de a crea cât mai mulți și devotați luptători în slujba economiei naționale. **„Tot înainte!"** era deviza comandantului ce o dă stegarului de a cuceri lupta și nu pot să nu mărturisesc că'n clipele de amărăciune sufletească ce mi le pricinuiau dușmăniile declarate și nedeclarate, fiindcă îndrăsneam să creez o viață nouă, cuvintele de îmbărbătare ale lui Grigore Trancu-Iași, precum și ale multor altor cărturari iubitori de țară, m'au determinat la perseverarea pe calea începută.

Nu îmi trimitea numai cuvinte de încurajare, ci ca om al faptei, el îmi trimetea și partea lui de contribuție prin articole, cum numai Grigore Trancu-Iași știa să stimuleze energii noui în slujba economiei naționale.

In intimitate cine l-a putut cunoaște pe Grigore Trancu-Iași simțea o adevărată desfătare. Nu admirai numai spiritul său viu, dublat de competență, dar și pe omul ce știa să antreneze ore întregi și cu o prodigalitate uimitoare să dăruiască tot ce avea sufletul și gândirea lui sănătoasă. Câte îndrumări sănătoase n'am primit în astfel de prilejuri și pentru care i-am fost, îi sunt și îi voiu fi recunoscător!

Nu era prietenia distantă și convențională, ci acea prietenie îmbietoare, cu adevărat cuceritoare, ce te lega pentru totdeauna de el.

Deși ajuns în culmea ascensiunei sale sociale : ministru, iar în cea culturală : profesor universitar, niciodată n'a dat uitării primele studii comerciale și profesiunea sa de contabil, mărturisind că lor le datorește totul.

Niciodată n'a îmbrăcat toga rigidă a „oficialului", ci în permanență și-a păstrat toga prieteniei devotate și a dragostei sale nemărginite pentru acei ce-l înconjurau.

Amintiri prețioase am dela acest om al muncii, al altruismului și al caracterului. Prin moartea sa am simțit o profundă durere sufletească ca și pentru un membru drag al familiei.

Elocința sa dublată de competență, sufletul lui vibrant și adânca sa gândire nu vor mai fi auzite și simțite. In urma sa dacă lasă regrete sincere și unanime, nu-i mai puțin adevărat că lasă și o bogată moștenire spirituală : opera sa socială, culturală și economică.

Profund îndurerat aduc aceste fragmentate amintiri drept modest omagiu aceluia ce a fost Grigore Trancu-Iași ca : demnitar în stat, îndrumător, prieten și coleg.

Fie-i memoria binecuvântată de acum și până'n veac !

CHRISTACHE CH. MILIAN
Secretarul Camerei de Comerț
și de Industrie circ. T.-Măgurele

ȚIE MAESTRE — Ultim omagiu —

La moartea lui GR. TRANCU-IAȘI

Cu inimile cernite de durere, te-am condus la locul unde în câteva clipe ți-a prefăcut într'un pumn de cenușe ființa ta bună, blajină și înțelegătoare.

O mare de oameni au venit să-ți aducă ultimul lor omagiu ție, care ai ascultat durerile lor și ai suferit odată cu ei.

Nu ne-am fi închipuit niciodată că necruțătoarea moarte te va răpi atât de nepăsător dintre noi.

Ne va fi greu de tot fără tine scumpe maestre și lumea neîncrezătoare năpraznicei morți va bate drumurile casei tale și va aștepta mângăerea ta. Nu le vor veni, nici treziți din buimăcirea lor, să creadă că peste tot colțul casei tale s'a lăsat un zăbranic și că toată casa ta este lipsită de veselia cu care umpleai atmosfera. Nu te mai pot asculta necăjiții, nu vor mai avea consolarea și sprijinul tău sărmanii. Nu vor mai vedea eforturile ce făceai, să poți împărți tuturora din avutul tău. „O vorbă dulce pentru un orfan, o pâine caldă și o haină mai groasă pentru un sărac", nu vor uita niciodată ei aceste vorbe dulci pornite din fundul inimei tale calde. Ai pus zăbrele negre în odăile tale de lucru, ticsite cu tot ce ți-a plăcut mai mult și pentru cari ai muncit o viață întreagă — cărțile tale, lucrările tale, colecțiile tale, care au făcut din odaia „sufletului tău", un laborator și un muzeu.

Toate au rămas.

Azi s'a terminat totul. Nu mai ești decât pumnul de cenușe! Atât ne-a mai rămas și ne-a mai rămas ceva. Ne-a rămas amintirea atât de scumpă și dragă, care se va imprima cu trecerea anilor tot mai adânc în sufletele noastre!

GH. APRIHĂNEANU-DRAGOMIR

MOARTEA LUI GRIGORE L. TRANCU-IAȘI

Cum s'a stins din viață cel dintâi ministru al muncii

Duminică 7 Ianuarie s'a stins din viață, răpus fulgerător de un atac de cord, profesorul Grigore Trancu-Iași, fost ministru.

Vestea a provocat consternare în toate cercurile. Mulți au refuzat să creadă că tristul desnodământ s'ar fi produs, cu atât mai mult cu cât Grigore Trancu-Iași fusese întâlnit dimineața împreună cu d. general Ilasievici la expoziția dela Ateneu a d-lui col. Băgulescu.

Mai târziu a fost văzut la concertul dela Ateneu, iar după amiază pe la 5, plimbându-se agale pe Calea Victoriei. Era radios ca deobiceiu, răspunzând în dreapta și în stânga la numeroși cunoscuți cari îl salutau.

Moartea l-a secerat când poate se gândea mai puțin la ea.

Se înapoiase la 6 acasă, în strada Toamnei 48, să se odihnească. Abia intrat în biroul său, s'a simțit rău. Zece minute mai târziu, medicii chemați să-i dea ajutor, n'au mai putut face nici o intervenție. Viața îl părăsise...

Până târziu noaptea, în casa din strada Toamnei 48, unde erau adunați membrii familiei, a fost un adevărat pelerinaj. Au venit să aducă omagiul lor defunctului, nu numai vechi prieteni și foștii oameni politici, dar o mulțime de admiratori anonimi. Fețele tuturor trădau o profundă tristețe. Era și firesc să fie așa. Trancu-Iași a făcut numai bine în viața sa. Totdeauna a luat apărarea celor oropsiți de destin, nici un apel al disperării n'a rămas lipsit de ecou în inima sa.

Gânditor de elită, orator de talent, loial, consecvent în toate acțiunile cari i-au caracterizat viața politică publică, suflet mare și înțelegător. Trancu-Iași lasă în urma sa numai regrete.

NOTE BIOGRAFICE

S'a născut la 23 Octombrie 1873 la Târgu Frumos. Fiul unor oameni cu stare, cel mai mare dintre copiii negustorului Lazăr Trancu, fost pe vremuri ajutor de primar la Târgu Frumos, copilul Grigore și-a făcut prima clasă primară în târgul

natal, apoi a fost trimis la pensionul de veche și bună reputație a lui Karacaș din Iași.

De aici a trecut la gimnaziul Alexandru cel Bun. In clasa I-a gimnazială a rămas orfan de tată. Impreună cu mama sa și cei șapte frați a început să cunoască greul vieții, pentrucă întreaga avere le fusese mistuită de un incendiu.

S'a înscris la școala comercială într'o vreme când cursurile acestei școale erau desconsiderate de burghezime. Primea o bursă de 40 lei pe lună și din ea întreținea și familia al cărei șef devenise.

Absolvi cu distincție școala comercială din Iași în 1890 apoi intră ca mic funcționar la sucursala Băncii Naționale.

Cu toată viața grea pe care o ducea, Grigore Trancu-Iași continuă să se ocupe de carte. Reușește să ia bacalaureatul și în 1907 se înscrie ca avocat în baroul Galați. In această localitate el a pledat multă vreme.

Paralel cu activitatea de bară începe cea de scriitor juridic și coloanele Curierului Judiciar, îl au colaborator activ și statornic.

In Februarie 1914 este ales deputat în Camera de revizuire și reales în Constituanta din Mai a aceluiaș an.

Avocatul nu părăsise pe economistul contabil și om de finanțe. Cursul de comerț și contabilitate regulat ținut, apăruse apoi în volum și avusese succesul meritat.

Fără a întrerupe cu totul contactul cu colegii, a căror afecțiune crescândă l-a adus în Consiliul - și apoi la prodecanatul baroului de Ilfov, — în consiliul superior al Uniunei avocaților din București — Trancu-Iași s'a consacrat cu trup și suflet politicei.

Sprijinind în Constituantă, cu sinceră căldură reformele democrate ce se anunțau, — exproprierea și votul universal — mai târziu în clipele grele ale anului 1917, a întemeiat alături de prof. dr. I. Cantacuzino, de G. Diamandy, dr. N. Lupu, Gr. Iunian, Sp. Popescu și alții partidul munci, cu un vast program democratic.

După ce fusese ales în opoziție, în Camera ce a funcționat la Iași, în timpul guvernului Marghiloman, atras ca atâția alții de programul răsunător al Ligii Poporului, al cărei steag îl desfășura Generalul Averescu, se înscrie în Ligă și deveni u-

nul din fruntașii acestui organism, care a devenit mai târziu partid politic.

In 1920, numit ministru fără portofoliu în cabinetul Averescu, înființează Ministerul Muncii și Ocrotirilor Sociale și devine astfel primul titular și organizator.

Aci a desfășurat o activitate, care va rămânea pururea în amintirea Țării și în special a muncitorimei românești.

Putem spune că la baza edificiului Social- Național al României-Mari sta sufletul cald, inima generoasă, inteligența scăpărătoare, puterea de muncă și curajul lui Trancu-Iași.

Ceeace s'a făcut de atunci au fost continuări și completări ale operii lui Trancu-Iași.

* * *

La locuința regretatului Gr. Trancu-Iași a fost toată ziua un nesfârșit pelerinaj. Foștii prieteni și colaboratori, admiratori și nenumărați cetățeni cărora regretatul le-a venit de multe ori în ajutor, s'au dus la locuința lui Gr. Trancu-Iași, spre a depune o floare ori spre a prezenta condoleanțe.

Camera de dormit a fost transformată în încăpere funerară; trupul neînsuflețit a rămas chiar pe patul în care Trancu-Iași dormea.

Cei ce au defilat prin fața rămășițelor și au privit chipul blând împăcat, al fostului ministru, aveau impresia că el doarme.

Nimeni nu credea că Trancu-Iași a murit ; abia îl văzuseră în ajun pe stradă, volubil, amabil, salutând, strângând mâini în dreapta și în stânga.

* * *

Au venit la locuința regretatului d-ra Silvia Averescu, d-niii Andrei Rădulescu primpreședintele Casației ; C. Stoicescu, Dinu Brătianu, general Stoilov, prof. I. Răducanu rectorul Academiei Comerciale, prof. Anibal Teodorescu, Mircea Djuvara, Al. Oteteleșanu, Radu Pascu prim președintele Curții de Apel, dr. A. Popovici, D. R. Ioanițescu, general Samsonovici, Dan Sărățeanu directorul general al Soc. de radiodifuziune, Radu D. Rosetti, Botez Canary, colonel Voinescu, Popescu-Tulcea, Al. Fotino, Al. G. Donescu, Xeni, d-na și d. Arțăreanu, N. Butculescu, Sp. Iacobescu, decanul Corpului Contabililor, Mi-

hăilescu, maior Stoian, dr. Vișoianu, C. Calmuski, Eug. Petrescu, C. Aprihăneanu, consilier Brăescu, dr. V. Constantinescu, Iacobovici, Kirkorian, Marinescu, V. M. Ioachim, P. Firică, Al. Botez, V. Ionescu, etc.

LA ACADEMIA COMERCIALA

Sicriul cu rămășițele pământești ale lui Gr. Trancu-Iași au fost transportate la Academia Comercială, unde a avut serii de elevi strălucițI.

Rămășițele au fost depuse pe un catafalc în mijlocul aulei. Patru mari sfeșnice străjuesc în jurul sicriului ; iar studenții Academiei — elevii profesorului Trancu-Iași — fac de gardă.

Numeroase jerbe și coroane de flori au fost depuse în jurul catafalcului.

Gărzile studențești au veghiat în tot cursul nopții în jurul catafalcului regretatului profesor.

Marți 9 Ianuarie, la ora 2 după amiază, arhimandritul Calinic Șerboianu, înconjurat de un sobor de preoți, a oficiat, în holul Academiei de Inalte Studii Comerciale, un serviciu religios.

O lume imensă a luat parte, alături de mult îndurerata familie.

In asistență erau membrii guvernului, Inalta Curte de Casație, Inalta Curte de Conturi, Profesorii Academiei de Inalte studii Comerciale și Industriale și numeroși profesori secundari, funcționari superiori din toate ministerele și celelate autorități, Decanul Corpului Contabililor cu o numeroasă delegație, personalități politice, culturale, artiști, literați, etc.

Au fost deasemenea, de față, foarte numeroase delegații de muncitori, studenți și studente ai Academiei Comerciale, meseriași, țărani împroprietăriți în jud. Ilfov, membrii consiliilor societăților din care făcea parte regretatul dispărut, cunoscuți și nenumărați oameni cari au fost ajutați de el.

In fața intrării, o companie din infanterie a dat onorurile.

CUVÂNTAREA D-LUI PROF. I. RĂDUCANU

D-l prof. *I. Răducanu*, rectorul Academiei Comerciale, deschizând seria cuvântărilor, a spus :

„Școala noastră trăește o zi de pătrunzător doliu ; ea se desparte de acel care a fost blândul, minunatul profesor, coleg iubit, Gr. L. Trancu-Iași.

Educatorul și prietenul, a profesat la această instituție aproape un deceniu dela 1 Ianuarie 1931 până la 1 Octombrie 1939.

A fost un distins pedagog. Pregătit la școala vieții, a păstrat contactul cu realitatea și împodobit cu un spirit ascuțit, a știut să reție din complexul mișcării economice ceiace era tipic, permanent, general, spre a lămuri astfel probleme grele, studenților sau elevilor săi.

Modestul profesor suplinitor din 1903 dela școala comercială elementară din Iași, a urcat treptele învățământului, ajungând în 1931 membru al Corpului profesoral al Academiei Comerciale.

Un om de bine, un om de omenie, care n'a fost în stare să urască ; un talent, îmbogățit cu o cultură literară deosebită, — în mânuirea cuvântului, subjugând farmecului său pe ascultători.

Asemenea însușiri am cunoscut, am apreciat în personalitatea lui Trancu-Iași.

Optimismul lui aducea căldură și însenina atmosfera.

Da, era născut, iar nu făcut, să fie educator.

A fost educator în școală, ca și în largul câmp al vieții obștești.

Numele său va fi înscris în istoria politicei sociale, precum a fost însemnat în istoria învățământului comercial din țara noastră.

Dar, vom păstra mai mult decât numele. Sufletul tău, coleg harnic, prieten bun, continuă să rodească în rândurile foștilor tăi studenți și elevi purtând mai departe lumina făcliei pe care tu le-ai încredințat-o.

Ai muncit fără răgaz te-ai ostenit pentru cei mulți, mici și însetați de lumină. Acum ai dreptul la odihnă.

Din locul de liniște, ai dreptul să fii mulțumit.

In fața Judecătorului a Toate Stăpânitor, cei care s'au împărtășit din bogăția sufletului tău, cei umili se vor ruga pentru tine : Doamne, robul Tău fie ertat, căci a dat ascultare poruncii tale : „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți".

CUVANTAREA D-LUI MINISTRU MIHAIL RALEA

Am venit să-mi iau ultimul rămas bun acum când sufletul său va trece fluviul dincolo, în împărăția umbrelor, dela un prieten și dela un om.

Trancu-Iași a trăit cea mai mare parte a vieții lui în timpuri de surâs, de veselie, de trainică și constantă așezare a moravurilor și tradițiilor omenești Sufletul său suav a păstrat candoarea înflorită a acelor zile. El n'a putut concepe răul și n'a putut gândi viața în categorii feroce sau triviale. Înșelat, desamăgit, ca noi toți acei cari trăim suferința altora și voim a o alina, el a continuat să creadă cu îndărătnicie, neclătinat de nici un discurs și de nici o blazare, în bunătatea omenească. Bunătatea sa legendară împărțea surâsuri și sacrificii peste tot, indiferent la ecourile diformate.

In timpurile noastre de apocalips, de răsvrătire și de bătălii, de moarte și de mizerie, când roua civilizației se istovește repede, un aprig și sălbatec instinct de conservare strivește în toată nulitatea lui primară orice înclinare către omenie. Suflete care să înțeleagă și să vibreze la chinul altora, trebuesc dibuite cu felinarul căutător de oameni al filozofului antic. Cu Trancu-Iași piere o supraviețuire rară, de rasă prețioasă. Inima, marea inimă a lui Trancu-Iași, aceea care l-a răpus acum, nu-și trăgea seva avânturilor sale nici din austeritatea unor principii de caritate rece, nici din obligații, searbăde de datorii morale. Ea pornea nativă și pură, instinctivă, jovială și neprihănită, dintr'o năvalnică pornire generoasă care nu cunoștea nici meschinăria spiritului critic, nici drămuirea abjectă a interesului personal, nici reclama nedelicată a pozei sociale, bună pentru candidatura la un portret de om înaintat, utilă ministeriatului său. Trancu-Iași era bun cu necesitatea unui fenomen natural. Așa cum cântă păsările, cum miros florile, cum adună albinele.

Neturburat de veninul vreunei îndoeli, el trebuia să fie un entuziast. Suntem un popor de oameni lucizi și sarcastici. Aceste umbre de tristețe n'au oprit o clipă elanul cu care el voia să îmbrățișeze par'că tot universul. Gusta, nepotolit, într'o veșnică tinerețe, poezia ca și politica, muzica ca și pictura, ideologia ca și literatura, adică tot ce existența poate oferi ca

nobilă plăcere. A încurajat, a sfătuit, a animat peste tot, mereu bine dispus, mereu blând, mereu glumeț.

Cu astfel de structură sufletească, se înțelege că locul său trebuia să fie acolo unde îl cerea alinarea durerilor celor mulți. Nu e o întâmplare că a fost ctitorul și cel dintâiu ministru al muncitorilor, nu al muncii, căci numai elementul uman îl interesa. O predestinare a destinului său îl chemase imperios acolo. A creiat acest minister și i-a configurat de îndată aproape toate problemele, pe care, pentru vremea sa, le-a rezolvat fericit. Toți câți am venit după el, am găsit cadrele fixate, câmpul delimitat. Am adâncit numai brazdele, trase de el, sau am pus acele probleme noui pe care vremea lui nu le putea sugera. Astfel a oferit prima lege a conflictelor de muncă, a organizat inspecția muncii, protecția femeii și a copilului, a inițiat primele construcții muncitorești, primele cămine de ucenici, prima lege a asistenții și a vagabondajului, a instituit prima organizare în sindicate a muncitorimii române, căruia noua lege a recunoașterii și constituirii breslelor îi datorește atât. Majoritatea capitolelor mari ale problemelor muncitorești au fost fundamentate de el. A creiat legi și prieteni. A urmărit o viață întreagă cu paternă și înduioșată solicitudine toate sforțările spre mai bine ale ministerului creiat de el, ajutând cu sfatul său și bucurându-se sincer și mărinimos de orice progres al acestui departament, chiar atunci când îi contrazicea o idee.

Au trecut de atunci pe drumurile politicei românești atâți ambițioși profesioniști, care, dăruind maselor populare câte o slabă ușurare, s'au gândit mai ales la trecătoarea lor glorie. Instinctul recunoscător al mulțimilor va uita acele nume care n'au asociat la reforme abstracte ori demagogice, parcele vii de suflet. Mulțimea nu va putea uita însă intențiile curate și minunata sinceritate a reformatorului social Tarncu-Iași.

Dumnezeu să-i odihnească sufletul său pur și darnic".

CUVÂNTAREA D-LUI D. R. IOANIȚESCU

Duminică la ora 5 după amiază, un cerc de prieteni și intimi colaboratori ai lui Trancu-Iași, admiram și savuram verva lui neîntrecută și acea risipire sufletească care constituia apanagiul vieții lui.

Timp de 4 ore am trăit sub vraja verbului înaripat al marelui nostru amic, fără să bănuim o clipă desnodământul fatal.

A plecat dintre noi, în plină veselie și cu regretele pe care le inspiră despărțirea unor clipe atât de bogate ca sensibilitate și intelectualitate.

Exact după o oră, un telefon ne-a adus trista veste a fulgerătoarei sale morți.

După momentele de consternare am început să depănăm viața lui Trancu-Iași, acest reformator de mare vocație.

Prima amintire a fost activitatea lui în Parlament de tristă memorie, supranumit cu drept cuvânt Parlamentul umilirii naționale, — parlamentul guvernului Marghiloman la Iași.

Atitudinea sa plină de curaj a fost socotită cea mai legitimă reacțiune a națiunei Române, cucerită de fapt materialmente, dar victorioasă moralmente.

Dar, — cu toate că preocupările naționale dominau în acele momente de îndurerare, totuși activitatea parlamentară a lui Trancu-Iași „a actualizat" și problemele muncitorești, care se puneau cu toată tăria în pragul României Mari.

Această prodigioasă activitate a determinat guvernul Averescu să-l roage să accepte colaborarea în guvernul care redactase jurnalul pentru crearea Ministerului Muncii, Cooperației și Asistenței Sociale.

Ca unul care mi se făcuse onoarea să fiu primul său colaborator, ca unul care am avut privilegiul să fiu consultat de cei doi factori decisivi ai guvernului din 1920, — Mareșalul Averescu și d-l Consilier Regal C. Argetoianu și am făcut presiuni pentru crearea acestui minister, — pot să afirm că Ministerul Muncii, deși era o necesitate, — ar fi căzut din cauza a două mari probleme care dominau în acel moment viața politică și socială.

Prima era problema de ordin social și național, a exproprierei latifundiilor și împroprietărirei țărănimei române, cuminte și sănătoase, care dovedise prin eroismul său în războiul gloriei noastre naționale, că merita să fie scoasă din neiobăgia rurală.

A doua dificultate provenea din agitațiile unei părți din marea massă a muncitorilor care căzuseră în mrejele curentelor anarhice, paralizând întreaga viață industrială și amenințând ordinea în Stat cu spectrul grevei generale.

In fața acestor două mari pericole care amenințau existența Ministerului Muncii, a trebuit munca năzdrăvană și acea risipire de generozitate a lui Trancu-Iași, ca să salveze ministerul durerii sociale și să facă din el un departament viu, către care muncitorimea română să se îndrepte cu toată încrederea.

Peregrinările sale în fiecare întreprindere, — bravând cu curaj toate focarele agitațiilor comuniste, — au convins mai mult decât a învins sufletele muncitorilor.

Trancu-Iași care se pusese chezaș în fața țării și colegilor de guvern, — după una din aceste întruniri m'a îmbrățișat și mi-a spus: „Voiu comunica colegilor din guvern că victoria cea mare nu este pacificarea vieții industriale, — ci convertirea rătăcirilor, — convingerea ce am căpătat că în sufletul muncitorimii române are răsunet dragostea de neam și iubirea de patrie".

Dominat de acest sentiment, a alcătuit legea conflictelor de muncă, lege care în mai puțin de 3 luni a aplanat cele 700 de greve ce paralizau orice activitate economică în fabrici, uzini și ateliere.

Că a văzut clar în această chestiune, — vorbesc nu numai rezultatele dobândite, dar și faptele, că după 3 ani, la 1924, — când subsemnatul am adus la cunoștința delegaților a 40 de State întrunite în conferința dela Roma, — principiile acestei legi — am avut satisfacția să vedem aprobat fondul legei de cel mai competinte for internațional, — iar la câteva luni după aceea, — geniul creator al Italiei, d-l Mussolini, — să ne facă onoarea să citeze rezultatele ei, în expunerea de motive la legea sindicatelor italiene.

Tot în acelaș spirit a fost creată și legea asociațiilor profesionale din 1921, care de 16 ani guvernează normele de constituire a sindicatelor profesionale. Azi 2/3 din dispozițiile ei au fost adoptate de noua lege a breslelor.

Tot în acelaș spirit au fost concepute și organizate oficiile de plasare, legea vagabondajului, a cerșetoriei și primele proecte ale contractelor de muncă.

Eram în perioada eroică de creație și martiraj a muncii naționale, — căreia, — s'a făcut pe deplin, — față.

In a doua perioadă a consolidării muncii naționale, Trancu-Iași conștient de importanța pe care o are căminul familial în viața națională a dat ființă legei construcțiilor, care pentru

prima oară pomenește de „Căminul Uvrier" ca bază a naționalismului și pârghie de ridicarea morală și culturală a maselor muncitoare.

Lui Trancu-Iași i se datoresc cele mai multe din legiuirile sociale de astăzi cari au fost făcute în interesul propășirei economiei noastre, iar nu cum mulți din interes sau neștiință au atribuit-o imitațiunii servile a Genevei.

Probă că toate legiuirile sale și ale succesorilor săi trăesc, deși poate unele suferă boicotul aplicărei, — fapt pentru care viziunea clară a lui Trancu-Iași a creat încă din 1925 cea mai completă lege de organizare a inspecției muncii.

Imi aduc aminte cum într'o dimineață, la orele 6, împreună cu d-l N. Butculescu, primul decan al Corpului Contabililor, m'au sculat din somn și m'au rechiziționat, ca să fac raportul la legea contabililor experți, care trebuia să fie votată în aceiași zi. Astfel a luat naștere organizarea acestui corp de elită a cărui netăgăduită importanță s'a dovedit utilă nu numai întreprinderilor particulare, dar și creditului public.

In acelaș ritm și cu aceiași pasiune a luat ființă: „Organizarea Corpului de Ingineri Chimiști", „Organizarea Uniunii Micilor Industriași", „Organizarea Corpului Contabililor Cooperatori", — crearea Casei Muncii C. F. R. și alte asociațiuni profesionale, cărora le-am alcătuit statutele de organizare în plin acord cu marele dispărut.

Casa Muncii C. F. R. a fost concepută în unire cu Ministrul Muncii.

A fost cel dintâi care a conceput asigurarea negustorească a acestei clase de mijloc, expusă la tot felul de riscuri.

Scumpe Trancu, istoricul nepărtinitor te va găsi pretutindeni în opera de legiferare a muncii și nu va putea nimeni să-ți smulgă calitatea de „ctitor" al Politicii Sociale.

Chiar dacă te-ar uita oficialitatea — nu te uită marele interesat, muncitorimea, — nu te uită Institutul de studii și educație muncitorească, în numele căruia vorbesc și, mai ales nu te vor uita cele 35 de generații de elevi din care 25 de serii ai școalelor comerciale și 10 generații de studenți ai Academiei de Inalte Studii Comerciale, care astăzi, cu durere în suflet stau îngenunchiați la capătul sicriului tău.

Ei știu că activitatea profesorului Trancu nu poate fi ju-

decată numai după rigidele principii expuse la catedra de contabilitate.

Titanica ta muncă trebue înscrisă în alt registru, în „marea carte a neamului și în registrul jurnal a 20 de ani de politică socială".

Indurerată doamnă. Noi care v'am văzut, — cum din primul ceas al descinderii Dvs., în București, ați participat la toate frământările vieții soțului Dvs., știm ce tovarășe devotată și nedespărțită i-ați fost.

Înțelegem marea pierdere ce încercați și care judecată prin prisma despărțirii veșnice nu poate avea consolare.

Totuși îndrăznim să vă reamintim că durerea de soție, — poate găsi o alinare în opera de creație a marelui Dvs. soț. — Ea și numai ea vă poate acoperi, în parte, suferința Dvs.

Dedicați-vă frumoasei și înălțătoarei preocupări, ca împreună cu noi să mențineți aprinsă făclia generozității soțului Dvs., și veți găsi în parte alinarea suferințelor, și veți dobândi întreg prestigiul societății în mijlocul căreia vă veți duce de azi înainte calvarul vieții.

CUVÂNTAREA D-LUI PROF. SPIRIDON IACOBESCU

Intristată adunare,

Trupul neînsuflețit, înaintea căruia ne plecăm cu toții astăzi, înmărmuriți de năprasnica părăsire a vieții lui.

Trupul acesta a purtat până mai eri, sufletul unuia din colegii noștri dragi, prietenul Dvs., al tuturor — Grigore L. Trancu-Iași.

In corpul acesta de materie inertă azi, a sălășluit un suflet mare, — sufletul unui îndemnător totdeauna către fapte bune, — către operele cele mai nobile ale minții omenești.

A vorbi astăzi despre manifestările de preferință pe care le avea Trancu-Iași, — este greu ca să putem determina sfera de gândire și de acțiune, în care lui îi plăcea să creieze mai mult.

Astfel îl găsim pe Grigore Trancu-Iași urcând la B. N. R. cu cinste toate treptele pe care prin muncă le poate ajunge cineva acolo.

De asemenea îl vedem în Barou, unde grație cunoștințelor sale deosebite, este încadrat repede, printre cele mai luminate figuri ale Baroului nostru.

In viața politică Trancu-Iași devine cel mai atașat suflet alinător al suferințelor poporului, înființând Ministerul Muncii, organ salvator și de sprijin oficial continuu, pentru munca din țara noastră.

Dar, întristată asistență, eu ca Decan al Corpului de Contabili Autorizați și Experți, țiu ca să prezint aci, înaintea acestor ultime rămășițe pământești ale lui Grigore Trancu-Iași, recunoștință profundă a tuturor comercialiștilor din România, cărora iubitul nostru dispărut, — le-a dat legea din 1921, — grație căreia profesiunea de contabil expert și autorizat este consfințită legalmente.

Ca expert contabil, Grigore Trancu-Iași, a fost rânduit deasemenea, potrivit firei sale, totdeauna drept căpetenie a semenilor lui.

Astfel profesorul acesta distins și iubit de studenții săi, ca nimeni altul.

Avocat mare, — orator dorit și așteptat totdeauna, — răspânditor de idei mari și generoase.

Expertul contabil de frunte el Grigore Trancu-Iași, Președintele de Onoare al Corpului Contabililor, Președintele Activ al Casei de Pensii a Contabililor Experți și Autorizați, — astfel închise ochii lui blânzi, în seara de Sfântul Ioan 1940, la căsuța lui, — cum îi zicea el, proprietatea sa din București.

Astfel Trancu-Iași își închee bilanțul vieței sale pe acest pământ, — cu cele mai frumoase rezultate morale, pe care le-a putut realiza vreo dată, altcineva până la el.

Pleacă astfel din lumea aceasta, achitat cu prisosință de îndatoririle pe care Destinul i le va fi încredințat, ca să le îndeplinească pe pământul românesc.

Familiei sale, — Stimatei Doamne Trancu-Iași, copiilor săi adânc loviți de pierderea scumpului lor Grigore, — Corpul Contabililor Experți și Autorizați, le mărturisește mâhnirea sufletească a tuturor colegilor săi din țara noastră.

Să-i fie memoria eternă, flacără de lumină pentru tot tineretul care se va forma la această Academie, pe altarul căreia tu, Grigore L. Trancu-Iași, ai slujit cu atâta smerenie.

CUVÂNTAREA D-LUI PROF. GH. TAȘCĂ

D-l prof. *Gh. Tașcă* a rostit următoarele :

„In numele „Asociației Române pentru progresul Social", venim să aducem salutul nostru cel din urmă, însoțit de prinosul nostru de dragoste și admirație, fostului nostru președinte.

Grigore Trancu-Iași avea trei mari însușiri, îl desemnau — mai mult decât pe oricare dintre noi, — a ocupa locul de cinste, într'o asociație, care se străduia să realizeze cât mai multă dreptate socială.

Aceste trei însușiri, dreptate, dragoste și muncă fără răgaz, caracterizează, de altfel, întreaga personalitate a lui Grigore Trancu-Iași.

Avea o nestăpânită sete de dreptate, izvorâtă din o nemărginită dragoste pentru semenii săi. Toate acestea sprijinite pe cultul ce avea pentru muncă.

Iubirea lui de oameni nu era calculată, nu era interesată. Ea izvora din inima lui întocmai ca apa limpede a izvorului de munte, care alină setea celor osteniți, fără să cerceteze dacă sunt ori nu vrednici să se adape la dânsa.

Grigore Trancu-Iași era un mare înfăptuitor și știa că nimic pe lume nu se poate clădi pe ură și invidie. Ura săcătuește puterea de creație, numai dragostea este fecundă, întocmai ca lumina și căldura solară.

Intreaga lui operă socială, — și în special, cele două reforme ce vor fi veșnic leagte de numele lui : organizarea asociațiilor profesionale și reforma pentru soluționarea conflictelor colective de muncă, — nu sunt construcții reci doctrinale, nici nu nasc din oportunitate politică. Ele isvorăsc din această imensă dragoste de oameni care făcea frumusețea personalității lui Trancu-Iași.

Dar însușirea cu care se mândrea Trancu-Iași, era puterea lui de muncă. Toată lumea muncește. Toți ne câștigăm existența prin muncă. Pentru Trancu-Iași munca însă era cu totul altceva, decât un mijloc de ați câștiga existența, ori de a ajunge la situații și onoruri.

Pentru Trancu, puterea de muncă era supremul bun pe care Dumnezeu l-a dat omului. Munca pentru el, nu era blestemul pe care Dumnezeu l-a aruncat asupra omului izgonit

din Paradis, de a-și câștiga pâinea în sudoarea frunței. Dimpotrivă, munca este bine-cuvântarea dată de Dumnezeu omului, bine-cuvântare prin care i se acordă acestuia o parte din atributele dumnezeirei: puterea de creație. Omul prin muncă creiază întocmai ca și Dumnezeu.

Munca astfel privită, inobilează pe om.

Nu există muncă degradantă.

Cum spuneam la sărbătorirea făcută lui Trancu, acum doi ani, la Liceul Comercial „Crețulescu", dacă Trancu ar fi fost dus de împrejurări la munca de măturător de stradă, el ar fi purtat mătura pe umăr ca un trofeu și s'ar fi simțit tot așa de inobilat prin munca lui, și tot așa de mândru de a-și purta unealta ca și cavalerul din evul mediu care purta spada.

Aceste două însușiri duceau către cea de a treia, ideia de dreptate și toate trei dădeau acel admirabil echilibru care făcea farmecul personalității lui Trancu.

Dreptatea la Trancu-Iași, nu era justiția rece, legată la ochi, care dădea fiecăruia ceeace i se cuvine, după greșeli și fapte pe cari adeseori nu le apreciem cum trebuie. Dreptatea, pentru dânsul, nu putea fi lipsită de dragoste.

Intr'o conferință ținută, în 1930, la societatea noastră, Trancu-Iași ne arăta, în chip sugestiv, cum înțelege el dreptatea.

Când eși din Biroul Internațional al Muncii, din Geneva, îți cade asupra a două monumente: acel al Justiției și acel al Muncii în Pace.

Dar nu o justiție legată la ochi, ținând în mână cântarul cu două platane, în care puteau încăpea foarte puține din pasiunile și durerile oamenilor. Ci o justiție care privește în sus și cere dela Dumnezeu îndurare pentru toate durerile și toate năzuințele omenești.

Și nu o pace simoblizată de o femee, ținând în mână o crenguță de măslin, gata să se vestejească la cea dintâi dogorâre a căldurii tunului.

Nu pacea amenințătoare, potrivit dictonului dacă vrei pacea, pregătește-te de război.

Ci, pacea constructivă, simbolizată prin unealta muncii, plugul făurit de cetățenii Genevei, din armele ofițerilor americani, care arată că într'o zi, după război, va veni pacea și dacă războiul distruge popoarele, — pacea, având ca simbol

plugul, unealta muncii, este menită să construiască o lume nouă.

Aceste trei nobile însușiri ale personalității lui Trancu-Iași îl indicau pentru președinția asociației noastre, pe care acum o părăsește, spre marea noastră mâhnire a tuturor membrilor, în numele cărora am dureroasa însărcinare a-i aduce ultimul omagiu".

CUVÂNTAREA D-LUI PROF. OTETELEȘANU

D-l prof. *Al. Oteteleșanu* a spus:

„In numele foștilor prieteni politici și în numele meu personal, prieten de multă vreme și pentru totdeauna, îndeplinesc o sfântă datorie să rostesc un ultim cuvânt în fața trupului neînsuflețit al bunului și scumpului nostru Trancu-Iași.

Cine l-a apropiat cu iubire, a putut să înțeleagă ce alcătuire armonioasă era sufletul și spiritul lui ales, dotat de atâtea calități superioare.

Ar trebui scrise multe pagini, ca să cuprind toate aceste calități.

Voiu aminti însă unele din ele, pentru ca în cele din urmă, cei ce mă ascultați să simțiți — dacă voiu avea destulă îndemânare — de ce Grigore Trancu-Iași este plâns atât de mult acum, când el, nu mai poate să ne învioreze cu acel fluid de bucurie și fericire, care știa să-l răspândească în jurul lui.

Inteligență vie, nu lăsa să scape nimic observației ei, din tot ce atingea binele, frumosul și adevărul.

Cunoscător profund al comptabilității, a fost profesor iubit și ascultat mai mult de 35 de ani, de atâtea serii de elevi ai Școalei Superioare de Comerț și de studenții Academiei de Inalte Studii Comerciale, care găzduește pentru ultima oară azi, trupul marelui ei dascăl.

Cunoscător profund al științei dreptului, numele lui se găsește legat de atâtea reviste jurdice și de atâtea lucrări de drept.

Cunoscător profund al problemelor muncitorești, el este creatorul Ministerului Muncii și primul ministru al muncii în guvernul mareșalului Averescu din 1920—1922.

Cunoscător priceput al artei și al literaturei în genere, el însăși literat, ne-a lăsat în articolele și în conferințele multiple ce le-a ținut, dovada unei sensibilități impresionante.

Talentul lui se desfășura pe planuri diferite și variate.

Orator de bară, a fost unul din consacrații reprezentanți ai barourilor de Galați și de București.

Orator parlamentar, a îmbogățit literatura parlamentară cu atâtea discursuri de seamă.

Orator de catedră și pedagog, a ilustrat Școala Superioară de Comerț și ca profesor universitar, Academia de Inalte Studii Comerciale.

Orator de conferinte, — care din noi nu a fost fermecat de cuvântul lui înaripat la conferințele ținute la Ateneul Român, în sala Dalles, în ateneele populare și în sălile diferitelor asociații de cultură din toate unghiurile țării.

Scriitor recunoscut pentru talentul cu care știa să-și exprime gândurile și simțirea, mânuitor abil al versului și epigramist plin de duh și spontan, fără ca vreodată să strecoare în gluma lui, cel mai mic gând răutăcios.

Un om cu o putere de muncă prodigioasă, el n'a știut ce este odihna, când era vorba să realizeze ceva bun și frumos în viață.

Dacă a plecat așa de vreme din mijlocul nostru, fiindcă nu s'a cruțat niciodată, ci s'a cheltuit pentru alții.

Iată unele din calitățile lui intelectuale, care dacă ar fi fost singure, nu ar fi putut reda adevăratul lui suflet.

Intelectualitatea lui a fost însă întregită de alte calități morale, cari ele i-au dat nota caracteristică a personalității lui.

Era de o bunătate rară. Suferința și mizeria altora îl înduioșau până la lacrimi și nu avea astâmpăr dacă nu reușea să aducă o alinare durerii acestora.

Câți nedreptățiți ai soartei nu au găsit ajutorul dorit în casa lui, cu porțile larg deschise tuturor desnădăjduiților?

Era capabil de devotament până la jertfă, când era vorba să lupte pentru triumful unei idei.

Ce exemplu pilduitor a fost prietenia neclintită pentru mareșalul Averescu, șeful lui de altă dată!"

CUVÂNTUL ASOCIAȚIEI LICENȚIAȚILOR ACADEMIEI COMERCIALE

D-l *Victor Ionescu*, președintele Asociației Licențiaților Academiei Comerciale, a spus:

„Licențiații Academiei Comerciale participă la regretele unanime, cu toată durerea ce le-a pricinuit-o sfârșirea neașteptată a unei vieți ce le-a fost dragă.

Durerea foștilor studenți este cu atât mai mare, cu cât zi de zi au avut posibilitatea să cunoască nu numai calitățile superioare ale profesorului, dar și bunătatea creștinească ce l-a însuflețit în toată viața.

A fost un desăvârșit dascăl în școală și un optimist îndrumător pentru cei cari terminau Academia Comercială și făceau primul pas în viață.

Cine a plecat din casa lui Grigore Trancu-Iași fără o vorbă bună, fără un îndemn, fără un sprijin și mai ales fără o speranță, sădită în suflet de optimismul său cald?

Dotat cu toate calitățile intelectuale și sufletești, n'a îngropat talantul.

Cu patima cheltuitorului, a risipit semenilor săi, darurile sale.

Poet și economist, mare reformator pe tărâmul social, activitatea sa a fost rezultanta unei fericite îmbinări dintre reveria poetului și realismul omului de cifre.

Atunci când toți erau preocupați să creeze o mare industrie, în țara noastră, a fost singurul care a văzut necesitatea reformelor muncitorești.

Spirit clar-văzător, a anticipat reformele, necesităților acute, scăpând țara de zguduirile inerente frământărilor pentru câștigarea unor drepturi legitime.

I-a plăcut să poarte la butonieră floarea roșie, dar sufletul i-a tresărit totdeauna la fâlfâirile tricolorului.

Cu sufletul mereu tânăr, în ciuda unei vârste, pe care din când în când și-o reamintea, dar n'o lua în seamă, a știut să meargă în pasul tinerelor generații.

Avea rațiunea adâncă și plină de experiență a generațiilor ce se duc, dar și entuziasmul sufletesc al generațiilor ce vin să le ia locul.

A fost un împăciuitor de generații. Umanitarist în cea mai înaltă accepțune a cuvântului, a făcut numai bine.

A trăit pentru alții și foarte puțin pentru el, convins fiind că omul valorează numai atât cât prețuesc faptele bune ce le-a făcut. A fost un mare iubitor al oamenilor. Pentru binele lor a trăit și n'a economisit nici un efort.

A iubit poezia, a iubit florile, a iubit muzica, a iubit tot ce-a fost frumos.

A fost poet, scriitor, critic și orator desăvârșit. A iubit munca disciplinată și rece a cifrelor. A fost avocat, contabil și economist. Ce curioasă împletitură de calități și ce completă personalitate.

Licențiaților academiilor comerciale plâng pierderea unui părinte sufletesc și se roagă pentru oidhna sufletului său.

Dumnezeu să-l ierte".

IN NUMELE STUDENȚILOR A CADEMIEI COMERCIALE

D-l *Mija*, în numele studenților și studentelor dela Academia Comercială, a rostit următoarele :

„La plecarea dintru cele pământești, cei la care ai ținut atât de mult îți spun cu lacrimi în ochi cuvântul lor de despărțire.

Iubite maestre, noi studenții Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale din București, te-am venerat, stimat și iubit pentrucă ne-ai fost adevărat, și profesor și părinte sufletesc.

N'a fost student sau studentă care să apeleze la sprijinul moral sau material și să nu-l fi obținut.

Sufletul mare pe care l-ai avut și bunătatea nespusă, bunătate cum rar se vede, au făcut să rămână neștearsă în mintea noastră figura unui mare dascăl.

Dela catedră ne-ai învățat lucruri frumoase, lucruri ce nu se găsesc în cărți ci numai în inima oamenilor mari, așa cum ai fost.

Bogata experiență, toate gândurile frumoase ale celor mai alese opere literare și științifice, ai căutat să ni le aduci nouă, tineretului universitar.

Ai onorat catedra, și noi am stimat catedra.

Acolo unde era profesorul Trancu-Iași eram și noi. Urmăream cu atenție frumoasele cursuri ce le făceai, orele pline de viață, de unde noi deprindeam adevăruri mari.

In mijlocul nostru, al tineretului acestei instituțiuni, te simțeai bine și noi la fel, pentrucă deasupra noastră plana gândul sincer și curat al adevărului propovăduitor.

Ne-ai învățat să citim în cartea vieții și de aceia întotdeauna te avem exemplu.

Munca, râvna și sacrificiul făcut pentru noi, l-am înțeles pe deplin.

In această clipă a despărțirii, studenții Academiei Comerciale, cu lacrima tristă a durerii în ochi și cu sufletul îndoliat îți spun: te vom lua ca exemplu în acțiunile noastre și vom transmite celor ce vin după noi, învățămintele căpătate dela marele nostru dascăl.

Fiindcă ai fost profesorul cu figura luminată, înțeleaptă, bună și generoasă.

Și-acum, noi toți, cei ce ți-am fost dragi, te urmăm cu gândul acolo unde mergi, dar forța spirituală o păstrăm în inima noastră.

Au mai vorbit:

D-l C. *Algiu*, în numele baroului de Ilfov.

D-l Profesor *Ștefan Ioan*, vice-președintele Ateneului Român.

D-l Senator *Bragadireanu*, în numele breslelor de muncitori și funcționari particulari.

D-l prof. *Anibal Teodorescu*, din partea foștilor prieteni politici.

D-l maior *Vasiliade*, în numele Școalei de Război.

D-l *Radu Rosetti*, în numele Soc. „Cenușa".

D-l g-ral *Virgil Economu*, în numele orfanilor, văduvelor și invalizilor de război.

După terminarea cuvântărilor, d-na Nina Arbore la orgă și tenorul Calmuski au cântat din Cesar Frank.

Orchestra Radio a executat apoi marșul funebru din „Crepusculul zeilor" de Wagner, în timp ce sicriul cu rămășițele pământești ale lui Grigore Trancu-Iași dispărea încet, încet, coborându-se în trapa subsolului de incinerare.

Consiliul Superior al Corpului Contabililor și Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț au dat îndureratei familii următoarele telegrame:

Familiei Gr. L. Trancu-Iași
Strada Toamnei
Loco

Consiliul Superior al Corpului Contabililor experți vă transmite cele mai sincere condoleanțe pentru marea pierdere ce o suferiți.

Corpul pe care l-a înființat ca și toate instituțiile unde era munca, spiritul ori sufletul lui Trancu-Iași, Președintele nostru de onoare sunt profund îndurerate de dispariția din viață a marelui om de creație și animație, care a fost iubitul d-voastră soț și bunul părinte al fiilor săi și-a tuturor celor mulți și umili.

Decan Prof. *Sp. Iacobescu*

Director, *V. Ioachim*

Familiei Gr. L. Trancu-Iași
Strada Toamnei
Loco

Cu durere în suflet, membrii Corpului Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț și Liceelor Comerciale vă exprimă cele mai profunde sentimente de condoleanțe și roagă pe Dumnezeu ca tot Binele ce prof. Trancu-Iași l-a făcut în trudnica sa viață să fie o mângâiere pentru d-voastră.

Președinte, *Butculescu*

Secretar General, *Nițu*

Dela Corpul Contabililor Experți și Autorizați

Monitorul Oficial No. 14 din 17 Ianuarie a. c., publică următoarea decizie ministerială :

MINISTERUL MUNCII

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Muncii,

Având în vedere dispozițiunile legii pentru organizarea Corpului de contabili-autorizați și experți-contabili din România, întocmită de acest departament și publicată în Monitorul Oficial No. 80 din 15 Iulie 1921 ;

Având în vedere că mandatul actualelor consilii de administrație și a comitetelor de cenzori a expirat la 31 Decembrie 1939 ;

Având în vedere că majortatea membrilor cari constituesc Corpul contabililor autorizați-experți contabili din țară sunt concentrați și nu pot participa la alegeri ;

Având în vedere cererea înregistrată la No. 70.760 din 1940 a organizațiilor de contabili autorizați-experți contabili,

Decidem :

Art. I. Consiliile și comitetele de censori ale tuturor secțiunilor de contabili autorizați și experți-contabili din întreaga țară, a căror mandat a expirat la 31 Decembrie 1939, ne mai putând avea nici o activitate, se înlocuesc potrivit deciziei de față.

Art. II. Alegerile pentru desemnarea membrilor din aceste consilii și comitete se amână până la noi dispozițiuni.

Art. III. Pentru conducerea secțunilor județene ale acestui Corp, se institue comisiuni interimare compuse astfel :

a) Pentru secția Ilfov se numesc :

In consiliu :

Dr. I. N. Evian, profesor universitar, expert-contabil.

N. K. Constantinescu, diplomat al Colegiului Universității din Londra, expert-contabil.

C. Cantuniari, șeful scontului B. N. R., expert-contabil.

Cezar Râșcanu, licențiat al Academiei Comerciale, expert-contabil.

Alexandru St. Bărbulescu, licenţiat al Academiei Comerciale, expert-contabil.

Popescu-Severin, licenţiat al Academiei Comerciale, expert-contabil.

Oscar Papadumitru, licenţiat al Academiei Comerciale, expert-contabil.

Jean Botez, contabil-autorizat.

Un delegat al Băncii Naţionale a României.

In comitetul de censori :

Pascal Dumitrescu, licenţiat al Academiei Comerciale, expert-contabil.

Ion Săceanu, licenţiat al Academiei Comerciale.

Sotir Georgescu, expert-contabil.

Ştefan Iosifescu, contabil autorizat.

N. Ceauşoglu, contabil-autorizat ;

b) Pentru celelalte secţiuni din ţară :

In consiliu :

1. Directorul Băncii Naţionale din capitala judeţului respectiv ;

2. Un expert-contabil.

3. Un contabil-autorizat.

In comitetul de censori :

1. Doi experţi-contabili.

2. Un contabil-autorizat.

Desemnarea celor doi membri din consiliu şi a membrilor din comitetul de censori se va face de către Consiliul superior al corpurilor contabililor-autorizaţi şi experţi-contabili din România, în termen de zece zile dela data prezentei deciziuni, persoane cari urmează să fie confirmate de noi prin decizie ministerială.

Art. IV. Consiliile şi comitetele de censori, astfel instituite, vor avea atribuţiunile prevăzute în legea pentru organizarea corpului de contabili-autorizaţi şi experţi-contabili din România, pentru aceste organe, pe tot timpul cât vor funcţiona ca atare.

Art. V. D-l Director General al Muncii este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni.

Dată în 16 Ianuarie 1940.

Ministru, M. RALEA

No. 70988.

Instalarea Comisiei interimare
a Corpului de Contabili Autorizaţi şi Experţi Contabili Secţia Ilfov

Luni seara 22 Ianuarie a. c. la sediul din Str. Ion Ghica Nr. 5 a Corpului de Contabili Autorizaţi şi Experţi Contabili Secţia Ilfov, a avut loc în sala de festivităţi instalarea Comisiei interimare a acelei secţiuni.

Au participat membrii Consiliului Superior ai Corpului Contabililor în frunte cu d-l Prof. I. Răducanu, rectorul Academiei de Inalte Studii Comerciale şi Industriale din Bucureşti, Profesor Sp. Iacobescu, decanul Corpului Contabililor, N. Butculescu, decan de Onoare al Corpului Contabililor, membrii fostului Consiliu ai secţiei Ilfov, membrii Comisiei interimare şi un mare număr de contabili de toate categoriile.

D-l Inginer *Stavri Cunescu,* director general în Ministerul Muncii, reprezentând pe d-l Prof. Mihail Ralea, titularul acelui Departament, aduce la cunoştinţa celor de faţă motivele care au determinat instituirea acestei Comisiuni interimare şi cari apar în cuprinsul Deciziei publicată în Monitorul Oficial Nr. 14, din 17 Ianuarie a. c.

D-sa urează celor numiţi spor la muncă rodnică pentru bresla contabilă.

Apoi membrii Comisiunei depun jurământul de credinţă faţă de M. S. **Regele Carol II.**

D-l Prof. *Sp. Iacobescu,* în numele Consiliului Superior al Corpului Contabililor, îşi exprimă toată încrederea în noua conducere instituită prin această Comisie interimară, care are misiunea de a forma trăsătura de unire între vechile cadre ale breslei contabile şi între generaţiile tinere pe care trebuie să le formăm în spiritul disciplinei profesionale, restabilind armonia şi solidaritatea în acest scop.

D-l Prof. *I. N. Evian,* în numele membrilor Comisiei interimare, evocă mai întâiu amintirea def. Gr. L. Trancu-Iaşi, fost Ministru al Muncii, autorul legii pentru organizarea profesiei contabile. Toată asistenţa, în picioare, păstrează un minut de tăcere şi reculegere.

Apoi d-sa mulţumeşte d-lui Ministru M. Ralea, pentru încrederea pe care a acordat-o celor numiţi în Comisia interi-

mară, și-l asigură că toți membrii acestei Comisiuni sunt animați de sentimentul datoriei către profesia din care fac parte.

După ce schițează semnificația deciziei pentru instituirea Comisiei interimare la Secția Ilfov a Corpului de Contabili prin care s'a ajuns să se dea satisfacție tuturor categoriilor de contabili astăzi reprezentate în această formație, în încheiere, d-l Prof. I. N. Evian spune că progresul echipei de conducere, în numele căreia a luat cuvântul, se exprimă în patru cuvinte : ridicarea prestigiului profesiei contabile.

D-l *Gh. Huber*, în numele fostului Consiliu al secției Ilfov, arată în câteva cuvinte realizările obținute prin stăruința celor ce au condus până acum această secțiune.

S'a procedat la constituirea biroului, care a fost compus astfel :

Președinte : Prof. I. N. Evian ; Vice-președinți : N. K. Constantinescu și Alex. Șt. Bărbulescu ; Secretar general : I. Popescu-Severin ; Casier : J. Botez ; Contabil : Papadumitru ; Membrii : C. Cantuniar, Cezar Rășcanu și delegatul B. N. R.

D-l Prof. *I. N. Evian*, încheind lucrările, propune a se trimite o telegramă M. S. Regelui și o alta d-lui Ministru M. Ralea.

Propunerea se primește cu aclamațiuni.

M. S. REGELUI

Palatul Regal

București

In numele membrilor Comisiei interimare a Corpului de Contabili Autorizați și Experți Contabili, Secția Ilfov, instalată astăzi de Ministerul Muncii odată cu depunerea jurământului de credință rugăm pe Majestatea Voastră să binevoiască a primi expresiunea profundei gratitudini a întregei bresle contabile pentru ideea de profesie așezată la temelia organizației noastre de Stat din Inaltul îndemn al Marelui Ocrotitor al muncii românești.

Sănătate

Președinte, Prof. Dr. I. N. EVIAN

Domnului Prof. MIHAIL RALEA
Ministrul Muncii

Loco

In numele Comisiunei Interimare a Corpului de Contabili autorizaţi şi experţi contabili Secţia Ilfov, instalată astăzi, vă rog să primiţi expresiunea omagiilor noastre pentru întreaga operă de echitate socială ce realizaţi în fruntea departamentului muncii şi pentru deosebita solicitudine ce aţi binevoit a arăta breslei contabile.

Preşedinte, Prof. I. N. EVIAN

* * *

Răspunsul Majestăţii Sale Regelui la telegrama trimisă cu ocazia instalării comisiei interimare :

Majestatea Sa Regele mulţumeşte membrilor comisiei interimare a Corpului de Contabili Autorizaţi şi Experţi Contabili din Ilfov pentru omagiile exprimate cu prilejul instalării.

Directorul Secretariatului particular
al M. S. Regelui

EUG. BUCHMAN

Corpul Contabililor Autorizaţi şi Experţi Contabili Secţiunea Ilfov

Din şedinţa Consiliului de Ad-ţie al Comisiei Interimare a Corpului Contabililor autorizaţi şi experţi contabili, Secţia Ilfov, din 22 Ianuarie 1940.

Având în vedere că până azi Comisia Interimară n'a putut lua cunoştinţă de lucrările prevăzute în ordinea de zi a Convocării adunării generale ordinare pentru zilele de 28 Ianuarie 1940 şi 4 Februarie 1940 ;

Având în vedere că cei mai mulţi membrii ai Corpului se găsesc în imposibilitate a participa la adunarea generală ordinară pentru datele de mai sus, fiind concentraţi ;

S'a decis amânarea pentru o dată cât mai apropiată a adunării generale ordinare, convocată în conformitate cu art. 11 din lege şi art. 33 din regulamentul legei pentru organi-

zarea Corpului Contabililor, pentru Duminică 28 Ianuarie 1940, orele 9 dimineața, sau în caz de neîntrunirea numărului prevăzut de lege și regulamentul legii, pentru Duminică 4 Februarie 1940 și publicată în Monitorul Oficial Nr. 12 din 15 Ianuarie 1940.

Extras din Procesul Verbal al Consiliului de Administrație al Comisiei Interimare a Corpului Contabililor Autorizați și experți contabili Secția Ilfov din 22 Ianuarie 1940.

Consiliul în unanimitate, a hotărît ca pentru ridicări de sume de la orice instituție cum și pentru orice gestionare de fonduri ale secției vor semna valabil pentru Președinte: d-l prof. I. N. Evian președinte sau d-nii Nicolae K. Constantinescu sau Alexandru Șt. Bărbulescu vice președinți, iar pentru secretar unul din d-nii I. Popescu Severin secretar sau Jean Botez casier sau Oscar Papadumitru contabil.

Președinte, Prof. N. I. EVIAN

Secretar, *I. Popescu Severin*

Colegiale

D-l **Profesor I. Constantinescu**, a fost numit comisar al guvernului, la societatea I. R. D. P.

D-l **Dr. V. Scărlătescu** Directorul Studiilor din Consiliul Superior Economic, a fost numit Consilier Technic la Ministerul Economiei Naționale.

D-l **Dr. Dimitrie Pascu**, a fost numit pe o nouă perioadă cenzor la Rador din partea Ministerului de Finanțe.

D-l **Ioan Tăcutu**, șef contabil la ziarul „Universul", a fost numit cenzor la Soc. Anon. „Drajna" pentru exploatarea de păduri.

D-l **Vasile Dumitrescu**, a fost numit pe ziua de 1 Decembrie 1939, Șef al Percepției X-a a Uzinelor Comunale.

D-l **Romulus Roman,** Director al Băncii Naționale a României sucursala Oradea, a fost ales președinte al secției Bihor.

S'a constituit la București **Secțiunea Română a Societății Internaționale de Invățământ Comercial sub Președinția D-lui Prof. Ion Răducanu, Rectorul Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale din București, cu sediul în Str. Teilor 12 București I.**

Intre 7—20 a. c. August, un curs de expansiune economică va avea loc la Budapesta, cu vizite în principalele orașe ale Ungariei, sub auspiciile Societății Internaționale de Invățământ Comercial Sec. Ungaria sub președinția D-lui Prof. Krisch.

Inscrieri și Informațiuni la Sec. Română a Soc. Internaționale de Invățământ Comercial Str. Teilor Nr. 12 (parter).

Dela Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț

Marți 30 Ianuarie a. c., s'a ținut ședința Comitetului Corpului.

D-l Președinte **N. Butculescu** a făcut un cald elogiu marelui dispărut Grigore L. Trancu-Iași, cu sprijinul căruia Corpul Absolbenților a putut obține legiferarea Corputul Contabililor Experți și Autorizați.

D-sa a scos în evidență tot ceiace a făcut Trancu-Iași pentru comercialiști, în general pentru tot ceiace înseamnă muncă românească.

S'a hotărât ca numărul pe Ianuarie a. c., al Revistei, să fie consacrat memoriei lui Trancu-Iași.

S'a aprobat apoi budgetul pe 1940, prevăzându-se trei burse pentru elevii de școală comercială superioară. Una din burse va purta numele lui Trancu-Iași.

S'a luat cunoștință de situația financială a Corpului.

Rugăm pe colegi să ne trimită scurte știri colegiale.

Cereri de înscriere

In Corpul Contabililor Autorizați și Experți Contabili:

SECȚIA ARAD: Buzaș Pavel și Urcan Ioan, în gradul de contabili stagiari.

SECȚIA BAZARGIC: Mustafa A. Abdulah, Ivan D. Ghencef, Enciu E. Șișcof și Gheorghe Ungureanu, în gradul de contabili stagiari și Ilie Sapungiev, în gradul de contabil autorizat.

SECȚIA BIHOR: *Contabili Autorizați:* Dr. Bejan, Julia Pop, Vasile Chelaru, Pantea Dumitru, Hönig M. Nicolae, Sandu Gh.

Contabili Stagiari: Chianca Ioan, Kahan Ileana, Karacsonyi Ladislau, Pop Florica, Soponyai Paraschiva, Staiu Gheorghe, Ștefănescu D. Gheorghe, Blum Ladislau, Bojescu Valeriu, Magyari Hugo, Czitter Gheorghe, Coroiu Coriolan, Rosinger Alexandru, Magdalena Weinberger.

SECȚIA CERNAUȚI: Glattstein Friedrich, în gradul de contabil autorizat și Bercovici Isac, în gradul de contabil stagiar.

SECȚIA CETATEA-ALBA: Vsevolod T. Mititelu, contabil stagiar.

SECȚIA IAȘI: Leiba G. Herman, Leiba Iancu, Avram Michel și Vasile Gherghel.

SECȚIA ORHEI: Victor Comadzinschi, în gradul de contabil stagiar și Toma Vezetiu, în gradul de contabil autorizat.

SECȚIA PIATRA-NEAMȚ: Lascarache Liviu, în gradul de contabil stagiar.

SECȚIA GIURGIU: Gheorghe Velcea.

Avansări la gradul de contabil autorizat:

SECȚIA ARAD: Ioan Miclauș și Mandl F. Andrei.

SECȚIA BAZARGIC: Ioachim Atanasof, Moise A. Levy și Ghenchiu D. Ghenef.

SECȚIA CETATEA-ALBA: Abramovici Ghert, Gavrilman Leib și Gvirtman Beniamin.

SECȚIA ORADEA-BIHOR: Apfel Alexandru, Zach Gheorghe, Pereț Florian, Fenyes Emeric, Garai Tiberiu, Kain Ladislau, Klein Nicolae, Bodnar Vasile, Covaciu Iosif, Kelemen Samoil, Antal Emilian, Fözö Eugen, Popa Gheorghe, Ștefănică Maxim, Nador Iosif.

Inscrieri prin transferare dela alte secții din țară:

SECȚIA BIHOR: *Experți Contabili:* Georges Carantino dela Brăila, Romulus Roman dela Chișinău.

Contabili Autorizați: Dr. Constantin I. Grama dela secția Bacău, Roman Victor (Olah) dela secția Ilfov.

Reveniri asupra suspendării din Corp:

SECȚIA BIHOR: *Experți Contabili:* Kardos Emanoil, Lang Wilhelm, Heidelberg Ladislau.

Transferați din secția Bihor la alte secții din țară :

Experți Contabili : Ștefănescu Dumitru-Mârșan, Andrei Zănescu, ambii la secția Ilfov.

Contabili Autorizați : Aurel Tripon la secția Arad.

Reînscrieri :

SECȚIA CERNAUȚI : Dr. Jelinik Franz, în gradul de contabil

Excluși definitiv, șterși de pe tablou :

SECȚIA BARLAD : Ștefan Nicola și Silivestru Paveliu, experți contabili ; Ioan Avram, Grigore Dumitrescu, Iacob Kofler, Mihaiu Ouatu și Dumitru Popescu, contabili autorizați ; Mendel Kahane, Leizer Șirul și Sigfrid Wolfinger, contabili stagiari.

Excluși pe timp de 2 ani pentru a se pune la curent cu cotizațiile Conf. Art. 26 din Lege :

SECȚIA BARLAD : Constantin Tașcă, expert contabil ; Ioan Artene, Gheorghe Călin, Ioan Căpățină, Emilia Ginghină, Constantin Gutunoi, Vasile Meiu, Ioan Prisecaru, Simion Toma și Roder Max, contabili autorizați ; Constantin Balaban, Gheorghe Berdan, Osman Husni, Constantin Nicolau, Ioan Romaniță, Tănase Sârbu, Burăch Șmil, Vasile Teodorescu, Lazăr Enache și Haim Kaufman, contabili stagiari ; I. Moscovici și Mihai Avram, contabili autorizați.

BIBLIORAFTE „GRATIOSA"
pentru avize de cont-cec, recipise de vărsământ-cec extrase de cont-cec

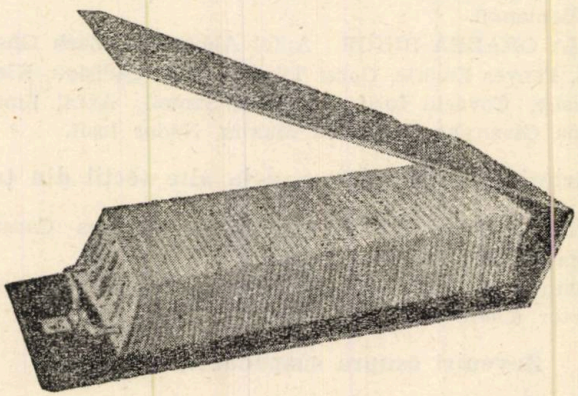

CEREȚI OFERTE DELA PAPETARIA Dv.

EXACTITATE
VITEZĂ
CONTROL
ECONOMIE

IN TOATA LUMEA

INTREPRINDERILE MODERNE
UTILIZEAZĂ MAȘINI CU CARTELE PERFORATE

SISTEM

„HOLLERITH"

IN

CONTABILITATE
ȘI
STATISTICA

REPREZENTANT

COMPANIA ELECTROCONTABILA

WATSON S. A. R.

BUCUREȘTI B-DUL BRATIANU 22

TEL. 4.38.17

Adresa :

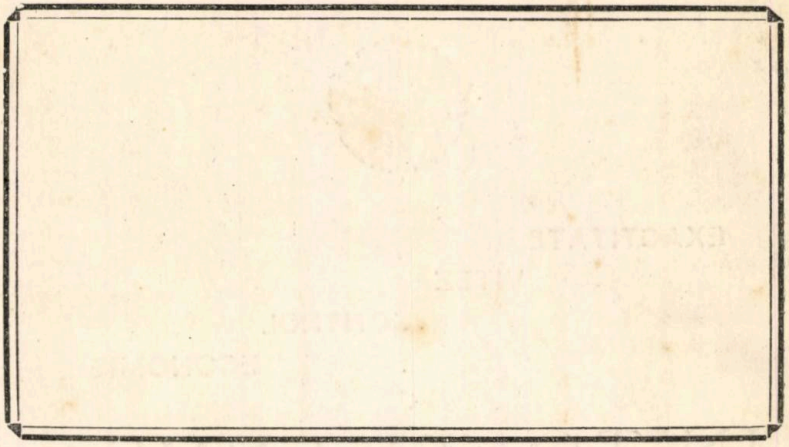

ATENȚIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ţiei Revistei :

BUCUREȘTI, I. — STR. TEILOR No. 12

IMPRIMERIILE INDEPENDENȚA

PUBLICAȚIE LUNARA

ANUL XXIX. — No. 2 FEBRUARIE 1940

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

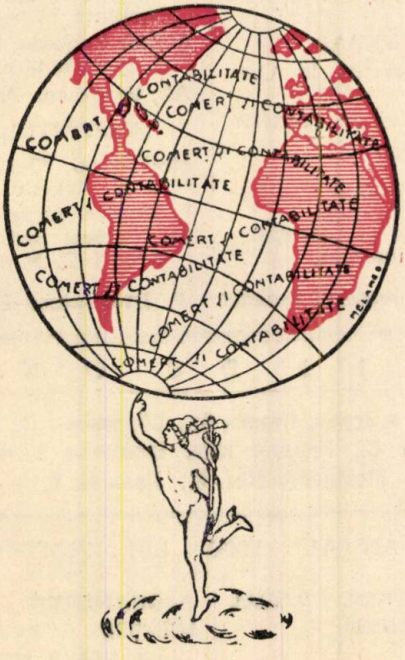

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR Nr. 12
TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decan de Onoare Corp. Contab.
† **Boltuş Lucian,** Dr. în ştiinţe de stat.
† **Eftimiu M. G.,** Bancher.
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert.
† **Herbst Otto,** fost Dir. Oficiul de vânzare al fabr. de hârtie din ţară.
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Iacobescu Sp., Prof. universitar.
Negrescu C. I., Director Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Administrator general al Teatrului Naţional din Bucureşti.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă.
Sersea Th., Şeful Serv. Invent. C.F.R.
† **Rasidescu Şt. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ.
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura".
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE :

N. Butculescu, Decan de Onoare Corp. Contab.
Membru în Comitetul de redacţie.

VICE-PREŞEDINŢI :

V. M. Ioachim, Profesor.
Membru în Comitetul de redacţie.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M. Fost Preşedintele Corp. Contab. Secţia Ilfov.

SECRETAR GENERAL :

Theodor Nitzu, Subdirector la Creditul Industrial.
Membru în Comitetul de redacţie.

CONSILIERI :

D. Bobină, Consilier technic Institutul Naţional al Coperaţiei.
Membru în Comitetul de redacţie.
S. M. Blumenfeld, Comerciant.
N. K. Constantinescu, Expert contabil.
P. Drăgănescu-Brateş, Membru în Comitetul de redacţie.
Andrei Gheorghiu, Sub-director Soc. Gaz, Metan.
Casier al Corpului şi membru în Comitetul de redacţie.
Iosif D. Lazăr, Comerciant.
I. C. Negrescu, Director, Soc. Com. Locuinţe Eftine.
Ştefan Popescu, Director Soc. de Gaz şi Electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI :

Marinescu, Florian, Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert contabil.
Th. Sersea, Şeful Serviciului Inventarierii C. F. R.

Directorul revistei : **P. Drăgănescu-Brateş.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., N. Arghir, Coandă Gr., Clinceanu I. D., Cristescu Dem., Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Profesor univ. Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Ştefănescu Alex. N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL 1000 LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BĂNCI POPULARE LEI 200

EXEMPLARUL 40 LEI

CUPRINSUL:

Comitetul: Tot înainte 53
Aureliu Marinescu: Premergătorii cu prilejul a 30 ani dela înființarea Corpului Absolv. Școlilor Superioare de Comerț . . 55
Ath. Gaian: Grigore L. Trancu-Iași cooperator 63
Dr. Drăgănescu-Brateș: Inventarul în lumina noului cod de com. 70
Dr. V. M. Ioachim: Inregistrarea și evaluarea creanțelor și datoriilor în valută străină. 73
Al. Constantinescu: Excedent și deficit bugetar 76
Recenzii: Principii și probleme de contab. de Gh. Ciulei . . 81
Sărbătorirea d-lor secretari generali Ilie Mecu și Gheron Netta 94
Dela Consiliul Sup. al Corp. Contab. Experți și Autorizați . . 97

TOT INAINTE

Tot înainte, era cuvântul de îmbărbătare al marelui nostru înaintaș, care a fost Maestrul Grigore L. Trancu-Iași. Spiritul lui undueşte tot înainte prin văzduhul nesfârșit, urmat de Marșul Eroilor de Wagner.

Ne găsim în pragul unui nou an, isvor de nădejdi pentru fiecare din noi. Bilanțul moral pe anul trecut al Revistei noastre se încheie cu bucuria de a ne fi împlinit încă un an misiunea de a ține strâns legătura cu colegii noștrii din toate unghiurile țării, din toate treptele ierarhiei sociale, de a stârni mereu interesul pentru cercetări științifice în domeniul comercial-contabil, de a intensifica aviditatea cititului în rânduri tot mai largi, chiar în afară de cercul nostru.

Multă mulțumire ne-au produs scrisorile de încurajare, pline de bune aprecieri primite dela numeroși colegi de ai noștri, cari afirmă că nu obligația art. 26 din Regulamentul Legii Corpului Contabililor îi face să mențină abonamentul, ci materialul tot mai bogat și plin de un viu interes pe care-l găsesc în coloanele Revistei noastre. Ei s'au deprins să vadă pe masa lor de lucru **„Revista de Comerț și Contabilitate"**. Acest spirit trebue să domnească din ce în ce mai mult printre membrii Colegiului

nostru, — îi spunem astfel pentru că sperăm să facem loc Corpului nostru în rândul Colegiilor.

Noi ne-am străduit să contribuim la unificarea națională pe plan spiritual și corporatist. Credem că ne-am îndeplinit în largă măsură și această misiune. Colegii noștrii din ținuturile revenite la matcă ne dau numeroase dovezi de simpatie atât prin înmulțirea abonamentelor, cât și prin colaborări și comunicări de știri colegiale. Le suntem adânc recunoscători pentru aceste dovezi.

Nu există mulțumire mai mare decât să constatăm cum munca noastră se îmbină cu munca anonimă, dar rodnică a colegilor noștrii de pretutindeni, însuflețită de sentimente de împlinirea conștiincioasă a datoriei și de generozitate, care ne onorează ca profesioniști, contribuind astfel la sănătatea și bunul mers al miilor de întreprinderi care asigură existența a sute de mii de familii, revărsându-și binefacerile până în marile mase populare.

Atmosfera creată de Revista Generală de Comerț și Contabilitate, dela apariția ei în 1908 și până astăzi, a fost aceia a unui interes tot mai mare pentru problemele comerciale și contabile și pentru găsirea soluțiunilor pe baze științifice, spre binele și propășirea comerțului nostru și industriei noastre în general.

Mergând în ritmul vremei, conducerea Revistei și-a apropiat tot mereu elemente tinere, atât în rândurile colaboratorilor cât și în Comitetul de Redacție și se bucură ori de câte ori o forță nouă se alătură celor existente.

Scopul nostru rămâne și de aci înainte : să simțim că fiecare este mândru de locul pe care-l ocupă și că el tinde tot mai sus prin înmulțirea cunoștințelor, prin îmbogățirea sufletului, prin cultură, prin muncă.

Mulțumind călduros tuturor acelor care ne-au înțeles și ne-au sprijinit cu vorba sau cu fapta, ne străduim să răspândim mai departe o rază de lumină.

COMITETUL

PREMERGATORII

Cu prilejul a 30 de ani dela înfiinţarea Corpului Absolvenţilor Şcoalelor Superioare de Comerţ

Acum 40 ani, când mă găseam încă pe băncile ultimului an de şcoală, frecuentam, alături de celegul Ilie Mecu, în urma sfatului profesorului nostru de contabilitate, D-l Nic. Butculescu, sala de conferinţe a Asociaţiei Absolvenţilor Şcoalelor de Comerţ, al cărui sediu se găsea în clădirea din faţa Poliţiei Capitalei şi a librării I. V. Socecu, unde, în epoca ei de glorie, a funcţionat şi Banca Agricolă.

La conferinţele ce se ţineau, aproape săptămânal, erau nelipsiţi : Th. Ştefănescu, Gr. Alexandrescu, Alex. Ştefănescu, Nic. Vişineanu, Nic. Bănulescu, Hadgi Teodorake, Gh. Nicolau, Eleuteriu Ionescu, Petre Ionescu, Teodosiu Ionniţiu (tatăl colegilor Nic. şi Puiu Ionniţiu), Alex. Zissu, Nic. Butculescu, M. Gr. Popescu, C. Hurmuzache, B. Alevra, Ghiţă Anastasiu, Emil Zanne, Alex. Velicescu, Popovici-Cardenius, Ştefănescu Brăila, I. D. Clinceanu etc. etc.

Toţi aceştia ocupau rândurile din faţă, urmau apoi în ordinea vechimii eşirii din şcoală şi a vârstei, funcţionari de la Banca Naţională, Banca Agricolă, Banca de Scont, Comercianţi, Industriaşi, reprezentaţii Camerei de Comerţ şi prea puţini funcţionari de stat, iar în fund, în picioare, subsemnatul şi Ilie Mecu.

Am ascultat pe Th. Ştefănescu, Nic. Vişineanu, Alex. Ştefănescu, Demetrescu-Ghiocel, Ştef. Romanescu etc.

Imi reamintesc prea bine de conferinţa D-lui Ştefan Romanescu **„Drapelul nostru şi cutele lui"** şi de conferinţa d-lui Alex. Ştefănescu **„Arta de a face bani".**

Imi amintesc deasemeni de atmosfera colegială, dar nelipsită de desăvârşit respect, a celor tineri faţă de înaintaşi şi de dragostea părintească a celor în etate, faţă de tineret, cari, chiar din sală, îşi recrutau pe **tinerii colaboratori,** după cum eram numiţi.

Odată intraţi în serviciu eram îndrumaţi, cu răbdare, de cei mai vechi. Primul extras de cont încheiat, primele articole de jurnal, primele situaţii de auxiliare şi în special

primele articole de straţă de cassă erau motive de sărbătorire a celui ce, trecând prin filiera arătată, devenea **tânărul nostru coleg.**

Şefii serviciilor de contabilitate erau părinţii noştri, protectorii noştri, iar îndrumătorii deveneau prietenii noştri. **Ne aşteptam** rândul la avansări, nimeni nu căta să uzurpe drepturile celor mai vechi, nimeni nu năzuia să ajungă dintr'o săritură îndrăzneaţă Şef, Sub-Director, Director.

Cine a asistat la sărbătorirea a 30 ani de activitate profesorală a lui Th. Ştefănescu, a putut constata sfânta legătură colegială ce a existat între absolvenţii şcolilor de comerţ, modul cum au fost apreciaţi de cei ce-aveau nevoie de serviciile lor, realizările şi năzuinţele lor pentru viitor.

Iată ce a spus Spiru Haret cu prilejul banchetului din 22 Aprilie 1901, ca Ministru al Instrucţiunii Publice :

„Constat însă cu vie satisfacţie că, Dv. absolvenţii Şcoa-„lelor de Comerţ sunteţi o forţă în această ţară, atât din „punctul de vedere al cunoştinţelor ce posedaţi cât şi din „punctul de vedere al poziţiunii ce ocupaţi, ca elemente produ-„cătoare în arena socială, şi dacă unul a produs, aceea ce ad-„mirăm azi, la ce roade se poate aştepta ţara dela Dv. toţi" ?

Criza financiară din 1901 însă, provocată de câţiva ani de secetă consecutivă cu repercusiuni în cei câţiva ani succesivi, a avut consecinţe şi în rândurile tineretului comercialist, care, ne mai găsind largi deschise, ca în trecut, uşile marilor Instituţii financiare, au fost nevoiţi să acţioneze şi în afara acestor Instituţii.

Inimoşii : Nic. Arghir, Const. Popescu, Ghiţă Dimitriu, D. Bobină, Al. Panaitescu, C. Stelorian, Victor Cozachievici, Ion Minea, P. Pălănceanu, P. Chiricescu, Al. Ionescu, C. D. Petrescu şi alţii, sub conducerea marelui român I. Gh. Duca, au făcut minuni în Cooperaţie, iar colegii Alex. Zissu, N. Butculescu, Gr. Coandă, Emil Zanne, C. Neamţu şi alţii, au reuşit să înfiinţeze Societăţi comerciale şi Bănci, conduse numai de comercialişti, în aproape toate capitalele de judeţe, cu ajutorul cărora s'a refăcut, după criză, viaţa economică a ţării.

Bazat pe excelentele rezultate obţinute de foştii săi elevi, transformaţi în animatori, D-l Nic. Butculescu, care nu se putea împăca cu faptul ca „Asociaţia" să nu activeze în **ritmul timpului pentru o nouă îndrumare a tineretului,** a cerut intra-

rea în consiliul Asociației și a câtorva elemente în afara celor dela Banca Națională. Nereușind, a pornit, după Congresul Absolvenților din 1906, organizat de prietenul și colegul Spiridon Iacobescu, în cadrul activității Expoziției din Parcul Carol I, o acțiune sănătoasă pentru **îndrumarea tineretului spre comerț, spre tarabă, spre tejghea.**

Acțiunea prinzând teren, tineretul a format o nouă organizație a absolvenților, **„Uniunea"**, care, ca un deziderat al Congresului din 1906, a făcut să apară și Revista de **„Comerț și Contabilitate"**, care în primul număr pe Ianuarie 1908, pentru a explica apariția sa, spune : „...revista noastră este destinată să devină cea dintâiu tribună pregătitoare unei **Academii de „Comerț**, fără a nesocoti **chestiunile practice privitoare la co-„merțul nostru"**.

Acțiunea „Uniunii", care avea în program și crearea Corpului Contabililor, a fost îmbrățișată fulgerător cu mult entusiasm.

In anul 1908 găsindu-mă la Trunu-Severin, ca contabil al Băncii Severinul, în dorința de a răspunde la acțiunea centrului, am adresat colegilor din Jud. Mehedinți, apelul din clișeul de pe pagina ce urmează, apel care a dat rezultate strălucite.

Deși o scurtă perioadă ne-am găsit cu două orgazațiuni, Asociația și Uniunea, ba chiar și cu două reviste cu acelaș format și cu acelaș titlu, totuș masa cea mare a membrilor, cari figurau înscriși în ambele organizațiuni și erau abonații ambelor reviste, neconcepând să se mențină desbinarea, a **activat PENTRU UNIRE,** care, spre complecta satisfacție a tuturor comercialiștilor, s'a realizat.

Intr'adevăr, pe prima pagină a Revistei Comerț și Contabilitate pe luna Februarie 1910, **DECI ACUM 30 ANI,** citim : „..... cu începere din Februarie 1910, în urma unui mare nu-„măr de aderări scrise, ce s'au strâns, **Corpul Absolvenților „Școalelor Superioare de Comerț** și-a luat ființă. Odată cu con-„stituirea lui, cele două societăți din București, „Asociațiunea" „și „Uniunea" absolvenților, nu mai au nici o rațiune de a exista".

„Nădăjduim că și colegii noștri din provincie vor căuta să „imite cât mai curând pe cei din București, strângându-și rân-„durile **într'un singur Corp,** pentru ca astfel cu toți uniți să pu-„tem pași mai departe în urmărirea și atingerea idealului de

„apărare a intereselor noastre profesionale și ridicarea comer-„țului român prin colaborarea absolvenților școalelor comer-„ciale".

Iubite coleg,

Sunteți de sigur în curent cu mișcarea din întreaga țară a Absolvenților școalelor superioare de Comerț, cari tind să formeze o **Uniune,** *cu ramificațiuni în toate unghiurile țării prin care să poată apăra și susține drepturile lor.*

In capul acestei mișcări, avem în Capitală colegi, cari fac onoare Uniuni Absolvenților școalelor de Comerț, și cari printr'o muncă demnă și desinteresată, au reușit să câștige din ce în ce teren pentru prestigiul și dreptul ce se cuvine Contabilului profesionist în adevărata accepțiune a cuvântului.

Apariția, sub auspicile Uniuni, a revistei „Comerț și Contabilitate", în care s'a susținut și se susține cu tărie doleanțele absolvenților noștri, a contribuit ca mai curând de cât ne așteptam, să dezamorțească și să deștepte în fiecare din cei ce ne găsim departe de centru, sentimentul de datoria ce avem ca să luptăm cu toți la-olaltă pentru recunoașterea unui drept câștigat prin munca depusă pentru obținerea titlului ce posedăm.

In vederea Congresului ce se va ține în curând, precum și în vederea memoriului ce se va adresa Corpurilor Legiuitoare pentru votirea unei legi a Contabililor, trebue să fim pregătiți ca în unire cu toți colegii din țară, să formăm un singur trup sufletesc pentru, reușita cauzei noastre.

E timpul cred, ca și Absolvenții școalelor de Comerț aflători în orașul și județul nostru, să răspundă cu entusiasm la apelul colegilor noștri Bucureșteni, de a ne constitui în secțiune a Uniuni din Capitală.

In acest scop, sunteți rugați a lua parte la consfătuirea intimă, ce se va ține Sâmbătă 25 Octombrie la ora 6 seara, în Sala Creditului Agricol (A dția Financiară).

Aureliu Marinescu
Contabilul Băncei Severinul.

Octombrie 1908
T.-Severin.

In acelaș număr s'a publicat și Statutele Corpului precum și primul comitet propus pentru conducere, compus din: D. Hadgi Tudorake-Președinte, Emil Zanne și I. St. Rasidescu,

Vice Președinți, iar membrii : N. Butculescu, M. Gr. Popescu, Chr. Pantele, C. Hurmuzache, I. Iliescu, Otto Herbst, Ștefan Romanescu, P. Ionescu, N. Ionnițiu, I. C. Negrescu, Sp. Iacobescu și V. Stănculescu.

Primindu-se adeziuni din întreaga țară, în ziua de 3 Aprilie 1910, sub președinția lui D. Hadgi-Tudorake, decedat de curând, s'a ținut la Camera de Comerț ședința istorică, necunoscută multora din cei de azi, în care s'a săvârșit cu multă însuflețire cel mai mare eveniment din evoluția activității absolvenților școalelor superioare de comerț : Constituirea unui puternic organ de acțiune.

La banchetul ce a urmat, D-l Nicolae Butculescu, și-a încheiat cuvântarea astfel : „..... serbarea de azi o putem com-„para cu un pom în floare, care urmează să dea roade, cel din-„tâiu fruct așteptat fiind **Legea Corpului Contabililor.**

Deși timpurile au fost protivnice, intervenind cele trei războaie dela 1913, 1916 și 1919, totuș conducătorii Corpului au activat ori și unde a fost nevoie de interesele membrilor.

S'a obținut astfel pentru funcțiile publice echivalarea titlului de absolvență al școalelor superioare de comerț cu cel al licențiaților în drept, s'a dat extensiune cursurilor serale, unde colegii noștri au predat cursuri aproape gratuit tinerelor vlăstare lipsite de mijloace, s'a obținut reducerea termenului militar la un an pentru absolvenții seraliși și, cu multă trudă, s'a reușit să se obțină și **crearea în 1913 a Academiei Comerciale.**

După război, activitatea reîncepând, un grup de idealiști au făcut sacrificii bănești cu publicațiuni în ziare, reviste, broșuri, invitații, tipărirea cărților de experți-contabili, liberate de către „Corpul Absolvenților", declarat persoană juridică, alții au activat pentru înființarea Societății „Agentură și Comision", iar alți au îmbrățișat cariera de negustori alături de înaintași.

Activitatea D-lui N. Butculescu și a decedaților I. St. Razidescu, Hadgi-Tudorake și Gr. Alexandrescu, a dat bune roade, căci, pe lângă vechile firme Hadgi Tudorake, I. Razidescu, Demetrescu Mirea, Gh. Nicolau, Jean Feder. Frații Solacolu, a apărut tineretul epocii cu firmele : Mociorniță, Orghidan, Marin Munteanu, Ștefănescu și Bunea, Constanțiu, Niculescu Ritz, Frații Georgescu, Frații Ionnițiu, Iosef Lazăr, N. Madgearu, Apostol Popa, Zlatko, Ilie Ionescu, Gh. Dumi-

trescu, Enăchiță Georgescu, Ștefănescu-Griviţa, Ion Ionescu-Balon, Nicu Penescu, D. Garibaldi, Gh. Dorojan, Petre Firică, Aurel Bediţeanu, F. Feigel, B. Hilberger, V. Dimitrescu-Militari, K. Mott, Fraţii Tanaşoglu, Knapp R., Radu Mircea, C. Brătulescu, C. Ionescu, Nic. Poenaru-Nord, N. I. Martinescu, N. Dimitriu şi mulţi, foarte mulţi al căror nume regret că-mi scapă.

Aceştia numai în capitală, provincia, la rându-i, având alţi eroi, căci cu adevărat eroi trebuesc numiţi aceşti **negustori cu cultură.**

Aci este locul să constatăm că, dacă sufletul acestei mişcări, D-l N. Butculescu, a avut de suferit unele amărăciuni, a avut şi marea satisfacţie să vadă, odată cu dispariţia politicii, încoronată cu deplin succes acţiunea D-sale la care o contribuit şi acţiunea Sfatului Negustoresc de sub preşedinţia colegului Niculescu-Ritz ; cei 28 parlamentari, negustori, colegi de-ai noştri, aleşi sub regimul dreptăţii, fac, în ciuda şoaptelor de răspântii, dovada netăgăduită, că, **colegii noştri ocupă azi un loc de frunte în viaţa economică a ţării.**

In intervalul dela 1918 până la 1921, şedinţele şi conferinţele noastre sub îndrumarea şi conducerea D-lor Prof. Sp. Iacobescu şi Al. Sorescu, prin care s'a dus lupta pentru creiarea Corpului Contabililor şi a introducerii contabilităţii duble în serviciile publice, erau nelipsite de prezenţa regretatului Gr. L. Trancu-Iaşi, care, chiar când se găsea în Bucureşti între două trenuri, venea la sediu pentru ca prin firea sa, să ne insufle numai optimism în realizarea doleanţelor noastre.

In 1920, primul proect al „Corpului Contabililor", elaborat de colegii Drăgănescu şi Ioachim, sub conducerea d-lui N. Butculescu, tipărit cu spezele mele, după ce a fost trimis spre studiu secţiunilor Corpului Absolvenţilor din ţară, după ce a fost supus amputărilor şi corectivelor solicitate, a fost prezentat în Octombrie 1920 Ministrului Gr. L. Trancu-Iaşi, care, secondat de D-l Prof. D. R. Ioaniţescu, fost în acel timp Secretar General al Ministerului Muncii, a reuşit să obţină adeziunile parlamentarilor cari au aprobat proectul.

După mai multe luni proectul ne-a fost înapoiat de regretatul Trancu-Iaşi sub formă de lege, votată de Cameră şi Senat, sancţionată de Suveran şi promulgată în Monitorul Oficial.

Pe de altă parte s'a acţionat, atât în interesul profesiunei

noastre cât și al Statului pentru introducerea Contabilității în partidă dublă în serviciile publice.

Subsemnatul, care, de multe ori am făcut constatări triste în scriptele contabilității Statului, am scris în ziarul „Agrarul" din 16 Noembrie 1918 articolul „Contabilii și Contabilitatea Statului", am ținut în Iunie 1919 la Corpul Absolvenților conferința „Contabilitatea Publică", am publicat în ziarul „Adevărul" din 22 Aprilie 1921, articolul „Mișcarea Contabililor", în această revistă pe luna Ianuarie 1925 a apărut articolul „Contabilitatea dublă în Stabilimentele Industriale dela R. M. S.", iar în 1929 am scos broșura „Ofensiva Contabilă".

Colegii din conducerea Corpului, au scris în aceiaș chestiune articole în diferite ziare și reviste financiare și economice.

Această acțiune a determinat Consiliul Superior al Corpului Contabililor să supună chestiunea întroducerii Contabilității în partidă dublă la Stat, Congresului din 1925 dela Cluj, unde Domnul Prof. Gh. Alesseanu, și-a desvoltat magistral importantul D-sale referat.

In anul 1929 activitatea Corpului Absolvenților, — la care s'a adăogat aceia a Corpului Contabililor, pe lângă stăruința D-lui Prof. Alesseanu, care deținea situațiunea de Prim-Președinte al Curții de Conturi,—a înregistrat un nou succes prin introducerea de fapt, a Contabilității duble, în serviciile publice, în cari un mare număr de tineri licențiați ai Academiei, au obținut mai târziu prin recomandările și susținerile D-lor Prof. V. Madgearu și V. Slăvescu, foști Miniștri de Finanțe, Prof. Iacobescu și ai Asociației ALACI, situațiunile meritate.

Am socotit necesar să fac, **cu prilejul celor 30 ani dela înființarea Corpului Absolvenților,** întreaga expunere obiectivă de mai sus, cu inerenta desvoltare, pentru ca cei de azi și cei de mâine să știe și să cunoască activitatea dusă de o mână de oameni, — ajutați, la nevoe, de masa celor ce le-au încredințat conducerea, — peste a căror muncă desinteresată pe ogorul profesiunei noastre, nu se poate trece cu indiferență, și, pentru cari se impune **nu numai desăvârșită stimă,** dar și un mănunchi de flori din rara grădină a recunoștinții, înlăutrul căreia colegii noștri lampadofori au știut întotdeauna să între, la rând și la timp, ca să întrețină permanentă lumină și înțelegere.

Acesta a fost și este încă rostul „Corpului Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț", casa părintească a tuturor

colegilor noștri contabili și negustori, unde se păstrează, prin tradiție și cu sfințenie... funia de nisip, atât cât va mai fi nevoe.

La sărbătorirea evenimentului, de care va trebui să se țină seamă, văd de-acum pe toți înaintașii, părinți ai noștri, cari mai sunt în viață și cari au încredințat făclia celor ce i-au urmat, și ei astăzi părinți, văd deacum pe toți parlamentarii și pe toți negustorii noștri titrați, fie ei seraliști, fie ei superioriști, fie ei alaciști, văd de-acum pe toți profesorii, văd de-acum pe tot tineretul entusiast de astăzi, eșit de pe băncile Academiilor de Comerț, îi văd pe toți la o laltă bucurându-se **nu numai de rezultatele unirii de altă dată ci și de sfânta unire de care TREBUIE să dăm dovadă, azi, în fața urnei cu cenușa îndrumătorului Trancu-Iași, unire, despre care va trebui să meargă vestea în întreaga țară după cum a mers și-acum 30 ani!**

Așa să ne-ajute Dumnezeu.

AURELIU MARINESCU
Fost președinte al Corpului Contabililor
Secția Ilfov

BIBLIORAFTE „GRATIOSA"
pentru avize de cont-cec, recipise de
vărsământ-cec extrase de cont-cec

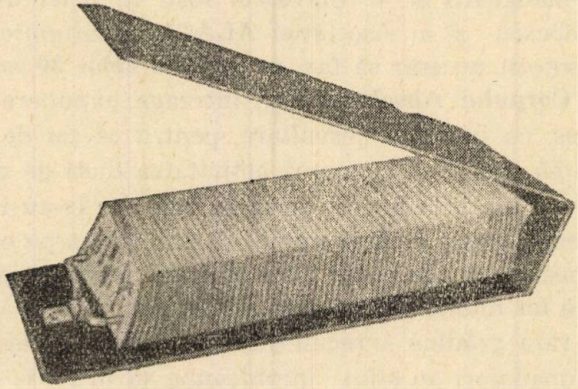

CEREȚI OFERTE DELA PAPETARIA Dv.

Grigore L. Trancu-Iași cooperator

Din activitatea și preocupările multiple de ordin social ale aceluia care a fost Grigore Trancu-Iași, nu putea să lipsească ideia și mișcarea cooperativă.

In adevăr, a fost printre puținii, printre foarte puținii oameni politici, cari au cunoscut specificul mișcării cooperative românești din epoca dinainte de război și i-a dat toată atenția și sprijinul lui pentruca această binefăcătoare mișcare să-și asigure condițiuni mai favorabile de desvoltare.

A fost un cooperator convins, pentrucă a cunoscut în copilăria sa ce este **mizeria,** pentrucă a avut o anume structură sufletească, care l-a făcut să se devoteze binelui aproapelui și pentrucă a folosit toate împrejurările spre a cunoaște din timp realitățile din mișcarea noastră.

Trancu-Iași o spunea totdeauna, că el **datorează totul sărăciei sale.** Or, cooperația pretutindeni a izvorît tocmai din mizeria clasei muncitoare.

Tot așa de adevărat este însă, după cum spune cooperatorul elvețian H. Müller, că „cooperația nu poate să ia naștere decât atunci când mizeria este încercată de oameni cu un moral sănătos... Și nu este de mirare că în toate țările vedem în jurul leagănului cooperației oameni remarcabili prin ardoarea dragostei lor de umanitate..., pe drept cuvânt **eroi,** cari merg cu curaj contra curentului, cari țin piept celor mai mari dificultăți și relelor voinți, convinși că vocația lor este de a se sacrifica pentru aproapele".

Și credem că nu vom greși când în țara românească, alături de Haret, care a militat atâta vreme pentru muncitorimea și cooperația satelor, vom considera ca pe un **erou social** și pe Gr. Trancu-Iași, care din tinerețea lui s'a pregătit și a militat pentru muncitorimea și cooperația orașelor.

Toată ființa lui sufletească a fost pregătită pentru a practica **solidarismul social** și cooperația. Căci după cum spunea Gide: „solidarismul nu este nici **schimbul economic,** care implică echivalența schimbului, fiind deci un act bilateral și nu este nici **caritate,** care este un act unilateral, asistatul fiind singurul care primește, binefăcătorul neprimind nimic în schimb".

Trancu-Iași a fost în acelaș timp un **creștin** și un **solidarist conștient**, care n'a înțeles să scoboare demnitatea muncitorimii prin acte de demagogie, ci a înțeles s'o ridice prin acte de solidaritate socială, cărora el le-a acordat din plin toată contribuția forțelor lui spirituale și morale, convins fiind prin aceasta că-și plătește marea **datorie socială** de care vorbește L. Bourgeois. De acest fapt el a trebuit să fie convins și în calitatea lui de maestru al contabilității, de aceia el ne vorbea și de **cartea mare a vieții sociale**, pe lângă micul registru de carte mare, pe care îl ține orice contabil.

Conștiența nevoii de a-și plăti această datorie socială, ca echivalent al darurilor cu care providența și generațiile trecute îl înzestrase, rezultă și din versurile lui dragi, pe cari le recita adesea :

„Nu-ți pară rău de nici un bine,
„Te miște ori și ce suspin,
„Din câți trăesc pe lumea asta,
„Nu-ți fie nimenea străin.

„Și chiar de nu iubești pe oameni,
„Tu fă-le bine, ori cât poți,
„Și râzi de vrei, de fiecare,
„Dar plânge-i la un loc pe toți".

Pentru a înțelege mai bine preocupările și contribuția dată cooperației românești de acest mare prieten al ei, trebue să scoatem în lumină și cele 2 concepții capitale de care el s'a călăuzit în îndrumarea vieții cooperative.

El era condus de concepția dualistă și creștină a vieții sociale și în acelaș timp convins că această mișcare trebuia scoasă din vâltoarea luptelor politice.

Concepția lui asupra vieții sociale rezultă în chip luminos din acea imagine pe care ne-o proecta la ocazie când spunea : „Legenda aceia dela mânăstirea Argeșului este o învățătură pentru toți ; **ca să se înalțe turnuri de catedrală, trebue pus la temelie sufletul, inima ;** chiar la lucrurile cele mai mici, la activitățile cele mai modeste și la îndeletnicirile de ordin material, trebue să fie suflet".

Iar în ce privește **neutralitatea politică**, el a aplicat-o întotdeauna și ca ministru și ca om de partid, fiind desigur unul din rarii oameni politici români, care nu știa ce este sectarismul și răzbunarea de partid.

Preocupările lui de ordin cooperativ încep într'o epocă când dela Iași, unde era funcționar, se răspândește în țară curentul socialist inițiat de Nădejde, iar la sate se ridicau la orizont zorile cooperației.

Primele lui manifestări de ordin teoretic în această materie le găsim într'un articol „Societăți cooperative de credit", publicat în 1899 în Buletinul Camerei de Comerț din Iași, care se sfârșea astfel:

„Ar fi de dorit ca exemplul societății de credit țărănesc, să fie imitat pretutindeni și prin dealurile și văile țării noastre, căci după cum spunea P. Dechanel în „La question sociale", vorbind de aceste instituții tinere, fiice ale democrației și libertății, viitorul nu e al amăgitoarelor abstracțiuni socialiste: **viitorul este al asociațiunilor libere, al cooperativelor".**

Rezultă de aici că Trancu-Iași avea despre cooperație și socialism aceiași concepție ca și I. G. Duca, care considera cooperația ca un ajutor de jos în sus al muncitorimii, ajutor pe care socialiștii îl consideră ca un paleativ, oferind în schimb ajutorul statului.

In 1902 trece la Galați, la început ca Șef contabil la B. N. R. și mai târziu avocat și profesor.

Aici colaborează activ la întemeierea unei cooperative de consum „Spicul de Grâu" și a băncilor populare „Sfinții Impărați" și „Bădălanul", în cartierele mărginașe ale orașului.

In calitate de cenzor al uneia din aceste bănci populare, are prilejul să asiste la toate adunările generale ale federalei din Covurlui, una din cele mai vechi din țară și mai bine organizată, într'un județ cu mulți știutori de carte și cu fruntași luminați, formați la școala socială a lui Spiru Haret și N. Iorga.

Cu acest prilej ia contact cu satele și fruntașii lor din acest județ, putând să aprecieze roadele binefăcătoare ale mișcării cooperatiste, de care țărănimea ridicată prin știință de carte era legată și solidară cu fruntașii ei, departe încă de a fi frământată de luptele de partid de mai târziu. Despre aceste realități cooperative el vorbește în 1917 în Camera dela Iași și mai târziu într'o conferință: [1])

---

[1]) „Codul cooperației și interesele noastre profesionale". Conferință ținută la Cercul de studii comerciale, la 11 Decembrie 1925.

„Cunosc de aproape federala „Mihail Cogălniceanu" din județul Covurlui, care prin impulsiunea controlorului....., român din Basarabia, absolvent al școalei noastre de comerț din Galați, ajutat de **învățătorii și preoții celui mai știutor de carte județ din țara întreagă,** dă atâtea roade în ceia ce privește acțiunea economică a țărănimii. Intrunirile anuale ale federalei sunt serbări asemănătoare cu referendum svițeran, cuvântările pline de bun simț ale învățătorilor și preoților conducători de bănci populare, pot sluji ca pildă multora".

Fiind membru al parlamentului în vremea războiului, cunoscând în acea epocă pe Fotin Enescu, cât și rezultatele admirabile date de această mișcare în viața satelor, el putea cu drept cuvânt să pună mari speranțe în această mișcare, declarând în acelaș parlament:

„Când avem, prin urmare, aceste căi experimentale, când avem putința să organizăm, prin colectivizare, mijloacele de producție, trebue să ne gândim după acum chiar la furnizarea instrumentelor de muncă pentru grăbirea, îndată după pace, a producțiunii noastre. Și continua, în conferința susmențională: „In ce puneam nădejdea atunci? Puneam nădejdea în mișcarea cooperativă pornită spre mai mare avânt".

In 1920 devenind primul ministru al muncii, legiferează și cooperația orășenească, cu acest prilej deschizând larg porțile acestei mișcări, pentru toate categoriile sociale și în acelaș timp extinde pentru prima oară această legiuire în provinciile alipite.

De atunci chiamă la colaborare pe cooperatorii din toate partidele politice și organizează primul congres de după războiu al cooperației orășenești din România întregită.

Și-a făcut întotdeauna un titlu de merit — și cu drept cuvânt — când în timpul aceluiași ministeriat instituind **o comisiune pentru unificarea întregei legislații cooperative,** a numit membri din toate partidele politice:

„Ca să vă evidențiez spiritul dela care porneam în acțiunile mele, ca ministru, vă voi spune, că am numit în acea comisiune persoane din toate partidele politice: dela liberali pe d-nii Brătianu și I. G. Duca, dela țărăniști pe d. Răducanu și un domn din Basarabia și din partidul nostru doi. In sfârșit specialiști dela Casa Centrală și am mers până acolo, încât am pus ca președinte al comisiunii pe d. Duca, pornind dela ideia

că **cooperația nu este o operă care să fie legiferată în fiecare zi,** care poate să fie schimbată la fiecare cădere de guvern. Am pornit dela ideia că trebue să fie o operă trainică, care să dăinuiască o serie de ani, pentruca înălțarea economică să se poată realiza" [2]).

In intervalul care s'a scurs până la al doilea al său ministeriat, cooperația orășenească și sătească este unificată și trecută la ministerul muncii și ocrotirilor sociale. Se fac anchete și se pregătesc, sub ministeriatul d-lui N. Chirculescu, o serie de ante proecte, care aveau să devie cod al cooperației de abia în 1928.

Acest timp, Trancu-Iași îl folosește pentruca împreună cu Corpul experților contabili să studieze de aproape problema cooperației, pe care o aduce în desbaterile congreselor acestui corp dela București, Cluj și Chișinău. Din aceleași preocupări face parte și conferința susmențională ținută de el la Cercul de studii comerciale.

Această colaborare Corpul Contabililor o încheie printr'un memoriu adresat ministerului muncii și publicat în broșura: **„Contribuțiuni la reorganizarea cooperației" 1925.**

Ca și I. G. Duca el socoate că legea nu poate creia în materie socială și că în cooperație legea trebue să urmeze și nu s'o precedeze.

Impărtășind părerea lui H. Müller, el crede că legea în cooperație trebue **să fie un prieten sfătuitor și un educator priceput.**

Deasemenea adoptând părerile unui coleg, socoate că „viitoarea legiuire a cooperației trebue să rezulte dintr'o intuiție clară și complectă a realităților noastre sociale și în acelaș timp să fie și rezultatul unei sinteze a experiențelor trecute în materie de cooperație dela noi și din alte țări" (p. 17).

Ca urmare înainte de a proceda — ca ministru al muncii și cooperației — la întocmirea unui ante proect de modificare al legii cooperației, în anii 1926—927 organizează o serie de congrese regionale și speciale la care asigură participarea liberă a cooperatorilor și specialiștilor de toate culorile politice.

Discuțiile vii cari au avut loc la aceste congrese, într'o atmosferă plină de libertate și interes pentru cauza mișcării, re-

---

[2]) Op. cit. p. 10.

zultă în chip luminos și din expunerile făcute în presă de cooperatorii cari au asistat la aceste congrese. Astfel despre congresul din 24 Ianuarie 1927 ținut la Craiova, regretatul Luca Paul, fost inspector general în cooperație, putea scrie în ziarul Universul :

„De o covârșitoare însemnătate este faptul că la acest congres s'a adâncit dâra trasă de actualul ministru al cooperației, **pentru neutralitatea acestei mișcări față de luptele politice,** iar **libertatea** lăsată fiecăruia în expunerea părerilor a fost salutată cu entusiasm".

Este adevărat că el n'a avut răgazul să legifereze în cooperație, căci înțelegea să netezească mai întâi terenul spre a putea obține o înțelegere între partide, care, după pilda celei dela 1903, să fie respectată de toți, asigurând și o continuitate în conducere.

In schimb însă, materialul adunat și soluțiile sugerate de congresele prezidate de el au inspirat pe autorii legilor cooperației din 1928 și 1929, expunerea de motive a ultimei legi făcând expres mențiune de aceasta.

După ce a plecat din capul ministerului muncii și al cooperației, n'a lipsit niciun prilej ca prin viu grai sau pe calea scrisului să aducă tot aportul său cauzei cooperației.

Astfel, spre a nu vorbi decât de ultimele manifestări, în Decemrie 1938 și Ianuarie 1939 a prezidat comisiunea numită pe lângă Institutul Național al Cooperației, pentru selecționarea pe cale de concurs a 70 organe de control, iar în Iulie 1939 a conferențiat la cursurile de cooperație organizate la Satulung-Brașov cu organele de control ale Institutului și cu profesorii școalelor normale, care predau contabilitatea și cooperația.

In vremurile grele în cari trăim, pentru apărarea românismului, este evident necesar mai mult ca oricând, după pilda Finlandei eroice și cooperatiste, ca fiecare român să-și aducă aportul lui conștient, plecând dela **ideia ajutorului propriu.** In acest sens rolul educativ al cooperației apare indispensabil mai mult ca o ricând, exemplul mișcării dinainte de războiu stându-ne pururea înainte.

De aceia, ideia pentru care Trancu-Iași a militat, de a întruni din nou în jurul cooperației toate forțele acestui neam, trebue urmărită cu toată convingerea și perseverența, căci este vorba de o **mare operă națională.**

In adevăr, suntem situați aici la hotarul a două lumi, sau după cum spunea defunctul V. Brătianu cu ocazia discuției la mesaj din Camera dela 1923, când se discuta asupra cooperației : „dar aici suntem între două primejdii tot atât de mari : să nu ajungem nici la situația țării din răsărit, dar nici să nu încurajăm politica de aglomerare a marilor capitaliști americani și a marilor trusturi, punând astfel, prin concentrarea capitalurilor, într'o singură mână ramuri întregi de activitate".

Sinteza întregii vieți sufletești a lui Trancu-Iași, credem că o putem avea exprimată în **optimismul lui nebiruit,** de care a dat dovadă o viață întreagă și care desigur era rezultat atât al încrederii în forțele spirituale cu care era înzestrat, cât și a **credinței nețărmurite în virtuțile neamului,** pentru care el s'a dăruit din spirit de împlinirea datoriei.

O știm cu toții, în cursul îndelungatei lui activități sociale și publice n'a avut numai bucurii. Totuși, având voința fermă și credința nesdruncinată în triumful binelui, a știut și a voit, până în ultima clipă a vieții lui, să scutească prietenilor orice manifestare de descurajare, iar pe adversari să-i lipsească de satisfacția de a le arăta vreo clipă de desnădejde.

Probabil zeii i-au ascultat ruga și au făcut ca inima să-i înceteze de a-i mai bate, atunci când el era încă în întreaga lui vigoare sufletească, îngăduindu-i astfel putința — ca unui mare artist — să părăsească scena vieții sociale mai înainte ca puterile să-l fi părăsit pe el.

Dr. A. GALAN

„CARPATINA"
SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNEASCĂ
PENTRU INDUSTRIA FORESTIERĂ

CAPITAL LEI 125.075.000

BUCUREȘTI. — STR. DR. BACALOGLU Nr. 4

TOATE PRODUSELE FORESTIERE

Inventarul în lumina noului cod de comerț

Suntem în epoca stabilirii Inventarului. Ne-am deprins a-l face tot ca acum un an și ca acum doi ani. Cu ocazia unor verificări oficiale ce am întreprins în toamna anului trecut, am constatat foarte multe lipsuri la inventarele întreprinderilor cercetate. Astfel am găsit trecut în Inventar: Mobilier 1 leu sau lei 542.000, fără să se explice din ce se compune mobilierul, sau să poarte mențiunea paginei Registrului Inventar, unde acum un an, doi, trei... a fost trecut amănunțit. In acest caz încă trebue menționat ce s'a adăugat între timp și ce s'a scăzut. Am găsit Debitori trecuți global într'o singură sumă, cu mențiunea „conform registrului", sau trecuți numai cu câte un nume, de ex.: Dobrescu 10.000 lei, fără pronumele întreg, fără adresă. Debitori dubioși tot astfel cu nume incomplete, fără adresă și numai cu 1 leu, fără mențiunea soldului adevărat datorat într'o coloană interioară. Am găsit debitori și creditori în valute streine, fără mențiunea adresei și fără arătarea sumei în valută străină și a cursului de convertire în lei. Am găsit registre Inventar în care nu erau trecute Bilanțul și Contul de Profit și Pierdere. Am găsit gajuri, garanții și cauțiuni neinventariate, parecă n'ar purta întreprinzătorul sau prepușii lui răspunderea de existența și buna păstrare a lor. In unele Inventare am găsit doar sub denumirea „Conturi de Ordine", o sumă globală, de ex.: 30.000.000 lei. Conturile de Ordine și de evidență pot fi trecute pe Conturi în Bilanț (în nici un caz însă înglobate toate într'o singură sumă), dar în Inventar trebuesc trecute în amănunt, astfel încât să se identifice fiecare element patrimonial.

Iată ce spune d-l Prof. univ. Sp. Iacobescu în magnifica lucrare „Curs de Contabilitate Generală" [1]):

„Inventarul este în genere actul prin care se constată *descriptiv și estimativ*: natura, numărul, măsura, cantitatea și valoarea elementelor unui Patrimoniu".

Prin urmare în Inventar se înscrie descriptiv și extimativ fiecare parte sau părticică a Patrimoniului".

---

1) Curs de Contabilitate Comercială Generală, de Prof. Sp. Iacobescu și Al. Sorescu, vol. III, pag. 388.

Este adevărat că revine contabilului sarcina de a trece Inventarul în registrul respectiv ; este o lucrare foarte migăloasă, dar el trebue să o facă împreună cu organele sale ajutătoare, totdeauna sub supravegherea lui.

După Codul de Comerț — mă refer la noul cod „Regele Carol II" care intră în vigoare dela 1 Septembrie 1940 — comerciantul face inventarul. Iată ce spune :

Art. 39 : „In registrul inventar fiecare comerciant este obligat să înscrie la începutul comerțului, capitalul inițial pus în comerț, întreaga sa avere mobilă și imobilă, precum și datoriile sale" ; și în

Art. 40 : „Comerciantul este obligat să întocmească anual inventarul în termen de 3 luni dela data închiderii exercițiului anual, stabilit de legile fiscale".

In practică, la întreprinderile mici, Inventarul este făcut de patron împreună cu contabilul, sau cu organele deținătoare de valori ; de obicei îl face contabilul cu șeful magaziei, casierul, etc. In întreprinderile mari Inventarul se compune din situațiuni încheiate separat, dar în acelaș timp (ideal ar fi în aceiaș zi) de diferiții deținători de valori, în sucursale și agenții de conducătorii acestora sub semnăturile lor și a organelor de control cari pot fi controlori, inspectori sau censori, verificate de Contabilitate, care trebue să vadă dacă se potrivesc cantitățile și felurile cu cele ce rezultă din registre ; acolo unde se constată diferențe trebuesc date explicațiuni dacă ele sunt datorite manipulărilor, înregistrărilor necomplete sau eronate, ori unor sustrageri. In tot cazul contabilul este organul ultim de control și verificare și — aș putea spune — răspunzător de justa prețuire sau estimațiune. Pentru debitori, clienți, conturi curente se vor calcula mai întâi dobânzile, unde este cazul, apoi se vor face estimațiunile, adică se va judeca bonitatea fiecăruia în parte, împreună cu organele de conducere. Pentru creditori, furnizori se așteaptă extrasele de cont dela ei.

Unde este vorba de monetă străină se vor avea în vedere prescripțiunile legale și oficiale, menționându-se moneta, cursul și modalitatea de acoperire curentă : din târgul liber, sau clearing etc.

La prețuiri, cursuri, amortizări, rezerve, conducerea întreprinderii urmează a se consulta și de fapt mai totdeauna se

consultă cu șeful contabil, care are un cuvânt însemnat de spus.

Iată ce mai prevede art. 40 din Noul Cod Comercial.

„Inventarul va cuprinde descrierea și evaluarea amănunțită a activului și pasivului întreprinderii, iar într'un post separat, de evidență, evaluarea globală a activului și pasivului averii străine comerțului.

In ce privește estimațiunea sau prețuirea art. 40 al noului Cod de Comerț spune :

Activul și pasivul vor fi trecute în inventar după valoarea lor reală din momentul inventarierii ; creanțele dubioase se vor trece după valoarea lor probabilă, iar cele ce nu se pot încasa, numai pentru memorie".

„Toate posturile din inventar vor fi exprimate în moneda țării".

„Pentru elementele care nu au suferit schimbări inventarul se poate referi la cel precedent, rectificându-se însă evaluările de va fi nevoe".

Iată o mare chestiune a estimațiunii la inventar, pe care Noul Cod o rezolvă în două cuvinte „valoarea reală" din momentul inventarierii. Or, noi știm cât de spinoasă este această problemă.

In ce privește debitorii este bine că legea lasă întreprinzătorului libertatea să decidă care sunt dubioși sau de amortizat.

Pentru elementele care nu au suferit schimbări, Noul Cod de Comerț oferă înlesnirea de a ne referi la inventarul precedent, dar într'un inventar precedent va trebui să găsim înscris mobilierul cu părțile lui componente, cu arătarea dimensiunii, anului și felului fabricațiunii obiectelor, imobilele cu descrierea lor și arătarea părților din care se compun și cu menționarea actelor sau titlurilor în baza cărora sunt posedate etc.

In fine o dispoziție bună și precisă pe care o conține Noul Cod de Comerț în ultimul aliniat al art. 40 este :

„Inventarul, bilanțul și contul de Profit și Pierdere, vor fi trecute în registrul inventar și semnate de comerciant ; iar potrivit Legei Corpului Contabililor Autorizați Experți Contabili art. 6 și 23 acestea trebue să poarte și semnătura unui contabil autorizat sau expert contabil care să figureze în tabloul Corpului..

Dr. P. DRĂGĂNESCU-BRATEȘ

Inregistrarea şi evaluarea creanţelor şi datoriilor în valută străină

Modificarea regimului devizelor, care a dus la suprimarea dreptului de a obține dela Banca Națională devize pe cursul oficial plus prima, a pus în discuțiune o problemă foarte importantă ș. a. *pe ce curs trebuie să se facă înregistrarea şi evaluarea creanţelor şi datoriilor în valută străină.*

Scurt timp după aplicarea noului regim, ne-am ocupat de această problemă în Revista Administrația Financiară, iar ziarul „Argus", inspirat de acest articol, a atras atenția organelor superioare asupra necesității soluționării acestei probleme.

In adevăr, acum când comercianții și industriașii nu mai pot obține devize pe cursul oficial plus prima, nu li se poate impune să înregistreze facturile pe un asemenea curs, cari ar da o valoare în lei mai mică, decât aceia pe care va trebui în mod cert s'o plătească, ajungând la un preț de cost inferior celui real, la care — pentru articolele supuse legii speculei — nu poate adăoga decât un maximum de procent diferit după cum este angrosist sau detailist.

Negustorul va trebui deci să facă înregistrarea pe cursul devizelor libere negociabile din ziua primirei mărfurilor, întrucât acum acest curs este recunoscut de lege, fiind chiar cotat la bursă.

In sprijinul acestui mod de înregistrare vine chiar o decizie mai veche a Comisei Centrale Fiscale, dată cu alt prilej și în care se vorbește și de devize lăsate la libera tranzacție (mărci, coroane, etc.)

Iată cuprinsul acestei decizii publicată în Monitorul Oficial Nr. 161 din 14 Iulie 1936 :

„Art. 133 adaos la paragraful 336 bis. Facturile pentru cumpărăturile făcute în străinătate posterior datei de 7 Martie 1935 pot fi înregistrate la bilanț cu adăogirea primei de import pentru facturile în valută forte și *la cursul de negociabilitate din ziua încheerii Blanțului pentru facturile în valută negociabilă.*

Nu se mai pot adăoga aceste prime la facturile anterioare datei de 7 Martie 1935".

Azi toate valutele fiind în anumite condițiuni în o anumită proporție negociabile, iar facturile fiind plătibile numai în valute negociable, însemnează că decizia de mai sus a Comisiei Centrale este aplicabilă în partea finală pentru toate facturile, deci inclusiv și pentru acelea în valută forte iar aplicabilitatea începe bineînțeles prin operația înregistrării primirei mărfii și apoi prin evaluarea la bilanț, căci dacă evaluarea se poate modifica după cursul din ziua încheerii bilanțului, cu atât mai just este ca înregistrarea inițială să se facă după cursul din momentul înregistrării.

Observăm însă că decizia sus amintită face distincție între facturi dinainte de 3 Martie 1935, al căror curs de înregistrare nu se mai poate modifica și facturi după 3 Martie 1935, cărora li se aplică decizia Comisiei Centrale.

Pentru facturile din prima categorie se consideră diferențele de curs, adică prima de import ca o pierdere numai în momentul când această pierdere a fost suferită prin plata efectivă a facturii, indiferent de când sunt facturile, aplicându-se o altă decizie ș. a. decizia publicată în Monitorul Oficial Nr. 108 din 13 Mai 1937 ca adaos la paragraful 356 bis art. 135 care în concluzie spune :

„In consecință se pot lua în considerare și primele valutare aferente facturilor anterioare datei de 7 Martie 1935, dacă aceste privesc gestiunea din anii anteriori".

Se pune întrebarea : Este cazul să se facă și acum deosebire între facturile înegistrate înainte de Noembrie 1939, deci înainte de intrarea în vigoare a noului regim și facturile înregistrate sub noul regim ?

In general, organele fiscale derogând dela principiul prețului zilei trecut și în codul de comerț, nu vede cu ochi buni pierderi provenite din estimațiuni, considerând că numai în momentul când aceste pierderi sunt definitive, atunci se cunoaște cuantumul lor și deci numai atunci urmează a se scade.

Totuși, am văzut din decizia publicată în Monitorul Oficial Nr. 161/936 că fiscul a admis ca la facturile înregistrate după data de 5 Martie 1936, să se facă evaluarea pe cursul oficial plus prima, deci să se considere prima ca o pierdere la bilanț, înainte de a fi plătită.

Prin urmare, se pare că fiscul a revenit asupra practicei din trecut și cel puțin în parte s'a pus de acord cu codul de

comerţ şi cu principiile contabile, care cer o estimaţiune după situaţia din momentul încheerii bilanţului.

Nu a admis însă aceiaş regulă pentru facturile dinainte de intrarea în vigoare a primelor de import ; aceasta însă nu pentru motivul că dela acea dată s'a schimbat regimul plăţilor, ci pentru că facturile dinainte de 5 Martie 1935 intrau în categoria arieratelor, pentru care s'a prevăzut un mod special de lichidare — lichidare care urma să se facă într'un termen mai îndelungat, pentru care în multe cazuri se depusese contravaloarea, dar nu se făcuse transferul.

Aceste datorii erau deci într'o situaţie specială, pentru unele s'au făcut tranzacţii între debitori şi creditori, reducându-se cuantumul lor.

Aceste arierate sunt acum în cea mai mare parte lichidate, în orice caz dacă au mai rămas facturi din această categorie nelichidate, acestora urmează să li se aplice mai departe Decizia Comisiei Centrale fiscale din 14 Iulie 1936, adică se vor menţine cu vechile cursuri de înregistrare.

Pentru facturile ulterioare, în spiritul deciziei de mai sus, se poate face evaluarea la bilanţul pe 1939 după cursul devizelor libere negociabile din ziua încheerii bilanţului, dacă cursul de înregistrare a fost mai mic.

Dacă cursul de înregistrare a fost mai mare, dacă în Noembrie şi Decembrie s'a aplicat deja cursul de la libera negociere, care spre sfârşitul anului a scăzut, atunci prudenţa cere ca să se menţină cursul de înregistrare, mai ales dacă este vorba de aprobări de import cu caracter special (fără drept de devize ori pe bază de compensaţie, etc.)

Problema aceasta prezentând un interes deosebit şi pentru fisc este cazul ca să fie examinată şi soluţionată — când va fi vorba de impuneri noui — în spiritul legiuirilor şi principiilor de contabilitate.

Dr. V. M. IOACHIM

Este o datorie de onoare pentru fiecare să subscrie cât poate mai mult la Bonurile de Inzestrarea Armatei.

Excedent și deficit bugetar în cadrul legii contabilității publice

Rezultatele executării bugetelor publice se urmăresc prin contul de execuție a bugetului.

Aceste rezultate apar în contabilitatea publică, sub denumirea de excedente sau deficite.

Structura contului de execuție a bugetului este definită de art. 150 din legea contabilității publice, el trebuind să cuprindă toate elementele aci prevăzute.

Trecând la alegerea rezultatelor, constatăm că legea în art. 151 deosebește două categorii și anume: **rezultate bugetare** și **rezultate bănești.**

Rezultatul bugetar, se obține prin comparație între drepturile constatate la venituri și angajamentele definitive la cheltueli, purtând numele de **„excedent bugetar"**, dacă drepturile constatate la venituri sunt mai mari decât angajamentele la cheltueli și **„deficit bugetar"**, când angajamentele vor fi mai mari decât drepturile constatate la venituri, iar prin comparație, între încasările efectiv făcute până la închiderea exercițiului bugetar și angajamentele ordonanțate și plătite, deasemenea până la aceiaș dată, obținem **„excedentul** ori **deficitul bănesc sau de casă".**

Legea modificatoare din 3 August 1931, păstrează aceleași elemente de alegere a rezultatelor, cu deosebirea că introduce noțiunea de „drept realizat" în locul aceleia de „drept constatat", astfel că, dela această modificare, excedentul sau deficitul bugetar se alege prin comparație între drepturile realizate la venituri și angajamente definitive la cheltueli.

Căutând a desprinde ce a înțeles legiuitorul prin **„drepturi realizate"**, întrucât nu precizează această noțiune, constatăm că modificările esențiale introduse de această lege, de care se ocupă atât expunerea de motive cât și D-l Zamfir Brătescu, actualul Prim Președinte al Inaltei Curți de Conturi, pe atunci Subsecretar de Stat la Ministerul Finanțelor, în discursul ținut la Cameră cu ocaziunea votării legii, constă în schimbarea sistemului anului financiar prin introducerea exercițiului financiar de 15 luni, adăogându-se o perioadă

complimentară de 3 luni, deoarece prin legea dela 29 Iulie 1929 se identificase exercițiul financiar cu anul bugetar, adoptându-se sistemul englezesc, în crearea conturilor speciale pentru înscrierea plății cupoanelor de rente și titluri de stat eșite la sorți ale datoriei publice și în schimbarea epocii de plată a salariilor dela 1 la 20 ale lunii, restul modificărilor, după cum precizează expunerea de motive, fiind făcute în scopul de a se pune în concordanță legea cu modificarea introdusă de art. 36, referitoare la exercițiul financiar [1]).

Proectul de lege modificator al art. 151, depus la Cameră are redacțiunea următoare: **„Excedentul sau deficitul bugetar se stabilește prin comparație între drepturile realizate la venituri până la închiderea exercițiului și angajamentele definitive la cheltueli, contractate până la 31 Decembrie al anului financiar, iar prin comparație între încasări la venituri și plăți la cheltueli se stabilește excedentul sau deficitul de cassă".**

Comisiunea bugetară și comisiunea de legislație civilă, comercială și criminală întrunite, păstrează această redacțiune cu modificarea părții finale, eliminând noțiunile de excedent și deficit de cassă, astfel: prin comparație între încasări la venituri și plăți la cheltueli se stabilește situațiunea de cassă.

Proectul astfel modificat a devenit legea din 3 August 1931, introducând deci, în locul drepturilor constatate ca element de alegere a rezultatului bugetar drepturile realizate, fără a explica necesitatea introducerii acestei noțiuni noui precum și care ar fi înțelesul ei.

Colegul nostru, D-l Dr. Gh. Dragomirescu în lucrarea sa de doctorat **„Controlul Intreprinderilor Publice Economice"** susține că prin drepturi realizate la venituri s'ar înțelege chiar încasările efectuate, că acesta ar fi scopul și spiritul modificării legii din 3 August 1931, ajungând la concluzia că excedent sau deficit bugetar ar fi diferența dintre încasări la venituri și angajamente definitive la cheltueli, scoțând în evidență că deosebirea între excedentul bugetar și cel

[1]) Prin legea din 24 Decembrie 1932 s'a revenit la legea din 29 Iulie 1929, anul financiar începând la 1 Aprilie și sfârșind la 31 Martie al anului următor.

bănesc ar fi că, întotdeauna excedentul bugetar este mai mic decât cel bănesc, cu diferența dintre angajamentele definitive și plăți la cheltueli, diferență pe care o denumește „rezervă specială".

Mărturisim, că nu suntem de acord cu aceste concluziuni, pentru mai multe considerațiuni pe care le vom arăta în cele ce urmează :

Mai întâi, după cum am arătat, esențialul modificărilor legii din 3 August 1931, nu-l constitue această chestiune, întrucât nici expunerea de motive și nici celelalte lucrări premergătoare votării proectului de lege, cu desbaterile parlamentare, nu pomenesc nimic despre introducerea acestei noțiuni noui.

Am văzut apoi, că atât rezultatele bugetare cât și cele bănești se aleg prin comparație între anumite elemente ce intră în alcătuirea contului de execuție a bugetului, ori pentru a avea un rezultat just și real, comparația trebue făcută între elemente de aceiaș natură. Dacă însă drepturile realizate ar fi sinonime cu venituri încasate efectiv, s'ar exclude dela stabilirea rezultatului bugetar toate rămășițele din creanțe ce reprezintă venituri certe, dar care din diferite motive n'au putut fi încasate până la închiderea anului, în timp ce în angajamentele definitive la cheltueli ar intra atât angajamentele lichidate, ordonanțate și plătite cât și cele cari n'au putut fi ordonanțate sau dacă au fost ordonanțate n'au fost plătite, astfel că, comparația nu s'ar mai face între elemente de aceiaș natură și în consecință și rezultatul obținut din punct de vedere bugetar, nu mai poate fi nici just și nici real.

Dar, din însăși concepția legiuitorului dela 1931, se desprinde clar că „drept realizat" nu poate fi sinonim cu „venit încasat", fiindcă legea face această distincție atunci când arată că excedentul sau deficitul bugetar, se stabilește prin comparație între drepturile realizate la venituri până la închiderea exercițiului și angajamentele definitive la cheltueli, contractate până la 31 Decembrie al anului financiar, iar în ce privește excedentul sau deficitul de cassă arată că se stabilește din încasări la venituri și plăți la cheltueli. Deci, legiuitorul a distins între **„drepturi realizate"** și **„venituri încasate"** până la închiderea anului, căci altfel ar fi trebuit

ca și situația de cassă să fie aleasă tot dintre drepturile realizate la venituri și plăți la cheltueli.

Se pune însă întrebarea, care a fost rațiunea pentru care totuși legiuitorul din 1931, a înlocuit „drepturile constatate" prin „drepturi realizate" ?

Noi socotim că s'a plecat dela ideia că „drept constatat" presupune existența unui debit în prealabil stabilit, ceiace ar fi posibil numai la contribuțiunile de orice fel datorite statului de către cetățeni, fiindcă numai aci se poate stabili debitul mai dinainte de către fisc ; plata făcându-se în tot cursul anului, idee care dealtfel se desprinde și din art. 113 al legii contabilității publice cea veche. Astăzi însă, când în urma legii pentru organizarea și administrarea pe baze comerciale a întreprinderilor și avuțiilor publice din 16 Martie 1929, s'au creiat o serie de administrațiuni publice autonome și regii comerciale cu bugete separate, care își trag veniturile, nu din impozite, ci din exploatarea fondurilor concedate de stat. noțiunea de „drept constatat", astfel înțeleasă n'ar mai fi corespuns realității și pentru a se înlătura această obiecțiune s'a ajuns la înlocuirea ei prin aceia de „drept realizat"

In baza acestor considerațiuni, pretindem că noțiunea „drepturi realizate" nu poate fi sinonimă cu „venituri încasate", că ea se confundă mai degrabă cu „drepturi constatate" fiindcă noi credem că, în conținutul noțiunei „drepturi constatate" nu intră numai veniturile isvorîte dintr'un debit prealabil stabilit, ci toate veniturile de orice categorie ar fi, care s'au stabilit pe bază de acte rămase definitive ca drepturi ale Statului sau ale administrației publice căreia aparțin, la cele care n'au avut un debit prealabil stabilit, actul constatării fiind simultan cu încasarea și dacă la finele exercițiului n'a mai rămas nimic de încasat dintr'o sursă oarecare de venit, suma încasată devine un drept constatat și efectiv încasat.

Așa dar, în sfera noțiunei „drepturi realizate", intră încasările făcute până la închiderea exercițiului și rămășițele de încasat, reprezentând debite neîncasate și diverse creanțe precum și restul din producția exercițiului în curs nevândută până la închiderea anului, căci după cum este admisibil ca angajamentele neplătite din exercițiul care a expirat și care au fost contate la stabilirea rezultatului bugetar al exercițiului în care au luat ființă, să greveze bugetul anului următor, tot astfel este logic și legea contabilității publice pre-

vede aceasta în art. 38, ca rămășițele de încasat să fie făcute venit la bugetul anului următor, stabilind astfel o corelațiune perfectă între aceste elemente.

Am socotit de o deosebită importanță chestiunea supusă discuțiunei, pentrucă după cum arată și d-l Dr. Clement Mitru în articolul publicat în Nr. 9/1939 al acestei reviste, sub titlul „Raportul dintre excedentul bugetar și beneficiul bilanțier", unele întreprinderi publice consideră, la întocmirea contului de execuție bugetară, ca drepturi realizate numai încasările efectiv făcute până la închiderea anului, așa cum am arătat că susține și colegul nostru d-l Gh. Dragomirescu, iar altele consideră ca drepturi realizate din punct de vedere bugetar, pe lângă încasările efective din producția exercițiului curent și din stocurile exercițiilor precedente și rămășițele de încasat precum și restul din producția exercițiului în curs nevândută până la închiderea anului, astfel că este absolut necesar a se stabili un punct de vedere comun în această privință.

AL CONSTANTINESCU
Referendar la Inalta Curte
de Conturi

SULZER FRERES

Uzine în Winterthur (ELVEȚIA) ✕ BUCUREȘTI III Str. D. A. Sturdza, 17

Motoare Diesel dela 25 până la 20.000 C. P — Locomotive Diesel — Automotoare Diesel — Mașini cu aburi — Cazane cu aburi de orice fel — Turbine cu aburi — Pompe centrifugale — Pompe de foraj — Ventilatoare — Mașini frigorifere — Fabrici de ghiață — Abatoare — Incălziri centrale de toate sistemele — Insfalațiuni de ars păcură, de uscătorie, de condiționare a aerului — Instalațiuni sanitare moderne

Recenzii

PRINCIPII ȘI PROBLEME DE CONTABILITATE de **Dr. Gh. Ciulei** Bucureşti 1939, pag. 200, lei 60.

In ziarul „Universul" No. 46 cu data de 17 Februarie 1940, a apărut o recenzie asupra acestei lucrări, în care se *arată că această carte este menită să umple un gol în literatura contabilă şi este recomandată călduros, atât agronomilor cât şi comercianţilor cari doresc să-şi însuşească cunoştinţele solide de contabilitate agricolă.*

Subsemnatul, ca profesor de Contabilitate am crezut că este de a mea datorie de a lămuri pe specialiştii noştri contabili, că lucrarea prezentată de d-l Gh. Ciulei, doctor în agronomie, departe de a reda cunoştinţe solide de Contabilitate, conţine confuzii cari îl pun pe autor în situaţia de a ne arăta că nu cunoaşte principiile ştiinţei Contabilităţii.

Lucrarea D-sale este o compilaţie după Dr. Ernest Laur, Comptabilité Agricole, din care în foarte multe părţi reproduce întocmai originalul cu toate că autorul Laur a prevăzut la Ediţia IV, 1930, *Tous droits réservés,* fără ca d-l Ciulei să ne arate cum s'a înţeles cu acesta ca să-l reproducă. Deşi lucrarea este tipărită în 1939, D-l autor întrebuinţează o ediţie mult mai veche, şi astfel se explică cum o serie întreagă din afirmaţiunile puse în sarcina d-lui Laur, nu le mai găsim în ediţia acestuia din 1930.

Inainte de a analiza lucrarea d-lui Dr. Ciulei, ne vom opri asupra afirmaţiunilor d-sale cu citate din dr. Laur, *care nu se mai găsesc în Ediţia IV-a din 1930.*

1. D-l autor, la pag. 10 spune : „Pe lângă aceasta, contabilitatea ajută întreprinzătorului... *a îngriji ca debitele şi creditele să fie exact şi punctual plătite, astfel ca toate elementele averii şi modificările lor, să fie cu grijă urmate".* (cit. Dr. Laur pag. 5-6).

Probabil că a vrut să spună în loc de *debite şi credite :* Debitori şi Creditori, dar şi în acest caz, trebuia să vadă că plăţile urmau să fie achitate Creditorilor ; iar Debitorii urmau să fie încasaţi şi nu plătiţi (în Ed. IV-a, 1930 nu se găseşte acest citat).

2. D-l autor la pag. 29, arată că : *„Laur a desvoltat con-*

tabilitatea simplă, atât în ce privește înregistrările, cât și metodele de încheiere a socotelilor. Aceste metode sunt: Metoda conturilor și metoda tabelarică". (In Ed. IV-a, 1930, la pag. 8 Laur a renunțat la aceste metode).

3. La pag. 29 și 30, d-l autor reprezintă Contabilitatea în partidă dublă, prin ecuația: *venitul net = veniturile brute succesive minus cheltuelile succesive*. Se vede din această ecuație, cum este neglijată toată reprezentarea patrimonială din care vor rezulta și *veniturile nete*. Ecuația prezentată este redată de d. autor, fără niciun comentariu. Dacă ar fi luat Ediția IV-a din 1930, a d-rului Laur, deși lucrarea este scoasă în 1939, ar fi văzut că acesta renunță la ecuația de mai sus.

Dacă analizăm acuma lucrarea d-lui autor, vom constata următoarele:

1. La pag. 7, când se ocupă de modificări suferite de averea exploatației, expresiunea de *vânzări de capital*, nu este la locul ei, când știut este că în operațiunile de cumpărare-vânzare, capitalul nu formează obiectul acestor operațiuni, ci numai realitățile, nu și abstracțiunile juridice, cum este capitalul, care reprezintă drepturile subiectului de patrimoniu. Aceasta o facem cu atât mai mult, cu cât autorul pornește de la ideia de *avere*, pe care o analizează, când ca *avere totală, (Activ și Pasiv), când numai ca Activ.*

2. La pag. 9, spune „*O mare parte din veniturile exploatării este vândută pentru ca agricultorul să-și poată aduna banii de care are nevoie*".

Noi știm că *venitul brut* nu se vinde, ci *productele* sau *produsele*, rezultând astfel *venitul brut* din care se vor scădea cheltuelile. Prin urmare, productele nu pot fi considerate ca venit brut.

3. La pag. 12, dă definiția Contabilității după d-nii profesori Sp. Iacobescu și Al. Sorescu, Vol. I. pag. 6, și spune: „*Contabilitatea este ramura științelor sociale care se ocupă cu înregistrarea egalităților de schimb din averea unei persoane (fizice sau juridice)*". Este cu totul eronat, pentru că la pag. 6 din Cursul de Contabilitate comercială generală, d-nii profesori universitari Sp. Iacobescu și Al. Sorescu, vorbesc de *patrimoniu*, iar nici de cum *de avere*, care este o parte din patrimoniu. Este bine, ca atunci când se copiază ceva, s'o facem

cu atenție, căci altminteri, se pot strecura confuziuni ca acestea, *care nu servesc pe autor.*

4. La pag. 27, d-l autor împarte *țările după contabilitatea pe care o țin acestea.* Noi credem că este foarte hazardată această împărțire.

Tot la pag. 27, găsim că: „toate sistemele de contabilitate, afară de sistemul Laur, au ca obiect al preocupării lor numai agricultura propriu-zisă, cu toate ramurile ei: cereale, animale, vie, pomi, pădure, etc. Sistemul Laur (?) *însă, atât în partidă dublă, cât și în partidă simplă, are ca obiect al preocupării, atât agricultura propriu-zisă, cât și legăturile și schimburile care există între agricultură, menajul familiei, proprietarului, întreținerea particulară a familiei...*"

Autorul arată tot la pag. 27, că Danemarca, Suedia, Norvegia, Elveția, România, Letonia, Estonia și Finlanda, întrebuințează sistemul Laur. Cum adică, toate celelalte țări pe lângă raporturile de culturi agricole nu au și raporturi de debitori și creditori? de menaj și de familie? Și apoi, putem spune că sistemul Laur ar fi în partidă dublă și simplă, când noi știm că avem *un singur sistem de contabilitate în partidă* dublă, iar partida simplă nu este decât un metod?

5. La pag. 36, se ocupă de *registrele în partidă simplă,* înșirând registrele din Laur (pag. 52, Ed. IV). Din analiza acestor registre se vede lipsa registrului Jurnal al Debitorilor și al Creditorilor.

6. La pag. 37, se ocupă de registrul Inventar, pe care îl redă incomplet, spunând că Inventarul se face pe metode contabile, când știut este că el trebue să cuprindă descriptiv și estimativ toate elementele patrimoniului unei persoane. Trebue să mai semnalez că în *Inventarul integral nu este trecută averea proprietate și se afirmă că inventarul* este proprietatea gospodăriei, când în realitate Subiectul de patrimoniu, este stăpânul, — el putând avea mai multe gospodării (întreprinderi).

7. La pag. 38, din lucrarea d-lui dr. Ciulei, și 53 Laur Ed. IV-a, se reproduc patru feluri de Inventar:

a) Inventarul exploatației agricole.
b) Inventarul menajului.
c) Inventarul familiei.
d) Inventarul intreprinderii lăturalnice.

La pag. 39, autor și 59 Laur, se reproduce *Inventarul exploatațiunii agricole.* In acestea găsim *capital activ :* pământul, drepturile de folosință (pășune, fân, pădure, isvoare). Ori era mai natural să se fi reprezentat inventarul agricol cu activ compus din imobile și mobile etc. ; nu cu *„capital activ"* expresie importată fără destul control.

8. *La plantații* No. 44 din *inventarul* d-lui Ciulei și Laur, găsim expresia : *Inventar de câmp,* (pag. 56 Laur Ed. IV).

Aci constatăm că d-l autor Ciulei, spre deosebire de Laur, întrebuințează expresiunea inexactă de : *inventar de câmp,* expresiunea care trebuie să fie păstrată numai pentru *inventarul parțial de câmp,* care să nu fie *avansurile* pentru culturi sau pentru bălegarul sau îngrășămintele ce vor fi întinse pe o suprafață de teren. Intrebuințând expresiunea de *inventar de câmp,* am putea avea *inventar de deal, de vale,* etc., o *serie de inventare în inventarul patrimoniului agricol.*

La punctul II, Ciulei pag. 40, și Laur 56, găsim *capital fermier sau capital de exploatare, sau de arendare.*

La punctul 5, d-l Ciulei trece *inventarul viu,* iar Laur la pct. 5, : *chevaux, bétail,* etc.

Dacă acesta este *capitalul de exploatare,* desigur că greșit pune d-l autor asimilarea cu **capitalul de arendare.**

Mai departe găsim expresia : *capital mort.* Expresiunile de mai sus, doctrina contabilă a căzut de acord de a le numi *inventar animal* și *inventar material.*

La No. 7, în acelaș Inventar (Ciulei 42, Laur 57), găsim expresia de *capital circulant* reprezentând :

D-l Laur Provision en magasin : nutreț, paie semințe, cartofi ;

D-l Ciulei Provizii în magazie : sfeclă, morcovi, etc.

Constatăm că acestea sunt *produsele activității agricole,* din care unele vor fi păstrate ca *provizii* pentru utilizarea activității exploatării agricole, iar altele ca marfă.

La pct. b), găsim : expresiunile :

Bani și depuneri la Domnul Ciulei ;

Argent et Créances la Domnul Laur.

Credem că expresiunea d-lui Laur este mai exactă.

Avem apoi *Pasivul Inventarului,* pe care îl denumește *Pasivul gospodăriei.* Am semnalat mai sus această eroare că,

gospodăria nu are nici Activ, nici Pasiv, ea nefiind Subiect de drepturi și obligațiuni.

Avem apoi, *Inventarul menajului, inventarul familiei, inventarul întreprinderilor anexe.*

Pasivul întreprinderii.

La d-l Ciulei la pag. 43, la D-l Laur pag. 59.

Credem că în locul acestor Inventare, ar fi fost suficient un *singur Inventar,* în care rânduiala bunurilor să fie făcută juridic, fără să se fi împiedicat determinarea suficientă a utilizării grupelor de bunuri inventariate. Am fi avut, în felul acesta, și *Capitalul de drepturi, post pe care nu-l găsim în niciunul din inventarele de mai sus.*

9. La pag. 43, d-l autor spune : „Odată cunoscută *clasificarea capitalurilor,* întocmirea Inventarului este mult mai ușoară".

Cum ar putea d-l autor să înregistreze realitățile patrimoniale, dacă toate elementele descrise de d-sa, formează Capitalul ? Este un secret pe care numai d-sa îl posedă. Noi știm că în *Contabilitate, Capitalul* reprezintă drepturile pe baza cărora se stăpânesc realitățile din *Activ.* Credem că d-sa nu a făcut în acest inventar, decât o clasificare a Activului în care nu figurează Capitalul.

Tot la pag. 43, d-l autor trece la întocmirea inventarului, care constă, după d-sa, din două părți principale, *recunoașterea tuturor elementelor active, și evaluarea lor ?*

Pentru recunoaștere, d-l autor consideră operațiunea ușoară, deși e bine să accentueze că operațiunile constatării nu trebue să fie făcute din birou, astfel că opera aceasta este destul de anevoioasă.

10. La pag. 44, spune că se face *„Evaluarea capitalurilor, după prețul pieții"*, care este metoda cea mai ușoară.

Noi nu cunoaștem nici o bursă din lume care să coteze capitalurile.

Când este vorba de *prețul de piață,* sau prețul de Bursă, asemenea prețuri sunt pentru bunurile corporale și incorporale, iar nu pentru drepturile pe care subiectul de patrimoniu le are asupra acestora. Nu trebue să neglijăm că și bunurile incorporale tot bunuri sunt, nu capitaluri.

11. La pag. 45, spune : *„Mulți autori de economie rurală și contabilitate, recomandă ținerea inventarului la curent.*

Aceasta este o eroare căci sunt multe fapte neînregistrabile, dar care au totuşi o mare influenţă asupra inventarului. Astfel, sunt creşterile sau scăderile greutăţii şi valorii animalelor, creşterea sau distrugerea plantaţiilor, uzura maşinilor".

Aci nu e vorba de mulţi autori, ci de capitolul din Contabilitate care se cheamă *Inventar permanent* şi care trebue să se ţină cantitativ continuu la curent.

12. La pag. 47, d-l autor se întreabă dacă terenurile arendate sau în dijmă, trebue să fie cuprinse în Inventar.

Este de sigur curioasă această îndoială a d-lui profesor contabil agricol dr. Ciulei, fiindcă dacă scoatem din inventar asemenea bunuri ne abatem dela principiul *unităţii patrimoniale, inventariată integral* pentru tot patrimoniul fiecărei persoane fizice sau juridice.

13. La pag. 54 şi 55, reproduce formularul special de Inventar, redus la d-l Laur la Ed. IV.

Acesta însă nu este inventar, ci o situaţie comparativă la 5 date diferite.

14. La pag. 81-91, se ocupă de : *metoda conturilor gospodăriei* care ar fi : 1. Inventar de intrare ; 2. Inventar de ieşire ; 3. Cassa ; 4. Contul de Exploataţie ; 5. Contul familia proprietarului ; 6. Venitul brut ; 7. Venitul menajului ; 8. venitul muncii şi capitalului ; 9. Venitul total clasificat ; 10. Intreprinderile anexe ; 11. Contul venitul agricol.

Nici aceste formulare nu sunt scutite de critică, fie pentru că s'au făcut din termenele *Inventar de intrare* şi *de ieşire*, nişte expresiuni patrimoniale, fie pentru că nu s'a ajuns ca să se determine ceeace este *inventar*, şi nici nu se vede înregistrarea pentru *partida de patrimoniu* pe care se silesc autorii (d-nii Ciulei şi Laur) a o confunda cu contul de Inventar. *Patrimoniul este totul, compus din elemente de vânzare-cumpărare, pe când inventarul este tabloul care poate să reprezinte scriptic elementele unui patrimoniu.* Aşa-dar, *tabloul inventar* nu trebue confundat cu *patrimoniul* care poate să existe şi fără Inventar.

15. Dela pag. 95-100, d. dr. Ciulei se ocupă cu *metoda tabelarică*. D-sa spune că această metodă este mai desvoltată decât celelalte, fiindcă analizează conturile şi verifică rezultatele obţinute. In această metodă, conturile sunt înşirate la

mijlocul unei tabele, iar Debitul și Creditul acestora, urmează pe câte zece coloane laterale.

Conturile, după metoda tabelarică, se împart în patru grupe: 1. *Conturi fundamentale;* 2. *Conturile cheltuelilor de exploatare;* 3. *Conturi mixte;* 4. *Conturile venitului brut.*

La pag. 99-100, urmează înșirarea desvoltării acestora.

Dela pag. 101-105, urmează metoda americană cu Jurnalul în stânga, și conturile în dreapta, iar dela pag. 113-128, urmează *Contabilitatea dublă agricolă.*

In capitolul acesta se înșiră autorii favorabili acestei metode, precum și cei nefavorabili, ambele categorii formulând critici unilaterale, — fiindcă se crede că nu cunosc temeiurile *Științei contabile.*

La pag. 128, d. autor nu este de părere că, *Contabilitatea dublă agricolă* trebue să fie ostracizată, totuși susține că nu *poate fi recomandată în toate situațiile.* Desigur că este eronată această susținere, pentru că patrimoniul agricol are componența lui, precum și întrebuințarea lui specifică. Apoi desigur că și în activitatea agricolă sunt egalități de schimb, la diferitele transformări din cursul unei perioade de administrație agricolă, așa că trebue să fie înregistrate în întregul lor și aceste schimburi din patrimoniul agricol.

Deasemeni, începutul unei perioade de administrație agricolă, trebue să prezinte patrimoniul inițial, repartizat la conturile Activului și Pasivului acelui Patrimoniu.

La pag. 128, ocupându-se cu gruparea conturilor, le desvoltă la pag. 135, astfel:

I. *Conturi de avere exploatație* (Inventar) în care pune *inventar de intrare, inventar de ieșire,* și casa (pag. 135). Această grupare n'are nimic științific, nici technic, în ea, pentru motivele arătate și pentru separația cassei de activurile inventarelor la care s'a făcut categoria I.

II. *Conturile menajului,* printre care rânduește: salarii datorite de menaj membrilor familiei, costul menajului, venitul menajului, tain în natură.

O asemenea clasă de conturi ar putea să reprezinte un fel de gestiune a menajului, cu veniturile și cheltuelile lui.

Este însă inutilă și neînsemnată distincția autorului, față de marea clasă a conturilor de persoane și de rezultate, care trebue să le cuprindă și pe cele de la menaj.

III. *Conturile mijlocitoare*, din care distinge: Debitori, Creditori, dobânda capitalului învestit, arenda pământului, salariile familiei întreprinzătorului, cheltueli cu munca omenească (salarii), pământul, îmbunătățiri funciare, clădiri, inventar mort, tractorul, asigurări, curte și drumuri, cheltueli de administrație generală, inventarul de câmp, impozite și taxe, diferite conturi de cheltueli curente, etc.

O asemenea grupă de conturi mijlocitoare are atâta contradictoriu, în cât numai cineva străin de legile de clasificare ale conturilor, poate să le mai inventeze.

Intr'adevăr, ce fel de intermediari sunt Debitorii și Creditorii? Aceștia sunt persoane cari au să ia sau să dea, față de *Subiectul de Patrimoniu*. Relațiunile lor cu Subiectul sunt în general directe, de cumpărător și vânzător, etc., iar nu de mijlocitori.

Apoi, ce caută în această categorie *Dobânda*, cu *arenda*, cu *salariile*, cu cheltuelile de administrație generală, cu impozitele și taxele și alte cheltueli? (pag. 135).

Toate acestea sunt sarcini administrative care se trec la *Conturile de Rezultate de Activ*, nu la așa numitele conturi *mijlocitoare*.

Tot așa putem spune că nu are ce căuta în categoria conturilor mijlocitoare, pământul, îmbunătățiri funciare, clădiri, inventar mort, tractor.

Asemenea bunuri sunt valori, proprietatea Subiectului de patrimoniu. Conturile lor nu pot fi considerate drept *conturi mijlocitoare*, când ele sunt însăși baza, *fondul*, temeiul activității agricole.

D-l autor admite apoi că sus numitele conturi să aibă și subconturi și citează: *salarii cu timpul, salarii globale*, și se ocupă de niște conturi pe care nu le-a citat mai sus: contul *amortizări* pentru: îmbunătățiri funciare, clădiri, mașini și unelte; contul reparații pentru îmbunătățirile funciare, clădiri, mașini și unelte.

Tot așa continuă cu desvoltarea *Contului de asigurări*, pentru: riscul de incendiu, grindină, accidente, animale, (pag. 135).

Urmează apoi grupa IV-a, (pag. 136) *conturile de venit brut* (producție) pentru aceste conturi a creiat 34 de subdiviziuni care ar fi destinate să concure la dobândirea venitului

brut sau producției, cum vor autorii noștri, (Ciulei după Laur) să confunde aceste două noțiuni.

Este explicabil de ce fuge lumea agricolă de *Contabilitatea în partidă dublă,* când conturile sunt tratate în mod nesistematic și redate ca niște principii după care să nu se poată dobândi niciodată cunoștințele de Contabilitate. Noi știm că la Contabilitatea în partidă dublă nu se enumără conturile, ci se lasă libertatea ca să se deschidă atâtea conturi câte trebue, pentru ca reprezentarea fiecărui element de patrimoniu să fie complect făcută și pentru toate necesitățile ei.

La *Contul de Produse* din enumerarea de mai sus, sau mai exact *producte agricole,* constatăm o serie de conturi asemănătoare cu cea mai mare parte din produsele cuprinse în scara autorilor noștri. Desigur însă, că atunci când, pentru *cereale* avem succesiunea de conturi *îngrășăminte, sămânță, producție cartofi,* asemenea enumerări nu reprezintă nici începutul, nici succesiunea, nici sfârșitul, pentru dobândirea producției respectice.

Apoi *îngrășămintele* și *sămânța* trebuesc puse undeva în *pământ,* și pământul trebue pregătit ca să poată primi cu folos aceste mijloace de producție. Așa dar, la *contul sămânță,* nu se trece numai decât *contul producție,* fiindcă înainte de a fi producție, mai sunt o serie de lucrări, îngrijiri, etc., după însămânțare, lucrări cari trebue să figureze în *Contabilitatea agricolă* pentru productul ce dorim să-l avem.

Astfel vom avea ca exemplu : *Cultura cutare...* care, ca un *bun imobil prin incorporație* ajuns la maturitate, se definește în recoltă. La contul *recoltei cutare,* până ce aceasta se transformă ca exemplu, în bobul sau productul de depozit, inmagazinabil, bun de vânzare, etc. Ei bine, tocmai acum va apare *contul productului agricol* respectiv : grâu, porumb, etc. In felul acesta, urmărind drumul firesc al activității agricole, *Contabilitatea* nu se îngreuiază prin numărătoarea aprioristică de conturi elementare ci, odată stabilit ceeace voim să producem, *Contabilitatea* vine dela sine, să înregistreze continuu, ceeace se petrece în patrimoniul agricol, după rostul fiecărei gospodării agricole.

Așa cum a luat-o d. autor Ciulei, cu *30 de grupe de conturi de venit brut sau produse,* prin care s'au pus : *contul curent, trate și polițe, diferite,* etc., facem din *Contabilitatea în*

partidă dublă, un fel de conglomerat periculos, de care întreprinzătorul agricol cu drept cuvânt ar avea motiv să se ferească.

La pag. 138, ni se mai indică *grupa conturilor de încheierea socotelilor*. In această grupă de conturi s'au înșirat ca subdiviziuni pe următoarele conturi:

1. Contul de Profit și Pierdere (care ne explică d. autor că ar fi diferența de venit) cu distincțiile: a) *Dela contul Repartiția, Piață, Provizii.*

Iată un cont de *Profit și Pierdere*, care în realitate trebue să fie colectorul tuturor rezultatelor anului, și care așa cum este alimentat mai sus, este aproape de nerecunoscut.

2. *Contul Venit net;* 3. Contul dobânzilor datoriilor; 4. Contul renta averii nete a exploatațiunii; 5. Contul venitului agricol; 6. Contul venitul muncii; 7. Contul venitul întreprinderilor anexe; 8. Contul venitul familiei; 9. Contul venitul total clarificat; 10. Contul venitul muncii și capitalului; 11. Contul venitul total; 12. Contul capital (Bilanțul).

Toate aceste *conturi de venituri* n'au lăsat loc nicidecum *conturilor de cheltueli*, ca și când toate cheltuelile au putut să fie bine în totul imputate produselor respective. Or, se știe că rămân cel puțin cheltuelile de administrație, nerepartizate, până la finele anului, când cu prilejul compensării lor, ne ajută ca să stabilim un fel de procent pentru întreprinderea agricolă.

Apoi, chiar dacă am urmări veniturile de mai sus, ce am putea deduce din numărul 4, 5, 9, 10, 11 și mai cu seamă din Nr. 12?

Venitul total clarificat (9) și *venitul total* (11), deasemeni celelalte categorii de venituri se suprapun unele peste altele, astfel încât, în asemenea împrejurări ele nu sunt elemente contabile, bune pentru examinarea activității respective, și mai cu seamă pentru închiderea socotelilor.

Tot printre *conturile de închiderea socotelilor*, s'a mai pus la Nr. 12, *contul capital (contul Bilanț)*. Desigur că și aceste conturi pot interveni la închiderea socotelilor, dar nu așa se tratează despre ele, înglobându-le în rândul conturilor de încheiere, după înșiruirea veniturilor care trebuiau să intre la *contul de Profit și Pierdere*. Nu același lucru se poate spune despre *contul Capital* și cu atât mai mult, despre *contul Bilanțului unui patrimoniu*, la care se trec toate elementele de Activ

și de Pasiv, spre a se reda forma întreagă a patrimoniului final.

Din expunerea de mai sus, se poate vedea că d. autor nu cunoaște îndeajuns principiile Contabilității și încumetarea reproducerilor d-sale prin cunoștințele sale personale necontabile, nu face decât să aducă un rău serviciu *Științei Contabilității.*

La pag. 139, se ocupă de *Registrele de contabilitate dublă agricolă și citează:* 1. Registrul de Inventar; 2. Registrul de Cassă; 3. *Registrul de naturalii.* Prin desvoltarea registrului de naturalii, se menționează: a) registrul de semințe, culturi și recolte; b) registrul de provizii; c) registrul de lapte; d) registrul de control și situația animalelor; e) Registrul de lăptărie; f) morărit, distilerie, etc.; g) registrul de îngrășăminte; 4. Registrul funciar, sau registrul de asolamente; 5. Registrul de muncă omenească; 6. Registrul de muncă animală; 7. Registrul de salarii și tainuri (liste de plată).

Ei bine, toate aceste registre, luate așa ca mai sus, pot face oarecare servicii, dar și foarte multe încurcături prin repetarea și încălcarea acelorași operațiuni, trecute în mai multe din aceste registre.

Disciplinarea registrelor auxiliare o va face numai Contabilitatea, acestea indicând conturile la care este nevoie să se țină desvoltătoare, pentru *necesitățile administrației agricole.*

La pag. 153, păstrează denumirea de *Carte Mare sau încheierea socotelilor* pentru un *registru* care ne reprezintă pe *conturi,* toate intrările și ieșirile cu existențele cuvenite, referitoare la fiecare element patrimonial reprezentat prin cont.

Dela pag. 155—193, se ocupă de schema conturilor din Cartea Mare, unde creiază un *Cont de Inventar de deschidere,* când firesc era să creieze *contul Patrimoniului,* a cărui componență este reprezentată individual, de *Activul și Pasivul Inventarului.* Aci se vorbește de descărcarea inventarului, când este vorba de repartizarea elementelor patrimoniale la conturile pe care *Contabilitatea le creiază acum,* la început, pentru toate succesiunile de debite și credite, referitoare la acele conturi.

După ce face acelaș lucru și pentru *Inventarul de închidere,* care zice că se încearcă (156), când în realitate aci este fenomenul de întregirea patrimoniului din soldurile Debitoare și creditoare, ale conturilor din Cartea Mare, prin trecerea (sau

cum se zice închiderea) soldurilor acestor conturi, — la contul Bilanțul patrimoniului persoanei cutare.

Se continuă apoi într'o formă verticală nepotrivită, să se treacă în Debitul și Creditul diferitelor conturi pe care le-am reprodus mai sus, operațiunile care ar influența contul.

Cu titlul de curiozitate reproducem contul *„Cai de muncă"*, în forma obișnuită :

Debit — CAI DE MUNCĂ (pag. 172) — Credit

Data	Explicația	Suma	Data	Explicația	Suma
Inventar de deschidere		100.000	Inventar de închidere		
Chelt. veterinar, doctor		a	Vânzări de animale		
Dobânda capitalului		b	Lucrări de exploatare		
Salarii. Asigurări		c	Ingrășăminte		
Cheltueli Adm. G-rală		d	Clădiri		
Intreținerea clădirii		e	Inventar mort		
Inventar mort		f	Cheltueli g-rale Administrație		
Hrana		g	Repartizare la culturi		
P. &. P venit eventual		h	P. & P. p. event. pierderi		

Așa dar, mulțumită acestei partizi și a recomandării trecerii respective, *caii noștri de muncă*, dela inventarul inițial, prețuiți de noi cu lei 100.000 ca exemplu, ajung la finele anului să aibă un preț încărcat cu toate cheltuielile, adică : 100.000 + a + b + c + d + e + f + g + h.

Dacă se va lucra astfel, este posibil ca niște cai, ajunși gloabe la sfârșitul anului, prin munca istovitoare la care vor fi fost supuși, să aibă o valoare îndoită din cauza cheltuielilor trecute în Debitul acestui cont, de Cai de muncă.

Confuzia ce se face aci este, neseparația rezultatelor acestor animale, de însuși contul acestor animale. Metoda întrebuințată este desigur cea mai confuză ce s'ar fi putut imagina în această materie. Cu astfel de explicații, *Contabilitatea pierde din autoritatea ei.*

Același procedeu puțin fericit îl aplică și la celelalte conturi. Astfel reproducem datele Contului Clădiri :

Debit CONTUL DE CLĂDIRI (pag. 165) Credit

Data	Explicația	Suma	Data	Explicația	Suma
Inventar de deschidere			Inventar de închidere		
Cassa (din ce ?)			Menaj, Salarii		
Dobânda Capitalului			Administrator		
Arenda pământului			Sold: Ramuri profitoare		
Salarii : Administrația G-rală			Inventar mort		
Impozite, munca			Cai, boi, culturi		
Animală, Inventar mort			Grâu, porumb, etc.		

Iată dar și aci *crescută valoarea clădirilor*, mulțumită diferitelor cheltueli de repartiție și întreținere, tecute la debitul acestui cont. E de prisos să mai urmărim consecințele.

Nu ne putem opri însă, la aprecierile precedente, fără ca să repetăm necesitatea separației *Conturilor de valori, de rezultatele acestora*, pentru a se face un mare serviciu și *activității agricole.*

La pag. 194, ne spune într'o formă nebuloasă, că : *Bilanțul gospodăriei agricole, ca orice Bilanț*, se întocmește după stricta *realitate, arătată de registre.* Ori, în materia aceasta este ceva mai mult de spus, având în vedere fazele contabile și fazele juridice ale Bilanțului. Cu toate observațiunile noastre de mai sus, noi socotim că această lucrare trebue cercetată de specialiști, pentru ca să vadă și d-lor, cât rău fac Științei Contabile, compilațiuni și originale ca acestea de care ne ocupăm.

Recomandăm d-lui autor de a reface lucrarea după principiile *Științei Contabilității*, în așa fel în cât opera ce o prezintă să fie un aport folositor *Științei Contabilității*, iar dacă nu poate să se lase de greutatea acestui serviciu.

Profesor ION I. MĂRCULESCU

Bonurile de înzestrarea Armatei, constituesc cel cel mai bun plasament, asigurându-ne existența și avutul în viitor.

Sărbătorirea
d-lor secretari generali prof. Gheron Netta și Ilie Mecu

Sâmbătă 6 Ian. a. c. ora 20 a avut loc în saloanele restaurantului Capșa un banchet oferit în onoarea domnilor secretari generali prof. dr. Gheron Netta și Ilie Mecu. Inițiativa aparține Consiliului Superior al Corpului Contabililor Autorizați și a Experților Contabili, sărbătorind pe cei doi membri ai săi care au primit misiuni importante în conducerea vieții noastre economice.

Sărbătorirea s'a desfășurat în cadrul unei atmosfere de colegialitate, în prezența unei distinse asistențe.

Inchinând paharul în onoarea sărbătoriților, d. prof. *Sp. Iacobescu,* Decanul Corpului Contabililor ia cuvântul, mulțumind d-lui ministru C. Angelescu „pentru că a împărțit grijile Departamentului pe care îl conduce cu acești doui scumpi colegi în condițiuni care ne fac să ne mândrim ; este familia noastră. Ținem la ea și ne bucurăm de câte ori unu din membrii acestei familii este chemat să aibe un rol așa de important în interesul Statului".

D-l prof. dr. *C. Bungetianu,* Președintele Uniunei Camerelor de Comerț și de Industrie din București arată că întrunirea din această seară este un prilej fericit pentru ca să ne gândim la Acela care a creiat un nou regim și o nouă stare de lucruri în destinele poporului nostru, la Majestatea Sa Regele Carol al II-lea (asistența în picioare ovaționează prelung pe M. S. Regele).

D-sa elogiază persoana d-lui Ministru C. Angelescu, care a strâns o mare experiență din demnitățile pe care le-a ocupat, experiență pe care o pune cu generozitate la îndemâna tuturor acelora care au nevoie de lumină, de gânduri bune pentru ridicarea obștească.

In continuare, d-sa face o succintă dar frumoasă prezentare a activității și persoanei fiecăruia dintre cei doui sărbătoriți și termină urându-le spor la muncă pentru binele Țării noastre.

D-l *Mihail Romașcanu* spune că nu se poate aduce un omagiu mai mare și o mulțumire mai mare d-lui Ministru C. Angelescu decât aceia pentru alegerea strălucită pe care a făcut-o de a lua din mijlocul nostru pe sărbătoriții din această

seară și a-i pune la conducerea celui mai de seamă Departement.

D-l *Victor Ionescu*, președintele ALACI aduce un cald elogiu persoanei sărbătoriților sprijinitori ai tineretului și îi asigură că tineretul în viața economică va fi la înălțimea misiunei lui.

D-l *V. Ioachim*, evidențiază succesul înregistrat de Corp prin demnitățile ocupate de sărbătoriți. „Suntem fericiți — spune d-sa — că în momente atât de grele se face apel la colegi de ai noștri".

D-l *N. K. Constantinescu* elogiază persoana sărbătoriților de care este legat prin frumoase amintiri.

D-l *Jean Constantinescu* se asociază la elogiile bine meritate care s'au adus și propune trimeterea unei telegrame omagiale d-lui Ministru al Economiei Naționale C. Angelescu,

D-l senator *N. Ionnițiu* spune : „Comerțul și industria privește cu cea mai mare încredere numirea domniilor voastre la acest Minister și sunt convins că vom avea tot concursul dvs. de care are nevoie comerțul Țării".

D-l *Alex. Botez* atât în numele său personal cât și în numele presei periodice de specialitate urează spor la muncă și izbândă sărbătoriților pentru împlinirea misiunei lor.

D-l *Gh. Huber*, în numele Secțiunei Ilfov a Corpului Contabililor, se asociază la sărbătorire și socotește că sărbătoarea de astăzi este sărbătoarea Corpului.

D-l prof. *Gheron Netta*, rostește o caldă cuvântare din care desprindem următoarele : „Vă mărturisesc că sunt copleșit de cuvintele pe care le-am auzit, cu toate că nu mai sunt tânăr. Eu socotesc că dvs. în această seară v'ați gândit mai curând să sărbătoriți succesul Corpului din care facem parte".

„In ceeace mă privește, în întreaga activitate de până acum am fost obișnuit ca acolo unde mă găsesc să-mi fac datoria pe deplin. La începutul drumului pe care am pornit, această sărbătoare nu poate avea decât semnificația unei încurajări".

D-sa mulțumește pentru cuvintele ce i-au fost adresate cu această ocaziune.

D-l *Ilie Mecu*, spune între altele :

„A'și găsi fiecare menirea în viață și a-și călăuzi gândurile și faptele spre a o îndeplini, iată datoria fiecăruia dintre

oameni, fiindcă, deasupra vieții tuturora, stă, ca o stea conducătoare, *datoria*.

Orice viață de om are a lupta, are a birui greutățile ce-i stau în cale pentru a-și atinge scopul.

Virtutea supremă este jertfa și ea constă în a gândi, a lucra, a suferi. Nu însă pentru noi înșine, ci pentru binele neamului și al semenilor noștri, pentru triumful adevărului asupra minciunei și pentru triumful binelui și al utilului".

In continuare, domnia sa arată că la punctul de plecare al nouei sale însărcinări figurează două comandamente :

„Intâi, promovarea elementului etnic românesc în viața economică a Țării noastre și

în al doilea rând, instalarea, elementelor cu studii comerciale, la locurile de merit și de răspundere, unde îi cheamă atât pregătirea, cât și experiența lor. In această privință am și făcut dovada, fiindcă până în prezent s'au numit la Oficiul Schimburilor cu Străinătatea aproape 30 de funcționari cu studii comerciale.

Să trăiască în veci România Mare ! Să trăiască Marele și Înțeleptul Ei Suveran".

D-l *Georgescu Cocoș*, directorul ziarului „Neamul Românesc" elogiază persoana sărbătoriților și face un călduros apel pentru promovarea elementului românesc în viața comercială și mai ales în micul comerț.

Cu acest prilej, Consiliul Superior a dat următoarea telegramă d-lui Ministru C. Angelescu :

Consiliul Superior al Corpului Experților Contabili și Autorizați sărbătorind pe Consilierii săi Ilie Mecu și prof. Gheron Netta, acum distinși colaboratori ai Dv., își îndreaptă gândul către Domnia Voastră și vă exprimă vii mulțumiri pentru fericita alegere făcută în persoana colegilor noștri.

Membrii Corpului stau la dispoziția Domniei Voastre și a prețioșilor colaboratori pentru orice lucrări în legătură cu specialitatea lor.

Vă dorim tot succesul în greu sarcină ce o aveți.

M. N.

Susțineți Revista voastră prin plata promptă a abonamentului.

Dela Consiliul Superior
al Corpului Contabililor Experți și Autorizați

Miercuri 7 Februarie a. c. s'a ținut ședința plenară a Consiliului Superior sub prezidența d-lui decan *Prof. Univ. Spiridon Iacobescu.*

A luat parte și d-l *Prof. I. Răducanu,* Rectorul Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale.

Comemorarea Prof. Gr. L. Trancu-Iași

D-l Decan Prof. Univ. Sp. Iacobescu, face un cald elogiu personalității fostului Președinte de Onoare Gr. L. Trancu-Jași, evidențiind multipla și bogata sa activitate pe toate tărîmurile.

Arată câtă strălucire a dat marele dispărut profesiunei contabile prin locul pe care l-a ocupat în viața publică, și prin Legea de organizare a Corpului, pentru care comercialiștii de toate categoriile îi vor păstra o adâncă recunoștință.

Ca omagiu Consiliul păstrează tăcere câteva minute.

D-l Decan salută pe noul Președinte al Secției Ilfov, Prof. Universitar I. Evian împreună cu ceilalți colegi și-și exprimă convingerea că printr'o colaborare armonioasă între Consiliul și Secțiunile Județene în frunte cu Secția Ilfov se va putea realiza aceia ce urmărim cu toții : propășirea profesiunei în cadrul intereselor generale ale țării.

D-l *Rector I. Răducanu* își exprimă satisfacția că profesioniștii contabili merg pe calea trasată de promotorul mișcării, Prof. Gr. L. Trancu-Iași ; recomandă o colaborare strânsă între toate categoriile de membrii făcând parte din Corp, pentru a ridica tot mai sus prestigiul acestei profesiuni care mai ales într'o economie dirijată că are o importanță covârșitoare.

D-l *Prof. Evian,* Președintele Secției Ilfov, asigură Consiliul că întreaga conducere este pătrunsă de necesitatea unei activități unitare pe întreaga țară, secondând toate sforțările ce s'au făcut și se fac pentru așezarea specialității contabile la locul ce i se cuvine.

Se trece apoi la desemnarea membrilor cari să fie propuși Ministerului Muncii pentru a forma Comisii interimare până la nouile alegeri.

Se va interveni pe lângă Domnul Ministru al Muncii ca să se admită la secţiunile din Municipii o conducere de 5 membrii.

Se hotărăşte ca biroul Consiliului, împreună cu conducerea Secţiei Ilfov, să întocmească un program pentru reînceperea activităţii Cercului de Studii cu conferinţe şi comunicări asupra problemelor de actualitate.

In ce priveşte Buletinele ce Secţiunile le-ar scoate, se recomandă ca acestea să fie distribuite gratuit membrilor, rămânând ca şi înainte ca organ general al Corpului pentru întreaga ţară :

„Revista Generală de Comerţ şi Contabilitate".

D-l *N. K. Constantinescu,* Directorul Buletinului Secţiei Ilfov, arată că Secţia Ilfov a şi luat o deciziune în acest sens.

D-l Decan de Onoare *Niculae Butculescu* propune ca disponibilul ce-l are Consiliul să fie folosit pentru cumpărarea unui sediu propriu fie în actualul imobil al Secţiei Ilfov sau în altul.

Se aprobă procesul verbal al Comisiei pentru acordarea gradului de expert-contabil pe bază de coloquim.

Se ia cunoştinţă de expunerea făcută de d-l Gh. Huber, fost Preşedinte al Secţiei Ilfov, şi se decide ca de comun acord cu noua conducere a Secţiei să se ţină cât mai curând adunarea generală a Secţiei Ilfov, introducându-se în Bilanţ cota prevăzută de lege pentru Consiliul Superior.

Se ia cunoştinţă ca la cererea Comisiunii Cartelurilor s'a făcut mai multe recomandări de experţi contabili pentru verificarea preţului de cost la fabrici — mulţumindu-se Comisiunei şi Ministrului Economiei Naţionale că s'a adresat Corpului.

Colegi, conform art. 26 din Reg. Legei Corpului Contabililor, toţi membrii sunt obligaţi să-şi achite la zi cotizaţia şi abonamentul, vă rugăm să achitaţi la prima cerere abonamentul la Revista Generală de Comerţ şi Contabilitate, care este singurul organ oficial de publicaţii al Corpului Contabililor Experţi şi autorizaţi din România, conform hotărârei luată de adunarea plenară a Consiliului Superior din 7 Febr. 1940.

Colegiale

D-l NICOLAE BUTCULESCU, decan de Onoare al Consiliului Superior al Corpului Contabillilor Autorizați și Experți Contabili din România, a donat întreaga sa colecție de medalii, foarte bogată și cu multe raritățI, Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale din București, care o va păstra în Sala de recepții.

D-l Ilie Mecu, a fost ales cenzor cu o mare majoritate la Banca Națională a României.

Menționăm cu satisfacție că prin această alegere Consiliul de cenzori al Băncii Naționale cuprinde trei experți contabili.

La examenul de expert contabil ținut la București dela 9 și 10 Decembrie 1939

Au reușit următorii: Aurelian Alexandru; Bărbulescu Grigore; Bârnaș Nicolea; Bucurescu Dan; Ciolac M. Ioan, Georgescu Constantin; Mihail Constantin; Mandler M. Paul; Mihăilescu Petre, dela Corpul Contabililor Autorizați și Experți Secția Ilfov; Oniu Mihail, dela Corpul Contabililor Experți și Autorizați Secția Cernăuți.

La Coloquium pentru gradul de expert contabil, ținut la Consiliul Superior al Corpului Contabililor Autorizați și Experți Contabili în zilele de 18—19 Ianuarie 1940 au obținut gradul de expert-contabili următorii candidați: Ionescu Chiriac; Oscar Papadumitru; Dinulescu Gh.; Constantin Martin; Constantin Meriu; V. V. Protopopescu; C. Sixt dela Secția Ilfov; Dimitriu Ioan dela Secția Ismail; Petre Firică dela Secția Chișinău; Gr. Gr. Lupescu dela Secția Tg. Jiu.

Cereri de înscriere

Secția Făgăraș: Panaghi Chiriloaei, în gradul de contabil stagiar și Pădureanu D. Nicolae, în gradul de contabil autorizat.

Secția Hotin: Coconoiu I. Victor și Frumuzachi Petre, în gradul de contabili stagiari.

Secția Neamțu: Dumitrescu Gh. Constantin și Marcu I. Haim.

Avansări la gradul de Contabil Autorizat:

Secția Tighina: Toderașcu Andrei.

BANCA RO

SOCIETATE ANO

ACTIV **Banca Românească Bucureşti. Registru Bancar Ne. 43**

			Lei
Cassa: numerar efectiv		431.372.092	
disponibil B. N. R.		190.904.066	
disponibil C. E. C.		5.970.313	628.246.471
B. N. R. Devize în curs de decontare	478.616.851		
Disponibil la Bănci: B. N. R. devize negociabile		187.159.780	
în străinătate		155.764.947	342.924.727
Bonuri de Tezaur şi pentru înzestrarea Armatei:			800.000.000
Lombardabile B. N. R. v. n. 800.000.000			
din cari angaj. v. n. 10.000.000 v. r. 10.000.000			
din cari gajate v. n. 214.000.000 v. r. 214.000.000			
Portofoliu de titluri: Titluri Româneşti — cu venit variabil:			
Acţiuni cotate la bursă v. n. 37.805.000		53.007.000	
din cari angaj. v. n. 956.500 v. r. 1.067.580			
Acţiuni necotate la bursă v. n. 198.532.957		52.070.079	
din cari angaj. v. n. 1.541.950 v. r. 298.658			105.077.079
Plasamentul fondului de rezervă:			
Ef. p. gar. Stat sau lomb. B. N. R. v. n. 201.880.000			49.544.806
din cari angaj. v. n. 102.654.100 v. r. 38.347.123			
din cari gajate v. n. 11.869.780 v. r. 7.062.030			
Portofoliu de scont — Plătibil în ţară:			744.572.762
Din portofoliu de mai sus se află reescont B. N. R.	273.739.689		
Debitori: Din ţară — în „lei"			
Debitori fără garanţii	562.315.087		
„ gar. cu efecte comerciale	7.733.830		
„ „ „ titluri	164.455.506		
„ „ „ mărfuri	1.240.499.329		
„ „ „ ipoteci	262.212.483		
„ „ „ div. şi scr. garanţ.	352.709.984	2.589.926.219	
Pentru cari sunt cambii de circulaţiune:			
In portofoliu	1.005.917.739		
Reesc. B. N. R.	344.241.065		
In vaiute streine		8.125	
		2.589.934.344	
Din streinătate: — în „lei"		1.185.192	2.591.119.539
Creanţe în conversiune conf. legii din 7 IV. 1934:			
	Cota legală	de plată	
în portofoliu	118.849.903	22.066.755	
reescontat la B. N. R.	20.734.775	16.146.431	38.213.186
	139.584.678		
Participaţiuni: — în ţară:	In portof.	Gajate	
La Intr. Ind. & Com.	58.489.303	31.360.700	89.850.003
La alte Intrepr.	30.750.001	—	30.750.001 120.600.004
	89.239.304	31.360.700	
Imobile: pentru uzul propriu şi inmagazinări de mărfuri		66.870 000	
pentru locuinţe funcţionari		33.500.000	
alte imobile		44.630.000	145.000.000
Mobilier			27
Conturi diverse			9.105.613
Conturi transitorii			2.635.796
			5.577.039.407

MANEASCA

NIMĂ BUCUREȘTI

din 29-X-1934. Bilanțul la 31 Decembrie 1939 — PASIV

				Lei
Capital social				350.000.000
Fonduri de rezerve:				
Rezervă legală				106.000.000
Fonduri de amortisment:				
Pentru creanțe dubioase			130.000.000	
Pentru imobile			26.000.000	156.000.000
Dobânzi nerealizate în creanțe dubioase				16.170.092
Diferențe de curs nerealizate la val. străine				9.769.841
Diferența de curs nerealizate la portof. titluri:				
Titluri cotate			32.256.175	
Plasamentul Fondului de rezervă			16.255.050	48.511.225
Depuneri spre fructificare:				
Din țară — și la vedere:				
cu livrete de Economie la purtător			27.249.891	
» » » » nominative			454.931.734	482.181.625
Creditori:				
Din țară în „lei":				
la vedere	2.610.702.287			
pe termen	156.606.371	2.767.308.647		
In valute străine:				
la vedere		306.212.300	3.073.520.948	
Din străinătate în „lei"				
la vedere	188.919.235			
pe termen	96.670	189.015.905		
In valute:				
la vedere	663.120			
pe termen	98.956.400	99.619.520	288.635.425	3.362.156.373
Cred. dev. B. N. R. în curs de decont.		478.616.851		
Angajamente de rescont:				
In țară:				
1. — Curente:				
la B. N. R. efecte scont		273.739.689	617.980.754	
la B. N. R. cambii de cir.		344.241.065		
2. — In convenție (cota redusă).				
la la B. N. R.			20.734.775	638.715.529
Angajamente B. N. R. Lombard				171.214.199
Cecuri și ordine de plată emise:				
Simple;				
cu plată în țară			59.272.268	
cu plată în streinătate			1.230.437	60.502.705
Dividende neridicate				1.287.425
Conturi diverse				15.380.185
Conturi transitorii				7.147.448
Beneficiu net:				
Report din anul precedent			21.291.150	
Beneficiul anului curent			71.711.610	93.002.760
			—	5.577 039.407

BANCA RO

DEBIT **Conturi**

Cauțiuni statutare		9.500.000
Debitori pt. avaluri și scris. de gar. date de bancă.		
în țară (din cari B. N. R. pentru export lei 1.821.647.780)	2.101 818.682	
în străinătate	143.101.261	2.244.919.943
Efecte comerciale în gaj: în portofoliu	25.102.307	
reescontate	2.447,065	27.539.372
Cambii de circulațiune: în portofoliu	1.373.423.235	
reescontate	341.794.000	1.715.217.235
Efectete spre încasare: în portofoliu	213.311.046	
la corespondență	402.510.484	615.821.530
Ipoteci, cesiuni, mărfuri în gaj div.: în portofoliu		
Titluri în gaj: în portofoliu		4.255.452.462
Depozite de titluri și alte valori în păstrare .		709.661.126
Debitori pentru titluri împrumutate și depuse.		1.580.981.086
Debitori pentru acreditive și diverse		378.815.922
Depozitari de bonuri tezaur și pentru înzestrarea armatei		314.728.769
		763.000.000
		12615.647.445

Președintele Consiliului de Administrație, **C. I. C. Brătianu,**

Șeful Contabilității, Director, *Ion Șaragea*

Verificat și găsit în conformitate cu registrele, codul de comerț și

Cenzori: *Dcm Constantinescu,* Expert Contabil

Subscrieți cu încredere și demni

Inzestrarea

MANEASCA

de Ordine

CREDIT

Deponenți de cauțiuni statutare		9.500.000
Creditori pentru aval. și garanții date de bancă :		
în țară (din cari B. N. R. pt. export lei 1.821.647.780)	2.101.818.682	
în străinătate	143.101.261	2.244.919.943
Deponenți de efecte comerciale în gaj		27.549.372
Deponenți de cambii de circulațiune		1.715.217.235
Remitenți de efecte spre încasare		615.821.530
Deponenți de ipoteci, cesiuni, mărfuri în gaj și garanții diverse		4.255.452.462
Deponenți de titluri în gaj		709.661.126
Deponenți de titluri și alte valori în păstrare :		
din țară	1.475.268.270	
din străinătate	105.712.816	1.580.981.086
Creditori pentru titluri împrumutate și depuse.		378.815.922
Creditori pentru acreditive și diverse		314.728.769
Bonuri de tezaur și pentru înzestrarea armatei depuse		763.000.000
		12615.647.445

Director General, **G. Cretzianu,**

Expert Contabil, *I. Purcăreanu*

legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă.

Constant Georgescu, Ștefan C. Ioan, Al. D. Matak.

tate românească la Bonurile pentru Armatei !

SOCIETATEA NATIONALA

Activ — Bilanțul general încheiat

Cassa: Numerar și disponibil la bănci lei		299.636.870
Efecte publice ale fond. statutare valoare nom. 149.191.352 valoare reală	68.347.008	
Titluri diverse	75.088.258	143.435.266
Participațiuni industriale		93.409.145
Portofoliu de scont		252.464.409
Cu garanție hipotecară . . .	3.168.491.472	
Conturi curente — Cu gaj de mărfuri, mașini și titluri diverse	1.311.660.235	
Cu cesiuni de creanțe . . .	847.528.689	
Cu scris. de garanții, scont și credit personal	246.966.511	5.574.646.907
Debitori în conversiune: (scont și cont curent cota de plată)		63.701'366
Mohiller		1
Imobile		55.444.347
Diverse conturi		9.158.175
		6.491 896.486
CONTURI DE ORDINE		
Efecte de cont curent		5.521.182.199
Hipoteci, gajuri de mărfuri și mașini, cesiuni de creanțe, titluri și efecte com. în gaj, scrisori de garanție		9.379.429.542
Garanții statutare		260,000
Polițe de asigurare p. hipoteci și gajuri .		10.567.980.013
Diverși debitori pt. scrisori de garanție .		1.692.935 525
Diverse conturi		1.103 948.952
		28.265.736.231

Debit — Contul de Profit și Pierdere

Cheltueli generale: Salarii, furnituri de birou, luminat și încălzit, indemnizație cenzorilor, și a comisarului guvernului, tantiema contractuală a direcțiunei, jetoane de prezență, ajutoare și binefaceri, impozite, diverse lei		45.262.692
Beneficiul net		53.250.150
		98.512.842

Președinte (ss) **Oscar Kiriacescu.**

Am verificat prezentul bilanț și contul de Profit și Pierdere conform

Cenzeri: (ss) *Dr. Gheron Netta*, expert-contabil;
Christu Simionescu, N. Simionescu.

DE CREDIT INDUSTRIAL

a 31 Decembrie 1939 **Pasiv**

Capital		500.000.000
Fond de rezervă statutar	127.900.661	
Fond de rezervă special	40.000.000	
Fond pentru creanțe dubioase	87.834.257	255.734.918
Depuneri spre fructificare	396.382.626	
Aranjamente pt. ef. reescontate la B.N.R.	5.158.384.645	
Diverși creditori	72.297 541	5.627.064.812
Dobânzi cuvenite anului 1940		1.526.828
Dividende neachitate		857.951
Diverse conturi		53.461.827
Profit și Pierdere beneficiul net		53.250.150
		6.491.896.486
CONTURI DE ORDINE		
Depunători de efecte de cont curent		5.521.182.199
Dep. de hipoteci, gajuri de mărfuri și mașini, cesiuni de creanțe, titluri și efecte com. în gaj scrisori de garanție		9.379.429.542
Depunători de garanții statutare		260 000
Dep. de polițe de asig. pt. hip. și gajuri		10·567.980.013
Diverși creditori pt. scrisori de garanție.		1.692.935.525
Diverse conturi		1.103.948.952
		28.265.736.231

Închelat la 31 Decembrie 1939 **Credit**

Dobânzi și beneficii diverse, cupoane și dividende, la participațiuni industriale		98.512.842
		98.512.842

Subdirector cu delegație de director general (ss) **George Dimitriu**

art. 186 din codul comercial și l-am găsit în concordanță cu registrele.

Șeful Contabilității:

(ss) Sub-Director *Th. Nitzu*, expert-contabil

PRIMA SOCIETATE ROMANA

Activ — **Bilanţul general încheiat**

Privilegiul Statului:			
Emis. I şi II	5.500.000		
60/% emis. III	3.300.000	8.800.000	
40 % „ „ vărs. necerute		2.200.000	11.000.000
Acţionari		—	21.803.865
Casa		—	11.709.820
Conturi curente debitoare		—	19.320.690
Investiţii la fabrica Făgăraş:			
Locuinţe		10.470.847	
Fabrici		61.362.758	
Maşini şi instalaţiuni		109.632.978	181.466 583
Imobile:			
Din Bucureşti		12.543.469	
„ Făgăraş		1.762.447	14.305.916
Materii prime		—	28.074 138
Materiale de întreţinere		—	6.614.473
Produse fabricate		—	47.818.829
Efecte publice, acţiuni şi bonuri de tezaur:			
In portofoliu		34.466.851	
Depuse garanţie		30.374.271	
„ în gaj		5.228.250	70.069.372
Clienţi		—	181.918.688
Furnisori		—	16.245.287
Diverse conturi debitoare		—	26.210.475
Mobilier		—	1
			636.558.237
Conturi de ordine:			
Contracte de gaj şi ipotecă		9.980.009	
Cassa de Depuneri, ct. titluri în garanţie		51.652.614	
M. I. A. ct. scris de garanţie		48.737.000	
Titluri în depozit liber		7.935.000	
Garanţii statutare		315.550	
Acţiuni proprii pt. vărsamântul II		27.410.100	146.030.264
			782.588.501

Debit — **Contul de profit şi pierdere**

Cheltueli generale	10.152.589	
Impozite	16.928.369	27.080.958
Rezervă pentru fond de asigurare în caz de explozie	10.294.332	
Rezervă pentru reînoirea clădirilor şi instalaţiilor	48.461.633	
Rezervă pentru rambursarea capitalului	2.785.257	
Rezervă pentru amortism. imob. din Bucureşti şi Făgăraş	730.846	62.272.118
Beneficiul net pe anul 1939	—	18.319.481
Total		107.672.557

Preşedintele consiliului de administraţie,
Gh. Gh. Mironescu

Verificat conform art. 186 din codul comercial
Cenzori: *N. Budurescu, C. Nestor*, expert-contabil,

DE EXPLOSIVI – BUCUREŞTI

per 31 Decembrie 1939 **Pasiv**

Capital social :		
Deplin vărsat	85.996.135	
Vărsăminte neefectuate	2.003.865	
„ necerute	22.000.000	110.000.000
Fond rezervă legal	14.801.698	
„ de rezervă special	4.000.000	18.801.698
Rezervă ptr. fond de asigurare în caz de explozie	—	74.263.597
Conturî curente creditoare	—	4.195.349
Dividende neridicate	—	85.695
Clienţi	—	24.023.402
Furnizori	—	27.026.869
Diverse conturi creditoare	—	145.238.133
Dobânzi anticipate	—	2.211.750
Amortizări conform art. 12 şi 13 din legea ptr. constituirea primei soc. rămâne de explosivi :		
a) Fond ptr. rambursarea capitalului	32.506.412	
b) „ „ reînoirea clădirilor şi instalaţ.	172.058.756	204.560.168
Fond pentru amortizarea imobilelor din Bucureşti şi Făgăraş	—	7.837.095
Beneficiul net pe anul 1939	—	18.319.481
		686.558.237
Conturi de ordine :		
Div. constit. de gaj şi ipotecă	9.980.000	
Titluri constit. garanţie	51 652.614	
Credit. Ind. scris. garanţie	48.737.000	
Dep. titluri în depozit liber	7.935.000	
Depon. de garanţii statutare	315.550	
Dep. acţ. proprii ptr. vărsământul II	27.410.100	146.030.264
		782.588.501

încheiat per 31 Decemvrie 1939 **Credit**

Beneficiul exploatărei		107.672.557
Total		107.672.557

Director General, *Leon Sculy Logotheti*
Director, *Ion Ciocârlie*

şi găsit în concordanţă cu registrele.
M. Kogălniceanu, I. Apostolescu

Călătoriți cu ajutorul telefonului

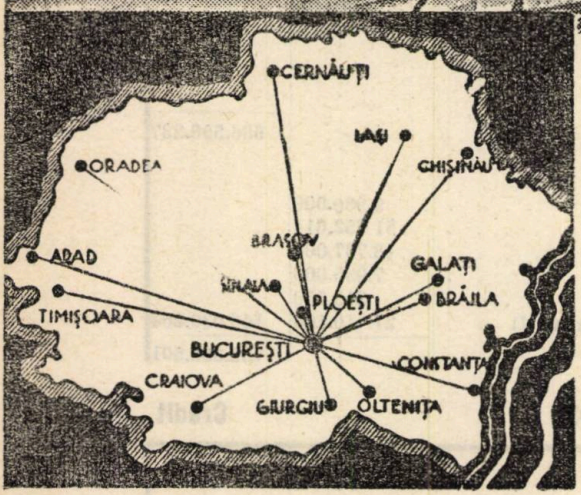

Metoda cea mai rapidă, eftină și modernă pentru

- **A TERMINA AFACERI IMPORTANTE**
- **A REALIZA UN PROFIT**
- **A VĂ PĂSTRA LEGĂTURILE SOCIALE**

ESTE A VĂ SERVI DE TELEFON

Convorbirile telefonice interurbane și internaționale sunt accesibile tuturor. Nu ezitați, o convorbire telefonică poate fi hotărâtoare pentru soluția fericită a unei afaceri.

Telefonați, căci economisiți timp și bani.

Tariful telefonic interurban și internațional este redus cu 40% după ora 21.

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNA DE TELEFOANE

EXACTITATE
VITEZĂ
CONTROL
ECONOMIE

IN TOATA LUMEA

INTREPRINDERILE MODERNE
UTILIZEAZĂ MAŞINI CU CARTELE PERFORATE

SISTEM

„HOLLERITH"

IN

CONTABILITATE
ŞI
STATISTICA

REPREZENTANT

COMPANIA ELECTROCONTABILA

WATSON S. A. R.

BUCUREŞTI B-DUL BRATIANU 22

TEL. 4.38.17

Adresa :

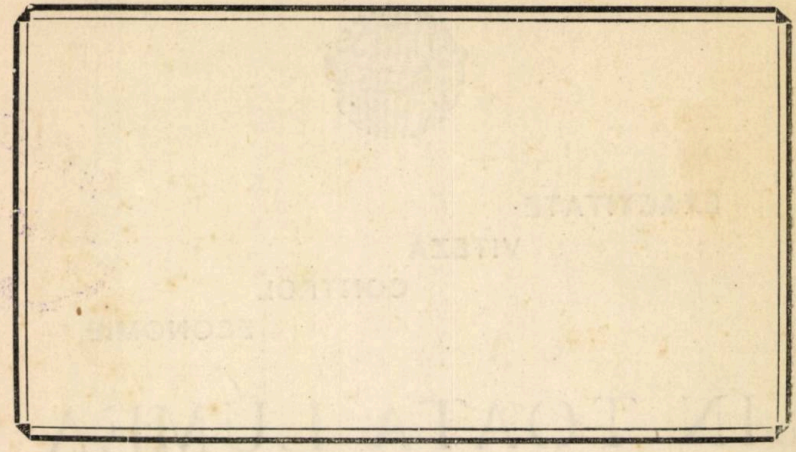

ATENȚIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ţiei Revistei :

BUCUREŞTI, I. — STR. TEILOR No. 12

IMPRIMERIILE INDEPENDENȚA

PUBLICAȚIE LUNARA

ANUL XXIX. — No. 3 M'ARTIE 1940

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIU

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

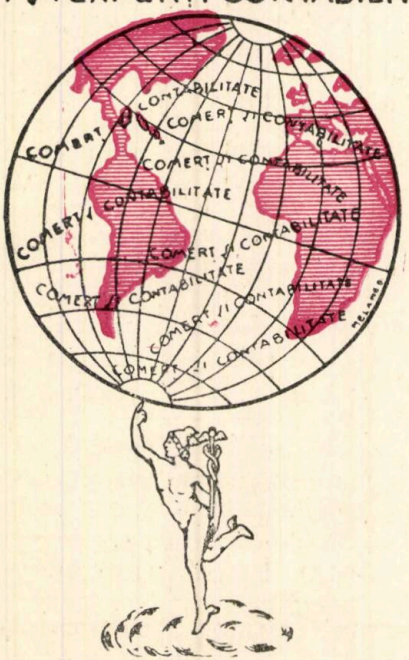

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR Nr. 12
TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decan de Onoare Corp. Contab.
† **Boltuş Lucian,** Dr. în ştiinţe de stat.
† **Eftimiu M. G.,** Bancher.
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert.
† **Herbst Otto,** fost Dir. Oficiul de vânzare al fabr. de hârtie din ţară.
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Iacobescu Sp., Prof. universitar
Negrescu C. I., Director Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Administrator general al Teatrului Naţional din Bucureşti.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă.
Sersea Th., Şeful Serv. Invent. C.F.R.
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ.
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura".
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE :

N. Butculescu, Decan de Onoare Corp. Contab.
Membru în Comitetul de redacţie.

VICE-PREŞEDINŢI :

V. M. Ioachim, Profesor.
Membru în Comitetul de redacţie.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M. Fost Preşedintele Corp. Contab. Secţia Ilfov.

SECRETAR GENERAL :

Theodor Nitzu, Subdirector la Creditul Industrial.
Membru în Comitetul de redacţie.

CONSILIERI :

D. Bobină, Consilier technic Institutul Naţional al Coperaţiei.
Membru în Comitetul de redacţie.
S. M. Blumenfeld, Comerciant.
N. K. Constantinescu, Expert contabil.
P. Drăgănescu-Brateş, Membru în Comitetul de redacţie.
Andrei Gheorghiu, Sub-director Soc. Gaz, Metan.
Casier al Corpului şi membru în Comitetul de redacţie.
Iosif D. Lazăr, Comerciant.
I. C. Negrescu, Director, Soc. Com. Locuinţe Eftine.
Ştefan Popescu, Director Soc. de Gaz şi Electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI :

Marinescu, Florian, Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert contabil.
Th. Sersea, Şeful Serviciului Inventarierii C. F. R.

Directorul revistei : **P. Drăgănescu-Brateş.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., N. Arghir, Coandă Gr., Clinceanu I. D., Cristescu Dem., Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Profesor univ. Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Ştefănescu Alex. N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL 1000 LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BĂNCI POPULARE LEI 200

EXEMPLARUL 40 LEI

CUPRINSUL:

Dr. Drăgănescu-Brateş: Inventarul avuţiei naţionale 109
Prof. Dr. Ion Mărculescu: Cooperativele şcolare 114
Aur. Alexandrescu: Contabilitatea casnică 119
V. Athanasescu: Monogratia exploatării unei păduri 123
V. Marinescu: Un exemplu de solidaritate naţională 128
Gh. Vasilescu: Modificarea impozitelor directe 132
I. Tăcutu: Cum se desleagă o problemă de contabilitate . . . 136
Lămuriri fiscale, contabile şi comerciale 141
Recenzii 143
Dela Corpul Absolv. Şcoalelor Superioare de Comerţ: Darea de seamă pe 1939. 146

Inventarul avuţiei naţionale

D-l Prof. Univ. Spiridon Iacobescu, într'un interesant articol, publicat în ziarul „EXCELSIOR" Nr. 248 din 1939, atrage atenţiunea asupra necesităţii Inventarului întregei averi naţionale şi nu numai a Patrimoniului Public.

Ar fi vorba de stabilit „calitatea şi valoarea fiecăruia din cei 296.000 Kmp. ce reprezintă suprafaţa ţării noastre".

„Cunoaşterea capacităţii productive a suprafeţei acestei ţări, pusă la dispoziţia conducătorilor treburilor noastre publice, ar face ca să se exploateze toate sursele de producţie sau de crearea mai binelui general din ţara noastră".

„Limitarea activităţii noastre, însă, numai la inventarierea geografică, nu ne-ar sluji destul. Trebuie să mai procedăm la inventarierea geologică pentru ca să cunoaştem toate intimităţile din sânul pământului nostru".

In consecinţă nouile directive trebuie să ducă la stabilirea inventarului integral al „Patrimoniului nostru naţional".

Dacă este vorba de a stabili inventarul întregei avuţii naţionale, adică a Statului şi a particularilor la un loc, atunci, credem, că se pot aplica dispoziţiunile Regulamentului privitor la Inventarierea Patrimoniului Statului, care spune la cap. I.

„Patrimoniul Statului se va determina prin întocmirea unui inventar general, în care se vor enumera şi evalua toate bunurile mobile şi imobile precum şi toate drepturile şi obligaţiunile pe care Statul le are faţă de terţi". *).

*) Curs de Contabilitate Com. Gen. de Profesorii Sp. Iacobescu şi Al. Sorescu, Vol. III, pag. 392.

In sensul acesta vom inventaria enumerând și prețuind toate bunurile mobile și imobile ale Statului și ale tuturor celorlalte persoane fizice sau juridice aflătoare în Stat.

Vom inventaria drepturile și obligațiunile Statului și celorlalte persoane fizice sau juridice.

Este necesară inventarierea fiecărei persoane, fizică sau juridică din țara noastră.

Apoi, făcând concentrarea pentru Inventarul național general, — vor apare compensări ca cele de mai jos.

Iată un exemplu dat de D-l Prof. Univ. Spiridon Iacobescu la Curs, din care m'am inspirat a scrie cele de mai sus și din care rezultă compensări diferite cu prilejul inventarului național de care ne ocupăm.

Două Societăți pe acțiuni X și Y fuzionează.

Activ	**Situația Patrimonială a Societății X este:**		Pasiv
Imobilizări	80.000	Capitalul Soc. X .	100.000
Acțiuni ale Soc. Y. .	20.000		
	100.000		100.000

Activ	**Situația Patrimonială a Societății Y este:**		Pasiv
Investițiuni	20 000	Capitalul Soc. Y .	20.000

Societatea eșită din fuziune X+Y înregistrează primirea Activului celor două Societăți astfel:

	Data	
	Următorii = *Capitalul Soc. X+Y*	120.000
	Se înregistrează primirea Activului Societăților X și Y și liberarea în schimb de acțiuni ale societății noastre X+Y.	
80.000	*Imobilizări*	
20.000	*Acțiuni ale Soc. Y.*	
20.000	*Investițiuni*	

Societatea X, înregistrează contopirea ei în Societatea X+Y astfel :

	Data	
100.000	*Acțiuni Soc.* X+Y = *Următorii*	
	Se înregistrează primirea dela societatea fuzionată X+Y a . . buc. acțiuni în schimbul Activului nostru :	
	Imobilizări	80.000
	Acțiuni de Soc. Y	20.000
	Data	
100.000	*Capital Soc. X* = *Acțiuni ale soc. X+Y*	100.000
	Liberat acționarilor noștri în schimbul acțiunilor lor, dela Soc. X, acțiuni ale Societății fuzionate X+Y și stins drepturile lor.	

Societatea Y înregistrează contopirea sa în Societatea X+Y astfel :

	Data	
20.000	*Acțiuni ale soc.* X+Y = *Investiții*	20.000
	Primit dela Societatea fuzionată X+Y, în schimbul Activului nostru a . . buc. acțiuni ale Soc. X+Y Lei 20.000.	
	Data	
20.000	*Capital Soc. Y.* = *Acțiuni ale soc. X+Y*	20.000
	Liberat acționarilor noștri în schimbul acțiunilor lor de la soc. Y, acțiuni ale Societății fuzionate X+Y, și stins drepturile lor lei 20.000.	

După cum se vede Societatea fuzionată X+Y, primește propriile ei acțiuni, în schimbul acțiunilor soc. Y, pe care le primise dela Societatea X, și atunci, cum nu poate ține propriile ei acțiuni drept un ACTIV, trebuie să înregistreze :

Mai întâi primirea acțiunilor sale :

	Data		
20.000	*Acțiuni Soc. X+Y*	= *Acțiuni Soc. Y*	20.000
	Primit dela Soc. Y în schimbul . . acțiuni Soc. Y . . buc. acțiuni ale Soc. X+Y Lei 20.000.		

și apoi anularea lor :

	Data		
20.000	*Capitalul Soc. X+Y*	= *Act. ale Soc. X+Y*	20.000
	Anulat acțiunile Soc. X+Y primite în schimbul acțiunilor Societății Y, . . micșorând capitalul Soc. X+Y cu lei 20.000		

Dacă nu vrem să facem această compensare, atunci, trebuie să căutăm acționari cari să ia asupra lor acțiunile Soc. X+Y, libere în Activul acestei Societăți X+Y.

	Data		
20.000	*Acționari*	= *Acțiuni Soc. X+Y*	20.000
	Subscris de acționarii . . acțiunile Soc. X+Y primite dela Soc. Y în schimbul acțiunilor sale liberate.		
	apoi		
	Data		
20.000	*Cassa*	= *Acționari*	20.000
	Incasat dela acționarii . . subscripția lor la capitalul Societăți X+Y lei 20.000		

De aci rezultă că, fără concursul acționarilor care ar voi să ia acțiunile asupra lor, compensația de mai sus ne lasă din fuziunea celor 2 capitaluri dela :

Soc. X lei 100.000 și
„ Y „ 20.000 total 120.000.

O Societate X+Y cu capital de 100.000

Numai aportul nou poate aduce bunuri reale sau numerar în Activul Patrimoniului Societății X+Y cu care se ridică la 120.000 lei Capitalul Soc. X+Y.

La concentrarea inventarului Național, din inventarele tuturor persoanelor, (Stat, etc., societăți, particulari) din coprinsul Statului Român, vom mai întâlni și alte surprize compensatorii. Aceasta nu ne va împiedeca însă dela misiunea amintitei Inventarieri generale ca să stabilim odată, pe ceia ce putem conta, în viitoarea noastră activitate economică.

Trebuie să mai ținem seamă însă că bunurile produc sub acțiunea omului ; ceiace am inventariat azi cu 1.000 (unamieliei) mâine poate să se facă 10.000 (zecemiilei) ; elementul om, capabil să dea o muncă de calitate, este acela care pune totul în valoare.

„Avem destule elemente destoinice — spune D-l prof. Univ. Spiridon Iacobescu în încheere — și formăm mereu altele ; acum ne trebuie să avem și restul, adică voință supremă pentru a ajunge la victoria grabnică, pentru populația acestui pământ blagoslovit de Dumnezeu și păstrat cu atâta grije de strămoșii noștri".

Dr. P. DRĂGĂNESCU-BRATEȘ
Asistent la Cursul de Contabilitate al al d-lui Prof. Univ. Spiridon Iacobescu

SULZER FRERES

Uzine în Winterthur (ELVEȚIA)

BUCUREȘTI III
Str. D. A. Sturdza, 17

Motoare Diesel dela 25 până la 20.000 C. P — Locomotive Diesel — Automotoare Diesel — Mașini cu aburi — Cazane cu aburi de orice fel — Turbine cu aburi — Pompe centrifugale — Pompe de foraj — Ventilatoare — Mașini frigorifere — Fabrici de ghiață — Abatoare — Încălziri centrale de toate sistemele — Insfalațiuni de ars păcură, de uscătorie, de condiționare a aerului — Instalațiuni sanitare moderne

Cooperativele școlare

In viața școlară s'a introdus o disciplină nouă, mai apropiată de mișcarea ce se desfășoară în jurul micelor vlăstare și care face pe copii să se simtă utili. In epoca de școală copilul este un factor care trebue să asimileze noțiunile explicate la studii și după ce și-a apropiat o serie de cunoștințe să fie primit la diferitele universități, facultăți sau să rămână în viața practică.

Elevul în tot acest timp, nu face altceva decât să fie condus, fără a-și da seama dacă este în stare să conducă la rândul său și să ducă la bun sfârșit ceace a întreprins.

In școlile normale s'a introdus studiul cooperației, cu aplicațiuni practice prin crearea de cooperative școlare conduse și administrate de elevi. După cum vedem ceiace se învață în teorie, în materie de cooperație, se aplică în mod practic în cooperativa școalei.

Motivul pentru care s'a introdus în școlile normale noua disciplină, este pregătirea complectă pentru viață ce se dă în aceste școli.

Țara noastră știm că are o populație formată în marea majoritate din țărani, care trebuiesc educați pentru progresul social și economic al nostru. Elevii școlilor normale sunt viitorii pionieri ai satelor și de felul cum sunt formați în școli, depinde buna reușită a problemelor sociale ce trebuiesc soluționate cât mai curând posibil.

Invățătorii trebuiesc să fie formați încă din școală pentru a face față obligațiunilor, cerute de viața satelor noastre. Acei elevi ce pornesc din sânul poporului dela sate, știu din experiență proprie ceiace este necesar satului lor, nu tot acelaș lucru este însă pentru elevii ce se desprind din orașele noastre și care au de întâmpinat unele greutăți în cunoașterea obiceiului, portului local și graiului din acea regiune.

In ziua când intră în satul unde sunt numiți, învățătorii trebue să câștige în primul rând încrederea și bunăvoința celor mai în vârstă, pentruca în curând să capete și dragostea copiilor pe care îi învață lucrurile minunate din cărți.

Invățătorul este chemat la multe obligații în satul său, pe lângă aceia de a învăța carte pe neștiutori. Va fi chemat să

conducă cămine culturale, biblioteci și va fi solicitat la conducerea cooperativelor locale.

Toate aceste cerințe le poate exercita cu oarecare ușurință, numai la cooperative lucrul este ceva mai greu, pentrucă se cere o ucenicie și o serie de cunoștințe ce duc la progresul economic și social al satului său.

Cooperativa școlară pe care a cunoscut-o încă din școala normală îi va veni în ajutor și-l va face pe învățător să promoveze ideile cooperatiste și să cristalizeze în fapte reale ceiace a învățat.

Încă dela intrarea în școală elevul este membru al cooperativei și știe că depunând o mică sumă de bani drept cotizație, ia și el parte la o mulțime de fapte, care promovează mediul cultural al școlii din care face parte și indirect aduce servicii țării. Iată câteva noțiuni după care se organizează o cooperativă școlară.

Fiecare elev poate subscri cel puțin două părți sociale, adică o sută de lei și poate ajunge la cel mult 100 părți sociale, a cinci-zeci lei una. Din capitalul subscris va trebui să aducă în curs de 2 ani echivalentul a o sută de lei, oricât ar fi subscris, pentru a avea un capital cât mai mare cooperativa școlară. Capitalul minim este fixat în raport cu economiile ce le poate realiza un copil din clasa mijlocie în timp de doi ani, lăsând pentru cei bogați putința de a subscri mai mult, dar fixând o limită maximă, pentru a nu acapara conducerea societății și a nu fi o inegalitate de drepturi între membri.

Elevii din cursul inferior sunt membri cu drepturi și datorii de asociați. Deabia în cursul superior ei pot lua parte la conducerea cooperativei școlare, în consiliul de administrație și au drepturi de vot în adunarea generală.

Membrii sunt datori să se supună statutelor, hotărârilor adunărilor generale, consiliului de administrație și cenzorilor. Pentru orice lămuriri se adresează membrilor onorifici de drept care sunt diriginții claselor și comandanții străjeri ai centuriilor lor. Institutul Național al Cooperației stă la dispoziția cooperativelor școlare pentru îndrumările tehnice și diferite informații, necesare în timpul funcționării cooperativei școlare.

Scopul cooperativei școlare este multiplu și tinde a canaliza disciplina cooperatistă către economie, ordine, muncă, solidaritate, ajutor reciproc și educație. La cooperativa școlară

se va face o *secție de economii*, care să primească micile economii ale elevilor și pentru o încurajare a depunerilor, se va da o dobândă egală cu aceia care se plătește la Casa de depuneri sau la Casa de economii și cecuri poștale. Din aceste depuneri se pot acorda împrumuturi cu dobândă, însă numai cu aprobarea *adunării generale* și cu consimțământul dirigintelui sau directorului școalei.

Tot la cooperativă, membrii elevi trebuie să găsească materialul necesar învățăturii lor în *secția de material didactic*.

Procurarea acestui material se va face direct dela editori, librării mari sau alte magazine, pentru a se căpăta articolele pe prețuri mici. La prețul acestor articole se va adăuga un câștig de maximum 30%. Câștigul acesta va servi la sfârșitul anului pentru creiarea de fonduri, remunerarea capitalului și a risturnei. Risturna se acordă în raport cu cumpărările făcute de fiecare membru și pentru acest lucru se va ține un caet de către vânzător, în care se va trece data, felul articolelor, prețul și la încheierea socotelilor se va calcula suma ce trebuie întoarsă membrului cumpărător. Risturna nu este o dobândă calculată, ci este o înapoiere a unei părți din suma dată peste prețul de cost al mărfurilor cumpărate.

Cooperativa școlară va avea o *secție de lucru în comun*, în care va obișnui pe copii să lucreze în comun cu un folos oarecare, fie prin cultivarea terenurilor din jurul școalei, fie prin culegerea plantelor medicinale, lucru manual, etc. Din produsele culese sau confecționarea obiectelor se va alege cele mai bune lucrări, cărora li se vor da premii, iar restul se vor vinde în beneficiul cooperativei. Produsele se vor centraliza prin organizațiile cooperativelor școlare, vânzarea dând rezultate mai bune căci desfacerea este mai sigură, cercul cumpărătorilor mărindu-se.

Lucrul în comun se poate extinde la lucrările din afară de școală și care ar face mândria comunelor, care au astfel de cooperative școlare în sânul lor. S'ar putea planta pe marginea șoselelor pomi fructiferi, s'ar putea face chiar drumuri, etc. In comunele cu bălți multe, unde țânțarii fac atâtea victime, membrii cooperativelor școlare pot stârpi aceste insecte și pot curăți terenul, pe cât se poate.

In locurile unde terenul este nisipos și fugitiv, pot planta sălcii și salcâmi, care fixează pământul. In locurile bântuite de

curenți de aer puternici, din care cauză nu se poate cultiva nimic, vor planta pomi pentru a forma un zid în care să se oprească vântul, iar culturile să fie puse la adăpost. Se vor putea planta duzi pentru a se crește cu frunza lor gândacii care dau mătasa.

In caz de nevoie, se pot organiza la cooperative o *secție de desfacerea produselor*, expoziții temporare sau perpetue pentru a expune produsele efectuate de membri și a se vinde și altor persoane decât membrilor cooperativei și a se realiza un câștig mai mare. La aceste expoziții pot expune cărți folositoare locuitorilor din acea regiune. Cărțile acestea pot fi luate în comision, contribuind la răspândirea cunoștințelor în cele mai adânci straturi sociale.

Pentru ajutorul reciproc cooperativa poate organiza o *secție de propagandă* care să dea reprezentații și serbări, din venitul cărora să se poată ajuta elevii săraci, dar silitori.

Din beneficii se va căuta să se complecteze materialul didactic necesar unei culturi integrale și dacă acesta a fost complectat, să se facă un muzeu al școlii. In acest muzeu se va păstra cele mai reprezentative costume ale ținutului, mărturii de oameni și fapte istorice, medalii, icoane sau reconstituiri efectuate de elevii membri ai cooperativei școlare, după obiceiuri, datini, etc.

Din venitul serbărilor date, membrii vor face excursii în regiunea unde este situată școala și apoi în diferitele regiuni istorice ale țării, pentru a cunoaște adânc țara și a o servi la maturitate cu iubire și credință.

Școala va fi înzestrată cu o bibliotecă, complectată cu cărți și reviste române și străine, care se va susține din taxe minime de citire, din care se vor cumpăra cărți noi sau se vor înlocui cele uzate. Se vor întocmi cataloage speciale de cărți ce pot fi citite de elevii cursului inferior și superior, cărțile fiind împărțite pe specialități.

Biblioteca trebuie mult citită și se vor face registre pentru a se urmări numărul cititorilor și al cărților citite.

Pentru a se stimula elevii la învățătură se vor face concursuri cu premii, în care juriul să fie format numai din elevi, pentru a se învăța copiii cu simțul răspunderii și al dreptății în apreciere.

In acelaș fel se poate organiza secția de sporturi, care să

dea serbări sportive, invitând rudele și locuitorii din împrejurimi. Beneficiile acestor serbări se vor utiliza la introducerea de noi sporturi, cumpărare de costume, organizarea unei ambulanțe cu farmacia necesară în caz de accidente.

In toate aceste secțiuni se va lucra intens, făcându-se rotație, pentruca elevii să treacă prin toate operațiunile și să aibe și practica temeinică a lor. Conducerea se va lăsa în mâna elevilor serioși și muncitori. Supravegherea trebuie să fie reciprocă și elevii trebuie îndrumați fără a se impune voința unuia în contra celorlalți. Cooperativa școlară introdusă la școlile normale, va trebui să se extindă la toate școlile teoretice.

In școlile de comerț cooperativa generală a dat rezultate mulțumitoare, căci pe lângă cultura generală, elevii acestor școli au disciplina mânuirii scriptelor, care este un lucru principal în organizația cooperației. Simțul de asociație trebue desvoltat căci astăzi absolventul școalei comerciale cu greu va putea să aibă capitalul necesar exercitării unui comerț.

Nu trebue să fim pesimiști, știm cu toții că un om sărac alături de un alt om sărac cu modestele lor economii pot da o forță financiară, după cum un om slab alături de un alt om slab prin conlucrarea lor dau o forță fizică.

Proverbul românesc este în această direcție categoric „Unirea face puterea".

Prin organizația cooperatistă, comerțul românesc va căpăta o desvoltare mare care va veni în mod direct în serviciul consumatorului ridicându-i standardul de viață prin aceia că il va face, cu aceiași cantitate de numerar, să consume o cantitate mai mare de bunuri.

Dr. ION I. MĂRCULESCU
Directorul Liceului Comercial
Marele Voevod Mihai, București

Rugăm stăruitor pe colegii noștri, ca atunci când vin încasatorii pentru plata abonamentului să nu-i mai amâne. Orice deplasare costă bani și timp. Nu avem prea mult nici de una nici de alta.

Contabilitate casnică

In numărul de pe luna Mai de anul trecut al acestei reviste am publicat un articol în care mă ocupam de contabilitatea pe care ar trebui să o țină ori ce bun gospodar care-și prețuește munca și care se îngrijește de bună starea căminului și avutului său.

M'am gândit că pentru un mai mare îndemn pentru acei cari s'ar hotărâ să-și țină contabilitatea gospodăriei lor să dau un exemplu real de contabilitate casnică, publicând câte-va date scoase din contabilitatea mea personală.

Găsesc că nu ar interesa prea mult situația patrimonială, activul și pasivul unei gospodării, cât situația bugetară, modul de întrebuințare a veniturilor cui-va. Pentru aceasta am găsit nimerit să dau numai situația veniturilor și cheltuelilor mele, la bilanțul încheiat la 31 Decembrie 1939.

Din examinarea acestei situații și din comparația elementelor ce o compun, cu situația financiară a fiecăruia, se pot face multe observațiuni asupra proporției diferitelor categorii de cheltueli față de venituri. Iar dacă s'ar putea cunoaște situații similare de la persoane cari ar trăi în diferite regiuni sau centre ale țării, s'ar putea face studii interesante asupra scumpirei vieții luând ca termen de comparație acele cheltueli, cari prin natura lor sunt oare cum fixe prin imperiozitatea cu cari sunt reclamate, de pildă alimentația, chiria, încălzitul etc. S'ar putea vedea cu cât poate trăi o familie de pildă la Huși și cât i-ar trebui aceleaiași familiii dacă ar trăi la Arad ori în altă parte. De aici s'ar găsi poate mai ușor soluțiuni pentru o salarizare mai echitabilă, sau pentru o uniformizare a costului diferitelor articole necesare vieții.

Cu aceste gânduri dau mai jos situația scoasă după contul de „Rezultate" de cari vorbeam în articolul precedent și din subdiviziunile lui, la finele anului expirat. Familia la care se referă această situație bugetară numără șapte membri; este necesară această precizare pentru a putea servi ca termen de comparație, pentru cine ar vrea să o facă.

Situația contului „Rezultatele"
la 31 Decembrie 1939

CHELTUELI	LEI	VENITURI	LEI
1. Alimentație	82.149	Salarii	129.233
2. Imbrăcăminte	27.995	Chirii, expertize, cupoane lecții particul. diverse	123.478
3. Luminat, încălzit	13.131	Deficit	9.872
4. Apa	3.031		
5. Servanta	7.200		
6. Ingrijirea sănătății	5.357		
7. Educația copiilor	17.366		
8. Impozite	19.586		
9. Distracțli	2.396		
10. Radio	855		
11. Voiajuri, deplasări	16.625		
12. Binefaceri ajutoare	3.685		
13. Dobânzi	6 044		
14. Reparații și întreț in. automobil	35.697		
15. Diverse, mărunte	13.980		
16. Loteria Statului	2.100		
17. Exploatarea viei	5.386		
	262.583		262.583

După cum se vede, prima observație ce se poate face este că situația se încheie cu un deficit. Una din cauze, și cea mai însemnată este scumpirea progresivă a vieții. In adevăr dacă examinăm sumele cheltuite pe diferitele luni ale anului la capitolul alimentație constatăm diferențe mari. Așa pe lunile din prima jumătate a anului și până în Octombrie, media cheltuelilor, pentru hrană este de Lei 5.183 — cea mai mare fiind Iulie cu suma de Lei 5.878 — iar cea mai mică Februar cu Lei 4.522. Incepând din luna Octombre suma cerută de acest capitol al cheltuelilor s'a mărit simțitor atingând o medie pentru cele patru luni de Lei 8.876 — aproape dublu ca pentru celelalte luni.

Acum dacă comparăm, cheltuiala pentru hrană din acest an cu aceia din anii trecuți, facem iarăși constatarea unei scumpiri progresive a vieții.

Așa începând cu anul 1934, iată cât s'a cheltuit pentru hrană, familia numărând aceiași membri :

Pe 1934	Lei	45.675
„ 1935	„	48.871
„ 1936	„	50.753
„ 1937	„	58.700
„ 1938	„	61.337
„ 1939	„	82.149

După cum se vede costul articolelor de alimentație au crescut din an în an ajungând în 1939 aproape dublu. In acest timp desigur că salarizările n'au crescut în aceiași proporție, și atunci poate ori și cine să-și închipuie ce sforțări trebuie să facă un salariat pentru a se putea face față cheltuelilor necesare existenții.

Și la celelalte categorii se pot face observații interesante comparându-le an cu an.

Acum dacă facem o proporție a cheltuelilor, raportate la totalul lor putem alcătui un tablou foarte sugestiv de procentaje, în ordinea însemnătății, după cum urmează :

1. Alimentație	31.2%
2. Repar. auto.	13.6%
3. Imbrăcăminte	10.6%
4. Impozite	7.5%
5. Educ. copii	6.6%
Report . . .	69.5

	Report. . . .	69.5
6.	Voiaj, deplas.	6.4%
7.	Diverse	5.4%
8.	Lumin. încălz.	5.-%
9.	Servanta	2.7%
10.	Dobânzi	2.4%
11.	Ingrij. sănătate	2.-%
12.	Expl. viei	2.-%
13.	Binef. ajut.	1.4%
14.	Apa	1.1%
15.	Distracții.	0.9%
16.	Loterie	0.9%
17.	Radio.	0.3%
		100 —

Scoțând din tabloul de mai sus reparațiile automobilului, cari nu se fac în fie care an, se vede că în ordinea importanței, între cele dintâi cheltueli sunt, hrana, îmbrăcămintea și impozitele urmând apoi celelalte categorii de cheltueli cari la unele persoane pot să fie reprezentate prin alte procente, putând fi mărite sau micșorate după împrejurări.

Ca să se întocmească un buget care să poată fi executat întocmai, nu ar fi posibil de cât dacă condițiunile de viață ar deveni normale, fără fluctuațiuni prea mari în costul diferitelor articole necesare vieții.

In tot cazul ținându-și cine-va contabilitatea găsește în ea destule elemente cari să-i servească de îndreptar pentru viitor în ceeace ce privește felul și suma diferitelor cheltueli cerute de bunul mers al gospodăriei, cât și ca o frână care ar tempera tendința de a face anumite cheltueli de cari s'ar putea dispensa, sau în ori ce caz, de a le micșora, întrebuințând sumele ce ar rămâne disponibile pentru alte cheltueli mai utile, iar eventualele excedente în investițiuni productive.

Prof. AUR. ALEXANDRESCU

Este o datorie de onoare pentru fiecare să subscrie cât poate mai mult la Bonurile de înzestrarea Armatei.

Organizarea administrativă și contabilă a unei exploatări de păduri

(Urmare)

La întreținerea liniei și materialului rulant: Pentru întreținerea vagonetelor, calculat ferarul dulgherul și 2 ajutori cu plată pe zi dela lei 100 în sus, în clasa V. de salarizare, cotizația lunară de lei 156, total lei 624 iar în 12 luni se va vărsa cotizația, (156×4×12) în suma de lei . . 7.488.

Pentru întreținerea liniei, calculat 5 muncitori zilnic timp de 8 luni, (timp de vară 6 luni, iarna 2 luni) cu plată de lei 100 pe zi, clasa V de salarizare cotizația lunară de lei 156, vărsat lunar suma de lei 780. Cotizația totală, iar în timp de 8 luni în mediu se va vărsa (156×5×8) suma de lei 6.240

Salariații intreprinderei: In combinațiunile de organizare ale exploatărei și după proporția producției, vom avea în vedere necesitatea și a personalului de administrație și manipulare cu salar lunar ca: administrator cu . . . . lei 10.000
contabil . . . . . „ 8.000
manipulant . . . . . „ 4.000
2 magazineri cu lei 2 000 lunar = . „ 4.000
2 paznici cu lei 1.500 lunar = . . „ 3.000
Totalul salariilor lunare în suma . . lei 29.000
adică 7 persoane în clasa V de salarizare, cu cotizația de lei 156 lunar, vărsându-se în total lunar suma de lei 1.092, iar anual (156 × 7 × 12) lei 13.104.

Având în vedere că din suma cotizațiilor specificate după împărțirea lucrărilor, jumătate privesc patronul, iar jumătate pe muncitor, în recapitulare la fasonarea producției avem suma de . . . . . lei 192.000
transportul producției . . . . . „ 20.592
apropierea producției . . . . . „ 108.800

întreținerea vagonetelor . . . . . „ 7.488
„ liniei . . . . . „ 6.240
salariații întreprinderei . . . . . „ 13.104
în total cotizații vărsate timp de un an . . . . . lei 348.224
Din această sumă 53 % privind patronul . . . . . lei 174.112

Afară de cotizațiile lunare de asigurare, conform art. 48 din L. A. S., patronul este obligat să mai plătească o cotă suplimentară de 1.20 %, după valoarea întreagă a salariilor plătite, pentru fondul de accidente, cum și lei 2 săptămânal, de muncitor pentru fondul muncii.

La stabilirea procentului de 1.20 % vom avea în vedere valoarea următoarei lucrări din calculul specificat la cheltuieli de producție, ca:

Fasonarea producției: 4 luni cu 500 muncitori, sau 17 săptămâni, valoarea producției . . . . . lei 2.500.000

Transportul producției: 12 luni cu un mecanic și 10 frânari, sau 52 săptămâni: salariul mecanicului lunar 6.000 lei, anual .. . . . . lei 72.000
10 frânari a lei 100 pe zi .. . . „ 600
Săptămânal, total săptămânal . „ 6.000
Iar anul suma de .. . . . . „ 312.000

Apropierea la linia de transport, calculat 8 luni cu 100 muncitori, sau 36 săptămâni, valoarea lucrărilor de apropiere fiind în sumă de . . . . . lei 1.875.000

Întreținerea vagonetelor, 12 luni cu 4 muncitori, sau 52 săptămâni, valoarea lucrărilor . . . . . lei 156.000

Întreținerea liniei, 8 luni cu 5 muncitori, sau 36 săptămâni, valoarea lucrărilor . . . . . lei 112.500

Salariații întreprinderii: 12 luni cu 7 salariați, sau 52 săptămâni, totalul salariilor anual . . . . . lei 348.000

In general plățile anuale în sumă de . . . . . lei 5.375.500
din care se cuvine cotizația suplimentară 1,20% pentru fondul de accidente al asigurărilor sociale în sumă de . . . . . lei 64.500

La stabilirea cotei de lei 2 săptămânal de muncitor pentru fondul muncii, ca contribuire din partea patronului, tot așa după felul lucrărilor și repartizarea muncitorilor :

Fasonarea producției 500 muncitori, 17 săptămâni a lei 2 de muncitori, cota este de (500×17×2) . . lei 17.000

Transportul producției, 11 muncitori, 52 săptămâni a lei 2 de muncitor, cota este de (11×52×2) . . . lei 1.144

Apropierea producției, 100 muncitori, 36 săptămâni a lei 2 de muncitor, cota este de (100×36×2) . . . lei 7.200

Intreținerea vagonetelor, 4 muncitori, 52 săptămâni a lei 2 de muncitor, cota este de (4×52×2) . . . lei 416

Intreținerea (vagonetelor) liniei, 5 mnncitori, 36 săptămâni a lei 12 de muncitor, cota este de (5×36×2) . lei 360

Salariații întreprinderii, 7 salariați, 52 săptămâni cu lei 2 de muncitor, cota este de (7×52×2) lei 728 în total . . . . . lei 26.848

deci în recapitulare contribuirile patronului, conform legii asigurărilor sociale, după calculul preconizat sunt:

Contribuire legală 50%, din cotă, suma de . . . . . lei 174.112

Contribuire la fondul de accidente 1.20% din valoarea salariilor, suma de . . . . . lei 64.500

Contribuire la fondul muncii lei 2 săptămânal de muncitor, în sumă de lei 26.848

Totalul contribuirilor la fondurile Casei asigurărilor sociale . . . . lei 265.460

Pentru repartizarea cheltuelilor, din această sumă, scădem contribuirile pentru salariați, care urmează a se contabiliza la cheltuelile de regie și numai pentru generalizare s'a evidențiat în calculul cotizațiilor, deci 50 % cota legală în sumă de . . . . . lei 6.552

1,20 % cota suplimentară . . . . . lei 4.176

Cota de lei 2, fondul muncii . . . . . lei 728 lei 11.456

Rămâne din cotă a se repartiza cheltuelilor producției . . . . . lei 254.000

9. *Eventuale scăderi sau perderi la stocul de alimente* prin avariație, calculat 2 %, din valoarea producției . . . . . lei 50.000

10. *Perderea din producție.* Din experiențele de până aci, s'a dovedit că la producția lemnului de foc, se poate conta la o perdere de 15—20 %, când producția se scoate și valorifică după 2 ani dela fasonare, cu considerare la faptul că materialul lemnos se va scoate din parchet pentru valorificare în primul an de producție, vom calcula 10 % scădere din întreaga producție, adică vom avea o perdere de 12.500 m. st. evaluați după prețul de vânzare a lei 200 de m. st., deci în total perderea este în sumă de . . . . . lei 2.500.000

11. *Asigurarea stocului de lemne c/a incendiu.* După tarifele în vigoare, societățile de asigurare calculând 9 % după a 3/4 parte din valoarea materialului în pădure și 7,50 % după a 3/4 parte din valoarea materiaiului în depozit, plus un supliment de 15 % la prima anuală, la care se mai adaugă spese de administrație, cum și impozit proporțional în timbre 8 % după primă de asigurare. Lemnele, adică valoarea lor este a se asigura la prețul de cost, pe jumătate an în pădure, iar cealaltă jumătate de an în depozit, sau alternativ, jumătate din producție în pădure și jumătate în depozitul de desfacere, avându-se în vedere că în timp de un an producția este manipulată, iar

incendiile vara se pot întâmpla în timp de secetă, ori această balanță există în tot timpul de manevrare prin scoatere, jumătate să fie în pădure, iar jumătate în depozit, deci:

a) 50 % din producție prevăzută în acest elaborat (125.000) m. st. este cantitatea de 62.500 m. st. în pădure, asigurate la valoarea prețului de cost de lei 128 de m. st., adică lei 40 de m. st. taxa tarifară, lei 30 fasonarea, lei 15 apropierea la linia de transport, plus 50 % spese de manipulare, egal valoare lei 8.000.000, din care societatea asigură 3 părți din valoare, 1 parte rămânând în rizicul exploatatorului, deci valoarea asigurată este suma de lei 6.000.000 cu o primă de 9 ‰ + 15 % din primă egal lei 62.000 primă.

b) 50 % din producțin asigurată în depozit, adică 62.500 m. st. cu prețul de cost, de lei 175 per m. st., (s. a. lei 40 taxa tarifară, lei 30 fasonarea, lei 15 apropierea, lei 15 transportul, lei 2 arenda depozitului și linie, lei 8 depozitarea, cum și 50 % spese de administrație), egal valoare lei 10.937.500, din care se asigură 3 părți din valoare lei 8.223.425 cu 7,50 ‰, plus 15 % la primă, deci prima anuală lai 70.927

Prima anuală la producția întreagă lei	132.927	
20 % spese de administrație societăți . . . . . „	26.585	
8 % din primă pentru impozît în timbre . . . . . „	10.634	
Deci în total prima anuală este în sumă de	lei	170.146
12. Arenda depozitului, calculat o suprafață de 10.000 m. p., a lei 10 de m. p., în total arenda anuală , ...	lei	100.000
Recapitulând calculul cheltuelilor de producție, conform specificărilor amănunțite enumerate mai sus, aceste cheltueli la întreaga producție anuală, se evaluiază în	lei	15.212.650

(Va urma) **VASILE ATHANASESCU**

Pe marginea actualității

Un exemplu de solidaritate națională

Autarhia italiană

In zilele ce au precedat articolul de față, mi-a căzut în mână o broșură, „Autarhia", editată de Institutul pentru Studii de Politică Internațională, din Milano, și pentru că am găsit-o extrem de interesantă, mă grăbesc a o face cunoscut și cititorilor revistei „Comerț și Comptabilitate".

Această broșură deși de pură propagandă, broșuri cari în general înfățișează situația reală mult exagerată, totuși luată în ansamblul ei ne dă un adevărat exemplu de solidaritate națională.

Primul capitol al broșurei, intitulat *„Adevăratele cauze ale programului italian de autarhie"*, ne înfățișează pe scurt motivele cari au dus la autarhizarea întregei vieți italiene, principiu pe care se întemeiază azi întreaga acțiune politică, energiile omenești și bogățiile pe cari le au la dispoziție. In acest capitol se spune: *„Experiențele autarhice pleacă dela constatarea că în epoca istorică de față națiunile trebuesc să-și ia obligația de a nu se bizui decât pe ele însile, căutând să adapteze evoluția economică, și socială numai pe datele posibilităților lor naturale și pe acele ale exigențelor lor demografice. Postulatul autarhic, constitue, deci, o bărbătească acceptare a unei situații de fapt, aspră în sine, acceptare ce tinde să grupeze toate forțele economice și sociale într'un sistem armonic și de disciplină, condus de principul interesului colectiv și general, preponderent interesului particular și egoist al indivizilor"* (1).

Deci, totul deacum înainte pentru națiune.

Ni se înfățișează apoi, în același capitol, momentele istorice ce au premers viața autarhică italiană.

Războiul mondial odată terminat, se spera, după pace, la o repartizare justă a bogățiilor, la desființarea barierelor vamale, etc. Acesta a fost visul lui Willson. Dar,... când s'a redac-

1. „Autarhia", pag. 4.

tat pactul Societăţii Naţiunilor, acesta în locul realităţii care trebuia să domnească după zbuciumul unei lumi întregi învrăşmăşite timp de aproape 4 ani pentru ceva mai bun, a menţionat numai, *de un tratament echitabil al comerţului.*

Totul a rămas să se reglementeze pe cale de... conferinţe. Urmează astfel conferinţele economice dela Bruxelles, Genova, apoi o perioadă de prosperitate generală (1923—1927), urmată de conferinţele dela Geneva, Londra (1932). De aci înainte, începe naşterea autarhiei. Europa intră în acută criză economică, iar rodul conferinţelor fiind nul statele încep a se gândi la apărarea lor singure, fie care încercând de aci înainte a-şi rezolva pe socoteala sa toate problemele.

Ideia colaborării căzuse ; barierele vamale creşteau.

Independenţa economică însă a început a lua forme concrete chiar după războiu, pentru că era absolut imposibil ca exaltării principiului naţionalităţilor să nu-i corespundă şi o exaltare a exigenţelor politice, cari nu se pot afirma decât prin tărie, tărie şi putere care se bazează numai pe afirmarea economică.

Astfel U. R. S. S., este prima ţară care încearcă să se închidă în graniţele sale, nemaidepinzând din punct de vedere industrial de alte state. Epoca 1919—1930 este consacrată exclusiv politicei de industrializare a U. R. S. S.

Din aceste cauze, că o ţară ce importa dintr'o alta încetează de a mai importa, producând totul la ea, iar cealaltă ţară, rămânând cu surplus, trebuind să caute altă piaţă şi aşa mai departe s'au produs turburări mari în toată structura economică a Europei şi a lumei, mărind astfel criza economică.

Noţiunile protecţionism vamal şi restricţiunile de orice gen, sunt la ordinea zilei. Astfel, după tariful vamal protecţionist din 1930 al lui Hawley-Smoot în Statele Unite, urmează conferinţa economică a imperiului Britanic dela Ottava din 1932, care proclamă sus şi tare : „In primul rând producţia naţională, apoi cea a imperiului şi numai la urmă, cea a ţărilor străine".

Celor două noţiuni de mai sus, le corespunde imediat o a treia, Represaliile.

Şi iată cum începe Italia autarhizarea ei.

In urma perpetuului dificit al balanţei comerciale înce-

până din 1929 până în 1934, menţionat mai jos, Italia începe a lua măsuri de protecţie.

TABLOU Nr. 1 (1)

Anul	Import	Export	+ sau —
1929	21.303.000	14.884.000	minus
1930	17.347.000	12.119.000	„
1931	11.643.000	10.210.000	„
1932	8.268.000	6.812.000	„
1933	7.432.000	5.991.000	„
1934	7.675.000	5.224.000	„

Măsurile de protecţie se succed după cum urmează :

26 Mai 1934. — Apărarea monedei, prin reglementarea schimbului de devize şi ştampilarea banilor şi efectelor aflaţi în străinătate.

8 Decembrie 1934. — Interzicerea italienilor de a utiliza valuta străină din disponibil propriu fără autorizaţie. Stabilirea monopolului comerţului de devize. Interzicerea de a face diferite depozite în străinătate sub orice formă.

18 Ianuarie şi 16 Februarie 1935. — Măsuri de organizarea comerţului cu străinătatea. Aplicarea clearingului. Contingentarea importului.

20 Mai 1935. — Infiinţarea Oficiului de Devize.

„Aceste programe odată realizate au adus cu ele necesitatea limitării raporturilor economice cu străinătatea ca şi nevoia de a se lua în consideraţie oportunitatea unei mobilizări în chip exclusiv intern, determinată de către voinţa de a se ajunge la un echilibru între forţele economice dinlăuntrul ţării, fără a se ţine socoteală de raporturile cu străinătatea" (2).

Sistemul autarhic s'a născut. Viabilitatea însă precum şi întărirea convingerilor că sistemul nu poate da greş, s'a dovedit în timpul războiului Italo-Abisinian, când peste 40 state au aplicat Italiei sancţiuni economice (18.XI.1935), sancţiuni cărora Italia le-a răspuns cu o muncă fără preget, urmată de contra-sancţiuni.

Şi iată cum întotdeauna din nevoie, se naşte învăţătura.

1) Cifrele sunt în lire.

2) „Autarhia" pag. 16—17.

La 23 Martie 1936 Ducele proclamă cu hotărâre programul economic autarhic. Mobilizarea perpetuă a națiunei italiene a fost decretată.

In discursul său, Ducele arată că prin această măsură a autarhizării vieții italiene nu se urmărește biurocratizarea economiei naționale ci controlarea ei în cadrul corporațiilor, cari devin organe de stat. Iar mai departe Mussolini spune : „In epoca fascismului în nenumăratele ei manifestări, munca devine singurul etalon cu care se măsoară utilitatea națională a indivizilor și grupărilor". Ca justificare a măsurilor, care au dus Italia dintr'o stare de inferioritate într'una de superioritate, Ducele spune : „Italia nu are unele materii prime și asta este una din fundamentalele rațiuni ale exigențelor ei coloniale ; Italia are în cantități suficiente unele materii prime ; Italia este bogată în mai multe alte materii prime" (1).

Șase sunt punctele ce formează programul Ducelui de autarhizare.

I. Economia agricolă, rămâne o economie pe bază particulară, organizată și ajutată de către stat, ca să poată să atingă medii de producție din ce în ce mai ridicată, și armonizată, prin corporații, cu tot restul economiei naționale.

II. In ceeace privește activitatea comercială, trebue să deosebim două aspecte : cel extern, cel ce a devenit funcție directă sau indirectă a statului și nu contingentată, cum s'ar putea crede, și cel intern care — odată obținută desăvârșita supunere la înalta disciplină a ramurilor de producție, nu-și va mai schimba cu mult înfățișarea. Domeniul comerțului rămâne încredințat activității individuale a grupurilor sau cooperativelor.

III. In privința sectorului creditului, el depinde pentru nenumărate motive deadreptul de stat.

IV. Meșteșugarii vor fi ajutați : ei nu pot fi înlocuiți, mai ales în Italia.

V. Industria mică și mijlocie, vor rămâne în cadrul inițiativelor și responsabilităților individuale, asumându-și în sens național și social mulțumită disciplinei corporative ;

(Va urma) **Drand V. A. MARINESCU**

1) „Autarhia", pag. 24.

Modificarea impozitelor directe

Examinând structura budgetului Statului constatăm că, în categoria impozitelor directe, sunt unele din ele, care au caracter de impozite indirecte întrucât debitele acestora se creiază, în general, prin încasare sau au nevoie de neînsemnate lucrări de constatare pentru a fi stabilite. Rămâne o parte din acestea, care prezintă o valoare budgetară neînsemnată față de cheltuelile de constatare și percepere, a căror așezare în viitor poate fi modificată.

In adevăr, din totalul de lei 6.535.000.000 lei evaluări budgetare în 1938/39 și lei 6.295.000.000 în 1939/40 din impozitele directe, impozitul MOBILIAR, PE SALARII și asupra câștigurilor din LOTERIE totalizează Lei 2.965.000.000 în 1938/39 și Lei 2.839.000.000 în 1939/40.

IMPOZITUL MOBILIAR figurează în evaluările budgetare cu suma de Lei 660.000.000 în 1938/39 și cu Lei 680.000.000 în 1939/40. EL SE REALIZEAZA PE CALE DE VARSARE DIRECTA LA CASELE STATULUI înainte de radierea actelor de privilegiu sau de plata ratelor contractuale, supuse acestui impozit. Cu alte cuvinte acest impozit nu se stabilește pe cale de debitare prealabilă ci debitul se creează prin încasări. Operațiunile de constatare a acestui impozit se mărginesc la descoperirea evaziunei și la calcularea impozitului — la cererea părților — astfel încât el poate fi așezat fără nici un desavantaj pentru Stat în categoria impozitelor INDIRECTE.

IMPOZITUL PE SALARII figurează în evaluările budgetare cu suma de lei 2.300.000.000 în 1938/39 și lei 2.154.000.000 în 1939/40. EL SE REALIZEAZA PE CALE DE VARSARE DIRECTA LA CASELE STATULUI, operațiunile de constatare mărgindându-se la verificarea calculelor și la descoperirea evaziunei, după acelaș procedeu ca pentru orice impozit indirect. El poate deci să fie așezat în categoria impozitelor indirecte chiar prin natura sa.

IMPOZITUL ASUPRA CAȘTIGURILOR LA LOTERIE se reține și se varsă de Regia Autonomă a Loteriei de Stat direct la casele Statului, neimplicând nici un fel de lucrare de constatare din partea Administrațiilor financiare din țară ; cel

mult el poate necesita UN SINGUR AGENT DE CONTROL detaşat pe lângă Regia Loteriei de Stat.

IMPOZITUL SUPRACOTA se aşează AUTOMAT asupra veniturilor supuse impozitelor de mai sus, la vărsarea lor la casele Statului, aşa încât perceperea lui nu este periclitată prin aşezarea ca impozite indirecte a impozitelor menţionate mai sus.

Supracota de lei 700.000.000 în 1938/39 şi de 1.070.000.000 lei în 1939/40 defalcându-se proporţional la sumele incasabile pe cale de vărsare directă la casele Statului — DECI, FARA CONSTATARE PREALABILA — reprezintă aproape jumătate din totalul prevederilor bugetare astfel încât ele aduc în plus şi cotele respective de circa 350 milioane în 1938/39 şi de lei 535 milioane în 1939/40 totalizând astfel 3.315.000.000 în 1938/39 şi lei 3.374.000.000 în 1939/40 faţă de celelalte impozite, care au caracter indiscutabil de impozite directe, cărora le revine o contribuţie la evaluările bugetare de 3.220.000.000 lei în 1938/39 şi de lei 2.921.000.000 în 1939/40.

Rămâne deci a se studia restul impozitelor din contribuţiuni directe asupra cărora propunem următoarele modificări :

IMPOZITUL AGRICOL a fost trecut asupra Ţinuturilor. El figura în bugetul anului 1938/39 cu suma de lei 700.000.000. Propunem ca acest impozit SA FIE DESFIINŢAT şi transformat într'o TAXA DE CONSUMAŢIE asupra vânzărilor de orice fel de produse agricole scoase din comuna de producţie în favoarea ţinuturilor. El se percepe de organele comunale, care vor elibera bilete de origine-circulaţie, în care se va arăta felul şi cantitatea produsului, preţul stabilit (după mercuriale oficiale) şi taxa încasată. PRODUSELE CONSUMATE DE PRODUCATOR SUNT SCUTITE DE TAXA.

IMPOZITUL PE PROPRIETAŢILE CLADITE se desfiinţează, înlocuindu-se cu un impozit STATISTIC de 1% şi F. A. N. de 4% calculate asupra valorii locative stabilită la ultimul recensământ. La acelaş impozit vor fi supuse şi toate clădirile rurale în modul preconizat prin raportul anterior. Toate imobilele închiriate, lunar sau anual, mobilate sau goale, vor fi supuse unui impozit proporţional de 3—5% care se va depune de proprietar la percepţia de care depinde odată cu încasarea chiriei. Pentru controlul acestui impozit se va detaşa câte un funcţionar fiscal pe lângă Biroul Cărţii de Imobil depe lângă

fiecare oficiu de poliție, care va urmări toate mutațiile survenite imobilelor și va înainta tablouri percepțiilor pentru a verfica plata impozitului. Cu modul acesta se va înlătura în mare măsură evaziunea. Dacă se va pune, sub sancțiuni severe, obligativitatea contractului de închiriere pentru orice fel de locațiune de imobile — mutațiunile din cartea de imobil nefiind operante fără copia acestui contract — impozitul s'ar putea încasa la viza contractului, evaziunea ar fi înlăturată și mai mult, iar perceperea lui ar fi și mai simplificată. Sursa principală de așezarea impozitului și de înlăturarea evaziunei rămâne Cartea de Imobil, chiar în administrarea sub forma de azi a acestui impozit.

Prin modificările propuse pentru impozitele agricol și celui pe clădiri se poate desființa și IMPOZITUL SUCCESORAL, înlocuindu-se cu un impozit proporțional asupra bunurilor imobiliare, care se va percepe în momentul transmisiunei lor dela decujus la moștenitori, adică în momentul rectificării rolului sau punerei în posesiune. Față de multiplele și îndelungatele formalități de constatare și evaluare a succesiunilor și de randamentul neînsemnat al taxei de succesiune, această modificare ar putea aduce venituri mai mari și mai repede ca azi, având în vedere și multiplele cheltueli de regie, mai cu seamă dacă s'ar pune obligația partajului imediat sau a punerii în posesiune iar evaluarea bunurilor transmise s'ar face de primării, imediat după deces. Impozitul proporțional s'ar stabili chiar sub cotele actuale, cu distincțiuni de rudenie, sau dacă formalitățile de punere în posesie de judecătorii sau tribunale s'ar face în scutire de taxe însă cu dovada plății impozitului proporțional.

IMPOZITUL PROFESIONAL, care nu aduce decât un venit derizoriu dar care totuși este constatat și stabilit cu aceleași dificultăți cași celelalte impozite directe se desființează și se înlocuește cu un impozit fix un fel de PATENTA FIXA, pe profesiuni, stabilită după veniturile înscrise azi în roluri, impozit care se va stabili pe o perioadă de cinci ani. Profesioniștii noi vor fi încadrați în clasele corespunzătoare cu avizul Camerei de muncă sau a breslei respective. Fără achitarea anticipată la casa Statului a impozitului nu se va putea exercita nici o profesiune, sub sancțiuni severe pentru evazioniști sau rău platnici.

IMPOZITUL COMERCIAL ŞI INDUSTRIAL. Comercianţii clasificaţi vor urma a rămâne clasificaţi încă pe o perioadă de cinci ani. Comercianţii neclasificaţi încă se vor clasifica pe baza veniturilor la care se găsesc înscrişi în roluri până la 31 Martie 1940 urmând ca impunerile să urmeze acelaş regim ca şi cei deja clasificaţi. Societăţile anonime şi comercianţii cari nu intră în tabelele de clasificare se vor impune anual după procedura actuală, ca şi comercianţii cari încep un comerţ nou, cari vor fi clasificaţi odată cu impunerea. Impozitele astfel stabilite se vor depune trimestrial la percepţia de care depinde contribuabilul sub sancţiunea unei amenzi egală cu impozitul restant în caz de neplată.

Prin modificarea impozitelor specificate mai sus se reduc în mod simţitor atât formalităţile de constatare cât şi cele de percepere fără a periclita cu nimic quantumul contribuţiei lor la veniturile Statului.

Ea mai aduce inovaţia obligativităţii depunerii impozitului la casele Statului sub sancţiuni grele pentru neplată, adoptându-se procedura perceperii contribuţiunilor indirecte atât pentru plata lor cât şi pentru supravegherea massei impozabile şi a evaziunei.

Modificarea propusă îndrumează spre muncă productivă PE TEREN a unui număr important de funcţionari fiscali, cari vor avea de supraveghiat întreaga materie impozabilă, care alimentează Bugetul, reducând la minimum posibil paperaseria inutilă şi biurocratismul neproductiv.

Ea ar mai necesita şi desvoltarea şi îmulţirea principalei celule fiscale — PERCEPŢIA DE AGENŢIE — care ar trebui compusă numai dintr'un casier-gestionar, un contabil şi un agent de constatare şi control, având jurisdicţiunea limitată la cât mai puţine comune rurale sau suburbii, pentru ca materia impozabilă să fie cât mai de aproape supravegheată.

GH. VASILESCU
Şef de serviciu Administraţia de constatare mixtă Olt-Slatina

---

Rugăm pe D-nii autori să ne trimită la Redacţie Str. Teilor Nr. 12, Bucureşti I, lucrările d-lor, spre a le recenza.

Cum se desleagă o problemă de contabilitate

Să fiu cât de mult ocupat, ori de câteori întâlnesc o problemă de contabilitate, într'o revistă de specialitate, îmi fac timp ca s'o desleg, stând bine înțeles seara mai târziu la slujbă.

In „Buletinul Contabililor" secția Ilfov pe Decembrie 1939, primit la sfârșitul lunei Februarie a. c., am găsit articolul: „Examenul de expert contabil", cu subiectul și deslegarea tezei.

Am găsit teza foarte interesantă și am deslegat-o din punct de vedere contabil. Zic din punct de vedere contabil fiindcă o problemă de contabilitate, după cum știm cu toții, nu se tratează numai din punct de vedere contabil.

Când în problema dată s'a pus chestiunile 5 și 6, era interesant să se examineze tema și din punct de vedere fiscal, — ceeace îmi propun să fac prin rândurile de mai jos:

Redăm cele două puncte în discuție:

5. Rezerva creanțelor dubioase, rămase fără Debitori ect. în activ, se va transforma în Rezervă Generală.

6. Rezerva Generală se va spori cu diferența ce va depăși Fondul de Amortizare, valoarea Investițiilor, obținută după efectuarea înregistrării operațiunilor precedente.

Așa dar Rezerva pentru Creanțe dubioase lei 102.000 s'a virat în creditul contului Rezerve Generale.

Dar după l. c. d. putem face noi aceasta? Desigur că da, numai că trebue să plătim impozit și acest lucru suntem datori să-l spunem ori de câte ori ni se pune problema astfel, fie de către patronii noștri, fie la examenul de expert.

In cazul nostru, nemai având plasament în creanțe de nici un fel, toată rezerva de lei 102.000 se impune și ca să nu cădem în contravenție, trebue să facem declarație la fisc.

Acum vine la rând punctul 6.

Din fondul de Amortismente s'a preluat suma de lei 642.250 trecându-se în creditul contului Rezerve Generale.

Și această sumă e impozabilă.

In acest sens avem Dec. Nr. 400 din 5 Nov. 1931 publicată în M. O. Nr. 55/932 (Vezi Impozitele Directe din România de C. Tăutu pag. 398).

„Sumele trecute din fondul de amortizare la capital se „taxează cu imp. com. și mobiliar. Când în timpul vieţuirei „unei Societăţi, fondurile de amortizare constituite conf. art. „31 al. 6 și 7 sunt trecute la Capital, indiferent de faptul că ac- „ţionarul are prin aceasta o acţiune mai mult, pe care o poate „comercializa, a intervenit totuși o modificare a naturii fondu- „rilor scutite prin lege de impozit și în asemenea situaţii trebue „să se procedeze la taxarea lor atât cu impozitul comercial cât „și cu cel mobiliar".

D-l dr. V. M. Ioachim, într'un foarte judicios articol publicat în Revista de Comerț și Contabilitate Nr. 9-10/932 pag. 314 vorbind despre cazul Soc. Letea, care distribuind acţionarilor **„Fondul de amortismente,** sub formă de acţiuni gratuite, a fost impusă cu impozitul de 18%, spune că greșit s'a procedat atunci și că fabrica Letea ar fi câștigat.

Dacă „Letea" a câștigat atunci, astăzi n'am sfătui pe nimeni să procedeze astfel, fiindcă e sigur că n'ar mai câștiga.

Statul — respectiv fiscul — susţine că atunci când acordă scutire de impozit pentru uzura maşinilor, instalaţiunilor, etc., consimte de bună voe la o diminuare a venitului impozabil, în scopul ca atunci când maşinile, instalaţiunile, etc., vor deveni improprii serviciului, să poate fi înlocuite cu din Fondul de amortismente, pentrucă altfel s'ar pierde capitalul investit. Cota maximă de amortismente scutită de impozit la maşini și instalaţiuni este de 15% din valoarea iniţială. Rezultă că în mai puţin de 7 ani, o maşină, o instalaţiune e complect amortizată și deci la 7 ani se poate cumpăra alta, din Fondul de Amortismente.

Dar dacă maşina sau instalaţiunea e destul de rezistentă ca să mai poate lucra încă cel puţin 10 ani de cum înainte, trebue să recunoaștem că nu putem face să dispară Fondul de amortismente prin împărţirea lui la acţionari, ca apoi fiscul să suporte o nouă știrbire din drepturile lui până ne vom creia alt fond de amortisment.

Ideia pe care o dă d-l Doctor V. M. Ioachim în articolul citat e foarte bună și se poate aplica cu mai multă șansă de reușită, deși și acolo e o rezervă. Anume, să lăsăm Fondul de amortizare la locul lui, să nu ne atingem de el, și să supra-evaluăm activul nostru.

In privinţa aceasta avem următoarea decizie :

„Supraevaluarea activului la inventar, fie pentru a spori „capitalul prin împărțirea de noui acțiuni gratuite, fie pentru „acoperirea unor pierderi, nu constitue un beneficiu impozabil „și deci nu poate servi ca bază de impunere la impozitul co- „mercial".

C. A. B. S. II dec. fisc. Nr. 211 din 29 Oct. 1930 Revista Com. și Con. Nr. 12 din Dec. 1931 pag. 521.

„In alternativa încă când s'a făcut amortizări, potrivit aces- „tei supra evaluări, ele constituind pe cale deghizată o dimi- „nuare a beneficiului impozabil, aceste amortizări devin inte- gral impozabile procedându-se în consecință de către organele „de impunere (Dec. Nr. 512 din 13 Iulie 1933 publicată în M. O. „Nr. 125/934". C. Tăutu op. citat pag. 401).

Să presupunem că o Societate anonimă industrială având toate investițiunile amortizate și încă în bună stare de funcțio- nare, găsește că e cazul să-și supraevalueze activul cu 200 mi- lioane lei, dând acționarilor acțiuni gratuite.

Legea contribuțiunilor directe nu se opune la aceasta, dar poate să ne pretindă să facem înregistrările așa fel ca în bilan- țurile noastre să apară distinct investițiunile cu prețul real ini- țial și separat valoarea investițiunilor prin supra evaluare, iar la Pasiv, separat capitalul realmente vărsat, de capitalul format prin supra evaluare.

Care ar fi rațiunea ? O vedem îndată.

Se separă investițiunile supra evaluate, pentru că după cum am arătat mai sus, fiscul nu mai acordă scutiri de impo- zit la amortismentele făcute la activul supra evaluat.

Se separă capitalul sporit prin supra evaluare pentrucă legea contribuțiunilor directe la calcularea impozitului compli- mentar (art. 42) nu ține în seamă capitalul sporit prin supra evaluare afară de unele excepțiuni pe cari le arătăm mai jos.

Citățm din lucrarea d-lui C. Tăutu op. citat pag. 484 și 485.

13. — „La soc. anonime nu poate fi ținută în seamă la „calculul rentabilității sporirea capitalului prin supra evalua- „rea imobilelor sau investițiunilor fără un aport efectiv, repre- „zentând valoarea acțiunilor emise, căci sporirea capitalului la „soc. pe acțiuni se poate face numai prin emitere de noui ac- „țiuni achitate efectiv de acționari.

„Se consideră ca efectiv achitate și acțiunile cari se dau „în locul devidendului cuvenit acționarilor dacă dividendul re-

„prezintă valoarea nominală a acțiunei (dec. Nr. 54 din 21 „Dec. 1923 M. O. Nr. 163/927).

17.— „Sporul de capital prin supra evaluarea acțivului „emițându-se noui acțiuni cari s'au dat acționarilor constitue „un capital al societății, iar nici de cum un beneficiu, deci su- „mele rezultate prin supra evaluarea activului, neconstituind „un beneficiu, nu poate servi ca bază de impunere la impozitul „comercial".

„Având în vedere însă că dispozițiunile parag. 111 (azi 136 „N. A.) pct. 1 alin. a. din suplimentul de instrucțiuni, acest „spor de capital nefiind un aport efectiv care să servească la ac- „tivarea întreprinderii nu poate intra în calculul rentabilității „cu ocazia impunerii la impozitul complimentar (Dec. Nr. 102 „din 12 Nov. 1924, publicată în M. Of. No. 150/925)".

Există și excepțiuni cari vin în avantagiul contribuabilor astfel:

(Aceiași lucrare pag. 486) „Cu toate că în principiu renta- „bilitatea pentru aplicarea impozitului complimentar se soco- „tește la capitalul real vărsat, nu și la cel rezultat prin supra- „evaluarea activului, soluțiunea contrarie trebue menținută, „dacă într'un an anterior a fost stabilită prin comisiunea de „apel și a căpătat astfel autoritatea lucrului judecat (C.A.B.S. „II Decizia Nr. 44,7 Febr. 1934 R.A.F. 88/935)".

Mai există o altă excepțiune de foarte mare importanță și care ar putea fi folosită de totalitatea celor ce recurg la acest sistem.

Citâm tot din lucrarea d-lui C. Tăutu pag. 481 pct. 10 „In- „diferent de data când a avut loc reevaluarea activului, dacă „această reevaluare este sinceră, corespunzând valorii în aur „și este însoțită de emisiuni de noui acțiuni, ea trebue luată „în considerare de către organele fiscale cu ocazia așezării im- „pozitului complimentar. In orice caz, serviciile de constatare „și așezare a impozitelor trebue în prealabil să se convingă că „reevaluarea este sinceră în sensul că ea nu depășeste cu nimic „valoarea reală a investițiunilor cărora ea corespunde (Dec. „Nr. 678 din 20 Nov. 1935 M. Of. Nr. 161/936)".

Repet că această decizie e foarte importantă pentru că e destul să se recunoască odată că supra evaluarea e sinceră pentru ca atunci când ar contesta cineva, să invocăm autorita- tea lucrului judecat, despre care vorbim mai sus.

Așa dar încheem acest articol repetând că întrucât prin înregistrările făcute la punctele 5 și 6 din teza dată, am abătut dela destinația lor legală **Rezerva pentru creanțe dubioase** și o parte din **Fondul de amortismente,** ambele sume sunt impozabile și că oricând și în orice împrejurare când ni se pune o astfel de problemă trebue s'o tratăm din toate punctele de vedere, așa cum ne învață d-l Profesor Universitar Spiridon Iacobescu în valoroasa D-sale lucrare, în 3 volume Curs de contabilitate comercială generală în legătură cu dreptul și legile speciale comerțului, predat la Academia Comercială.

I. TĂCUȚU
Șef contabil ziarul „Universul"

BIBLIORAFTE „GRATIOSA"
pentru avize de cont-cec, recipise de vărsământ-cec extrase de cont-cec

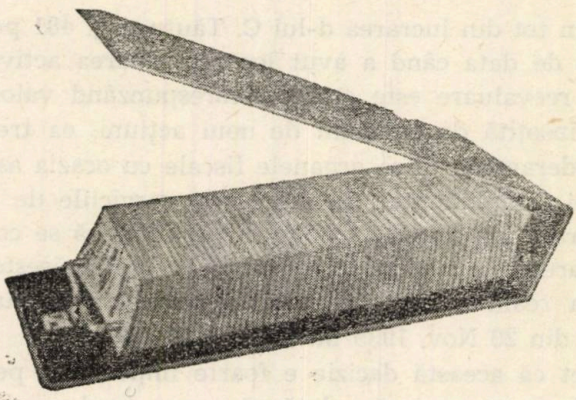

CEREȚI OFERTE DELA PAPETARIA Dv.

Lămuriri fiscale, contabile și comerciale

Inființând această rubrică, dorim ca și pe această cale să aducem, un real serviciu cititorilor noștri.

Pentru ca această rubrică să fie cât mai utilă așteptăm contribuția tuturor colegilor cari, fie prin situația lor, fie prin cazurile ce li s'au prezentat, ori prin orice atle împrejurări, sunt în măsură a ne da informațiuni și lămuriri precise și de actualitate.

* * *

Inregistrarea și evaluarea creanțelor și datoriilor în valută străină. Față de noul regim al devizelor care a desființat pentru comercianți și industriași dreptul de a obține devize dela Banca Națională pe cursul de stabilizare plus prima, nu mai poate constitui o obligație înregistrarea facturilor pe acest curs ; cursul de înregistrare va fi cel ce corespunde cursului devizelor din ziua primirii mărfurilor cu noua primă de 50%.

Vânzări de mărfuri între industriași și între acestia și particulari. Chiar dacă este vorba de mărfuri fabricate după comandă, respectiv după indicațiunile clientului, acestea nu sunt considerate ca executări de lucrări, ci ca simple transmiteri de bunuri respectiv ca vânzări de mărfuri supuse timbrului de factură.

Ministerul de Finanțe Direcția Timbrului prin adresa Nr. 376.981 din 28 Noembrie 1939 către Uniunea Industriilor a rezolvit așa cum se cuvine chestiunea așa ziselor furnituri, care de ani de zile a format obiectul discuțiunilor între organele fiscale și industriași.

Incrustarea acțiunilor. Acțiunile emise înainte de 1 Aprilie 1933 nu trebuie prezentate spre încrustare, conform adresei Ministerului de Finanțe Nr. 383.832 din 30 Noembrie către UGIR.

Această dreaptă chestiune a fost soluționată după stăruitoare demersuri, după ce mai întâiu s'a rezolvat în acelaș sens pentru bănci, întrucât înainte de 1 Aprilie 1933 nu exista obligația prezentării acțiunilor la încrustare.

Menționăm că pentru celelalte acțiuni este un termen de 3 ani începând dela 1 Aprilie 1939, după care trebuie plătită încăodată taxa de timbru asupra acțiunilor.

Aplicarea iTimbrului judiciar pe registrele comerciale.

La registrele legale noui se aplică în baza legii din 19 August 1939 și un timbru judiciar de 5 lei de fiecare filă, iar cererile pentru viză se timbrează cu de atâtea ori 100 lei câte registre se prezintă la viză.

Noul Cod de Comerț. Dispoziții cu privire la adunările generale din 1940. In baza decretului lege publicat în Monitorul Oficial Nr. 233 din 7 Octombrie 1939, a intrat în vigoare partea referitoare la adunările generale ale societăților pe acțiuni (art. 208-234) cu mici modificări. Asemenea a intrat în vigoare și art. 898 care prevede sanc-

ţiuni severe pentru acei cari votează cu acţiuni ce de fapt nu le aparţin.

Adunările vor trebui ţinute în cel mult 6 luni dela închiderea exerciţiului social; în adunare urmează a se fixa retrebuţia cuvenită administratorilor şi cenzorilor pentru exerciţiul în curs.

Acţionarii cari nu au efectuat vărsemintele în întregime nu au drept de vot.

La acţiunile depuse în gaj, dreptul de vot aparţine acţionarului. Creditorul gagist este obligat la cererea acţionarilor să le depună la sediul societăţii în vederea exercitării dreptului de vot.

Operaţiuni de bursă pe termen. In materie de operaţiuni de bursă pe termen pentru a se invoca excepţiunea de „joc" sau „prinsoare" (art. 1636 cod Civil) trebuie să se facă dovada:

a) că părţile nu au avut niciodată intenţia să cumpere în mod serios b) că solvabilitatea cumpărătorului depăşeşte posibilitatea de cumpărare a valorilor vândute. (Curtea de Apel Bucureşti S. IV decizia 35—39.

Impunerea prin clasificare nu poate fi modificată.

Curtea de Casaţie Secţiuni Unite Decizia Nr. 193 din11Mai1939 a stabilit că un comerciant impus prin clasificare la impozitul comercial nu poate fi impus din nou în lăuntrul termenului de 3 ani chiar dacă îşi schimbă sediul.

Debitantul este Comerciant. Debitantul care vinde produse monopolizate este comerciant (Curtea de Casaţie S. III-a decizia 849 din 28 Martie 1939).

Obligaţiune sub subsemnătură privată. Obligaţiunile sub semnătură privată dacă sunt scrise de altcineva, decât cel ce se obligă, trebuie să poarte menţiunea „bun şi aprobat" (art. 1180 cod civil vechiul art. 1256 cod civil Carol II).

Fără această menţiune constituie numai un început de probă scrisă (Curtea de Casaţie S. III decizia 748 din 1939 — art. 1238 cod civil Carol II).

Vim.

„CARPATINA"
SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNEASCĂ
PENTRU INDUSTRIA FORESTIERĂ

CAPITAL LEI 125.075.000

BUCUREŞTI. — STR. DR. BACALOGLU Nr. 4

TOATE PRODUSELE FORESTIERE

Recenzii

Mihail Pizanty : LA VITALITE DE L'INDUSTRIE PETROLIFERE DE ROUMANIE. — București 1939 pag.

Cunoscutul publicist pe tărâmul petrolifer D-l Mihail Pizanty, Directorul Monitorului Petrolului a dus noui contribuții în această direcție.

In broșura de mai sus Domnia Sa tratează o problemă foarte serioasă, care în ultimii ani a format obiectul preocupărilor cercurilor competente.

Autorul după ce trece în Revistă părerile examinează aceste păreri în lumina realităților constatând că descoperirea de noui terenuri petrolifere a răsturnat în mare parte, concluziunile experților. Din broșura D-lui Mihail Pizanty, reese un optimist îmbucurător în ce privește desfășurarea viitoare a exploatărilor petrolifere atât ca rezerve de țiței cât și ca valorificare a acestor rezerve prin procedee technice din ce în în ce mai perfecționate.

D-sa relevă aportul important al technicei și muncii românești în general, aport ce ese și mai bine în evidență dintr'o altă broșură a D-lui Pizanty tratând despre : **Situația personalului în industria petrolului.**

Din această situație se vede procentul din ce în ce mai redus al personalului strein chiar pentru locurile zise de specialitate, care înainte erau apanajul acestui personal.

In 1937, inginerii streini reprezentau numai un procent de 6,4% față de 10,2% în 1936, chimiști geologi 3,1% față de 5% în 1936 iar funcționarii superiori 2%.

Studiile D-lui Pizanty sunt de cel mai mare interes aruncând o lumină vie asupra uneia din cele mai importante bogății ale țării.

Vim.

Les pâtres „BARSANI" comme Facteurs d'expansion et d'unité économique naționale et sociale dans l'histoire de la Roumanie.

The „BARSANI" Shepherds a factor of economic, national and social unity and expansion throughout the history of Roumania de Dr. ION I. GHELASSE Insp. G-ral în Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

Este titlul unei noui lucrări în limba franceză și engleză a d-lui Dr. I. Ghelasse care în lumina realităților după asidue și migăloase cercetări și cu un lux de argumente ne invederează în mod temeinic că : Românii din țara Bârsei în ocupația lor strămoșească, păstoritul, prin necontenitele lor pendulări ce se făceau cu o regularitate astronomică, **au fost unul din factorii de căpetenie care au contribuit la închegarea limbei și la infiriparea Neamului Românesc într'o singură unitate etnică națională.**

Ei au fost urzitorii hotarelor României Mari de azi și au dovedit că nici Carpații, nici Dunărea nu sunt o piedică etnică și că viața românească se desfășoară pe deplin și armonic dela Tissa până la Nistru.

In încheere, autorul acestei lucrări spune: „După cum aceşti păstori bârsani, sau mai bine zis mocani, cu toate vicistitudinle vremurlor au fost descălicători de țară în pragul mării, ei urzind hotarele şi dându-ne România Mare de azi, se cuvine ca noi urmasii acestor păstori, să facem zid în jurul M. S. Regelui Carol al II-lea şi uniți în gânduri şi simțiri să ne dăm fiecare obolul nostru de muncă pentru ridicarea şi **propăşirea Neamului Românesc înlăuntrul hotarelor lui vesnice.**

CAILE DE COMUNICAȚIE ȘI AGRICULTURA IN CADRUL IMPERATIVULUI DE RENAȘTERE NAȚIONALA de Ion Ghelasse, Doctor în Ştiințele Economice Inspector General în Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, București 1939, pag. 10.

Transportul considerat ca un complement al vieții economice merită a fi studiat din toate punctele de vedere, dar mai ales din acela al agriculturii. „Progresul omenirei are o legătură indisolubilă cu progresul transporturilor cari ajută viața economică".

Agricultura țării noastre trebuie industrializată şi pentru ca aceasta să reuşească trebuesc drumuri eftine şi lesnicioase. Traficul feroviar, aerian şi pe apă trebuie să se adapteze nevoilor vieței economice de azi ale țării noastre.

Relevările D-lui Dr. Ghelasse sunt juste; bine venite.

Dr. Brateş

UTILITATEA CONTABILITAȚII ȘI STATISTICII IN EXPLOATARILE AGRICOLE, de Dr. Ioan Ghelasse, Dr. în Stiințele Economice Financiare, expert contabil. București, Imprimeriile Statului 1939 pag. 36.

Aceasta este a 22 publicație pe care o dă la iveală D-l Ion Ghelasse în decurs de 9 ani.

A vorbi de utilitatea Contabilității şi Statisticei în exploatările agricole în țara noastră pare un lux şi aproape o imposibilitate. De ce? Pentru că lumea se sperie când aude de Contabilitate şi Statistică, socotind că pentru aceasta este nevoie de personal şi cheltuială.

Depinde de noi să facem să se înțeleagă rostul şi utilitatea acestor prețioase lumini şi să organizăm obținerea lor fără mari sforțări şi mai ales fără să coste prea mult.

„Contabilitatea agricolă care este o aplicațiune a Contabilității generale, pare parte din organizarea națională a producției şi distribuției. Infățişind mişcarea tuturor elementelor patrimoniale agricole, contabilitatea agricolă permite a vedea în viitor, a gândi şi a conduce în mod economic".

Studiul analizei costurilor a fost estins în toate țările de cultură înaintată.

Contabilitatea prin mijloacele ei de înregistrare şi control permite să se înlăture sau cel puțin să se cunoască pierderile şi frauda.

O contabilitate ordonată şi regulată într'o exploatare agricolă este necesară şi statisticei administrative. Statistica prezintă comparații de rezultate pe mai mulți ani.

Autorul nu lămurește suficient folosirea datelor Contabilității ca bază la statistica agricolă.

Statistica nu poate fi baza Contabilității ci invers, Contabilitatea oferă datele sale pentru tablouri statistice.

Credem că expresiunea „STATISTICA ORIZONTALA A CONTABILITAȚII ar trebui mai bine explicată, dacă chiar ar putea fi întrebuințată ! ?

Statistica nu poate avea **ținta finală „Venitul Net".**

Este o legătură și o conlucrare strânsă între Contabilitate și Statistică și tocmai aceasta trebuie bine explicată.

Dr. Brateș

Herbert-Newton Casson: SUCCES ȘI FERICIRE, traducere de *G. T. Sușnea* cu o prefață de D-l *Ing. N. Caranfil* 1940 Ed. II Tiparul Cartea Românească București.

Herbert Casson ne este cunoscut ca un spirit practic foarte ascuțit care a dat indicațiuni prețioase pentru ca munca să fie „eficientă".

„Succes și Fericire" este o expunere populară și un îndemn la muncă peste limita datoriei și întotdeauna cu voie bună.

D-l Ing. Nicolae Caranfil în prefață observă cu bună dreptate că „oricine va citi, cu folos, cartea de față, căci o viață de om nu este deajuns pentru a învăța cum trebuie mai bine trăită viața".

In țara noastră mai ales unde se irosește în bună parte munca, cetirea acestei cărți poate aduce mult folos.

Este destul să menționez îndemnul care formează primul pas către succes și fericire: „Indepliniți-vă lucrul vostru, indiferent de ce natură ar fi, ceva mai bine decât se așteaptă dela voi".

Ași putea să mai înșir câteva îndemnuri bune ca: „Să nu perdeți nici-o zi" aș putea spune nici un minut, „acordați fiecărui lucru adevărata sa importanță".

„Construiți" adică adăogați ceva la ceiace este și mă opresc aci lăsând cetitorului să guste singur frumusețea paginilor din „Succes și Fericire" și la timpul oportun să aducă autorului și traducătorului un cuvânt de mulțumire.

Brateș

Firma MOTT, București, Str. Puțu cu apă rece Nr. 53, caută un casier cu garanție materială și morală.

* * *

Firma MAREA NEAGRĂ, București, Str. Doamnei Nr. 1 Etaj 3, Palatul Nifon, caută un șef contabil care să cunoască limba germană, bine plătit.

* * *

TEXTILA PLOEȘTI, București, Str. G. G. Assan Nr. 3, caută un număr de funcționari, ca de exemplu: un prim ajutor contabil, un ajutor contabil, un șef pentru serviciul de plata lefurilor, etc., etc.

De la Corpul Absolvenţilor

Şcoalelor Superioare de Comerţ şi Liceelor Comerciale din România

CONVOCARE

Domnii membrii ai Corpului Absolvenţilor Şcoalelor Superioare de Comerţ şi Liceelor Comerciale din România, sunt convocaţi în Adunarea Generală Ordinară, pentru ziua de Duminică 31 Martie 1940 ora 10 dim. la sediul Corpului din Bucureşti Str. Teilor Nr. 12, la ordinea de zi fiind :

1. Darea de seamă, Bilanţul şi Contul de Gestiune încheiate la 31 Decembrie 1939, şi proectul de budget pe anul 1940.

2. Raportul cenzorilor.

3. Descărcarea Consiliului de Administraţie de gestiunea sa pe anul expirat.

4. Alegerea a 3 membrii din Consiliul de Administraţie eşiţi la sorţi conform art. 11 din Statute, în locul D-lor :

D. Bobină, S. M. Blumenfeld, Andrei Ghiorghiu.

Membrii eşiţi la sorţi sunt realigibili, conform art. 11 din Statute.

5. Alegerea a 3 cenzori şi 3 cenzori supleanţi conform art. 24 din Statute. Cenzorii sunt realigibili.

6. Diverse.

Nu vor putea lua parte la votul adunării generale ordinare, decât membrii la curent cu plata cotizaţiei şi cu 6 luni vechime, conf. art. 9 din Statute.

Un membru nu poate avea decât o singură procură.

In caz că adunarea nu se va putea ţine în această zi, se amână la 7 Aprilie 1940 în acelaş loc şi la aceiaşi oră, când se va ţine cu orice număr de membrii şi cu aceiaşi ordine de zi.

COMITETUL

Darea de seamă pe anul 1939

A trecut încă un an — un an destul de greu, fiindcă chiar din cursul lunei Martie spectrul războiului, întrevăzut încă cu câțiva ani înainte, a apărut destul de vizibil — de o cam dată numai prin concentrări parțiale — și totuși Revista noastră, cu toate greutățile inerente unei atari situații a reușit să facă încă o crestătură pe răbojul existenței.

Furtuna care se anunța încă de multă vreme — din păcate — a isbucnit transformându-se într'un adevărat uragan, prin războiul dintre Germania și Polonia, început la 1 Septembrie.

In acest război, pe baza tratatelor de alianță, au fost târâte, la scurt interval, Anglia și Franța ca aliate ale Poloniei.

Războiul dintre aliați (Anglia și Franța) și Germania, din cauza sosirii iernei, se dă deocamdată pe apă și în aer; cu venirea primăverii, însă, toată lumea așteaptă cu înfrigurare ofensiva armatei de uscat fie dintr'o parte fie din alta a beligeranților.

Țara noastră — neurmărind nimic altceva — decât apărarea granițelor și pământului strămoșesc, a adoptat încă din primele zile ale declarării războiului, politica de strictă neutralitate, desfășurând o intensă activitate pentru înzestrarea armatei cu tot utilajul modern de luptă spre a putea rezista cu îndârjire celor cari ar dori totuși să ne încalce hotarele.

Opera înfăptuită în această direcție de cei au conducerea și răspunderea destinelor poporului românesc, sub înțelepta și priceputa îndrumare dată de Bunul nostru Suveran Regele Carol II este demnă de toată lauda și merită încrederea tuturor cetățenilor acestei Țări, încredere de care au și făcut dovada prin subscrierea la „BONURILE DE INZESTRAREA ARMATEI", subscriere, care până în prezent a depășit importanta sumă de peste 12.000.000 lei.

Corpul nostru a subscris și el o sumă apreciabilă la aceste bonuri.

Deabia după 25 ani retrăim, din nou, vremurile de tristă amintire din 1914, din epoca noastră de neutralitate, cu aceiași

teamă de ziua de mâine și mai ales cu groaza de ce va aduce sfârșitul acestui război, care se anunță a fi și mai înspăimântător ca cel din 1914 și care deabia a început, deși au trecut 6 luni dela isbucnirea lui.

E ușor de înțeles, în asemenea situație, cum se poate desfășura viața economică nu numai în țara noastră, ci în toată Europa și chiar peste tot pământul, fiindcă actualul conflict are caracter mondial, cu repercursiuni grele nu numai pentru actualii beligeranți, ci și pentru neutri.

Toate ramurile de activitate omenească, industrie, agricultură comerț, sub loviturile de tot felul pe care le crează starea de război, luptă din răsputeri ca să-și păstreze existența, iar consecințele unei atari situații au început deja să apară prin producție micșorată, prețuri mari, și deci scumpirea vieții.

Industriile în legătură cu înarmarea și echiparea armatei sunt singurele, care, momentan, profită de o conjunctură favorabilă, grație importantelor comenzii ce au de efectuat din partea Statului.

Agricultura, din cauza concentrărilor, care sustrag multe brațe dela munca câmpului, se resimte mai mult ca ori care ramură de producție și de aceia conducerea Statului a luat toate măsurile ca să-i sprijine activitatea.

Profesiunea noastră contabilă, mai ales colegii noștri mai tineri, din cauza intensificării activității industriilor de război, cum și pentru umplerea golurilor lăsate de cei concentrați, s'a resimțit, temporar, în bine, prin nouile angajări de funcționari devenite necesare în multe intreprinderi.

Nădăjduim că ocrotiți de steaua bună a destinului Neamului și Țării Românești, care în vremuri grele nu ne a părăsit, cum și de înțelepciunea și priceperea conducătorilor noștri să putem rămâne până la fine neutri și astfel să fim scutiți de grozăviile războiului.

Trecând la înfățișarea rezultatelor obținute de Revista noastră pe anul 1939, așa cum rees din Contul de Gestiune și Bilanț, mărturisim că avem dreptul să fim satisfăcuți, nu fiindcă s'ar fi putut obține beneficii, ci pentru mândria de a fi putut rezista dificultăților vremurilor de azi, continuând a servi cu aceiași dragoste și devotament știința și profesiunea contabilă, atât prin materialul de specialitate publicat, cât și prin susținerea intereselor generale profesionale.

Cifrele înfățișate de contul de gestiune arată un **excedent de lei 58.291,** care a fost utilizat pentru amortizări.

Ca și în anii precedenți, socotindu-ne în asentimentul membrilor Corpului nostru, aducem mulțumiri Comitetului de Redacție pentru munca desinteresată depusă și colegilor noștri colaboratori pentru materialul trimis pentru publicare ; deasemenea tuturor colegilor abonați cari, prin plata abonamentului Revistei susțin apariția ei cum și tuturor secțiunilor județene ale Corpului Contabililor, pentru concursul prețios ce ne dau pentru încasarea abonamentelor.

In cursul anului 1939 ca și în anii precedenți, Corpul nostru a susținut temeinic doleanțele colegilor noștri dela școlile de comerț, intervenind cu succes la cei în drept pentru rezolvarea în mod favorabil a cererilor lor.

Face parte din programul și scopurile ce urmărim, de a ne face întotdeauna ecoul revendicărilor colegilor noștri comercialiști.

COMITETUL

»MICA«

SOC. ANONIMĂ ROMÂNĂ MINIERĂ

CAPITAL SOCIAL LEI 350.000.000

Minele de aur: Ruda 12 Apostoli, Brad, Stănija.

Mina de cărbuni: Țebea.

Carierele: Albești și Mateiași (Muscel).

Face orice afaceri miniere. Expertize și analize în laboratorii proprii

BUCUREȘTI, Calea Victoriei 63-69
Telefon 3.06-10

Corpul Absolvenţilor Şcoalelor Superioare de Comerţ şi Liceelor Comerciale din România

BILANŢUL GENERAL

ACTIV — Incheiat la 31 Decembrie 1939 — PASIV

	Lei	Lei		Lei	Lei
Cassa { In numerar	16.576		Fond social		530.818
Cassa { Disponibil la Bănci	117.338	133.917	„ Amortizarea imobilului	145.951	
Efecte Publice şi Acţiuni Val Nom.			„ „ mobilierului	139.505	
90.000 Val. reală		42.800	„ „ bibliotecii	27.992	313.448
Mobilier		139.505	„ Burse		60.000
Bibliotecă		27.992	„ Cultural P. Drăgănescu-Brateş	20.700	
Imobil		574 534	„ „ Iosef D. Lazăr	7.289	
Ef. Publ. Fond. P. Drăgănescu-Brateş	20.000		„ „ Crist. Staicovici	8.000	35.989
„ „ Iosif D. Lazăr	5.112	25.112	Abonamente cuvenite anului 1940		3.500
Diverşi Debitori		19.002	Diverşi Creditori		19.607
Garanţii		500			
Total Lei		963.362	Total Lei		963.362

Corpul Absolvenţilor Şcoalelor Superioare de Comerţ şi Liceelor Comerciale din România.

Preşedinte,
N. Butculescu

Secretar General,
Th. Nitzu

Un omagiu adus Maestrului Trancu-Iaşi

Primim dela colegii noştri din Belgia o scrisoare omagială cu amintiri despre Maestrul Grigore L. Trancu-Iaşi şi ne facem o datorie de onoare să o publicăm în extenso mai jos :

Monsieur le Doyen,

Nous avons appris avec émotion et tristesse, par la voie de la „Revista Generală de Comerţ şi Contabilitate", la perte sensible que viennent de subir et votre Groupement en particulier et la Corporation Comptable en général par le décès de notre éminent collègue M. Grigore L. Trancu-Iaşi.

En cette douloureuse circonstance, nous tenons à vous présenter nos condoléances les plus sincères, d'autant plus que le défunt n'était pas un inconnu pour nous. Car, outre que depuis 1926 des relations s'étaient nouées entre M. Trancu-Iaşi et la Société Académique de Comptabilité de Belgique — qui avait été fière de l'accueillir dans son sein au titre de Membre d'Honneur — M. Trancu-Iaşi assista également à nos Congrès et notamment au IX-e Congrès International de Comptabilité organisé à Paris en 1935 par notre Association Internationale.

Ce fut là que le soussigné eut le dernier contact avec lui et qu'il s'y rencontra une dernière fois au déjeûner offert le 18 septembre 1937 par M. le Commissaire Général au Pavillon Roumain.

Aussi, veuillez croire que nous conserverons un souvenir inaltérable de M. Trancu-Iaşi.

Avec nos condoléances réitérée, nous vous prions d'agréer Monsieur le Doyen, l'expression de nos sentiments bien confraternels.

Le Secrétaire Général International A.I.C.

Prof. Georges DENHAENE
le Vice-Président de la Société Royale
Académique de Comptabilité de Belgique

Subscrieţi cu încredere la Împrumutul de înzestrare al Ţării.

Colegiale

In Iulie 1941, **Asociațiunea Absolvenților Școalei Superioare de Comerț din Neuchatel, Elveția,** serbează 50 ani de existență.

Toți elevii ai acestei școli, și, sunt mulți în România, sunt învitați a lua parte la acest jubileu.

Ne bucurăm și noi de acest jubileu al Asociațiunii Surori din Elveția.

In fiecare an această Asociațiune primește pe absolvenții și Absolventele seriei respective cu un deosebit fast, urmat de un ceai dansat sau o serbare câmpenească.

N'ar fi timpul să luăm și noi o asemenea inițiativă ?...

Brateș

Cereri de înscriere

IN CORPUL CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI :

Secția Chișinău : Vasile Groza și Ghelfenzon David.
Secția Făgăraș : Panaghi Chiriloaie, în gradul de contabil stagiar.
Secția Iași : Mărgineanu A. Iordache și Schwarț Beno.

Abonamente*)

In intervalul dela 1—20 Martie a. c., am primit prin mandat poștal următoarele sume dela abonații din provincie :

Aiud : Heiszer Edmund ,lei 450, abonament pe 1937, 1938, și 1939.

Arad : Kosminky Eugen, lei 300, abon. pe 1937 și 1938.

Bacău : Isidor Bernstein, lei 200, abon. 1937 ; Saimon Kalmanovici, lei 450, abon. 1937, 1938 și 1939 și Gh. Bălănescu, lei 450, abon. 1937, 1938 și 1939.

Bazargic : (prin d-l St. Baltagiev) : Iordan S. Anghelof, M. Pandelescu, Stere Papastere, Todor I. Todorof, Vasile Udriște, câte 200 lei, de fiecare, abon. pe 1939.

Brăila : C. I. Găgiulescu, lei 450, abon. 1937, 1938 și 1939 ; Nisim David, lei 450, abon 1937, 1938 și 1939 ; Ion Țața, lei 450, abon. 1937, 1938 și 1939 ; Lupu Barasch, lei 320, abon. 1938 și 1939 ; Ion C. Ionescu, lei 320, abon. 1938 și 1939.

Blaj : Nic. Hâncu, lei 200, abon. pe 1939.

---

*) Mulțumind d-lor abonați, rugăm a ni se comunica orice schimbare de adresă, sau reclamațiuni, pe cuponul m. p.

Bozovici: Urosu Roman, lei 200, abon. pe 1940.

Brâncoveni: Bucur Catană, lei 200 abon. pe 1940.

Brașov: Traian Șeitan, lei 650, abon. pe 1937, 1938, 1939 și 1940.

Burdujeni: Gh. Müller, lei 450, abon. pe 1937, 1938 și 1939.

Botoșani: Lupu Steinberg și Sin Aron Rubin, câte lei 450, abon. pe 1937, 1938 și 1939.

Călărași: Vasile I. Toma și V. M. Mateescu, câte lei 450, abon. pe 1937, 1938 și 1939.

Câmpulung-Muscel: Ion C. Jinga și Ion M. Dumitrescu, câte lei 450, abon. pe 1937, 1938 și 1939.

Craiova: Elena Leu, lei 200, abon. pe 1940.

Cluj: Jormescu A. Vasile, lei 160, abon. pe 1940; Emil Maxa, lei 450, abon. pe 1937, 1938 și 1939.

Caracal: D. Pârvănescu, lei 450, abon. pe 1937, 1938 și 1939.

Constanța: Gh. M. Nichifor, lei 160, abon. pe 1940.

Dorohoi: Virgil Coian, lei 450, abon. pe 1937, 1938 și 1939.

Comuna Florești Jud. Prahova: Ion Popa, lei 200, abon. pe 1940.

Ghidigeni: Gheorghe Turcu, lei 100, rest. abon. pe 1939 și lei 100 acont pe 1940.

Galați: Isaia Gheorghiu, lei 450, abon. pe 1937, 1938 și 1939; Cristache Bede, lei 160, abon. pe 1940.

Iași: Gh. Heissu, lei 450, abon. pe 1937, 1938 și 1939; Haim Meyer, lei 320, abon. pe 1938 și 1939 și Ianculovici Nathan, lei 450, abon. pe 1937, 1938 și 1939.

Pitești: Despa G. Constantin și Ilie Grigorescu, câte lei 450, abon. pe 1937, 1938 și 1939; Marin N. Andreescu, lei 300, abon. pe 1937 și 1938.

Orheiu: Victor Comandzinski și Toma Vizitiu, câte lei 200, abon. pe 1940.

Ploești: Robert I. Vichta și George Chivulescu, câte lei 450, abon. pe 1937, 1938 și 1939.

Schitu-Golești: Dumitru Boncoi și R. Bârlogeanu, câte lei 450, abon. pe 1937, 1938 și 1939.

Telega: Bâtca V. Constantin, lei 450, abon. pe 1937, 1938 și 1939.

Timișoara: M. Röhrlich și Frantz Besinger, câte lei 450, abon. pe 1937, 1938 și 1939.

Tulcea: Ion M. Alexandru, lei 450, abon. pe 1937, 1938 și 1939.

Tighina: Ion Coruia, lei 450, abon. pe 1937, 1938 și 1939.

Târgu-Neamț: Bercu Vexler, lei 450, abon. pe 1937, 1938 și 1939.

Vatra-Dornei: Cărăușu Victor, lei 450, abon. pe 1937, 1938 și 1939.

Vărădia: Pavel Nica, lei 450, abon. pe 1937, 1938 și 1939.

Topleț: Alexandru Anicska, lei 200 abon. pe 1940.

Uzinele Ferdinand: Murariu Andrei, lei 200, abon. pe 1939.

Colegi, susțineți Revista prin plata promptă a abonamentului.

BANCA DE SCONT

Activ — **Bilanţul general încheiat**

Cassa: a) Numerar efectiv		96.937.731		
v) Disponibil la B. N. R. C. E. C. . .		61.027.534		
c) Cupoane scăzute		1.210.225		159.175.490
Disponibil la bănci: a) In ţară			22.566.533	
b) In străinătate			126.363.697	148.930.230
Portof. de titluri) Cu venit a) Efecte publice .		6.031.088		
româneşti:) fix b) Scrisuri şi oblig.		2.759.500	8.790.588	
Cu venit variabil: c) Acţiuni cotate la bursă .		15.470.084		
d) Acţiuni necotate la bursă.		3.188.782	18.658.866	27.449.454
Plasam. fond. de rez.: Ef. publ. val. n. 12.282.075				3.867.731
Portofoliu de scont plătibil în ţară:				
	In portof. / Reescontat			
a) Cambii fără garanţie, portofoliu comercial .	12.436.924 / 66.693.696	79.130.620		
b) Cambii garantate cu mărfuri şi titluri, etc.	43.150.617 / 171.913,630	215.064.247		
c) Cambii garantate cu hipoteci	4.946.108 / 27.058.300	32.004 408		
d) Cambii garantate cu gaj agricol	1.070 471 / 4.148.700	5.219.171		331.418.446
	61.604.120 / 269.814.326			
Cambii de circulaţiune primite, din care:				
Debitori din ţară:				
	n portof. / Rceseontate			
a) Debitori fără garanţie	2.425.000 / 12.035.000	23.424.913		
b) Debitori garantaţi cu titluri	500.000 / 1.400.000	28.921.239		
c) Debitori garantaţi cu mărfuri, documente de export, devize . . .	84.990.801 / 294.848.000	340.537.363		
d) Debitori garantaţi cu hipoteci	6.949.058 / 3.775.000	28.056.754		
e) Debitori garantaţi cu garanţii diverse . .	3.720.016 / 14.450.000	36.555.647		457.495.915
	98.584.875 / 326.508.000			
Creanţe în conversiune conf. legii din 7.IV.1934				
In portofoliu, cota legală . . .	127.312.275			63.771.254
Participaţiuni: In ţară la întrepr. industr. şi comerc. In portof. val. reală	2.880.002			
Gajate val. reală	16.895.838			19.775.840
Cambii de circulaţiune primite, din care: Imprumuturi pe termen lung. In portofoliu	209.206			
Reescontat	1.040.500			1 200.953
Imobile:				
a) Pentru uzul propriu şi înmag. de mărfuri		36.499.063		
b) Pentru locuinţe funcţionari		300.000		
c) Alte imobile		28.820.063		65.619.126
Mobilier				18
Conturi diverse				5.670 624
Conturi tranzitorii				20.692.131
Total . . .				1.305.067.212

A ROMÂNIEI

la 31 Decembrie 1939

Paaiv

Capital					90.000.000
Fonduri de rezervă:					
a) Rezervă legală			7.734.021		
b) Alte fonduri			12.433.792		20.167.813
Fonduri de amortisment:					
a) Pentru creanțe dubioase			3.000.000		
b) Pentru imobile			5.000.000		8.000.000
Diferențe de curs nerealiz. la portof. de titluri					5.642.508
Depuneri spre fructificare:					
I. Din țară:	La vedere	Pe termen			
1. La purtător sau nominative, dar plătibile la purtător:					
a) Cu livrete de economie la purtător	15.956.725	—	15.956.725		
b) Cu livrete de economie nom. dar plătibile la purtător	3.817.598	—	3.817.598	19.774.323	
2. Nominative:					
a) Pe livrete de economie nominative	17.088.049	—	17.078.049		
b) In cont	61.272.188	—	61.272.188	78.360.237	
3. Depuneri vechi	—	9.435.948		9.435.948	
Total	98.134.560	9.435.948		107 570.508	
II. Din străinătate	203.580	59.209		262.789	107.833.297
Total general	98.338.140	9.495.157			
Creditori: I. Din țară	269.812.550	132.529.659		402.342.209	
II. Din străinătate	4.458.171	117.531		4.575.702	406.917.911
Total	274.270.721	132.647.190			
Angajam. de reescont în țară curente provenite din ef. scontate și cambii de circulațiune					
La B. N. R.	269.814.326	327.548.500			597.362.826
Cecuri și ordine de plată emise simple:					
a) Cu plata în țară			33.087.581		
b) Cu plata în străinătate			10.758		33.098.339
Conturi diverse					18.343.625
Conturi tranzitorii					7.395 348
Beneficiul net					10.305.545
Total					1.305.067.212

Debit # CONTURI

Cauţiuni statutare		4.050.000
Debitori pentru avaluri şi scrisori de garanţie date de bancă		
In ţară: pentru angajamente devize faţă de B. N. R.	596.505.043	
„ diverse	179.271.069	775.776.112
Efecte comerciale în gaj: In portofoliu		26 964.462
Cambii de garanţie: In portofoliu		22.417.610
Cambii de circulaţiune:		
a) In portofoliu	100.384.573	
b) Reescont	327.548.500	427.933.073
Efecte spre încasare:		
a) In portofoliu	32.999.324	
b) La corespondenţi (nedecontate)	12,680.979	45.680.303
Ipoteci, cesiuni, mărfuri în gaj şi garanţii diverse: In portofoliu		898.026.317
Titluri în gaj: In portofoliu		57.625.122
Depozite de titluri şi alte valori în păstrare		121.579.672
Debitori de titluri împrumutate		20.725.910
Debitori pentru acreditive şi diverse		254.083.099
Total		2.654.861.680

Debit # CONTUL DE PRO

Cheltueli de administraţie:		
a) Salarii şi indemnizaţii	26.736.585	
b) Diverse	9.955.696	36.692.281
Impozite şi taxe		1.679.736
Dobânzi plătite:		
a) La depuneri	2.154.121	
b) La reescont	17.099.533	
c) La alţi creditori	1.204.768	20.458.422
Comisioane plătite		1.621.028
Diferenţe de curs la acţiuni necotate		650.000
Fond de amortisment pentru creanţe dubioase		3.000.000
Amortizări:		
a) La creanţe dubioase	3 042.198	
b) La imobile, mobilier şi diverse	2.758.292	5.800.490
Beneficiul net		10.305.545
Total		80.207.502

p. Preşedintele Consiliului de Administraţie,
A. A. Lăzărescu

Director General,

Administratori: **H. Aznavorian, C. Dobrescu, N. Georgescu,**

Verificat şi găsit în conformitaie cu Codul de Comerţ

Censori: **Constant Georgescu, Virgil Petrescu**

DE ORDINE

		Credit
Deponenţi de acţiuni statutare		4.050.000
Creditori pentru avaluri şi garanţii date de Bancă:		
a) In ţară: pentru angajamente devize faţă de B. N. R. Lei 596.505.043		
Pentru diverse „ 179.130.068	775.635.111	
b) In străinătate	141.001	775,776.112
Deponenţi de efecte comerciale în gaj		26.964.462
Deponenţi de cambii de garanţie		22.417.610
Deponenţi de cambii de circulaţiune		427.933.073
Remitenţi de efecte spre încasare		45.680.303
Deponenţi de hipoteci, cesiuni, mărfuri în gaj şi garanţii diverse		898.026.317
Deponenţi de titluri în gaj		57.625.122
Deponenţi de titluri şi alte valori în păstrare		121.579.672
Creditori pentru titluri împrumutate		20.725.910
Creditori pentru acreditive şi diverse		254.083.099
Total		2,654.861.680

FIT ŞI PIERDERE

		Credit
Dobânzi încasate:		
a) Dela portofoliu de scont	26.945.817	
b) Dela debitori	20.827.137	47.772.954
Comisioane încasate		13.254.847
Venitul portofoliului de ţitluri:		
a) Din diferenţe de curs realizate	2.182.287	
b) Din cupoane exigibile	2.094.841	4.277.128
Venitul participaţiunilor		1.199.542
Venitul imobilelor		2.930.293
Venitul devizelor şi beneficii diverse		9.862.168
Incasări din creanţe amortizate		910.570
Total		80.207.502

Al. Săvulescu — Şeful Serviciului Contabilităţii

M. Samson, Contabil autorizat

N. N. Murgăşanu, Ing. I. Săbăreanu, Em. Tătărescu

şi legea pentru organizarea şi reglementarea comerţului de bancă.

Ion Antoniu, Expert Contabil

CREDITUL MINIER

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ PENTRU DESVOLTAREA INDUSTRIEI MINIERE

Activ — **Bilanţ la 31 Decembrie 1939** — **Pasiv**

Cassa	—	9.007.375	Capital	605.000.000	
Disponibil la bănci	—	33.251.951	Fond de rezervă statutar	10.913.308	
Stocuri de ţiţei derivate şi minereuri	—	70.692.033	Fond de studii şi învăţământ geologic.	8.499.591	
Investiţiuni :			Fond pentrn creanţe dubioase	7.000.000	
Efecte publice, acţiuni şi participaţiuni	245.132.655		Fond de ajutor pentru personal	248.464	631.661.363
Sonde şi investiţii la schele 256.985.789			Angajament vechi la bănci	314.811.731	
Amortisment pe 1939 78.020.392	178.965.397		Angajamente vechi la furniz. şi alţi cred.	176.794.986	491.606.717
Rafinăria Brazi 383.307.896			Angajamente noi pentru învestiţii şi achiziţii noi	—	104.539.310
Amortisment pe 1939 72.333.315	310.974.581		Avansuri pe documente pentru produse exportate	—	112.765.205
Instalaţia de Isoctani	21.814.882		Conturi diverse :		
Staţia de export, depozite şi pompe 25.174.232			Operaţiuni de efectuat în anul viitor, dif. de curs scriptice la efecte, etc.	—	45.018.367
Amortisment pe 1939. 7.193.075	17.981.157		Bencficiul net	—	46.525.500
Cisterne şi material rulant	19.911.695				
Materiale	125.832.796				
Terenuri petrolifere şi concesiuni miniere vechi 14.449.868					
Amortisment pe 1939 686.838	13.763.030				
Terenuri petrolif. şi conc. min. noi	68.725.428				
Imobile 26.536.902					
Amortisment pe 1939 1.166.345	25.370.557	1.028.471.178			
Automob., animale şi vehicule 4.985.919					
Amortisment pe 1939 646.650	4.339.269				
Mobilier 2.145.185					
Amortisment pe 1939 207.265	1.937.920				
Drepturi de redevenţă	1	6.277.190			
Produse exportate (valoarea documentelor lombardate)	—	112.765.105			
Debitori :					
Clienţi interni 30.645.815					
» externi 34.808.655	65.454.469				
Diverşi debitori	36.895.753				
Afiliaţiuni	65.157.126	167.607.348			
Diverse active	—	4.044.182			
	—	1.432.116.462		—	1.432.116.462
Conturi de ordine	—	1.428.069.611	Conturi de ordine	—	1.428.069.611

PROFIT ŞI PIERDERE

Debit **la 31 Decembrie 1939** **Credit**

Cheltueli de exploatare şantiere, rafinării, vânzări.	198.713.959		Beneficiu reportat din anul trecut . . .	—	2.643.505
Taxe de consumaţie, drum., taxe de export.	237.824.197		Valoarea produselor eşite.	—	1.358.089.460
Transport de C. F. R. şi conducte . . .	135.315,340		Redevenţe primite	34.669.496	
Costul ţiţeiului şi al produselor eumpărate inclusiv redevenţele particularilor.	446.584.790	1.018.438.286	Venituri diverse	13.364.975	
			Cupoane dela efecte publice şi aciiuni.	6.600.790	64.635.261
			Diferenţe de curs la devize negociabile .	—	33.094.788
Cheltueli generale	—	54.848.976			
Dobânzi şi comisioane	—	40.304.607			
Impozite	10.997.796				
Redevenţe plătite Statului	85.066.064	96.063.860			
Pierderi la filiale	—	25.027.905			
Amortizări :					
Sonde şi investiţii la schele	78.020.392				
Rafinăria Brazi	72.333.315				
Staţia de export depozite şi pompe . . .	7.193.075				
Imobile	1.166.345				
Automobile, animale şi vechicule . . .	646.650				
Mobilier	207.265				
Terenuri petrolifere şi concesiuni miniere.	686.838	160.253.880			
Fond pentru creanţe dubioase	—	7.000.000			
Beneficiu net	—	46.525.500			
	—	1.448.463.014		—	1.448.463.014

Vice-preşedintele consiliului de administraţie, **Costin Stoicescu**

Director general, **Ing. T. Dobrescu**

Subdirectorul contabilităţii, **Vasile Modoran**

Conform dispoziţiei art. 186 din cobul comercial, am examinat prezentul bilanţ, şi contul de profit şi pierdere pe cari le-am găsit în regulă şi în conformitate cu registrele societăţii.

Censori : *D. Constantinescu, I. Niculescn, Ion M. Dumitrescu, C. Grigoriu, I. Miclescu.*

INTREPRINDERILE METALURGICE

DUMITRU VOINA

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

BUCUREŞTI

Biroul central: STRADA ION GHICA Nr. 3

TELEFON 3-92»40

UZINELE BUCUREŞTI:

MAŞINI AGRICOLE, MAŞINI DE MORĂRIT, PRESE DE ULEIU ŞI MAŞINI PENTRU DESCOJITUL ŞI SELECŢIONATUL SEMINŢELOR ULEIOASE

CONSTRUCŢII DE VAGOANE ŞI VAGONETE

CÂNTARE ŞI BASCULE DE ORICE FEL

RADIATOARE, TRANSMISIUNI

TUBURI DE SCURGERE DIN FONTĂ

UZINELE BRAŞOV:

BULOANE, ŞURUBURI, ŞURUBURI DE PRIZE ÎN LEMN, NITURI, CUIE SPINTECATE

FABRICĂ DE CHERESTEA ŞI TÂMPLĂRIE MECANICĂ

FABRICĂ DE ARMAMENT

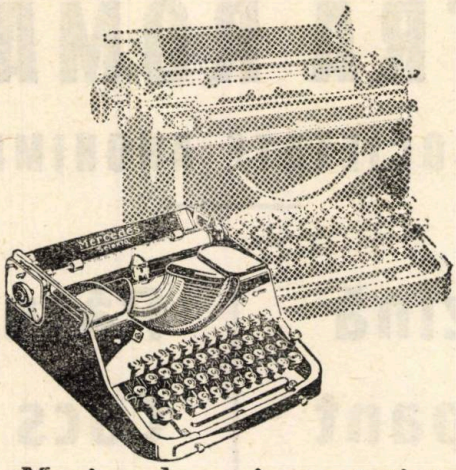

Maşina de scris portativă
cu avantagiile unei maşini de scris mari.

Un nou tip de maşină de scris! „Mercedes-Selecta“ este uşor de purtat şi are toate calităţile şi înzestrările tehnice ale maşinilor mari de birou. Funcţiunea dublă a dispozitivelor simplifică şi uşurează scrisul, mărind randamentul. Forma modernă este în concordanţă cu construcţia perfecţionată a maşinii.

Rugăm trimiteţi-ne următorul cupon.

MERCEDES
Maşini de birou

8 I R IV **MERCEDES Soc. Anon.**
Bucureşti VI — Str. Curiaţi 3 — Telefon: 4.94.30

Dorind să cunosc maşinele de scris „Mercedes“ portative — de birou — vă rog să binevoiţi a-mi — oferi — demonstra — trimite prospecte — fără nici o obligaţie din partea mea.

(Stergeţi, ceeace nu vă interesează!)

Numele: .....

Adresa exactă: .....

ASTRA ROMÂNĂ

SOCIETATE ANONIMA

Benzină	Păcură
Lampant	Cocs
Motorină	Asfalt

Uleiuri minerale

de prima calitate

Pentru vânzări la export a se adresa:

ASTRA ROMÂNĂ

SOCIETATE ANONIMĂ

BUCUREȘTI B-DUL CAROL, Nr. 10

TELEFON 3-99-09

Adesgo

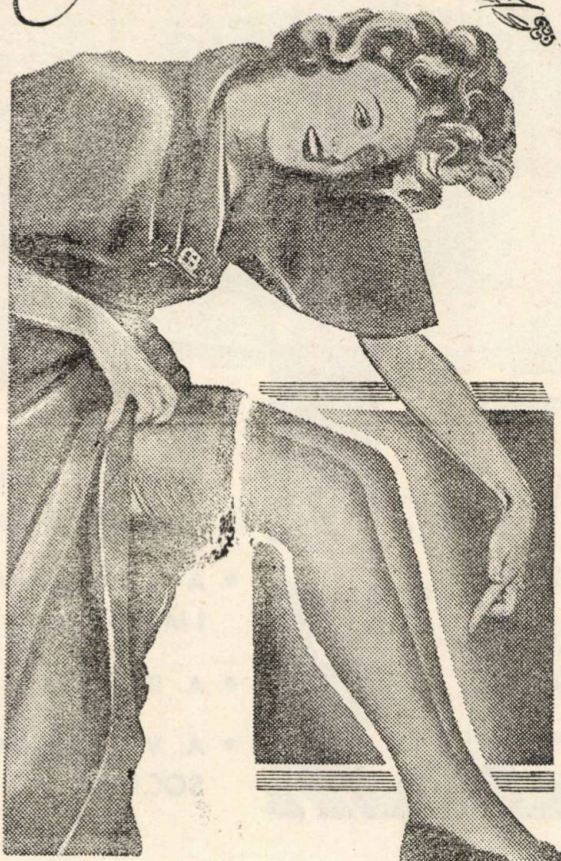

CIORAPUL Adesgo

Desăvârșește eleganța feminină

Călătoriți cu ajutorul telefonului

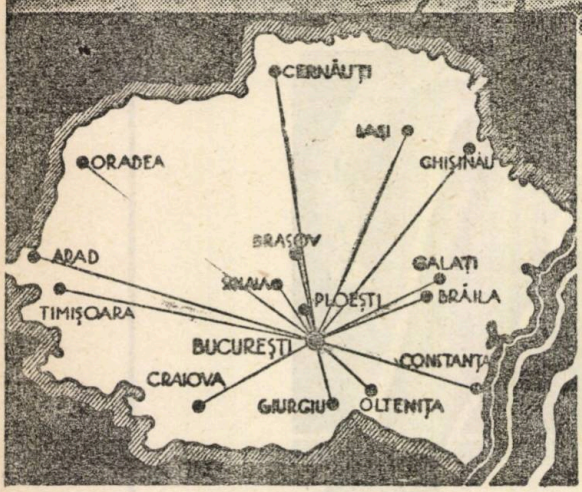

Metoda cea mai rapidă, eftină și modernă pentru

- **A TERMINA AFACERI IMPORTANTE**
- **A REALIZA UN PROFIT**
- **A VĂ PĂSTRA LEGĂTURILE SOCIALE**

ESTE A VĂ SERVI DE TELEFON

Convorbirile telefonice interurbane și internaționale sunt accesibile tuturor. Nu ezitați, o convorbire telefonică poate fi hotărâtoare pentru soluția fericită a unei afaceri.

Telefonați, căci economisiți timp și bani.
Tariful telefonic interurban și internațional este redus cu 40% după ora 21.

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNA DE TELEFOANE

EXACTITATE
VITEZĂ
CONTROL
ECONOMIE

IN TOATA LUMEA

INTREPRINDERILE MODERNE
UTILIZEAZĂ MAŞINI CU CARTELE PERFORATE

SISTEM

„HOLLERITH"

IN

CONTABILITATE
ŞI
STATISTICA

REPREZENTANT

COMPANIA ELECTROCONTABILA

WATSON S. A. R.

BUCUREŞTI B-DUL BRATIANU 22

TEL. 4.38.17

Adresa :

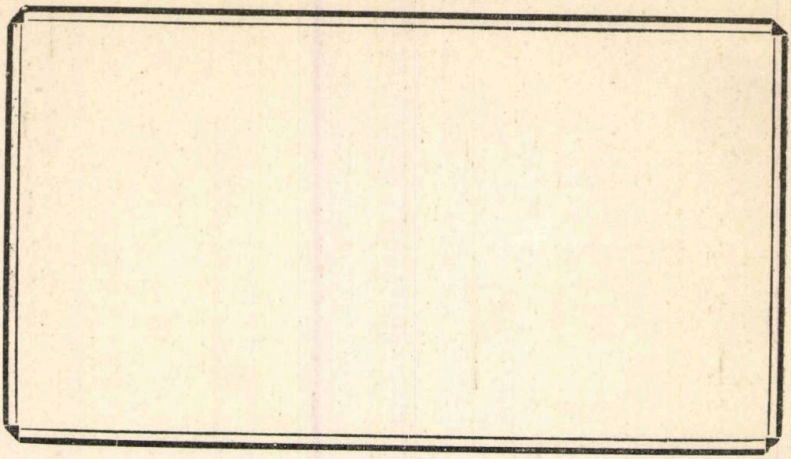

ATENȚIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ţiei Revistei :

BUCUREŞTI, I. — STR. TEILOR No. 12

IMPRIMERIILE INDEPENDENȚA

PUBLICAȚIE LUNARA

ANUL XXIX. — No. 4 APRILIE 1940

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

BIBLIOTECA CENTRALA "ASOCIAȚIUNII" SIBIU

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

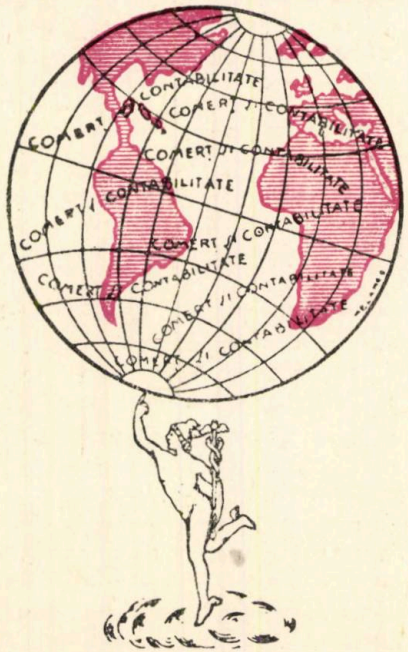

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR Nr. 12
TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decan de Onoare Corp. Contab.
† **Boltuş Lucian,** Dr. în ştiinţe de stat.
† **Eftimiu M. G.,** Bancher.
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert.
† **Herbst Otto,** fost Dir. Oficiul de vânzare al fabr. de hârtie din ţară.
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Iacobescu Sp., Prof. universitar
Negrescu C. I., Director Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Administrator general al Teatrului Naţional din Bucureşti.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă.
Sersea Th., Şeful Serv. Invent. C.F.R.
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ.
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura".
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE :

N. Butculescu, Decan de Onoare Corp. Contab.
Membru în Comitetul de redacţie.

VICE-PREŞEDINŢI :

V. M. Ioachim, Profesor.
Membru în Comitetul de redacţie.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M. Fost Preşedintele Corp. Contab. Secţia Ilfov.

SECRETAR GENERAL :

Theodor Nitzu, Subdirector la Creditul Industrial.
Membru în Comitetul de redacţie.

CONSILIERI :

D. Bobină, Consilier technic Institutul Naţional al Coperaţiei.
Membru în Comitetul de redacţie.
S. M. Blumenfeld, Comerciant.
N. K. Constantinescu, Expert contabil.
N. Constantinescu, expert contabil
P. Drăgănescu-Brateş, Membru în Comitetul de redacţie.
Andrei Gheorghiu, Sub-director Soc. Gaz, Metan.
Casier al Corpului şi membru în Comitetul de redacţie.
Iosif D. Lazăr, Comerciant.
I. C. Negrescu, Director, Soc. Com. Locuinţe Eftine.
Ştefan Popescu, Director Soc. de Gaz şi Electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI :

Marinescu, Florian, Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert contabil.
Th. Sersea, Şeful Serviciului Inventarierii C. F. R.

Directorul revistei : **P. Drăgănescu-Brateş.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., N. Arghir, Coandă Gr., Clinceanu I. D., Cristescu Dem., Hodoş Ulpiu, Kurmuzache C., Profesor univ. Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Ştefănescu Alex. N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL 1000 LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BĂNCI POPULARE LEI 200

EXEMPLARUL 40 LEI

CUPRINSUL:

Dr. V. M. Ioachim: Impunerea beneficiilor excepţionale ale întreprinderilor comerciale şi industriale 165
Dr. Drăgănescu-Brateş: Conturile de ordine şi de evidenţă . . 170
Prof. Aur. Alexandrescu: Inregistrarea angajamentelor 173
C. Igrişan: Operaţiuni necesitate cu crearea şi scăderea debitelor. 175
V. Athanasescu: Monografia exploatării unei păduri 186
Oscar Schwartz: Inţelesul şi evoluţiunea noţiunii de raţionalism economic (urmare). 191
Nicol Einhorn: Drumuri noui în exploatarea pielăriei 200
Drd. V. A. Marinescu: Un exemplu de solidaritate naţională . . 202
Lămuriri fiscale, contabile şi comerciale 207
Recenzii. — Dela Consiliul Superior al Corpului Contabililor . 210

Impunerea beneficiilor excepţionale
ale întreprinderilor comerciale şi industriale

La 1 Aprilie a intrat în vigoare noua impunere asupra beneficiilor excepţionale comerciale şi industriale.

Denumirea de „impunere asupra beneficiilor excepţionale“ este, după părerea noastră, improprie, deoarece de fapt nu e vorba de a impune beneficiul în înţeles general admis, adică „beneficiul net", ci „beneficiul brut", al cărui spor după cum ştim, nu are în mod necesar un spor corespunzător al profitului.

Spre a nu se lăsa în seama „Instrucţiunilor" definirea beneficiului brut, s'a definit prin lege la art. 6 ce se înţelege prin „beneficiul brut" ş. a.

„diferenţa între cifra de afaceri şi preţul de cost al mărfurilor vândute, astfel cum rezultă din registrele comerciale".

Definiţie destul de bună, dar care nu-şi găseşte aplicaţia decât pentru întreprinderile comerciale.

Deaceia legiuitorul a fost nevoit să dea câte o definiţie deosebită pentru întreprinderile bancare şi pentru întreprinderile de asigurări.

S'a omis însă întreprinderile cele mai importante şi a. **întreprinderile industriale** cărora legiuitorul a înţeles să le aplice definiţia dela comerţ.

Cum s'au aplicat aceste dispoziţiuni prin „Instrucţiuni", vom vedea mai jos.

Legiuitorul a înțeles să definească și noțiunea „cifrei de afaceri" care este suma totală a încasărilor brute, provenite din vânzările efectiv realizate, de obiecte și mărfuri, făcute pe bani gata sau pe credit sau din remunerațiile dobândite ca preț al diferitelor servicii prestate sau operațiuni efectuate în contul altora, în cursul unui an.

Pentru **„prețul de cost"** precizarea a fost lăsată pe seama „Instrucțiunilor".

Din definiția dată **„cifrei de afaceri"** ar reeși — deși nu destul de limpede — că impunerea s'ar referi la beneficiul brut excepțional rezultat din operațiunile cari fac obiectul întreprinderii respective, nu și din operațiuni accidentale, cum ar fi vânzarea unui teren, venitul din chirii, din efecte publice etc. la o întreprindere comercială — venituri denumite în literatura germană **„neutraler Ertrag"**, cari apar în contul de Profit și Pierdere într'un post separat de beneficiul exploatării.

In „Instrucțiuni" se vorbește de „cifra totală a încasărilor anuale" după care urmează apoi definiția cifrei de afaceri ca în textul de lege, de unde ar părea că „Instrucțiunile" vor să cuprindă toate beneficiile brute, indiferent de unde ar proveni, ceiace se pare că a fost și intenția legiuitorului, plecând dela definiția mai simplă dar mai puțin susceptibilă de interpretări, dată pentru Soc. de Asigurare tot în „Instrucțiuni" ș. a.

„Prin beneficiul brut (la Soc. de Asigurare) se înțelege beneficiul ce rezultă din Contul de Profit & Pierdere, (greșit (conturile de Profit & Pierdere), la care se vor adăoga „cheltueli generale de gestiune".

Dar chiar noțiunea cifrei de afaceri, mai ales având în vedere obiectul urmărit de noua lege, ar fi avut nevoie de mai multe precizări și delimitări, căci dacă este vorba să stabilești beneficiul excepțional trebuie să ai termeni egali de comparație.

Nu se poate vorbi de un spor al beneficiului brut, atunci când cifra de afaceri a sporit prin augumentarea impozitului pe cifra de afaceri cuprins în factură, mai ales că nu dai voie să se scadă acest impozit din beneficiul brut.

Asemenea cu celelalte taxe de consumație, comerciale, contingentare, etc.

Deaceia, cu drept cuvânt „Uniunea Generală a Industriilor" a cerut să se precizeze că :

„Cifra de afaceri în sensul legii se obține scăzându-se din valoarea totală finală a facturilor emise :

1. — **Impozitul** pe lux și cifra de afaceri, plătit conform registrului special pentru mărfurile sau operațiunile facturate, indiferent dacă acest impozit a fost înglobat în prețul de vânzare facturat sau a fost trecut distinct în factură ;

2. — **Taxele de consumație** plătite pentru mărfurile facturate, indiferent dacă aceste taxe au fost înglobate în prețul facturat sau au fost trecute în factură ;

3. — **Taxele comunale** (taxa pe circulația mărfurilor și taxele speciale cu care sunt impuse unele produse), dacă au fost plătite de cel care a emis factura ;

4. — **Taxele de transport** (C.F.R., poștă, autocamioane) plătite în contul clienților ;

5. — **Costul ambalajelor,** facturate definitiv sau provizoriu în cazul când ambalajul se împrumută clientului și i se impune în socoteală în factură o garanție până la înapoerea lor ;

6. — Bonificările făcute clienților ulterior facturării pentru mărfuri returnate, rabaturi, prime de consum, sconto.

Această justă propunere nu a fost pentru moment admisă, cu toate că era în spiritul legii.

Asupra noțiunii prețului de cost pentru comerț toată lumea este de acord că prin prețul de cost al vânzării, legiuitorul a voit să se refere numai la prețul de cost „al cumpărării" nu la **„prețul de cost „total"** (prețul de cost al vânzării) căci atunci ar fi adoptat principiul — de altfel care ar fi fost mult mai just — al impunerii beneficiului net.

Deci, pentru comerț prețul de cost este format din prețul de cumpărare plus spezele directe referitoare la marfa respectivă până se aduce în prăvălie, — celelate speze constituind „Regia Comercială" care se știe că se recuperează din beneficiul brut.

Pentru industrie, în lipsa unei definiții speciale în lege, în loc ca prin analogie cu comerțul prin **„preț de cost"** să se înțeleagă costul pentru procurarea, respectiv producerea mărfurilor vândute, — ceiace în limbaj technic contabil se chiamă **„preț de cost industrial"**, s'a dat o definiție care re-

strânge costul de fabricație la două elemente ș. a. **materia primă** și **mâna de lucru** la care s'a mai adăogat **„cheltulile de** asigurarea uzinelor" și cotizația la asigurările sociale, cari sunt un adaos la mâna de lucru.

Noțiunea prețului de cost pentru industrii nu mai este azi o noțiune ne precizată.

Atât teoria cât și practica contabilă au fixat elementele din care se compune acest preț.

Iată definiția prețului de cost a producției (preț de cost industrial) adoptată de **„Consiliul Superior al Corpului Experților Contabili în Congresul dela Galați în nul 1937** [1]**).**

„Prețul de cost al producției (preț de cost industrial) este compus din :

I. — **prețul de cost al materiei prime** (principale și secundare)

II. — **salarii directe** privind producția bunurilor respective.

III. — **speze speciale,** (desenuri, planuri, modele transporturi)

IV. — **cota parte din spezele generale de fabricație**

V. — **cota parte din amortismentul** instalațiunilor și imobilelor afectate fabricației.

„Dobinzile și cheltuelile de administrație și vânzare nu intră în prețul de cost industrial".

„Instrucțiunile" nu au adoptat această definiție, limitându-se la : **materia primă** și **mâna de lucru.**

Și cu aceste două elemente s'ar putea ajunge în linii generale la un preț de cost industrial, dacă noțiunile de „materii prime" și „mâna de lucru" se interpretează într'un sens larg s. a. prin **materia primă** să se înțeleagă și orice fel de materiale accesorii, de întreținere, reparații etc. inclusiv **combustibilul,** respectiv **forța motrice.**

Iar prin **„mâna de lucru"** să se înțeleagă nu numai mâna de lucru directă, ci și „mâna de lucru indirectă" chelutită pentru întreaga fabricație precum : salarii technice, personal de supraveghere, pază etc. în fabrică.

Ar rămâne în afară numai **„amortismentele".**

UGIR a făcut în această privință următoarea propunere cu privire la :

„Prețul de cost al mărfurilor vândute.

---

[1]) Dr. V. M. Ioachim. Prețul de cost în discuția Consiliului Superior.

Intră în calculul prețului de cost al mărfurilor :

I. — Prețul de cumpărare al materiei prime, al semifabricatelor și al materiilor accesorii, la care se adaogă toate cheltuelile (impozite, taxă, vamă, cheltueli de transport, cheltueli de manipulare în depozit, pierderile survenite în cursul depozitării) până la punerea lor în fabricație.

2. — Salariile muncitorilor și ale personalului din fabrici și exploatare.

3. — Costul combustibilului și al energiei, apei, gazului.

4. Costul materialelor de exploatare, al sculelor și al materialelor pentru întreținerea mașinelor și a clădirilor.

5. — Amortizările legale făcute pentru mașini și clădiri.

6. — Cheltuile generale de exploatare (salariile funcționarilor, ale personalului ajutor, taxele, asigurări sociale, primele de asigurări").

Nici această propunere n'a fost admisă — ceiace credem că nu este în spiritul legii.

Dr. V. M. IOACNIM

BIBLIORAFTE „GRATIOSA"
pentru avize de cont-cec, recipise de vărsământ-cec extrase de cont-cec

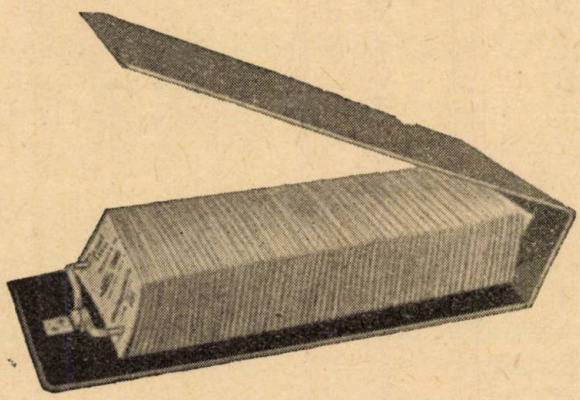

CEREȚI OFERTE DELA PAPETARIA Dv.

Conturile de ordine și de evidență la asigurări

Chestiunea înregistrărilor de ordine și de evidență pare că oferă un câmp mult mai întins de aplicare decât se așteptau mulți, chiar dintre specialiști.

Insemnătatea conturilor de ordine și de evidență nu este de neglijat, căci ele pot să desvăluiască situațiuni de mare însemnătate, pentru cei cari au interes să cunoască mai de aproape un Patrimoniu.

Să mă explic : A ars un imobil. Am înregistrat acest caz la Contabilitate dup caz.

Dacă imobilul nu a fost asigurat și nu am avut fonduri de rezervă sau amortizare :

Lei	——— Data ———	Lei
100.000 *Pagube din incendiu*	= *Imobile*	100.000

Dacă imobilul a fost asigurat, cum nu putem ști ce sumă va acorda Societatea de Asigurare drept daune, vom înregistra :

——— Data ———

Soc. asig. X. con t
Daune în curs de lichidare = *Imobil*
Cu suma asigurată.

rămânând ca la fixarea definitivă a despăgubirii să înregistrăm :

——— Data ———

Următorii	= *Soc. de asig. daune în curs de lichidare*	100.000
80.000 *Soc. asig. X.*		
20.000 *Pagube din incendiu neacoperite.*		

Dacă avem vreun fond, închidem paguba prin el ; astfel ar putea fi FONDUL DE REFACEREA IMOBILULUI.

La încasarea banilor dela Societatea de Asigurare vom înregistra desigur :

80.000 *Cassa* = *Soc. de asigurare X* 80.000
incasat daunele de incendiu acordate conform actului de lichidare din . . . .

Dar cu aceste înregistrări nu am terminat și aci venim la tema noastră.

In timpul și din cauza incendiului dela imobil se poate să fi ars și o magazie a vecinului, pentru care acesta ne-a intentat proces de daune, cerând o sumă de lei drept despăgubire.

Interesează acest proces din punct de vedere contabil ?

Ce se poate întâmpla ?

Presupunem că ne aflăm în patrimoniul unei societăți pe acțiuni care fuzionează cu alta, fără să se cunoască acest proces din Contabilitatea Societății fuzionate.

Dacă justiția dă câștig de cauză vecinului dăunat, acesta se adresează Societății rezultată din fuziune pentru plata despăgubirii respective. Cum nu s'a cunoscut acest lucru, nu insistăm din ce motive, plata despăgubirii constitue o pagubă neașteptată pentru noua societate fuzionată.

Asemenea cazuri litigioase pot fi înșirate multe : cu creditorii litigioși, sau debitori insolvabili, cu debitori în conversiune dar pentru care se poartă procese ; diferențe valutare, impuneri sau amenzi fiscale apelate, în curs de judecată, o servitute sau un drept de uzufruct, ambele contestate etc.

In cazul nostru de mai sus, de îndată ce am primit citația și am format la serviciul contencios un dosar vom înregistra :

1.—	*Pagube eventuale în litigiu dela incendiu din . . . . .*	=	*Vecini dăunați de incendiul imobilului nostru în litigiu N. Dumitrescu din . . .*	1.—

Se înregistrează pentru evidență cu Lei 1 acțiunea d-lui N. D. din București Str. . . . . Nr. intentată spre a fi despăgubit de daunele suferite din cauza propagării incendiului dela imobilul nostru, la al d-sale, pentru care am format dosarul Nr. la Serviciul Contencios.

Drept valoarea se poate pune suma pentru care am fost acționați la plata despăgubirilor, sau Lei 1 pentru evidență.

Până la soluționarea procesului însă este bine să ne facem o rezervă a despăgubirilor cauzelor în litigiu.

Rostul acestor înregistrări este să dea posibilitatea celui care citește o situație patrimonială, ca să cunoască pagubele eventuale, sau, contrariu, câștigurile eventuale ce ar rezulta într'un viitor mai apropiat sau mai depărtat din soluționarea

într'un fel sau altul a proceselor în curs, prin judecată sau tranzacție.

Când este vorba să facem o expertiză contabilă asupra unui Patrimoniu în vederea transmiterii lui prin vânzare, fuziune, etc. sau în vederea plasării unui fond ca împrumut, ori în acțiuni, la acel patrimoniu, trebuie să cercetăm de aproape conturile de ordine și de evidență ca și dosarele cu cauze în litigiu spre a găsi acele lumini cau nu au fost încă aduse la Altarul Contabilității.

Dr. P. DRĂGĂNESCU-BRATEȘ
Asistent la Cursul de Contabilitate
al d-lui prof. univ. Spiridon Iacobescu

Inzestrarea armatei este prima noastră grije.
O armată întărită însemnează un popor tare.

»MICA«

SOC. ANONIMĂ ROMÂNĂ MINIERĂ

CAPITAL SOCIAL LEI 350.000.000

Minele de aur: Ruda 12 Apostoli, Brad, Stănija.
Mina de cărbuni: Țebea.
Carierele: Albești și Mateiași (Muscel).

Face orice afaceri miniere. Expertize
și analize în laboratorii proprii

BUCUREȘTI, Calea Victoriei 63-69
Telefon 3.06-10

Inregistrarea angajamentelor

In toate întreprinderile economice de oarecare însemnătate, dar mai ales în întreprinderile industriale se ivesc contracte între întreprindere și diferite persoane de pe urma cărora rezultă angajamente, cari deși nu produc nici o schimbare în structura patrimoniului, trebuiesc totuși înregistrate pentru a putea urmări îndeplinirea lor de către cei ce și le-au luat. Este cazul mai cu seamă pentru comenzile date și comenzile primite. Evidența lor se poate ține numai în registre analitice, separate, unde se notează persoana în chestiune, felul materialului sau comenzii, valoarea și termenul de predare, și alte detalii ce ar mai interesa. Instr'o Contabilitate bine ținută evidența acestor angajamente trebuie să apară în balanțele de verificare și în situațiunile contabile ce se încheie periodic. Prin urmare necesitatea de a creia conturi cari să ne poată arăta natura și cuantumul angajamentelor, conturi denumite în deobște conturi de evidență.

Aceste conturi, după cum se știe, nu se amestecă între celelalte conturi cari reprezintă diferite elemente patrimoniale, ca unele cari nu desemnează nici activ și nici pasiv, ci se așează deosebit în josul situației. Totuși poziționea acestor conturi, în partea activului sau a pasivului, trebue bine determinată pentru a vedea de la prima aruncătură de ochi cine are de îndeplinit angajamentul : întreprinderea sau diferitele persoane terțe ?

De pildă într'o comandă de materiale unui furnizor, acel ce trebuie să îndeplinească angajamentul este furnizorul, deci el trebuie să apară în conturile de evidență ca debitor întreprinderii, cu executarea obligațiunii ce și-a luat pentru a livra materialul ce i s'a comandat ; iar pentru cazul unei comenzi primite din partea unui client, întreprinderea este acea care trebuie să-și îndeplinească angajamentul luat de a executa comanda și a o livra la timpul fixat.

Prin urmare pentru cazul unei comenzi de materiale date unui furnizor contabilitatea întreprinderii va trebui să înregistreze :

Div. Furnizori p. mater. comandate = *Materiale comandate*

iar pentru comenzile primite înregistrarea evidenții acestor comenzi va fi :

Comenzi de executat = *Div. Clienți p. comenzi*

Iată de ce nu am putut să înțeleg o situație a unei întreprinderi care avea la conturile de evidență :

In partea activului : Materii prime angajate.

In partea pasivului : Furnizori de materiale prime angajate.

și apoi :

In partea activului : M. A. N. (Ministerul Apărării Naționale)

In partea pasivului : Lucrări de efectuat.

După aceste conturi înțelesul ar fi în cazul materiilor prime angajate că întreprinderea este datoare să îndeplinească angajamentul, de oare ce persoana furnizorului este creditoare. Pentru ce această situație : Furnizorul va deveni creditor,, și realmenete creditor după ce va fi livrat materialul pe care s'a angajat să-l livreze. Până atunci el este debitor în senzul că trebuie să-și îndeplinească obligațiunea ce și a luat de a furniza materiile ce i s'au comandat. Și invers : cum poate fi ținut în poziția de debitor M. A. N. care, din potrivă are să pretindă întreprinderii executarea comenzii ce i-a dat. M. A. N. va deveni debitor, realmente după ce întreprinderea îi va fi livrat lucrarea comandată și efectuată. Până atunci el trebuie să aibă în conturile de evidență poziția de creditor.

S'ar putea spune că chestiunea n'are nici o importanță, situația patrimonială nesuferind nici o influență, dacă persoana celui angajat se găsește la debit sau la credit, dat fiind că angajamentul este înregistrat, nu interesează în ce parte se află scris numele persoanei în chestiune.

Argumentul va fiind bun, dar nu corespunde adevărului, și contabilitatea are și ea rolul să arate care este adevărul.

Prof. AUR. ALEXANDRESCU

Rugăm pe abonații noui să ne comunice imediat abonarea, pentru că altfel riscă să NU primească numerile pe trecut.

Rugăm insistent Secțiunile Corpului Contabililor, să ne comunice numele nouilor abonați pentru a le trimite numerile de revistă apărute pe anul curent.

Operațiuni necesitate cu crearea și scăderea debitelor

— Declarate în cursul anului —

In cele ce urmează, ne-am propus ca să înfățișem cititorilor noștri, filiera întreagă a operațiunilor necesitate cu ocazia creerii și transmiterii debitelor datorate de contribuabilii înscriși în rolurile percepțiilor pentru plata impozitelor ce le-au fost aplicate pe baza legii contrib. directe, precum și cele necesitate cu scăderea acelorași debite, atunci când este cazul.

Ne-am propus aceasta pentru motivul că, deși operațiunile sunt de cele mai multe ori de natură contabilă, totuși am constatat că spre a le cunoaște ,altă posibilitate — în afară de ordine instructive cu caracter general [1]) — nu există decât terenul practic, teren pe care însă nu toți contabilii pot să activeze spre a le cunoaște mai aprofundat.

A. Actul administrativ — declarația de impunere.

Art. 84 și 92 din l. c. d. pune obligațiune contribuabililor ca să declare la circumscripția de constatare respectivă, înaintea începerii exercitării comerțului, industriei sau profesiei sau cel mai târziu 10 zile după începerea ori după realizarea venitului. Pentru a fi scăzut de debitele anuale din roluri, contribuabilii vor da declarațiuni de îndată ce veniturile lor anuale încetează.

Atât impunerile cât și scăderile se vor efectua de către funcționarii fiscului prevăzuți de art. 90 din l. c. d.

Din practica noastră de toate zilele vom recunoaște că ; declarațiunile nu sunt făcute pe formular „tip oficial" ci după cum îl taie capul pe fiecare mânuitor ocazional de condei, că ele sunt timbrate drept cereri având și aceleași caracteristici și că, în timp ce unele sunt depuse direct Agenției fiscale din

[1]) Ministerul Finanțelor prin Dir. Contab. Gen. a Statului a pus la dispoziția organelor fiscale încă în anul 1937 broșura cu „Instrucțiuni referitoare la înregistrările contabile în scriptele Ad-țiilor Financiare și Percepțiilor.

comună, altele sunt adresate Circumscripției de percepere sau de Constatare și în fine, că numeroase asemenea cereri sunt trimise direct Administrației de Constatare și uneori celei de Incasări și Plăți.

Dacă mai ținem cont și de faptul că, după 6 ani dela legiferarea separării celor 2 Administrații financiare, sunt însă contribuabili cu carte, ba chiar și autorități, cari nu cunosc îndeajuns atribuțiunile celor 2 Administrații, d'abea dacă ne dăm seama de neajunsurile ce provin încă din momentul în care aceste cereri sunt adresate [1]).

Indată ce declarația — actul privat, cuvântul scris al contribuabilului — este înregistrată în scriptele autorităților fiscale, ea ia caracterul unui act public. De acolo de unde este depusă, ea este trimisă Administrației de Constatare, unde după înregistrare și soluționare primește caracterul de „Delegație". Sub această formă ea pleacă cu ordin către Controlorul circonscripției respective pentru cercetări și constatare.

Uneori declarația fiind făcută direct circonscripția de constatare, controlorul procedează din oficiu la facerea cercetărilor și a constatărilor de rigoare fără ca să mai aștepte primirea ei dela Administrație sub formă de delegație.

Depunerea lor când într'o parte când în alta, ca și rezolvarea lor de către controlori când direct, când ca delegație primită dela Administrație, sunt neajunsuri datorate unor reglementări insuficient controlate dar mai ales neimpuse, fie organelor de constatare, fie celor de percepere (de circonscripție sau de agenție).

Pentru ușurința cititorului vom arăta pe faze desfășurarea acestor operațiuni contabile sau administrative, după cum vom vedea.

I. *Faza nașterii actului public*

a) Contribuabilul prezintă declarația de impunere: Agenției fiscale, Circ. de percepere sau Circ. de constatare, ori direct Administrației de Constatare, în schimbul unui număr de înregistrare.

---

[1]) A se consulta articolul nostru intitulat „Rolul Contabilității în controlul celor două Ad-trații Financiare", publicat în Rev. Comerț și Contabilitate Nr. 1/1938, pag. 40.

b) Unităţile administrative subordonate, o înaintează cu raport Administraţiei de Constatare spre a se dispune în cauză prin delegare.

c) Administraţia de Constatare o înapoiază controlorului circ. respective de constatare sub forma „Delegaţiei" pentru cercetare şi constatarea venitului impozabil.

In lipsa declaraţiei contribuabilului, deci în cazul unor constatări din oficiu, — fie în bază de denunţ, verbal sau scris primit dela particulari sau autorităţi — controlorul sau că înaintează cazul Administraţiei spre a dispune sau că procedează direct la cercetarea şi constatarea cazului denunţat.

II. *Faza cercetărilor preliminarii impunerii*

a) Controlorul titular al circ. privind „Delegaţia", o rezolvă, adică procedează la cercetarea ei şi face constatările de rigoare — pe teren sau la faţa locului, sau după datele şi actele prezentate — constatări pe care le consemnează într'un proces-verbal preliminar, mai mult sau mai puţin tip propriu.

a bis) In lipsa delegaţiei, adică în cazul sesizării din oficiu sau pe bază de denunţ, controlorul fără a mai aştepta delegaţia, cercetează cazul şi constatările făcute sunt consemnate în acelaş proces verbal preliminar, arătându-se dacă este cazul de a se dresa şi acte de contravenţie.

Procesele verbale preliminarii, împreună cu corespondenţa, sunt înaintate Ad-ţiei de constatare pentru verificare şi aprobare, sau dacă este cazul spre a se da noui îndrumări.

b) Ad-ţia de Constatare primeşte, verifică sau dă îndrumări în legătură cu cazul dat printr'o nouă „Delegaţie" sau că, aprobând preliminarul, acesta este înapoiat controlorului pentru definitivare.

b bis) In caz de cercetări suplimentare, Ad-ţia de Constatare înapoiază lucrarea controlorului de circ. sau o trimite controlorului şef şi numai după obţinerea acestor cercetări, se înapoiază circ. pentru definitivarea impunerii, aprobată şi verificată.

III. *Faza definitivării actului de impunere*

a) Titularul circ. de constatare primind preliminarul verificat şi aprobat, procedează imediat la întocmirea procesului

verbal definitiv de impunere pe formularul oficial tip, care se dresează în câte 3 exemplare.

Un exemplar rămâne la carnetul de imprimate-cotor, un alt exemplar vizat de Ad-ție se clasează la dosarul fiscal al contrib. și al 3-lea exemplar este înmânat contribuabilului.

Păcatul acestor carnete este, că imprimatele nu sunt suprapuse spre a se putea face — mai practic — toate deodată cu ajutorul indigoului. Menționăm dealtfel că și astăzi se fac în acest mod însă suprapunerea lor este aranjată la întâmplare, nepractic și eronat.

Acest act formează titlul executoriu inițial pus la dispoziția organelor fiscale.

a bis) Controlorul circ. — dacă este cazul — odată cu întocmirea impunerii definitive, pe baza constatărilor preliminarii, procedează și la dresarea actelor de contravenție în câte 3 exemplare, pe care le anexează lucrării de impunere pentru a fi verificată și aprobată de Ad-ție.

b) Ad-ția de Constatare primește cele 2 exemplare din procesele verbale de impunere definitive, le verifică dacă impozitul este bine aplicat asupra venitului constatat, vizează câte un exemplar despre această operație, apoi le înapoiază — le restitue definitiv — pentru păstrare și înmânare, circonscripției (cel vizat este clasat la dosarul fiscal al contrib., iar al 2-lea exemplar înmânat contrib. prin organele de urmărire).

b bis) Ad-ția de Constatare — separat sau cu actele de impunere — primește procesele verbale de contravenție, le verifică și aprobă dând deciziunea legală și înapoiază 2 exemplare circ. — unul pentru dosarul fiscal și altul spre a fi înmânat celui condamnat iar pentru cel de al 3-lea, se formează la Ad-ție dosarul de contravenție al contribuabilului în cauză.

B. Actul contabil inițial — procesul verbal de impunere.

Din punct de vedere al operațiunilor contabile ce urmează a se înscrie în registre, procesul verbal definitiv de impunere este actul contabil inițial ce servește acestui scop.

In adevăr, primindu-se întreaga lucrare de impunere dela Ad-ție, — adică toate actele, rapoartele și constatările făcute prin dresare de procese verbale preliminarii — ea cuprinde și 2 exemplare din procesul verbal definitiv de impunere. Carac-

terul de definitivat — numai pentru organele fiscale administrative — il dă „viza de verificare" dată de Ad-torul financiar pe unul din acele exemplare ce urmează să fie clasat la dosaraul fiscal al contribuabilului, împreună cu toate actele în cauză.

Intr'un cuvânt, din întreaga lucrare de impunere se detașează doar exemplarul din procesul verbal de impunere, care urmează să fie înmânat contribuabilului în cauză prin agenții fiscului, acesta având drept la apel contra impunerii în termen de 20 zile libere dela primire.

Operațiunile contabile făcute asupra acestor lucrări de către Serviciile de Constatare urmează 2 etape și anume :

a) In cadrul Circumscripției de Constatare și

b) In cadrul Administrației de Constatare.

I. *La circ. de Constatare*

In cadrul acesteia, fazele operațiunilor contabile sunt 4 : 1. Contabilizarea în matricole, 2. Contabilizarea în borderoul nominal și 3. Contabilizarea în borderoul recapitulativ cifric și 4. Contabilizarea debitelor în roluri.

a) Contabilizarea în matricole a venitului și impozitului. Pe baza procesului verbal de impunere verificat și vizat la Ad-ție, se procedează la operarea nominală atât a veniturilor constatate cât și a impozitului stabilit, în registrul „matricolă" păstrat de către circ. de constatare (vezi art. 100 din L. c. d.).

b) Acelaș proces verbal servește în practică ca piesă contabilă la înregistrarea contribuabilului și debitului datorat, în borderoul nominal Model D. 1., borderou în care debitul este desfășurat pe fonduri și case (adiționale) și care se întocmește pe comune și suburbii cu ajutorul indigoului în câte 4 exemplare din care 3 exemplare pentru Ad-ție.

c) Borderourile recapitulative cifrice sunt întocmite deasemenea în câte 4 exemplare, luându-se totalul cifric al borderourilor nominale pentru fiecare comună în parte ; apoi toate adiționate formează debitul total cifric pe circ. de constatare, de regulă contabilizate odată lunar. Acestor borderouri cifrice sunt atașate cele nominale ca piese contabile de bază și sunt înaintate Ad-ției de Constatare, pentru încărcare și transmitere mai departe.

II. *La Administrația de Constatare*

a) *Operațiuni normale*

In cadrul serviciului de contabilitate al Ad-ției, după primirea celor câte 3 exemplare de borderouri (nominale și recapitulativ cifric) se procedează la verificarea lor, apoi se detașează de fiecare câte un exemplar pentru a se păstra la partida circ. respective drept piesă contabilă justificativă a operațiunii înregistrată, iar restul celor 2 exemplare se remite Ad-ției de Incasări și Plăți pentru a-și încărca scriptele cu valoarea lor cifrică și nominală.

Operațiunile contabile la Ad-ție trec prin următoarele 2 faze :

1. Inregistrarea debitelor cifrice pe fonduri la partida circ. de constatare, deschisă în registrul de debit, după borderoul cifric recapitulativ, unde se totalizează lunar saŭ trimestrial cu reportarea totalului precedent.

2. Aceiași înregistrare se efectuează și în partida generală a Ad-ției, partidă la care se operează debitele tuturor circ. pe măsura primirii lor, totalizându-se lunar în mod obilgatoriu.

Apoi borderourile respective sunt clasate la dosarul circ. respective spre a servi drept piese contabile justificative ale operațiunilor efectuate.

b) *Operațiuni excepționale*

Primele operațiuni le-am considerat ca fiind normale spre deosebire de cele cari urmează pe care le considerăm excepționale întrucât impunerea, deci și operațiunea, constitue regula în timp ce contravenția constitue excepția.

Așa fiind, privitor la operațiunile contabile necesitate de acestea, vom avea următoarele faze :

1. Procesul verbal de contravenție dresat de controlorul circ. este înaintat fie cu raport separat, fie împreună cu actele de impunere, în câte 3 exemplare pentru verificare și aprobare.

2. După verificare, Ad-ția de Constatare îl înscrie în registrul Deciziunilor date pentru actele de contravenție. Numărul curent de înregistrare a cazului va fi și cel al deciziunei date.

3. Același proces-verbal prevăzut și cu decizia de aprobare, este apoi înregistrat la partida circ. de constatare, for-

mând rolul acestor debite. (E vorba de cele provenind din aplicarea L. c. d.)

Cum procesele verbale aprobate sunt în câte 3 exemplare, unul se va trimite Agenției fiscale respective spre a fi înmânat contribuabilului contravenient, altul se va trimite Circ. spre a se atașa la dosarul fiscal al contrib. și în fine al 3-lea, va servi pentru crearea dosarului de contravenție al contrib. ce se va păstra la Ad-ție.

4. In baza acestui proces verbal se procedează la contabilizarea debitelor în 2 feluri de borderouri nominale anume: contravenția este dată nominal pe borderou de indirecte formând debit de realizat pentru Ministerul de finanțe ca prevedere bugetară, în timp ce impozitul propriu zis este contabilizat în borderoul tip model D 1, desfășurat pe fonduri și care la impozitele directe cu adiționalele lor, adică același debitor este înscris de 2 ori.

Ambele borderouri formează partida Ad-ției, ele nefăcându-se pe circ. de constatare și sunt făcute în câte 3 exemplare din care 2 pentru Ad-ția de Inc. și Plăți, căreia i-se remit.

Toate operațiunile viitoare urmează în mod normal, pe cele ale transmiterii debitelor regulate.

C. Borderourile de debite ca document de gestiune.

Este interesant faptul că deși constatarea veniturilor și stabilirea impozitelor datorate pe baza l. c. d. este dată în sarcina exclusivă a Ad-ției de Constatare, totuși aceasta nu are vreo răspundere gestionară. De aceea și actele pe care le crează sunt numai de ordin juridic, contabil și ad-tiv, nu însă și de gestiune.

Cum contactul contabil între cele 2 Ad-ții financiare se ia cu ocazia transmiterii acestor borderouri de debite (nominale și cifric), situația borderourilor se schimbă imediat ce trec asupra Ad-ției de Inc. și Plăți, ele devenind prin simplul fapt al transmiterii, respectiv al primirii lor efective din partea celei de Incasări și Plăți, acte de gestiune.

Oepratiunile contabile trec și aici, — mai bine zis aci coboară — prin 3 etape distincte în cadrul celor 3 servicii, astfel:

a) In cadrul serviciului Ad-ției de Inc. și Plăți

b) In cadrul circumscripției de percepere și urmărire

c) In cadrul agenției fiscale.

I. *La Ad-ția de Incasări și Plăți*

Primindu-se câte 2 exemplare din borderourile de debite (nominal și cifric) se complectează o confirmare tip dintr'un carnet broșat și se remite de îndată Ad-ției de constatare, care o atașează la dosarul pieselor contabile ale circ. respective, iar fazele contabile prin care acestea trec, sunt identice cu cele dela Ad-ția de Constatare, adică :

1. Inregistrarea borderoului cifric la partida generală în registrul patrtizi-debite model 3 pe articole bugetare, luându-se totalul borderourilor.

Acest registru servește la întocmirea Contului lunar de Gestiune al Ad-ției de Incasări și Plăți ca și la extragerea de copii pentru : Inalta Curte de Conturi și Contab. Generală a Statului. De aceea se cere foarte multă atenție la întocmirea lui.

2. Inregistrarea borderoului cifric la partida circ. de percepere deschisă pentru fiecare în parte.

Apoi borderourile câte un exemplar sunt clasate la dosarul partidei circ. respective și altele — ultimele — sunt remise de îndată Circumscripțiilor de percepere și urmărire.

II. *La Circumscripția de percepere și urmărire*

După primirea borderourilor — cifric și nominal — se complectează de îndată o confirmare tip din carnetul de confirmări și se înaintează Ad-ției de Inc. și Plăți, apoi se încarcă cu totalul borderoului cifric la partida generală a circ. în registrul desfășurător pe fonduri iar totalul celor nominale adiționate pe comuni și recapitulate pe Agenții, se operează la partida acestora.

2. Borderoul nominal este apoi trecut și înscris în registrele roluri pe comuni și suburbii, în care sunt deschise partizi fiecărui contribuabil, întrucât prefacerile (adausurile și scăderile) primite în decursul anului se operează în roluri de către organele de urmărire sub supravegherea controlorilor.

In fine, borderourile sunt clasate în arhivă spre a servi ca document de control și justificare a operațiunilor înscrise în roluri.

3. In sarcina circ. de percepere cade și întocmirea regis-

trului „extras de rol" Model D. I. 8, care este completat de pe roluri și de regulă câte un registru pentru fiecare comună.

III. *La Agenția fiscală de urmărire*

Agentul de urmărire sau perceptorul de agenție, primind extrasul de rol, îngrijește ca lunar noile prefaceri să-i fie înscrise și astfel procedează la urmărirea și încasarea lor potrivit legii pentru unificarea procedurii fiscale din 1 Decembrie 1938.

A. bis. Actul administrativ — decdarația (cererea) de scădere.

Cunoscând acum filiera operațiunilor prin care a trecut declarația de impunere ne va fi mai ușor, credem, ca să urmărim drumul pe care-l va parcurge o cerere de scădere. Acest motiv ne determină ca în expunerea noastră, în această privință, să fim mai rezumați.

Iată pe scurt fazele operațiunilor prin care aceasta va trece:

1. In mod legal, controlorul de circ. primește cererea de scădere — care dealtfel este prezentată când perceptorului, când controlorului și de foarte multe ori direct Ad-ției — și o înaintează Ad-ției de Constatare.

2. Ad-ția de Constatare sub forma de „delegație" o înapoiază circ. de constatare pentru cercetare și referire asupra cazului.

3. Controlorul circ. face constatările de rigoare pe care le consemnează într'un proces verbal tip aflat în dosul Deciziei de scădere — respingere, după cum este cazul. Deciziei date i-se dă un număr de ordine dintr'un registru special, apoi ea este înaintată Ad-ției de Constatare spre verificare și aprobare.

4. Ad-ția de Constatare o verifică și, sau o înapoiază direct circ. ca incomplectă pentru noui cercetări, sau o trimite în acelaș scop controlorului șef tot ca „delegație" (în ambele cazuri).

La nevoie dă dispoziții pentru anularea deciziei de scădere și redactarea alteia de respingere, cererea neavând bază legală.

4 bis. In cazul când controlorul circ. este sesizat din oficiu — se sesizează singur sau de perceptor — despre legalitatea scăderii vreunui debit existent, procedează la darea Deciziei la scădere și în lipsa declarației contribuabilului chiar și în

cursul exercițiului și de regulă decizia se dă pentru întregul debit aferent acelui exerc.

5. Sau în fine Ad-ția aprobă Decizia dată, o vizează în acest scop, după care ea este înapoiată circ. spre a proceda mai departe.

B. bis. Actul contabil inițial — decizia de scădere.

In timp ce decizia de respingere nu este urmată de nicio operațiune contabilă, ci este clasată la dosarul fiscal al contrib. după ce mai înainte i-se detașează „extrasul" rezumativ al deciziei care se va trimite contrib. petiționar spre înmânare pentru ca în baza acestuia să poată face apel, *decizia de scădere* verificată și aprobată de Ad-ție, dă loc la înregistrări contabile și anume în borderoul nominal și recapitulativ cifric de scădere cum am văzut în cazul impunerilor, borderouri care apoi sunt înaintate Ad-ției, etc., etc. cum am văzut mai sus.

Se detașează apoi „extrasul" rezumativ al deciziei pentru a fi înmânat contribuabilului, după care întreaga lucrare este clasată la dosarul fiscal al contrib.

D. Remiteri de debite pentru dare la scădere.

Dacă Ad-ția de Incasări și Plăți în mod normal, primește debitele stabilite de Ad-ția de Constatare pentru a le urmări și realiza, se întâmplă ca unele din acestea să nu poată fi realizate în total sau în parte din multiple motive legale sau reale.

Cum însă acum cunoaștem drumul parcurs de aceste debite începând cu creearea și până la înscrierea lor în rolurile percepțiilor, este suficient să spunem că de astă dată acesta va fi parcurs în mod invers.

Ca motive legale vom enumera :

1. Reduceri de debite de 5% și 7% acordate contribuabililor asupra debitelor lor trimestriale sau anuale, de către organele de percepere pe baza art. 67 din Legea pentru unificarea procedurei fiscale din 1938.

2. Reduceri din debite de câte 70% și 60% și de câte 55% și 40% acordate contrib. de către organele de percepere pe baza art. 7 și 8, cum și 13 și 14 din Legea pentru lichidarea datoriilor din exercițiile închise.

3. Reduceri de debite acordate cotrinb. direct de M. F. de la caz la caz pentru datorii din contravenții fiscale.

Ca motive reale avem :

1. Debite abandonate datorită dispariției titularului lor în localitate necunoscută organelor fiscale.

2. Debite abandonate datorită stării legale de insolvabilitate a contrib. debitor.

3. Debite abandonate prin decesul titularului fără ca acesta să lase în urmă-i avere mobilă sau imobilă din care acestea s'ar putea acoperi.

In timp ce pentru motivele legale de reducere, organele fiscale sunt în drept să întocmească borderouri de scădere directă asupra debitelor, pe care apoi să le trimită Ad-ției de Constatare pentru descărcare, pentru cele reale, este nevoie pentru întocmirea unor acte legale de urmărire care să justifice diligența organelor fiscale de percepere întru urmărirea negativă dar la timp și legal făcută pentru realizarea debitelor în cauză.

Pe baza acestor acte, care vor fi vizate și de organele de constatare, după ce au verificat pe teren cazurile date, Ad-ția de Incasări și Plăți întocmește borderourile de scădere pe fonduri și case ce se vor comunica și celei de Constatare pentru a se descărca de ordine cu debitele în cauză.

Ar fi fost poate cazul, să prezentăm și modul de transmitere a debitelor inițiale constatate la începutul fiecărui an financiar. Cum însă în anii din urmă, datorită reportărilor de impozite ce s'au introdus, cum și impunerilor patentare stabilite pe câte o perioadă de 3 ani pentru ocupațiunile, comerciale, industriale și diferitele profesii, regula normală a impunerilor s'a schimbat mult.

Astfel fiind, credem că nu este momentul potrivit a ne ocupa de această latură a problemei înfățișate.

CONST. G. IGRIȘAN
Șef de serv. Ad-ția de
Constatare Dâmbovița

Bonurile de Inzestrarea Armatei, constituesc cel mai bun plasament, asigurându-ne existența și avutul în viitor.

Organizarea administrativă și contabilă a unei exploatări de păduri

(Urmare)

Cheltueli de regie

1. *Salariile angajaților întreprinderii*

In calculul acestui elaborat, luând de bază proporția de producție, conform cu combinațiunile de administrare, am preconizat că întreprinderea va avea nevoie de următorul personal angajat s. a.

1 administrator cu un salar lunar de	lei	10.000	
1 contabil cu un salar lunar de .	„	8.000	
1 manipulant cu un salar lunar de	„	4.000	
2 magazineri (depozit și pădure) cu salar lunar lei 2.000. In total salar lunar ce se va plăti	„	4.000	
2 paznici (depozit și pădure) cu salar lunar de lei 1.500. In total salar lunar ce se va plăti	„	3.000	
Totalul salariilor lunare [în suma de	„	29.000	
Deci salariile anual sunt de plată suma de			lei 348.000
la care se mai adaugă contribuirea patronului la asigurările sociale, conform calculului dela punctul 8 al cheltuielilor de producție, cota anuală legală în suma de	„	6.552	
1,20% cota suplimentară legală în suma de	„	4.176	
Cota de lei 2 săptămânal la fondul muncii, anual	„	728	
	Total lei	11.456	lei 359.456

2. *Spese de birou.*

Registre și rechizite pentru contabilitate și administrație	lei	20.000	
Iluminat și încălzit pt. administrație și paznici	„	20.000	lei 40.000

3. *Impozite către stat*

In conformitate cu legea contribuțiunilor directe, întreprinderile comerciale pentru exploatări de păduri, sunt impuse la următoarele impozite :

Conform art. 6 din L. C. D. exploatările de păduri sunt impuse la „Impozitul agricol", așezat după arenda pădurii, cota de 8 %, mărită la 24 % cu Monitorul Oficial Nr. 78/934, adică venitul proprietarului, care în calculul de cheltueli de producție, arenda este evaluată la suma de lei 4.000.000 pentru parchetul în exploatare. Cu considerare la faptul că pădurile exploatate trebuesc și regenerate, fie pe cale artificială sau naturală, regenerări reglementate pe baza unui angajament, conform art. 11, al. d) din Codul silvic, cota impozitului agricol se reduce la jumătate, deci după arenda pădurii se va plăti cota de 12 % impozit agricol în sumă de (4.000.000 × 12 %) . . . . . lei 480.000

Conform art. 30 din L. C. D. venitul rezultat din exploatare este impozabil la „Impozitul comercial", așezat pe baza unui bilanț fiscal, cu o cotă de 9 %, după venitul rezultat la încheierea anului financiar. Din calculul de rentabilitate, evaluat în principiu pe bază de probalilitate, beneficiul ce rezultă din exploatare poate fi de lei 6.000.000, cuprinzând în această sumă, chiar și cheltuelile ce nu se scad de fisc la impunere, deci impozitul comercial după acest venit este egal cu suma de . . . . . lei 540.000

Conform art. 42 din L. C. D. se mai plătește și „Impozitul complimentar" asupra rentabilității exploatării, stabilit după procentul de beneficiu

a capitalul de rulment, investit în întreprindere ·n sumă de lei 25.000.000 ce s'a luat ca bază la calculul de rentabilitate, rezultând din exploatare un beneficiu evaluat la lei 6.000.000, care corespunde coeficientului de 25 % din capitalul investit, deci conform tabelei dela acest articol vom plăti impozit complimentar cota de 3 % după beneficiu, scăzându-se impozitul comercial din suma impozabilă (6 000.000 — 540.000) rămânând lei 5.460.000 cu cota de 3 % impozitul complimentar, este egal cu suma de . . . . lei 163.800

Conform art. 63 din L. C. D. întreprinderea este impusă cu „Impozitul supra-cotă" așezat pe venitul real rezultat din exploatare, la bilanțul fiscal am luat acest venit în sumă de lei 6.000.000 și conform tabelei respective dela acest articol, impozitul supra-cotă este de. . . lei 1.400.000

Conform art. 69 din L. C. D. pe baza impozitului comercial, întreprinderea este impusă cu impozite adiționale, cu o cotă de 10 % care în calculul de mai sus a fost lei 540.000, deci impozitele adiționale către județ, comună, etc. de lei 54.000

Apărarea națională arf. 70 L. C. D.
2 % impozitul . . . . . „ 10.800

Total . . Lei 64.800

In ordinea impunerilor, recapitulând aceste impozite, conform calculelor de mai sus, întreprinderea va contribui cu următoarele sume :

Impozit agricol art. 6 L C. D. . .	lei	480.000
Impozit comercial art. 30 L. C. D. .	„	540.000
Impozit complimentar art. 42 L.C.D.	„	163,000
Impozitul supra-cotă art. 63 L.C.D.	„	1.400 000
Impozite adiționale art. 69 și 70 L. C. D.:		
Județ, comună, drumuri lei 54.000		
Fondul apărării naționale „ 10.800		64.800
Totalul impozitelor directe	lei	2.648.600

Afară de aceste impozite conform legii publi-

cată în Monitorul Oficial Nr. 77/1935, întreprinderea va mai plăti și impozitul de 3 % la cifra afaceri, după valoarea lemnelor de foc puse în vânzare și decontate pe bază de facturi, având obligațiunea să poarte un registru special, cu care va vărsa lunar acest impozit, în măsura livrărilor decontate.

Impozitul cifra afaceri, se plătește după prețul de vânzare al producției, deci la 125.000 m. st., minus 10 % perderea de producție, cantitatea de 12.500 m. st. rămâne de evaluat 112.500 m. st. cu prețul de vânzare de lei 200, egal lei 22 mil. 500.000, calculat 3 %, impozitul va fi în total vărsat anual în sumă de . . . lei 675.000 care conform uzului obicinuit actualmente în comerț, consumatorul va suporta acest impozit, totuși deplnde de condițiunile de livrare, deci pentru întreprindere este o cheltuială. Recapitulând suma impozitelor, avem :

Impozite directe	lei	2.648.600	
Impozite indirecte, cifra afaceri	„	675.000	
„ „ eventuale taxe de înregistrare, timbre, etc. (neprevăzut)	„	10.424	lei 3.334.024

4. *Cota de amortizare din investiția construcțiilor forestiere.*

După specificarea calculului dela cheltuelile de investiție în construcția liniei ferate, material rulant și construcții-instalațiuni, cota anuală de amortizare din suma investită, repartizată pe termenul de exploatare de 10 ani, adică 10 % este în sumă de . . . . . lei 553.870

Recapitulând conform specificațiilor de până aci, rezultă că la cheltuelile de regie, după producția anuală cheltuelile se evaluiază la suma totală de . . . . . lei 4.287.350

In rezumat evaluând producția anuală la valoarea de . . . . . lei 25.000.000

Din care scăzându-se :

Cheltuelile de producție în sumă de . . . . . lei 15.212.650

Cheltuelile de regie în sumă de lei 4.287.350 lei 19.500.000

vom avea un beneficiu în sumă de . . . . . lei 5.500.000

adică 22 % după capitalul de rulment investit în întreprindere.

(Va urma) VASILE ATHANASESCU

Subscrieți cu încredere Bonuri de înzestrarea Armatei.

Rugăm stăruitor pe colegii noștri, ca atunci când vin încasatorii pentru plata abonamentului să nu-i mai amâne. Orice deplasare costă bani și timp. Nu avem prea mult nici de una nici de alta.

SULZER FRERES

Uzine în Winterthur (ELVEȚIA)

BUCUREȘTI III
Str. D. A. Sturdza, 17

Motoare Diesel dela 25 până la 20.000 C. P — Locomotive Diesel — Automotoare Diesel — Mașini cu aburi — Cazane cu aburi de orice fel — Turbine cu aburi — Pompe centrifugale — Pompe de foraj — Ventilatoare — Mașini frigorifere — Fabrici de ghiață — Abatoare — Încălziri centrale de toate sistemele — Insfalațiuni de ars păcură, de uscătorie, de condiționare a aerului — Instalațiuni sanitare moderne

Înțelesul și evoluția noțiunii de raționalism economic

(Urmare din Revista No. 11/939)

Intemeiată pe această concepție de bază a lui Nicklisch, noțiunea raționalismului economic își găsește o aplicare atât *orizontală*, cât și *verticală*.

Aplicarea orizontală a concepției lui Nicklisch o găsim la *Rudolf Seyffert*, [1]) care discută noțiunea de raționalism economic în legătură cu întreaga activitate desfășurată în cadrul unei întreprinderi economice. Aceste cercetări ni-se prezintă cu atât mai interesante, cu cât ni-se deschide perspectiva unei examinări și mai ample.

Seyffert pleacă dela ideea de bază a lui Nicklisch, că rentabilitatea nu poate spune nimic asupra raționalismului economic. O întreprindere se va apropia cu atât mai mult de raționalismul economic, cu cât se vor exploata în grad cât mai mare puterile sale, în realizarea scopurilor cari îi sunt impuse. In această privință există teoreticește o așa numită *limită optimală* a raționalismului economic, [2]) limită de care încă întreprinderile sunt foarte îndepărtate.

După Seyffert raționalismul economic are două domenii de aplicare :

a) Raționalismul economic în exploatare (Betriebsökonomisierung) și

b) Raționalismul economic în raportul dintre două sau mai multe exploatări (Verkehrsökonomisierung).

Raționalismul economic ca principiu în exploatare cere efectuarea cât mai economică a activității interne a exploatării, activitate care reprezintă „procesul de producție privat-economic" în concepția Nicklischiană. Activitatea în exploatare se îndreaptă în trei direcții : 1. în privința persoanelor, 2. în privința materialului și 3. în privința muncii însăși.

Mijloacele pentru a-se folosi sub imperiul raționalismului

---

[1]) Vezi R. Seyffert, Wirtschaftlichkeit, in Handwörterbuch des Kaufmanns, Vol. V, pag. 1040.

[2]) Vezi și pag. 5.

economic de persoane, se referă atât la alegerea, educația personalului, cât și la crearea unei cooperații în conducerea exploatării. Tot astfel, o întrebuințare rațională a materialului, se atinge prin îngrijirea, perfecționarea și normalizarea materialului, cât și a materiilor de lucru auxiliar. In sfârșit, economia muncii se extinde asupra unei analize și organizări îngrijite a muncii, având în vedere diviziunea, cooperarea și controlul ei, pe lângă aplicarea unui sistem de salarizare rațională.

In legătură cu raționalismul economic al raportului între exploatări, trebuie să vorbim de formarea economică a circulației exterioare, între exploatări. Aici avem două puncte de vedere : achiziția și desfacerea bunurilor patrimoniale.

Din punct de vedere al economiei în achiziție, se va observa prin o comparație a posibilităților de procurare, să se găsească izvorul cel mai economic pentru cumpărare. Desfacerea economică pretinde la rândul ei, căutarea posibilităților de desfacere, precum și însăși activitatea desfacerii și o adaptare potrivită a produselor, pretențiunilor impuse de desfacerea cât mai avantajoasă a lor.

După Seyffert, măsurile raționalismului economic se reduc în general la una din cele două tendințe : *la tendința de a mări prestațiunea sau la tendința de a economisi efortul.* In mod practic însemnează aceasta: Prestațiunea este mări ă, dacă se va putea presta mai mult, decât până la un timp dat, cu mijloacele existente. Din contră, efortul va fi economisit astfel, că se va căuta ca prestațiunea dela un timp dat, să se realizeze cu mijloace mai reduse. Ambele probleme sunt după Seyffert urmări ale aceleiași cauze : a conducerii exploatării, sub imperativul raționalismului economic.

In mod cuprinzător definește deci Seyffert raționalismul economic, ca totalitatea măsurilor, prin care se caută realizarea unui plus de prestațiuni într'o exploatare, cu ajutorul mijloacelor date, sau de a menține aceleași prestațiuni cu mijloace mai reduse.

In ceeace privește realizarea practică a raționalismului economic, se impune nevoia cercetării tuturor posibilităților de organizare și conducere rațională, pentru a alege din acestea pe acele mijloace, cari fac posibilă la momentul dat, mărirea prestațiunii, respectiv reducerea eforturilor cheltuite.

Dar în privința cercetărilor referitoare la aplicarea prac-

tică a principiului raționalismului economic, *Otto Hummel* își are cuvântul hotărîtor. In a sa carte „Das Rentabilitäts-und Wirtschaftlichkeitsproblem", încearcă acest autor aplicarea verticală a concepției raționalismului economic, înțelese de Nicklisch. Hummel își exprimă părerea că, noțiunea științei economiei întreprinderilor de raționalism economic nu poate fi înțeleasă ca o noțiune abstractă, cum este cazul în economia socială, ci ea trebue să fie *concretizată prin găsirea unei baze calculatorice exacte.* Raționalismul economic trebue să fie în acest fel înțeles „ca o măsură pentru desfășurarea muncii în procesul de producție, prin care se oferă posibilitatea de a judeca, dacă activitățile întreprinse și efectuate în exploatare sunt corespunzătoare scopurilor stabilite, independent de mărimea câștigului". Orice unitate în exploatare trebue să fie stabilită și judecată după prestația pe care o oferă în privința timpului, a valorii, a calității și a cantității. Unitatea de măsură pentru stabilirea gradului nivelului organizației în procesul de producție în exploatare este în primul rând unitatea cantitativă și numai secundar cea valorică. *Hummel* caută să stabilească metode de calculație exacte pentru stabilirea gradului raționalismului economic în exploatare, raportând unități cantitative de prestații, spre a vedea în exprimație numerică acest grad al raționalismului economic în exploatare. Noțiunea la care ajunge pe această cale, este noțiunea *gradului de efect* (Wirkungsgrad), pe care-l cercetează prin observarea activității unice în exploatare. Fiecare unitate, fiecare celulă din procesul complex al producției întreprinderii, formează obiectul examinării gradului în care aceste unități și celule corespund principiului raționalismului economic. Astfel se pot face examinările cele mai diferite în privința gradului de prestațiune în procesul de producție al exploatării, stabilind și comparând raporturile de eficacitate atât la locul cel mai mic individual de muncă, cât și la fazele unice de muncă. Comparații de cheltueli vor putea da lămuriri la întrebarea, dacă o metodă nouă de lucru corespunde raționalismului economic. Calculațiile gradului raționalismului economic sunt anticipate de examinări potrivite în exploatare. Aceste calculații au de scop de a mări gradul raționalismului economic al exploatării, dar ele pot fi ocazionate și de necesitatea de a adapta exploatarea unei capacități mai mari de lucru sau unui alt scop care se impune.

In acest mod ajungem să putem exprima în *cifre* gradul raționalismului economic, fiind ajutați de metode de calculație în această direcție, metode pentru ale căror sistematizare Hummel aduce un prețios aport teoretic și practic capitolului raționalismului economic în știința economiei întreprinderilor.

Problema importantă a raționalismului economic fiind astfel recunoscută și scoasă din domeniul ei pur teoretic și desvoltată în direcția vieții economice practice, ea ajunge chiar a fi considerată ca o problemă de stat, o problemă a comunității social-economice. Pornit din cercetări resfirate, cari au ca obiect analiza domeniilor unice de activitate ale omului înzestrat cu mijloacele tehnice necesare, raționalismului economic își găsește aplicarea sa practică în complexul tuturor ramurilor de activitate economică. Este aplicarea rațională, iscusită, a tuturor mijloacelor tehnice și organizatorice, spre a putea ridica cât mai mult posibil randamentul muncei umane. Este ceeace în economia de astăzi ia denumirea de *Raționalizare* (dela ratio-iscusință tehnică). Dela această noțiune de sens tehnic, pleacă alte noțiuni din domeniul tehnic, cari semnifică *modul* de realizare al principiului de raționalizare însuși. Acest mod, este ceeace se numește *organizare*, noțiune care cuprinde și dela care derivă înfăptuirile raționale pe tărâmul activității economice. Factorul *materie* și factorul *muncă* se supun acestei activități economice, activitate dictată de imperativul raționalizării. Raționalizarea cuprinde în acest mod în afară de organizarea muncii și mijloacele prin care se realizează organizarea științifică a ei, o „tipizare" sau „standardizare" a materialelor și produselor, o normalizare a procedeelor de producție prin mecanizare și automatizare, precum și ameliorarea metodelor de transport, de procurare și de desfacere. [1]) Scurt, în orice activitate economică, în cea internă a exploatării, cât și în cea externă între întreprinderi, vom recunoaște domnia legii raționalismului economic, care în aplicarea sa tehnică ni-se prezintă sub eticheta *raționalizării*.

Primele realizări în această direcție pornesc din Statele Unite ale Americii de Nord. Direcțiile principale ale raționalizării sunt reprezentate aici prin *Taylorism* și *Fordism*. Frederic

[1]) T. Pollak, Raționalizarea în administrația întreprinderilor industriale din România, București 1935, pag. 11 și urm.

Winslow Taylor, al cărui sistem este denumit „scientific management", (adică organizarea științifică a muncii) urmărește raționalizarea prin armonizarea și mecanizarea muncii. Henry Ford este realizatorul muncii pe banda rulantă. Amândoi pretind pentru sistemele lor de muncă, ca o raționalizare a exploatării să fie precedată de studiul preliminar al mișcării, al elementelor, al timpului muncii și al aptitudinei pentru muncă, prin folosirea de aparate exacte și având în considerare și experiențe psihotehnice.

Pe continentul european, Franța este țara unde sistemele raționalizării se apropie de sistemele americane. *Fayolismul* (denumit după Henry Fayol), este sistemul care privește raționalizarea din punctul de vedere al administrației întreprinderilor, referindu-se și la organizarea gospodăriei instituțiunilor publice.

In Germania se ocupă cu problemele raționalizării un curator al Reich-ului pentru raționalism economic „Reichskurratorium für Wirtschaftlichkeit"), care în publicațiile sale oficiale, „RKW-Veröffentlichungen", se ocupă cu problema raționalismului economic al celor mai diverse domenii ale activității economice.

La noi în țară se ocupă cu desvoltarea științifică și practică a chestiunilor raționalizării și organizării, Institutul Românesc de Organizare Științifică a Muncii (IROM), pe lângă care funcționează Comisia Românească de Normalizări. Oficiul de Raționalizare și Normalizări (O.R.N.), înființat pe lângă Ministerul Industriei și Comerțului, studiază chestiunile referitoare la raționalizare și normalizare în administrația publică.

Cum am putut vedea din cele de mai înainte, economia politică se ocupă în mod general de noțiunea raționalismului economic și apoi de întreprindere, făcând distincțiune între noțiunea generală de productivitate și apoi între noțiunea de rentabilitate a întreprinderilor.

Noțiunea de rentabilitate a economiei sociale a fost preluată apoi de către studiul economiei private (Schär, Hellauer, Weyermann și Schönitz) și abia mai târziu — odată cu cercetările mai profunde și în direcția științei economiei întreprinderilor, în primul rând de către Nicklisch, — se cercetează noțiunea de „raționalism economic", care se deosebește cu strictețe de noțiunea de „rentabilitate".

Ajunși astfel în domeniul științei întreprinderilor economice, am arătat în mod descriptiv evoluția noțiunii de raționalism economic, fără a ne preocupa însă de problema centrală a discuțiunii teoretice, care formează încă astăzi obiectul unei polemici deschise. Această discuție se bazează pe acel moment, când raționalismul economic caută să fie exprimat și găsit din punct de vedere contabil, deci din punct de vedere al bilanțului, care, împreună cu tabloul profitelor și al pierderilor, este chemat să arate în mod periodic *progresul* sau *regresul* întreprinderii.

Desigur că, factorul comensurabil ales din bilanț pentru o comparare sau examinare în direcția unui progres sau regres, nu poate fi altceva decât numai *câștigul* întreprinderii, care câștig pare a fi un măsurător incontestabil al raționalismului economic, sau mai bine zis, al gradului raționalismului economic, al unei întreprinderi. In acest sens se exprimă distinsul autor *Eugen Schmalenbach,* [2]) spunând în mod categoric că : „Der Gewinn ist der Maszstab der Wirtschaftlichkeit". Pentru a vedea însă cum ajunge Schmalenbach la această concluzie, trebue să cercetăm noțiunea sa de câștig pe care apoi o vom compara cu noțiunea lui Nicklisch, spre a putea ajunge astfel la unele concluzii chemate să marcheze și mai mult înțelesul noțiunii de raționalism economic în știința modernă a economiei întreprinderilor. Astfel, vom vorbi deci mai întâiu despre

4. *Noțiunea raționalismului economic în legătură cu noțiunea de câștig a lui Schmalenbach*

De această problemă a raționalismului economic, Schmalenbach se ocupă în renumita sa operă „Dynamische Bilanz". Fără a-ne ocupa mai de aproape de această teorie de bilanț, trebue să ne reamintim în tot cazul că, ideea de bază, preconizată de această teorie, constând în stabilirea cât mai precisă a rezultatelor unei întreprinderi, spre a putea exprima în mod dinamic desfășurările evenimentelor întreprinderii, noțiunea însăși a câștigului trece pe primul plan, fiind ridicată la o însemnătate cu totul deosebită.

Posibilitatea de a putea stabili în mod exact rezultatele

[2]) V. E. Schmalenbach, Die dynamische Bilanz, Leipzig 1926.

întreprinderii, pretinde necondiționat definirea noțiunii câștigului însăși. Schmalenbach ajunge astfel să deosebească între *câștig periodic și câștig total.* Câștigurile periodice rezultă din cifrele de câștig, stabilite la perioade de timp egale, astfel că aceste câștiguri periodice adunate vor forma o totalitate de câștiguri, adică câștigul total. Dar stabilirea câștigului în cadrul perioadelor nu poate fi destul de exactă decât numai atunci, dacă se limitează cu exactitate perioadele unice și toate evenimentele din o astfel de perioadă de timp arată surplusul prestațiunilor exploatării asupra investițiunilor făcute. Acest câștig este denumit de Schmalenbach, „măsura efectului comun", anume măsura efectelor cari influențează atât din afară, cât și cari influențează înlăuntrul exploatării asupra formării câștigului. Influențele externe au origina lor pe piață, deci sunt supuse conjuncturei, din care cauză întreprinderea va căuta să se adapteze pe cât posibil, schimbărilor și influențelor externe. Dar afară de aceste influențe externe, domină și influențe interne în exploatare, cari se exprimă în general prin o așa numită „gestiune a exploatării" (Betrisbsgebarung). In acest mod, putem vedea câștigul, născut din influența ambilor factori, atât al celui extern, cât și al celui intern, câștig care nu este în acest sens altceva, decât o măsură bună pentru stabilirea gradului raționalismului economic al întreprinderii. Stabilirea câștigului deci trebuie să fie de așa natură, ca prin aceasta să rezulte o imagine cât mai cuprinzătoare asupra raționalismului economic. Sau cum se exprimă în mod hotărît și concis Schmalenbach : „Câștigul este expresia raționalismului economic" al întreprinderii. Câștigul trebue să arate după Schmalenbach în modul cel mai marcant posibil progresul sau regresul gradului raționalismului economic, întreprinzătorul putând stabili în acest mod, dacă exploatarea a lucrat economic sau nu, spre a putea lua măsurile necesare la timp, în interesul ridicării gradului rațioanlismului economic. Dar în interesul comparației, câștigul trebue să aibă calitatea unui bun măsurător, ceeace se poate realiza numai prin compararea perioadelor unice de afaceri ale întreprinderii, din punctul de vedere al gestiunii desfășurate.

---

[1]) V. C. Mellerowicz, Allg. Betriebswirtschaftslehre der Unternehmung, Berlin, 1928.

Această concepție a lui Schmalenbach vedem că este adoptată și de alți autori distinși de știința întreprinderilor economice. Astfel, Mellerowicz, [1]) făcând distincție între câștigul exploatării (Betriebsgewinn) și câștigul întreprinderii (Unternehmungsgewinn), spune că câștigul exploatării este măsurătorul raționalismului economic, a gradului calitativ de gestiune și de organizație în exploatare, al modului de procedare, a întrebuințării de material și de ore de salarii, al energiei și al materialelor auxiliare de producție Totodată stabilește Mellerowicz că, în general, cu cât este mai mare gradul de productivitate al investițiunilor, cu atât mai economic lucrează exploatarea. Dar câștigurile de exploatare nu se prezintă numai în exploatările de producție, ci și în exploatările de repartizare de mărfuri și de credit, în general deci în toate exploatările, unde se caută la realizarea unui efect, cu ajutorul mijloacelor tehnice și unde aceste mijloace se întrebuințează în mod potrivit sau nepotrivit, economic sau neeconomic. (Mellerowicz, op. cit. pag. 164 și 165).

In toate aceste cazuri însemnătatea câștigului de exploatare constă după Mellerowicz în aceea, că mărimea câștigului reprezintă o măsură pentru raționalismul economic în exploatare. Câștigul întreprinderii nu reprezintă față de câștigul exploatării decât numai un măsurător al activității pe piață, pe piața numerarului și a bunurilor în genere, deci rezultă de pildă, din o cumpărare sau o vânzare avantajoasă de mărfuri în cantități mari și la prețuri convenabile, ș. a. m. d., fiind supus constelațiilor conjuncturale.

Dacă economia întreprinderilor în calitatea ei de catalizatoare a activității tehnice a exploatării și a legăturilor de piață, vrea să ajungă la o majorare a capitalului prin realizarea unui câștig cât de mare și deci tinde să producă un raport cât mai favorabil între câștigul net total și capitalul investit, în interesul unei rentabilități cât mai mari, Mellerowicz recunoaște totuși că, raționalismul economic își are prioritatea sa asupra acestei rentabilități, rezultând de aici numai în mod evident relația reciprocă a ambelor noțiuni.

Și *Fritz Schmidt* (citat la Hummel, op. cit. pag. 21) se ocupă în mod primar de noțiunea câștigului, aderând lui Schmalenbach în privința necesității stabilirii unei cifre exacte a câștigului întreprinderii. El deosebește însă câștigul întreprin-

derii, de sporirea sau de așa numitul câștig de conjunctură și preconizează ideea de a găsi prin o precizare a cifrei câștigului, calea cea mai potrivită pentru a stabili o măsură sigură pentru raționalismul economic, apoi pentru a putea compara câștigul cu valoarea averii și pentru a stabili mărimea rentabilității întreprinderii. Nu mai puțin importantă este problema câștigului la *Leitner* (V. Hummel, op. cit.), în legătură cu noțiunea raționalismului economic, noțiune care ajunge și aici a fi considerată și judecată din punctul de vedere al câștigului, care, spre a putea servi ca o bună bază pentru stabilirea gradului raționalismului economic, trebue să fie purificat de influențe externe, cari ar putea falșifica imaginea clară despre mărimea exactă a câștigului.

Față de toate aceste concepții, văzute mai înainte, concepția lui Nicklisch se impune ca o concepție pe cât de individuală, pe atât de clară și precisă. De această concepție voim acum să ne ocupăm în toată amplitudinea.

(Va urma)

OSCAR SCHWARTZ

E. WOLFF S. A. R.

BUCUREȘTI

Administrația și Fabrica Str. Dr. Istrate Nr. 7 Telef. 5-19-66	Birou Technic Str. Bălăceanu Nr. 3 Telef. 3-34-20	Depozit de vânzare Str. Bălăceanu Nr. 3 Telef. 3-34-20
Cazane de aburi de orice tip	Încălziri centrale	Macarale și troliuri
Construcțiuni de fier	Uzine mari de aburi	Pompe-Ventilatoare
Poduri rulante	în conlucrare cu :	Mașini-Unelte
Reparațiuni de mașini	Borsig Berlin și Vereinigte	Armaturi pentru cazane
Rezervoare	Economiser-Werke	Și toate articolele technice
	Electrocare	Mașini «Krupp»
	Bleichert	

Drumuri noui în exploatarea pielăriei

De foarte multă vreme s'a pus problema înlocuirii pieilor crude cu alte materiale similare, însă aceste încercări n'au dat încă rezultate concrete și — economicește — folositoare.

Produse asemănătoare, așa zise sintetice, s'ar putea fabrica din fibre animale și vegetale, combinate cu o emulsiune care formează legătura între ele, care procedură se numește *„vinylpolimerisare"*.

Pe baza acestui sistem se fabrică în străinătate, de mai multă vreme și, de dată recentă, și la noi în țară, plăci de diferite grosimi și mărimi, care prezintă caracteristici aproape identice cu talpa naturală, fiind poroase și prezentând rezistența necesară.

Aceste materiale se întrebuințează cu succes la fabricarea cuferelor, tapiseriilor de mobile, etc.

Astăzi se studiază cu asiduitate întrebuințarea cât mai totală a tuturor rămășițelor fabricațiunii, ca : lână, furdale, păr, reziduri, rumeguș, etc. pentru a fi consumate cât mai avantajos la fabricarea acestor produse.

Ar fi în interesul general al îmbunătățirii produselor animale ca abatoarele noastre să fie înzestrate cu un utilaj cât mai modern, adică tăerea să fie făcută cu mai multă îngrijire, preîntâmpinându-se astfel tăeturile inutile (șniturile), urmând ca păstrarea pieilor, în special a celor de viței, să se facă în stare sărată, cu un adaos de naftalină și sodă.

Mare vâlvă a făcut acum un an începutul întrebuințării la tăbăcit a pieilor de pește.

Aceste piei, însă, nu se pot tăbăci după sistemul cunoscut, aplicat până acum pieilor de vită.

La aceste piei tăbăceala este mai puțin importantă, decât conservarea lor în condițiuni speciale.

Pieile anumitor soiuri de pește sau de animale marine, ca foca sau rechinul, se păstrează în stare conservată până la întrebuințare.

Tăbăcarii pentru prelucrarea pieilor de pește, provenind din pescuirea acestor soiuri din Marea Nordului sau din Oceanul Arctic se găsesc în special în Nordul Germaniei și în Anglia.

Fabricarea tălpii sintetice ca și întrebuințarea pieilor de pește și de focă în industria pielăriei reprezintă progrese însemnate în această ramură a industriei, talpa sintetică înlocuind cu succes talpa veritabilă, eftinind astfel acest articol și punându-l la îndemâna masei de consumatori, în timp ce întrebuințarea pieilor de pește dă naștere la o mulțime de noi varietăți de piele, servind, în special, articolelor de lux.

Aceste progrese ale tehnicei tăbăcăriei își fac din ce în ce mai mult loc în industria de specialitate din Occident și începuturi însemnate s'au făcut și la noi, în acest domeniu.

Ne facem datoria de a atrage atenția asupra acestor noui metode de fabricație în industria pielăriei în nădejdea că specialiștii noștri nu le vor trata cu scepticismul care-i caracterizează și c *ulipsa de prevedere de care au mai dat dovadă, lăsând să ne-o ia alții înainte.*

Această lipsă de prevedere a tăbăcarilor noștrii, cari nu s'au aprovizionat din vreme cu stocuri suficiente de materii tanante ca „ Valoneea, Quebracho, etc., au provocat în ultimile luni o considerabilă urcare a prețurilor articolelor de pielărie și în special a tălpii.

Dată fiind importanța acestui articol pentru marele public, talpa fiind un articol de massă, ridicarea excesivă a prețului tălpii ar trebui să dea de gândit cercurilor interesate, încercându-se a se face o raționalizare a acestor aprovizionări, pentru a se evita pe viitor repetarea unor asemenea anomalii.

NICOL EINHORN

„CARPATINA"
SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNEASCĂ
PENTRU INDUSTRIA FORESTIERĂ

CAPITAL LEI 125.075.000

BUCUREȘTI. — STR. DR. BACALOGLU Nr. 4

TOATE PRODUSELE FORESTIERE

Pe marginea actualităţii

Un exemplu de solidaritate naţională

(Urmare)

VI. Cât despre marea industrie, care lucrează, în chip direct sau indirect, pentru apărarea naţională şi şi-a constituit capitalurile ei prin subscripţiile acţionarilor, şi cealaltă industrie care s'a desvoltat până la a deveni capitalistă şi super-capitalistă — ceeace face ca să nu se mai pună probleme de ordin economic şi de ordin social — va fi constituită în mari unităţi corespunzătoare, aşa numitelor industrii chei şi-şi va asuma un caracter special în orbita statului.

„Autarhia" prezintă apoi în câteva pagini posibilităţile autarhiei italiene, analizând în parte, la fiecare din bogăţii, lipsurile şi plusurile. Concretizând aceste pagini, avem următoarele 3 tablouri. (Vezi pag. 203).

„Astfel se poate vedea că autarhia nu este numai o problemă de mobilizarea integrală a forţelor de producţie şi de exploatare a puţinelor materii prime dăruite de către solul naţional, dar şi, — mai ales acest lucru, — *o problemă de născocire a unor întrebuinţări noui, diferite de cele de până acum, de bunurile economice existente.* O exigenţă ca aceasta pune problema care au impus o transformare radicală a cerinţelor consumatorilor" (1).

„Cum însă, mai multe materii prime de care solul italian duce lipsă vor fi mereu necesare consumului naţiunei, s'a prevăzut, deîndată, organizarea exploatărei, pe baze corporative, a resurselor naturale ale imperiului italian din Eutopia" (2).

Astfel au fost constituite următoarele societăţi :

1. Compania pentru bumbacul etiopian, cu un capital azi de 20.000.000 lirete.

2. Compania fibrelor textile vegetale etiopiene, cu un capital azi de 20 milioane lirete.

3. Compania italiană pentru seminţe şi fructe — 2 mil. lirete.

---

1) şi 2) Autarhia, pag. 46.

1. TABLOU DE MATERIILE BRUTE INSUFICIENTE

Numele	Consum	Producţia	+ sau —
Combustibil	2.500.000 t.	20—30.000 t.	—
Plumb	12.000.000 t.	3—400.000 t.	—
Argint	30.000 t.		—
Cositor			—
Nichel			—
Aramă			—
Bumbac	4.000.000 kg.		—
Lână			—
Celuloză			—
Forajere	. . . . .	Trebue un plus de 27 mil. quintale	—
Sectorul avicol	. . . . .	Idem un plus de 10 mil. capete	—
Lapte			—
Legume		plus de 300.000 q.	—
Cartofi		„ „ „ „	—
Grâu			—
Untdelemn		plus de 50%	—

2. TABLOU DE MATERII BRUTE EXCEDENTARE

Energia electrică	15.000 mil. Kw.
Zinc	37.000 Tone
Mercur	2.280 Tone
Fise textile	125.000 Tone

3. TABLOU DE MATERILE BRUTE AUTARHIZATE
(Producţia acoperă exact consumul)

Fier	905.000 Tone
Cadmiul	
Aluminiul	23.000 Tone
Mătasea	
Cânepa	

4. Compania etiopiană pentru industria laptelui şi a derivatelor — 10 mil. lirete.

5. Compania etiopiană pentru conservarea cărnei 20 mil. lirete.

6. Compania cimentului etiopian — 20 mil. lirete.

7. Compania italiană de studii şi crescătorii zootehnice în colonii — 15 mil. lirete.

8. Compania pentru taninul etiopian — 10 mil. lirete.

9. Compania pentru industria cărămizei — 30 mil. lirete.

10. Compania pentru pieile brute etiopiene — 20 milioane lirete.

11. Compania pentru esenţele de lemn etiopian — 20 mil. lirete.

12. Compania etiopiană minieră — 50 mil. lirete.

13. Institutul pentru bumbacul din Africa Italiană, 25 mil. lirete.

14. Compania naţională pentru întreprinderi electrice în Etiopia — 100 mil. lirete.

15. Consorţiul, pentru furnituri şi instalaţii telegrafonice în Africa Orientală Italiană.

16. Compania pentru flora etiopiană.

17. Compania etiopiană de explozibile — 1 mil. lirete.

18. Compania pentru berea etiopiană — 10 mil. lirete.

Un total general de investiţii, în primul moment, de 373 milioane lirete.

Curios însă că toate aceste planuri pentru autarhizarea complectă a Italiei sunt numai planuri în măsura în care, se pleacă dela compararea necesităţii naţionale ale unui produs, cu capacităţile de producţie, socotindu-se nouile investiţii de capital şi de energie de care ar mai fi nevoie pentru a se împlini diferenţa dintre aceste exigenţe ale consumului şi capacităţii productive.

Cu toate aceste măsuri, balanţa comercială italiană este încă pasivă. Dece ? Pentrucă importul încă depăşeşte exportul care în vederea autarhizării a mai fost încă restrâns. Idealul este ca acest export să înceapă să predomine importul.

Paralel cu acţiunea internă de autarhizare, Italia nu a pierdut totuşi legătura comercială cu statele Europene, în această direcţie, ducându-se continuu tratative comerciale şi

făcându-se necontenit aranjamente prin încheierea diverselor tratate.

Am început prezentul articol cu cuivntele *„Pe marginea actualității"*. Când am *scris* aceste cuvinte, m'am gândit la prefacerile dela noi, care nefiind copia nici unui regim importat din străinătate, ci conceput aci la noi, tinde pe zi ce trece la transformarea radicală a vieții noastre de stat.

Și paralel cu această prefacere și cu cele ce s'au făcut în alte țări, care nu dispun de bogățiile noastre, mi-am pus firească întrebare : Oare nu ne-am putea și noi debarasa de tot ce este străin și menținând legăturile cu străinătatea să ne sprijinim numai pe noi ?

Cred că da, și acea zi de „autarhie românească", eu îi zic mai bine „independență economică românească", nu este departe.

Drand V. A. MARINESCU

Susțineți Armata prin subscrieri la Bonurile de înzestrare.

UZINELE METALURGICE UNITE

„TITAN, NADRAG, CALAN"

S. A. R.

Tablă neagră, galvanizată, decapată, dublu decapată, cu rezistență, **albă,** plumbuită, **ondulată.**
Fier cerc, comercial, beton, profilat.
Fier cerc laminat la rece.
Cazane și **radiatoare** „Calan" pentru încălziri centrale.
Băi de fontă emailată „Record".
Articole sanitare negre și emailate.
Tuburi și **accesorii** de fontă pentru canalizare.
Tucerie comercială.
Mașini de **gătit** și **sobe** „Vesta".

Articole noui :

Cilindrii din fontă dură pentru luminat tablă.
Mese și **capace** de **recoacere** din oțel rezistente la temperaturi înalte.
Cărămizi și **pământ refractar.**

Un cuvânt autorizat asupra funcţiunei contabile în administraţiile publice

Ziarul „Neamul Românesc", a intreprins o anchetă asupra: „Rolului Social" şi „Folosul economic şi naţional" rezultat din cele două legi întocmite de D-nii : Prim Ministru Gh. Tătărescu şi M. Ghelmegeanu Ministru de Interne, cu privire la reorganizarea administrativă a Ţării

Cu acest prilej D-l N. N. Lenguceanu, Dr. în drept şi diplomat în ştiinţele economice şi financiare, Controlor General de Stat, a spus între altele următoarele privind specialitatea Contabilă :

„Serviciul cel mai important la comune, prefecturi şi ţinuturi, este Contabilitatea şi Casieria.

„Recrutarea personalului să se facă exclusiv din titraţii şcolilor superioare comerciale şi Academiei de Comerţ, prin concurs, aşa cum s'a recrutat, când s'a format admirabilul Corp al inspectorilor speciali".

„Să se stabilească în mod definitiv la toate administraţiile un sistem unic de aprobare de cheltueli budgetare şi de valoarea actelor justificative".

„Serviciile de contabilitate să ţină bilanţuri trimestriale obligatorii de operaţiunile efectuate în curs iar ele să fie obligatoriu publicate".

„Atât contabilii cât şi casierii să fie direct răspunzători în bani şi materii — aceste două servicii fiind atât de strânse — încât să fie veşnic echilibrate, ca vasele comunicate din fizică.

„Să se oprească în mod expres, sub pedeapsă de risipire a avuţiei publice :

„Acordarea de avansuri asupra lucrărilor publice neîncepute, deasemeni să se suprime sub aceiaş pedeapsă actele zise de portofoliu".

Incurajaţi şi răspândiţi Revista Generală de Comerţ şi Contabilitate, organ oficial de publicitate al Corpului Contabililor.

Lămuriri juridice fiscale şi comerciale

Adunări totalitare

Legea din 7 Octombrie 1939 (M. O. N. 233) art. 119 recunoaşte valabilitatea adunărilor „totalitare fără observarea formalităţilor cerute pentru convocarea ei".

Dreptul de vot la acţiuni gajate

Legea de mai sus stabileşte că la adunările generale ordinare debitorul are dreptul de vot în adunare, iar la adunările extraordinare, debitorul trebuie să aducă consimţământul creditorului.

Reprezentarea în adunare. Administratorii şi funcţionarii nu pot reprezenta pe acţionari sub sancţiunea nulităţii deciziei, dacă fără votul acestora nu s'ar fi obţinut majoritatea

Dreptul de vot. Prin legea din 7 Octombrie 1939 au intrat în vigoare sancţiunile prevăzute în art. 898 din noul Cod de Comerţ pentru acei cari votează fără a fi acţionari efectivi şi reprezentanţi legali ai acestora.

Proprietatea se dovedeşte la acţiunile nominative prin transfer, la cele la purtător prin borderou.

Spre a se aplica sancţiunile este necesar ca mandatarul nom. să servească unor scopuri ilicite.

Acţionarii, cari nu sunt la curent cu vărsămintele, ajunse la scadenţă n'au drept de vot (art. 217) acţiunile lor însă intră în formarea quorumului adunării.

Administratorii cari au majoritatea capitalului pot să voteze Bilanţul.

Rezerve pentru creanţe dubioase

Comisia Centrală fiscală a fixat la 5% cota de rezervă pentru creanţe dubioase pe 1940.

Dividendele ne ridicate timp de 5 ani se prescriu în favoarea Statului, chiar dacă au fost integrate la timpul său în beneficiul sau rezervele Societăţii. Aşa a hotărât de curând Tribunalul Ilfov S. II în contestaţia făcută de „Soc. Steaua

Română". In considerentele deciziei se spune că pentru a fi valabilă integrarea a acestor dividende pe trecut în patrimoniul Societății trebuia o „decizie a adunării generale care ar fi avut trecută în ordinea de zi această chestiune".

Decizia este desigur susceptibilă de discuții, mai ales dacă Statutele prevăd în mod expres că dividendele se prescriu în favoarea Societății, — clauza o credem noi că a fost valabilă până la intrarea în vigoare a nouei legi.

Scăderea în rolurile de impozit a unei firme nu este condiționată de radierea firmei

Curtea de Apel București Secția VI-a a hotărît că o firmă care și-a încetat activitatea poate să fie dată la scădere fără a fi nevoie să facă dovada radierii firmei din registrul comerțului, condiție cerută de art. 22 din regulamentul legii Oficiului Registrului Comerțului.

Recenzii

Constantin Dănilă : RAȚIONALIZAREA ȘI MODERNIZAREA CONTABILITĂȚII, METODA „CERES".

D-l C. Dănilă, Inspector Contabil la Fondul Bisericesc din Bucovina, cu o îndelungată aplicațiune a contabilității cu fișe, a precizat o metodă simplă, pentru a avea și avantagiile metodelor clasice de contabilitate și economie de timp și de scris a metodelor moderne de înregistrare concomitentă în conturile principale și în conturile analitice.

Pentru aceasta d-sa pleacă dela ideia Jurnalului-Maestru, în care face o grupare rațională a conturilor, grupare care poate fi potrivită pentru orice fel de intreprindere.

D-l C. Dănilă, reușește cu un registru de dimensiuni nu prea mare să unească contabilitatea cantitativă, cu contabilitatea evaluativă și să dea în orice moment atât totalul înregistrărilor cât și soldurile..

Aparatul preconizat de d-sa, se fixează perfect pe registru, înlăturând erorile datorite mișcării aparatului ce se putea produce în unele din metodele de până acum.

Inscrierea operațiunilor se face cu cerneală atât în Jurnal cât și în Contul analitic.

Față de atâtea metode importate, unele fără a avea nimic deosebit în ele, metoda precizată de colegul nostru, prezintă o superioritate, care reese mai bine din aplicațiunea ei.

Superioritatea consistă în special în împărțirea științifică a conturilor, în conceperea rațională a jurnalului și fișelor, în legătura ce se vede imediat între conturile principale și analitice, în fixitatea aparatului și în clasarea fișelor.

Iată cum caracterizează această metodă inginerul C., conducătorul unei întreprinderi unde a fost introdusă metoda „Ceres" a d-lui C. Dănilă.

„Deschizând un singur registru, am în față oglinda afacerilor și o înțeleg chiar și fără ajutorul contabilului.

„Mă bucur și mai mult că e un produs românesc care, pot spune, concurează produsele streine..."

Recomandăm și noi călduros colegilor metoda „Ceres" care economisește timp, spațiu, hârtie, prezintă în orice moment atât situația patrimonială cât și rezultatul activității întreprinderii.

VIM.

ȘCOALA COMERCIALA ȘI PROBLEMA ROMANIZARII COMERȚULUI BRAȘOVEAN de Prof. Dragoș N. Directorul Liceului Comercial „A. Bârseanu" Brașov Tip. Astra Brașov 1949, pag. 19.

Autorul arată cum Comerțul Brașovului altădată în mâna Românilor (în 1769 din 132 comercianți brașoveni erau 11 sași, câțiva greci, ceilați toți români) tot așa în cursul secolului al 19-lea, către sfârșitul secolului trecut le-au fost luate negustorilor români, drepturile lor, așa că azi lipsește Brașovului clasa de mijloc a negustorilor și meseriașilor înstăriți.

Camera de Comerț și Industrie din Brașov, nu găsește elemente cărora să le pună la dispoziție fondul de câteva milioane lei format în acest scop.

Deasemenea Primăria Municipiului Brașov și Cazina Română sunt dispuse să dea tot concursul lor.

Absolvenții Școlilor și Liceelor Comerciale se bucură de scutiri de impozite și pentru a obține credite dela B.N.R.

Ei sunt așteptați la lucru spre binele lor, spre binele țării, spre binele neamului românesc. A fi negustor trebuie să fie o mândrie.

Apelul d-lui Prof. Dragoș Navrea este bine venit.

Brateș

Rugăm pe D-nii colaboratori să binevoiască a ne trimite articolele totdeauna scrise la mașină și revăzute, să nu aibă erori de stil, compoziție, cuvinte străine, punctuație, accente, etc.

Dela Consiliul Superior
al Corpului Contabililor Experți și Autorizați

La 29 Martie a. c. a avut loc ședința Consiliului Superior sub președenția d-lui **Prof. Spiridon Iacobescu.**

S'a luat cunoștință de tabela de amortizare a funcționarilor întocmită de CAPIR, în care s'a propus și s'a admis să intre și Corpul Experților contabili alături de celelate funcțiuni technice.

D-l **N. K. Constantinescu,** face o comunicare în legătură cu lucrările pentru bilanțul tip fiscal, ce se face de Ministerul de Finanțe.

Se decide să se pună la dispoziția membrilor experți din comisie lucrările întocmite de Consiliul Superior în chestiunea bilanțului tip.

D-l **Deputat Petre Firică,** arată că la Minister se formează și alte comisiuni în legătură cu aplicarea legilor fiscale.

Ar fi bine ca în aceste Comisiuni să fie reprezentat și Corpul.

D-l **Dr. V. M. Ioachim,** comunică că lucrările pentru numirea Comisiunilor Interimare, sunt terminate, urmând să apară în „Monitorul Oficial" Deciziunea Ministerială

D-l **Decan Sp. Iacobescu și Dr. P. Drăgănescu-Brateș,** prezintă un proect de încadrarea membrilor Corpului în legătură cu lucrările ce se fac pentru încadrarea tuturor funcționarilor publici.

Chestiunea se va discuta într'o ședință viitoare, după ce se va lua cunoștință de stadiul acestor lucrări dela Președinția Consiliului de Miniștri.

In legătură cu viitoarea legiferare a breslelor, Consiliul decide a se face demersuri pentru ca să se păstreze profesiunilor intelectuale reglementate prin lege, organizația lor actuală cel puțin în ce privește calificarea profesională

Se ia cunoștință de adresa Marelui Stat major cu privire la aportul ce l-ar putea aduce membrii Corpului-experți contabili în lucrările de verificări și se decide a se cere Secțiunilor informațiunile necesare.

* * *

Copie după Decizia ministerială Nr. 75434 din 3 Febr. 1940.

DECIZIE

Noi, Ministru, Secretar de Stat la Departamentul muncii ;

Având în vedere art. IX din Legea pentru organiarea corpului de contabili autorizați și experți contabili din România ;

Având în vedere Decizia ministerială Nr. 70.988/1940,

DECIDEM :

Art. 1. — Comisiunile interimare ale secțiunilor Corpului de contabili autorizați și experți contabili din județele : Dolj, Constanța, Covurlui, Lăpușna, Iași, Cernăuți, Cluj, Timiș-Torontal, Prahova, Brașov, Brăila, Sibiu, Bihor și Arad, vor avea următoarea compunere :

a) Directorul Băncii Naționale din capitala județului ;

b) trei experți contabili ;

c) trei contabili autorizați.

Unul din experții contabili și unul din contabili autorizați vor fi recomandați de către Uniunea breslelor de funcționari particulari dintre membrii ei, cari sunt experți contabili sau contaibili autorizați.

Comitetele de cenzori vor fi compuse din :

a) doi experți contabili ;

b) un contabil autorizat.

Unul dintre experții contabili sau contabilul autorizat va fi recomandat de către Uniunea Breslelor de funcționari particulari dintre membrii ei, cari sunt experți contabili sau contabili autorizați.

Art. 2. — Comisiunile interimare ale secțiunilor Corpului de contabili autorizați și experți contabili din județele : Alba, Mehedinți, Vlașca, Buzău, Ialomița, Mureș, Putna, Bacău, Botoșani, vor avea următoarea compunere :

a) Directorul Băncii Naționale din capitala județului ;

b) doi experți contabili ;

c) doi contabili autorizați.

Unul dintre experții contabili și unul din contabili autorizați vor fi recomandați de către Uniunea breslelor de func-

ţionari particulari dintre membrii ei, cari sunt experţi contabili sau contabili autorizaţi.

Comitetele de cenzori vor fi compuse din :

a) doi experţi contabili ;

b) un contabil autorizat.

Unul dintre experţii contabili sau contabilul autorizat va fi recomandat de către Uniunea breslelor de funcţionari particulari dintre membrii ei, cari sunt experţi contabili sau contabili autorizaţi.

Art. 3. — Comisiunile interimare ale secţiunilor Corpului de contabili autorizaţi şi experţi contabili dn judeţele Gorj, Vâlcea, Romanaţi, Olt, Teleorman, Argeş, Muscel, Dâmboviţa, Trei Scaune, Durostor, Caliacra, Tulcea, Ismail, Cahul, Fălciu, Tutova, Tecuci, R.-Sărat, Orhei, Tighina, Cetatea Albă, Neamţ, Baia, *Bălţi*, Soroca, Vaslui, Roman, Hotin, Storojineţ, Rădăuţi, Câmpul Lung, Suceava, Dorohoi, Turda, Ciuc, Odorhei, Făgăraş, Târnava-Mare, Târnava-Mică, Someş, Sălaj, Satu-Mare, Maramureş, Năsăud, Caraş, Severin şi Hunedoara, vor avea următoarele compuneri :

a) Directorul Băncii Naţionale din capitala judeţului ;

b) Un expert contabil ;

c) Un contabil autorizat.

Expertul contabil sau contabilul autorizat va fi recomandat de către Uniunea breslelor de funcţionari particulari dintre membrii ei cari sunt experţi contabili sau contabili autorizaţi.

Comitetele de cenzori vor fi compuse din :

a) Un expert contabil ;

b) Un contabil autorizat.

Expertul contabil sau contabilul autorizat, va fi recomandat de către Uniuneea breslelor funcţionarilor particulari dintre membrii ei, cari sunt experţi contabili sau contabili autorizaţi.

Art. 3. — Domnul Director general al muncii este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Ministrul Muncii, (ss) M. RALEA

Dată la 3 Februarie 1940.

Colegiale

— **D-l Virgil Petrescu** a fost numit Comisar al Guvernului pe lângă Bursa de efecte din Capitală.

— **D-l N. Penescu** a fost numit cenzor la Regia Autonomă CFR din partea Ministerului de Finanțe, iar D-l **Dr. I. N. Stănescu,** din partea Ministerului de Comunicații.

— **D-l G. Popescu,** a fost numit cenzor la B. I. N. A. G. din partea Băncii Naționale a României, **D-l Gh. Urloiu,** cenzor supleant, iar **D-l N. Arghir,** din partea Ministerului de Finanțe.

— **D-nii : Mișu Dumitrescu și G. Spiridon,** au fost aleși în Comitetul de Direcție al Băncii Pieții.

— **D-l N. Martinescu,** a fost numit în Comisia de Judecată la legea Speculei.

— **D-l Prof. I. Tatos,** a fost numit în Comitetul de export din partea Uniunii exportatorilor de cereale.

— **D-l Dr. I. Pavel,** a fost numit în Comisia permanentă a speculei.

— **D-l Vasile E. Dumitrescu,** fost Director BNR, sucursala Sibiu, a fost ales Director General al Băncii Cassa Noastră din Satu-Mare. Dorim izbândă deplină colegului nostru care a activat în Satu-Mare ca director BNR, timp de 10 ani.

Cereri de înscriere

In Corpul Contabililor Autorizați și Experți-Contabili

Secția Arad: Fogel Isac, Geier Ioan în gradul de contabili stagiari.

Secția Câmpu-lung-Muscel : Bucur I. Tarangoiu, în gradul de contabil stagiar.

Secția Dolj-Craiova : Eugen Popescu în gradul de contabil autorizat și Leu I. Elena în gradul de contabil stagiar.

Secția Iași : Staffek I. Toma, Rosenthal I. David, Mărgineanu A. Ioordache, Swartz Beneș și Theodor Sârbu.

Secția Orhei : Gheorghe I. Liță, în gradul de contabil autorizat.

AVANSARI LA GRADUL DE CONTABIL AUTORIZAT

Secția Arad : Iosif Muzsay, Moisescu Gh. Mihai și Ion Cristea.

Secția Bălți : Engel Paul.

Secția Iași : Popovici Gh. Dimitrie, Marcovici M., Swartz S.

TRANSFERARI

Secția Arad : Aurel Tripon dela Secția Oradea și Mircea Cioragaiu dela secția Arad la secția Timișoara.

Secța Dolj-Craiova : Prof. Al. Th. Grigore și Bernard Krakauer la secția Ilfov.

REACTIVARI

Secția Arad : Varga N. Aladar, cu gradul de contabil autorizat.

UZINELE METALURGICE UNITE

„TITAN, NADRAG, CALAN“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PRODUSELE UZINEI CALAN :

RADIATOARE, CAZANE
DE INCALZIRE CENTRALA
BAI DE FONTA EMAILATA
etc., etc.

BIROUL DE VÂNZARE „SOCOMET“ BUCUREŞTI Calea Victoriei, 15

Adesgo

CIORAPUL Adesgo

Desăvârşeşte eleganţa
feminină

INTREPRINDERILE METALURGICE

DUMITRU VOINA

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

BUCUREŞTI

Biroul central: STRADA ION GHICA Nr. 3

TELEFON 3-92-40

UZINELE BUCUREŞTI:

MAŞINI AGRICOLE, MAŞINI DE MORĂRIT, PRESE DE ULEIU ŞI MAŞINI PENTRU DESCOJITUL ŞI SELECŢIONATUL SEMINŢELOR ULEIOASE

CONSTRUCŢII DE VAGOANE ŞI VAGONETE

CÂNTARE ŞI BASCULE DE ORICE FEL

RADIATOARE, TRANSMISIUNI

TUBURI DE SCURGERE DIN FONTĂ

UZINELE BRAŞOV:

BULOANE, ŞURUBURI, ŞURUBURI DE PRIZE ÎN LEMN, NITURI, CUIE SPINTECATE

FABRICĂ DE CHERESTEA ŞI TÂMPLĂRIE MECANICĂ

FABRICĂ DE ARMAMENT

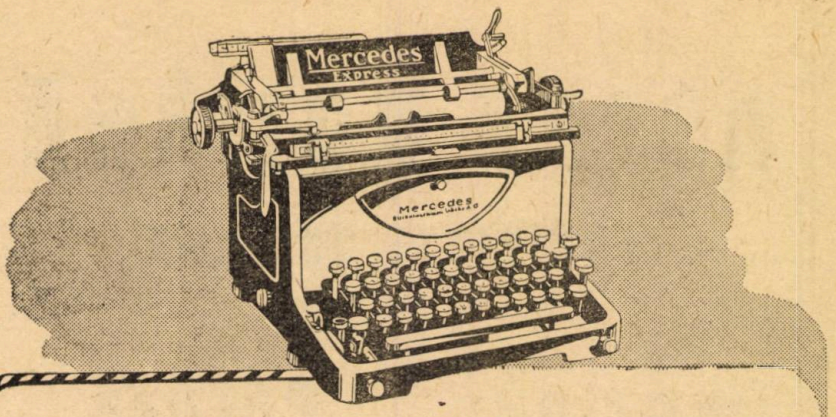

Iată maşina de scris rapidă,

graţie căreia maşinele de birou „Mercedes“ şi-au câştigat renumele mondial. Până în prezent s'au vândut peste 500.000 de bucăţi. Perfecţionările speciale ale maşinii de scris „Mercedes-Express“ sunt: „Regulatorul de viteză“ care permite adaptarea iuţelei de scris individualităţii celui care scrie, şi „Demontabilitatea uşoară“ care facilitează întreţinerea şi reparaţiunile.

Rugăm timiteţi-ne următorul cupon.

MERCEDES
Maşini de birou

8 2 R IV **MERCEDES Soc. Anon.**
Bucureşti VI — Str. Curiaţi 3 — Telefon: 4.94.30

Dorind să cunosc maşinele de scris „Mercedes“ de birou — portative —, vă rog să binevoiţi a-mi — oferi — demonstra — trimite prospecte — fără nici o obligaţie din partea mea.

(Stergeţi, ceeace nu vă interesează!)

Numele: _____

Adresa exactă: _____

ASTRA ROMÂNĂ

SOCIETATE ANONIMA

Benzină | Păcură
Lampant | Cocs
Motorină | Asfalt

Uleiuri minerale

de prima calitate

Pentru vânzări la export a se adresa:

ASTRA ROMÂNĂ

SOCIETATE ANONIMĂ

BUCUREȘTI B-DUL CAROL, Nr. 10

TELEFON 3-99-09

UZINELE DE FIER ŞI DOMENIILE DIN:

REŞIŢA

CAPITAL SOCIAL 750.000.000 LEI

BUCUREŞTI III, STR. VASILE ALEXANDRI No. 4

ADRESA TELEGRAFICĂ: „REŞIŢANINA"

TELEFON: 219-47, 219-48, 219-49

Fier de comerţ, Grinzi I şi U, Fier fasonat, Table groase şi mijlocii, Şini şi material mărunt pentru ecartement normal şi îngust, Schimbători, Macazuri, Incrucişări, Poduri şi alte construcţiuni de fier, Plăci turnante, Vagoane, Piese de vagoane. Osii, Bandaje, Roţi de oţel turnat, Perechi de roţi complete

L O C O M O T I V E

PENTRU ECARTEMENT NORMAL ŞI ÎNGUST

Materiale turnate din oţel şi fontă, Piese de foraj, Buloane, Şuruburi, Nituri, etc., etc.

Electro-Motoare, Dinamuri, Generatoare, Transformatoare

Instalaţiuni complecte de centrale electrice, industriale şi comunale, Echipament electric pentru industria petroliferă, Atelier de construcţiuni pentru aparate şi unelte de sondaj, Armament şi muniţiuni, Pluguri şi alte unelte agricole, Nicovale, Lopeţi, Sape, etc. Mortar şi cărămizi refractare în calităţi superioare garantate, Mangal, etc.

MINE, FABRICI ŞI DOMENII

La Reşiţa, Anina, Boeşa, Oraviţa, etc.

Călătoriți cu ajutorul telefonului

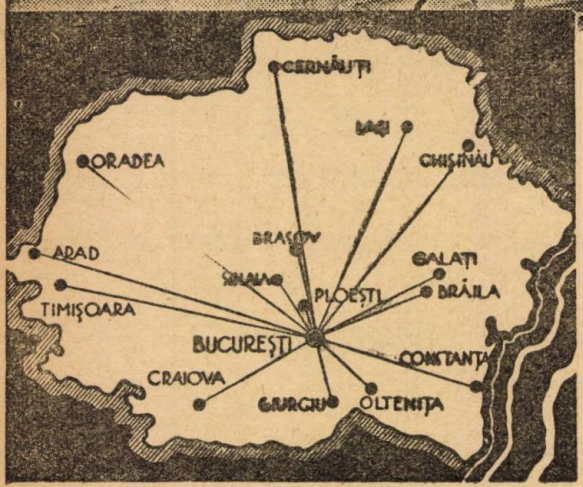

Metoda cea mai rapidă, eftină și modernă pentru

- **A TERMINA AFACERI IMPORTANTE**
- **A REALIZA UN PROFIT**
- **A VĂ PĂSTRA LEGĂTURILE SOCIALE**

ESTE A VĂ SERVI DE TELEFON

Convorbirile telefonice interurbane și internaționale sunt accesibile tuturor. Nu ezitați, o convorbire telefonică poate fi hotărâtoare pentru soluția fericită a unei afaceri.

Telefonați, căci economisiți timp și bani.
Tariful telefonic interurban și internațional este redus cu 40% după ora 21.

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNA DE TELEFOANE

EXACTITATE
VITEZĂ
CONTROL
ECONOMIE

IN TOATA LUMEA

INTREPRINDERILE MODERNE
UTILIZEAZĂ MAŞINI CU CARTELE PERFORATE

SISTEM

„HOLLERITH"

IN

CONTABILITATE
ŞI
STATISTICA

REPREZENTANT

COMPANIA ELECTROCONTABILA

WATSON S. A. R.

BUCUREŞTI B-DUL BRATIANU 22

TEL. 4.38.17

Adresa :

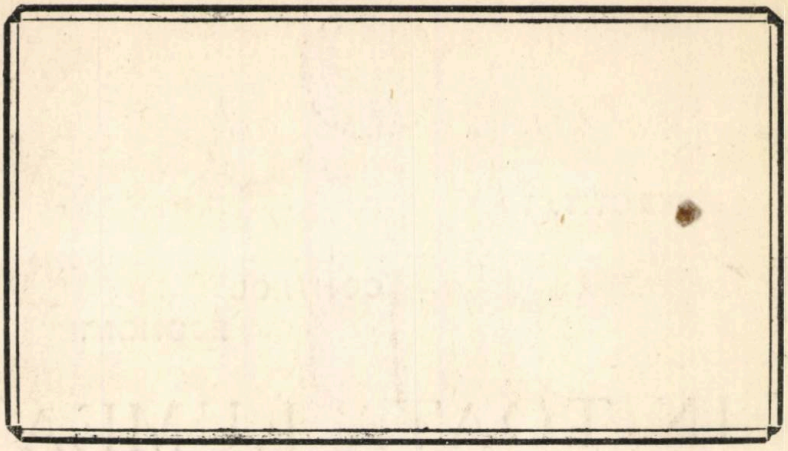

ATENȚIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ției Revistei :

BUCUREȘTI, I. — STR. TEILOR No. 12

IMPRIMERIILE INDEPENDENȚA

PUBLICAȚIE LUNARA

Inscrisă în Reg. publ. period. depe lângă Trib. Ilfov S. I Com. sub No. 353/938

ANUL XXIX. — No. 5 **MAI 1940**

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIU

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ

PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

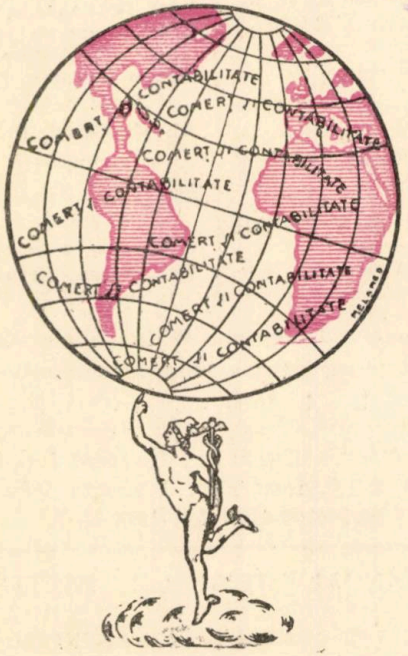

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR Nr. 12

TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decan de Onoare Corp. Contab.
† **Boltuş Lucian,** Dr. în ştiinţe de stat.
† **Eftimiu M. G.,** Bancher.
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert.
† **Herbst Otto,** fost Dir. Oficiul de vânzare al fabr. de hârtie din ţară.
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Iacobescu Sp., Prof. universitar
Negrescu C. I., Director Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Administrator general al Teatrului Naţional din Bucureşti.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă.
Sersea Th., Şeful Serv. Invent. C.F.R.
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ.
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura".
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE :

N. Butculescu, Decan de Onoare Corp. Contab.
Membru în Comitetul de redacţie.

VICE-PREŞEDINŢI :

V. M. Ioachim, Profesor.
Membru în Comitetul de redacţie.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M. Fost Preşedintele Corp. Contab. Secţia Ilfov.

SECRETAR GENERAL :

Theodor Nitzu, Subdirector la Creditul Industrial.
Membru în Comitetul de redacţie.

CONSILIERI :

D. Bobină, Consilier technic Institutul Naţional al Coperaţiei.
Membru în Comitetul de redacţie.
S. M. Blumenfeld, Comerciant.
N. K. Constantinescu, Expert contabil.
N. Constantinescu, expert contabil
P. Drăgănescu-Brateş, Membru în Comitetul de redacţie.
Andrei Gheorghiu, Sub-director Soc. Gaz, Metan.
Casier al Corpului şi membru în Comitetul de redacţie.
Iosif D. Lazăr, Comerciant.
I. C. Negrescu, Director, Soc. Com. Locuinţe Eftine.
Ştefan Popescu, Director Soc. de Gaz şi Electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI :

Marinescu, Florian, Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert contabil.
Th. Sersea, Şeful Serviciului Inventarierii C. F. R.

Directorul revistei : **P. Drăgănescu-Brateş.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., N. Arghir, Coandă Gr., Clinceanu I. D., Cristescu Dem., Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Profesor univ. Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Ştefănescu Alex. N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL 1000 LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BĂNCI POPULARE LEI 200

EXEMPLARUL 40 LEI

CUPRINSUL:

Dr. Drăgănescu-Brateş: Monografia unei fabrici de mobile de lemn 221
S. Blumenfeld: Taxarea beneficiilor brute excepţionale 226
I. Tăcutu: Din noile legiuiri fiscale 232
Drd. Millu Marcussohn: Contabilizarea valorilor, drepturilor şi obligaţiunilor cu aplicaţie specială la fabricile de zahăr . . 237
Horia Grossu: Asigurarea de inactivitate a întreprinderilor . . 243
Oscar Schwartz: Înţelesul şi evoluţiunea noţiunii de raţionalism economic 246
Dem. A. Rădulescu: Anul petrolifer 1939 251
Dr. P. Drăgănescu-Brateş Inregistrarea angajament. Un răspuns 254
Dem. Căţuneanu: Asigurările sociale în Italia 256
Recenzii.— Din activitatea secţiunilor.— Cereri de înscriere. . 250

Monografia unei fabrici de mobile de lemn

INTRODUCERE

Pentru orice întreprindere economică este necesar să avem la lucru capital [1]) şi muncă; acestea, ajutate de natură şi de protecţiunea Statului pentru liniştita desvoltare [2]).

Intr'o fabrică de mobile de lemn capitalul se compune, dealtfel ca şi la alte întreprinderi, din capital fix şi capital circulant sau rulant.

Capitalul fix este format din teren, maşini, modele, şabloane etc.

Capitalul circulant este format din lemn, începând dela buştean şi trecând prin toate formele, până la obţinerea mobilei gata, precum şi din alte materiale ca: spirt, lac, cuie, oglinzi, broaşte, chei, balamale, căptuşeli şi altele. Combustibilul, când se lucrează mult, rămâne dela resturile ce cad la lucrul lemnului (deşeuri) începând cu rumeguşul şi sfârşind cu bucăţi foarte scumpe de placaj, care în cele din urmă tot rămân şi se aruncă la foc; când

1) Intrebuinţez cuvântul capital în înţeles economic, nu în înţelesul contabil. In înţeles contabil capitalul reprezintă drepturile pecuniare nete ale subiectului de patrimoniu, iar în înţeles fiscal la capital se adaugă şi rezervele. (Vezi Curs de Contabilitate Generală de Profesorii Al. Sorescu şi Sp. Iacobescu. Vol. III pag. 454).

2) Politica socială a României de Prof. Gh. Taşcă, Biblioteca Economică tipărită de B. N. R., Bucureşti 1940 pag. 7.

se lucrează mai puțin și mai ales iarna, fiind nevoie de căldură și în ateliere, se consumă și păcură Capitalul, după cum vom vedea mai bine la partea contabilă, poate proveni din mijloacele proprii ale întreprinzătorului (lor) capital, fonduri și din mijloace streine, adică din împrumuturi la creditori, furnizori etc.

ORGANIZAȚIE

Intr'o fabrică de mobile, ca la orice întreprindere de altfel vom găsi : fabrica propriu zisă cu atelierele, depozitul de materiale, magazia de desfacere și biroul. In birou găsim direcțiunea tehnică și administrativă, Casieria, Contabilitatea, Corespondența și Arhiva acolo se tratează afacerile, se mai pun la cale noui directive ; de acolo emană conducerea.

D-l Prof. Dr. C. Bungețeanu, în Studiul Practic al Intreprinderilor, atrage atențiunea asupra **controlului.** Controlul poate fi tehnic și contabil. El se împarte pe secțiuni.

Intr'o fabrică de mobile, ca în orice întreprindere de altfel, se pun trei probleme mari : aprovizionarea, producția și desfacerea.

APROVIZIONAREA

In principiu trebuie făcută la timp și cu materialul trebuitor. In fabrica de mobile de lemn aprovizionarea se face cu bușteni de brad, fag, frasin, stejar, nuc, plop, tei, mesteacăn, ulm, anin, paltin, mai mult toamna către sfârșit și toată iarna cu căruțele dela pădure direct în curtea fabricei ; atunci țăranii sunt liberi și pot veni. Ei nu pot aduce lemnul dela o distanță mai mare de 40—50 km., căci costă prea mult transportul.

Dela distanțe mari ca de exemplu : din Județul Argeș, Muscel, Vâlcea, Gorj, Trei Scaune și altele, lemnul se aduce cu vagoanele.

O fabrică de mobile, în condițiunile de azi, când industriile mici (atelierele particulare) au avantaje fiscale (nu plătesc impozitul pe cifra afacerilor și sunt preferate la furnituri de Stat) nu-și poate acoperi cheltuelile decât dacă lucrează lemnul dela buștean în plinul puterii de producție.

Aprovizionarea cu celelalte materiale se face pe măsura necesităților.

PRODUCȚIA

Poate fi făcută în serie pentru depozit, sau pe comandă. Lucrul în serie revine mai eftin pentru că se croiește odată un număr mare de părți la fel. Lucrătorul are mereu de lucru, nu este reținut de clientelă să facă modificări în cursul execuției sau chiar după execuție, care costă și de multe ori nu se plătește. Lucrul în serie cere capital de investiție mai mare și nu place la o anumită clientelă, care dorește ceva aparte.

Lucrul pe comandă costă mult și clientul nu vrea totdeauna să plătească. Dar la comenzile mari, furnituri de Stat etc., se poate calcula costul cu un mic beneficiu, și, dacă se primesc aconturi, se poate lucra cu folos.

DESFACEREA

Este partea cea mai dificilă, pentru că azi clientela trebuie mereu căutată și satisfăcută. Desfacerea se face pe bani gata, pe credit cu sau fără aconto, cu sau fără poliță. Când s'a căzut de acord cu clientul se face o notă de comandă, cu specificarea mărfii și notarea dacă se ia un acont. Pentru comenzile mari de Stat, sau autorități, se încheie contracte de furnitură și, la prezentarea unor situații provizorii în care se vede că marfa a fost pusă în lucru (croită, încheiată) se pot ridica avansuri. Clienții vin parte în prăvălia fabricii, parte sunt vizitați de comișii fabricii, iar la licitație se prezintă oferte cu prețurile calculate la birou.

FUNCȚIONAREA

Bușteni sosiți în curtea fabricii sunt tăiați la Gater, în scânduri, după dimensiunile indicate de conducătorul technic, începând dela 1 cm. grosime în sus ; la tăiat se pierde 20—30% ca rumeguș, capete și margini. Scândurile sunt stivuite (așezeate în stive) în curte ca să le ia vântul și ploaia, care le spală și desfundă porii, sau sunt trecute la uscătoare să se usuce, dacă e nevoie urgentă de ele.. Uscatul

la vânt este mai bun, cere însă timp mai îndelungat. La ferestrăul circular se retează capetele cu defecte și se taie în lungimi diferite. Pentru a tăia lemnul în foi subțiri 0,3—3 mm., orice lemn, tei, ulm, fag, frasin, paltin, anin, nuc, se taie bușteanul în lungimi de câte 1 m., sau mai lungi, după lungimea dorită, sau după lungimea cuțitului mașinei, se trece la cazanul cu apă prin cari trec aburi ca să se moaie bine, lângă care este Șelmașină (Schälmaschine), mașina care prinde bucata de buștean de inimă la ambele capete, prin niște dinți, și, dându-i-se o mișcare rotativă, un cuțit care se apropie din ce în ce, îl taie (jupoaie) în foi care sunt la început neegale și numai când s'a rotunjit perfect, foile devin egale ca grosime și lățime; rămâne inima cu un diametru de circa 10—12 cm., care se poate da apoi la strung să se facă făcălețe, picioare de mese, sau alte articole, sau se dă la foc. Sunt și alte mașini care taie felii drepte și atunci nu se pierde mai nimic din lemn. Foile sunt întrebuințate pentru furnir, pentru placaje și pentru panele. Ca furnir se aplică lipindu-se peste alt lemn.

Ca placaje se lipesc mai multe foi una peste alta în sens invers cu țesetura și pot fi lucrate drept (plat) sau prin presiune în forme ondulate, pe care le păstrează foarte bine, fără a crăpa la cald sau la frig. Ca panele se lipesc peste și sub alt material inferior, format din bucăți patrate puse în sens invers cu țesetura.

Scândurile uscate sunt trecute la mașini, unde li se dă diferite forme și dimensiuni, se fățuesc, adică se dau la o rindea mecanică și trec la atelier. In atelier meșterul croește după desenurile date dela birou, servindu-se de șabloane (tipare) vechi sau făcute după necesitate, iar lucrătorii încheie mobilele, le lustruesc cu spirt și lac, sau sunt date la vopsit și apoi la magazie.

Iată diferitele mașini pe la care trec scândurile: Abrichtmașină (Abrichtmaschine), care le rindeluește, Dicmașină (Dicktenmachine) care le dă aceiași grosime și o față mai netedă. Fresmașină (Fräsmachine), care face ciubucuri, Șlițmașină (Schlitzmaschine) care dă cep, Bormașină (Bohrmaschine) care găurește, Chelmașină (Kehlmaschine) care face pervazuri, Bandig (Bandsäge) ferăstrău

în bandă cu panglică care poate tăia ondulat și dă forma croită, însemnată cu plaivazul (cu creionul). La aceste lucrări și la alte lucrări ulterioare, se mai pierde încă 30—50%, cu talaj, resturi, praf. Mai găsim presa, polizoarele, strungul, etc.

Beșlegurile (Beschläge), mânerele, broaștele, cheile etc., apoi cristalele și oglinzile, stofele etc., se pun după dorința clientului.

Mai toate denumirile de mașini și unelte sunt de origină germană și se explică prin faptul că ele au venit din Germania cu numele lor. Ceva mai mult chiar meșterii buni în această specialitate sunt, sau au învățat cu cei de origină germană.

Ministerul Muncii se străduește să alcătuiască o nomenclatură românească la toate mașinile și uneltele; pentru ca ele să se răspândească, va trebui însă să mai treacă cel puțin o generație.

In această industrie elementul românesc s'a arătat foarte destoinic.

Dr. P. DRĂGĂNESCU-BRATEȘ

BIBLIORAFTE „GRATIOSA"
pentru avize de cont-cec, recipise de vărsământ-cec extrase de cont-cec

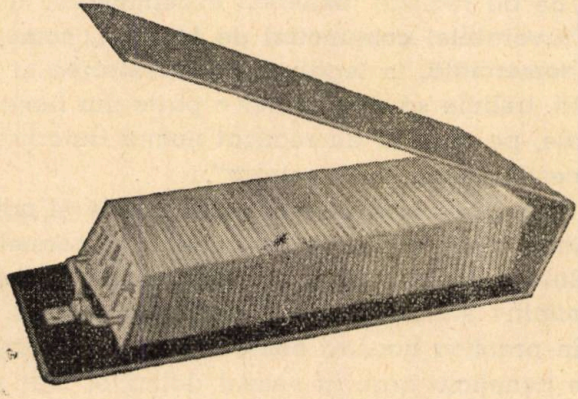

CEREȚI OFERTE DELA PAPETARIA Dv.

Taxarea beneficiilor brute excepționale

Acoperirea nevoilor excepționale ale budgetului pentru înzestrarea și apărarea națională, nu se poate face cu mijloacele curente ale impozitelor și taxelor obișnuite. Deaceia pretutindeni s'a recurs în aceste timpuri de grea tensiune internațională la contribuții extraordinare, pe care fie care cetățean conștient de datoriile sale față de nevoile supreme ale Patriei, trebuie să le aducă pentru întărirea și apărarea granițelor.

Una din aceste contribuțiuni este și impozitul progresiv așezat pe diferența dintre beneficiul brut obținut în anul 1939 și media beneficiilor brute pe anii 1936, 1937 și 1938, conform art. 5 și urm. din capitolul II al **„Legii pentru așezarea unei contribuții naționale excepționale pentru apărarea Țării".**

Intenția legiuitorului, așa cum rezultă chiar din textul legii, a fost de a prinde această diferență, fără prea multe forme, înlăturând obișnuita **verificare prealabilă a declarației de impunere** și luând în considerare „beneficiul brut, astfel cum rezultă din registrele comerciale", înțelegându-se prin acest beneficiu brut, „diferența între cifra de afaceri și prețul de cost al mărfurilor vândute" (art. 6 al. 2 din lege) ; această procedură este de altfel explicată și prin expunerea de motive a legii, din care citâm textual :

„Cei ce au realizat **beneficii excepționale,** datorită în „special **favorabilei conjuncturi de furnituri, comenzi și ac-„tivitate comercială,** în legătură cu înzestrarea și apărarea „națională, trebuie să dea oștirei o parte din beneficiile ex-„cepționale, pe care le au realizat numai datorită, în mare „parte acestei opere de înzestrare".

Deși beneficiul brut este cu totul relativ și noțiunea sa nu este încă bine precizată, prin aceia că normele stabilirei prețului de cost nu au luat încă forma absolută a unor reguli definitiv statornicite în technica contabilă, totuși în general în practica noastră contabilă se întrebuințează termenul de beneficiu brut, în sensul definiției mai sus citate din lege, considerându-se ca elemente constitutive ale prețului de cost toate cheltuelile directe și indirecte făcute

pentru obținerea produsului sau mărfii, până la punerea în circulațiune adică în vânzare a obiectelor respective.

Cum este vorba de un **beneficiu de conjunctură** (diferență în plus din cauza împrejurărilor excepționale), rezultând din comparația beneficiului brut al anului 1939 cu media celor trei ani anteriori, „astfel cum rezultă din registrele comerciale", logic ar fi ca să se aibă în vedere **beneficiile brute, arătate de Contabilitatea întreprinderilor în acești ani** și să se stabilească diferența, fără alte modificări sau calculații. Bineînțeles că în acest caz o condiție sine qua non — mai ales pentru anul 1939 — este, ca Bilanțul și deci și Contul de Profit & Pierdere să fie încheiat cu respectarea **regulilor de contabilitate și uniformitate de Bilanț** (același plan de Conturi și technică de înregistrare a operațiunilor), pentru ca o comparație și diferență se se poată stabili în mod just și echitabil. Am accentuat mai ales pentru 1939, întru cât acest Bilanț a fost uneori încheiat după apariția proectului de lege în chestiune, pe când pe ceilalți ani necunoscându-se caracterul acestui impozit excepțional, nimeni n'ar fi putut să altereze realitatea sau sinceritatea cifrelor de beneficiu brut prin anumite înregistrări meșteșugite.

Dealtfel pare că și legiuitorul a fost de această părere, căci a fixat drept termen de depunerea declarațiilor **scurtul interval de 20 zile** (art. 7—20 Aprilie 1940). Fără a da definiția prețului de cost, legea s'a mărginit numai a preciza noțiunea cifrei de afaceri, pentru a arăta că în beneficiul brut nu intră numai venitul brut din vânzarea mărfurilor, ci și din a obiectelor de ori ce fel — cu toate că în acest caz nu vedem unde este profitul de conjunctură, — că numai **vânzările „efectiv realizate"** trebuiesc luate în considerare și în fine că în această cifră de afaceri urmează a se îngloba „și încasările brute din remunerațiile dobândite ca preț al diferitelor servicii prestate sau operațiuni efectuate în contul altora în cursul unui an" (art. 6 al. 3). Acestea din urmă fără nici o scădere pentru cheltuelile avute cu obținerea venitului.

Tendința de a se renunța la verificarea preliminară a declarațiilor de impunere constituie un progres vădit pentru așezarea și stabilirea impozitelor pe venit la noi ; într'adevăr prin art. 11 din lege se prevede numai o eventuală și

izolată verificare ulterioară — „dela caz la caz" — a acestor declarații, exclusiv de către organele speciale împuternicite de Ministerul de Finanțe în acest scop, ceiace confirmă presupunerea noastră că legiuitorul a voit să prindă cifrele de beneficiu brut pur și simplu, astfel cum sunt trecute în Registrele Comerciale, fără calculații complicate. Iar definiția beneficiului brut a dat-o numai pentru acele întreprinderi, care centralizează într'un singur cont toate rezultatele exploatării, înregistrând în acest cont toate cheltuelile de fabricație și de gestiune, astfel că urmează a se face o demarcație între aceste două feluri de cheltueli pentru obținerea beneficiului brut care formează baza impozabilă. De fapt în loc de a se preciza noțiunea de preț de cost, care ar putea da loc la discuții și controverse, legea se ocupă cu definiția cifrei de afaceri pentru a explica mai mult cadrul de aplicare al legii, decât pentru a determina această noțiune simplă și în deobște bine cunoscută.

Pentru lămurirea dispozițiunilor legii, Ministerul de Finanțe a dat două ordine circulare : Nr. 575.309 din 30 Martie și Nr. 35.265 din 24 Aprilie 1940 ; aceste ordine date publicității au luat caracterul unor instrucțiuni oficiale de aplicarea legii. Pe când cele din urmă se ocupă mai mult de rezolvarea diferitelor chestiuni nelămurite de ordin technic și formal cu privire la aplicarea impozitelor, primele instrucțiuni caută să explice organelor fiscale conținutul legii și se ocupă mai ales de — ceiace legea a găsit inutil să definească — determinarea elementelor componente ale prețului de cost, căutând a preciza într'o formă nouă noțiunea de beneficiu brut la diferitele ramuri de activitate economică.

Pentru **Comerț** se reproduce textul legii ; iar pentru **industrii în general** se încearcă a se da o definiție suigeneris a prețului de cost, dându-se în urmă diferite lămuriri asupra modului de calculație a beneficiului brut la Intreprinderi petrolifere, Bănci și Societăți de Asigurare.

Se pune deci chestiunea mult discutată a prețului de cost industrial, pe care instrucțiunile în chestiune vor să o resolve unilateral, prin admiterea în mod sumar ca elemente componente a acestui preț de cost **numai a materiei prime inclusiv** transportul și taxele asupra acesteia, loco fabrica

și a **mânei de lucru,** din care se admit numai lefurile lucrătorilor și asigurarea socială a acestora; iar ca supliment se mai admite și asigurarea uzinelor!

Este de remarcat că pe când la calcularea beneficiului brut la comerț instrucțiile precizează, că se scade prețul de „cost astfel cum rezultă din registrele comerciale", la industrii în general nu se vorbește deloc de registrele comerciale, ci se construește o noțiune ad-hoc de preț de cost industrial, în contradicție nu numai cu teoria și practica technicei contabile, care în ori ce caz au ceva de zis în această importantă chestiune, **dar și cu instrucțiunile fiscale oficiale în vigoare actualmente** la stabilirea venitului net impozabil.

Este dela sine înțeles că ori cât de relative ar părea anumite noțiuni de tehnică contabilă fiscală și această relativitate s'a experimentat adesea ori pe spinarea contribuabilor, nu se poate pretinde **că prețul de cost industrial** luat ca bază de calculațiune la aplicarea legii contribuțiunilor directe pentru stabilirea venitului net impozabil la impozitul comercial și industrial **poate fi altul** decât acela folosit la aplicarea legii pentru taxarea beneficilor brute excepționale, „care au concurat la impunerea la impozitul comercial și „industrial" pe anii respectivi (art. 6).

Care este **prețul de cost fiscal la industrii,** conform legii contribuțiunilor directe? — Vom cita texte din edițiile oficiale ale Direcțiunii Contribuțiunilor Directe din Ministerul de Finanțe în această privință, după cum urmează:

D. C. C. „Comisiunea decide a se înlocui instrucțiunile „cuprinse în par. 101 (azi 114 N. R.) cu următoarele dispo-„ziții:

„Evaluarea mărfurilor la inventar se va face după cum „urmează:

„1. Pentru Comerț, după prețul de cost din momentul „cumpărării, la care se adaogă toate cheltuelile ocazionate „până la introducerea mărfii în magazine;

„2. **Pentru industrie** evaluarea materiei prime se va face „după prețul de cost din momentul cumpărării la care se a-„daogă spezele de transport:

„3. **Mărfurile fabricate și rămase în depozit** se evaluează „după **prețul de cost** din momentul când sunt fabricate. In „**acest preț intervine** prețul de cumpărare al materiei prime, „CHELTUELILE DE FABRICAȚIUNE ȘI MANIPULARE".

(Extras din Deciziunile C.C.F. publicate de Ministerul de Finanțe ediția oficială din 1937 pag. 297).

Această deciziune a fost încorporată în instrucțiunile ministeriale din paragraful 114 de sub art. 39 din L.C.D. (V. Ed. Of. 1938).

D.C.C. 496/933. „Valoarea unui obiect fabricat este echiva„lentul nu numai al materiei prime, **ci și al tuturor cheltuelilor „ce au fost necesare pentru fabricarea lui.** Cum printre a„ceste cheltueli trebuie să se conteze și COTA PARTE DIN „UZAJUL MAȘINILOR cu care acestea și-au diminuat valoa„rea lor inițială și pe care contribuabilul nu o poate recu„pera decât pe această cale, **în prețul mărfurilor fabricate „trebue să se cuprindă și prețul mașinilor care au concurat „la producerea acestor mărfuri"** (M. Of. 125/934). V.L.C.D. ultima ediție oficială din 1938 a D-lor : St. D. Tănăsescu și Dr. V. Vasiliu, pag. 147 (art. 31).

Deci nu numai materiile prime și mâna de lucru, ci costul întregei producții ș. a. și **cheltuelile generale de fabricație, cota-parte din amortismentul mașinilor și uneltelor și** *last not least* **spezele directe în legătură cu produsul fabricat,** ca patente licențe, taxe de lux și cifra de afaceri, etc. care toate intră direct sau indirect în costul produsului fabricat.

Cine ar putea susține cu succes că noțiunea de preț de cost variază după cum se aplică la stabilirea venitului net impozabil sau a beneficiului brut al impozitului excepțional. Cum la unul și același obiect nu se pot aplica **două măsuri,** urmează ca fiscul să revină asupra definiției incomplecte mai sus arătate și în conformitate cu dispozițiunile legii să dispună și la industrii scăderea prețului de cost, „astfel cum rezultă din registrele comerciale" rămânând excluse dela scădere numai cheltuelile de gestiune, așa cum de altfel se precizează lămurit în aceste instrucțiuni în ce privește Societățile de Asigurare.

In același timp ținem să facem o observațiune de ordin strict contabil. **La calcularea beneficiului brut total al întreprinderilor nu** este suficient a se lua în considerație **numai** cifra de afaceri și diferitele poziții cari compun cheltuelile de fabricație ale anilor respectivi, ci urmează a se

avea în vedere și mișcarea inventarelor, adică diferența dintre inventarul inițial și inventarul final de produse fabricate. Beneficiul brut nu este rezultatul formulei :

Cifră de afaceri — Cheltueli de fabricație (preț de cost) ci : Inventar final de produse + Cifra de afaceri. — (Inventar inițial + Cheltuelile de fabricație integrale).

Imprejurarea că aceste detalii contabile au fost omise din instrucțiuni poate da loc la vexațiuni și o aplicare nedreaptă a legii de către unele organe de control, care s'ar ține de litera și nu de spiritul legii și instrucțiunilor. Bineînțeles că este absolut necesar ca aceste inventare să fie calculate la adevăratul preț de cost, căci altfel pot da loc la plusuri sau minusuri de beneficiu brut.

Cum aceste inventare au fost desigur definitiv calculate după normele uzuale la apariția legii și instrucțiunilor dela 1 Aprilie a. c., este clar că dacă urmează să se mențină criteriile de calculare a prețului de cost din instrucțiuni, beneficiile brute vor fi mult sporite prin aceia că se vor taxa nu numai bneficiile brute ale mărfurilor vândute, ci și diferența ce ar rezulta din prețul de cost superior al mărfurilor nevândute aflate în stoc la inventarul de fine de an, întrucât acest preț de cost conține toate elementele constitutive, iar nu numai cele admise de instrucțiunile în chestiune.

Termenul de depunerea declarațiunilor de impunere la aceste beneficii a fost prelungit a doua oară până la 15 Iunie a. c. și ar fi bine ca instrucțiunile date cu privire la calcularea prețului de cost industrial să fie la timp completate, pentru a evita o recalculare dificilă a beneficiilor brute pe ultimii patru ani pe baza noilor criterii din instrucțiuni, cari nu corespund principiilor uzuale și după cum am văzut nici chiar instrucțiunilor fiscale de calcularea prețului de cost industrial din Legea Contribuțiilor directe.

S. M. BLUMENFELD

Subscrieți cu încredere la Împrumutul de Înzestrare al Țării.

Din nouile legiuiri fiscale

publicate în Monitorul Oficial No. 78 din 1 Aprilie 1940

LA IMPOZITUL DE ECHIVALENT

Prin art. 40 din legea măsurilor financiare excepţionale publicată în M. Of. Nr. 78 din 1/IV/1940, s'a adăogat următorul aliniat le art. 16 paragraful 3 din legea timbrului, relativ la impozitul de echivalent.

„La societăţile comerciale şi industriale se va ţine seama şi se va scădea din valoarea bunurilor imobile, amortizările după cifra totală înscrisă prin ultimul bilanţ al întreprinderilor".

Prin această modificare s'a făcut un act de mare dreptate comercianţilor şi industriaşilor impuşi la echivalent şi dacă în vremurile acestea grele când sunt atâtea nevoi de îmlipnit — mai ales pentru armată — se ţine totuşi seama de cererile juste ale contribuabililor, cu toţii suntem datori să arătăm toată gratitudinea noastră D-lui Ministru de Finanţe, dela care aşteptăm şi restul pentru desăvârşirea acestei opere de dreptate şi anume, la art. 16 punctul 3 al. 2 din legea timbrului unde e vorba de evaluare, să se ţină seama de valoarea iniţială de cost, acolo unde sunt acte scrise şi trecute în registre regulat ţinute, fără a se mai recurge la mijloacele de probaţiune arătate la art. 53 şi 60, care din experienţa impunerilor de anul trecut, s'a dovedit în majoritatea cazurilor vexatorii şi abuzive, dând loc la procese susţinute cu sacrificii din partea contribuabililor nevoiţi să ceară expertize, care au răsturnat evaluările fiscului.

Vom demonstra că e chiar în interesul fiscului să ţină seama de preţul de cost, aşa cum rezultă din registre.

Astfel presupunem că o Societate industrială cu un capital de 40.000.000 lei, şi rezerve legale 20.000.000 lei are investiţiuni amortizate în valoare de lei 100.000.000 dar fiscul prin mijloacele de probaţiune arătate mai sus, le supraevaluează la 140.0000.000 lei.

Această societatea dădea până acum un dividend de 20%, beneficiul impozabil fiind de 10.000.000 lei.

Ce face această societate? Să facă apel, vor spune unii. Noi însă spunem nu. Plăteşti în primul an acest impozit de

0,20% în plus la 40.000.000 lei care face 80.000 lei, căci altfel ca să te judeci trebue să plăteşti onorar de avocat destul de mare, cel puţin 20.000 lei cheltueli de expertiză, timbre, etc., şi abea se poate întâmpla să nu câştigi, adică să rămâie cu un plus de cheltueli aproape egale cu acest impozit. Şi de plătit tot plăteşti, căci după legea contribuţiunilor directe urmărirea nu e suspendată de faptul că ai apelat o impunere.

Inregistrăm deci această supraevaluare prin debitul contului de investiţiuni şi creditâm capitalul cu 40.000.000 lei. Emitem noui acţiuni, pe cari le dăm gratuit acţionarilor una nouă la una veche, acţionarii plătind doar cheltuelile.

Pentrucă fiscul nu mai poate face nici o obiecţiune asupra acestei supraevaluări, fiind făcută chiar de el, trebue să admită şi amortizări la această supraevaluare fiindcă doar se plăteşte şi impozitul de echivalent şi aci nu mai este cazul despre care am vorbit în art. din numărul pe Martie a. c. şi facem deci 10% amortisment. In acest caz beneficiul impozabil scade dela 10 la 6 milioane lei, volumul afacerilor rămânând aceleaşi.

Impozitul comercial — industrial, la elementar şi adiţionale e proporţional, dar complimentarul e progresiv, cota de impunere variind după rentabilitatea capitalului, adică după raportul dintre capital împreună cu toate rezervele şi beneficiul net, fără rezervele prevăzute de art. 32.

In ipoteza I, când înregistrările rămân aşa cum sunt stabilite după registre, vom avea următoarea impunere:

Elementar 7% la 10.000.000 lei	Lei:	700.000.—
Impozit Apărarea Naţională 7%	Lei:	700.000.—
Adiţional: Judeţ 2, Comună 2, acţ. Sanit. 3, Cam. Comerţ 1, Inc. agric. 0,50, Asig. comerc. 1, Drumuri 2 lei		
Total 11½% adică .	Lei:	1.150.000.—
Complimentar.		
La 40.000.000 lei capital şi 20.000.000 lei rezerve legale deci la totalul de 60.000.000 lei beneficiul de 10.000.000 reprezintă o rentabilitate de 16,66% şi deci după cota de la art. 42 este impozabilă cu 2,½% adică . .	Lei:	250.000.—
Va plăti deci impozite directe	Lei:	2.800.000.—

In ipoteza II având beneficiul numai 6.000.000 lei impunerea se va prezenta astfel :

Elementar 7% la 6.000.000 lei	Lei :	420.000.—
Apărarea Națională 7%	Lei :	420.000.—
Adiționale 11½%	Lei :	690.000.—
Complimentar.		
La 80.000.000 lei capital și 20.000.000 lei rezerve legale deci la totalul de 100.000.000 lei reprezintă o rentabilitate de 6% și deci nu e impozabil fiindcă minimum trebue să fie 10%.		
Va avea de plătit. . .	Lei	1.530.000.—

Deci ca să încasezi numai într'un an 80.000 lei imopzit de echivalent fiscul perde aproape 1.300.000 lei la impozitul comercial-industrial.

Dar în anul al doilea baza impozabilă scade cu 4.000.000 care s'a amortizat și în fiecare an va încasa tot mai puțin la echivalent până la complecta amortizare iar la impozitele directe va pierde timp de 10 ani aproape 13.000.000 lei.

Și pe lângă pierderea dela impozitul comercial-industrial va pierde și la impozitul mobiliar asupra dividendului, căci în loc să se dea 8.000.000 lei se dă numai 4.000.000 lei dividend, deci impozitul este de 24% la elementar plus 5½% supra cotă = 28,18% în total lei 1.127.200 anual, pe care îi va pierde timp de 10 ani.

Taxa de 0,50% asupra acțiunilor la purtător.

Prin art. 2 dn legea pentru sporirea impozitelor pe acte și fapte juridice (legea timbrului) la art. 17 după tariful de taxare a succesiunilor se adaugă un aliniat nou :

„Impozitul de mai sus se înlocuește pentru transmisiunile prin deces a acțiunilor cu titlu la purtător, cu o taxă anuală de 0,50%, care se va așeza asupra valorii acțiunilor după cum urmează :

„Pentru acțiunile cotate la bursa oficială, după cursul la „care acțiunile au figurat ca încheiate sau cerute la sfârșitul „anului precedent în cota oficială a bursei cuprinzând strigă-„rile de sfârșit de an ;

„Pentru acțiunile cotate numai în târgul liber sau neco-„tate, după valoarea ce se va fixa de Ministerul Finanțelor, la

„cererea societății, pe ultima zi a anului precedent, conform „normelor stabilite de art. 53, lit. h. alin. 1, 2, 3.

„Când nu sunt cotate la bursă și nici nu au produs venit, „după valoarea declarată de societate.

„Impozitul se va plăti de societăți în contul acționarilor „respectivi până la finele lunii ce urmează aceleia în care „bilanțul a fost aprobat de adunarea generală. Societățile al „căror bilanț pe anul 1939 a fost aprobat înainte de publica- „rea prezentei legi, vor plăti impozitul în termen de 30 zile de „la publicarea legii.

„Sumele astfel debursate de societăți vor fi reținute de „acestea cu ocazia plății dividendului, societățile având pen- „tru recuperarea lor și facultatea de a recurge la procedura „prevăzută în codul de comerț pentru împlinirea vărsăminte- „lor de capital datorat".

Dar aci se pun mai multe chestiuni, care trebuesc lămurite și unde nu e text de lege precis pentru ca formalitățile să fie mai ușoare și să nu se împiedice circulația acestor acțiuni să se dea lămuririle necesare.

Este vorba de acțiunile cari nu produc venit. Deci nu ai de unde să-i reții acționarului.

Neplata acestei taxe se consideră după legea de față ca neefectuarea vărsământului integral și atunci codul de comerț vechi la art. 170 spune că:

„Societatea osebit de acțiunea ei contra subscriitorilor și „contra cesionarilor pentru plată, poate vinde acțiunile pe pre- „țul curent, în riscul și contul acționarului . . . . .

„Când vânzarea nu se va putea face din lipsă de cumpă- „rători, societatea va putea să declare acțiunea ajunsă la sca- „dență și să rețină vărsămintele făcute în contul ei sau să „exercite contra subscriitorilor și cesionarilor drepturile ce „derivă din obligațiunile ce și-au luat".

Această măsură e operantă numai atunci când într'adevăr acționarul chemat la plata ultimului vărsământ nu-l depune și cum acțiunile nu se eliberează decât după efectuarea vărsă- mintelor integrale, acționarul neavând asupra lui decât un cer- tificat provizoriu iar acțiunile fiind în mâna societății, le poate vinde, dar în cazul nostru de față, când acțiunile sunt în mâna acționarului și el nu vrea să plătească cum îi poți vinde acțiu- nile ?

Iată deci o lacună în vechiul cod de comerț care se înlătură în oarecare măsură prin noul cod de comerț la art. 199.

După acest articol consiliul de administrație poate decide anularea acțiunilor iar în locul celor anulate se emit altele purtând aceleaș numere și cari vor putea fi vândute prin Sindicul Bursei de valori.

Făcând abstracție de faptul că aceste formalități sunt destul de greoaie și costisitoare care ar duce fatal la îngreunarea operațiunilor de circulație a acestor valori, după urma căreia fiscul ar pierde mai mult decât ar câștiga din această taxă, dar până una alta noul cod comercial nu a intrat în vigoare decât parțial și nu în partea ce ne interesează.

Ne permitem să dăm următoarea sugestie :

Să se adauge un aliniat prin care să se specifice că acțiunile la purtător cari nu dau venit nu pot circula decât cu viza societății emițătoare, că nu sunt grevate de nici o datorie. Această certificare poate fi legalizată de sindicul bursei de valori care ar trebui să fie înștiințat de către societatea respectivă de toate datoriile ce grevează acțiunile, formalitate necesară ca să nu se falșifice certificările societății.

Se va ține deci la sindicul bursei de valori aceiași evidență pe care o ține grefa tribunalului de notariat pentru bunurile imobile.

I. TĂCUTU
Șef contabil ziarul „Universul"

„CARPATINA"
SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNEASCĂ
PENTRU INDUSTRIA FORESTIERĂ
CAPITAL LEI 125.075.000
BUCUREȘTI. — STR. DR. BACALOGLU Nr. 4
TOATE PRODUSELE FORESTIERE

Contabilizarea valorilor, drepturilor şi obligaţiunilor

— cu aplicaţie specială la fabricile de zahăr —

VII

In continuarea ciclului de articole privitoare la un cadru de contabilitate industrială, început în cursul anului trecut, ne vom ocupa acum de conturile de valori circulante şi de conturile de persoane.

CAPITOLUL VII. CONTURILE DE VALORI CIRCULANTE

Potrivit sistemului expus în articolele noastre precedente *), am dat conturilor de valori circulante, cifra indicativă 7.

Accentuăm asupra noţiunii de valori *circulante*, pentru a le deosebi de celelalte feluri de valori, cum ar fi investiţiile în imobile şi maşini, care reprezintă capitalul *fix* şi pe care le-am analizat în articolul „Contabilizarea investiţiilor, amortizărilor şi rezervelor".

Valorile circulante sunt date în grija unor gestionari : casier, portofolier, magaziner, etc. şi care răspund pentru gestiunile ce le-au fost încredinţate.

7.000. — CONTURI DE VALORI CIRCULANTE

7.100. — CASA

7.110. — **Casa Centralei.**
7.111. — Casa Mică a Centralei.
7.120. — **Casa Fabricii.**
7.112. — Casa Mică a Fabricii.

7.200. — VALORI DE PORTOFOLIU

7.210. — **Efecte publice.**
7.220. — **Acţiuni.**
7.230. — **Cupoane.**
7.240. — **Efecte de primit.**

*) Revista Generală de Comerţ şi Contabilitate Nr. 3, 5, 6—7, 8, 9, 12 din 1939.

7.300. — MATERIALE PENTRU CULTURA

7.310. — **Sămânță.**
7.320. — **Ingrășăminte.**

7.400. — MATERIALE PENTRU FABRICAȚIE ȘI INTREȚINERE

7.410. — **Piatra de var.**
7.420. — **Uleiuri și unsori.**
7.430. — **Pânză de filtru.**
7.440. — **Diverse chimicale.**
7.450. — **Curele.**
7.460. — **Materiale electrice.**
7.470. — **Decoloranți.**
7.480. — **Ambalaj.**
7.481. — Saci.
7.482. — Lădițe.
7.483. — Cartoane.
7.490. — **Diverse materiale.**

7.500. — COMBUSTIBIL

7.510. — **Păcură.**
7.520. — **Cocs.**
7.530. — **Lemne.**

7.600. — ZAHAR

7.610. — **Zahăr tos.**
7.620. — **Zahăr sorturi.**

7.700. — SUBPRODUSE

7.710. — **Borhot.**
7.711. — Borhot umed.
7.712. — Borhot uscat.
7.720. — **Melasă.**
7.730. — **Spumă de var.**

7.800. — CHELTUELI ASUPRA CAMPANIEI VIITOARE

7.900. — ALTE VALORI CIRCULANTE

Casa și valorile de portofoliu sunt administrate deobicei într'o întreprindere industrială, de o singură persoană : casierul. Asupra mecanismului de funcționare al acestor conturi nu mai insistăm, el fiind îndeobște cunoscut.

In contul CASA, am făcut patru subdiviziuni : Casa centralei, Casa mică a centralei, Casa fabricii și Casa mică a fabricii, în vederea ușurării administrării banilor.

In contul VALORI DE PORTOFOLIU am cuprins — în subconturi diferite — atât efectele publice, acțiunile și cupoanele, cât și efectele de primit, pe care le-am considerat deasemeni ca ușor lichidabile dat fiind caracterul lor de circulație.

Trecem acum la alte trei conturi mari, ale căror valori sunt administrate de șeful Magaziei Aprovizionării : materialele pentru cultură, materialele pentru fabricație și combustibilul.

Contul MATERIALE PENTRU CULTURĂ se debitează la intrarea acestora în magazie și se creditează pe măsura eliberării lor, diverșilor cultivatori.

Conturile MATERIALE PENTRU FABRICAȚIE ȘI INTREȚINERE și contul COMBUSTIBIL au aceiași funcțiune fiind creditate în timpul campaniei pe baza registrului de decadă care indică materialele și combustibilul, intrate în fabricație. In restul anului se creditează cu elementele care au servit la întreținerea fabricii.

In ceeace privește debitarea celor trei conturi precedente nu trebue să insistăm asupra faptului că se trece în debitul lor nu numai prețul de cost al materialelor, ci și toate cheltuelile care încarcă valoarea acestor materiale până la intrarea lor în magazie.

Conturile ZAHĂR și SUBPRODUSE reprezintă valori administrate de șeful Magaziei de Zahăr și Subproduse.

Aceste conturi se debitează cu prețul de cost industrial, așa cum rezultă din cheltuelile care intră în calculul prețului de cost al produselor finite, reprezentate de conturile dela 1.100 până la 2.900 inclusiv *). Se cuprinde așa dar aci :

1) *prețul de cost al materiei prime,* format din costul sfeclei și al tuturor cheltuelilor de contractare, cultură, recepție, transport și manipulare privind sfecla până la intrarea în fabrică, și

2) *prețul de cost al fabricației,* format din materiale, combustibil, ambalaj și mâna de lucru, inclusiv accesoriile la salariile lucrătorilor, impozite pe salarii și cotizații la Casa Asigu-

*) Vezi „Schema prețului de cost în industrie". Rev. Generală de Comerț și Contabilitate, nr. 9 din Septembrie 1939.

rărilor Sociale ; deasemeni salariile personalului tehnic superior, cheltueli cu întreţinerea fabricii şi a maşinilor, a atelierelor şi uneltelor, a laboratorului şi a biroului tehnic, precum şi amortizarea investiţiilor pentru fabricaţie.

Creditarea acestor conturi se face cu preţul de *vânzare* al zahărului şi suproduselor. La încheerea bilanţului, aceste conturi se mai creditează cu valoarea zahărului şi subproduselor aflate la inventar.

Soldurile conturilor ZAHAR şi SUBPRODUSE, formează venitul brut care va fi trecut în contul 5.700 REZULTATE DE LA ZAHAR ŞI SUBPRODUSE, care la rându-i se soldează prin PROFIT ŞI PIERDERE.

* * *

O mică paranteză este necesară pentru a lămuri noţiunile de venit brut şi venit net.

Prcum am arătat până acum, prin venit brut se înţelege diferenţa între preţul de vânzare şi preţul de cost industrial (costul materiei prime + costul fabricaţiei). Venitul net îl obţinem dacă din venitul brut scădem cheltuielile de administraţie, cheltuielile de comercializare şi impozitele.

Definiţiile de mai sus, sunt indicate de teorie şi de practică. Insă în mod special pentru industria zahărului, o deviere dela aceste definiţii se impune, întrucât fabricile de zahăr plătesc o taxă de consumaţie asupra fiecărui kgr. de zahăr vândut, care *taxă reprezintă circa 50% din preţul de vânzare al zahărului.* Având în vedere existenţa acestei taxe enorme pe care fabrica o plăteşte fiscului şi care *în nici un caz nu poate fi considerată ca beneficiu,* este necesar ca *din venitul brut să scădem taxa de consumaţie.*

In consecinţă, venitul brut *real* în industria zahărului, îl obţinem dacă din preţul de vânzare scădem : 1. costul materiei prime, cu toate cheltuelile asupra sfeclei până la intrarea acesteia în fabrică ; 2. costul fabricaţiei astfel precum l'am arătat mai sus, şi 3. taxa de consumaţie.

* * *

Contul CHELTUELI ASUPRA CAMPANIEI VIITOARE este tot un cont de valori, deşi la prima vedere pare că trebue să intre în grupele de cheltueli. Totuşi, după cum îl arată şi numele, este un cont care nu priveşte campania în curs, ci care va influenţa preţul de cost al anului viitor. In consecinţă aceste

cheltueli vor fi considerate pentru bilanțul în curs, ca fiind *valori* existente și care valori vor redeveni *cheltuieli* în anul următor.

Asupra noțiunilor de valoare, cheltuială actuală pentru producerea unor valori viitoare, precum și asupra problemei dacă o cheltuială poate fi consideată ca pagubă, există o serie întreagă de teorii despre care nu este cazul să ne ocupăm acum. Ne rezervăm să tratăm aceste interesante chestiuni într'un alt articol.

Contul 7.900, — a fost intenționat rezervat pentru ALTE VALORI CIRCULANTE, care pot interveni într'o contabilitate industrială.

CAPITOLUL VIII. CONTURI DE PERSOANE

In conturile de persoane se contabilizează drepturile și obligațiile pe care le are întreprinderea față de terți.

Determinarea acestor conturi s'a făcut cu cifra indicativă 8.

8.000. — CONTURI DE PERSOANE

8.100. — CULTIVATORI
- 8.110. — **Sindicate, Cooperative și Bănci Populare.**
- 8.120. — **Cultivatori mari.**
- 8.130. — **Cultivatori mici.**

8.200. — CLIENȚI
8.300. — PERSONALUL SOCIETAȚII
8.400. — ALTE CONTURI DE PERSOANE
8.500. — COMERȚUL ZAHĂRULUI CT. ORDINARIO
8.600. — BĂNCI
8.700. — FURNIZORI
8.800. — EFECTE DE PLATĂ
8.900. — DIVERȘI.

Primul cont de persoane și cel mai important în contabilitatea unei fabrici de zahăr, este contul CULTIVATORI. Acest cont se debitează cu : valoarea sămânții și îngrășămintelor eliberate cultivatorilor, cu avansurile plătite, cu timbre și impozite la contracte, creditându-se pe de altă parte cu valoarea sfeclei predate, cu bonificare pentru sămânță și îngrășămintele ce se cuvin cultivatorului, precum și cu valoarea zahărului ce i se eliberează conform convenției.

Cultivatorii au fost împărţiţi în următoarele categorii: cooperative şi bănci populare, cultivatori mari şi cultivatori mici. Aceste demarcaţiuni sunt foarte importante la stabilirea bugetelor şi situaţiilor lunare în timpul campaniei.

Funcţiunea contului CLIENŢI este cunoscută.

Contul PERSONALULUI SOCIETĂŢII se debitează cu avansurile acordate funcţionarilor şi se creditează cu depunerile acestora.

Contul 8.400 a fost intitulat ALTE PERSOANE şi include un număr oarecare de conturi de persoane.

Aceste patru conturi au deobicei un sold debitor, deşi între subconturile respective pot exista unele subconturi creditoare.

COMERŢUL ZAHARULUI ct. ORDINARIO, este contul care colectează toate soldurile celorlalte conturi existente între fabrica de zahăr şi biroul comun de vânzare. Acest cont este neutru, putând fi debitor sau creditor după felul operaţiilor făcute în cursul anului.

In articolul următor vom arăta, în cadrul conturilor tranzitorii, care sunt conturile „Comerţului Zahărului" care funcţionează în decursul anului şi care se soldează prin CT. ORDINARIO.

Conturile BANCI, FURNIZORI şi EFECTE DE PLATA sunt conturi care reprezintă pe terţi creditori şi în care se contabilizează drepturile acestora, care vor fi ulterior satisfăcute.

Contul DIVERŞI înglobează operaţiuni de debitări şi creditări izolate ale unor terţi cu care întreprinderea lucrează rar.

Ca încheere ţinem să precizăm că atât conturile de valori circulante cât şi cele de persoane *nu* sunt producătoare de rezultate, operaţiunile înregistrate aci fiind doar auxiliare ale scopului principal al întreprinderii: producerea zahărului. Anumite pierderi ocazionate de raporturile cu terţii (pierderi la clienţi, etc.) sau de administrarea valorilor circulante — ca de pildă mici lipsuri inerente manipulaţiei — sunt cu totul întâmplătoare. Aceste pierderi sunt uzuale şi nu ţin de esenţa afacerii.

* * *

In articolul următor ne vom ocupa de conturile tranzitorii, statistice, de ordine şi de conturile de evidenţă.

Drd. MILU MARCUSSOHN

Asigurarea de inactivitate a întreprinderilor

Deși asigurările au luat în țara noastră o desvoltare mereu crescândă, totuși în privința înțelegerei acestui domeniu de activitate comercială, nu s'au realizat progrese deosebite.

Pentru popularizarea, chiar a celor mai importante și mai uzitate ramuri de asigurare, mai este necesară multă muncă din partea profesioniștilor în asigurări.

Multe persoane care prin pregătirea și ocupațiunile lor ar trebui să cunoască mai deaproape ramurele principale de asigurare, sunt străine de ce este „asigurarea".

Conducătorii de întreprinderi, sau auxiliarii acestora, trebue să aibă cunoștințe mai aprofundate în materia asigurărilor, așa cum sunt practicate de societățile de asigurare și din această considerație doresc, în rândurile ce urmează, să dau câteva explicațiuni asupra ramurei de asigurare denumită greșit „asigurare de șomaj" sau „pierdere de profit" care este de fapt o asigurare a pierderilor suferite prin neactivitatea după incendiu și care este foarte puțin practicată și cunoscută în țara noastră.

S'ar părea că „asigurarea de neactivitate" privește pe salariați și este o asigurare a lor pentru riscul de a rămânea fără de lucru. In realitate este o asigurare a patronului și se referă la acoperirea pierderilor ce le are de suferit o intreprindere industrială sau comercială, atunci când din cauza unui incediu, intreprinderea nu-și poate continua activitatea un timp mai mult sau mai puțin îndelungat.

Așa cum un proprietar își poate asigura, pe lângă valoarea propriu zisă a clădirei, și chiriile, ce până la reconstruirea imobilului distrus de incediu, nu le-ar mai putea încasa, tot astfel și o intreprindere industrială sau comercială își poate asigura acoperirea cheltuelilor și chiar a venitului ce l'ar avea de pierdut prin lipsa de activitate a stabilimentului distrus de incediu.

Incediul pricinuește o distrugere de bunuri imobiliare sau mobiliare, o pierdere de activ, dar ulterior incediului, ulterior distrugerei mașinilor, clădirilor, instalațiunilor, materiilor prime sau a mărfurilor, întreprinderea mai are de su-

portat o serie întreagă de cheltueli și pierderi ce pot fi mai mari decât pagubelee pricinuite direct prin incendiu.

Se poate spune că riscul de neactivitate este riscul pierderei prevederilor bugetare ale întreprinderii, așa încât, dacă asigurarea de incendiu acoperă avutul format din bunuri, asigurarea „pierderei de profit" reprezintă protecția financiară a întreprinderei. Intreprinzătorul merge mână în mână cu societatea de asigurare, împotriva riscurilor, cari pot periclita existența întreprinderii.

Polița de asigurare de neactivitate în urma incendiului despăgubește : 1. pierderea profitului suportată în timpul întreruperei sau împiedicărei de a lucra (corespunzătoare cifrei de afaceri raportată la perioada încetărei lucrului) ținându-se seama și de faptul cum câștigul net se repartizează asupra întregului an, căci în unele întreprinderi, câștigul nu este uniform, ci la anumite epoci, este mai mare sau mai mic ; astfel se are în vedere cum cade perioada de neactivitate în una sau alta din aceste epoci.

2. **Urcarea prețului de cost, provocată în urma unei astfel de întreruperi.** Urcările prețului de cost sunt suportate cu scopul de a se menține cifra de afaceri corespunzătoare perioadei celor 12 luni anterioare incendiului.

3. Cheltuelile Generale stabile, adică acele cheltueli ce-au continuat a greva întreprinderea și în perioada de nefuncțiune, cum ar fi : chirii, impozite, amortizări, prime de asigurare, porto, rechizite, iluminat, căldură, salariile personalului dela secția comercială, direcțiunea, consiliul de administrație, censori, contencios, pază, reclame, taxe de patente și mărci înregistrate, dobânzile la sumele datorate de întrprindere, expediția, materialele și modelele uzate, comisioane, pensii, etc.

In ce privește amortizarea, cred necesar să precizez că este vorba nu numai de diferența rezultată între sumele ce societatea de asigurare le plătește pentru clădirile, mașinile și instalațiunile distruse de incendiu (în baza poliței de incendiu) și valoarea „din nou" a tuturor acestor clădiri, mașini și instalațiuni, ci și de amortizările ce în general o întreprindere înțelege să și le facă din venitul ei după un an de activitate.

Se înțelege că răspunderea totală a asiguratorului cu

privire la consecințele oricărui incendiu, nu va depăși suma ce ar trebui să fie plătită în cazul când întreprinderea s'ar fi oprit complect din cauza incendiului și pentru timpul de un an asigurat.

Riscul de inactivitate, considerat complimentar riscului de incendiu, este mult mai periculos, deoarece un incendiu chiar parțial și lipsit de importanță, din punctul de vedere al despăgubirilor ce ar reclama, poate pricinui o neactivitate îndelungată, chiar totală, paralizând mersul întregei întreprinderi. De ex: distrugerea centralei electrice, la întreprinderile cu instalație proprie, singura în măsură de a deservi funcționarea mașinilor, sau distrugerea materiilor prime, modelelor, etc.

Suma de asigurat drept eventuală „pierdere de profit" poate avea ca bază:

1. ultimul exercițiu finaciar sau
2. o medie a ultimilor ani sau
3. o evaluare a anului curent.

In Franța se obișnuește a se asigura un procent de 10% suplimentar valorilor asigurate pentru incendiu. Cum însă, precum am mai arătat, între dauna de incendiu propriu zisă și consecințele ulterioare pot fi diferențe însemnate, este recomandabil a se asigura o sumă independentă, care să reprezinte realmente eventualele pierderi pricinuite de nefuncționarea întreprinderei.

Sistemul acesta de a asigura pentru „pierdere de profit" sume independente de valoare investițiilor, este sistemul englez.

Pentru riscul de neactivitate, societățile de asigurare percep o primă ce nu depășește mult prima de incendiu a întreprinderei respective.

In împrejurările actuale, când repunerea în funcțiune a unei întreprinderi, necesitând un import de mașini, materiale sau materii prime, ar prelungi perioada de neactivitate, societățile de asigurare acoperă riscul acesta cu o excesivă prudență.

HORIA GROSU
Expert-contabil

Rugăm pe D-nii autori să ne trimită la Redacție Str. Teilor Nr. 12, Bucureşti I, lucrările d-lor, spre a le recenza.

Înțelesul și evoluția noțiunii de raționalism economic *)

Nicklisch analizează separat noțiunea câștigului și cea a raționalismului economic. Făcând deosebirea între circulația internă și cea externă a valorilor întreprinderii, acest distins autor ne spune clar că, valoarea bunurilor produse în exploatare este dependentă de procesul de fabricație și de alcătuirea organizației technice, pe când câștigul este rezultanta pozitivă a activității externe a întreprinderilor. Desfășurarea muncii în exploatare este dominată de raționalismul economic, măsurătoarea principală supremă pentru ea fiind posibilitatea maximă de a produce bunuri. De aici rezultă, susține Nicklisch în contrazicere cu părerea lui Schmalenbach, că nu câștigul este hotărâtor pentru raționalismul economic, ci tocmai invers : raționalismul economic hotărește câștigul.

Din punct de vedere al unei comparații obiective a ideilor lui Nicklisch și Schmalenbach, ajunge **Lieîmann** la concluzia că, în fond ideea ambilor autori urmează acelaș scop, anume stabilirea gradului raționalismului economic, deosebirea fiind dată prin punctul de plecare diferit și prin metoda de a atinge scopul propus. Nicklisch caută să găsească o expresie comensurabilă pentru a putea găsi gradul raționalismului economic, găsând această expresie în domeniul procesului de producție al exploatării. Pentru el există o normă economică, o lege dominantă a raționalismului economic, care este la baza oricărei activități economice. Astfel, ideea lui Nicklisch pleacă **à priori** dela procesul de producție spre bilanț, pecând Schmalenbach urmează drumul invers **à posteriori**, având ca punct de plecare bilanțul, pe baza căruia — prin cifra câștigului, — vrea să judece raționalismul economic **(Heuschneider).**

In acest mod ni-se oferă un aspect nou și totodată o față nouă, în evoluția noțiunii de raționalism economic,

*) Vezi Revista de Comerț și Contabilitate Nr. 8, 10, 11 din 1939 și Nr. 4 din 1940.

tază corespunzătoare cercetărilor analitice în domeniul științei economiei întreprinderilor.

Pentru exprimarea exactă a gradului raționalismului economic, am văzut că nu putem lua — și aceasta în contrazicere cu Schmalenbach, — drept punct de plecare câștigul, mărime care are un alt domeniu de aplicare practică, anume cel al bilanțului, la stabilirea rentabilității. Rentabilitatea reprezintă rezultatul realizat de întreprindere — un rezultat care se prezintă ca un conglomerat de origină heterogenă — și este în acelaș timp un metod practic din sfera bilanțului. In această calitate nu poate fi confundată cu noțiunea de raționalism economic, care își are dominația sa asupra tuturor evenimentelor și întâmplărilor economice din întreprindere. O anchetă făcută în Statele Unite pentru a putea examina situația în viața practică economică în această direcție, aduce cu toată tăria confirmarea acestor păreri teoretice. Astfel, în șase branșe mari de industrie americană, izvoarele de pierdere nu se datorau atât persoalului și influențelor pieții, cât lipsei de organizație și raționalizare a procesului de producțe în exploatare.

Din cele de până aici se poate constata în privința evoluției noțiunii de raționalism economic în știința economiei întreprinderilor că, această noțiune are două aspecte bine distinse : unul abstract și unul concret. Pe lângă noțiunea raționalismului economic ca lege economică, vedem raționalismul economic al activității unice sau a unei părți din exploatare ; activitatea unică și părțile unice ale întreprinderii, trebue să se supună supremației raționalismului economic, ceeace am văzut că a fost deja precizat de marele economist Adolph Wagner.

Noțiunea de raționalism economic devine astfel o noțiune de înțeles vast și una de înțeles mai restrâns. Sistematizarea acestor noțiuni însă, pretinde o grupare adecată după înțelesul pe care-l are fiecare noțiune. Acest fapt l-a determinat pe **Lehmann,** unul din cunoscătorii cei mai moderni ai problemei, să creeze un „sistem de subnoțiuni de raționalism economic al producției", sistem care a fost apoi și mai mult desvoltat de către discipolul său, Eduard **Böhner.**

Punctul de plecare îl formează definiția concretizată a raționalismului economic sub raport aritmetic :

$$\text{Raț. economic} = \frac{\text{Folos}}{\text{Efort}} \text{ (Lehmann) și} = \frac{\text{Realizare}}{\text{Sacrificiu}} \text{ (Böhner)}$$

ceeace nu însemnează altceva, decât un raport, o comparare a sacrificiului adus față de efectul realizat.

Böhner imprimă două noțiuni noui și anume „atitudinea tehnică" pentru activitatea economică tehnică și „atitudine comercială", pentru activitatea economică, desfășurată de întreprindere în legătură cu piața. Atitudinea tehnică înseamnă obținerea unei perfecțiuni cât mai mari la realizarea unei lucrări, sau, cu alte cuvinte, obținerea unui grad cât mai mare de aptitudine în privința conținutului, scopului și a formei bunului produs. „Scopul atitudinei comerciale este atingerea de prețuri favorabile, atât la procurare, cât și la desfacere, exploatându-se situația cea mai avantajoasă care se oferă pe piață". De aici rezultă ca axiomă dominantă că, o exploatare, **va fi judecată de noi după raționalismul economic al atitudinei tehnice și comerciale a oamenilor cari își desfășoară în ea activitatea lor.**

Această idee de bază ne oferă posibilitatea de a judeca deci raționalismul economic integral al unei unități sau formațiuni economice totale (cum este întreprinderea), idee care ne conduce ușor în a afirma că, și însuși rezultatul întreprinderii totale, **deci rentabilitatea, nu este altceva, decât raționalismul economic total al întreprinderii.** Acest aspect nou în evoulția noțiunii de raționalism economic ni-se înfățișează prin următoarele raporturi aritmetice în număr de cinci :

	Felul raționalismului economic:	
	In spațiu (static)	In timp (dinamic)
1. $\frac{\text{Cantitate}}{\text{Cantitate}}$	= Calitate tehnică	sau prestație tehnică.
2. $\frac{\text{Cantitate}}{\text{Valoare}}$	= Raționalitate tehnică	„ productiv. tehnică.
3. $\frac{\text{Valoare}}{\text{Valoare}}$	= Raționalitate economică	„ „ econom.
4. $\frac{\text{Valoare}}{\text{Cantitate}}$	= Raționalitate comercială	„ „ comerc.
5. $\frac{\text{Preț}}{\text{Preț}}$	= Grad de calitate comerc.	„ prestație comerc.

Expresiunea „productivitatea economică" înseamnă după Lehmann și Böhner, însăși expresiunea rentabilității, adică raportul $\frac{100 \times \text{rezultat}}{\text{Capital}}$, spre confirmarea celor de mai înainte.

Noțiunea de raționalism economic este văzută astfel în sens concret, arătând o scară vastă de aplicație, ajungând totodată să fie noțiunea concretă în exprimarea unei însușiri economice a fenomenului cercetat, pentru care dă cifre analitice, comparative.

In mod recent și **Melleriowicz** distinge mai multe noțiuni de raționalism economic, distingând următoarele „ordine de grade" : 1. Grad de efect tehnic sau productivitate. 2 Grad de prestație economică sau raționalism economic și 3. Grad de prestațiune financiară sau rentabilitate. Dar Mellerowicz accentuiază în acelaș timp că, între raționalism economic și rentabilitate există legături, dar între aceste noțiuni nu este nici o „dependență funcțională", fapt care vedem că, la Böhner nu se amintește deloc, cu toate că și Nicklinsch în 1922 a pronunțat deja acest adevăr.

Concluzia ce o putem trage din aceste cercetări în legătură cu noțiunea de raționalism economic, este că, cercetăaorii cei mai moderni ai problmei, caută concretizarea cât mai vastă a noțiunii abstracte, ajungând la o exprimarea exactă aritmetică în măsurarea și compararea unui act sau fenomen economic.

Paralel cu aprofundările științei economiei întreprinderilor în acest domeniu, s'a desvoltat însă și un curent recent înprivința precizării noțiunii de raționalism economic, ca lege economică generală, un curent bazat pe o concepție umană, etică-socială. Această concepție, caută linia de unire a tendințelor egoistice, individuale, cu tendințele altruistice, îndreptate spre apărarea intereselor sociale. In această privință se și arată deja o tendință pronunțată în Statele Unite, care tinde la educarea etică a întreprinzătorului, pe lângă educarea sa specială economică.

Bazat pe aceste idei și Nicklisch enunță în a sa „Die Betriebswirdschaft" din 1932 necesitatea unei atitudini etice în conducerea întreprinderilor, ducând o luptă literară contra tendinței de profit pur materiale și egoistice ale întreprinzătorului.

Fără ca să ne ocupăm de aceste tendințe, cari scot noțiunea de raționalism economic din domeniul științei întreprinderilor, putem afirma și noi cu **Hellauer** că, în ordinea economică actuală, interesul economic privat sub supremația raționalismului economic, trebue să fie ghidul competent în privința atitudinei întreprinzătorului unic. Exploatarea va trebui să rămână neschimbată sub domnia legii economice și se înțelege dela sine că, orice activitate în aceasta, care se înfăptuește cu respectarea principiilor dictate în concrete de raționalismul economic, va avea repercusiunea sa sănătoasă asupra întregei economii naționale, din care întreprinderea face parte integrantă organică de prima importanță.

OSCAR SCHWARTZ
Profesor

Susțineți Armata prin subscrieri la Bonurile de înzestrare.

»MICA«

SOC. ANONIMĂ ROMÂNĂ MINIERĂ

CAPITAL SOCIAL LEI 350.000.000

Minele de aur: Ruda 12 Apostoli, Brad, Stănija

Mina de cărbuni: Țebea.

Carierele: Albești și Mateiași (Muscel).

Face orice afaceri miniere. Expertize și analize în laboratorii proprii

BUCUREȘTI, Calea Victoriei 63-69
Telefon 3.06-10

Anul petrolifer 1939

Pentru *a sublinia odată mai mult necesitatea înființării comisariatului general al petrolului* este de ajuns să citim statistica forajului și producției petrolifere pe ultimii cinci ani. (Moniteur du Pétrole Roumain).

In adevăr, dela o producțiune maximă de 2.500 vagoane țiței zilnic, în anul 1936, am ajuns astăzi la abia 1.600 vagoane cu toate că numărul sondelor a crescut la 2.275.

Faptul este cu atât mai grav, *cu cât numărul metrilor forați în loc să crească, după cum ar fi fost natural, (nu numai pentru perimetrele de exploatare, cât mai ales pentru cele de explorare), el scade tot mai mult, în fiecare an.* Chiar și productivitatea sondelor pe metru forat, *dela 47 tone în anul 1932, abia atinge 20 tone în cursul anului curent, ceeace înseamnă apropiată epuizare a straturilor.*

Iată de ce credem că Statul trebue să intervie *și să oblige marile Societăți petrolifere, în special cele cu capital strein, ca odată cu intensificarea exploatărilor pe terenurile cunoscute,* făcută pentru a nu pierde conjunctura actuală de prețuri excepționale, să *mărească și numărul sondelor de explorare, în diferite regiuni „probabil petrolifere" ale țării.*

Beneficiile realizate dela *„exploatare"* pot compensa investițiile și pierderile suferite cu ocazia explorării și punerii în valoare a nouilor regiuni petrolifere, care trebue să se mai găsească în România.

Rolul instituții, nou înființată, „A. C. E. X." va fi deosebit de important, deoarece deși n'au corespuns așteptărilor, sondele de explorare forate în anii trecuți, la Berzunț, Bacău (Steaua Română) — Garcina, Neamț, Horodnic-Rădăuți (Concordia) — Mălăești (Astra Română) și Surani-Prahova (Româno-Americană), noi totuși repetăm că mai sunt regiuni bogate, care abia așteaptă să fie puse în valoare, *mai puține* în județele renumite Prahova și Dâmbovița, *mai multe poate,* în *Buzău și Bacău,* unde s'au făcut prea puține încercări, din partea marilor societăți.

Aproape toate societățile petrolifere au realizat beneficii, (unele chiar destul de apreciabile), în cursul anului expirat, *deși numai două societăți au avut producțiunea în creștere.* Ast-

fel Columbia dela 423.000 tone saltă la 623.100 tone, pe când Redevența, dela 28.200 tone trece la 29.300 tone.

Toate celalte societăți au avut însă, producțiunea în scădere: *Astra Română* (în strânsă legătură cu trustul Royal Dutch) dela 1.461.000 tone scade la 1.367.900 tone. *Româno-Americană* (filiala trustului american Standard Oil) dela 900.300 tone la 780.000 tone.

Steaua Română, deși are o mică scădere de 13.800 tone, ajungând la 726.200 tone, totuși (pentru prima dată dela punerea în valoare a regiunii Bucșani), media lunară pe anul în curs, a acestei societăți, arată o tendință de creștere. Toate sondele forate la Țintea și Ceptura, au dat bune rezultate.

Aceiași mențiune și pentru societatea *„Unirea"* (în legătură cu Phoenix Oil, capital englez) care la rândul ei are producția anului trecut, în scădere 525.700 tone.

Mai bine se prezintă însă *Soc. Prahova* (cu capital italian) deși a înregistrat o mică scădere, în anul 1939. Cele 308.500 tone au fost obținute în bună parte din regiunea Gura Ocniței, care se știe că a adus prosperitatea nu numai acestei societăți dar și a Societății Concordia.

In foraj Soc. Prahova are sondele Nr. 92 și 93 Gura Ocniței precum și Nr. 125 Teiș, toate în județul Dâmbovița.

Trecem acum la societățile cu capital național în fruntea cărora see găsește *„Creditul Minier"*.

Datorită nouei conduceri, această societate își recapătă treptat, treptat, importanța deosebit pe care a avut-o și trebue să o mai aibă în desvoltarea industriei române de petrol.

Producțiunea în anul trecut a fost de numai 304.000 tone, față de 380.800 tone în anul 1938, totuși societatea și-a plătit o mare parte din datorii și are astăzi una din cele mai moderne rafinării (la Brazi) în perfectă funcțiune.

Cu toate că nu a început forarea nouilor sonde pe perimetrele, recent obținute dela Stat, totuși „Creditul Minier" arată acum o producție în creștere. Sondele Nr. 461 și 472 Moreni sunt gata să intre în producțiune. Urmează I. R. D. P. care a obținut rezultate bune la Merișor și Valea Costei (Dâmbovița). Producțiunea pe anul trecut a fost însă, în scădere: 143.300 tone față de 167.800 tone în 1938.

In prezent, forează 4 sonde și anume: Nr. 1 Răzvad, Nr.

211 Valea Costei, Nr. 78 Merişor şi (pe noul perimetru obţinut), Nr. 1 Pleaşa-Boldeşti.

Este de aşteptat credem, că odată cu intrarea în producţie a acestor sonde, media zilnică să depăşească cele 40—50 vagoane, zilnic înregistrate de această societate.

Mai citäm Soc. *Petrolul Românesc* cu 95.700 tone faţă de 110.400 tone în 1938 şi *I. R. M. (Subsolul Român),* care izbuteşte s'aibe aproape aceiaşi producţie, din anul precedent de 9.920 tone, de astă dată la preţuri, cu mult mai bune.

Va fi interesant de urmărit rezultatul ce-l vor obţine următoarele sonde: *Nr. 50 Floreşti* a soc. Petrolul Românesc, *Nr. 3 Măgurele* a Creditului Minier, *Nr. 1 Măneşti* a soc. Unirea, *Nr. 1 Berca* şi *Nr. 11 Doiceşti* a soc. Astra Română.

Cu toată scăderea preţului ţiţeiului din ultimele zile, (23.000 lei vagonul) noi reamintim dictonul: o sondă bună plăteşte zece rele.

In împrejurările actuale, *sporirea producţiunii de ţiţei, devine un imperativ naţional,* deoarece numai aşa vom putea asigura importul tuturor materiilor prime, de care are nevoe industria românească, după ce vom constitui însă, rezerve suficiente apărării noastre naţionale.

Cât priveşte procurarea devizelor libere necesare economiei naţionale, ajunge să examinăm statistica exporturilor pe luna Ianuarie 1940, pentru a vedea că din totalul de lei 2800 milioane, petrolul reprezintă mai mult de jumătate: peste 1500 milioane.

Rezultă deci, *că petrolul românesc constitue în prezent, cea mai bună marfă de schimb* şi datorită lui, *putem cumpăra de ori unde şi ori când, tot armamentul modern necesar vitezii noastre armate.*

DEM. A. RĂDULESCU

CONTABILITATEA „CERES"

ŞTIINŢIFICĂ, MECANICĂ şi LEGALĂ

Metoda „CERES" este: clară, exactă, rapidă, economică. Se realizează economie de timp şi bani. Asigură controlul automat şi bilanţul permanent.

Pentru prospecte, imprimate, devize, planuri de organizare şi informaţiuni a se adresa: **Constantin D. Dănilă** strada Aviator Gagea Nr. 28 b Cernăuţi

3

Inregistrarea angajamentelor

UN RĂSPUNS

In numărul de Aprilie al Revistei noastre 1940 a apărut un articol cu titlul de mai sus semnat de d-l Aur. Alexandrescu profesor de contabilitate.

Autorul se ocupă de conturile de Ordine și de Evidența care se întrebuințează pentru a înregistra comenzile în curs de executare.

D-sa explică :

„De pildă într'o comandă de materiale unui furnizor acel ce trebuie să îndeplinească angajamentul, este furnizorul, deci el trebuie să apară în Conturile de Evidență ca debitor al întreprinderii, cu executarea obligațiunii ce și-a luat pentru a livra materialul ce i s'a comandat ; iar pentru cazul unei comenzi primite din partea unui client, întreprinderea este aceia care trebuie să-și îndeplinească angajamentul luat de a executa comanda și a o livra la timpul fixat.

„Prin urmare, pentru cazul unei comenzi de materiale date unui furnizor, Contabilitatea întreprinderii va trebui să înregistreze :

Diverși furnizori pentru materiale comandate = Materiale comandate iar pentru comenzile primite înregistrarea evidenții acestor comenzi va fi :

Comenzi de executat = Diverși clienți pentru comenzi.

Iată de ce nu am putut să înțeleg o situație a unei întreprinderi care avea la Conturile de Evidență :

In partea Activului : Materii prime angajate.

In partea Pasivului : Furnizori de materii prime angajate.

și apoi :

In partea activului : M. A. N. (Ministerul Apărării Naționale).

In partea Pasivului : Livrări de efectuat".

Argumentarea și înregistrarea este după părerea noastră greșită.

Să analizăm obligațiunile reciproce pe care și le iau părțile în convențiunile sinalagmatice.

Iată ce găsim în Cursul de Contabilitate Comercială Generală al d-lui Prof. Univ. Spiridon Iacobescu și Alex. Sorescu, (Vol. II. 1928 pag. 215/16).

„Ceiace îndeamnă părțile ca să se oblige la ceva, una pe alta, este o **cauză,** a cărui **obiect** determină la învoiala dorită".

„In adevăr obiectul cauzei care îl determină pe vânzător să se oblige la darea lucrului vândut, este **prețul,** pe când obiectul cauzei care îl determină pe cumpărător ca să se oblige la darea prețului, este că se așteaptă la primirea **mărfii,** adică tocmai la **bunul** cumpărat de el".

Legea cauzalității aplicată la Contabilitate cere ca obiectul fiecărei obligațiuni să fie de partea contractantului și ca atare să se înregistreze în activul Patrimoniului respectiv.

Cu modul acesta se păstrează în **Activ, obiectul** cauzei pentru care s'a contractat ca atare legământ juridic.

Care este obiectul cauzei în comanda de materiale de mai sus ??

A	B
Pentru cel care a dat comanda (cumpărător) este **materialul comandat,** deci el va înregistra :	Pentru cel care a primit comanda (furnizor) **este prețul,** deci el va înregistra :
Materiale comandate = Div. Furnizori pt. Materiale comandate.	**Div. Clienți Pt. Comenzi. = Comenzi de executat.**

Același raționament se va aplica și la înregistrarea altor cumpărări, vânzări condiționate, la înregistrarea obiectului, la contractul de închiriere, antihreză, etc. trecându-se la conturi de ordine și de evidență denumite după caz.

Dr. P. DRĂGĂNESCU-BRATEȘ

Bonurile de Inzestrarea Armatei, constituesc cel mai bun plasament, asigurându-ne existența și avutul în viitor.

Asigurările sociale în Italia [1]

Asigurările Sociale în Italia sunt cuprinse în cele cinci ramuri autonome ale Institutului Naţional de Prevedere Socială :

1) Asigurarea obligatorie contra invalidităţii şi de bătrâneţe [2]).

2) Asigurarea obligatorie contra şomajului [2]).

3) Asigurarea obligatorie contra tuberculozei.

4) Asigurarea obligatorie în favoarea maternităţii şi

5) Casa Naţională de Prevedere a Marinarilor.

Redăm în traducere, din broşura de propagandă : „Asistenţa şi Prevederea Socială în Italia" a treia ramură autonomă de asigurare obligatorie, contra tuberculozei.

Asigurarea contra tuberculozei

Regimul (fascist) şi-a dat seama, încă din primul moment de întreaga gravitate a problemei luptei contra tuberculozei.

Şaizeci de mii de morţi pe an şi şase sute de mii de bolnavi constituiau bilanţul tuberculozei în Italia, în momentul venirii la putere (al fascismului). Aceste cifre arată mai bine decât orice discurs, că propagarea acestui flagel nu întâmpina atunci nici un obstacol şi că progresele ştiinţei nu erau secondate de acţiunea hotărâtă a Statului, adică de măsuri şi legi în stare să oprească răspândirea boalei.

Mai înainte (de venirea Fascismului), lupta contra tuberculozei se mărginea la acţiunea sporadică a sentimentului de milă al oamenilor. Fascismul a făcut din asta o problemă naţională şi de sănătate a rasei.

Introdusă în programul „Cărţii Muncii" şi în legislaţia Regimului în Octombrie 1925, asigurarea obligatorie contra tuberculozei nu e numai o faţă caracteristică a legislaţiei sociale italiene ; sfera sa este cu mult mai vastă, în sensul că ea în-

---

1) *„Asistenţa şi Prevederea Socială"*, publicată de biuroul Presei al comitetului de acţiune pentru supremaţia Romei — 1935 Roma, tradus de Dem. B. Cătuneanu în „Revista de Comerţ şi Contabiltiate" anul XXVII Nr. 1 din Ianuarie 1939.

2) *Dem. B. Cătuneanu :* „Asigurările Sociale în Italia", tradus în „Revista de Comerţ şi Contabilitate" anul XXVIII Nr. 6—7 din Iunie—Iulie 1939.

trece cu mult ideile — îndeobște admise — de ceeace trebue și poate să fie, luptă contra tuberculozei.

Asigurarea contra tuberculozei, *concepută ca o asigurare deosebită și fundamentală,* ca o asigurare care *trebue să aibă întietatea asupra asigurării contra boalelor în general,* se pretează la o *concentrare de sforțări* care ar fi imposibilă fără această concepție.

Pentru a se realiza, sub forma pe care o merită, trebuia concursul a două elemente : deoparte voința hotărâtă a unui spirit de luptă și, dealta, activitatea îndreptată către soluțiuni concrete și realiste. Altfel spus, trebuia să se ajungă *la unitate în directive,* la coordonare între inițiative și eforturi, la constituirea unui *„front unic"*, în lupta contra tuberculozei.

Intr'adevăr, în 1923, au fost create, în acest scop „Consorzi Provinciali Antituberculozei", a căror funcțiune era să coordoneze, pe teritoriul fiecărei Provincii și sub o direcțiune unică, activitatea Institutelor locale și inițiativele individuale de asistență contra tuberculozei.

Instituția „Consorzi"-lor devine obligatorie în Iunie 1927.

Intre timp, în Declarația XXVII Charta Muncii, îndreptase către o organizație specială de asigurare, chestiunea luptei contra tuberculozei, ținându-se seamă în acelaș timp și de hotărârile congresului de higienă, ținut la Turin, cu un an înainte.

Asigurarea contra tuberculozei, introdusă în legislație printr'un Decret Lege la 27 Octombrie 1927, are caracterul particular de a tinde la concentrarea solidarității — muncitoresc și patronal — în lupta contra acestei boale, care este — fără îndoială — cea mai gravă din toate boalele sociale ; întâi pentru că, ea lovește omul mai ales la vârsta când poate munci mai cu spor, adică în plină tinerețe, atunci când munca sa atinge maximul randamentului său economic ; al doilea, prin faptul că atacă și copii, ea otrăvește din rădăcină chiar, sănătatea fizică a rasei întregi.

Tributul anual de victime, pe care Italia trebue să-l dea tuberculozei s'a coborât dela 60.000 la 35.000 indivizi în 10 ani.

In 1924 au murit 156 de oameni la 100.000 locuitori, acest număr a descrescut la 76 în anul 1933, scăzând astfel cu mai mult de 50%.

Scăderea numărului morților s'a accentuat mult în ultimii

ani, ceeace dovedește utilitatea și eficacitatea mijloacelor adoptate în această luptă.

Douăzeci de milioane de Italieni, inclusiv populația rurală, intră în sfera de acțiune a acestei forme de asigurare, dat fiind că Prevederea Socială, ca și toată Politica Socială a Regimului, năzuește insistent la apărarea nucleului familial.

Atenția Șefului Guvernului se îndreaptă cu cea mai mare stăruință asupra familiei, pe care o consideră ca o ființă morală, economică, spirituală, demografică și socială.

Rațiunea acestei atenții este că, numai astfel considerând familia, asistând-o și protejând-o continuu, se poate concretiza această politică demografică și fundamentală a Regimului rezumată în formula: „Molti, savi e forte" (numeroși, sănătoși și puternici).

Trebue să adăugăm pe deasupra, că până acum, cura în dispensarii mărginită la cazurile mai puțin grave va continua să fie un auxiliar temeinic al curii în sanatoriu și că va fi din ce în ce mai mult aplicată, pe măsură ce va fi mai ușor de a diagnostica la timp boala și fazele sale.

Alături de chestiunea care privește asistența în timpul tratamentului, stă aceea a îngrijirii, după tratament și aceea a precauțiunilor de luat pentru a împiedica propagarea boalei. Ciclul luptei organizate contra tuberculozei se închide prin instituirea unui număr de colonii zise: ...„Sanatoriali". Dela centrele unde bolnavul este sub observație și dispensariile unde primește primele îngrijiri și până la coloniile pomenite mai sus, este o vastă rețea de creațiuni și instituții, pe cari Regimul le opune progresului tuberculozei, în timp ce paralel „Consorzi Provinciali antituberculozei" își desfășură activitatea lor profilactică și rodnică în rezultate fericite.

E de subliniat partea intensă pe care o iau în această luptă „Opera Nazionale per la Protezione della Matervita ed Infavza" și „Opera Nazionale Balilla".

Federația italiană pentru lupta contra tuberculozei, desfășură de asemenea de partea sa o activitate profilactică în adevărat remarcabilă și binefăcătoare.

Ea tinde, printr'o propagandă neobosită, să creeze o „conștiință antituberculoasă" în spiritul populației, ceeace constitue condiția esențială pentru a atinge un succes sigur și imediat.

Este într'adevăr necesar să se descopere simptomele boalei, chiar dela începutul ei, atunci când cura este ușoară și vindecarea sigură.

Mai ales trebue să se dea o asistență efectivă copilului și să se combată pericolul pe terenul care este cel mai favorabil răspândirii sale și care este dealtfel cel mai indicat de a duce lupta cu cea mai mare probabilitate de succes.

Pe acest teren tocmai și-a concentrat și Regimul sforțările sale.

In acest scop, anul trecut, Partidul Național Fascist a trimis în diferite colonii (plaje, maritime, munți, malurile lacurilor și fluviilor, câmp) o jumătate milion de copii.

Cifra impunătoare documentează din plin adâncimea asistenții, cu adevărat umană, pe care Regimul o dăruește copilării, asemenea acelei înțelepciuni antici care ne spune că viitorul restitue însutit tot ceeace se face în favoarea copilului.

Politica regimului fascist nu se mărginește numai la soluțiile timpului de azi; ea îmbrățișează mai ales viitorul. In toate instituțiile și în toate realizările sale, se manifestă voința sa de a prepara Patriei generații din ce în ce mai sănătoase și mai puternice.

DEM. B. CĂTUNEANU
din Casa Centrală a Asigurărilor Sociale

Colegi, susțineți Revista prin plata promptă a abonamentului.

Colegi, conform art. 26 din Reg. Legei Corpului Contabililor, toți membrii sunt obligați să-și achite la zi cotizația și abonamentul, vă rugăm să achitați la prima cerere abonamentul la Revista Generală de Comerț și Contabilitate, care este singurul organ oficial de publicații al Corpului Contabililor Experți și autorizați din România, conform hotărârei luată de adunarea plenară a Consiliului Superior din 7 Febr. 1940.

Din activitatea Secțiunilor

Scțiunea Prahova. — S'a adus la cunoștința adunării subscripția sumei de Lei 150.000 la împrumutul pentru înzestrarea oștirei.

In urma propunerii Domnului Președinte, adunarea hotărăște a se organiza o șezătoare iar fondurile ce se vor realiza vor fi destinate pentru fondul ostașilor.

Secțiunea Roman. — D-l Președinte al adunării face un cald elogiu memoriei defunctului Trancu-Iași.

Extragem din Darea de seamă următorul apel :

Știm că și Dv. cunoașteți sforțările pe care le face Guvernul Țării pentru fondurile înzestrării armatei, mai știm deasemenea că o parte din Dv., a-ți subscris la bonurile de tezaur, totuși vă rugăm să mai faceți un efort din micile Dv., economii să mai subscrieți și prin Secțiunea noastră sume cât de mici. Este o datorie sfântă a fiecărui român a pune o piatră la temelia de apărare a țării.

Secția Turnu Severin. — A subscris lei 50.000 la Bonurile pentru înzstrarea armateii

Secțiunea Satu Mare. — Extragem din Darea de seamă următoarele rânduri :

Intervenția noastră și a celorlalte Secții la timpul său prin Consiliul nostru Superior, la Ministerul Economiei Naționale pentru a se introduce în noul cod comercial obligația tuturor societăților anonime, ca cel puțin unul din censori, să fie contabil autorizat sau expert contabil, membru al corpului nostru, a avut cel mai desăvârșit succes, întrucât art. 254 (care corespunde art. 269 din proectul 1932 și art. 268 din proectul 1933) estinde această obligație la toate societățile anonime, indiferent de quantumul capitalurilor vărsate la data înființării lor și în afară de acestea prevede expres că numai acei contabili autorizați sau experți urmează a fi aleși, cari sunt înscriși în Corp, câtă vreme în vechile proecte era prevăzut numai cuvintele : un expert contabil.

Președintele și Comitetul Dv., a luat parte la toate

serbările naționale, cari au culminat în anul trecut în sărbătoarea Dinastiei noastre, cu ocazia împlinirei celor 100 de ani dela nașterea primului rege al României Carol I, Intemeietorul Regatului și Dinastiei române, care a avut loc la data de 20 Aprilie 1939.

S'a făcut apoi un cald elogiu marilor dispăruți :

Patriarhul Dr. Miron Cristea, Armand Călinescu și Grigore Trancu-Iași.

Secțiunea Timișoara. — Prin decizia Ministerială Nr. 92.065/1940 s'au numit ca membrii în Comisiunea Interimară a Secțiunii Timișoara, următoarele persoane :

Consiliu : George Eșanu, expert-contabil, directorul Băncii Naționale, Ion Teodorovici, expert-contabil, directorul Băncii Victoria, Dr. Traian Nichiciu, expert-contabil, directorul Băncii Albina, Virgil G. Mătușoiu, expert contabil, funcționar B. N. R., Traian Mircu, contabil autorizat, administrator financiar, Ioan Margan, contabil autorizat, funcționar fabrica de lanțuri, Alexandru Zbegan, contabil autorizat, Prima Casă de Păstrare.

Cenzori : Ionel Liviu Frățilă, expert-contabil, secretarul general al Camerei de Comerț și Industrie, Aurel Petrovici, expert contabil, subdirectorul Băncii Românești și Mihail Cornățeanu, contabil autorizat, procurist Banca Victoria.

In ședința de constituire au fost aleși :

Președinte : d-l George Eșanu, **Vice-Președinte :** d-l Ioan Teodorovici și Secretar d-l Virgil G. Mătușoiu.

Secția Cluj. Primim Darea de Seamă a Consiliului Secției Cluj pe anul 1939, din care desprindem cu bucurie că acea secțiune merge pe un drum sănătos.

Relevăm aprecierile pe care afirmă că le reține dela reprezentanții justiției și dela justițiabili despre rolul tot mai însemnat și aportul tot mai vădit necesar al membrilor Corpului Contabililor pentru luminarea multor chestiuni economice.

Bilanțul secției Cluj arată un fond de 1.280.000 lei învestit în acțiuni, titluri de Stat, depuneri la Bănci etc. fără conturi transitorii sau Diverși ; un bilanț curat.

Secțiunea Cluj împarte însemnate burse și ajutoare și încurajează tipărirea cărților de specialitate.

Este demnă de luat în seamă declarația ce o face de a par-

ticipa la Cassa de Pensiuni a Secţiei Ilfov, arătând şi condiţiunile.

In Adunarea Generală Secţia Cluj a omagiat memoria Prof. Gr. L. Trancu-Iaşi.

Corpul Contabililor Autorizaţi şi Experţi Contabili Secţiunea Ilfov

Consiliul Corpului Contabililor autorizaţi şi experţi contabili, Secţia Ilfov, luând cunoştinţă din ziarul Curentul Nr. 4393 din 7 Mai 1940 de afirmaţia d-lui Victor Ionescu, Preşedintele Asociaţiei Licenţiaţilor Academiilor Comerciale „Alaci" făcută în cuvântarea sa ţinută în Adunarea Generală a acestei asociaţii, care a avut loc în ziua de 5 Mai 1940, că „Secţia Ilfov are 3000 membrii, din care 2500 sunt Alacişti", aduce la cunoştinţă celor interesaţi următoarele:

Numărul total al membrilor Secţiei Ilfov la data de 30 Aprilie 1940, era 6217.

Repartizarea membrilor după criteriul pregătirii lor este următoarea:

1342 Alacişti reprezentând 21 % din total;

3432 Absolvenţi ai Şcolilor Superioare de Comerţ cu 56 % din total şi

1443 Contabili practici înscrişi pe baza art. XX din legea Corpului, reprezentând 23 % din totalul membrilor.

Aceste cifre se bazează pe tablourile oficiale ale Secţiei Ilfov, aflate la sediul Secţiei, Str. Ion Ghica Nr. 3/5.

Preşedinte, Prof. I. N. EVIAN

Recenzii

CONTROLUL BUGETAR de Dr. *Corneliu Dobrotă*, Bucureşti 1939, tip. LUPTA, pag. 160.

La noi sunt puţine întreprinderi particulare care îşi fac un buget al veniturilor şi cheltuelilor probabile în fiecare an şi sunt mai puţine acele cari urmăresc prin Contabilitate aplicarea Bugetului.

Bugetul fiind un plan de orientare în administraţie şi conducere nu poate fi un motor care să pună în mişcare întreg organismul unei instituţii, cum afirmă autorul în prefaţă. Bugetul poate cel mult să imprime un cadru de mişcare.

Autorul ne atrage atenţia asupra rezultatelor frumoase obţinute în U. S. A. (Statele Unite ale Americii de Nord) prin aplicarea bugetului în întreprinderile particulare, mai ales în industrie.

Lucrarea D-lui Dr. Corneliu Dobrotă a fost menită la început să

servească pentru alcătuirea unui buget tip pentru instituțiile subordonate Consiliului Superior al organizării și administrării întreprinderilor și avuțiilor publice, care între timp a fost desființat.

Autorul apoi a amplificat și a generalizat lucrarea.

Bugetul implică ideia unui control preventiv.

Pe baza bugetului organele de control pot exercita o supraveghere asupra administrației.

Contabiltatea capătă un însemnat rol, acela de a indica dacă pentru o anume cheltuilă există capitol sau disponibil bugetar.

Autorul analizează bugetul în multiplele lui forme începând cu întreprinderile particulare trecând apoi la Bugetul și controlul bugetar la întreprinderile colectivităților publice, la instituțiile publice cu bugete speciale, cooperative, camere profesionale etc.

Consultând o bogată literatură română și străină, autorul merge în amănunt și ne arată modul de alcătuire al bugetelor parțiale: de producție, de vânzare, de cumpărare etc. pe lângă bugetul general al întreprinderii.

Un capitol foarte interesant este acela consacrat pentru *„Buget, Bilanț, Contabilitate"*.

Aci vedem cum punem în funcțiune „planul contabil" care trebuie să prevadă conturile necesare pentru a putea urmări prin conturi aplicarea bugetului.

Cu o muncă asiduă D-l autor alcătuiește un formular de buget tip, care cu oarecari adaptări, poate fi întrebuințat în diferite patrimonii. In anexă ne dă un buget tip pentru Camerile de Comerț și Industrie cu multe amănunte interesante și aplicabile.

Lucrarea colegului nostru ne arată cât de vast este câmpul cercetărilor și ne duce la următoarea propunere:

Un buget este nu numai necesar, dar indispensabil pentru o bună orientare și particularilor, nu numai întreprinderilor de tot felul. Dar aș merge mai departe: ar fi necesar credem să se prevadă în Codul de Comerț obligația pentru toate Societățile anonime, în comandită pe acțiuni, cooperative și regii mixte ca să prezinte spre aprobare în fiecare an Adunării Generale odată cu Bilanțul și Contul de Profit & Pierdere pe anul încheiat, și un buget al cheltuelilor și veniturilor probabile pe anul ce urmează.

Dr. Drăgănescu-Brateș

PROBLEMA UNUI SISTEM STANDARD PENTRU ANALIZA CONTURILOR IN AGRICULTURĂ ȘI CONTABILIZAREA LOR de *Dr. Ion I. Ghelase*

Este un studiu nou al economistului Doctor Ion Ghelase în care autorul învederează clar, logic și documentat necesitatea introducerii unui sistem Standard pentru analiza costurilor, pentru determinarea costurilor comparative la noi, acest sistem permițând comparații între costurile produselor agricole depe piața noastră și ca atare servindu-ne la fixarea prețurilor produselor noastre.

Factorul determinant este *costul producțiunei* în acele țări cari constitue sursele noastre principale de aprovizionare încât informațiuni exacte asupra acestui punct sunt de o importanță vitală nu numai pentru îndrumarea agricultorilr individuali ci și pentru stabilirea politicei agrare naționale.

In ceeace privește primele rezultate din *contabilizarea costurilor*, ele procură exploratorului ample informațiuni privitoare la costul produselor precum și la costul diferitelor procese ce ele produc ,orientând pe explorator și punându-l în situația de a constata rezultatele date de înregistrările contabile cu indicațiunea de a vedea nevoia clarificării în structura economică a întregei sale întreprinderi agricole.

Studiul D-lui Dr. I. Ghelase este un îndrumător prețios pentru agricultură și constitue un aport nou pentru literatura economiei noastre naționale.

Ing. Agr. Dr. V. G.

Reviste

La redacție primim următoarele reviste, cari stau gratis, spre consultare, la dispoziția abonaților noștri :

— LE COMMERCE revistă lunară apare la Paris Nr. 54 rue de Clichy. Director G. Commesnil.

Nr. 917 din Februarie 1940 conține : permanitizarea inventarului într'un comerț de detaliu de G. Commesnil. Limitarea beneficiilor întreprinderilor industriale și comerciale de G. Commesnil. Știri, probleme contabile, cărți și reviste, etc.

Nr. 918 din Martie 1940 conține articole semnate de d-nii : Roger H. Pervenoud, E. Schving, G. Jung, precum jurisprudențe fiscale și juridice, etc.

— Bulletin de l'Association des Anciens Elèves de l'Ecole Superieure de Commerce de Genève 4 rue du Soleil-Levant. Publicație lunară.

— TH. JOURNAL OF BUSINES EDUCATION revistă lunară apare în Wilkes-Barre, Pensylvania U. S. A., Brooks Building 512, Numărul pe Martie 1940 cu un documentat material din care remarcăm articolele : Criticism, Comment and Challenge de Frederick G. Nicolas, The General Business Curriculum de Clinton A. Reed ; Latin in the Business Program de Bertha E. Roark.

— „ACCOUNTANCY" THE JOURNAL OF INCORPORATED ACCOUNTANTS apare în Londra W. C. 2, Victoria Embankment.

Nr. 559 din Martie 1940 cu articole : Profesional Notes. Leading Articles, Editional, Taxation, Legal Notes, Finance etc.

— IL COMMERCIALISTA. Revista di Diritto, Economia Commercio E. Technica Professionale apare la Roma Via Toscana Nr. 5

Nr. 3 pe Martie 1940 cu următorul sumar : Sindaci e le Società anonime ; I. Consulenti tributari ; L'impresa nell' economia corporativa ; La Ragioneria generale delle Stato ; etc.

— IL BOLLETTINO DEL CONTRIBUENTE, apare la Milano (Z. 2). Via F. Corridini 1. Nr. 3 din Februarie 1940 publică la : Cronaca legislativa : Imposto generale sull' entrato-istituzione, Imposta generale sull'entrato-regolamento, Memorandum per merzo 1940.

— THE ACCONTANT STUDENT apare la Londra E. C. 1. 6 Kirby Street. Nr. 47 din Martie 1940 cu următorul sumar : Editorial ; Our Humorist ; Secretarial Parctice ; A. Leading Case to Note ; The National Defence Contribution Simplifield ; Libel and Slander ; Truts and Trustees, etc.

Colegiale

— Curtea de Casație Secțiunea Mixtă a numit pe D-nii : **Prof. Gh. Alesseanu,** Prim Președinte al Curții de Conturi, **Prof. Sp. Iacobescu,** de la Academia Comercială și **Dr. V. M. Ioachim** ca experți-contabili în procesul I. P. S. Mitropolitul Gurie al Basarabiei.

— Absolvenții Școalei Comerciale Superioare seria 1909 au sărbătorit 30 ani dela terminarea școalei printr'o agapă la Restaurantul „FLORA" Masa a fost prezidată de D-l Prof. Al. Pandele, fost Profesor Seria 1909.

— **D-l D. P. Niculescu-Ritz, N. Penescu,** și **N. K. Constantinescu,** au fost numiți în Comisiunea pentru discutarea Bilanțului fiscal, Comisiune instituită de D-l Ministru al Finanțelor.

— **D-l P. Firică,** a fost numit în Comisiunea pentru estinderea amnistiei fiscale.

— **D-l Th. Stirbu,** profesor, a fost numit Președinte al Corpului Contabililor Secția Chișinău, după propunerea D-lui deputat P. Firică, fostul Președinte.

— Profesorii și Directorii de Contabilitate sunt chemați pe serii pentru a face un curs de 30 zile la Școala Superioară de Intendență.

Este o datorie de onoare pentru fiecare să subscrie cât poate mai mult la Bonurile de Inzestrarea Armatei.

Cereri de înscriere

în Corpul Contabililor Autorizați și Experți-Contabili

Secția Bacău: C-tin Ursu, Alexandru Santa cu gradul de contabil aut. și Nicolae Pintilie, stagiar.

Secția Chișinău: D-ra Riva Ghilberg.

Secția Dolj-Craiova: Const. Bărbulescu cu gradul de contabil autorizat și N. A. Lascar cu gradul de contabil stagiar.

Secția Iași: Fântănaru A. Neculai.

Secția Tg.-Mureș: Eugen O. Trifu cu gradul de contabil stagiar.

Secția Timișoara: Aszodi Ioan, Einbacher Francisc, Holtzmann Valeriu, Lauer Leonard și Popescu Traian cu gradul de contabili stagiari și Bura Simion, Farcas Tiberiu, Lamoth Ioan, Rausch Ioan cu gradul de contabili autorizați.

AVANSAȚI LA GRADUL DE CONTABIL AUTORIZAT:

Secția Bacău: G. Marcus.

Secția Timișoara: Ardelean Valeriu, Bobocel Nicolae, Csendes Andrei, Sandner Ernest, Russu Adalbert, Weltner Ștefan.

REACTIVĂRI:

Secția Dolj-Craiova: N. A. Popescu și Ion Mladinescu, contabili autorizați.

Secția Tg.-Mureș: Nagy Bela, contabil autorizat.

TRANFERĂRI:

Secția Bacău: I. Zeider, autorizat dela Secția Ilfov și Smilovits Iacob, expert, dela Secția Tg. Mureș.

Secția Dolj-Craiova: Șerban Ioan, contabil autorizat dela Secția Dolj la Secția Ilfov.

Secția Timișoara: M. Ciorogariu, contabil autorizat dela Secția Arad, Vasile Popescu, expert contabil dela Secția Lugoj la Secția Timișoara, Anastasiu Toma, contabil autorizat la Secția Alba-Iulia, Dr. Iulian Potra expert contabil la Satu-Mare.

RETRAGERI:

Secția Bacău: Cucinschi Constantin.

Rugăm pe colegi să ne trimită scurte știri colegiale.

Abonamente*)

In intervalul dela 20 Martie—20 Mai 1940 am primit prin mandat postal următoarele sume dela abonații din provincie:

Aiud: Nicolae Marcu lei 320 abonament pe 1938 și 1939.

Arad: Stirling Fr. lei 320 abonament pe 1938 și 1939; Mandl Emeric lei 320 abonament pe 1938 și 1939.

Baia Mare: Petre Mereu lei 320 abonament pe 1938 și 1939.

Blaj: Prof. Olimp. Barna lei 400 abonament pe 1939 și 1940.

Bistrița: Alex. Joandrea lei 200 abon. pe 1939.

Brăila: Traian Tomescu lei 450 abonamente pe 1937, 1938 și 1939. S. Marcusohn lei 320 abonament pe 1938 și 1939; Lentz Filip lei 160 abonament pe 1938; Gh. Mihalcea lei 320 abonament pe 1938 și 1939; Th. Cutzi lei 200 abonament pe 1939.

Brașov: B. Rotemberg lei 320 abonament pe 1938 și 1939.

Botoșani: Iancu Davidovici lei 320 abonament pe 1938 și 1939.

Buzău: Maier Marcus lei 160 abonament pe 1938.

Câmpina: A Siegler lei 450 abonament pe 1937, 1938 și 1939.

Câmpulung-Muscel: Lazăr Dumitrescu lei 200 abonament pe 1940 și I. Diaconescu lei 320 abon. pe 1938 și 1939.

Cernăuți: Florescu Florian lei 200 abonament pe 1940 și Valeriu Schestauber lei 160 abonament pe 1939; Arnold Axentovici lei 320 abon. pe 1938 și 1939; C-ton Dănilă lei 480 abon. pe 1937, 1938 și 1939; Krell C. lei 100 rest 1937 și 100 abon. ½ pe 1938.

Constanța: Nicolae Clenciu lei 200 abonament pe 1939.

Craiova: Ștefan I. Șerbu lei 600 abonament pe 1938, 1939 și 1940. M. Duțulescu lei 400 ab. pe 1938 și 1939. F. N. Suteanu lei 520 abonament pe 1938, 1939 și 1940; Matei Mueller lei 320 ab. pe 1938 și 1939; D. Popescu lei 320 abon. pe 1938 și 1939; C. Bărbulescu lei 200 abon. pe 1940.

Chișinău-Criș-Jud. Arad: Dimitrie I. Cristea lei 320 ab. 1938 și 1939.

Chișinău jud. Lăpușna: Nic. Petrescu lei 200 abon. pe 1939 și 80 ½ din 1940.

Covasna: Konya Nicolae lei 320 abon. pe 1939 și 1940.

Dorohoi: Ghidale D. Bercovici lei 250 abon. pe 1938 și 1939. și Sienfeld Haim lei 200 abnament pe 1940; Ion Raicu lei 320 abon. pe 1938 și 1939; Strul Cohn lei 160 abonament pe 1939.

Deta Jud. Timiș: Jost Vhicta lei 300 în contul abonamentului pe 1937/1939.

Făgăraș: Ioan Pârvu lei 320 abonament pe 1938 și 1939; N. Pădureanu lei 200 abonament pe 1940.

---

*) Mulțumind d-lor abonați rugăm a ni se comurica orice schimbare de adresă sau reclamațiuni, pe cnponul m. p.

Cetatea Albă: Camera de Comerț și Industrie lei 500 abonament pe 1939.

Galați: Vasile Popa lei 160 abon. pe 1940.

Giurgiu: M. Dumitrescu lei 320 abonament pe 1939 și 1940

Gura Ocniței: Nicolae D. Bercu lei 450 ab. pe 1937-1939.

Giurgița jud. Dolj: Ion P. Băzăvan lei 400 abon. pe 1939 și 1940.

Huși: Elena C. Pivniceru lei 160 ab. pe 1939.

Lugoj: Daniels Zoltan și Neuman Hugo câte lei 200 ab. pe 1940.

Iași: Low Pincu lei 320 b. pe 1938 și 1939; D. Mattes lei 320 abonament pe 1938 și 1939 și Const. Cezar lei 450 ab. pe 1937, 1938 și 1939.

Ismail: Dumitru Ganea lei 200 abon. pe 1940.

Mediaș: Herman Lehrer lei 450 abon. pe 1937, 1938 și 1939.

Murgeni: Vasile Calapod lei450 abon. pe 1938, 1939 și 1940.

Ochiuri: Jud. Dâmbovița: Ion Gh. Donciu lei 200 abon. pe 1940.

Ocnele-Mari: Ilie T. Nicolau lei 200 abon. pe 1940.

Orhei: Gheorghe Liță lei 200 abonament pe 1940.

Pitești: Ion Boată lei 160 abon. pe 1939; Eugenia I. Stănescu lei 300 abon. pe 1937 și 1938; Traian Popescu lei 160 abon. pe 1940.

Piatra Neamț: Isidor Iliesohn lei 450 abon. 1937, 1938 și 1939.

Prundul Bârgăoanului: Rubin Leibu lei 450 ab. pe 1937, 1938, 1939. 1938 și 1939.

Reșița: Werner Emil lei 200 abon. pe 1940.

Sibiu: Eugen Vancu lei 200 abon. pe 1939.

Sighișoara: Valter Flechtemaicher lei 450 abon. 1937, 1938, și 1939.

Sebeș-Alba: Pieldner tȘefan lei 480 abon. pe 1938, 1939 și 1940.

Turnu-Măgurele: Vasile E. Petra lei 160 abonament pe 1939 și Casa de Credit a Agricultorilor lei 600 abonament pe 1937, 1938 și 1939.

Timișoara: Biblioteca Comunală lei 470 abon. pe 1939.

Tg.-Jiu: Longhin Popescu lei 450 abon. pe 1937, 1938 și 1939.

Târgoviște: Camera de Comerț și Industrie lei 500 ab. 1940.

Roman: Alterovici H. Leiba lei 320 abon. pe 1938 și 1939.

Satu-Mare: Darabant Athanasiu lei 320 abon. pe 1938 și 1939.

Silistra: Radi Rusef lei 200 abon. pe 1938.

Uzina Ferdinand: Susoi Petre lei 400 ab. 1938 și 1939; Weiner Francisc lei 400 ab. 1937 și 1938 și Stanciu Cornel lei 600 ab. 1937, 1938 și 1939.

Rugăm pe Domnii abonați cari se mută să ne comunice imediat, pe o carte poștală, noua adresă.

In comunicare se va arăta numele complet, precum și vechea adresă.

Administrația Revistei
București, I, str. Teilor 12

ADUNAREA GENERALA A SOCIETAȚII DE ASIGURARE „GENERALA"

Sâmbătă, 20 Aprilie 1940, a avut loc a 42-a Adunare Generală a Societății de Asigurare „GENERALA" referitoare la gestiunea anului 1939.

Simpla inspecțiune a bilanțului scoate îndeajuns în evidență temelia solidă a acestui puternic așezământ financiar, administrat cu mare prudență ale cărui garanții au trecut în ultimul deceniu dela circa 530 milioane la peste 725 milioane lei.

Acticul cuprinde: imobile pentru Lei 312.159.553 — în toate orașele însemnate ale țării; efecte pentru Lei 181.864.292, — ipoteci exclusiv urbane și pe imobile de raport reduse la Lei 41.159.822; numerar în casă, la Banca Națională a României și alte bănci Lei 75.078.464 unind astfel siguranța plasamentelor cu perfecta lor lichidatate.

La pasiv rezervele patrimoniale împreună cu capitalul cial constitue o avere patrimonială de Lei 105.286.138, — după care vin rezervele tehnice și matematice cu Lei 443.423.721, — precum și cele ale reasigurătorilor străini de peste Lei 169 milioane reținute în păstrarea Societății, conform legii de control, evident spre binele economiei naționale.

Asigurările de viață în vigoare însumând Lei UN MILIARD 798 MILIOANE, au întrecut nivelul anterior crizei și mențin această Societate în fruntea întreprinderilor naționale de asigurare și sunt și ele o dovadă de absolută încredere de care se bucură din partea publicului, căruia i s'a plătit dela fundare, sub titlu de daune, o sumă de peste DOUA MILIARDE 120 milioane Lei.

Importanța națională și socială a acestui Institut financiar reiese și din impozitele plătite de Lei 24.900.000, — precum și din salariile peste Lei 25 MILIOANE, față de un beneficiu de Lei 7.212.375.

Adunarea a hotărât distribuirea unui divident de Lei 100 brut la acțiunea de Lei 1.000, — valoare nominală, plătibil cu începere dela 24 Aprilie 1940.

SIGURANȚA

ȘI PROPAȘIREA ROMANIEI

CONSOLIDAREA

DEFINITIVA A GRANIȚELOR

NOASTRE INTANGIBILE

PACEA

ȘI LINIȘTEA INTERNA

ȘI INTERNAȚIONALA

FORȚA INVINCIBILA

a ARMATEI NOASTRE

STRALUCITE

se asigură prin :

SUBSCRIERI MASIVE

LA

BONURILE DE INZESTRARE A ARMATEI

UZINELE METALURGICE UNITE

„TITAN, NADRAG, CALAN“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PRODUSELE UZINEI

C A L A N:

Radiatoare, Cazane de încălzire centrală, Băi de fontă emailată etc., etc.

BIROUL DE VÂNZARE

„S O C O M E T“

BUCUREŞTI

STR. CÂMPINEANU, 2

E. WOLFF S. A. R.

BUCUREŞTI

Administraţia şi Fabrica	Birou Technic	Birou de vânzare
Str. Dr. Istrate Nr. 7	Str. Bălăceanu Nr. 3	Str. Bălăceanu Nr. 3
Telef. 5-19-66	Telef. 3-34-20	Telef. 3-34-20
Cazane de aburi de orice tip	Incălziri centrale	Macarale şi troliuri
Construcţiuni de fier	Uzine mari de aburi	Pompe-Ventilatoare
Poduri rulante	în conlucrare cu :	Maşini-Unelte
Reparaţiuni de maşini	Borsig Berlin şi Vereinigte	Armaturi pentru cazane
Rezervoare	Economiser-Werke	Şi toate articolele
	Electrocare	technice
	Bleichert	Maşini «Krupp»

SULZER FRERES

Uzine în Winterthur (ELVEŢIA)

BUCUREŞTI III
Str. D. A. Sturdza, 17

Motoare Diesel dela 25 până la 20.000 C. P — Locomotive Diesel — Automotoare Diesel — Maşini cu aburi — Cazane cu aburi de orice fel — Turbine cu aburi — Pompe centrifugale — Pompe de foraj — Ventilatoare — Maşini frigorifere — Fabrici de ghiaţă — Abatoare — Incălziri centrale de toate sistemele — Insfalaţiuni de ars păcură, de uscătorie, de condiţionare a aerului — Instalaţiuni sanitare moderne

ASTRA ROMÂNĂ

SOCIETATE ANONIMĂ

Benzină	Păcură
Lampant	Cocs
Motorină	Asfalt

Uleiuri minerale

de prima calitate

Pentru vânzări la export a se adresa:

ASTRA ROMÂNĂ

SOCIETATE ANONIMĂ

BUCUREȘTI B-DUL CAROL, Nr. 10

TELEFON 3-99-09

INTREPRINDERILE METALURGICE

DUMITRU VOINA

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

BUCUREŞTI

Biroul central: STRADA ION GHICA Nr. 3

TELEFON 3-92-40

UZINELE BUCUREŞTI:

MAŞINI AGRICOLE, MAŞINI DE MORĂRIT, PRESE DE ULEIU ŞI MAŞINI PENTRU DESCOJITUL ŞI SELECŢIONATUL SEMINŢELOR ULEIOASE

CONSTRUCŢII DE VAGOANE ŞI VAGONETE

CÂNTARE ŞI BASCULE DE ORICE FEL

RADIATOARE, TRANSMISIUNI

TUBURI DE SCURGERE DIN FONTĂ

UZINELE BRAŞOV:

BULOANE, ŞURUBURI, ŞURUBURI DE PRIZE ÎN LEMN, NITURI, CUIE SPINTECATE

FABRICĂ DE CHERESTEA ŞI TÂMPLĂRIE MECANICĂ

FABRICĂ DE ARMAMENT

UZINELE DE FIER ŞI DOMENIILE DIN:

REŞIŢA

CAPITAL SOCIAL 750.000.000 LEI

BUCUREŞTI III, STR. VASILE ALEXANDRI No. 4

ADRESA TELEGRAFICĂ: „REŞIŢANINA"

TELEFON: 219-47, 219-48, 219-49

Fier de comerţ, Grinzi I şi U, Fier fasonat, Table groase şi mijlocii, Şini şi material mărunt pentru ecartement normal şi îngust, Schimbători, Macazuri, Incrucişări, Poduri şi alte construcţiuni de fier, Plăci turnante, Vagoane, Piese de vagoane. Osii, Bandaje, Roţi de oţel turnat, Perechi de roţi complete

LOCOMOTIVE

PENTRU ECARTEMENT NORMAL ŞI ÎNGUST

Materiale turnate din oţel şi fontă, Piese de foraj, Buloane, Şuruburi, Nituri, etc., etc.

Electro-Motoare, Dinamuri, Generatoare, Transformatoare

Instalaţiuni complecte de centrale electrice, industriale şi comunale, Echipament electric pentru industria petroliferă, Atelier de construcţiuni pentru aparate şi unelte de sondaj, Armament şi muniţiuni, Pluguri şi alte unelte agricole, Nicovale, Lopeţi, Sape, etc. Mortar şi cărămizi refractare în calităţi superioare garantate, Mangal, etc.

MINE, FABRICI ŞI DOMENII

La Reşiţa, Anina, Bocşa, Oraviţa, etc.

Călătoriți cu ajutorul telefonului

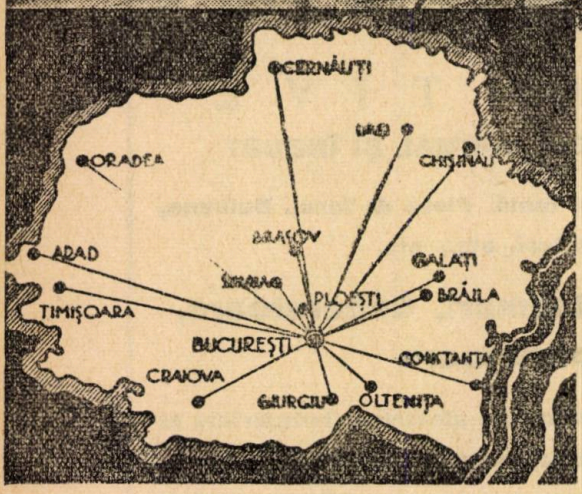

Metoda cea mai rapidă, eftină și modernă pentru

- **A TERMINA AFACERI IMPORTANTE**
- **A REALIZA UN PROFIT**
- **A VĂ PĂSTRA LEGĂTURILE SOCIALE**

ESTE A VĂ SERVI DE TELEFON

Convorbirile telefonice interurbane și internaționale sunt accesibile tuturor. Nu ezitați, o convorbire telefonică poate fi hotărâtoare pentru soluția fericită a unei afaceri.

Telefonați, căci economisiți timp și bani.

Tariful telefonic interurban și internațional este redus cu 40% după ora **21.**

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNA DE TELEFOANE

EXACTITATE
VITEZĂ
CONTROL
ECONOMIE

IN TOATA LUMEA

INTREPRINDERILE MODERNE
UTILIZEAZĂ MAŞINI CU CARTELE PERFORATE

SISTEM

„HOLLERITH"

IN

CONTABILITATE
ŞI
STATISTICA

REPREZENTANT

COMPANIA ELECTROCONTABILA

WATSON S. A. R.

BUCUREŞTI B-DUL BRATIANU 22

TEL. 4.38.17

Adresa :

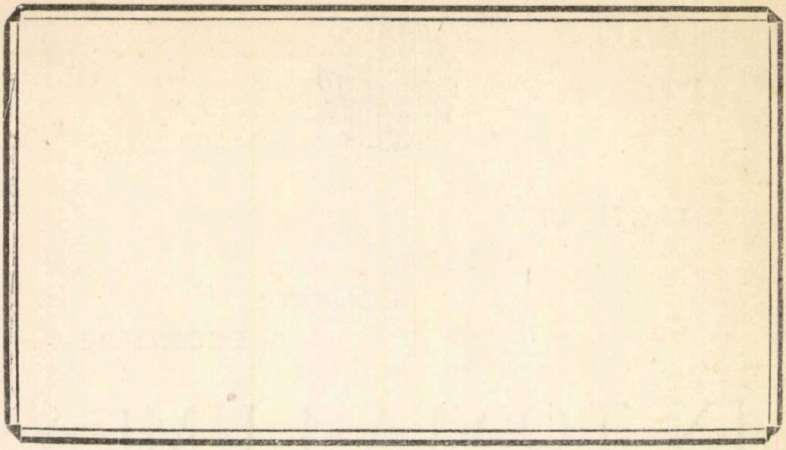

ATENȚIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ției Revistei :

BUCUREȘTI, I. — STR. TEILOR No. 12

IMPRIMERIILE INDEPENDENȚA

PUBLICAȚIE LUNARA

Inscrisă în Reg. publ. period. depe lângă Trib. Ilfov S. I Com. sub No. 353/938

ANUL XXIX. — No. 6 **IUNIE 1940**

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

BIBLIOTECA CENTR. „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.

PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

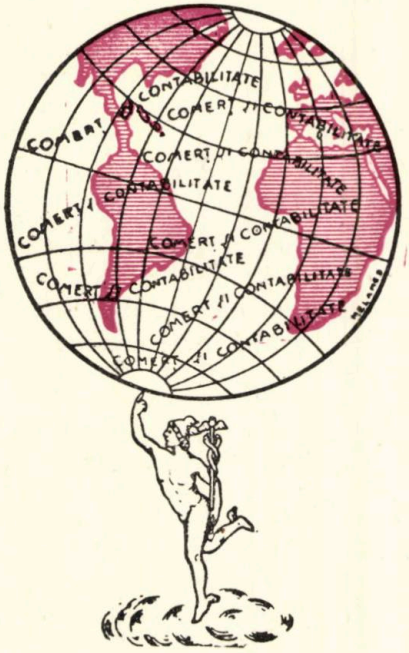

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR Nr. 12

TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decan de Onoare Corp. Contab.
† **Boltuş Lucian,** Dr. în ştiinţe de stat.
† **Eftimiu M. G.,** Bancher.
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert.
† **Herbst Otto,** fost Dir. Oficiul de vânzare al fabr. de hârtie din ţară.
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Iacobescu Sp., Prof. universitar.
Negrescu C. I., Director Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Administrator general al Teatrului Naţional din Bucureşti.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă.
Sersea Th., Şeful Serv. Invent. C.F.R.
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ.
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura".
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE :

N. Butculescu, Decan de Onoare Corp. Contab.
Membru în Comitetul de redacţie.

VICE-PREŞEDINŢI :

V. M. Ioachim, Profesor.
Membru în Comitetul de redacţie.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M. Fost Preşedintele Corp. Contab. Secţia Ilfov.

SECRETAR GENERAL :

Theodor Nitzu, Subdirector la Creditul Industrial.
Membru în Comitetul de redacţie.

CONSILIERI :

D. Bobină, Consilier technic Institutul Naţional al Coperaţiei.
Membru în Comitetul de redacţie.
S. M. Blumenfeld, Comerciant.
N. K. Constantinescu, Expert contabil.
N. Constantinescu, expert contabil
P. Drăgănescu-Brateş, Membru în Comitetul de redacţie.
Andrei Gheorghiu, Sub-director Soc. Gaz, Metan.
Casier al Corpului şi membru în Comitetul de redacţie.
Iosif D. Lazăr, Comerciant.
I. C. Negrescu, Director, Soc. Com. Locuinţe Eftine.
Ştefan Popescu, Director Soc. de Gaz şi Electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI :

Marinescu, Florian, Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert contabil.
Th. Sersea, Şeful Serviciului Inventarierii C. F. R.

Directorul revistei : **P. Drăgănescu-Brateş.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., N. Arghir, Coandă Gr., Clinceanu I. D., Cristescu Dem., Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Profesor univ. Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Ştefănescu Alex. N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL 1000 LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BĂNCI POPULARE LEI 200

EXEMPLARUL 40 LEI

M. S. REGELE

CUPRINSUL:

Comitetul: 10 ani sub oblăduirea M. S. Regelui Carol II . . . 277
N. Butculescu: Colegi! Apărați drepturile voastre cele mai sfinte! 280
Prof. M. Mihăilescu: Termenul technic contabil bilanț 282
Dr. V. M. Ioachim: Conturi rectificative 285
Dr. P. Drăgănescu-Brateș: Scumpirea traiului 289
Const. G. Demetrescu: Probleme de technică bugetară 291
Dr. C. Mitru: Poziția excedentului față de diferitele situații economice și financiare în care se găsesc întreprinderile . 298
D. A. Rădulescu: Modul cum se calculează taxele și impozitele unei clădiri după ultimele legi și regulamente 308
Dr. Ion Ghelase: Cum se întocmește și ce trebue să conțină raportul de verificări al comitetului de cenzori la soc. an. 312
Gheorghe M. Ioan: Evoluția impozitelor indirecte 314
Lămuriri juridice. — Jurisprudențe fiscale. — Recenzii . . . 320

1930—1940

10 ANI SUB OBLĂDUIREA M. S. REGELUI CAROL AL II-lea

Joi, 12 Iunie 1930, Consiliul Superior al Corpului Contabililor Autorizați și Experți Contabili, într'o ședință festivă, a adus omagiul de credință, respect și devotament al Contabililor din România, Noului Domnitor al Țării M. S. Regelui Carol al II-lea [1]).

Atunci membrii Corpului ca și întreg Poporul au întrevăzut în domnia Noului Suveran învierea unei ere nouă care prin muncă stăruitoare și o mai bună înțelegere ne va duce către o viață prosperă și mulțumită.

Nădejdea și proorocirea s'au împlinit.

Strădania contabililor este să răspândească și să facă să strălucească lumina cifrelor contabile în toate patrimoniile publice și particulare.

Prin coloanele acestei reviste contabilii au cerut și au jinduit după cultură [2]).

In acest timp ne-am putut ține în liniște Congresele de Contabilitate:

1931 Congresul Internațional la București.

1933 Congresul Național la Cernăuți.

---

1) Revista Generală de Comerț și Contabilitate Nr. 7 Iulie 1930 pag. 288.

2) Vezi Revista Generală de Comerț și Contabilitate Nr. 11 Noembrie 1929 pag. 541.

1935 Congresul Național la Timișoara.

1937 Congresul Național la Galați.

1939 Congresul Național la Brașov.

precum și am putut lua parte la următoarele Congrese Internaționale :

1933 Congres de Contabilitate la Londra.

1935 Congres de Invățământ Comercial la Praga.

1937 Congres de Contabilitate la Paris.

1938 Congres de Invățământ Comercial și de Contabilitate la Berlin, la care colegii noștri au depus rapoarte tipărite, bine apreciate și au luat parte vie la discuțiuni.

Revista noastră a apărut în acest timp în :

1931 în 538 pagini ; 1932 în 424 pagini ; 1933 în 598 pagini ; 1934 în 691 pagini ; 1935 în 726 pagini ; 1936 în 794 pagini ; 1937 în 654 pagini ; 1938 în 664 pagini ; 1939 în 642 pagini.

Prin coloanele revistei noastre am căutat să aruncăm o lumină de opaiț, poate chiar electrică, pentru deslegarea însemnatelor și variatelor probleme de Contabilitate ce se puneau și se pun din ce în ce tot cu mai multă acuitate.

M. S. Regele Carol al II-lea, a înțeles nevoia de cultură și a sprijinit toate inițiativele bune, fiind pe drept supranumit **„REGELE CULTURII".**

„O țară nu poate trăi fără cultură, fără o cultură proprie" a declarat într'o cuvântare Suveranul nostru, accentuând asupra specificului național în materie culturală.

Sunt multe **„Indemnurile Regale"** semănate în minunatele și înțeleptele cuvântări rostite cu diferite prilejuri.

Am atras atenția colegilor în numărul pe Februarie 1937 al Revistei noastre asupra îndemnului adresat de Suveran celor cari urmează cursurile școalelor medii și superioare de agricultură dela noi, cari nu vor să iasă decât funcționari, pentru ca Inaltul Indemn, să aibă ecoul dorit și în sufletele tinerilor noștri comercialiști, ca să activeze cu toată vigoarea pentru cucerirea comerțului românesc.

Invățământul comercial a fost în acest timp pus pe un tărâm mai practic, așa ca elementele eșite depe băncile școalei să știe să valorifice mai bine produsele țării noastre.

O schemă de Bilanț Fiscal este în studiu pentru ca să așeze raporturile între Fisc și Contribuabili pe un făgaș de colaborare înțelegătoare.

Noua Constituție din Februarie 1938, a fost salutată de colegii noștri ca o nouă orânduire **„menită să așeze pe temelii mai solide și mai drepte Statul nostru și să îndrumeze viața obștească pe o cale mai sigură, mai liberă și mai sănătoasă"** (Revista Generală de Comerț și Contabilitate Februarie 1938).

Constituția din 1938 înscrie Inaltul Comandament al unui **Control temeinic și riguros,** al avutului și cheltuelilor publice. La art. 84 prevede :

„Un corp Superior de Control va avea misiunea de a supraveghia și a examina legalitatea și corectitudinea executării gestiunilor în toate serviciile publice".

Aceste porunci sunt de cea mai mare însemnătate pentru tihna fiecăruia, iar membrii Corpului Contabililor sunt fericiți că li se dă prilejul să contribuie prin luminile lor ca acest control să fie exercitat pe baze științifice.

Străduințele și Indemnurile M. S. Regelui, au fost încununate cu succes.

In domeniul contabil, ca în toate celelalte domenii de activitate din țara noastră, s'a muncit și s'au dobândit rezultate uimitoare pentru binele și înălțarea Patriei, într'un interval de timp relativ scurt.

Toți muncesc cu credință în Rege și în viitorul Neamului Românesc.

Cu ocazia sărbătorirei a 10 ani de glorioasă și înțeleaptă domnie, Contabilii din România își îndreaptă gândul cu smerenie către M. S. Regele Carol al II-lea urându-I să trăiască întru mulți ani spre binele și fericirea Patriei.

COMITETUL

Bonurile de înzestrarea Armatei, constituesc cel mai bun plasament, asigurându-ne existența și avutul în viitor.

Colegi,

Apărați drepturile voastre cele mai sfinte!

In cercurile cele mai autorizate ale Corpului Absolvenților Școlilor Superioare și Liceelor Comerciale s'a adus la cunoștință un anteproect, care aduce schimbări radicale în Legea marelui dispărut Gr. Trancu Iași — care, ca Ministru, a reglementat și a asigurat existența miilor de contabili din Țară.

Principiul de bază, urmărit cu atâta tenacitate până astăzi și anume acela ca profesia de contabili de orice grad și în oricare instituție să fie exercitată numai de aceia ce au frequentat o școală de comerț superioară, curs seral, academie etc. și au dobândit cunoștințe numai prin învățătură technică specială, principiu care a dat atât de folositoare roade, — acest principiu după părerile chiar a unora dintre noi, trebue să dispară! In zilele noastre, când, ca să fie cineva tâmplar — de pildă trebue să posedă o carte de meșter, altfel nu'i se îngădue a lucra, — în contabilitate, oricine s'ar găsi în fața unei condici, la stat, în cooperative, la bănci, în comerț ori în industrie se propovăduește a 'i se da titlu de „conabil" de diferite grade, declarându-se ca membru al Corpului sau Colegiului, fără a i se pretinde un titlu, minimal cel puțin, de cunoștințe de specialitate contabilă dobândită în școală.

Sub motivul încadrărei în anumite clase dintr'un viitor colegiu se trece peste cunoștințele contabilității, se trece peste principiile selecționării prin examene a diferitelor grade în corp, se uită că contabilitatea nu se improvizează, ci se învață numai prin școli de diferite grade și se recomandă recunoașterea legală într'un colegiu al contabililor a tuturor celor cari nu au învățat nici o dată ce este aceia a debita sau credita, ce este un Bilanț etc.

Ce ar zice conducătorii unui colegiu al medicilor, sau al inginerilor sau al avocaților, dacă în corpul lor s'ar admite să se recunoască ca atari persoane fără titluri și cunoștințe speciale?

Ne-am întoarce iarăș la situația din trecut, când se vedeau experți contabili numiți de justiție: preoți, învățători sau chiar oameni fără instrucțiune? D-nii propunători ai proectului de colegiu nou al contabililor urmăresc numai ideea încadrărei celor ce dețin numele de contabil, ori unde ar fi el, și uită Legea actuală a lui Trancu-Iași, care a deschis larg porțile acestui Corp

tuturor celor ce au absolvit o școală comercială, fie că practică sau nu contabilitatea. Profesorii de contabilitate, industriași și comercianți ca: Mociorniță, Orghidan, Ionnițiu, etc. fac cinste Corpului nostru deși nu practică efectiv nici unul contabilitatea propriu zisă, dar au învățat-o în școală și o pricep atunci când vor să o examineze.

Legea actuală e cu mult superioară unui Colegiu conceput dea-îndoaselea, Colegiu, la baza căruia stă și o altă idee greșită ș. a., ideea completei centralizări a contabililor din toată Țara, atât de bine organizată în Secțiuni județene, conduse în majoritate de Directorii sucursalelor Băncei Naționale, cari au dat dovezi timp de 20 de ani de pricepere în organizarea și conducerea Corpului.

Recomand cu toată seriozitatea tuturor colegilor să bage bine de seamă să nu stricăm, ceeace am obținut cu atâta greutate.

In special atrag atenția forurilor superioare ale Corpului de Contabili Experți și Autorizați cum și conducătorilor autorizați ai celor două mari grupări și anume Alaci și Corpul Absolvenților Șc. Super. și Liceelor Comerciale, cari au început să recunoască pericolul pentru breasla titraților în științele Comerciale, ce amenință existența lor. [1])

N. BUTCULESCU

---

1) A se vedea la pagina 326 discuțiunile cu privire la reforma Corpului Contabililor cari au avut loc la Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț, între membrii ai acestui Corp împreună cu reprezentanții celorlalte organizațiuni profesionale.

TERMENUL TEHNIC CONTABIL

Bilanțul este — după opinia noastră — situațiunea contabilă a unei întreprinderi, la o dată anumită, reeșită din registrul Cartea mare ; contabilizarea fiind făcută după Sistema „Partidei Duble" ; prin el stabilizându-se raporturi între soldurile conturilor debitoare și creditoare, aduse prin mijlocul Inventarului și înregistrărilor rectificative, la valoarea datei încheierii bilanțului.

Soldurile conturilor debitoare constituesc „Activul" bilanțului.

Soldurile conturilor creditoare constituesc „Pasivul" bilanțului.

Orice altă alcătuire a situațiunii întreprinderei poartă altă denumire : Inventar, Situațiune sumară, Balanța de Verificare etc.

Dela un timp însă, termenul acesta technic contabil de „Bilanț" și de regulă articulat, „Bilanțul" l'am citit adesea în ziarele noastre și chiar în ziarele străine, dar cu totul în alt înțeles.

Dacă i s'ar fi dat înțelesul adevărat al termenului contabil, în diferitele ocaziuni ale vieței întreprinderilor, ași fi avut mulțumirea să constat că Contabilitatea așa de mult s'a popularizat, că zilnic se scrie în ziare ceva despre ea.

Cazul însă se prezintă cu totul altfel :

Se întrebuințează acest termen technic contabil în ocaziuni care n'au a face nimic cu Contabilitatea, dându-i diferite înțelesuri străine termenului contabil de „Bilanț".

Aceasta însă nu mai este o popularizare a științei contabilității, ci o denaturare a termenilor ei tehnici, producând fără voință o confuziune în aplicațiunea acestei științe, făcând-o și mai neînțeleasă, de cum se părea că este.

Și pentru a-i abate, atât pe scriitorii ziarelor cotidiene cât și pe cititori, de la o astfel de întrebuințare greșită a termenului technic, contabil „Bilanț", m'am decis a scrie acest articol, nu pentru a aduce vre-o imputare ziarelor cât pentru a le ruga, ca expert contabil, vechi profesor de Contabilitate și autor de cărți de Contabilitate ; ci spre a se feri să dea înțelesuri străine termenilor technici contabili și spre a nu se mai face

acestei ştiinţe imputarea că este neînţeleasă şi aplicaţiunea ei diferă de teoria ştiinţifică.

Chiar găsind termenul „Bilanţ" cu înţeles greşit în ziarele străine, să se caute a fi înlocuit în românește prin expresiuni care să dea adevărata exprimare a gândirii celor scrise.

Şi n'aşi fi ţinut seama, dacă această întrebuinţare greşită a termenului technic contabil „Bilanţ" s'ar fi făcut de unul sau două ziare şi în mod accidental; dar după cum se va vedea, ea s'a făcut de mai multe ziare, şi a fost repetată de mai multe ori într'un interval de timp relativ scurt.

De la 28 Martie 1940 şi până la 7 Mai 1940; fără a urmări intenţionat această întrebuinţare greşită a termenului contabil „Bilanţ", am găsi următoarele :

Intr'un ziar din Capitală din 2 Aprilie 1940 : *Tragicul bilanţ al unei explozii,* care s'ar fi putut scrie: Tragicul rezultat al unei explozii.

Intr'un alţ ziar, din 28 Martie 1940: *Bilanţul săptămânal al războiului naval,* în loc: Rezultatul săptămânal al războiului naval.

Intr'un ziar din 7 Aprilie 1940: *Bilanţul Soc. „Steaua Română"....* conţinutul Soc. Steaua Română convoacă pe acţionari, în loc de : Darea de Seamă a Soc. Steaua Română, care cuprinde şi Bilanţul acelei societăţi.

Intr'un ziar de seară, din 12 Aprilie 1940: *Un bilanţ glorios.* — Le „Petit Parisien" scrie sub acest titlu despre *bilanţul operaţiunilor* Aero-navale..., în loc de : Un rezultat glorios despre rezultatul operaţiunilor Aero-navale...

In alt ziar, pag. 1, din 16 Aprilie 1940: Săptămâna internaţională: *primul bilanţ al luptelor navale...* în loc de ... primul rezultat al luptelor navale.

In acelaş ziar, pag. 7, din 14 Aprilie 1940 : Consecinţele Bătăliei Navale... *bilanţul activ al primei săptămâni...* în loc *de :* ... rezultatul activităţii primei săptămâni....

In acelaşi ziar am găsit titluri ca : *Bilanţul pierderilor* în *loc de* : Rezultatul pierderilor.

Bilanţul pe care l'a făcut azi asupra pierderilor; în loc de : Situaţia făcută azi asupra pierderilor.

Un bilanţ pentru a vedea unde ne aflăm după 8 zile de bătălie ; în loc de : un tablou pentru a vedea unde ne aflăm după 8 zile debătălie.

Iată bilanțul acestor 8 zile... în loc de : Iată rezultatul acestor 8 zile.

Făcând bilanțul primei faze a campaniei..., în loc de: „Făcând tabloul primei faze.

Nu se poate face un bilanț complect, în loc de : nu se poate avea un rezultat complect.

Se poate să mi se obeicteze: Oare, în cărțile de Contabilitate nu se întrebuințează greșit termenul de „Bilanț" ?

Este adevărat că, de italieni se întrebuințează termenul: *„Bilanțul previziunilor"*, ceeace nu corespunde înțelesului propriu al termenului „Bilanț", ne fiind reeșit din registre; de aceea ar fi mai bine intitulat: Tabloul previziunilor, adică: Prevederile ce trebuesc avute în vedere în viață întreprinderilor pentru a corespunde scopului.

Dar aceasta nu însemnează ca să generalizăm o greșeală mai cu seamă în ziarele cotidiene care sunt citite de public, în genere: specialiști contabili și de ne specialiști.

Prof. M. MIHĂILESCU

E. WOLFF S. A. R.

BUCUREȘTI

Administrația și Fabrica	Birou Technic	Birou de vânzare
Str. Dr. Istrate Nr. 7	Str. Bălăceanu Nr. 3	Str. Bălăceanu Nr. 3
Telef. 5-19-66	Telef. 3-34-20	Telef. 3-34-20
Cazane de aburi de orice tip	Încălziri centrale	Macarale și trolluri
Construcțiuni de fier	Uzine mari de aburi	Pompe-Ventilatoare
Poduri rulante	în conlucrare cu :	Mașini-Unelte
Reparațiuni de mașini	Borsig Berlin și Vereinigte	Armaturi pentru cazane
Rezervoare	Economiser-Werke	Și toate articolele technice
	Electrocare Bleichert	Mașini «Krupp»

CONTURI RECTIFICATIVE

Conturile rectificative cuprind înregistrări privind rectificarea unor posturi de activ sau pasiv, cari — pentru anumite considerațiuni : economice, juridice sau contabile — sunt menținute în registre și în Bilanț cu o valoare, respectiv cu o cifră, mai mare decât valoarea, respectiv cifra reală.

Din această categorie face parte contul intitulat în mod obișnuit *„Fond de Amortisment"*, post de Pasiv, care reprezintă contravaloarea, respectiv suma deprecierilor a unor anumite bunuri, pe care le menținem la Activ cu valoarea lor de procurare sau de înregistrare inițială.

Valoarea lor reală fiind mai mică, o stabilim scăzând din cifra trecută în Activ, cifră trecută în Pasiv la „Fond de Amortisment".

De aci denumirea de *„Cont rectificativ"* al unui post din Activ.

Asemenea pot fi conturi rectificative în Activ, care rectifică posturi din Pasiv, menținute cu o cifră mai mare decât realitatea.

De ex. *„Pierderea la emisiunea de obligațiuni"* care reduce la valoarea reală postul din „Pasiv" : „Obligațiuni Emise".

Denumirea de „Conturi rectificative" o găsim încă înainte de război în literatura germană și chiar în practica contabilă germană sub denumirea de „Wertberichtigungsposten" sau „Bewertungsposten".

Profesorul Leitner dela Universitatea Comercială din Berlin, în lucrarea sa „Grundriss der Buchhaltung und Bilanz Kunde (1909) se ocupă deaproape de aceste conturi, de care ține seamă la gruparea conturilor.

Expresiunea a fost adoptată și de literatura franceză chiar în forma tradusă de : Comptes réctificatifs. In literatura contabilă românească, este de dată mai recentă noțiunea conturilor rectificative fiind expusă de foarte puțini autori și admisă de și mai puțini.

Ca fost elev al Profesorului Leitner, am căutat să introducem în literatura noastră contabilă această noțiune, pe care o considerăm chiar necesară pentru a stabili caracterul unor pos-

turi, cari nu pot fi încadrate în nici una din grupările, în care de obiceiu se clasifică conturile.

Revenim asupra acestei noțiuni, întrucât chiar acei, care au adoptat termenul, nu-i dau înțelesul potrivit caracterului acestor conturi.

Astfel, chiar în literatura germană găsim că se face confuzie între conturile rectificative și conturi de activ-proprietate.

Așa Profesorul W. le Coutre în lucrarea [1]) ce o dedică fostului său profesor Leitner scrie :

Ca post tipic intră în această categorie *„Capitalul nevărsat la o Soc. anonimă"* și care nu reprezintă nici un fel de avere și deci nu trebuie ținut în seamă la calcularea cifrei totale a averii".

Ori, acest capital nevărsat reprezintă un activ propriu zis, o valoare reală concretizată în creanța, ce Societatea o are asupra acționarilor.

Averea Societății cuprinde și valorea acestei creanțe pe care societatea o poate încasa când va chema vărsemintele sau dacă vărsemintele au fost chemate și o parte din acționari nu le-au achitat, ei urmează a fi executați ca orice debitor.

Contul Capital în Pasivul Bilanțului ne arată ceia ce s'a subscris, și nu totdeauna ceia ce s'a vărsat.

Deci, Contul de „Vărseminte neachitate" din Activul Bilanțului nu rectifică nici un Cont din Pasiv ci ne arată numai cât mai este de vărsat.

O altă **confuzie se face** între „Contul Fond de Amortisment" și Conturile de fonduri propriu zise.

In mai toate manualele de contabilitate, chiar și la autorii, cari admit noțiunea de „Conturi rectificative" găsim contul „Fond de Amortisment" trecut printre Conturile de *„Capital și Fonduri"*.

Dacă ne luăm numai după denumire așa ar fi, dar dacă examinăm mai de aproape cum ia naștere Contul „Fond de Amortisment" și ce rol are el în Bilanț, vedem că nu-l putem pune în aceiași grupă cu Conturile, cari reprezintă mijloace proprii — Fonduri proprii reprezentate la societăți prin capital social și prin Fonduri de Rezervă.

---

1) Walter le Coutre : Praxis der Bilanz Kritik vol. II pag. 102.

Se spune că acest cont reprezintă Capital propriu, pentru că contravaloarea lui ar fi reţineri din beneficiu încorporate în diversele elemente de activ.

De fapt, nu este vorba de reţineri din beneficiu, ci de acoperirea unei cheltueli din beneficiul brut, deci nu este vorba de un spor de mijloace proprii prin nedistribuirea unei părţi din beneficiu (net).

Iar contravaloarea încorporată în diversele elemente de Activ nu este altceva decât transformarea unei părţi din averea imobilizată în avere circulantă, transformare, care nu reese din examinarea numai a Conturilor de Activ, întrucât Investiţiile, la care se referă Fondul de Amortisment au rămas cu valoarea iniţială.

Ori, nu putem pe deoparte să spunem că prin actul economic al schimbului am recuperat cheltuiala provocată de uzajul, respectiv deprecierea maşinelor, recuperare ce-şi găseşte expresiunea în diversele valori din Activ şi pe de altă parte să considerăm că maşinele respective au aceiaşi valoare ca şi în trecut, cum sunt menţionate în bilanţ. Cu ceiace au scăzut investiţiile, — scăderi reprezentate prin Fondul de Amortisment — au sporit celelalte posturi din Activ, deci totalul averii nu s'a mărit cu nimic.

Nefiind un spor de avere prin această operaţie, nu poate fi vorba de spor de mijloace proprii.

Iată dece noi considerăm că la grupările de până acum trebuie ca să se adaoge ca grupă deosebită la Activ *„Conturile rectificative de Pasiv,* iar la Pasiv: *„Conturile rectificative de Activ".*

Prin aceasta, găsim locul potrivit unor conturi de Activ care până acum figurau la „Conturi de rezultate" de Activ ori de „Cheltueli" sau „Pierdere" fără a avea acest caracter, întrucât nu le găsim în debitul Contului Profit & Pierdere, ci în Bilanţ, cum este cazul „pierderei la emisune".

Asemenea se poate mai uşor şi mai logic da o explicaţie faptului că pierderea la Bilanţ la Soc. anonime, apare în Activ tocmai ca rectificare a postului „Capital social din Pasiv" care nu mai reprezintă drepturi patrimoniale nete în cifra iniţială.

Fondul de amortisment şi alte conturi similare precum: Rezerve pentru creanţe dubioase, Fond pentru deprecierea

mărfurilor, Fond pentru pierderi din acțiuni etc., toate dacă nu au caracter de rezervă ci de corectare a unei valori menținută în scripte după cifrele din trecut fără a se scădea direct paguba din evaluare — pot fi trecute în mod logic în grupa Conturilor rectificative a posturilor corespunzătoare din Activ, fără a le mai îngloba în conturi de Rezerve propriu zise.

Nu am avea atunci nevoie nici să întrebuințăm expresia de „Pasiv fictiv", ori „Conturi fictive" cum le denumește Eugen de Fages [1]), sau „Fonduri Fictive", cum le intitulează D-l Ing. Rusu Abrudeanu, în lucrarea sa: Raționalizarea contabilității [2]), despre care ne vom ocupa într'un studiu special.

Dr. V. M. IOACHIM

---

1) Eugen de Fages Les concepts fondamentaux de la Comptabilité pag. 48.

2) Ing. Russu Abrudeanu: pag. 91.

BIBLIORAFTE „GRATIOSA"
pentru avize de cont-cec, recipise de vărsământ-cec extrase de cont-cec

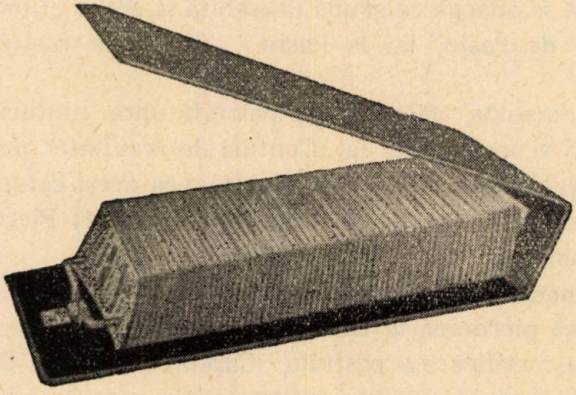

CEREȚI OFERTE DELA PAPETARIA Dv.

SCUMPIREA TRAIULUI

Scumpirea traiului este simțită de fiecare din noi.

Dar ce însemnează scumpirea traiului? Este o disproporție între bunurile existente și mijloacele de a ne procura cele necesare traiului. Trebue dar studiat în ce măsură dispunem de mijloace de existență, care sunt necesitățile și ce posibilități avem a le satisface.

Mijloacele de existență depind de stocuri și de producțiune.

Stocurile trebuesc cunoscute și păstrate; producțiunea trebuie stimulată sau cel puțin menținută. In tot cazul acestea trebuiesc cunoscute și în starea lor actuală și în perspectivele de viitor, pentrucă ele, raportate la necesități, ne dau măsura în care putem judeca posibilitatea satisfacerii necesităților și putem lua o hotărîre să vindem prisosul, sau să căutăm a ne procura din afară lipsa.

Dar necesitățile trebuesc ele cunoscute? Desigur că da!

Necesitățile sunt elastice în limita mijloacelor de care dispunem spre a ni le satisface. Și producțiunea este elastică în funcție de mijloacele de care dispunem spre a o intensifica.

Necesitățile și producțiunea au limite maxime și minime. Câtă vreme liniile merg paralel, linia producției fiind mereu cu puțin deasupra liniei de consumație, schimburile se produc normal și viața nu suferă; de îndată ce liniile se îndepărtează prea mult una de alta sau se întretae, se produce criza, adică deranjamentul proporției: când linia de producție se depărtează prea mult în sus de linia de consumație, avem o criză a producției, avem supraproducție, ieftenirea produselor și invers, când linia producției coboară sub linia consumației, avem lipsă și scumpirea traiului.

Comerțul este acela care prin mijloacele de comunicație, transport și plată înlesnește schimbul produselor, menține contactul între producție și consumație.

Prin urmare iată că nu este de ajuns să avem producție pentru a satisface consumația; este nevoie și de mijloace de a înlesni distribuția. O criză de distribuție, sau o defectuoasă dstribuție poate duce la o criză atât a producției cât și a consumației.

Acest fenomen se întâmplă întotdeauna în timp de războiu sau în epoca de pregătire. De aceea trebuiesc luate măsuri prin adaptarea economiei normale de pace la epoca de sforţare supremă, pregătind economia de războiu, în care deşi nu ne găsim de fapt, suntem însă înrâuriţi de furtuna ce s'a deslănţuit în depărtări.

Producţia şi consumaţia trebuiesc racordate prin măsuri ad-hoc.

O disciplină a muncii trebuie realizată şi dacă ea nu se poate obţine prin organizaţiile existente, este cazul de a se desvolta cooperaţia. O normalizare a salariilor este în funcţie de preţuri.

Banul primit este un „bon" care trebuie să dea posibilitatea îndestulării unui traiu potrivit situaţiei. Preţurile tuturor articolelor de schimb trebuiesc fixate.

Producţia şi stocurile trebuiesc să fie cunoscute prin centralizarea unor declaraţii zilnice sau săptămânale, iar consumaţia trebuie să fie proporţionată şi raţionalizată. Nu ne este simpatic sistemul cartelelor şi declaraţiilor, dar de nevoie, ca măsură trecătoare, va trebui să-l adoptăm. Atâta vreme cât producţia şi consumaţia se cumpănesc în mod natural trăim într'o economie liberală sau invers: câtă vreme trăim într'o economie liberală ele se cumpănesc în mod natural.

Această cumpăneală se face uneori cu sacrificii — falimentul producătorului sau anemierea — dacă nu dispariţia consumatorului.

Proporţionarea prin studii şi mijloace ştiinţifice a producţiei şi consumaţiei şi căutarea întâiu în interiorul ţării şi apoi pe întreaga suprafaţă a globului pământesc a produselor necesare consumaţiei şi a posibilităţilor de a le pune la îndemână, cer sacrificii şi străduinţă omenească.

Să hotărîm care politică e de preferat?

Politica deplinelor puteri în materie economică atribuite de Guvern Ministrului Economiei Naţionale confirmă o adâncă înţelegere a situaţiei.

Dr. P. DRĂGĂNESCU-BRATEŞ

Băneasa, 18 Mai 1940.

Inzestrarea armatei este prima noastră grije.
O armată întărită însemnează un popor tare.

PROBLEME DE TEHNICĂ BUGETARĂ

Dacă se ține seamă de L. C. P. precum și de actuala organizare a armatei, cum s'ar putea ajunge azi la simplificarea formalităților în legătură cu angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata cheltuelilor publice la armată și care ar fi sistemul cel mai potrivit ca aceste operațiuni să apară în scripte, astfel încât orientarea celor interesați să se facă rapid și automat ?

Pentru a răspunde la această problemă este necesar în primul rând, să cunoaștem amănunțit organizarea administrativă atât a Ministerului Apărării Naționale, cât și a organelor sale subalterne, cărora le este fixată atribuția de organ delegat sau de execuție, pentru a putea stabili cu preciziune raporturile între aceste organe, precum și încadrarea lor în principiile generale ale Legii Contabilității Publice.

Această cunoaștere este cu atât mai necesară în rezolvarea problemei propuse, cu cât se știe că, o lege în genere, și în speță legea Contabilității Publice este o enunțare de principii, de norme generale, chestiunea de aplicațiune fiind lăsată în seama administrațiunilor respective.

Ministerul Apărării Naționale prin structura sa, determinată de misiunea de factor esențial în conservarea noțiunii de Stat independent și autoritar în interior și exterior, formează unul din cele mai importante inele ale lanțului care constitue organismul de Stat.

Pentru acest motiv, problema unei gospodării cât mai raționale și eficiente trebue să formeze preocuparea de căpetenie a factorilor conștienți de marile îndatoriri pe care le au față de țară.

Din însuși enunțul problemei propuse la Sc. Sup. de Război Secția Intendenței, se degajează dorința și străduința celor ce sunt chemați să stabilească ordinea în patrimoniul public, de a găsi soluțiunile cele mai practice în ce privește cele două mari chestiuni cari constitue de fapt întregul fundament al Legii Contabilității Publice, și anume :

1. Executarea bugetului, în partea sa cea mai importantă fazele efectuării unei cheltueli bugetare (angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata) — și

2. Contabilizarea operațiunilor bugetare, acțiune care este

chemată să evidențieze în orice moment ordinea în gestiunea publică și în efectuarea controlului banului și bunului public.

Referindu-mă la formalitățile impuse de Legea Contabilității Publice, privind cele patru faze ale unei cheltueli publice, sunt în totul de acord cu părerea celor ce aplică această lege, că formalismul, uneori exagerat, împiedică de numeroase ori măsurile indicate de împrejurări pentru realizarea unei gospodării publice raționale.

Raportându-ne în genere la aprovizionări, furnituri, lucrări, etc., constatăm aproape zilnic și la toate autoritățile publice: fie o aprovizionare tardivă, fie o aprovizionare făcută în condițiuni inferioare ca preț și calitate, fie pierderea unor achiziționări utile autorității publice, etc.

S'au văzut cazuri când aprovizionarea cu lemne s'a făcut în mijlocul iernei, când furnizorii nu mai acceptau executarea contractelor din cauza formalismului, care îi împiedecau de a mai executa angajamentele, etc.

Sistemul cotelor lunare în repartiția creditelor în limita cărora urmează a se face angajamentele deși urmărește împiedecarea abuzurilor și asigurarea echilibrului bugetar, totuși din punct de vedere practic, aduce mari greutăți în realizarea acestor angajamente.

Ca dovadă că sistemul angajării cheltuelilor în limita cotelor lunare s'a constatat că este greoiu și fără rezultate utile bunei gospodării publice, este însăși modificarea art. 134 din Legea Contabilității Publice făcută la 23 Decembrie 1932, în care se lărgesc aceste angajamente și la luna următoare în limita creditelor deschise, pe cale de Decret de distribuție de către Ministerul Finanțelor.

De altfel Ministerul Apărării Naționale a reușit și aceasta a fost în interesul armatei ca pe cale de deciziuni să înlăture multe din dificultățile ce le avea în privința angajării cheltuelilor.

In afară de aceasta, sistemul referatelor care trebuesc făcute separat pentru angajare și pentru lichidare, întârzierile produse prin filiera de vize, contravize, contabilizări, etc. constitue deasemenea un impediment important în executarea angajamentelor și lichidărilor de cheltueli.

S'ar putea simplifica acest formalism cerut de Legea Contabilității Publice prin folosirea referatului de angajare și

pentru lucrările de lichidare, astfel, că, odată ce s'au obținut vizele respective, să fie trimis organelor în drept, utilizând în acest scop imprimate în mai multe exemplare, din care unul ar fi înaintat Contabilității autorității respective, unul contabilității angajerii de pe lângă biroul Consilierului controlor, însfârșit mai pot fi și exemplare care pot fi anexate la dosarul lucrărilor de angajament, lucrărilor de lichidare, etc.

Tot în legătură cu angajamentele ar fi necesară o revizuire a regulamentului O. C. L., (Oficiul Central al Licitațiilor) precum și a reorganizării acestui Oficiu, dat fiind rezultatele activității și experienții atât a acestui Oficiu cât mai ales experiența instituțiunilor publice care au avut destul de suferit de pe urma întârzierilor și formalismului de multe ori exagerat al organelor acestui Oficiu, *care nu poate cunoaște dela centru* condițiunile specifice regiunilor, timpului sau împrejurărilor în care instituțiunile sunt silite să facă angajamentele.

Cu respectarea dispozițiunilor legii Contabilității Publice privind angajarea cheltuelilor numai pe baza și în limita creditelor bugetare, sunt de părere a se da o mai mare libertate în angajarea cheltuelilor, în special a celor care sunt în funcție de timp. Prin organe locale, care să asigure o descentralizare a lucrărilor de angajamente, s'ar putea de asemenea înlătura într'o oarecare măsură, sistemul greoi, centralizat și formalistic al angajamentelor.

O. C. L. ar putea pe Ținuturi să aibă delegații săi, iar la centrala O. C. L. ar urma cel mult să se verifice și centralizeze lucrările de angajamente.

Se susține că sistemul actual al O. C. L., al Comisiunei de economii, etc. ar avea ca rezultat comprimarea cheltuelilor. De acord suntem cu toții să comprimăm angajamentele. Dar această comprimare nu se poate face decât până la concurența creditelor acordate prin buget.

Intrucât această comprimare nu s'ar realiza prin înlăturarea centalismului Of. C. L. ?

Intrucât nu s'ar realiza această comprimare, când formele legii s'ar respecta și când angajamentele s'ar face numai în limita creditelor bugetare ?

Trebue să menționăm că înțelegem ca ordinea cea mai perfectă să domnească în executarea Legii Contabilității Publice și a bugetului. Ceeace voim însă este ca față de rezultatele

obținute prin experimentarea legii, să ușurăm angrenajul organismului de Stat tocmai pentru a-i asigura în mod cât mai normal funcțiunile sale.

Trecând la problema ordonanțării, s'a constatat că și această operațiune este greoaie și că prin filiera biurocratică prin care trebue să treacă o cheltuială angajată și lichidată pentru a fi ordonanțată provoacă mari dificultăți creditorilor Statului.

Credem că această operație s'ar simplifica fără nici un prejudiciu, dacă s'ar extinde dreptul de ordonanțare pe comandamente, în limita creditelor bugetare și cu respectarea formelor legale.

In acest scop, s'ar putea delega creditele pe un an fiecărui organ administrativ, *odată cu aprobarea bugetului.* Aceste organe vor ordonanța cheltuelile în limita acestor credite și în raport cu încasările Statului, iar periodic — de pildă lunar, le vor centraliza și trimite organului administrativ central spre verificare și înregistrare în scriptele sale.

Urmărirea executării normale a bugetului nu ar suferi prin aceasta cu nimic.

Organele administrative — respective marile comandamente, vor fi tot atât de responsabile de legalitatea ordonanțărilor ca și administratorii primari, sau ordonatori primari — delegați.

Simplificarea acestor ordonanțări se va resimți și la organele centrale, care vor fi astfel descongestionate de lucrări într'o largă măsură.

In sfârșit, întârzierile în ordonanțări vor fi înlăturate.

In ce privește achitarea ordonanțelor de plată, a celor de delegație și a mandatelor de plată, această operație se poate face de centrala, agențiile și sucursalele B. N. R., pe baza acreditivelor și avizelor respective, prin cecuri — mijloc unanim recunoscut ca cel mai practic și ușor.

Privitor la contabilizarea operațiunilor bugetare și patrimoniale, această lucrare urmează să fie încadrată în dispozițiunile legii Contabilității Publice, care prevede introducerea obligatorie a contabilității în partidă dublă în toate administrațiunile publice.

Desigur că legiuitorul din 1929 a pornit dela importanța și funcțiunile acestui sistem științific de contabilitate.

Astfel se știe că funcțiunile unei contabilități raționale

sunt : 1) funcțiuni analitice sau descriptive ; 2) funcțiuni sintetice ; 3) funcțiuni de investigație.

Prin funcțiunea *descriptivă,* contabilitatea în partidă dublă analizează (descompune), descrie și notează toate acțiunile economice ale unei persoane, mersul afacerilor, grupând după o anumită ordine toate faptele prin sistemul dublei înregistrări.

Prin funcțiunea *sintetică* contabilitatea în partidă dublă stabilește dependența și raportul dintre faptele înregistrate, pe care le grupează în categorii separate, evidențiind acțiunile lor interioare și stabilind și fenomenele economice care influențează asupra organismului economic a cărui socoteală i-o ține. Sinteza contabilității în partidă dublă, respectiv bilanțul este cea mai importantă consecință a acestui sistem științific de contabilitate, care are de scop determinarea modului și rezultatelor economice ale activității unei administrațiuni.

In sfârșit, prin *funcțiunea sa de investigație,* contabilitatea urmărește un scop de directive viitoare prin studiul trecutului. In această privință s'a spus de altfel cu drept cuvânt că, contabilitatea în partidă dublă este istoria trecutului, oglinda prezentului și călăuza pentru viitor sau că : „contabilitatea este busola administratorului".

Contabilitatea în partidă dublă are însă și un alt rol foarte important și anume : rolul de control.

Prin mijlocul dublei înregistrări, a repartizării înregistrărilor analitice din jurnal, sistematic pe conturi în Maestrul General și auxiliare, contabilitatea în partidă dublă realizează cu o foarte mare ușurință *controlul automat.*

Dacă în majoritatea administrațiunilor în care se utilizează diferite registre de notări, denumite impropriu „contabilitate" se produc numeroase fraude, s'a constatat că toate acestea s'au datorat : la început erorilor necontrolabile făcute în registrele zise de contabilitate ; lipsei controlului automat al scriptelor, și apoi urmarea firească nu putea fi alta decât nașterea pe nesimțite de multe ori a tentației de fraudă.

Din cercetarea „așa zisei contabilități" practicată azi de multe autorități publice, în care se cuprind și corpurile de trupă și stabilimentele militare, am constatat că întreg sistemul (? !) de registre utilizat, cu toată dorința de a urmări cât mai de aproape buna administrare a banului și bunului public, totuși, nu numai că nu poate răspunde acestei înalte misiuni,

dar, ceva mai mult înlesnește tocmai acțiunile contrare, această contabilitate fiind caracterizată ca o „contabilitate convențională".

Este suficient să analizăm contabilitatea corpurilor de trupă privind gestiunea în bani și materii, pentru a constata registre care mai de care mai complicate și destul de numeroase, pentru a ne da seama cât de mult s'ar simplifica munca, cât de multe greșeli s'ar putea înlătura prin introducerea contabilității în partidă dublă, așa cum prevede Legea Contabilității Publice, care nici până azi nu este pusă în aplicare.

In această privință se aduc o serie întreagă de argumente contrarii.

Astfel se spune :

Contabilitatea în partidă dublă necesită personal numeros, este greoae, nu se poate aplica administrațiilor publice, ci numai celor comerciale, etc.

Desigur că toate aceste argumente se aduc de cei ce s'au obișnuit cu sistemul învechit de registre practicat și azi în administrațiile publice.

Desigur că argumentarea se face de către cei ce cunosc superficial principiile contabilității în partidă dublă.

In sfârșit, aceste argumente se aduc de cei ce nu au interesul să-și piardă anumite situații întrucât nu cunosc „partida dublă".

Contabilitatea în partidă dublă necesită personal numeros ? Cine afirmă aceasta ?

Tocmai persoanele din administrația de Stat în care s'a întronat formalismul și biurocratismul ?

Ei bine ! Dacă ar fi exactă și în conformitate cu realitatea această părere, cele dintâi care nu ar folosi-o ar fi tocmai întreprinderile economice particulare, care se știe că au la bază principiul economiei.

In ce privește claritatea și utilitatea contabilității aceasta o pot afirma competențele conducătoare ale celor mai variate și mai importante întreprinderi care au constatat și s'au convins de îndrumările și învățămintele ce le-au obținut din datele furnizate la timp de contabilitatea în partidă dublă.

Unul din factorii importanți care au contribuit și la reorganizarea celor mai multe din întreprindeile economice de Stat, deficitare înainte vreme, ca : C.F.R., C.A.M., P.T.T., etc., a fost tocmai contabilitatea în partidă dublă.

Contabilitatea în partidă dublă se mai spune că nu se poate aplica și că nu ar da rezultate la administrațiile publice.

Și această obiecțiune este lipsită de temei.

Comitetele școlare, Camerele de Comerț și de Industrie, Camerele de Muncă, Camerele de Agricultură, Casele de Asigurări Sociale, etc. nu efectuează operațiuni comerciale, au bugete și sunt supuse dispozițiunilor legii Contabilității Publice. Contabilitatea lor în partidă dublă satisface, — cu toate acestea, — toate cerințele legii, realizează un control imediat și din situațiunile și conturile respective se pot constata în orice moment: situația, rezultatele, controlul patrimoniului anual (bugetul) și permanent (inventarul).

După ce am arătat că ar fi necesar și cred că ar fi și timpul să se introducă contabilitatea în partidă dublă la toate organele M.A.N., îmi voi permite a face și câteva propuneri în legătură cu sistemul actual al contabilității aplicate de M.A.N. și alte autorități publice.

Se constată că consilierii controlori, pentru a urmări și evidenția controlul preventiv, atât asupra angajărilor cât și al ordonanțărilor țin o contabilitate specială, formată din câte un jurnal și o carte mare pentru fiecare din aceste 2 operațiuni.

Cine ține această contabilitate? Consilierii controlori? Nu! Ci funcționarii atașați biuroului lor.

Atunci de ce să se mai țină aceste registre separat de cele ținute de Direcția Contabilității?

De ce un birou în plus, de ce noi funcționari?

Propun deci ca aceste registre să fie suprimate, iar consilirii controlori, când vizează actele de angajări și ordonanțări să autorize prin aceasta și înregistrarea lor în registrele Serviciului Contabilității, registre pe care să aibă obligația să le verifice și vizeze periodic (zilnic, săptămânal sau lunar).

De asemenea, cred că s'ar putea concentra jurnalele cu registrele de partizi într'un singur registru jurnal-partizi.

O ultimă propunere ar fi ca o Comisiune să cerceteze studiile și propunerile personalului, care aplică azi contabilitatea la administrațiile publice și să încurajeze sub diferite forme cele mai bune din ele, realizând astfel îmbunătățiri reale.

Reformele trebue să se facă întotdeauna de cei ce au constatat lipsurile, de cei ce lucrează în domeniul respectiv. Deci să se înlăture reformele dela birou, care nu au dat niciodată rezultate satisfăcătoare.

CONST. G. DEMETRESCU
Inspectorul Învăț. Comercial

POZIȚIA EXCEDENTULUI

FAȚĂ DE DIFERITELE SITUAȚII ECONOMICE ȘI FINANCIARE IN CARE SE GĂSESC INTREPRINDERILE ECONOMICE PUBLICE

In articolul nostru din Revista Nr. 9/1939, s'au definit noțiunile de *„excedent bugetar"* și „excedent de *cassă"* ținând seamă de prevederile L. C. P. și de deciziile Inaltei Curți de Conturi citate de noi acolo, precum și de alte decizii necitate.

S'a afirmat în acel articol că chestiunea excedentului prezintă aspecte complexe și că de aceia este de interes să examinăm mai de aproape această chestiune.

In articolul de față ne propunem a o examina.

Complexitatea chestiunei excedentului apare din momentul în care se compară contul de gestiune întocmit de contabilitatea bugetară a întreprinderei cu conturile Bilanț și Profit și pierdere întocmite de contabilitatea comercială a întreprinderei, precum și dacă se ține seamă de elementul *„fonduri"*, dat fiindcă întreprinderile folosesc și fonduri proprii și fonduri streine.

Ce se înțelege prin fonduri bugetare proprii ?

In sensul limitat, înțelegem prin *„fonduri bugetare proprii"*, veniturile încasate din explcatarea întreprinderei pe exercițiul considerat, inclusiv rămășițele.

In sens larg, înțelegem prin *„fonduri bugetare proprii"*, nu numai veniturile menționate mai sus, ci și produsele din stoc, precum și numerarul reportat din exercițiul trecut, dacă acest numerar este propriu al întreprinderilor.

Ținând seamă de elementele de mai sus, ni se prezintă pentru a fi lămurite două cazuri, fiecare caz cu câte două alternative și anume :

1. cazul când întreprinderile utilizează numai fonduri proprii, cu alternativele că din punct de vedere economic întreprinderile pot da sau beneficiu sau pierdere.

2. cazul când întreprinderile utilizează și fonduri streine pe lângă fondurile proprii, cu alternativele că din punct de vedere economic întreprinderile pot da sau beneficiu sau pierdere.

A. Primul caz : întreprinderile utilizează numai fonduri proprii atât pentru exploatare cât și pentru investiții.

Acest caz, din punct de vedere al executării bugetului, se prezintă foarte clar și simplu atât în formă cât și în fond, după cum se poate constata din structura contului de execuție.

Redăm în tabelele I. și II schema elementelor de venituri și cheltueli, întocmită de noi pe baza art. 150 din L.C.P. și a diferitelor decizii interpretative, date de Inalta Curte de Conturi, elemente de venituri și de cheltueli care încadrează excedentul [1]).

Cuantumul excedentului bugetar este în acest caz în raport cu prețurile de vânzare a produselor din stoc și anume :

Dacă prețurile de vânzare a produselor din stoc sunt mai mari decât prețurile de revenire sau de înregistrare respective sau cel mult egale cu ele și dacă angajamentele de cheltueli nu sunt mai mari decât plățile, atunci va exista excedent bugetar cu atât mai mare cu cât prețurile de vânzare vor fi mai mari și cu cât angajamentele de cheltueli vor fi mai mici.

Dacă prețurile de vânzare a produselor din stoc sunt mai mari decât prețurile de revenire sau de înregistrare și dacă angajamentele sunt mai mari decât plățile, atunci excedentul bugetar va fi cu atât mai mic cu cât, prețurile de vânzare vor fi mai aproape de prețurile de revenire și cu cât angajamentele neplătite vor fi mai mari.

Cuantumul excedentului de cassă este în raport cu veniturile proprii încasate și cu plățile făcute.

Cu cât veniturile vor fi mai mari decât plățile, cu atât excedentul de cassă va fi mai mare.

Aceasta este situația, dacă pentru stabilirea excedentului considerăm conturile de execuție în sine.

Dacă însă considerăm conturile de execuție în comparație cu conturile bilanț și profit și pierdere, atunci vom constata,

---

[1]) Aceste elemente servesc și la încadrarea deficitului, precum și la stabilirea punctuluimort financiar al întreprinderii.

Insă, nu ne vom preocupa decât de problema excedentului, dat fiind că problema deficitului este inversul primei probleme și lămurind pe una se lămurește implicit și celaltă.

Nu ne vom preocupa nici de problema punctului mort finnaciar, deoarece o asemenea situație în viața întreprinderilor apare excepțional și în zecile de cazuri studiate de mine până în prezent nu am descoperit o asemenea situație la nici o întreprindere.

câteodată, că la un cont de execuție care prezintă excedente, poate corespunde un cont bilanț și un cont de profit și pierdere care prezintă pierdere, cu alte cuvinte la o situație financiară excedentară poate corespunde o situație economică (bilanțieră) deficitară.

Explicația unei astfel de situații, care la prima vedere pare curioasă, stă în diferență de structură dintre contul de execuție a bugetului și contul de profit și pierdere.

Redăm în tabelele III și IV schemele conturilor de profit și pierdere, pentruca din comparația acestor scheme cu schemele din tabelele I și II să reiasă diferența de formă și de fond dintre structura celor două categorii de scheme.

Din cauza diferenței de fond dintre cele două structuri, situația întreprinderei se poate prezinta astfel :

pedeoparte, contul de execuție arată un excedent atunci când la venituri s'au realizat încasări importante din vânzarea stocului de produse provenit din exercițiul precedent și încasări dela debitorii exercițiului precedent, iar la cheltueli investițiile și angajamentele neplătite prezintă sume fără importanță sau deloc ;

dealtă parte contul de profit și pierdere arată o pierdere, atunci când la venituri se găsește o sumă neînsemnată la producția brută a exercițiului din cauza unei conjuncturi nefavorabile, iar la cheltueli se găsesc sume importante la cheltueli generale și la amortismente precum și la pierderi diferite, așa că se depășesc veniturile bilanțiere.

Este bineînțeles că o asemenea situație apare excepțional, iar dacă situația se menține atunci întreprinderea nu mai poate fi exploatată numai cu fonduri proprii, ci trebuie să facă apel la fonduri streine. [2]).

---

[2]) In realitate chiar întreprinderile care lucrează numai cu fonduri proprii, obțin dela clienți avansuri în numerar, iar dela furnizori mărfuri pe care întreprinderile le achită cu întârziere.

Nici unele nici altele nu constitue credite, deoarece în cazul nostru întreprinderea utilizează numai fonduri proprii. In acest caz, avansurile dela clienți constitue garanții de executarea contractelor de vânzare — cumpărare, iar achitarea cu întârziere către furnizori a mărfurilor livrate de aceștia se datorește decalajului de timp, dintre data de livrare a mărfurilor și data de achitare a lor.

Dacă totuși s'ar lua în considerație și acestea, atunci chestiunea excedentului s'ar complica, mai cu seamă atunci când întreprinderile nu posedă suficiente fonduri proprii.

B. Al doilea caz: întreprinderile utilizează fonduri proprii și fonduri streine pentru exploatare și pentru investiții.

Acest caz nu se mai prezintă atât de clar și simplu ca cel dintâi.

La întocmirea contului de execuție a bugetului — pe latura veniturilor — ne găsim în fața a două categorii de venituri sau fonduri și anume: venituri proprii și venituri streine, adică venituri care de jure aparțin întreprinderei și venituri care de jure aparțin terților.

Pe latura cheltuelilor este aceiași situație, care implicit rezultă din situația dela venituri, adică sunt cheltueli făcute cu fonduri proprii și cheltueli făcute cu fonduri streine. Insă la cheltueli nu importă să se descrimineze fondurile, deoarece chestiunea se lămurește numai prin discriminarea pe categorii de fonduri a veniturilor.

Față de această situație, se pun întrebarea:

Contul de execuție a bugetului trebue sau nu trebue să cuprindă cele două categorii de fonduri (proprii și străine)? Iar drept corolar, excedentul se stabilește prin considerarea laolaltă numai a fondurilor proprii sau și a fondurilor streine?

După logica teoriei pure, trebue ca în contul de execuție a bugetului să se cuprindă numai fonduri proprii și rezultanta lor: *produsele stocate.* Motivul este ca să nu se ajungă la confuzie de fonduri.

După principiul unității bugetare trebue ca în contul de execuție a bugetului să se cuprindă, atât fondurile proprii cât și fondurile streine.

In drept, nici L.C.P. nici deciziile jurisprudențiale a Inaltei Curți de Conturi relative la întocmirea contului de execuție a bugetului nu stabilesc dacă acestea trebue să considere ambele categorii de fonduri.

In aplicare, în conturile de execuție se trec adesea toate fondurile. De către organele de execuție sau de control a întreprinderilor, nu s'a afirmat că un cont de execuție a bugetului este ilegal sau denaturat dacă cuprinde și fonduri proprii și fonduri streine.

Din contră.

Cum se explică neconcordanța între teoria pură, principiul unității bugetare prevederile legale și jurisprudențiale?

Explicația este simplă. Dacă în contul de execuție s'ar lăsa să figureze numai veniturile proprii, atunci nu s'ar putea vedea întregul ciclu de cheltueli (de exploatare) de adminsitrație, de investiții, etc), și deci nu s'ar putea constata situația reală integrală financiară și economică a întreprinderei.

Nepreciziunea L. C. P. precum și a deciziilor I. C. de C., în ce privește dacă în contul de execuție a bugetului trebue să se cuprindă sau nu ambele categorii de fonduri, credem că se datorește faptului că L. C. P. în art. 150 dă schema contului de execuție a bugetului numai pentru serviciile publice pure, pentru care principial trebue să existe numai fonduri proprii.

Schema nu e structurată și pentru serviciile publice comerciale, care principial lucrează și cu fonduri streine.

Prin art. 200 din L. C. P. relativ la serviciile publice comerciale, se stabilește că aceste servicii trebuie să întocmească și ele conturi de execuție, însă nu se dă schema adecuată acestor conturi, care la serviciile publice comerciale se bazează pe alte principii decât conturile de execuție ale serviciilor publice pure.

Dacă este justificat că în contul de execuție a bugetului să se cuprindă atât fonduri proprii cât și fonduri streine, pentru a se prezinta asamblul unei exploatări, nu este însă justficat ca excedentul (bugetar și de cassă) să se stabilească prin considerarea ambelor categorii de fonduri, căci atunci s'ar considera fondurile streine drept fonduri proprii și s'ar obține o situație confuză.

De aceia, pe baza contului de execuție urmează să se grupeze separat veniturile proprii (în bani și în natură) și numai cu totalul acestora să se compare cheltuelile totale pentru a reeși excedentul și eventual deficitul.

In acest fel, excedentul se va afla numai pe baza fondurilor proprii.

In practică, în unele conturi de execuție a bugetului se trec la venituri atât fondurile proprii cât și cele streine, (nu se trec însă avansurile dela clienți, creditele dela furnizori, numerarul reportat din exercițiul precedent; deasemeni n'am găsit conturi de execuție care la venituri să treacă stocurile de produse; în alte conturi de execuție nu se trec decât fondurile proprii (nu se trec împrumuturile).

Noi suntem de acord cu practica, atunci când în conturile de execuție se trec la venituri fondurile proprii de toate categoriile și în plus fondurile streine provenite din împrumuturi.

Stabilit fiind astfel, că în contul de execuții a bugetului trebue să se cuprindă fonduri proprii și fonduri streine, dar că pentru stabilirea excedentului trebue să ne adresăm numai fondurilor proprii, să vedem în care cazuri există excedente și să cercetăm poziția excedentului atunci când întreprinderea dă beneficiu bilanțier și atunci când dă pierdere bilanțieră.

Cazurile care se prezintă în realitate sunt următoarele :

a) Intreprinderea are fonduri proprii suficiente pentru exploatare, dar nu are fonduri proprii suficiente pentru investiții.

b) Intreprinderea nu are fonduri proprii suficiente nici pentru exploatare nici pentru investiții.

Pot exista excedente în aceste cazuri ?

In primul caz poate exista excedent bugetar mai mare, iar în al doilea caz poate exista excedent bugetar mai mic, cuantumul excedentului fiind în raport cu importanța fondurilor proprii ; în primul caz excedentul va fi mai mare, deoarece fondurile proprii sunt mai mari și acoperă în întregime cheltuelile de exploatare.

In ambele cazuri, excedent bugetar va exista atunci când produsele vor avea un preț de revenire mic și un preț de vânzare mare, investițiile vor fi neînsemnate, iar angajamentele nu vor depăși plățile sau le vor depăși cu puțin.

Excedent de cassă nu poate exista însă, în nici unul din cele două cazuri.

Care este poziția excedentului bugetar ce reese în cazurile de mai sus, atunci când întreprinderea dă beneficiu bilanțier și atunci când dă pierdere bilanțieră ?

Dacă, precum am procedat și la cazul A. de mai sus, se face o comparație între contul de execuție a bugetului și conturile respective de profit și pierdere, atunci exact ca în acel caz vom constata că la un cont de execuție ce prezintă excedent bugetar, poate corespunde câteodată un cont bilanț și un cont profit și pierdere ce prezintă pierdere.

Explicația este aceiași pe care am dat'o la cazul A. de mai sus (vezi acea explicație).

Dr. C. MITRU

TABEL I

De veniturile şi cheltuelile bugetare, cari sunt conţinute de contul de execuţie a bugetului, din comparaţia cărora rezultă **excedentul bugetar** în conformitate cu art. 150 L. C. P. şi deciziile Inaltei Curţi de Conturi :

Categorii de VENITURI bugetare	Categorii de CHELTUELI bugetare
In numerar : Din soldul exerciţiului precedent. Din vânzarea de produse proprii a exerciţiului curent. Din vânzarea de produse proprii din stocul precedent ce se încasează în exerciţiul curent. Dela debitorii pentru produse proprii din exerciţiul precedent. Din diverse. Din augumentarea patrimoniului (fond dotaţie sau capital). **In natură :** Valorificarea produselor proprii consumate cu întreţinerea, cu însămânţarea, cu hrana oamenilor şi animalelor, etc. (preţ de cost sau de înregistrare sau de evaluare). Stocul de produse a exerciţiului curent, *nevândute,* (preţ de evaluare legală, regulamentară, statutară).	**In numerar :** Cheltueli generale) preţ de cost „ de exploatare) „ de investiţii (inventar amortizabil în timp). **In natură :** Produse proprii consumate cu întreţinerea, cu însămânţarea, cu hrana oamenilor şi animalelor, etc. (preţ de cost sau de înregistrare sau de evaluare). *Angajamente neplătite,* cari trec asupra exerciţiului viitor.

TABEL II

De veniturile și cheltuelile **bugetare,** care sunt conținute de contul de execuție a bugetului, din comparația cărora rezultă excedentul de cassă, în conformitate cu art. 150 L. C. P și cu deciziile Inaltei Curți de Conturi:

Categorii de VENITURI bugetare	Categorii de CHELTUELI bugetare
In numerar : Din soldul exercițiului precedent. Din vânzarea de produse proprii a exercițiului curent. Din vânzarea de produse proprii din stocul rămas din exercițiul precedent. Dela debitorii pentru produse proprii din exercițiul precedent, ce se încasează în exercițiul curent. Din diverse. Din augumentarea patrimoniului (fond dotație sau capital). **In natură :** Valorificarea produselor proprii consumate cu întreținerea, cu însămânțarea, cu hrana oamenilor și animalelor etc, (preț de cost sau de înregistrare sau de evaluare).	**In numerar :** Cheltueli generale) Preț de cost „ de exploatare) „ de investiții (inventar amortizabil în timp). **In natură :** Produse proprii consumate cu întreținerea, cu însămânțarea, cu hrana oamenilor și animalelor, etc. (preț de cost sau de înregistrare sau de evaluare).

TABEL III

De veniturile şi chettuelile **bilanţiere,** care sunt conţinute de contul de **Profit şi Pierdere,** din comparaţia cărora rezultă **beneficiul brut.**

Categorii de VENITURI bilanţiere	Categorii de CHELTUELI bilanţiere
In numerar :	**In numerar :**
Preţul de vânzare a produselor din exerciţiul în curs, vândute.	Cheltueli generale / „ de exploatare } Cheltuelile cu obţinerea producţiei *brute* a anului (preţ de cost şi de revenire).
Preţul de vânzare a produselor din stocul anilor precedenţi, vândute.	Cheltuelile cu obţinerea veniturilor diverse.
Venituri diverse.	**In natură :**
In natură :	Costul dela inventar a stocului de produse a anilor precedenţi, vândute.
Producţia brută a exerciţiului.	Produse proprii consumate cu întreţinerea, cu însămânţarea, cu hrana oamenilor şi animalelor, etc. (preţ de cost sau de înregistrare sau de evaluare).
Valorificarea produselor proprii consumate cu întreţinerea, cu însămânţarea, cu hrana oamenilor şi animalelor, (preţ de cost sau de înregistrare sau de evaluare).	

TABEL IV

De veniturile și cheltuelile bilanțiere, care sunt conținute de contul de **Profit și Pierdere**, din comparația cărora rezultă **beneficiul net.**

Categorii de VENITURI bilanțiere	Categorii de CHELTUELI bilanțiere
In numerar:	**In numerar:**
Prețul de vânzare a produselor din exercițiul în curs, vândute.	Cheltueli generale. } Pentru obținerea producției brute a anului (preț cost și de revenire).
Prețul de vânzare a produselor din stocul anilor precedenți, vândute.	Cheltueli de exploatare. }
Venituri diverse.	Cheltueli cu obținerea veniturilor diverse.
In natură:	**In natură:**
Producția brută a exercițiului.	Costul dela inventar a stocului de produse a anilor precedenți, vândute.
Valorificarea produselor proprii consumate cu întreținerea, cu însămânțarea, cu hrana oamenilor și a animalelor, etc. (preț de cost de înregistrare sau evaluare).	Produse proprii consumate cu întreținerea, cu însămânțarea, cu hrana oamenilor și animalelor, etc. (preț de cost, de înregistrare sau de evaluare).
	Amortismentele de inventar fix.
	„ „ „ mobil.
	Pierderi diferite.

MODUL

CUM SE CALCULEAZĂ TAXELE ȘI IMPOZITELE UNEI CLĂDIRI, DUPĂ ULTIMELE LEGI ȘI REGULAMENTE, PRECUM ȘI PROCEDURA DE URMAT, PE CARE TREBUE S'O CUNOASCĂ CONTRIBUABILUL

Găsim folositor să prezentăm cititorilor acestei prețioase reviste un *îndreptar* al tuturor taxelor și impozitelor pe clădiri, în vigoare dela 1 Aprilie 1940.

ORICE CLADIRE fie că este închiriată sau locuită de proprietar trebue să plătească aceste taxe și impozite, după cum urmează :

I. **Taxele Uzinelor Comunale București.**

La prezentarea chitanței pentru consumul lunar al apei, contribuabilul mai plătește și următoarele taxe stabilite, după cartier, pe categorii I, II, și III.

1) *FAȚADA* dela 1 la 6 lei *lunar*, (după cartier) pentru fiecare metru liniar, precum și 0,50 lei de fiecare metru cub de apă consumat.

2) *GUNOI* dela 3,60 la 12 lei *anual*, (după cartier) pentru fiecare metru pătrat de construcție „parterre" și etaje, până la etajul V.

3) *CANAL* 25 lei *lunar* de fiecare branșament, precum și 1,80 lei pentru fiecare metru cub de apă consumat.

II. **Impozitele comunale (percepute de Municipiul București).**

1) *POMPIERI* 5‰ la valoarea locativă a imobilului.

2) *CONSTRUCȚII NOI SCUTITE* 2% la valoarea locativă brută.

3) *SERVITORI* câte 180 lei anual de fiecare.

4) *CAINE* 200 lei anual (dacă nu e legat în lanț).

5) *CHIRIAȘII* suportă 2% impozit special și 1‰ aviație.

Se achită la precepție odată cu viza contractului de închiriere.

La toate impozitele comunale nu se acordă nici o bonificare pentru plățile anticipate, în schimb se percepe majorări pentru întârzieri.

III. Impozitele fiscale.

Ca şi la Comună (în mod normal) impozitele pe clădiri se stabilesc pe baza valorii locative fixată cu ocazia recensământului cincinal al comisiei, din care nu lipseşte niciodată şi delegatul contribuabililor.

Apelul se face în termen de 20 zile dela primirea procesului verbal de recesământ. După expirarea acestui termen impunerea rămâne definitivă şi eventualele erori (când nu se ţine seamă de contractele de închiriere etc.) nu mai pot fi corectate de cât pe cale administrativă în urma unei cereri adresată direct Ministerului Finanţelor.

Pentru a obţine scăderea din rolul percepţiei, *a imobilelor rămase neînchiriate* contribuabilul adresează o cerere cât mai curând posibil, controlorului dela percepţia de constatare respectivă.

Tot aşa procedează, când venitul imobilului (sau chiria) se *măreşte* (sau *scade)* cu cel puţin *cu un sfert din totalul lui.*

Mutarea chiriaşilor se anunţă în 24 ore la circa de poliţie care a eliberat cartea de imobil, specificând în formularul nr. 3 şi noul domiciliu al chiriaşului (unde s'a mutat).

Deasemenea venirea noului chiriaş tot proprietarul o anunţă la Circa de poliţie respectivă, cu formularul nr. 2.

In ceeace priveşte plata chiriei pe care o primeşte proprietarul, acesta nu este obligat încă să dea chitanţă de descărcare chiriaşilor, dar de vreme ce a dat-o, etse dator să observe cu strictețe aplicarea timbrelor pe chianţă. Prima rată a chiriei plătită odată cu facerea contractului nu este supusă timbrării şi deci se poate specifica pe contract. Ratele următoare, trimestriale sau lunare, sunt supuse însă, timbrării.

Orice contract de închiriere se vizează *în termen de o lună,* la percepţia fiscală respectivă, plătind *1,87% din chiria efectivă drept* taxa de viză, timbre şi 1%o pentru aviaţie.

Scăderea *sarcinelor hipotecare* se obţine în fiecare an, *numai în baza unei cereri a contribuabilului,* adresteă între 1 Aprilie şi 15 Mai, la serviciul de constatare al percepţiei respective.

Pentru a-şi da seama de modul cum s'a calculat impozitele, contribuabilul trebue să reţină principiul că la orice impunere aşezată pe clădire *fiscul scade 20% din valoarea locativă*

brută și se obține astfel *valoarea locativă netă* asupra căreia se aplică procentul „la sută" respectiv. Cu începere dela 1 Aprilie 1940, această valoare locativă s'a majorat cu 20% la următoarele articole: *„Fond Apărare Națională* progresiv (cu 10, 14, și 20%) aplicat veniturilor clădirilor noi construite în baza legii Trancu Iași, precum și la *cota 10% Stat* pentru veniturile caselor vechi sau cele care au fost construite după 1 Aprilie 1936, când a expirat scutirile acestei legi.

Numele nepieritor al marelui Trancu Iași a rămas legat de avântul pe care îl luase construcțiile de după război, în special în capitala țării ,care suferea cumplet de lipsa locuințelor, din cauza afluxului de populațiune, din toate regiunile României Mari.

Așa dar imobilele se împart în două dupe mari 2: A. cele noi și B. cele vechi.

Incepem cu grupa A. pentru cele noi *așa zise scutite,* care se bucură de prevederile legii Trancu Iași, după cum urmează: *în prima perioadă de 10 ani dela construcție,* scutite integral; *în a doua perioadă de 5 ani scutite 75%* din valoarea locativă și în a treia și *ultima perioadă de 5 ani,* scutite 50% din valoarea locativă.

Dar dela 1 Octombrie 1932, aceste clădiri noi au fost lovite mai întâi cu taxa *de 1% (statistică)* calculată asupra valorii inițiale de recensământ, iar dela 1 Aprilie 1935 cu impozite excepționale, majorate cu începere de 1 Aprilie 1940 astfel:

a) *FONDUL DE APARARE NAȚIONALA* progresiv, calculat asupra valorii locative nete, *dar mărite cu 20% dela 1 Aprilie 1940,* are astăzi următoarele procente: 10% până la 50.000, 14% până la 75000, 18% până la 125.000 și 20% peste 125.000.

b) *APARARE NAȚIONALA 6%,* calculat asupra valorii nete locative (nemajorată).

c) *CADASTRAL 0.50%* așezat asupra aceleași valori locative nemajorată.

d) *SUPRACOTA* calculată progresiv dela 1,57% la 39,50% la rândul ei majorată cu 10%.

Pentru o bună orientare, înfățișăm o subdiviziune pe trei categorii, după cum urmează:

CATEGORIA I-a, imobilele noi sunt scutite integral, adică aflate *în prima perioadă de 10 ani* care numai plătește nimic

în plus peste cele specificate mai sus, la punctele a, b, c.

CATEGORIA II-a imobilele noi aflate în primi 5 ani din perioada doua de scutire plătește astfel :

1) pentru 75% din valoarea locativă netă, impozitele excepționale specificate mai sus ca și la categoria I-a (punctele a. b. c. d.)

2) pentru restul 25% din valoarea locativă netă, impunerea este la fel ca și pentru casele vechi, avem deci *așa zisul „elementar"* cu următoarele procente :

10% *STAT* calculat asupra valorii locat. nete, dar maj. cu 20%
10% *ADȚIONALE* „ „ „ nemajorată.
2% *DRUMURI* „ „ „ „
8% *APARAR. NAȚIONALA* „ „ „ „
0,50% *CADASTRAL* „ „ „ „
1,50% *ȚINUT* „ „ „ „

și în fine *supracotă* calculată progresiv, dela 1,57 la 39,50%, majorată cu 10% dela 1 Aprilie 1940.

CATEGORIA III-a imobilele noi aflate în ultima perioadă de cinci ani, plătește aceleași impozite ca și categoria II-a, proporția se schimbă însă și în loc de 75% *avem 50% din valoarea locativă netă pentru impozitele excepționale specificate la punctele a. b. c. d., iar restul de 50%, ca și casele vechi* după cum am *enumerat* la punctul *2, al categoriei doua.*

In fine grupa B, a caselor vechi, precum și a celor construite după anul 1936, pentru care mai repetăm odată procentele :

10% *STAT* calculat asupra valorii locat. nete, dar maj. cu 20%
10% *ADIȚIONALE* „ „ „ nemajorate
8% *APARAR. NAȚIONALA* „ „ „ „
2% *DRUMURI* „ „ „ „
1,50% *ȚINUT* „ „ „ „
0,50 *CADASTRAL* „ „ „ „

și supra cotă progresivă, dela 1,57 la 39% majorată cu 10% dela 1 Aprilie 1940.

La plata anticipată *anuală* a acestor impozite, efectuate dela 1 Aprilie la 30 Iunie a. c., în fiecare an se bonifică 7% din totalul impozitelor, iar la plata trimestrială în primele 45 zile ale trimestrului numai 5%. In schimb pentru orice zăbavă peste trimestrul expirat se plătește o majorare și dobânzi de întârziere.

Este un imperativ național pentru oricare cetățean, ca astăzi să-și *plătească cu anticipație, toate impozitele*

DEMETRU A. RĂDULESCU

CUM SE INTOCMEȘTE ȘI CE TREBUE SA CONȚINA RAPORTUL DE VERIFICARE AL COMITETULUI DE CENZORI LA SOCIETAȚILE ANONIME

Bilanțul unei întreprinderi economice trebue să cuprindă situația sa reală, exactă atât din punct de vedere al registrelor, cât și al realităților.

Pentru a vedea, dacă bilanțul îndeplinește aceste condițiuni la Soc. anonime codul de comerț a prevăzut organul cenzorilor, cu cel puțin un specialist — *expert-contabil* ori *contabil autorizat* — care nu este numai o persoană versată în știința calculelor, ci înainte de toate un om de afaceri posedând în materia economică-financiară și juridică cunoștințele cele mai variate și apoi prin spritul său suplu, clar, comprehensibil, integru, imparțial, de o cinste perfectă și o autoritate morală indiscutabilă excluzându-se veleitatea competinței — se asigură eficacitatea controlului și se garantează exactitatea lucrului efectuat.

Comitetul de cenzori certificând verificarea registrelor contabile ale Societăților Anonime și exactitatea bilanțului întocmește rapoarte scrise ce pot fi *succinte* sau *detailate.*

Raport succint se adresează în mod general adunării generale a acționarilor ; acesta nu are nici o indicație cu caracter confidențial. El se rezumă la analiza sumară a posturilor din bilanț, iar verificarea este de ordin global.

Divulgarea unor anumite cifre ce nu reies din bilanț sunt de natură să prejudicieze intreprinderea, să lovească creditul și să provoace unele speculațiuni nenorocite asupra cursului acțiunilor.

Raportul trebue să fie imparțial și nu trebue să cuprindă date ce depășesc mandatul. Eventualele divirgențe de vederi, diferențe contabile se vor menționa într'un raport distinct ce se va supune în discuțiunea adunării generale. Când comitetul de cenzori are mandat să întocmească un *raport detailat* atunci verificarea comportă o analiză complectă a situației intreprinderei. Astfel raportul de verificare întocmit trebue să *conțină un tablou al tuturor verificărilor efectuate pentru a fi în măsură să stabilească responsabilitățile, iar concluziunile să fie categorice și fără aprecieri subiective.*

Totuși sunt admisibile rezervele de rigoare ale comitetului de cenzori în următoarele cazuri și anume :

a) Dacă timpul este insuficient documentării ; b) Dacă unele acte economice prin natura lor scapă aprecierii juste a expertului.

Adevăratul raport de verificare al comitetului de cenzori este acela care nu conține nici elogii și nici blamul întreprinderii, ci păstrează o notă de extremă moderațiune.

Calitățile bune ale unui raport de verificare constă în *exactitate* și *claritate.*

Exactitatea este baza lucrării, iar *claritatea* este în funcțiune directă de *metoda expunerii,* de *structura raportului* și *de atenția ce se dă stilului.*

Expertul contabil din Comitetul de cenzori nu trebue să piardă din vedere că raportul contabil întocmit se adresează în frecvente cazuri și la persoane necunoscătoare în disciplina Contabilității și astfel să evite pe cât posibil termenii technici a căror interpretare este dificilă.

In ceiace privește metodul de expunere, raportul contabil să fie împărțit în capitole distincte, permițând cu ușurință ca să se vadă și judece acea intreprindere în cadrul activității ei totale.

Expunerea trebue să fie metodică și să nu conțină repetări, incoherențe, acumulări de cifre fără importanță, ce obosesc pe lector. Dimpotrivă, un bun și clar raport de verificare contabilă trebue să aibă anexate tablouri comparative, statistici grafice, cari ajută expunerile situației.

ION I. GHELASE
Doctor în științele econmice
și financiare
Fxpert-Contabil

Rugăm pe abonații noui să ne comunice imediat abonarea, pentru că altfel riscă să NU primească numerile pe trecut.

Rugăm insistent Secțiunile Corpului Contabililor, să ne comunice numele nouilor abonați pentru a le trimite numerile de revistă apărute pe anul curent.

EVOLUȚIA IMPOZITELOR INDIRECTE

Impozitele indirecte, cari la un moment dat păreau că cedează pasul impozitelor directe, au luat în ultimii ani iarăși rolul preponderent în satisfacerea nevoilor Statului : Dăm mai jos un tablou de mișcarea acestor impozite față de cele directe.

Exercițiul	Indirecte	Directe	Raportul
1935/36	8.742 mil.	4132 mil.	1/2
1936/37	11.504 „	4434 „	1/3
1937/38	13.251 „	5176 „	1/2
1938/39	14.688 „	7833 „	1/2
1939/40	17.436 „	4103 „	1/4

Față de încasările totale ale bugetului ordinar evoluția procentuală este următoarea :

Exercițiul	Incasări indirecte	Incasări directe
1935/36	39,2	18,5
1936/37	44,4	17,1
1937/38	44,0	17,2
1938/39	43,2	22,9
1939/40	42,2	22,1

Trecem să cercetăm impozitele indirecte.

In bugetul 1940—41 impozitele indirecte sunt evaluate la suma de lei 13.332.200.000 ceiace reprezintă 37,80% din bugetul ordinar al statului.

Impozitele indirecte nu le întâlnim numai în bugetul ordinar al statului ci și în bugetul F. A. N. precum și în bugetul F. N. A. M.

Impozitele indirecte, care constitue isvorul principal de venituri ale statului, cuprind următoarele capitole ; taxe vamale, taxe pe consumație pe băuturi spirtoase, taxe de consumație pe alte articole, impozit pe cifra de afaceri și automobile, impozitul pe spectacole.

In ultimii zece ani, evoluția încasării impozitelor indirecte se prezintă astfel :

Exercițiul	Incasări totale	Indirecte	%
1930	30.548 mil.	9.084 mil.	29,7
1931	23.676 „	6.522 „	27,8
1932/33	23.061 „	7.673 „	33,6
1933/34	18.364 „	6.909 „	38,2
1934/35	18.802 „	6.711 „	36,3
1935/36	22.321 „	8.742 „	39,2
1936/37	25.881 „	11.504 „	44,4
1937/38	30.164 „	13.251 „	44
1938/39	34.188 „	14.688 „	43
1939/40	41.339 „	17.436 „	42,2

Dacă cercetăm evoluția încasărilor din impozite indirecte în ultimii zece ani, constatăm că în anii de criză au înregistrat o scădere importantă. De exemplu în anul 1931 s'au încasat numai 6.522 mil. față de 9.084 mil. în anul 1930. Cu începerea anului financiar 1935/36 înregistrează o urcare de 2.220 mil. față de anul 1931. Dela acest exercițiu în fiecare an se înregistrează urcări simțitoare din încasarea impozitelor indirecte, astfel că în exercițiul 1939/40 se realizează suma de lei 17.436 mil. reprezentând 42,2% din totalul încasărilor de 41.339 mil.

Din cercetarea evoluției încasărilor impozitelor indirecte în ultimii ani rezultă că ele participă la bugetul ordinar cu circa 40% având astfel un loc de frunte în bugetul statului.

Structura impozitelor indirecte, prezintă următoarea situațiune înăuntru bugetelor : ordinar, F.A.N. și F.N.A.M.

Exercițiul	Toate bugetele	Taxe vamale	Băuturi spirtoase	Alte articole	Cifra afaceri	Spectacole
1935—36	8.742	1354=15,5	728=8,3	3273=37,4	3330=38,1	57=0,7
1936—37	11.504	2192=19	770=6,7	4173=36,3	4312=37,5	57=0,05
1937—38	13.251	2695=20,3	814=6,1	5042=38,1	4648=35,1	52=0,04
1938—39	14.688	2994=20,4	835=5.7	5308=36,1	5497=37,4	54=0,04
1939—40	17.436	3611=20,7	1125=6,5	5800=33,3	6792=38,9	108=0,06

Cea mai importantă categorie a impozitelor indirecte o constitue cifra de afaceri, a cărei participație la totalul impozi-

telor indirecte a fost în ultimele exerciții de 35—39%, urmată fiind de taxele pe alte articole de consumație, cu 33—38% din totalul încasărilor, taxele vamale (15—20%) și taxele de consumație pe băuturi spirtoase (6—8%). Impozitele pe spectacole reprezintă un procent cu totul neînsemnat. Creșterea încasărilor referitoare la veniturile trase din impozitele indirecte începe din exercițiul 1935/36 când s'au introdus unele taxe noui, destinate să alimenteze bugetul F.A.N., iar în 1938-39 mărindu-se și cu taxele destinate bugetului F.N.A.M.

Să cercetăm cui se datorește această sporire a impozitelor indirecte.

A. TAXELE VAMALE

Sunt evaluate în bugetul exercițiului 1940/41 la suma de 1615 mil., înregistrând o sporire față de evaluările exercițiului trecut cu lei 311 mil.

Această sporire se explică prin faptul că prin Inaltul Decret Regal din 9 Februarie 1940 s'au fixat taxe vamale la unele articole de export, întrucât dificultățile de aprovizionare ale beligeranților au determinat pe piața internațională urcări importante ale prețurilor, influențând defavorabil asupra costului vietei. Pentruca aceste produse să nu fie atrase spre export și statul să poată în același timp să-și asigure un spor de venituri în tezaurul public, a introdus taxele de export.

Taxele de export pentru buget, compensează diminuarea taxelor de import, datorite :

a) Scutirilor de taxe de import a unor anumite categorii de operațiuni.

b) Necesitățile înzestrării armatei au făcut ca importurile statului a căror scutire de taxă a fost menținută, să reprezinte o proporție și mai importantă în volumul total al importului decât în anii precedenți.

B. TAXELE DE CONSUMAȚIE PE BAUTURI SPIRTOASE ȘI IMPOZITUL PE HECTAR PENTRU SUPRAFEȚELE PLANTATE CU VII

Este evaluat pentru acest exercițiu la suma de lei 850.200.000 o sporire de 35.200.000 față de evaluările din exercițiul trecut.

Sporirea acestor taxe rezultă din nouile taxe pe esența de oțet și pe alcolul metilic precum și pe creierea încă din exercițiul trecut a unui impozit pe plantațiile de vii, apărând ca articol separat. La această categorie de taxe s'au sporit numai cele cari alimentează bugetele F.N.A. cum sunt:

a) Taxele de consumație pe tuică și rachiuri din fructe.
b) Taxe pe bere.
c) Taxa pe drojdie de bere.

C. TAXELE DE CONSUMAȚIE PE ALTE ARTICOLE

Evaluarea exercițiului 1940/41, 5308 mil. cu o sporire deci de 398 mil. față de evaluările din bugetul trecut.

Acest capitol de venituri este alimentat din taxele de consumație pe zahăr și glucoză, produse petrolifere și o serie de alte articole de consum.

Sporirea este determinată de mărirea consumului de zahăr, a consumului de produse petrolifere care este determinat de înmulțirea vehiculelor cu tracțiune mecanică, răspândirei sistemului de încălzire centrală cu injectoare automate. Consumul crescând al cimentului se datorește intensificărei construcțiilor, iar taxa de consumație pe ciment n'a fost sporită dela inființarea ei.

Taxele de consumație asupra produselor metalurgice nefiind majorate în ultimul timp, a găsit de cuviință vistiernicul țării să așeze o nouă cotă de impunere la produsele menționate mai sus.

Aici este cazul să arătăm că pentru ocrotirea populației cu mijloace reduse, atât cea dela sate cât și cea dela orașe, a fost apărată de a suporta noui taxe pentru unele articole de primă necesitate ca: petrol lampant, zahăr, făină și uleiuri vegetale, cum și bumbacul și orezul importat, asupra bumbacului și orezului produs în țară nepercepându-se taxe de consumație.

D. IMPOZITUL PE CIFRA DE AFACERI ȘI AUTOMOBIL

Pentru exercițiul în curs a fost evaluat la suma de 5451 mil. reprezentând o sporire de 121 mil. față de evaluările bugetare ale exercițiului trecut.

Datorită scăderei la import a unor produse randamentul impozitului pe lux și cifra de afaceri ar însemna să scadă. Deaceia legiuitorul, ținând seama de acest lucru precum și de faptul că necesitățile finanțării cheltuielilor de apărare națională, sunt în creștere, datorit împrejurărilor cu caracter excepțional pe care și țara noastră le străbate a procedat la o nouă clasificare a materiei impozabile, trecându-se la cote superioare articole ce pot suporta noui sporuri.

Astfel s'a trecut dela impozitul de 4% la 6%, benzina, motorina și cimentul, iar dela 1,50 la 4% păcura, combustibil special, curentul public și cel industrial, gazele naturale, cocsul de petrlo și cărbunele. In acelaș timp s'a introdus pe tabela produselor impuse cu 1,50% cărbune de huilă și țițeiul brut, scutite până în prezent, asigurându-se astfel realizarea evaluărei.

E. IMPOZITUL PE SPECTACOL

Este evaluat la 110 mil., însumând o diferență de 20 mil. în plus față de evaluările bugetului trecut. Acest impozit a înregistrat la încasări o urcare simțitoare în exercițiul 1939/40 trecând dela 54 mli. la 108 mil., întrucât prin legea pentru modificarea legei impozitelor pe spectacole din exercițiul 1939/40, pentru combaterea evaziunei, făcută pe o scară întinsă de proprietarii de cinematografe s'a reglementat un sistem de impunere fixă pentru reprezentațiile cinematografice în raport cu durata de rulare a filmului, capacitatea sălilor și localitate.

Impunerea fixă a mai fost introdusă în acelaș timp la manifestările distractive și populare precum și la localurile de consumație cu atracțiuni. Noua lege a impozitelor pe spectacole a mai precizat că strandurile și intreprinderile de cantonaj vor plăti acest impozit.

In urma nouilor isvoare de venituri atribuite comunelor prin legea administrativă din 14 August 1938, întregul impozit se face venit la stat, suprimându-se atribuirea cotei de 33% comunelor.

Din cele expuse mai sus rezultă o sporire de impozite indirecte.

Participarea impozitelor indirecte la bugetul ordinar s'a stabilit în ultimii ani la circa 40%.

Cu ocazia sporirei cotei la taxele de consumații s'a ținut

seama de impozitele pe consumul strict necesar, venind astfel în ajutorul claselor nevoiașe.

Sporirea mai simțitoare s'au făcut la impozitele indirecte, cari alimentează bugetele pentru apărarea țărei.

Concentrările militare, investițiile și aprovizionările de stat și particulare au pulsat viața economică a țării.

Bugetul a avut un spor accentuat al încasărilor din taxele de consumație și alte articole în exercițiul 1939/40.

Impozitele indirecte în epoca de criză au suferit diminuări considerabile însă în timp de război se sporesc cu mult față de impozitele directe.

Sporirea impozitelor pune problema sporirei puterei de cumpărare a consumatorului din diferite categorii lovite de scumpirea traiului iar fiscul trebue să îngrijească de continuarea activității particulare, producătoare de venituri.

Drnd. GHEORGHE IOAN
Expert-contabil

UZINELE METALURGICE UNITE
„TITAN, NADRAG, CALAN"
S. A. R.

Tablă neagră, galvanizată, decapată, dublu decapată, cu rezistență, **albă,** plumbuită, **ondulată.**
Fier cerc, comercial, beton, profilat.
Fier cerc laminat la rece.
Cazane și **radiatoare** „Calan" pentru încălziri centrale.
Băi de fontă emailată „Record".
Articole sanitare negre și emailate.
Tuburi și **accesorii** de fontă pentru canalizare.
Tucerie comercială.
Mașini de **gătit** și **sobe** „Vesta".

Articole noui:

Cilindrii din fontă dură pentru luminat tablă.
Mese și **capace** de **recoacere** din oțel rezistente la temperaturi înalte.
Cărămizi și **pământ refractar.**

O IMPORTANTĂ DONAȚIE

FĂCUTĂ ACADEMIEI DE INALTE STUDII COMERCIALE ȘI INDURTRIALE

Intr'una din zilele trecute a avut loc predarea, în sala de recepție a Academiei, unde este așezată, a colecției de peste 1.300 medalii românești dăruite acestei Inalte Instituțiuni de D-l Nicolae Butculescu, Decan de Onoare al Corpului Contabililor Autorizați și Experți Contabili din România, în amintirea fiului său, Ing. N. Butculescu, încetat din viață prin asfixiere în urma exploziei dela Zărnești din noaptea de 13—14 Decembrie 1939.

Erau de față D-l Ioan Răducanu, Rectorul Academiei, Domnii Profesori ai acestei Instituțiuni în frunte cu D-l Prim Președinte al Inaltei Curți de Casație, D-l Andrei Rădulescu, Vice Rector Prof. Sp. Iacobescu, D-l Prof. Dr. C. Bungețianu, Președinte al Uniunii Camerelor de Comerț și Industrie ; D-l V. Madgearu, D-l D. R. Ioanițescu foști miniștri ; D-l Prof. Tutuc, Longhin, Mladenatz, G. Arghirescu, Mazilescu, etc.

Mai asistau D-nii : C. Moisil, Președintele Societății numismatice Române, Al. Sangeorge, Directorul Muzeului Fundației Regele Carol al II-lea, Orghidan, V. M. Ioachim, Șt. Bellu, P. Drăgănescu-Brateș, Ștefan Capșa, Prof. I. I. Mărculescu și alți admiratori și colecționari de medalii.

D-l Niculae Butculescu, adresându-se D-lor Rector, Profesori și membri ai Consiliului de Administrație, a spus între altele :

„Colecția ce se vede aci în aceste 6 mari vitrine, este pro-„dusul unei sârguitoare strădunțe de peste 50 ani.

„In timp de 40 ani, cât am fost la Casa Regală Șef conta-„bil și Administrator am avut fericitul prilej de a aduna, ori „de câte ori, se bătеau medalii, cari deobiceiu se trimiteau și la „Palat : iar pe cele mai vechi și pe cele mai recente le-am „cumpărat.

„M'am gândit că asemenea medalii, cari privesc, în afară „de partea istorică, expozițiile, târgurile, congresele cu carac-„ter economic etc. vor putea fi de folos D-lor Profesori și elevi „ai Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale.

„Deaceia mi-am permis să le ofer D-lui Rector al Acade-
„miei de Inalte Studii Comerciale și Industriale, care le-a pri-
„mit cu multă bunăvoință, nepunând nici o altă condiție decât
„aceia ca ele să rămână întotdeauna în Patrimoniul Academiei
„și rugând ca să fie complectate după posibilități pentru trecut,
„iar pentru viitor să se caute a nu se omite de a fi cerute dela
„autori medaliile ce se vor bate.

„Aduc recunoscătoare mulțumiri D-lui Rector Ion Rădu-
„canu și D-lor Profesori, că mi-au prilejuit a realiza un vechi
„gând al meu de a dărui colecția acestei Inalte Instituții.

„Mai mulțumesc D-lui Ștefan Capșa care m'a ajutat fără
„preget la așezarea, la catalogarea și numerotarea practică
„a medaliilor în aceste vitrine făcute după arătările D-sale".

D-l Capșa este însăși un mare colecționar care a dăruit Academiei Române frumoasa sa colecție de medalii.

D-l Rector Ion Răducanu răspunde D-lui Butculescu arătând că este fericit de a primi în numele Academiei de Comerț această importantă colecție și amintind legăturile ce au fost între D-l N. Butculescu și Academie, ca membru în Consiliul ei de Administrație cum și ca Decan al Corpului de contabili autorizați și experți contabili, eșiți din această Inaltă școală, mulțumește pentru gestul său generos.

Medalia, a spus D-l Rector, nu este numai un obiect ce se privește pe o parte și pe alta, dar ea este un obiect vorbitor, căci inscripțiile ce cuprinde aduc la cunoștința tuturor fapte și evenimente de cea mai mare însemnătate, culturală, economică, națională.

Cataloagele și reproducerile fotografice ale acestor medalii sunt de cel mai mare preț pentru studierea lor.

D-l Ștefan Capșa a fost bine inspirat de a așeza medaliile în grupuri pe evenimente ca : Expoziții, Monumente, Congrese, Domni, Regi, și oameni celebri ai Țării etc. ceiace va înlesni mult cercetările.

Aduce elogii și amintește D-lui Ștefan Capșa pentru făgăduința că într'o zi va oferi Academiei, archiva veche a Casei Gr. Capșa, care datează de aproape 100 ani ; ea va fi de mare folos.

D-l Rector încheind remite D-lui Dr. P. Drăgănescu-Brateș, asistent la Academie, cheile importantei colecții pri-

mite, rugându-l să o ia în păstrare în calitate de custode, căutând a aduce la îndeplinire dorințele D-lui donator Butculescu, fostul său profesor de contabilitate.

D-l Dr. Petru Drăgănescu-Brateș, primește sarcina în mod bucuros.

Lămuriri juridice, fiscale și contabile

— **Majorarea timbrului fiscal** la registrele comerciale.

Dela 1 Aprilie 1940, s'a majorat timbrul fiscal la registre cu 1 leu de filă, care se va plăti în numerar prin viza la Administrația Financiară pe filele ce urmează după ultima înregistrare pe 31 Martie 1940.

Această majorare privește și filele din Maestru, pe care se trec operații după 1 Aprilie 1940.

— **Plata impozitului pe salar la personalul casnic.**

In urma desființării minimului de salariu scutit de impozit prin legea din 1 Aprili 1938, trebuie să se plătească impozitul pe salar la întreg personalul de serviciu pe baza unui registru de personal ca și la întreprinderi.

— **Timbrarea carnetelor liberilor profesioniști.**

In conformitate cu Instrucțiunile Ministerului de Finanțe, autorizațiile de liberă practică pentru profesioniși — în care intră și cărțile de legitimație pentru contabili, — se timbrează cu lei 158 fiscal și 2 aviație.

— **Registrele trebuie ținute la curent zi cu zi.**

Tribunalul Ilfov Secția II prin sentința Nr. 273 din 6 Aprilie 1940, a hotărât că bine a procedat organul fiscal, aplicând o amendă de ¼ din impozit unei firme care a înregistrat într'o singură zi (11 Iunie 1938) operațiile începând dela 1 Aprilie 1938, contravenind astfel legii timbrului și Codului de Comerț, deși firma a arătat că din cauza lucrărilor de încheere și de viză a registrelor nu a putut înregistra operațiunile chiar în ziua efectuării lor".

Intrucât în practică se obișnuiește a se proceda așa cum a procedat societatea supusă la amendă, atragem atențiunea asupra acestei decizii, — care ar putea desigur să fie reformată de instanțele superioare — însă deocamdată arată un punct de vedere, de care trebuie să se țină seamă spre a nu avea neplăceri.

Rugăm pe D-nii autori să ne trimită la Redacție Str. Teilor Nr. 12, București I, lucrările d-lor, spre a le recenza.

JURISPRUDENȚE FISCALE [1]

DECIZIUNEA FISCALA Nr. 75
din 10 Aprilie 1940

Recurentă: S. A. Phoebus.

Impozit comercial. — Dividende cuvenite acționarilor în 1937. — Neimpozabilitate. — Art. 31 pct. 10 al. 2 l.c.d. modif. 1939.

Prin dividend cuvenit sau distribuit în anul 1938, se înțelege dividendul produs în 1938, nu și cel produs în 1937, dar eventual nedistribuit în 1938.

Având în vedere că prin motivul de recurs, Societatea „Phoebus" se plânge de violarea disp. art. 1 și 14 din legea pentru modificarea și complectarea legei contrib. directe deoarece acea lege a impus numai dividendele începând din anul 1938, iar nici decum cele din 1937.

Considerând că legea contribuțiilor directe în vigoare până la 1 Aprilie 1939, prin art. 31 prevedea că dividendul atribuit acționarilor va fi scăzut din beneficiul brut al întreprinderilor comerciale deoarece el era impus separat atunci când era distribuit celor în drept; că însă prin art. 1 al legii, modificarea în M. O. Nr. 78 din 1 Aprilie 1939 această situațiune de drept s'a schimbat art. 31 pt. 10 modificându-se în sensul că intră scăderile din venitul brut urmând să intre în compunerea beneficiului impozabil și dividendul atribuit acționarilor; că aceiași lege modificatoare mai prevede că pentru exercițiul 1939/1940, dividendul distribuit sau cuvenit — dar nedistribuit în cursul anului calendaristic 1938, indiferent de exigibilitatea lui, se va supune la impozitul comercial și industrial cu cotele prevăzute de art. 30 din L.C.D. după natura întreprinderei numai partea Statului fără cotele adiționale.

Că așa dar legea modificatoare din Aprilie 1939, a vizat două situațiuni: una generală potrivit căreia începând dela 1 Aprilie 1939, în scăderile admise de venitul brut nu se mai admite scăderea dividendului atribuit acționarilor, el urmând să intre în componența beneficiului impozabil și una tranzitorie potrivit căreia pentru exercițiul 1939/1940, se va impune în mod excepțional ca impozit comercial și industrial — după natura întreprinderei — dividendul distribuit sau convenit dar nedistribuit în cursul anului calendaristic 1938; că deci ceiace a urmărit legiuitorul pentru anul 1939/1940, a fost de a impune și dividendul pe care societățile comerciale le-ar fi avut în cursul anului calendaristic 1938 indiferent dacă a fost sau nu distribuit; că această modificare își are rațiunea în principiu că impunerile se fac întotdeauna în raport cu venitul anului precedent și deci este logic că din moment ce art. 31 s'a modificat la 1 Aprilie 1939, în sensul de a se impune și dividendul cuvenit acționarilor și pentru ca modificarea să aibă imediat aplicațiunea, față de împrejurare că în cursul anului 1939 nu s'au

1) Din Revista Administrația Financiară Nr. 152 din 15 Iunie 1940.

mai făcut impuneri noi ci numai s'au raportat, legiuitorul trebuia să prevadă că măsura tranzitorie și impunerea pe cale separată a noului impozit, până când se vor face noi impuneri conform textului modificat.

Că însă de nicăeri nu rezultă că legiuitorul a vrut să dea modificărei amintite o întindere și mai largă în snsul de a se impune dividendele cuvenite sau distribuite acționarilor în cursul anului 1937; că prin dividend cuvenit sau distribuit în anul calendaristic 1938, legiuitorul a înțeles numai acel dividend pe care societatea le-au produs în cursul anului 1938, iar nu și produs în anul 1937, dar eventual nedistribuit în cursul anului 1938; că legile financiare fiind de strictă interpretare, ele nu pot fi admise și la alte situațiuni pe care nu le-a vizat în mod special;

Că așa fiind Comisiunea de Apel respingând apelul recurentei prin care a fost impusă pentru dividendele distribuite acționarilor din anul 1937, a violat și-a dat-o greșită interpretare a art. 1 din legea modificatoare a legei conribuțiunilor directe din 1 Aprilie 1939, că deci motivul de recurs fiind fondat, urmează a fi admis și casându-se deciziunea Comisiei de apel, afacerea urmează a fi retrimisă spre o nouă judecare pentru a se conforma principiilor mai sus expuse.

Admite apelul.

RECENZII

DESPRE CARTE ȘI SLUJITORII EI de **Nicolae Th. Ionnițiu,** Ed. Cartea Românească, București Mai 1940 pag. 95.

Este o carte a unui editor. Așa începe autorul, cunoscutul organizator, inițiator și îndrumător, conducătorul celei mai mari case de editură și librărie „Cartea Românească".

Este o carte de curaj, îmi permit să spun eu, căci „divulgă" lucruri adevărate, deși dureroase uneori.

Cu citate din autori de seamă, presărate cu multă dibăcie, ne înfățișează criza cărții în România. In capitole separate și în lumina raporturilor din practica de toate zilele și de ani de zile, pe care D-l Director Ionnițiu o cunoaște atât de bine, ne prezintă rând pe rând, pe „autor" pe „editor", pe librar, pe criticul literar, pe recensorul de complezență și pe cititor. Despre fiecare are accente sincere și-i tratează ca pe membrii unei aceleiaș mari familii.

In partea doua ne dă „Ceva din Technica Editorială". Aci face destăinuiri prețioase cu privire la primirea și citirea manuscrisului; în această privință recomandă „metoda încrederei într'un comitet de lectură, care și din punctul de vedere al autorului și dintr'un punct de vedere comercial, oferă garanții"... In ce privește „Contractul de Editură" este de părere să se ajungă și la noi la un contract tip, așa cum s'a făcut în Franța de către „Société des Gens de Lettres" și „Cercle

de la Librairie" sau în Germania de „Boersen-Verein der Deutschen Buchhändler" din Lipsca.

Tipăritura, corectura și coperta sunt ultimele chinuri tehnice și în sfârșit, volumul fiind tipărit, pachetele făcute pentru librării, editorul ca și autorul încearcă „tracul" actorului intrând în scenă la premieră.

Chestiunile de tehnică librărească formează un alt capitol spinos din cauza lipsei unei legislații care să reglementeze de aproape raporturile între editor și librar. Un început l-a făcut fostul Ministru de justiție C. Hamangiu, dar el trebue desăvârșit.

Conturile cu autorii formează finalul unui ciclu strict editorial al cărții. „Idealul la care se tinde este ca această încheere să cimenteze și mai mult legătura de afectuoasă prețuire și prietenie ce, reciproc, există între autor și editor".

Pentru deslegarea crizei cărții autorul propune :

1. O politică de Stat îndreptată asupra cărții printr'o atentă încurajare a ei, în tot ce privește tipărirea și răspândirea.

2. Reduceri fiscale.

3. Un ajutor constant și eficace în vederea unui colportaj sprijinit de organizațiile de Stat, ca de pildă oficiile poștale, pentru pătrunderea cărții românești în cel mai îndepărtat cătun al țării.

4. Ușurări în procurarea materiei prime.

5. Credit eftin și pe un interval de timp care va putea compensa creditele acordate de către editori, librarilor.

6. Creiarea de biblioteci sortite pe de o parte să dea educația gustului cititului, iar pe de altă parte să asigure debușeuri tipăriturilor prin plata cărților, nu prin cerinți de gratuitate. Creiarea de școli speciale pentru librari și bibliotecari.

7. Și „last but not least" chiar mai presus de orice, este punctul care trebuia trecut în primul rând : **nimicirea analfabetismului** prin orice mijloace.

Inchei cu convingerea că volumul „Despre Carte și Slujitorii Ei" este plin de învățăminte. Oricine va voi să-i consacre două ore, parcurgând cu ușurință, dar cu interes din ce în ce mai vădit și mai natural cele 93 de pagini va trage folosul de a se lumina asupra drumului cărții dela autor la cititor. Acest drum astăzi sgronțoros, atât la dus cât și la întors, îl dorim pavat cu asfalt pentru cititorul, pentru editorul și pentru autorul de mâine. Un folos însemnat îl vor trage mulți autori din ultima pagină „Semne convenționale pentru corecturi" care trebue **învățată**, nu numai citită.

Suntem siguri că lucrarea stimatului nostru coleg Nicu Ionnițiu va contribui în largă măsură la rezolvarea crizei cărții în țara noastră.

Dr. Drăgănescu-Brateș

Colegi, susțineți Revista prin plata promptă a abonamentului.

COLEGIALE

In Expoziția Cărții din Piața Senatului găsim cea mai mare mângâere a zilelor grele, cel mai binefăcător isvor de împrospătare a puterilor noastre, cel mai puternic reazăm al credinței că un popor cu un trecut atât de luminos și atât de adânc săpat în istorie prin manifestarea lui culturală trebue să trăiască spre a-și continua opera lui civilizatoare printre celelalte Neamuri.

— Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț și Liceelor Comerciale din România, împreună cu delegații celorlalte asociațiuni profesionale contabile : ALACI, Asociația Corpului Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț Curs Seral, Asociația Expertilor Contabili și Asociația Contabililor Autorizați, s'au întrunit în mai multe ședințe la sediul Corpului nostru și a discutat creerea unui **Colegiu Contabil.**

S'a studiat ante-proectul Colegiului Contabil din România întocmit de Asociația Experților Contabili și asupra căruia majoritatea delegaților au făcut observațiuni și rezerve, atât în ce privește economia anteproectului, cât și în ce privește incadrarea membrilor.

In special, nu s'a admis principiul pus în ante-proect de a se înscri ca membrii ai Corpului acei ficari nu au studii de specialitate contabilă.

Asemenea nu s'a admis înlocuirea gradului de expert-contabil cu acela de consilier, ci crearea acestui grad în plus.

In ce privește organizarea, majoritatea delegaților au fost pentru menținerea autonomiei secțiunilor județene.

In urma concluziunilor trase din discuțiunile urmate, s'a hotărât ca o comisiune restrânsă să întocmească un nou ante-proect, în care să se țină seamă de propunerile și observațiunile formulate în discuțiunile urmate.

— D-l *M. G. Romașcanu,* Sub director Serviciul de Studii BNR, a fost numit Consilier General Technic pe lângă Ministerul Economiei Naționale în legătură cu noul Decret lege, pentru organizarea economică a țării.

Sub îngrijirea D-sale s'a scos de Banca Națională, un interesant studiu asupra: Evoluția prețurilor în România.

— D-l *Dr. I. Ghelase,* a fost numit Director la Consiliul Superior al controlorilor generali de Stat.

— D-l *August Em. Dorwagen*, a fost înaintat la gradul de Expert-Statistic în Corpul Technic al Statisticienilor prin decizia Ministerală Nr. 13.308 dn 6 Mai a. c.

Din activitatea secțiunilor

Secția Huși : In urma adresei Consiliului Superior al Corpului Contabililor Autorizați și Experți ; Comitetul Secției Huși s'a constituit astfel :

Președinte : D-l Ioan I. Dimitrescu, expert-contabil, D-l Liviu Budișan, director B. N. R. ag. Huși și D-ra Elena Pivniceru, contabilă autorizată, membri în Consiliu ; iar D-nii : Alfons Mataşec expert-contabil și Nicolae T. Mohor, contabil autorizat cenzori.

Secția Huși a subscris suma de lei 500 pentru construirea bisericei ortodoxe-române din Tălmaciu, ctitor fiind defunctul Gr. L. Trancu-Iași.

Cereri de înscriere

în Corpul Contabililor Autorizați și Experți-Contabili

Secția Arad : Kobilyak Ladislau în gradul de contabil stagiar.

Secția Dolj : Ecaterina Iliescu și Mustață I. Pantelie, în gradul de contabil stagiar și Gh. G. Vasilescu, contabil autorizat.

Secția Dorohoi : Strul Cohn.

Secția Huși : Aurel V. Harnagea în gradul de contabil stagiar.

Secția Iași : Blumenfeld G. David și Zisman N. Leo.

Secția Sibiu : Elena D. Livezeanu și Orendi Günter în gradul de contabili stagiari. Filip Augustin, Sneider Carol și Müller Richard, în gradul de contabil autorizat.

AVANSARI DELA GRADUL DE CONTABIL STAGIAR LA GRADUL DE CONTABIL AUTORIZAT

Secția Arad : Șandor Tuliu și Emil Kirch.

Secția Dolj : M. Truică și Marin Chirea.

Secția Sibiu : Albu Simion, Albu Ioan, Sill Karl, Popa I. Adam și Lutsch Gottfried.

Secția Huși : Vasile D. Moldovanu, Nicolae Gh. Moroșanu și Nicolae Mihai.

TRANSFERARE

Secția Dolj : Ion C. Matei, dela secția Dolj la Secția Ilfov.

Secția Huși : Nicolae Stoenescu dela Secția Huși la Secția Galați.

Secția Sibiu : Wilhelm Milota, dela Secția Brașov la Secția Sibiu.

Se caută un bun contabil autorizat sau expert, pentru București, în ramura industriei forestiere, retribuit până la 10.000 lei lunar. De preferat ne concentrabil.

A se adresa la administrația noastră.

ASTRA

PRIMA FABRICĂ ROMÂNĂ DE VAGOANE SI MOTOARE S. A.

Activ — **Bilanț încheiat la 31 Decembrie 1939** — **Pasiv**

Investiții :			Capital		420.000.000
Uzinele Brașov	1.583.359.444		Fond de rezervă		35.291.722
„ Orăștie	171.791.663		„ „ pensie al funcționarilor și maeștrilor din Arad		13.695.843
„ Arad și Satu-Mare	81.167.841		Fond pentru mutarea fabricii Arad		80.000.000
București	3.525.353	1.839.844.301	„ de prevedere		45.000.000
Efecte de stat și acțiuni		911.759.231	„ „ asigurare în caz de explozie		10.000.000
Stocuri de materiale și produse		1.065.749.691	„ pentru creanțe dubioase		10.000.000
Debitori		646.958.703	Amortizări		117.500.000
Numerar și disponibil la bănci		83.936.445	Avansuri pentru comenzile de executat în anii următori	2.013.396.608	
			Creditori	1.771.853.316	3.785.249.924
			Dividende neplătite		2.212.737
			Beneficiul net :		
			Report din 1938	7.324.641	
			Beneficiul pe 1939	21.973.504	29.298.145
		4.548.248.371			4.548.248,371

Debit — CONTUL DE PROFIT ȘI PIERDERE — **Credit**

Cheltueli generale		41.474.121	Beneficiul reportat din 1938		7.324.641
Dobânzi		94.576.007	„ din efecte		5.551.170
Impozite		41.638.010	Beneficiu brut		391.007.823
Contribuțiuni și cheltueli pt. scopuri sociale		22.986.779			
Amortizări		99.779.211			
Dotarea fondului pentru mutarea fabricii Arad		9.131.361			
Dotarea fondului de prevedere		45.000.000			
„ „ „ asigurare în caz de explozie		10.000.000			
Dotarea fondului pentru creanțe dubioase		10.000.000			
Beneficiul net :					
Report din 1938	7.324.641				
Beneficiul pe 1939	21.973.504	29.298.145			
		403.883.634			403.883.634

Vicepreședintele consiliului de administrație, **Dimitrie Gusti.**

Directiunea contabilității, *Octav Simionescu*, expert-contabil.

Verificat și găsit conform cu registrele.

Censori : *N. Butculescu*, expert-contabil ; *Dr. V. Ioachim*, expert-contabil ; *Gh. Leonte*, expert-contabil.

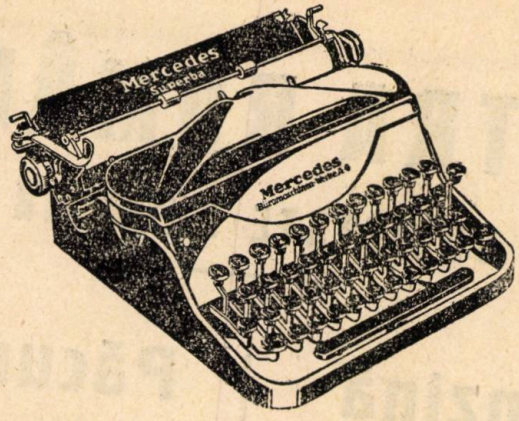

O noutate!

Maşina de scris „Mercedes-Superba“ este definitiv consacrată pentru birou, şi pentru corespondenţa particulară. — Bătaia uşoara şi o înzestrare perfecţionată face din ea maşina de scris preferată de toată lumea. Forma ei închisă fereşte de praf toate piesele mobile, micşorează sgomotul şi măreşte durabilitatea maşinei.

Rugăm trimiteţi-ne următorul cupon!

MERCEDES
Maşini de birou

MERCEDES Soc. Anon.
Bucureşti II — Splaiul Independenţei 68 — Tel. 4.94.30

Dorind să cunosc maşinile de scris „Mercedes“ portative — de birou, vă rog să binevoiţi a-mi oferi — prezenta — trimite prospecte — fără nici o obligaţie din partea mea. *(Stergeţi, ceeace nu vă interesează!)*

Numele: _____

Adresa: _____

3 R IV

ASTRA ROMÂNĂ

SOCIETATE ANONIMĂ

Benzină	Păcură
Lampant	Cocs
Motorină	Asfalt

Uleiuri minerale

de prima calitate

Pentru vânzări la export a se adresa:

ASTRA ROMÂNĂ

SOCIETATE ANONIMĂ

BUCUREȘTI B-DUL CAROL, Nr. 10

TELEFON 3-99-09

MAŞINA ACEASTA URIAŞĂ...

...pentru ca Doamna să calce o batistă...

Poate că vi se pare puţin exagerat. Totuşi este perfect adevărat. Pentru a vă călca lingeria lesne şi economic, au lucrat zeci de mari inventatori şi au fost investite milioane.

Să nu ai la îndemână un FIER DE CĂLCAT ELECTRIC, înseamnă să nu te foloseşti de realizările tehnice moderne.

No. 4 — 2 1967

FIERUL DE CĂLCAT *electric*

NU TREBUIE SĂ LIPSEASCĂ DIN NICI O CASĂ

UZINELE DE FIER ŞI DOMENIILE DIN:

REŞIŢA

CAPITAL SOCIAL 750.000.000 LEI

BUCUREŞTI III, STR. VASILE ALEXANDRI No. 4

ADRESA TELEGRAFICĂ „REŞIŢANINA"

TELEFON: 219-47, 219-48, 219-49

Fier de comerţ, Grinzi I şi U, Fier fasonat, Table groase şi mijlocii, Şini şi material mărunt pentru ecartement normal şi îngust, Schimbători, Macazuri, Incrucişări, Poduri şi alte construcţiuni de fier, Plăci turnante, Vagoane, Piese de vagoane. Osii, Bandaje, Roţi de oţel turnat, Perechi de roţi complete

LOCOMOTIVE

PENTRU ECARTEMENT NORMAL ŞI ÎNGUST

Materiale turnate din oţel şi fontă, Piese de foraj, Buloane, Şuruburi, Nituri, etc., etc.

Electro-Motoare, Dinamuri, Generatoare, Transformatoare

Instalaţiuni complecte de centrale electrice, industriale şi comunale, Echipament electric pentru industria petroliferă, Atelier de construcţiuni pentru aparate şi unelte de sondaj, Armament şi muniţiuni, Pluguri şi alte unelte agricole, Nicovale, Lopeţi, Sape, etc. Mortar şi cărămizi refractare în calităţi superioare garantate, Mangal, etc.

MINE, FABRICI ŞI DOMENII

La Reşiţa, Anina, Bocşa, Oraviţa, etc.

Călătoriți cu ajutorul telefonului

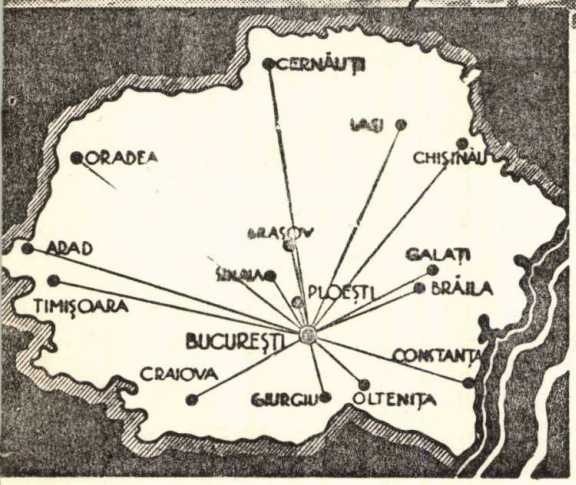

Metoda cea mai rapidă, eftină și modernă pentru

- A TERMINA AFACERI IMPORTANTE
- A REALIZA UN PROFIT
- A VĂ PĂSTRA LEGĂTURILE SOCIALE

ESTE A VĂ SERVI DE TELEFON

Convorbirile telefonice interurbane și internaționale sunt accesibile tuturor. Nu ezitați, o convorbire telefonică poate fi hotărâtoare pentru soluția fericită a unei afaceri.

Tefefonați, căci economisiți timp și bani.
Tariful telefonic interurban și internațional este redus cu 40% după ora 21.

SOCIETATE ANONIMA ROMÂNA DE TELEFOANE

Adresa :

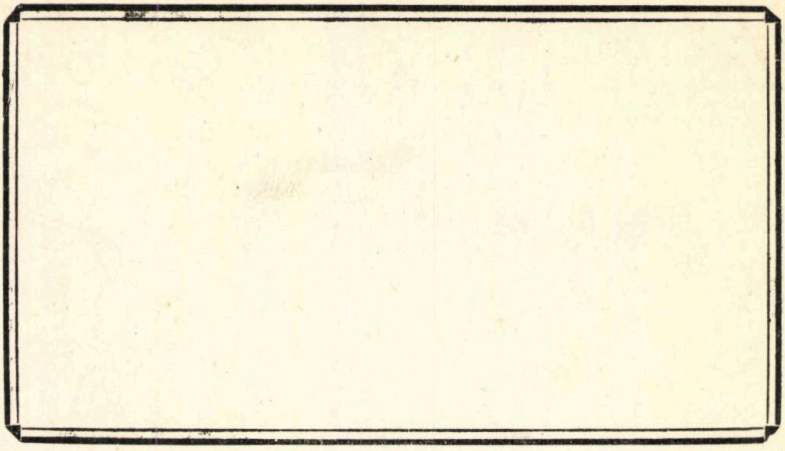

ATENȚIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ției Revistei :

BUCUREȘTI, I. — STR. TEILOR No. 12

IMPRIMERIILE INDEPENDENȚA

PUBLICAȚIE LUNARA

Inscrisă în Reg. publ. period. depe lângă Trib. Ilfov S. I Com. sub No. 353/938

ANUL XXIX. — No. 7—8 **IULIE-AUGUST 1940**

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

BIBLIOTE... „ASOC... BIBLIU

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.

PUSA LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

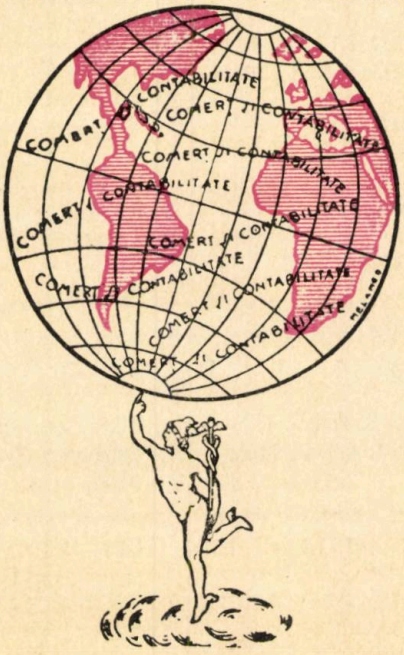

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR Nr. 12

TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decan de Onoare Corp. Contab.
† **Boltuş Lucian,** Dr. în ştiinţe de stat.
† **Eftimiu M. G.,** Bancher.
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert.
† **Herbst Otto,** fost Dir. Oficiul de vânzare al fabr. de hârtie din ţară.
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Iacobescu Sp., Prof. universitar
Negrescu C. I., Director Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Administrator general al Teatrului Naţional din Bucureşti.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă.
Sersea Th., Şeful Serv. Invent. C.F.R.
† **Rasidescu St I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ.
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura".
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE :

N. Butculescu, Decan de Onoare Corp. Contab.
Membru în Comitetul de redacţie.

VICE-PREŞEDINŢI :

V. M. Ioachim, Profesor.
Membru în Comitetul de redacţie.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M. Fost Preşedintele Corp. Contab. Secţia Ilfov.

SECRETAR GENERAL :

Theodor Nitzu, Subdirector la Creditul Industrial.
Membru în Comitetul de redacţie.

CONSILIERI :

D. Bobină, Consilier technic Institutul Naţional al Coperaţiei.
Membru în Comitetul de redacţie.
S. M. Blumenfeld, Comerciant.
N. K. Constantinescu, Expert contabil.
N. Constantinescu, expert contabil
P. Drăgănescu-Brateş, Membru în Comitetul de redacţie.
Andrei Gheorghiu, Sub-director Soc. Gaz, Metan.
Casier al Corpului şi membru în Comitetul de redacţie.
Iosif D. Lazăr, Comerciant.
I. C. Negrescu, Director, Soc. Com. Locuinţe Eftine.
Ştefan Popescu, Director Soc. de Gaz şi Electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor

COMITETUL DE CENSORI :

Marinescu, Florian, Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert contabil.
Th. Sersea, Şeful Serviciului Inventarierii C. F. R.

Directorul revistei : **P. Drăgănescu-Brateş.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., N. Arghir, Coandă Gr., Clinceanu I. D., Cristescu Dem., Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Profesor univ. Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Ştefănescu Alex. N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BĂNCI POPULARE LEI 200

EXEMPLARUL 40 LEI

ANUL XXIX. — No. 7—8 IULIE-AUGUST 1940

CUPRINSUL:

Dr. V. M. Ioachim: Charta muncii în Spania 337
Dr. P. Drăgănescu-Brateş: Inregistrări contabile în industria lemnului 340
Prof. Dumitru Volna: Comentarii asupra conturilor rectificative. 350
Dr. N. Niţulescu: Preţul de revenire industrial extra-contabil . 354
Nicol Einhorn: Cauciucul şi nebănuita lui desvoltare 360
Dela Consiliul Superior al Corp. Contab. experţi şi autorizaţi. 364
Dela Secţiunile Corpului Contabililor 368
Solemnitatea dela liceul comercial „Petre Bancotescu" din Brăila 370
Lămuriri juridice, fiscale şi contabile 371
Recenzii. — Colegiale 373

CHARTA MUNCII IN SPANIA

Indată după victoria definitivă a generalului Franco, o primă grijă a sa a fost să întocmească un cod al muncii, pornind dela ideea, pe care a formulat-o în discursul său din 4 Octombrie 1936 ş. a.:

„In aspectul său social, munca va avea o garanţie absolută şi nu va fi niciodată sclava capitalismului".

Noul cod al muncii „Charta muncii" spaniolle este mai mult decât o lege, este — însă şi structura socială a noului Stat Naţional — sindicalist, care pune în prima linie demnitatea muncii şi buna stare a muncitorului.

Iată în rezumat principalele puncte din această „Charta a muncii":

I) Toţi spaniolii au dreptul la muncă după vocaţia personală a fiecăruia, în acord cu demnitatea şi cu nevoile existenţei, asigurând fiecare prin munca sa o desvoltare cât mai mare a economiei naţionale.

II) Statul va interzice în special munca de noapte a femeilor şi copiilor, va reglementa munca la domiciliu şi va elibera pe femeia măritată de munca în uzini şi ateliere; — se va reglementa orele de muncă şi zilele de sărbătoare; se va asigura muncitorilor concedii plătite.

III) Retribuţia muncitorului va fi suficientă să-i asigure lui şi familiei o viaţă demnă şi morală; — Se va ridica nivelul

de trai al muncitorilor în măsura în care va permite interesul superior al Națiunei.

Statul va reglementa raporturile între patroni și salariați pe baza loialității reciproce, a fidelității și a ideii de ordine.

Intreprinderea va trebui să informeze personalul de mersul întreprinderii în măsura în care este necesar pentru a întreține simțământul de răspundere al muncitorului.

IV) Munca meseriașilor — în care se lustrează în mod complet persoana umană — va fi încurajată și proteguită.

V) Se vor revizui prețurile principalelor produse agricole, pentru a asigura cultivatorilor un beneficiu minim, care să-i permită îmbunătățirea condițiunilor de existență.

Se va da fiecărei familii o mică bucată de pământ pentru trebuințele imediate și pentru a ocupa timpul în caz de șomaj.

Se va da o atențiune deosebită locuințelor țărănești îmbunătățindu-le spre a asigura condițiuni higienice de trai.

VI) Acest paragraf se ocupă de marinari.

VII) Se va institui o nouă magistratură a muncii în așa fel ca funcțiunea de împărțire a dreptății să revină Statului.

VIII) Capitalul este un instrument al producțiunei, Conducătorul întreprinderii este răspunzător față de Stat. Beneficiul, după ce va asigura o retribuție normală a capitalului, se va întrebuința pentru formarea de rezerve, care să întărească întreprinderea și să îmbunătățească condițiunile de trai ale muncitorilor.

IX) Creditul va fi organizat așa ca să desvolte bogăția națională și să contribue la creiarea și susținerea micei proprietăți agricole, comerciale și industriale.

Onorabilitatea și încrederea bazate pe competință și pe muncă vor constitui garanțiile efective pentru acordarea creditelor. Camăta va fi aspru pedepsită.

X) Se va completa sistemul de asigurări sociale, aplicându-l la toate cazurile când muncitorul nu poate câștiga. Se va asigura muncitorilor bătrâni o pensie suficientă.

XI) Datoria fiecărui Spaniol este să apere, să îmbunătățească și să facă să crească producția națională.

Actele individuale sau colective de natură a turbura producția vor fi considerate ca delicte de lese-patrie.

In general, Statul nu va fi întreprinzător, afară de cazul

când inițiativa privată lipsește sau interesele superioare ale Națiunei o cer.

Statul recunoaște în inițiativa privată izvorul proaspăt și fecund al vieței economice naționale.

XII) Statul recunoaște și protegează proprietatea privată ca mijloc național pentru îndeplinirea funcțiunilor individuale, familiare și sociale.

Toate formele de proprietate rămân subordonate interesului superior al Națiunei.

Statul recunoaște familia ca fundament natural al Societății. Partimoniul familial nu va fi supus nici unei fel de urmăriri.

XIII) Organizația național-sindicalistă a Statului se inspiră de la principiile : Unitate. Totalitate-Ierarhie.

Toți factorii economici vor fi încadrați în „Sindicate verticale", pe ramuri de producții sau servicii.

Asemenea se vor organiza profesiunile liberale și technice după legile lor speciale.

Sindicatul vertical este o Corporație de drept public formată din toate elementele cari acționează într'o anume ramură de producție sau servicii ; Sindicatul este organizat pe principiul ierarhic și pus sub direcția Statului. Prin el Statul își va îndeplini politica sa economică.

* * *

Avem satisfacția să constatăm că o bună parte din punctele esențiale ale acestei Constituții a muncii din Spania formează la noi realizări, dintre care unele au mai mult de un deceniu, cum este Contractul Colectiv de muncă, Concediile plătite, protecția muncii femeilor și minorilor etc.

Sunt însă și unele dispoziții cari sunt proprii unui regim totalitar, în care se vede voința hotărâtă de a subordona munca individuală interesului general al Națiunei.

La formele noi de organizare politico-economice, care a dat rezultate atât de frumoase în Italia, Germania și Portugalia, se adaugă acum și organizația național-sindicală din Spania, care sub conducerea unui om hotărât și entuziast ca generalul Franco, nu poate da de cât aceleași bune rezultate.

Dr. V. M. IOACHIM

INREGISTRĂRI CONTABILE IN INDUSTRIA LEMNULUI

Să înregistrăm constituirea unei societăţi pe acţiuni şi trecerea în Patrimoniul Societăţii a unui Patrimoniu particular.

Jurnalul Societăţii an. „Intreprinderea Com. şi Ind. M. G. S. A. R."

	Data		
5.000.000	**Acţionari**	= **Capitalul S. A. Intr. Com. şi Ind. M. G. S. A. R.**	5.000.000

Se înregistrează subscrierea capitalului soc. anonime Intreprinderile Comerciale şi Industriale M. G. S. A. R. conform actului constitutiv autentificat de Tribunalul Ilfov Secţia Notariat la Nr..... din ..... astfel:

	Lei
M. G. aport în natură net . .	4.200.000
N. G. subscriere în numerar .	100.000
V. G. „ „ „ .	100.000
C. G. „ „ „ .	100.000
D. „ „ „ .	100.000
E. „ „ „ .	100.000
F. „ „ „ .	100.000
R. „ „ „ .	100.000
S. „ „ „ .	100.000
	5.000.000

	Data		
240.000	**Următorii Casa**	= **Acţionari**	6.840.000

Vărsământ 30 % asupra subscrierilor în numerar depus de următorii acţionari:

	Lei
N. G.	30.000
V. Gh.	30.000
C. G.	30.000
D.	30.000
E.	30.000
F.	30.000
R.	30.000
S.	30.000
	240.000

Acționarul M. G. făcut aport conform inventarului ataşat la actul constitutiv, următoarele în valoare totală de Lei 6.600.000

4.100.000 **Bunuri imobile prin natură**

Teren.

Terenul din Str. ..... Nr..... în suprafață de ..... a..... m. p..... Lei 1.500.000

Clădiri.

Construcția fabricii şi atelierelor compusă din parter şi etaj ..... m. p..... cărămidă aparentă a..... m. p..... Lei 2.000.000

Idem, magazinul, biroul, casa de locuit, magazie, etc..... a..... Lei 600.000

Lei 4.100.000

950.000 **Bunuri imobile prin încorporare**

Maşini de forță motrică.

1. Semistabilă Marca...50 Hp.	Lei	100.000
Cazan de aburi ... zidit . .	„	100.000
2 dinamuri pt. curent electric	„	80.000
Țevărie, instalație electrică şi transmisiunile	„	20.000
	Lei	300.000

Maşini de lucru

Un ferestrău cu 6 pânze drepte (Gater)	Lei	60.000
3 ferestrae circulare . . .	„	10.000
2 ferestrae cu panglică . .	„	20.000
4 maşini de rindeluit . . .	„	40.000
1 maşină de găurit	„	10.000
1 strung mecanic	„	10.000
1 maşină de tăiat foi 1m. .	„	200.000
Instalație complectă de lucrat parchete şi trei uscătoare cu ventilator mecanic (exhaustor)	Lei	300.000
	Lei	650.000
Total	Lei	950.000

300.000 **Bunuri imobile prin destinație**

Instrumente ataşate la maşini

6 pânze de ferestrae drepte.
2 pânze de ferestrae panglică.

	8 pânze circulare.		
	6 burghie.		
	4 cuțite de rândea.		
	diverse la atelierul mecanic	Lei	20.000
	Unelte și scule		
	30 tejghele de tâmplărie cu toate ascensoriile . . .	„	100.000
	30 rindele de mână.		
	30 ferestrae de mână.		
	diverse șabloane de lemn și tipare de fier pentru mobile și curbătură	„	30.000
		Lei	130.000
	Vehicule		
	1 camion pentru cai și o cabrioletă	„	10.000
	2 camioane automobile marca Ford	„	60.000
	1 autoturism uzat marca Opel.	„	30.000
		Lei	100 000
	Mobilier și edecuri		
	10 dulapuri pentru scule în ateliere.		
	3 birouri la cancelarie.		
	3 vitrine și altele pentru expus marfa.		
	20 scaune în ateliere și la birouri.		
	2 pompe și 10 aparate de stins focul.	„	50.000
		Lei	300.000
50.000	**Imobile prin determinarea legii**		
	Servitute de trecere		
	Dreptul de trecere prin curtea vecinului dinspre răsărit 2m. lățime și 10 m. adâncime pentru transportul materialelor cu vehicule și cu piciorul	Lei	50.000

790.000 **Bunuri mobile neînsufleţite**

Materii prime

3 vagoane buşteni de fag .	Lei	20.000
2 „ stejar	„	15.000
	Lei	35.000

Materii semifabricate

40 m. c. scânduri diferite . .	Lei	30.000
	Lei	65.000

Materii în fabricaţiune

Secţia mobile diferite

10 dormitoare de stejar în lucru	Lei	100.000
6 sufragerii de stejar în lucru	„	80.000

Secţiunea Parchete

200 m. p. de parchete stejar în lucru	„	20.000

Sec. Mobile curbate

1.000 scaune curbate de fag	„	140.000
	Lei	340.000

Materii fabricate

Parchete

1.000 m. p. parchete de stejar gata	„	120.000

Mobile diferite

2 dormitoare placaj de nuc gata	„	30.000
3 sufragerii placaj de nuc gata	„	60.000
Mobile diferite în magazie .	„	50.000
	Lei	260.000

Combustibil

2 vagoane de păcură, talaj, rămăşiţe	„	35.000

Piese de schimb şi accesorii

Piese de schimb şi unelte, ca burghie, cuţite, curele de transmisiune etc.

	și accesorii pentru mobile ca : mânere, balamale, broaște, chei, etc., aflate în magazia specială conform inventarului alăturat la actul constitutiv	Lei 90 000	
		Lei 790.000	
10.000	**Bunuri mobile însufleţite**		
	Animale de tracțiune		
	2 cai murgi a 5 000 lei pentru camion, trăsură și călărie	„ 10.000	
140.000	**Mobile prin Lege**		
	Fond de comerț		
	Recunoscut pentru vadul comercial	„ 100.000	
	Brevete		
	Brevetele fabricei și modele	„ 40.000	
		Lei 140.000	
60.000	**Efecte de primit**		
	Conform listei	„ 60.000	
200.000	**Clienți** luați asupra societății conform inventarului alăturat la actul constitutiv .	„ 200.000	
	Data		
2.400.000	**Acționari** = **Urmăritorii Creditorii**		2.000.000
	Luat dela acționarul M. G. as. societății creditorii menționați în lista anexată actului constitutiv.		
	Uzuarii clădirei de locuit.		400.000
	Recunoscut acționarului M. G. prin actul constitutiv dreptul de uz asupra clădirei de locuit compusă din . . . . . pe tot timpul vieții lei 400.000.		
	Data		
1	**Posesori de clădiri pentru uz.** = **Posesiunea clădiri dată în uz.**		1
	Recunoscut D-lui M. G. dreptul de uz. asupra clădirei de locuit conform actului constitutiv pe tot timpul vieții pentru evidență lei 1.		

Situaţia patrimoniului Soc. an. INTREPRINDERILE INDUSTRIALE ŞI COMERCIALE M. G. S. A. R.

la data preluării operaţiunilor dela firma individuală M. G. se prezintă astfel:

ACTIV			PASIV		
Conturi de val. proprietate			**Conturi de capital şi fonduri**		
Bunuri imobile prin natură.					
Teren	1.500.000		*Capitalul* Soc. an. Intr. Industr. şi Com. M. G. S. A. R. . . .	5.000.000	5.000.000
Clădiri	2.600.000				
	4.100.000				
Bunuri mobile prin incorporare					
Maşini de forţă motrică	300.000				
Maşini de lucru . . .	650.000				
	950.000				
Bunuri imobile prin destinaţie.					
Instrumente	20.000				
Unelte şi scule	130.000				
Vechicule	100.000				
Mobilier şi edecuri . .	50.000				
	300.000				
Imobile prin determinarea legii.					
Servitute de trecere . .	50.000				
Bunuri mobile neînsufleţite.					
Materii prime	35.000				
„ semi-fabricate .	30.000				
„ în fabricaţie . .	340.000				
„ Fabricate . . .	260.000				
Combustibil	35.000				
Piese de schimb şi accesorii	90.000				
	790.009				
Bunuri mobile însufleţite					
Animale de tracţiune .	10.000				
Bunuri mobile prin lege					
Fond de comerţ . . .	100.000				
Brevete şi modele. . .	40.000				
	140.000				
Efecte de primit . . .	60.000				
Casa	240.000	6.640.000			
Conturi de persoane debitoare			**Conturi de persoane creditoare**		
			Creditori	2.000.000	
Acţionari	560.000		*Uzuarii clădirii de locuit*	400 000	2.400.000
Clienţi	200.000	760.000			
		7.400.000			7.400.000
Conturi de ordine şi de evidenţa da Activ			**Conturi de ord. şi de evid. de Pasiv**		
Posesorii clădirii pentru uz	1	1	*Posesiunea clăd. dată în uz*	1	1
		7.400.001			7.400.001

In această situațiune am grupat conturile după metoda științifică preconizată de d-nii profesori Sp. Iacobescu și Al. Sorescu,[1] având în vedere raportul juridic între subiectul de patrimoniu și diferitele elemente patrimoniale de Activ și de Pasiv precum și funcțiunea diferitelor conturi.

Suma de 240.000 lei primul vărsământ de 30 % (în noul Cod Comercial Regele Carol II, 50%) al acționarilor asupra subscrierilor în numerar, trebue consemnată la Casa de Depuneri sau la Banca Națională a României până la autorizarea de funcționare a Societății care se pronunță de Tribunal Secția Comercială, printr'o hotărâre. Hotărârea se dă numai după ce Camera de Comerț și Industrie a dat aviz fovorabil că scopul Societății este bine definit și util, că mijloacele de lucru sunt suficiente (capitalul nu ar fi prea neînsemnat față de scopul societății), că acționarii cum și persoanele puse la conducerea societății se bucură de o bună reputație și moralitate, că între cenzori a fost pus un expert contabil sau contabil autorizat etc. Hotărârea Tribunalului se pronunță în ședință publică după ce avizul Camerei de Comerț și Industrie, actul constitutiv și Statutele au fost examinate de judecător și de procuror, care reprezintă interesele Statului — deci ale marelui public — față fiind reprezentantul acționarilor și au fost găsite că nu conțin nimic în potriva siguranței și bunei ordine în Stat, iar intreprinderea este utilă și serioasă. Sentința de autorizare de funcționare este publicată în Monitorul Oficial, împreună cu actul constitutiv și Statutele Societății și numai atunci Societatea poate începe a funcționa. Până atunci recipisa Casei de Depuneri sau a B.N.R. pentru consemnarea primului vărsământ de . . .% din capitalul în numerar stă la dosarul Tribunalului. Ea este liberată pe baza publicației din Monitorul Oficial persoanei împuternicită prin actul constitutiv să o primească, iar suma este ridicată dela Casa de Depuneri sau B.N.R., tot pe baza aceleiași publicațiuni de persoana în drept și este depusă în Casa Societății.

Am putea compara actul constitutiv cu actul de naștere, iar hotărârea Tribunalului dată în ședință publică, așa ca toți să știe, să afle, să cunoască existența întreprinderii, cu solemnitatea botezului unei ființe umane.

---

1) Curs de Contabilitate Comercială de Prof. Sp. Iacobescu și Al. Sorescu, Vol. II pag. 38-42.

Consemnarea banilor se va înregistra:

	Data			
240.000	**Casa de Depuneri sau Banca Națională**	=	**Casa**	240.000
	Ct. vărsământ de constituire			
	Consemnat la Casa de Depuneri sau B. N. R., contra recipisei Nr. ..... primul vărsământ în numerar al acționarilor Lei 240.000			

Până atunci însă trebuesc plătite taxe la Stat pentru constituirea Societății, onorarii de avocat, taxe de Barou, și alte speze. Acționarul M. G. se oferă să pună la dispoziție o sumă de lei 1.000.000 ca orice particular, nu ca acționar.

Vom înregistra:

	Data			
1.000.000	**Casa**	=	**Creditori M. G.**	1.000.000
	Primit dela d-l M. G. ca împrumut pe termen de un an cu dobândă de 6 % anual suma de . . . . . Lei 1.000.000			

Plătim taxe lei 700.000, alte speze lei 80.000.

	Data			
780.000	**Cheltueli de constituire**	=	**Casa**	780.000
	Plătit la Ad-ția Financiară Sect. I Galben contra recipisei Nr. ..... taxa cuvenită Statului pentru constituirea Societății Lei 700.000 Idem conform notei avocatului onorar și speze diverse „ 80.000 Lei 780.000			

Primul vărsământ este ridicat și depus la Casa Societății:

	Data			
240.000	**Casa**	=	**Casa de Depuneri sau B. N. R. ct. vărs. de constit.**	240.000
	Ridicat dela Casa de Depuneri (B. N. R.) primul vârsământ în numerar al acționarilor . . . . . Lei 240.000			

Incepe funcţionarea întreprinderii; toate schimburile patrimoniale sunt înregistrate la Contabilitate.

Se cumpără buşteni dela ţărani, cari aduc cu carele în curtea fabricei.

Data

23.000	**Bunuri mobile neînsufleţite**	= **Cassa**	23.000

Materii prime

Cumpărat azi dela ţărani:

buşteni de fag	6000 kg.	Lei	8.000
„ „ stejar	3000 „	„	5.000
„ „ tei	3000 „	„	10.000
		Lei	23.000

Pentru aceste cumpărături vânzări trebue să se facă una sau mai multe facturi, chiar semnate prin punere de deget, dar timbrate ca Fiscul să nu piardă timbrele lui. Iată un caz când cumpărătorul îşi face factura de cumpărare de la vânzătorul său ţăran. Cheltuelile mărunte ce apar şi cu această ocazie se trec la Casa Mică, pentru care se deschide un cont separat şi pe măsură ce se justifică cheltuelile făcute se împrospătează stocul celui îndreptăţit să utilizeze acele sume.

La alimentarea Casei Mici vom înregistra:

Data

2.000	**Casa Mică**	= **Casa**	2.000

Dat ajutorului de casier pentru cheltueli mărunte . . . . . Lei 2.000

Am cumpărat diverse materiale precum: spirt, lac, clei, glaspapir.

Data

13.000	**Bunuri mobile neînsufleţite**	= **Casa**	13.000

Cumpărat conform notelor:

..... kg. clei	Lei	1.240
..... „ şerlac	„	6.700
..... sticle spirt	„	1.020
..... coli glaspapir	„	4.040
	Lei	13.000

Să înregistrăm cumpărarea unor materiale, piese de schimb și accesorii pentru mobile luate pe credit.

Data

40.000	**Bunuri mobile neînsufleţite**	=	**Furnizori**	40.000
	Piese de schimb și accesorii			
	Cumpărat dela E. Predoleanu S. A. R. diferite piese de schimb și accesorii pentru mobile conform facturii sale de astăzi Lei 40.000			

S'au tăiat bușteni la Gater, obținându-se 70...% scânduri, iar restul rumeguși și rămășițe. Scândurile au fost depozitate spre a se usca:

Vom înregistra:

Data

45.000	**Bunuri mobile neînsufleţite**	=	**Bunuri mobile neînsufleţite**	45.000
			Materii prime	
	S'au tăiat la Gater cantități de bușteni:			
	30.000 kg. bușteni fag . .		Lei 20.000	
	20.000 „ „ stejar .		„ 15.000	
	7.000 „ „ tei . .		„ 10.000	
			Lei 45.000	
	Materii semifabricate			
	Scânduri de fag kg.... m.p.		„ 16.000	
	„ „ stejar „ „		„ 10.000	
	„ „ tei „ „		„ 7.000	
			Lei 33.000	
	Deșeuri de combustiune.			
	Rumeguși și rămășițe 17.000 kg.		„ 12.000	
			Lei 45.000	

Dr. P. DRĂGĂNESCU-BRATEȘ

Bonurile de înzestrarea Armatei, constituesc cel mai bun plasament, asigurându-ne existența și avutul în viitor.

COMENTARII ASUPRA CONTURILOR RECTIFICATIVE

Patrimoniul oricărei persoane prezintă două aspecte diferite. Privindu-l în lumina realităților din care se compune, întrezărim într'ânsul structura lui economică sau averea subiectului întreprinderii. De altă parte, considerând izvoarele averii, întrezărim structura juridică a patrimoniului, ca expresiune abstractă a realităților averii.

Acest îndoit aspect patrimonial constitue însăși temeiul contabilității sistematice — zisă în partidă dublă—, care face două serii de operațiuni de calcul, sincronistice și paralele, una asupra realităților averii și altă serie asupra izvoarelor juridice ale acesteia. Simultan, în cadrul celor două serii de operațiuni de calcul contabil se stabilește și egalitatea D=C, prin care se atribue debitului contra-punerea permanentă a creditului.

Realitățile averii sunt cunoscute în contabilitate sub denumirea de activ, iar totalitatea izvoarelor juridice ale averii, sub acelea de pasiv. De aici derivă denumirile de **conturi de activ** și **conturi de pasiv.** Prin conturile de activ se operează mișcările de avere, iar prin cele de pasiv se înregistrează aceste mișcări în reprezentarea lor abstractă.

Dacă luăm ca punct de plecare egalitatea de bilanț A=P, vedem îndată că noțiunea de cont de activ are în contabilitate un înțeles care trece dincolo de caracterele averii, la fel ca și noțiunea de cont de pasiv, al cărei înțeles nu se limitează numai la proveniența averii sau în alți termeni, la capitalul propriu și strein. Putem spune că averea este Activ, dar nu se poate afirma că Activul este avere, pentrucă expresiunea A din egalitatea de bilanț A=P nu cuprinde numai bunuri reale, bunuri imateriale, cheltueli productive încorporabile în avere și creanțe, ci ea arată și elemente ce nu constitue avere și pentru cari denumirea de cont de avere nu este accesibilă. De altă parte, dacă se poate spune că izvoarele averii, cu alte cuvinte capitalul propriu și strein sunt părți componente de pasiv, nu se poate afirma că Pasivul este capital propriu sau capital propriu și strein, deoarece expresiunea P din egalitatea de mai sus înglobează și elemente de altă natură.

Sprijinită numai pe mijloace de funcțiune destinate mișcărilor de avere și celor de capital global, contabilitatea nu ar fi în măsură să ne asigure o privire clară și completă asupra structurii patrimoniului și nici să ne dea situația precisă a rezultatelor realizate. De aceea, ea se servește și de conturi prin cari se regulează, la sfârșitul anului, pierderile și beneficiile, sau prin cari se operează rectificări patrimoniale, aducându-se anumite elemente de activ și de pasiv propriu-zis, la un nivel corespunzător realității.

Ținând seamă de aceste considerațiuni, am preconizat în lucrarea noastră **Clasificarea rațională a conturilor pe baza egalității de bilanț** (Cluj)-1940), pentru **seria conturilor de activ,** următoarele grupe :

1. Conturi de avere,
2. Conturi de activ formal[1]) și
3. Conturi rectificative de pasiv.

In **seria conturilor de pasiv** am încadrat următoarele grupe :

1. Conturi de capital propriu,
2. Conturi de capital strein,
3. Conturi de pasiv formal 1) și
4. Conturi rectificative de activ.

Pentru grupa întâi din seria conturilor de activ am creat ca subdiviziuni : conturi de bunuri reale, conturi de bunuri imateriale, conturi de cheltuieli productive și conturi de creanțe. Grupa a doua cuprinde : conturi transitorii de activ și conturi de activ cu caracter de pierdere [1]). Din cea de a treia grupă fac parte conturile rectificative de pasiv.

La seria conturrilor de pasiv grupa întâi are ca subdivaziuni : conturi de capital și de fonduri și conturi de pierderi și benefici. In grupa a doua se încadrează conturile de capital strein. Din cea de a treia grupă fac parte conturile transitorii de pasiv, iar din ultima, conturile ce au funcțiunea de a înregistra rectificări de activ.

La cele două serii se adaugă și **conturile interimale.**

---

[1]) Am adoptat denumirile de activ formal, pasiv formal și activ cu caracter de pierdere după lucrarea **Buchhaltung und Bilanz** de **Dr. h. c. Johan Friederich Schär,** ed. a VI-a revăzută și completată de **Dr.** W. Prion, Berlin-1932.

Intre desvoltările menționatei lucrări și articolul d-lui **Dr. V. M. Ioachim** publicat în numărul 6 din Iunie 1940 al acestei Reviste, sub titlul „Conturi rectificative", sunt unele nepotriviri.

Se spune la pag. 285 [2]) : „Asemenea pot fi conturi rectificative în Activ, care rectifică posturi din Pasiv, menținute cu o cifră mai mare decât realitatea".

„De ex. **„Pierderea la emisiunea de obligațiuni"** care reduce la valoarea reală postul din „Pasiv": „Obligațiuni Emise".

Noi am încadrat acest cont, pe care l-am numit „Pierderi amortizabile la obligațiuni emise sub pari", la grupa conturilor de activ formal în subdiviziunea conturilor de activ cu caracter de perdere și nu la grupa conturilor rectificative de pasiv. Și am făcut lucrul acesta pentru motivul că numitul cont nu operează rectificări de pasiv și în consecință nu este menit a reduce la valoarea reală postul de pasiv **Obligațiuni emise**. La o emisiune de obligațiuni pe un preț mai mic decât valoarea nominală, diferența între cursul de emisiune și valoarea nominală a obligațiunilor este o pierdere reală, care, în mod obișnuit, neputând fi suportată de rezultatele unui singur an, se repartizează și asupra exercițiilor viitoare. In acest scop, cota anuală de amortizare se înscrie la pierderi, păstrându-se restul la un cont de activ cu caracter de pierdere, Acest cont nu rectifică valoarea obligațiunilor emise.

Dacă admitem că am emis, pe baza capitalului social, 2000 obilgațiuni a 1000 lei, pe cursrul de 97%, subscriitorii vor achita suma de 1.940.000 lei. Diferența până la 2.000.000 lei se trece la Contul pierderi amortizabile la obligațiuni emise sub pari. Presupunând că această diferență se amortizează în curs de 3 ani, la încheierea bilanțului pentru anul în care s'a făcut emisiunea se va scădea cota anuală de amortizare de 20.000 lei, creditându-se **Contul pierderi amortizabile la obigațiuni emise sub pari,** prin debitul unui cont de pierderi, care poate fi numit **Amortizări la pierderi din obligațiuni emise**. Soldul acestui din urmă cont se concentrează apoi

[2]) Revista generală de comerț și contabilitate, Anul XXIX, nr. 6—Iunie 1940.

la Contul colector de rezultate, iar **Contul pierderi amortizabile la obligațiuni emise sub pari** apare în Bilanț ca un cont de activ formal cu caracter de pierdere, prezentând suma de 40.000 lei.

Capitalul strein reprezentat prin obligațiunile emise nu suferă nici o modificare, deci nu poate fi rectificat, pentrucă suma totală necesară achitării obligațiunilor rămâne tot de 2.000.000 lei, la cât s'a ridicat valoarea emisiunii, sumă ce trebue efectiv plătită.

Contul pe care noi l-am numit **Pierderi amortizabile la obligațiuni emise sub pari** nu îndeplinește o funcțiune asemănătoare aceleia pe care o are în pasiv Contul de rectificare a valorii averii fixe zis „Fond de amortisment" sau Rezervele pentru creanțe dubioase, evident, în cazul când în aceste conturi nu sunt ascunse rezerve de capital propriu, sau **Diferențele de curs nerealizate la portofoliul de titluri.**

* * *

In altă ordine de idei trebue să recunoaștem temeinicia celor arătate în menționatul articol și anume că aproape în toate manualele de contabilitate contul zis „Fond de amortisment" este încadrat printre așa numitele „Conturi de capital și de fonduri", unde, evident, nu-și poate avea locul, deoarece face parte din grupa conturilor rectificative de activ în cuprinsul seriei conturilor de pasiv.

Această nepotrivire nu se poate atribui însă numai manualelor, pentrucă ea își trage originea din altă parte. Intr'adevăr, în actuala programă analitică a contabilității pentru gimnaziile comerciale, „Contul Fondurirlor de Amortizare" — cum este numit — se află printre grupele conturilor de pasiv, în rândul conturilor de capital și de fonduri. In progama studiului contabilității pentru liceele comerciale, aflăm la conturile de capital și de fonduri „Funcțiunea conturilor de amortizări (pentru mobile, imobile, devaluări, etc.)"

Nu riscă oare autorul să-și vadă respins manualul de contabilitate dacă nu s'ar conforma acestor prescripțiuni ?

Prof. Dr. DUMITRU VOINA

PREŢUL DE REVENIRE INDUSTRIAL EXTRA-CONTABIL

Nu se poate contesta că nevoia cunoaşterii preţului de revenire exact în industrie, este atât de mare încât compensează inconvenientul pe care-l prezintă organizarea contabilităţii minuţioase şi costisitoare — a tuturor fazelor fabricaţiei.

Sunt însă industrii care, prin complexitatea fabricaţiunilor, nu îngăduie urmărirea riguroasă a procesului technic, şi deci a formării preţului de revenire contabil. In aceste cazuri preţul de revenire urmează a fi *evaluat* de şefii departamentelor fabricaţiunii. Se stabilesc astfel *preţuri de revenire technice sau extracontabile* cu ajutorul unor fişe întocmite pentru fiecare obiect fabricat şi cuprinzând coloane pentru cantitatea şi costul *materiei prime întrebuinţate,* pentru costul mânii de lucru şi pentru cheltuelile de fabricaţie raportate la sută.

Desigur că cifrele căpătate prin această metodă nu sunt matematic exacte ci numai apropiate de realitate. Câteva motive: a) se ţine seamă de cantitatea de materie primă cuprinsă efectiv în obiectul fabricat, neţinând seamă de eventualele scurgeri întâmplate în drumul dela depozit la ateliere, — de omisiuni sau de deşeuri; b) se pot strecura greşeli la repartiţia costului mânii de lucru şi cu atât mai des cu cât procesul fabricaţiei este mai complicat. Ori, dacă prin esenţa lui acest procedeu nu poate da rezultate riguros exacte iar dacă, pe de altă parte, pentru consideraţiuni technice nu se poate renunţa la metoda evaluării preţului de revenire — singurul corectiv ce se poate aduce este exercitarea unui control parţial al calculului preţului de revenire extracontabil.

Primul procedeu

Prima condiţie se cere împlinită prin organizarea unui depozit de materii prime care să ţină evidenţa tuturor intrărilor şi eşirilor, în acest chip putându-se obţine preţul de revenire mijlociu al materiilor prime.

Trecem acum la înregistrările contabile ce urmează a fi făcute până la terminarea procesului industrial. Le înşirăm fără explicaţii; continuitatea lor fiind destul de evocatoare:

Următori Materii prime Salarii Cheltueli de fabricație (coeficient)	=	Casa (Furnizori, Salarii de plată etc.)
Fabricație	=	Următori Materii prime Salarii } = lunar Cheltueli de fabricație (coeficient)
Produse fabricate (Magazia de vânzare)	=	Următori Fabricație = preț de revenire extracontabil Cheltueli diverse

Din înregistrările precedente reiese că la sfârșitul lunii, soldul debitor al contului „FABRICAȚIE" ar trebui să reprezinte numai valoarea materiei prime neconsumate de fabricație întrucât celelalte elemente de imputat contului „Fabricații", trec la acest cont numai după repartiția lor pe unități fabricate.

Prin urmare acest procedeu îngăduie corectarea greșelilor ce se strecoară chiar la stabilirea prețului de revenire contabil și înlătură nevoia întocmirii inventarului lunar al materiei prime încă nepusă în fabricație (deși trecută dela magazie la atelier), inventar care, de altfel, este absolut necesar, atunci când este vorba de stabilirea unui *preț de revenire global periodic.*

Are însă, acest procedeu, scăderea amintită: dacă debitul contului fabricației reprezintă (cu condiția imputării exacte a cheltuelilor de fabricație) sumele efectiv cheltuite de fabricație, — creditul contului este înregistrat cu prețuri, uneori simțitor diferite, pentrucă trecerile produselor finite dela atelier la magazinul de vânzare sunt contabilizate cu prețuri de revenire *technice*, care, prin forța lucrurilor, sunt aproximative.

Reiese, de aci pe deoparte, că nu poate exista concordanță între soldul contului „Fabricații" și valoarea reală a materiilor

neîntrebuinţate de ateliere iar, pe de alta, obligaţia dublă, de regulare a înregistrărilor care privesc fabricaţia şi de revizuire a preţurilor de revenire technice.

Regularea registrelor se poate face la sfârşitul anului, cu ocazia inventarului. Inventarul stocului de materii prime în magazie, îngăduie, în primul rând, regularea contului de materii prime, pentrucă oricât de mare ar fi preciziunea înregistrării intrărilor şi eşirilor din magazie, trebuie să ne aşteptăm la constatarea unor diferenţe mai mari sau mai mici, diferenţe ce sunt trecute fie la debitul fie la creditul contului „fabricaţii" ; potrivit cazului. Uneori, însă, aceste diferenţe sunt aşa de mari încât trebuie căutată origina lor care poate consta chiar în deturnări sau vânzări înregistrate neregulat. In aceste cazuri, lipsa constatată nu poate fi imputată contului, „Fabricaţiei", ci unuia din conturile de rezultate, Profit şi Pierdere, sau Vânzării de materiale, etc.

Procedeul analizat până acum mai face necesară şi regularea contului, „cheltuelilor de fabricaţie". Debitul acestui cont reprezintă totalul cheltuelilor făcute în cursul anului, iar creditul — pe cel al cheltuelilor imputate fabricaţiei cu ajutorul coeficientului aplicat. La sfârşitul anului, contul va prezenta, inevitabil, un sold debitor sau creditor, care îngăduie corectarea coeficientului amintit, prin adăugarea diferenţelor constatate, la debitul sau creditul contului „Fabricaţiei" în vederea soldării contului „cheltuelilor de fabricaţie". In sfârşit, inventarierea materiilor prime aflate în ateliere şi neintrate în procesul fabricaţiei, îngăduie corectarea contului „Fabricaţiei" care, am văzut că se debitează cu costul materiilor prime intrate în ateliere pentru prelucrare. Diferenţele constatate sunt rectificate, potrivit cazului, prin debitarea sau creditarea conturilor „fabricaţiei" şi „produselor fabricate".

Revizuirea preţurilor de revenire technice

Erorile comise la stabilirea preţurilor de revenire technice individuale, pot fi datorate inexactităţii :

a) valorii materiilor prime imputate fiecărui obiect ;

b) costului manoperii aplicat ;

c) coeficientului de cheltueli adoptat.

Prin corecturile arătate mai sus se reuşeşte a se apropia *ansamblul* preţurilor de revenire, — de realitate, pentrucă nu

se poate opera o regulare riguroasă a fiecărui preț de revenire, considerat izolat.

Să luăm un exemplu numeric, [1]) Presupunem :

1. că diferența constatată între valoarea materiilor găsite în ateliere neprelucrate, și soldul debitor al contului „Fabricație", este de 10.000 lei ;

2. că totalul prețurilor de revenire technice imputate, în cursul anului, la debitul contului „Magazia de vânzare, prin creditul „Fabricației", este de 100.000 lei [2])

3. că valoarea stocului de produse finite existent în magazie, este de 35.000 lei (valoarea calculată cu prețuri de revenire technice)

4. că, contul „Magazia de vânzare" a fost creditat în timpul anului cu 65.000 lei, prin debitul contului „Vânzări", suma aceasta corespunzând cu diferența între livrările dela atelier la magazia de vânzare (100.000) și valoarea stocului rămas de produse finite (35.000)

In baza constatărilor de mai sus, se va face următoarea înregistrare de regulare :

Următori	=	Fabricațiune	10.000
Magazia de vânzare (10% din 35.000)		3.500	
Vânzări (10% asl. 65.000)		6.500	

După această înregistrare :

— Contul „Fabricațiune" va rămâne debitor cu valoarea materiilor prime aflate în ateliere dar nepuse în fabricație.

— Contul „Magazia de vânzare" va deveni debitor cu 38.500 lei, reprezentând prețul de revenire real al stocului de produse finite în magazie, adică o majorare de 10% asupra prețurilor de revenire technice.

— Contul „Vânzări" va fi pus la punct prin adăugirea a 6.500 lei, reprezentând 10% din costul mărfurilor vândute și înregistrate în cursul anului la debitul contului, cu prețuri de revenire technice.

In ultima analiză, înregistrarea de mai sus, va atrage rectificarea corelativă cu 10% a prețurilor de revenire indivi-

1) Leon Batardon: „Comptabilité industrielle" pag. 105.

2) Se poate spune deci, că prețurile de revenire technice sunt, în ansamblul lor, mai mici cu 10 % decât realitatea·

duale a fiecărui fel de produse fabricate. Trebuie reținut însă că înregistrarea contabilă arătată, presupune existența unor diferențe importante; altfel este mai simplu de debitat sau creditat contul „Fabricațiuni", prin creditul sau debitul contului de Profit & Pierdere, — cu diferențele constatate.

Al doilea procedeu.

Prin procedeul de mai sus se reușește a se controla, în ansamblu, prețurile de revenire, dar nu și a se cunoaște, cu exactitate, *de unde provin* diferențele constatate.

In vederea aceasta trebue căutat dacă diferențele constatate sunt datorate înregistrării greșite a materiei prime, mânii de lucru și cheltuelilor de fabricație. Operația aceasta se poate face prin ținerea unui registru, având următoarele coloane.

LIVRĂRI DELA ATELIERE LA MAGAZIA DE VÂNZARE

LIVRARI				PRETURI DE REVENIRE TECHNICE							
				Pe unitate				Preț total			
Nr.	Cantitate	Preț unitar	Preț total	Materii prime	Mâna de lucru	Chelt.de fab-ție	Total	Materii prime	Mâna de lucru	Chelt.de fab-ție	Total general

La sfârșitul anului se vor totaliza ultimele 4 coloane, In principiu:

1. Totalul coloanei, „materia primă" trebue să fie egal cu totalul materiilor trecute dela magazie la atelier, mai puțin costul materiilor nepuse în lucru și constatate la sfârșitul anului.

2. Totalul coloanei „Mâna de lucru", trebue să fie egal cu debitul contului respectiv din maestru, ținând bineînțeles seama de salarii neimputate fabricației, în momentul întocmirii inventarului, sau de salariile care privesc produsele în curs de fabricație.

3. Totalul coloanei „Cheltueli de fabricație", trebue să fie egal, pe de o parte, cu totalul înregistrat lunar în debitul „fabricației" prin aplicarea procentuală, iar pe de altă parte

cu debitul contului „Cheltueli de fabricație" din maestru.

4. Totalul general trebue să reprezinte suma totală înregistrată la debitul contului „fabricației", în cursul anului, micșorat cu valoarea materiilor nepuse în lucru la data încheerii inventarului.

Diferențele constatate pot fi astfel localizate într'o oarecare măsură, situație ce îngădue să se facă cercetările necesare corectării prețurilor de revenire technice.

Dr. N. NIȚULESCU

Rugăm pe abonații noui să ne comunice imediat abonarea, pentru că altfel riscă să NU primească numerile pe trecut.

Rugăm insistent Secțiunile Corpului Contabililor, să ne comunice numele nouilor abonați pentru a le trimite numerile de revistă apărute pe anul curent și a ne deconta sumele încasate.

CAUCIUCUL ȘI NEBANUITA LUI DESVOLTARE

Inainte de a intra în analiza propriu zisă a acestui subiect, socotim necesar să înlăturăm o confuzie care se face de către cei mai mulți considerând „cauciucul" și „guma" ca fiind noțiuni identice.

Dat fiindcă în cursul acestui articol vom întâlni de mai multe ori aceste noțiuni în acceptațiunile lor deosebite, vom căuta să le diferențiem sensurile, dând fiecărui cuvânt sensul lui adevărat.

„Cauciucul" este materia brută, care, prin fabricare, dă naștere „gumei" — materie semifabricată — care, la rândul ei, printr'o nouă prelucrare servește la fabricarea tuturor obictelor așa zise „de cauciuc".

Metoda de transformare a cauciucului în guma — atât de necesară tehnicei moderne — constă în „vulcanizarea" caucauciucului, adică în amestecarea lui cu sulfuri.

Descoperirea Americii de către Christofor Columb, la 1492, a însemnat o adevărată revoluție în viața economică mondială, căci în afară de nouile teritorii descoperite o sumă de materii prime, adevărate comori, au venit să redreseze economia Europei, anemiată de pe urma războaielor din Evul Mediu.

Columb, în a doua sa călătorie, în America (1493—1496), făcută de astădată cu scopul de a explora noile ținuturi descoperite de el a observat pe localnicii insulei Haiti, jucându-se cu niște mingi elastice, scoase din rășina unor pomi indigeni.

Cam în acelaș timp alți misionari, cari călătoriau prin Peru, raportau că și acolo indigenii se amuzau jucându-se cu asemenea mingi.

Știri despre întrebuințarea cauciucului există, însă, cu sute de ani înainte de descoperirea Americii.

Populația din India de Vest întrebuința cauciucul la fabricarea vaselor pentru ținerea apei, pentru încălțăminte și chiar pentru țesături de cauciuc.

Este de presupus că Indienii au descoperit încă de atunci sistemul de vulcanizare și arta de a întrebuința cauciucul pentru lipit.

Europa află abia pe la mijlocul sec. XVIII-lea de importanța și de multiplele întrebuințări ale acestui minunat produs al arborelui de cauciuc pe care din cauza aspectului său lăptos, l-au botezat „latex".

Pe la 1770 s'a constatat că „guma" se poate foarte bine întrebuința la ștergerea scrisului de creion de pe hârtie, de unde și numele de „Rubber" (pe englezește) — ceeace ar corespunde în românește lui „frecător" (radieră).

In acelaș timp începe fabricarea furtunelor de cauciuc, a galoșilor și a mantalelor impermiabile.

Cu toate că primele începuturi de exploatare a cauciucului erau foarte promițătoare ; totuși în curând, reacțiunea în contra acestor produse avea să fie foarte violentă, aceasta din cauza sistemelor primitive de fabricațiune, cari făceau ca obiectele fabricate din cauciuc să se îmoaie în contact cu căldura sau să plesnească în contact cu frigul.

La aceste defecte se mai adaogă și un miros caracteristic, foarte neplăcut.

Din toate aceste cauze câmpul de desvoltare al cauciucului a rămas un timp deestul de îndelungat neexploatat.

Plantațiunile de cauciuc au luat o desvoltare mai pronunțată abia la finele veacului trecut, când s'a găsit sistemul perfecționat al vulcanizării.

Cărturarii și tehnicienii veacului trecut cunoșteau proprietatea cauciucului de a se transforma, în contact cu căldura, în orice forme și că din bulgări mari de cauciuc se pot tăia firișoare subțiri, care se pot întrebuința în industria textilă, lipindu-se pe stofe, făcându-le impermiabile, totuși această industrie nu progresa de loc.

Abia în timpurile noastre americanul GOODYEAR descoperă sistemul modern de vulcanizare care, în cea mai mare parte remediază lacunele de care suferea fabricația cauciucului, de până acum.

Prin încălzirea cauciucului cu sulf, după sistemul „Goodyear" obținem un material elastic, care își menține forma la orice temperatură și acest produs este „guma".

Odată cu această descoperire începe în mod vertiginos ascensiunea cauciucului.

Consumul cauciucului capătă proporții nebănuite.

In anul 1936 întrece 1 milion de tone — ceeace aduce o urcare a prețurilor articolelor de cauciuc.

Beneficiile acestea uriașe intrau în pungile plantatorilor din Brazilia, cari furnizau cel mai bun cauciuc sălbatic — *paracauciuc* — cum se mai numește, exploatat de indigeni și de europeni, în pădurile seculare ale Braziliei, exploatarea făcându-se într'un mod cu totul rudimentar, lipsindu-le mijloacele tehnicei moderne.

Astăzi 50% din producția anuală de cauciuc a Braziliei, adică cca. 500.000 tone se importă de către Statele Unite ale Americei, restul producției împărțindu-se între celelalte state, precum urmează :

Japonia, Anglia, Germania, Franța câte 10%, ultimele procente de 10% împărțindu-se între restul țărilor mai mici consumatoare.

Ca materie primă cauciucul ocupă un loc foarte important dacă ținem seama de nenumăratele și variatele lui întrebuințări : dela cizma de cauciuc până la mânușa fină a chirurgului, o serie întreagă de produse de o utilitate indiscutabilă se fabrică din această minunată mană a pădurilor virgine ale Americii de Sud : furnituri, galoși, șoșoni, îmbrăcămintea cablelor subterane, izolatoare electrice, încălțămintea populară de cauciuc, etc.

Dar cea mai importantă întrebuințare a cauciucului este, fără îndoială, fabricarea enveloppelor de automobile ; biciclete, motociclete, utilitate evidențiată astăzi mai mult ca ori când, dată fiind starea de răsboi în care ne aflăm — răsboi în care factorul decisiv este iuțeala atacului adversarului, de unde și desvoltarea extraordinară a unităților motorizte.

Statisticile americane pe care le-am cercetat, arată că 75% din cantitățile de cauciuc se întrebuințează pentru fabricarea enveloppelor.

Ca o ilustrare a acestui fenomen arătăm că în anul 1907 erau în circulație cca. 120.000 automobile cifră care în anul 1914 se ridică la 2 milioane, ca să ajungă în 1937 la astronomica cifră de 41 milioane de automobile.

Nici un alt produs n'ar fi în stare să înlocuiască, prin calitățile sale, cauciucul, care are toate atributele necesare întrebuințărilor ce i se dau : rezistență la tracțiune, presiune, eroziune și uzaj, elasticitate, maleabilitate, etc.

Cu cât se adaugă cantități mai mari dee sulfuri în cauciuc, calitatea gumei devine mai variată. Ex. : un adaos de 15—30% de sulf produce o gumă solidificată, iar amestecuri mai mici (1—5%) dau o gumă moale, foarte elastică.

Aceste varietăți de cauciuc permit și întrebuințări variate.

In ultimul timp se întrebuințează cu mare succes și funinginea, ca amestec în cauciuc, lucru care mărește mult elasticitatea cauciucului.

Dacă astăzi anumite vehicule de transport pot parcurge, cu încărcătură grea, distanțe de 30—40.000 de Km. cu același pneu, acest fapt se datorește marelui progres realizat în domeniul vulcanizării, care a adus mari îmbunătățiri calității cauciucurilor de automobile.

Industria chimică germană s'a ocupat îndeaproape cu prepararea cauciucului sintetic, pentru a înlocui materia primă, pe care nu și-o poate procura întotdeauna în cantități suficiente.

In cercetările ei a descoperit că, introducând în amestecul de cauciuc sintetic baze organice ca : aniline, chinoleina, piperidina, etc. se înlătură cel mai mare neajuns al cauciucului sintetic — alterarea rapidă în contact cu aerul — acest produs devenind mult mai rezistent și vulcanizându-se mai bine decât chiar cauciucul pur.

Adaosul de funingine dă pneurilor o rezistență atât de mare, încât, precum am spus, pneurile pot rezista chiar la șosele mai prost întreținute, până la 25—30.000 Km. față de maximum 8.000 Km. cât suportau înainte pneumaticele din cele mai vestite uzine.

Industria engleză a fost cea dintâi care și-a dat seama de viitorul strălucit al acestui produs și încă pe la începutul veacului nostru, englezul Wickham reușește să scoată, prin contrabandă, semințe de arborele de cauciuc din Brazilia și le plantează în grădina botanică din Londra, de unde, în urmă le plantează pe insula Ceylon — punând astfel bazele marilor plantațiuni din India și Malaka.

Producția plantațiunilor se urcă mereu și monopolul Braziliei este sdruncinat în mod serios, Ceylonul tinzând a ocupa primul loc în producția cauciucurilor, în timp ce cauciucul sălbatic al Braziliei este neglijat aproape complect ?

NICOL EINHORN
Expert-contabil

DELA CONSILIUL SUPERIOR
AL CORPULUI CONTABILILOR EXPERȚI ȘI AUTORIZAȚI

Am arătat în numărul 6 al Revistei discuțiunile urmate în jurul unui anteproect pentru organizarea Colegiului Contabililor, anteproect întocmit de Asociația Experților Contabili.

Acest anteproect fiind depus D-lui Ministru al Muncii, D-sa a numit o comisiune compusă din: D-l Profesor Ilie Purcaru ca Președinte și Prof. N. Evian, Președintele Secției Ilfov, Cezar Răşcanu și N. K. Constantinescu, membrii ai Comisiei Imterimare a Secțiunei Ilfov.

Decanatul Consiliului Superior, luând cunoștință din ziare de formarea acestei Comisiuni, a trimis D-lui Ministru al Muncii următoarea telegramă:

Excelenței Sale,

D-lui Ministru Stan Ghițescu

Calea Victoriei Nr. 84

LOCO

Consiliul Superior al Corpului Contabililor Experți și Autorizați, organul central de conducere al Corpului, în baza legii Gr. L. Trancu Iași din Iulie 1921, luând cunoștință din ziare de instituirea unei Comisiuni pentru înființarea unui Colegiu al Contabililor, își exprimă via sa satisfacție pentru inițiativa, ce ați luat de a transforma Corpul în Colegiu.

Cum din Comisia instituită în acest scop nu face parte nici un membru al Biroului Central de conducere al Corpului, vă rugăm, Domnule Ministru, a ne da posibilitatea să contribuim la noua organizare cu lucrările și materialul adunat la Consiliul Superior.

Primiți, Vă rugăm, Domnule Ministru, expresiunea sentimentelor noastre cele mai devotate.

Și în același timp Decanatul a trimis ziarelor Comunicatul de mai jos, care a apărut în „Curentul" din 17 Iulie a. c.:

* * *

„Decanatul Consiliului Superior al Corpului Contabililor Experți și Autorizați, luând cunoștință din ziare de o informație după care profesiunea contabilă ar fi lipsită de o lege de organizare în legătură cu Ministerul Muncii, ține să precizeze că această profesiune a fost prima după războiu, care a avut o lege de calificare în Iulie 1921 prin grija și spiritul clar văzător al mult regretatului defunct Gr. L. Trancu Iași, pe atunci Ministru al Muncii.

Legea poartă semnătura Ministrului Muncii și a Ministrului de Justiție, cele două departamente cu care profesiunea contabilă și mai ales aceea de expert contabil are strânsă legătură.

Corpul Contabililor funcționează în cele mai bune condițiuni de douăzeci de ani, sub regimul acestei legi, ale cărei efecte binefăcătoare au fost relevate nu numai în țară, dar și în străinătate la diferite Congrese Internaționale.

Spre a pune profesiunea în cadrul imperativelor vremurilor de azi, conducătorii Corpului cu asentimentul Secțiunilor din țară au întocmit în anul trecut un anteproect pentru organizarea Colegiului Contabil, Economic și Cooperator, care a fost prezentat onor. guvernului de atunci.

Pe de altă parte un grup de membrii ai Corpului, întocmind un alt anteproect pentru înființarea unui Colegiu al Contabililor Publici, particulari și cooperatori, Consiliul Superior al Corpului a luat în examinare și acest anteproect, urmând a-și fixa punctul de vedere în prima ședință ce va avea loc în cursul acestei luni, după ce vor fi consultate toate categoriile de membrii cari fac parte din Corp și reprezentanții provinciei. D-l Decan Prof. Sp. Iacobescu se va prezenta în audiență d-lui Ministru al Muncii pentru a-i expune lucrările ce s'au făcut la Consiliul Superior în ultimul timp în legătură cu reorganizarea Corpului".

* * *

In ziua de Miercuri 17 Iulie a. c. D-l Decan Prof. Spiridon Iacobescu împrenă cu D-l Director Dr. V. M. Ioachim, s'au prezentat în audiență D-lui Ministru Stan Ghițescu pentru a-i înmâna lucrările Consiliului în legătură cu o eventuală nouă organizare a profesiunei de Contabil.

D-l Ministru s'a întreținut în delung cu delegația și a

asigurat Conducerea Consiliului Superior că se va ține seamă de viitoarea legiferare de tot ce s'a lucrat în acest Consiliu.

In același timp Domnia Sa a rugat pe D-l Decan Prof. Spiridon Iacobescu să ia asupra sa prezidența Comisiei ce va lucra la studierea organizării Colegiului Contabililor, D-l Prof. Purcaru primind o altă însărcinare.

* * *

In ziua de Miercuri 24 Iulie a. c. a avut loc ședința plenară a Consiliului Superior.

D-l Decan *Prof. Sp. Iacobescu* face un rezumat al evenimentelor petrecute dela ultima ședință, stăruind asupra marei dureri ce s'a abătut asupra Neamului prin deslipirea de patria mamă a provinciilor vechi românești Basarabia și Nordul Bucovinei, unde Corpul avea un număr de 11 Secțiuni. Își exprimă încrederea că dreptatea poporului românesc va triumfa.

D-l Deputat *Petre Firică,* delegatul Basarabiei în Consiliul Superior și D-l *Prof. I. Ghițescu,* delegatul Bucovinei se asociază la cuvintele spuse de D-l Decan și roagă Consiliul să ia măsurile necesare pentru ajutorarea colegilor refugiați.

Consiliul autorizâ biroul să acorde ajutoarele necesare.

Consiliul decide ca să se comunice Secțiunilor din țară să înlesnească înscrierea imediată a membrilor refugiați pe baza datelor ce se vor comunica de Consiliul Superior din dosarele Secțiunilor basarabene și bucovinene aflate la sediul central.

Se numește Comisiunea pentru coloqium de expert contabil astfel: D-l Prof. Sp. Iacobescu, D-l Prof. Stefan Tenov și D-l Dr. I. Mărculescu, Directorul Liceului Comercial Marele Voevod Mihai.

Se aduce la cunoștința Consiliului rezultatul audienței la D-l Ministru al Muncii în chestiunea Colegiului Contabil.

D-l Ministru a binevoit să numească pe D-l Decan Prof. Sp. Iacobescu ca Președinte al Comisiei, care urmează să se ocupe de bazele unei viitoare legiferări a Colegiului.

D-l *Cezar Răşcanu,* Secretar General al Ministerului Muncii face o expunere a anteproectului trimis în studiul Comisiunei, arătând că prin acest anteproect se urmărește reglementarea generală a profesiunei de contabil cu 3 secțiuni: contabili particulari, contabili publici și contabili cooperatori.

D-l *Prof. Decan Iacobescu* crede că numai prin încadrarea

într'un Colegiu a tuturor funcțiunilor ce le poate îndeplini un titrat în științele comerciale s'ar soluționa complet problema.

D-l *Dr. P. Drăgănescu Brateș* și *Dr. V. M. Ioachim*, insistă asupra faptului că anteproectul nu cuprinde pe toți cei ce au studii comerciale superioare, ci numai pe acei cari fac contabilitate, spre deosebire de actuala lege care cuprinde pe toți cei cari au pregătire teoretică contabilă.

Anteproectul nu pune la bază numai titlul de învățământ superior de specialitate, și nu pune în mod distinct profesiunea de expert contabil. Anteproectul mai introduce o inovație și anume desființează autonomia și personalitatea juridică a secțiunilor, care a dat sub regimul actualei legi forte bune rezultate.

D-l *Prof. I. N. Evian* arată că anteproectul legiferează funcțiunile iar nu titlurile. Expertul contabil în anteproect are chiar o situație superioară, întrucât experții sunt recrutați printr'o severă selecțiune dintre Consilierii Contabili.

D-l *N. Butculescu*, Decan de Onoare, crede că pentru perioada de transiție se poate admite să se înscrie în Corp contabilii publici cari n'au studii comerciale superioare, dar au cel puțin bacalaureatul. S'a decis ca într'o viitoare ședință să se continue discuțiunile.

După ședință, urmează recepția a unui grup de experți contabili germani, cari au dat o vizită colegilor din România.

D-l Prof. Sp. Iacobescu Decanul Corpului și Prof. Dr. I. Ghițescu le-a urat bun sosit în numele Consiliului, a răspuns D-l Dr. Karoly care și-a exprimat admirația pentru realizările Corpului Experților Contabili din România.

S'a luat apoi o masă comună.

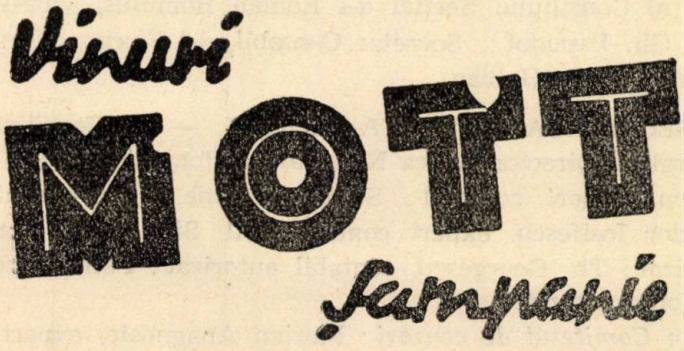

Dela Secțiunile Corpului Contabililor

Numirea comisiunilor interimare

SECȚIUNEA DOLJ-CRAIOVA. *In Consiliu:* Ștefan Stanoevici, Director Banca Națională a României; D. D. Grigorescu, expert contabil; Pascu Maglașu, expert contabil; Ilie C. Matei, contabil autorizat; Marin Nedeianu, contabil autorizat; I. Dondoe, contabil autorizat; Athanasie Cheșoiu contabil autorizat.

In comitetul de cenzori: Mihail Floriță, expert contabil; Adrian Cârstucea, contabil autorizat; C. Stoica, contabil autorizat.

SECȚIUNEA VLAȘCA-GIURGIU. *In Consiliu:* Vasile Buzagiu, Director Banca Națională a României, Aurel Marinescu, expert contabil; C. N. Razi, expert-contabil; D. Dumitrescu, contabil autorizat; Chiriac Ionescu, contabil autorizat.

In Comitetul de cenzori: Filip Monțescu, expert contabil; Popescu C. Vifor, contabil autorizat; Manole Manicatide, contabil autorizat.

SECȚIA BIHOR-ORADEA. — *In Consiliu:* Romulus Roman, Director Banca Națională a României; Jeronim Buzea, expert-contabil; Gh. Papudof, expert-contabil; Martha Ioachim, expert contabil; Martin Kertesz, contabil expert; Florian Morgovan, contabil autorizat; Victor Holban, contabil autorizat.

In Comitetul de Cenzori: Dumitru Popa, expert contabil Ioan Popa, expert contabil; Ladislau Kertes, expert contabil.

In ședința de constituirea Comitetului s'au ales: Președinte al Consiliului Secției d-l Roman Romulus, Vice-Președinte, Gh. Papudof; Secretar Contabil, d-l Florian Morgovan și casier Victor Holban.

SECȚIUNEA PRAHOVA-PLOEȘTI. — *In Consiliu:* Al. Gheorghiu, Director Banca Națională a României; Toma Voiculescu, expert contabil; Stelian Papina, expert contabil; Theodor Iosifescu, expert contabil; Al. Simionescu, contabil autorizat; Th. Georgescu, contabil autorizat; Petre Mircescu, contabil autorizat.

In Comitetul de cenzori: Florian Anagnoste, expert con-

tabil ; N. Cristescu, expert contabil ; G. Theodorescu, contabil autorizat.

SECȚIUNEA DAMBOVIȚA-TARGOVIȘTE. — *In Consiliu :* A. Săceanu, Director Banca Națională a României ; I. Marian, expert contabil ; Gh. I. Nicolescu, expert contabil.

In comitetul de cenzori : Petre I. Popescu, expert contabil ; V. Vasilaș, contabil autorizat.

SECȚIUNEA TIMIȘOARA. — In ședința Comitetului Secțiunei din 25 Iunie a. c. s'a hotărât cu spontanietate și entuziasm adeziunea Secțiunei la Programul Partidului Națiunii.

Transmitem Procesul Verbal al acestei ședințe :

„Sub Președinția d-lui George Eșanu, Directorul Băncii Naționale, a avut loc ședința Comitetului Corpului de Contabili Autorizați și Experți Contabili, Secțiunea Timișoara, asistat fiind de d-nii : Ioan Theodorovici, Dr. Traian Nichiciu, Traian Mircu, Aurel Petrovici, Ioan Margan membrii și Virgil C. Mătușoiu, secretar.

La deschiderea ședinței d-l Președinte G. Eșanu omagiază pe M. S. Regele Inițiatorul și Indrumătorul Poporului Român, care cu Inalta-I înțelepciune conduce marile destine ale neamului românesc.

Prin înființarea Partidului Națiunii sub Inaltă conducere se chiamă toate energiile țării noastre, pentru ca făcând zid în jurul Majestății Sale, să contribue la opera de propășire și consolidare națională.

Comitetul hotărăște cu spontanietate și entuziasm adeziunea asociației noastre la Programul Partidului Națiunii și depune la picioarele Majestății Sale activitatea constructivă a membrilor asociației noastre.

Trăiască Majestatea Sa Regele, Trăiască România, Trăiască Partidul Națiunii și Conducătorii lui.

Comitetul în picioare aclamă îndelung pe Majestatea Sa Regele".

Solemnitatea dela liceul comercial „Petre Bancotescu" din Brăila

La inaugurarea Liceului „Petre Bancotescu" care s'a făcut în prezența Ministrului Educației Naționale și a autorităților locale, colegul nostru, D-l George Lerescu, nepotul și moștenitorul defunctului donator a făcut biografia testatorului și aducând la cunoștința Comitetului Școlar prevederile testamentare l-a rugat ca să ia măsuri pentru executarea lor întocmai.

Arată greutățile cu care s'a luptat până la înfăptuirea acestui așezământ de cultură românească și adresează apoi elevilor liceului urmtăoarea cuvântare:

IUBIȚI ELEVI,

Acest așezământ de cultură s'a creiat la Brăila din inspirația defunctului Petre Bancotescu, pentru voi, spre a vă putea forma cariera de comerciant.

Mă adresez vouă, cari sunteți beneficiarii marelui donator și trebuie să știți, că protectorul vostru, nu a urmat cursurile Școalei Superioare de Comerț din Brăila, nici Academia de Inalte Studii Comerciale din București, nici Institutul Superior de Comerț dela Anvers, nici Academia de Comerț dela Lipsca sau Strasburg.

Nu, însă, defunctul totuși le-a vizitat și așa s'a inspirat de lipsurile ce le avea Brăila. Pentru aceste motive, a testat averea sa, ca să se creieze acest așezământ cultural pentru generațiile viitoare.

Petre Bancotescu — protector al vostru — a urmat numai școala practică a vieții spinoase, așa după cum a făcut Carnegie, Rockfeller, Rotschild și alții.

Având numai clasele primare din Satu-Lung — lângă Brașov — Petre Bancotescu a venit în țară ca copil, mânat numai de dorul de muncă și a trecut prin toată filiera vieții practice, grea de atunci, fără studii, fără sprijinul nimănui și numai prin muncă și spiritul lui inventiv, a învățat singur limbile streine, și a creiat relațiuni de comerț mondiale, vizitând în fiecare an casele ce reprezenta din Anglia, Belgia, Olanda, Franța, Italia și Germania, ajungând astfel ca, firma sa să fie

cunoscută în toată Europa, — pot spune cu reputaţie mondială, — iar astăzi, Decanul Reprezentanţilor de Comerţ din România.

Iubiţi elevi, voi, ca beneficiari ai defunctului Petre Bancotescu, trebuie să vă inspiraţi de acest exemplu şi să nu uitaţi nici-odată, că astăzi, în viaţa practică şi spinoasă în care veţi intra, nu este suficient ca să treceţi prin şcoală numai pentru a obţine o diplomă.

Meseria voastră, în viaţa practică a comerţului, vă reclamă neapărat ca să vă adaptaţi spiritului modern al cerinţelor de astăzi şi să vă complectaţi solid cultura voastră prin lucrările practice cari se cer astăzi în comerţ.

Trebuie să învăţaţi la perfecţie limbile streine : Germana, Engleza şi Franceza. Trebuie să fiţi perfect stăpâni pe Geografia economică a lumii, trebuie să fiţi perfecţi stenografi şi dactilografi, dar, în afară de aceasta, să aveţi ca principiu de fiecare minut : Ordinea şi Munca dârză, căci, numai aşa veţi reuşi şi învinge în viaţa practică şi foarte grea de astăzi.

Iubiţi elevi, ordinea şi munca au fost cuvintele de „Tatăl Nostru" al binefăcătorului vostru Petre Bancotescu.

Trebuie să le aveţi icoană.

Vă doresc spor la muncă, să trăiţi.

Sănătate.

Lămuriri juridice, fiscale şi contabile

Impunere suplimentară. — Dacă este vorba de o impunere suplimentară, instanţa de fond este obligată să motiveze faptul că veniturile din procesul verbal de impunere suplimentară nu au fost avute în vedere cu ocazia primei impuneri. Dacă lipseşte această constatare, o impunere suplimentară nu poate avea loc.

(Curtea de Apel Buc. S. I. Decizia fiscală Nr. 7 din 13/I/940).

Despăgubirile plătite pentru neacordarea de concediu. — Despăgubirile plătite de patron salariatului pentru neacordarea concediului de odihnă, nefiind salariu, nu suportă impozitul pe salariu. (Curtea de Apel Buc. S. I. Decizia fiscală No. 38 din 28/II/940).

Plasarea mărfurilor prin agenţi. — Înţelegerea dintre un comerciant şi un agent al său pentru plasarea mărfurilor prin comenzi luate dela clienţi, pe care comerciantul urmează să le execute, nu constituie un contract de lucrări, ci un contract de mandat salariat

supus timbrului din art. 15 par. 4 (C. A. Buc. S. IV Decizia fiscală Nr. 36 din 28/II/1940).

Depuneri la alte întreprinderi decât bănci. — O circulară a fostului ministru de Finanțe, d. Mitiță Constantinescu, obligă întreprinderile, cari nu sunt bănci, să lichideze depunerile ce le au, acestea fiind considerate operații de bancă rezervate numai băncilor.

Ori, art. 39 din legea bancară nu se ocupă de orice fel de împrumuturi, respectiv depuneri, ci numai de „operațiuni de credit **pe termen scurt** (maximum 6 luni) făcute în **mod obișnuit**".

Deci numai pentru asemenea operațiuni se aplică legea bancară; dispozițiile de ordin administrativ nu pot modifica legea.

Denumirea de cec în textul titlului. — Intrucât multe formulare din cec nu sunt în concordanță cu legea cecului din Mai 1934, atragem atențiunea asupra:

Art. 1 din această lege, care la punctul 1 spune:

„Cecul cuprinde: *Denumirea de „Cec" trecută în însuși textul titlului...*

Art. II. — Titlul căruia îi lipsește una din condițiunile arătate în articolul precedent nu va fi socotit cec, afară de cazurile arătate în aliniatele, ce urmează: (aliniatele privesc locul de plată).

Art. 84. — Se va pedepsi cu amendă de lei 5.000—10.000 lei și închisoare dela 6—12 luni..."

Oricine emite un cec cu dată falsă sau căruia îi lipsește unul din elementele esențiale cerute de al. 1, 2, 3 și 5 al art. I și art. 11.

BIBLIORAFTE „GRATIOSA"

pentru avize de cont-cec, recipise de vărsământ-cec extrase de cont-cec

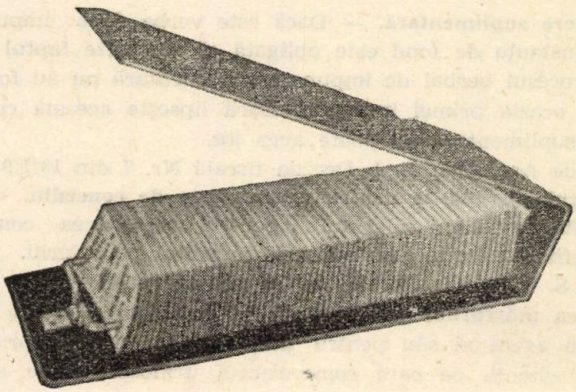

CEREȚI OFERTE DELA PAPETARIA Dv.

RECENZII

Clasificarea raţională a conturilor pe baza egalităţii de bilanţ. de **Dr.** *Dumitru Voina* Tipografia „Studio", Cluj, 1940, pag. 35.

Colegul nostru D-l Dr. Dumitru Voina, considerând natura economică şi juridică a elementelor constitutive ale patrimoniului, caută să dea conturilor o împărţire după funcţiunea lor, clasificând toate conturile mai întâi în două grupe: Conturi de Activ şi Conturi de Pasiv. Conturile de Activ le subdivide în:

1. Conturi de avere.
2. Conturi de activ formal şi
3. Conturi rectificative de pasiv, iar conturile de pasiv în:
1. Conturi de capital propriu.
2. Conturi de capital strein.
3. Conturi de pasiv formal şi
4. Conturi rectificative de activ.

Denumirile de activ formal şi pasiv formal sunt adoptate după lucrarea: Buchhaltung und Bilanz de Dr. h. c. Johann Friedrich Schär, ediţie revăzută de Dr. W. Prion Berlin 1932.

In grupa 1-a clasează conturile de bunuri proprietate, dar tot acolo înglobează şi cheltuelile productive care se pot încorpora distinct imediat ca elemente ale preţului de cost.

Intre conturile de activ formal clasează conturile de cheltueli, dobinzi, comisioane, prime de asigurare plătite anticipat, cheltueli de organizare şi alte perderi amortizabile într'un timp mai lung; iar în grupa 3-a diferenţe de curs (de exemplu la datorii în valute streine) şi soldul contului de profit şi perdere (perderi din capitalul social).

In grupurile de conturi de pasiv clasificarea este făcută după cum arată titulatura grupurilor cu observarea că fondul de pensii sau de asistenţă socială poate fi trecut în grupa întâia sau a doua. In grupa 3-a se cuprind conturile tranzitorii de pasiv: chirii încasate anticipat, dobinzi dela scont cuvenite anului viitor, impozite, salarii de plată etc., iar în grupa 4-a drept conturi rectificative de pasiv clasează rezervele pentru creanţe dubioase, fonduri de amortizări, diferenţe de curs şi dobinzi ne realizate, etc.

Găsim această clasificare puţin logică şi greu de aplicat: se fac 3 grupe de conturi la activ şi 4 la pasiv, neputând astfel să facem o paralelă; clasează conturile de cheltueli — zise productive — între conturile de avere, dar este foarte greu să facem o discriminare perfectă între cheltueli productive şi neproductive, iar între conturile rectificatoare de activ din pasiv trece fondurile de amortizare la un loc cu diferenţele de curs la creanţe în valute streine sau la portofoliul de titluri şi nu credem că această alăturare este bine găsită.

In fine ne vorbeşte despre conturi cu funcţiune interimală, care nu sunt altceva de cât conturile de ordine şi de evidenţă, despre care tratează pe larg cursul de contabilitate al D-lor Profesori Sp. Iacobescu şi Al. Sorescu, despre ele am vorbit şi noi în coloanele acestei Reviste şi nu credem că noua denumire este mai fericit aleasă.

In tot cazul lucrarea D-lui Dr. Dumitru Voina este o încercare de a discuta posibilitatea grupării conturilor de Activ şi de Pasiv, care rămâne încă deschisă.

Brateş

COLEGIALE

Extragem din ziarul „Ogorul" Nr. 129 luna Iulie 1940, articolul „Porunca Slovei din Trecut" semnat de d-l **C. N. Stroeşti,** găsindu-l foarte interesant şi de actualitate:

„Ca să ne putem reculege din starea de neliniște care a pus stăpânire pe spiritele noastre și ca să ne putem întări sufletele, în fața atâtor primejdii ce ne amenință încă țara, să ne întoarcem la cărțile ce le-am uitat în rafturi cu foile netăiate, căutând să le pătrundem înțelesul și să sorbim cât mai adânc, cu adevărată sete românească, tâlcul slovei, din mărețul trecut al... veacului al 19-lea.

In vremurile grele ce le străbatem, când moliciunea și dezorientarea morală a pus stăpânire pe sufletele noastre, intoxcate de idei „umanitariste" și confuze, — aceia moliciune și dezorientare, despre care vorbea mai deunăzi, ilustrul mareșal al Franței, căruia destinul tragic, i-a hărăzit misiunea de-a chema la simțul realității și al unității sufletești, pe compatrioții săi, este de imperioasă trebuință, de-a ne hrăni mintea și de-a ne întări inima, cu seva înviorătoare și dinamică, a slovei, ce ne-a rămas ca moștenire, de la marii noștri înaintași, care își găseau isvorul de inspirație și de energetică însuflețire ,în dragostea de țară și în grija de viitorul neamului.

Măcar până trece pericolul, să abandonăm literatua trăznită și cea excitantă și întreg cortegiul de idei demente, căutând să răsfoim cărțile luminoase, cu parfumul lor arhaic, ale marilor noștri scriitori și gânditori, în care vom găsi pagini înțelepte, isvorul năzuințelor noastre de totdeaua și care se pot numi, pentru vremurile amenințătoare de astăzi, manuale de pedagogie patriotică.

Deschideți, iubiți cetitori, zi de zi, măcar câteva clipe în fie-care zi și cetiți în tăcere, ca o rugăciune și în reculegere, pentru a vă fortifica inima, cărțile ce le-am neglijat cu toții, aruncate cu nepăsare, sub praful și mucegaiul uitării...

Cetiți scrisorile lui Ion Ghica către Alexandri; cetiți amintirile din pribegie ale lui Nicolae Bălcescu, cu parfumul lor nostalgic; cetiți întâmpalrea trăită a lui Ion Roată și Vodă Cuza, scrisă ca adâncă rezonanță moldovenească, de

către cel mai mare povestitor al neamului, — Ion Creangă; cetiți și respirați parfumul țării, — România pitorească, al lui Alex. Vlahuță ; cetiți pe Alex. Odobescu, de la care ne-a rămas nenumărate perle de stil și compoziție, o limbă dumnezeiască, printre care strălucește diamantul istorioarei, — Mihnea cel rău și Doamna Chiajna ; cetiți pe marii cronicari ai Ardealului : Cipariu, Barițiu, Bărnuțiu.

Cetiți, din țara Baasarabiei și versurile de caldă și limpede simțire românească, ce ni le-a dăruit geniul clasic lui Gheorghe Coșbuc ; cetiți articolele profetice, satirele și doinele marelui Eminescu ; cetiți Letopisitul țării moldovenești și cronicile Moldovei lui Ștefan cel Mare, scrise cu adâncă înțelepciune, de cel mai mare cronicar al neamului, Miron Costin; cetiți pe Vasile Ureche, dela care ne-a rămas instructive pagini de istorie; cetiți pe Ispirescu, ale cărui basme, nu își găsesc asemănare în nici o literatură străină, prin frumusețea limbei și prin originalitatea inspirației; cetiți Istoria Românilor dela Daci și Romani, până la Unirea Principatelor, de Alex. Xenopol; cetiți monumentala operă istorică, Getica — a lui Vasile Pârvan; cetiți scrisorile politice și culturale și tot ce-a scris uriașul Kogălniceanu ; cetiți poeziile eroice, cu muzicalitatea lor sonoră și piesele, cu parfumul gliei românești, ale lui Vasile Alexandri; cetiți proza și versul patriotic al lui Dimitrie Bolintineanu; cetiți Apus de soare, Viforul și Luceafărul, această vibrantă triologie dramatică a lui Barbu Delavrancea; cetiți versul clocotitor și răscolitor de adâncă simțire românească al lui Octavian Goga; cetiți pe Răsvan și Vidra și tot ce-a dăruit literaturei naționale, basarabeanul Hajdeu ; cetiți pe Maiorescu, pe Tocilescu, pe Onciu și pe toți marii cercetători de vechi hrisoave și pe marii cronicari, ai măreților fapte din trecutul neamului, dela care ne-au rămas pagini de nobilă gândire și de clocotitoare simțire românească, închinate numai și numai ridicării și întăririi poporului român.

Să răscolim cu sete și să răsfoim cu frenezie, zi de zi, scrisul înțelept și curat al literaturei noastre clasice, să ne întărim inima la jăratecul slovei patriotice.

Astăzi, când se pune în joc existența neamului românesc, sub rânjetul satanic al urmașilor lui Iuda, să le arătăm dușmanilor noștri, că știm să ne jertfim și că merităm să trăim ca națiune liberă și independentă, hrănindu-ne curajul și nă-

dejdea, din înțelepciunea slovei din trecutul eroic al veacului 19-lea și din patrimoniul arzător, al marilor noștri înaintași."

* * *

— D-nii: **N. K. Constantinescu, Pericle Vernescu** și **Gh. Popescu** experți contabili au fost numiți în posturile de experți technici pe lângă cele 3 secțiuni juridicționale în materie de gestiune ale Curții de Conturi iar D-l **Gh. Leonte** expert contabil consultent.

— D-l **Prof. Dr. I. Evian,** a fost delegat să îndeplinească funcțiunea de Director General al Asigurărilor Sociale.

— D-l Ministru al Muncii a numit o Comisiune compusă din D-nii Prof. **Dr. I. Evian, Cezar Rășcanu,** Secretar General și N. K. Constantinescu pentru alcătuirea unui proect de lege al Colegiului Contabililor.

Comisiunea va lucra sub prezidența D-lui Prof. **Sp. Iacobescu,** Decanul Corpului.

— D-l **G. Badea** fost Director General al Monopolului Spirtului, a trecut în aceiași calitate la Casa Generală de Depuneri.

— După cererea autorului Prof. M. I. Mihăilescu, dăm următoarele rectificări la articolul „Termenul Technic Contabil „Bilanț" publicat în Revista Nr. 6 pe Iunie 1940:

„Fără a fi de nimeni contestat: Bilanțul este situațiunea unei întreprinderi, la o dată anumită, reeșită din Registrul Carte-Mare; Contabilizarea fiind făcută după sistema „Partidei Duble" prin el stabilindu-se raporturi între soldurile conturilor debitoare și creditoare, aduse la valoarea datei încheerii Bilanțului."

Cereri de înscriere

în Corpul Contabililor Autorizați și Experți-Contabili

Secția Arad: Albert Iosif, în gradul de contabil autorizat.

Secția Mercurea-Ciuc: Marton, Fülöp Bela și Gheorghe T. Coman, în gradul de contabil-stagiar.

Secția Oradea: Gerö Tiberiu, Nussbaum Nicolae, în gradul de contabili stagiari și Vereș Gheorghe, în gradul de contabil autorizat.

AVANSARI DELA GRADUL DE CONTABIL-STAGIAR LA GRADUL DE CONTABIL AUTORIZAT

Secția Oradea: Emil St. Marcu, FalckenTick Schloime și Iosif Schwartz.

„REDEVENȚA"

S. A. R. pentru exploatarea și comerțul produselor subsolului
București

BILANȚ GENERAL

Activ — pro 31 Decembrie 1939 — Pasiv

Cassa și disponibil la Bănci	19.077.928	Capital	300.000.000
Debitori pt. mărfuri în curs de încasare	87.997.409	Rezervă stat	18.071.606
Debitori diverși	13.241·946	„ pt. dubioși	6.000.000
Stocuri de mărfuri	97.272.207	Fond ajutor și de pensiuni	7.000.000
Paticipațiuni și efecte	87.111.918	Fond impozite și contrib. excepț.	5.000.000
Investițiuni: sonde în sapă, în prod. și instal. în șantiere, Rafinăria Ploești, Stația de desbenzinare Haimanale, stația de rezervoare export, terenuri petrol și cesiuni de redevență, mijloace de transport	181.800.000	Avansuri as / stock mărfuri și în curs de încascare	62.702.585
Imobil București	6.500.000	Diverși creditori și furniz. prod. petrolifere	86.427.262
Mobilier București	1	Diverși furnizori de materiale	9 462.397
Operații tranzitorii	1.704.992	Dividende neridicate	11.488.345
Materiale în depozit	12.029.410	Beneficiu net	583.616
	506.735.811		506.735 811
Conturi de ordine	117.388.922	Conturi de ordine	117.388.922

Președinte: **Dr. I. Costinescu** Director G-ral: **George Popescu**

Verificat și găsit conform cu registrele Societății

Cenzori: *Ing. Al. Teodoreanu; I. Almuly*, Expert Contabil; *V. Pavelescu*, Expert Contabil; *S. Grigorov*, Expert Contabil; *G. D. Angelovici*

BANCA NAȚIONALĂ

ACTIV — **Bilanțul general încheiat**

Stoc: (Aur		31.606.753.815
(Devize		—
Stoc total		31.606.753.815
Devize rezervate pt. plata importului și alte plăți		792.269.672
„ în conturi de clearing decontate		901.692.379
„ „ „ de decontat din dep. importat.		1.304.256.525
Monetă divizionară		943.411.154
Portofoliu comercial		18.104.156.559
Portofoliu și datorii agricole și urbane		884.383.467
Bonuri de Tezaur ale Statului Român pt. pierderi la datoriile agricole și urbane		4.391.747.335
Portofoliu și active provenite din lichidări		2.305.393.076
Avansuri pe titluri:		
Simple	997.188.003	
In cont curent	5,097.676.776	6.094.864.779
Datoria Statului		3.565.789.590
Avansuri temporare Tezaurului		—
Titluri și participațiuni:		
Titlurile fondurilor Băncii (art. 21 din statute)	1.361.218.945	
Participațiuni legale la instituțiuni de credit	959.085.900	2.320.304.845
Imobile		567.358.137
Mobilier și mașini de imprimerie		32.617.698
Proviziuni speciale de devize		2.079.217.789
Activ corespunzător unor angajamente pe termen		2.905.519.048
Conturi diverse		3.358.535.758
Aur la Moscova		—
		82.158.271.626
Efecte, avansuri și alte valori gerate de Bancă pt. Stat		1.407.382.603
Devize negociabile		157.022.006
Depozite în devize ale autorităților publice și alți beneficiari		1.741.123 457

Guvernator, **M. Constantinescu**

Raportul între stocul de aur „ „ „ total și Acoperirea legală statutară 25 %

DEBIT — **Contul de Profit și Pierdere pe semestrul I**

Cheltuieli de administrație	243.426.279	
Impozite și diferite taxe	60.195.026	303.621.305
Cheltueli cu fabricarea și contabilitatea biletelor		15.769.507
Diferență de curs la efecte publice		94.528.563
Amortizări de portofoliu din provinciile evacuate		105.000.000
Rezervă pentru amortizări directe		32.000.000
Rezervă pentru diferență de curs la devize		10.000.000
Beneficiu net		42.601.371
		603 520.746

Guvernator, **M. Constantinescu**

A ROMÂNIEI

la 30 Iunie 1940

PASIV

Capital social			600.000.000
Fond de rezervă			706.655.257
Fonduri pentru amortizarea imobilelor și mobilierului			285.887.363
Angajamente la vedere:			
Bilete de Bancă în circulație		56.330.531.808	
Conturi curente și depozite la vedere:			
a) Ministerul Finanțelor	1.746.693.738		
b) Serviciile publice, Casa Autonomă	1.882.236.214		
c) Imprumut. 7% 1929 și 7 1/2 % 1931	6.078.806		
d) Conturi curente	9.500.328.513		
e) Alte exigibilități la vedere	2.668.043.198	15.803.380.469	72.133,912.277
Angajamente la termen			2.756.044.572
Beneficiari de devize în conturi de clearing de decontat din depunerile importatorilor			1.304.256.525
Conturi diverse			4.328.914.261
Beneficiu net			42.601.371
			82.158.271.626
Ministerul Finanțelor ct. efecte, avansuri și alte val. gerate de Bancă			1.407.382.603
Creditori în devize negociabile			157.022.006
Creditori în depozite de devize			1 741.123.457

și angajamente } 43,82%
angajamente }

Taxa: scont 3 1/2 %; dobândă 4 1/2 %

Administrator, C. *Stoicescu*

1940, încheiat la 31 Iunie 1940

CREDIT

Report din semestrul precedent		2.048.843
Dobânzi dela scont și avansuri pe titluri, diverse beneficii	528.052.469	
Beneficii dela devize și valute	64.894.443	
Venitul efectelor publice ale capitalului social	8.524.991	601 471.903
		603.520.746

Administrator, C. *Stoicescu*

NAŢIO

SOC. GENERALĂ

FONDATĂ IN

ACTIV

Bilanţul General

	Ramurile Elementare	Ramura Viaţa	Total
Casa, în numerar la 31 Decemrie 1939 . .	3.249.783	6.872.883	10.122.666
Depozite în numerar	13 530.215	20.543.844	34.074.059
Efecte	6.678.731	41.683.141	48.361.872
Imobile Urbane [1]	150.000	74.736.654	74.886.654
Nude proprietăţi		569.499	569.499
Creanţe hipotecare		7.235.271	7.235.271
„ cu privilegiu		95.867	95.867
Agenţii	12.674.019	5.836.392	18.510.411
Societăţi	16.709.405	28.712.468	45.421.873
Diverşi	21.840.913	40.063.789	61.904.702
Tăbliţe	168.954		168.954
Imprumuturi pe Poliţe de Asigurare . .		17.367.055	17.367.055
„Naţionala" în cont curent cu „Centrala".		3.764.161	3.764.161
Cauţiuni	7.103.740		7.103.740
Diverşi, efecte în depozit	15.541.241		15.541.241
	97.647.001	247.481.024	345.128.025

Bucureşti,

Vice-Preşedintele Consiliului de Administraţie
Dr. I. Costinescu

Şeful Contabilităţii Centrale
Expert-Contabil **C. Săndulescu** m. p.

Examinat şi verificat conform art. 36 din Statutele Societăţii şi conform art. 187 din Codul Comercial şi găsit în regulă.
Censori: **G. Băicoianu** m. p., **D. Iliescu** m. p., Censor supleant **J. Almuly** m. p.

1) Cu inscripţie ipotecară în favoarea Onor. Minister al Economiei Naţionale pentru îndeplinirea prescripţiunilor art. 147 modificat al Cod. Com·

NALA
DE ASIGURĂRI
ANUL 1882

Pro 31 Decembrie 1939 PASIV

	Ramurile Elementare	Ramura Viața	Total
Capitalul ramurilor elementare	15.000.000		15.000.000
Capitalul ramurii Viața		10.000.000	10.000.000
Fond de rezervă statutar	5.595.408		5.595.408
Dividende neridicate	95.151		95.151
Tantieme	54.199		54.199
Agentii.	221.623	28.616	250.239
Societăți	8.355.600	4.395.065	12.750.665
Diverși	6.190.789	8.765.739	14.956.528
Prime pentru riscurile anului viitor:			
Partea Societății — Ramura Incendiu .	5.629.838		
„ „ „ Transport .	570.216		
„ „ „ Accidente .	2.655.923		8.855.977
„ „ „ Viața . . .		*) 132.603.631	132.603.631
„ Reasigurătorilor	15.715.097	*) 72.063.562	87.778 659
Despăgubiri în suspensie:			
Partea Societății — Ramura Incendiu .	3.007.130		
„ „ „ Transport.	739.889		
„ „ „ Accidente.	5.980.831		
„ „ „ Grindină .	109.630		9.837·480
„ „ „ Viața . .		19.253.690	19.253.690
Dobânzi reportate		14.375	14.375
„Națională“ în cont curent cu „Viața“ .	3.764.161		3.764.161
Cauțiuni dela Organele Societății . . .	7.103.750		7.103.740
Efecte în depozit	15.541.241		15.541.241
Report din 1938 . . . . . 213.704			
Beneficiul anului 1939 . . . . 1.102.831	1.316.535	356.346	1.672.881
	97.647.001	247.481.024	345.128.025

31 Decembrie 1939
3 Mai 1940

Director General
E. E. Costinescu m. p.

*) In conformitate cu art. 39 din legea pentru constituirea și funcționarea întreprinderilor private de asigurare, se certifică că rezervele matematice de mai sus, au fost calculate după toate regulile technice fără a face uz de prevederile art. 36 din aceeași lege.

Sub-Director
Actuar-Expert **Z. Florian** m. p.

INDUSTRIA ROMÂNĂ

Activ — **Bilanț general încheiat**

Acționari				3.204.925
Cassa și disponibil				14.156.450
Produse petrolifere				7.780.338
Debitori diverși				29.255 166
Efecte publice și acțiuni				8.778.402
Materiale				81.783.412
Investiții				
Sonde și instalații sanitare	Lei	622.883.977		
Amortizări pe 1939	„	97.957.711	524.926.266	
Concesiuni miniere	Lei	10.715.887		
Amortizări pe 1939	„	1.071.588	9 644.299	
Linii de garaj, vagoane cisterne	Lei	15.793.496		
Amortizări pe 1939	„	1.579.349	14.214.147	
Auto, animale, vehicule	Lei	1.345.916		
Amortizări pe 1939	„	134.591	1.211.325	
Mobilier	Lei	1.187.779		
Amortizări pe 1939	„	1.187.778	1	
Imobile	Lei	30.394.290		
Amortizări pe 1939	„	911.828	29.482.462	579.478.500
CONTURI DE ORDINE				
Garanții Cons. de Ad-ție	Lei	315.000		
Depozitari de titluri și ef. publ.	„	9.082.884		
Total lei				724.437.193

Președintele Consiliului de Administrație:
Nicacki Botez

Administrator Delegat:
Ai. G. Donescu

Verificat și găsit în conformitate

Cenzori: *M. Gr. Popescu*, expert-contabil, *Emil Ioachimovici*,

DE PETROL

la 31 Decembrie 1939 **Pasis**

Capital		600.000 000
Fond de rezervă statutar		26.415.072
Dividende neridicate		7.772.345
Creditori		33.736.629
Casa de ajutor a funcționarilor		8.330.842
Cont tranzitoriu		518.863
Beneficiul net		47.663.442
CONTURI DE ORDINE		
Consiliul de Ad-ție cont garanții	315.000	
Titluri și efecte publice în garanții	9.082.884	
Total lei . .		724.437.193

Director General:
Ing. Th. Theodorini

Șeful Contabilității:
C. Niculescu

cu registrele contabilității:

V. Secară, P. Stroescu și *I. Lucescu.*

INDUSTRIA ROMANĂ DE PETROL

Debit — **Profit şi Pierdere încheiat pe ziua de 31 Decembrie 1939** — **Credit**

Cheltueli generale	14.713.743	Report din 1938	4.997.881
Impozite	6.909.338	Venituri din produse petrolifere, participaţiuni şi diverse	247.608.681
Taxe miniere şi redevenţe Stat	56.083.243		
Cheltueli de extracţie	22.548.382		
Exploatarea conductelor şi rezervoarelor	713.455		
Dobânzi şi comisioane	1.132.114		
Amortizări	102.842.845		
Beneficiul net	47.663.442		
Total lei	252.606.562	Total lei	252.606.562

Preşedintele Consiliului de Administraţie:
Nicacki Botez

Administrator Delegat:
Al. G. Donescu

Director General:
Ing. Th. Theodorini

Şeful Contabilităţii:
C. Niculescu

Verificat şi găsit în conformitate cu registrele contabilităţii:

Cenzori: *M. Gr. Popescu*, expert-contabil, *Emil Ioachimovici*, *V. Secară*, *P. Stroescu* şi *I. Lucescu*

Acest uriaş generator de electricitate...

No. 6 – 2 1937

lucrează zi şi noapte pentru a asigura

ELEGANŢA SOŢULUI DV.

Când este aşa de lesne şi economic să călcaţi cu fier electric, soţul Dvs. este perfect îndreptăţit să spună că este neglijat când hainele nu sunt călcate.

Viaţa unei gospodă rii este mult uşurată, dacă există în casă un

FIER DE CĂLCAT ELECTRIC

„D U N A

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ PENTRU

Bilanțul încheiat la

Activ CENTRALA ȘI

		Lei	Lei
Acționari			
Capital nevărsat			9.582.387
Imobilizări			
Inventar		1	
Magazie		1	2
Disponibil			
Cassa		959.952	
Bănci		65.881.235	66.841.187
Plasamente			
Cereale în silozuri, șlep și magazie .		35.790.812	
Avansuri furnizorilor		17.039.634	
Debitori din :			
Mărfuri furnizate . . .	137.583.132		
Diverse	2.698.117		
Cesiuni	5.320.000		
Plăți anticipate cheltueli transbord. cereale per 1940 .	15.293.306		
Plăți anticipatc chirii șlepuri și remorchere 1940 .	102.440.481	263.335.036	
Efecte publice		242.500	
Garanții depuse		527.026	
Efecte de primit		200 000	317.135.008
Diverse conturi			
Navluri reportate		1.472.140	
Chirii reportate		132.469	
Diverse		293.405	1.898.014
Conturi de ordine	290.307.010		
Total . . .			395.456.598

Președinte: (ss) **CONST. GAROFLID**

Administratori delegați: (ss) **Ion B. Demetrescu,**

Verificat și găsit în

Cenzori: (ss) **M. Vlahide,** (ss) **Romulus Popescu,**

R E X"

EXPORTUL PRODUSELOR AGRICOLE

31 Decembrie 1939

SUCURSALE **Pasiv**

	Lei	Lei
Fonduri proprii		
Capital social		40.000.000
Rezerve		
Rezerva legală	144.829	
Rezerva specială.	2.250.000	2.394.829
Fonduri de amortisment		
Rezerve pt. debitori dubioşi	1.594 012	
Rezerve diverse , ...	5.824.274	7.418.286
Exigibilităţi		
Bănci conturi curente	236.055.372	
Accepte proprii.	30.000.000	
Diverşi creditori	69.014.129	
Dividende neridicate	913.137	335.982.638
Diverse conturi		
Navluri reportate	4.197.499	
Diverse	3.960.838	8.158.337
Beneficiul net		
Report din anul 1938	86.758	
Beneficiul net pe anul 1939	1.415.750	1.502.508
Conturi de ordine 290.307.010		
Total . . .		395.456.598

Contabil autorizat: (ss) **Silviu Gheţu**

(ss) **Leo San-Galli,** (ss) **Hans Ludwig Boe**

conformitate cu registrele.

expert-contabil, (ss) **Dr. Ivănescu,** contabil autorizat.

„DUNAREX"

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ PENTRU EXPORTUL PRODUSELOR AGRICOLE

Debit — Contui Profit şi Pierdere la 31 Decembrie 1939 — Credit

	Lei	Lei		Lei	Lei
Celtueli			**Beneficiul dela vânzarea cerealelor**		36.580.797
Cheltueli de administraţie *Centrală şi Sucursale* . .	19.959.304		**Report din anul 1938**		86.758
Dobânzi şi comisioane *Centrală şi Sucursale* . .	11.037.623	30.996.927			
Amortizări					
Amortizare inventar. . . .	380.622				
Amortizare magazie	508.677	889.299			
Rezerve					
Fondul de rezervă debitori dubioşi	1.028.821				
Fondul de rezervă special .	2.250.000	3.278.821			
Beneficiu					
Report din anul 1938 . . .	86.758				
Beneficiul net pe anul 1939.	1.415.750	1.502.508			
Total . . .		36.667.555			36.667.555

Preşedinte: (ss) **CONST. GAROFLID** Contabil autorizat: (ss) **Silviu Gheţu**

Administratori delegaţi: (ss) **Ion B Demetrescu,** (ss) **Leo San Galli,** (ss) **Hans Ludwig Boe**

Verificat şi găsit în conformitate cu registrele

Cenzori: (ss) **M. Vlahide,** (ss) **Romulus Popescu,** expert contabil (ss) **Dr. Ivănescu,** contabil autorizat

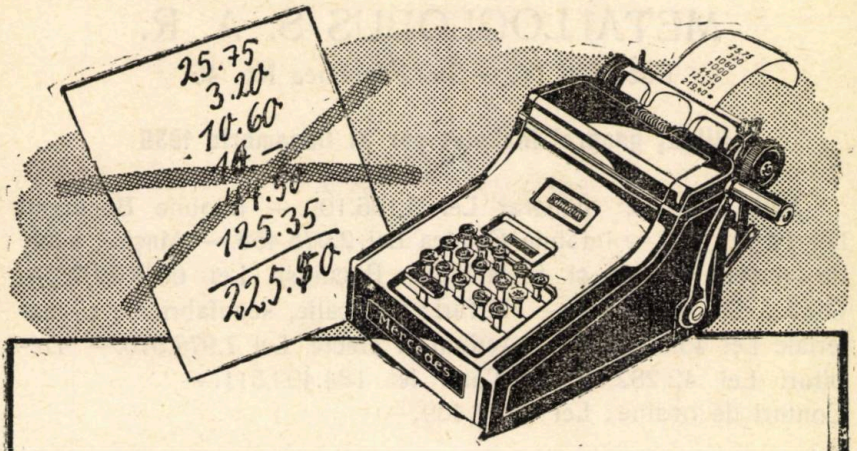

Calculări *învechite* şi calculări *moderne!*

Sistemele de a calcula cu capul sau cu ajutorul creionului sunt cu totul învechite. — Ele n'au drept urmare decât greşeli, necazuri şi pierdere de timp! Scăpaţi de toate acestea, întrebuinţând maşina de adunat „Mercedes" care adună şi scade precis, rapid şi fără osteneală. — Ea scrie în acelaş timp toate rezultatele, astfel că un control ulterior este oricând cu putinţă. — Mai sunt şi alte calităţi care scot în evidenţă superioritatea maşinei de adunat „Mercedes".

Rugăm trimiteţi-ne următorul cupon!

MERCEDES
Maşini de birou

8

MERCEDES Soc. Anon.

Bucureşti II — Splaiul Independenţei 68 — Tel. 4.94.30

Dorind să cunosc maşinele de adunat „Mercedes" vă rog să binevoiţi a-mi oferi — prezenta — trimite prospecte — fără nici o obligaţie din partea mea. *(Stergeţi, ceeace nu vă interesează!)*

Numele: _____

Adresa: _____

4 RIV

METALLOGLOBUS S. A. R.

Bucureşti IV. — Str. Fântâniea No. 46

Bilanţ general încheiat per 31 Decembrie 1939

Activ : Cassa: numerar Lei 3.106.100.— Imobile Bucureşti Lei 17.801.504.— Imobile Oradea Lei 2.975.458.— Maşini, scule de maşini, unelte şi instalaţiuni Bucureşti Lei 60.707.073.— Oradea Lei 4.053.138.— Mărfuri: fabricaţie, semifabricate şi materiale Lei 45.504.958.— Acţiuni şi efecte Lei 7.978.576.— Debitori Lei 42.282.704.— Total lei 184.409.511.—
Conturi de ordine: Lei 1.467.489.—

Pasiv : Capital Lei 10.000.000.— Fonduri: de rezervă statutar Lei 1.366.330.— Pentru creanţe dubioase Lei 692.— Dotare 1939 Lei 485.385.— Pentru amortizarea maşinilor Lei 8.871.965.— Dotare 1939 Lei 5.636.809.— Pentru amortizarea clădirilor Lei 1.196.783.— Dotare 1939 Lei 415.095.— Creditori Lei 155.660.628 Conturi tranzitorii Lei 201.592.— Beneficiu net Lei 524 232.— Total Lei 184.409.511.—
Conturi de ordine: Lei 1.467.489.—

Contul de profit şi pierdere încheiat per 31 Decembrie 1939

Debit : Impozite şi taxe către stat şi comună Lei 11.937.053.— Cotizaţii Asigurări Sociale Lei 1.277.554.— Salarii, Asigurări, dobânzi şi alte cheltueli Lei 23.008.178.— Amortizări Lei 6.557 289 Beneficiul net pe 1939 Lei 524.232.—
Total Lei 43.334.306.—

Credit: Beneficiul brut pe 1939 Lei 43.334.306.—
Total Lei 43.334.306.—

Pentru conformitate:
CAMERA DE COMERŢ ŞI INDUSTRIE BUCUREŞTI
Oficiul Registrului Comerţului
Se vizează de noi spre bublicare în Monitorul Oficial
Nr. 17307 din 10 Iulie 1940.

ASTRA ROMÂNĂ

SOCIETATE ANONIMĂ

Benzină	Păcură
Lampant	Cocs
Motorină	Asfalt

Uleiuri minerale

de prima calitate

Pentru vânzări la export a se adresa:

ASTRA ROMÂNĂ

SOCIETATE ANONIMA

BUCUREȘTI B-DUL CAROL, Nr. 10

TELEFON 3-99-09

Călătoriți cu ajutorul telefonului

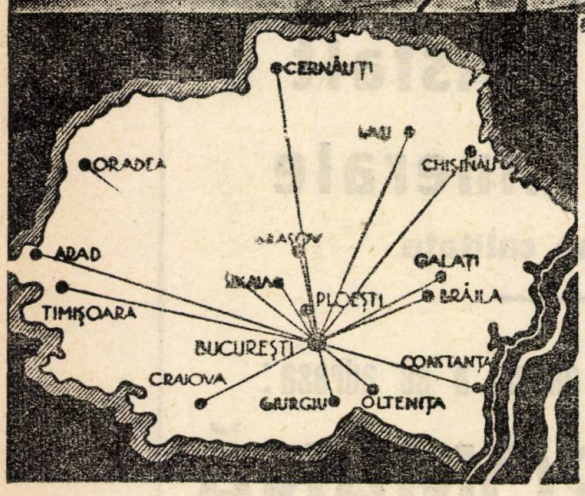

Metoda cea mai rapidă, eftină și modernă pentru

- **A TERMINA AFACERI IMPORTANTE**
- **A REALIZA UN PROFIT**
- **A VĂ PĂSTRA LEGĂTURILE SOCIALE**

ESTE A VĂ SERVI DE TELEFON

Convorbirile telefonice interurbane și internaționale sunt accesibile tuturor. Nu ezitați, o convorbire telefonică poate fi hotărâtoare pentru soluția fericită a unei afaceri.

Telefonați, căci economisiți timp și bani.
Tariful telefonic interurban și internațional este redus cu 40% după ora 21.

SOCIETATE ANONIMA ROMÂNA DE TELEFOANE

EXACTITATE
VITEZĂ
CONTROL
ECONOMIE

IN TOATA LUMEA

INTREPRINDERILE MODERNE
UTILIZEAZĂ MAŞINI CU CARTELE PERFORATE

SISTEM

„HOLLERITH"

IN

CONTABILITATE
ŞI
STATISTICA

REPREZENTANT

COMPANIA ELECTROCONTABILA

WATSON S. A. R.

BUCUREŞTI B-DUL BRATIANU 22

TEL. 4.38.17

Adresa :

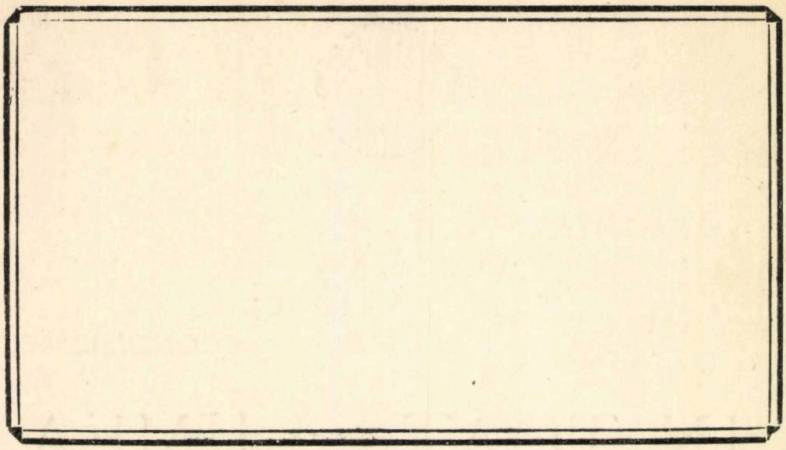

ATENŢIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ţiei Revistei :

BUCUREŞTI, I. — STR. TEILOR No. 12

IMPRIMERIILE INDEPENDENŢA

PUBLICAȚIE LUNARĂ

Inscrisă în Reg. publ. period. depe lângă Trib. Ilfov S. I Com. sub No. 353/938

ANUL XXIX. — No. 9 **SEPTEMBRIE 1940**

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

BIBLIOTECA CENTRALA "ASOCIATIUNII" S.R.L.

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

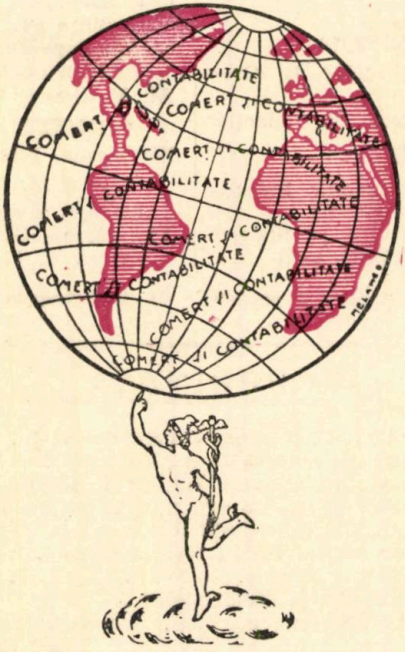

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR Nr. 12

TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decan de Onoare Corp. Contab.

† **Boltuş Lucian,** Dr. în ştiinţe de stat.

† **Eftimiu M. G.,** Bancher.

† **Gheorghiu I.,** Contabil expert.

† **Herbst Otto,** fost Dir. Oficiul de vânzare al fabr. de hârtie din ţară.

Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.

Iacobescu Sp., Prof. universitar.

Negrescu C. I., Director Soc. Loc. Eft.

Plopeanu G., Administrator general al Teatrului Naţional din Bucureşti.

Spirescu G. Al., fost dir. de bancă.

Sersea Th., Şeful Serv. Invent. C.F.R.

† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ.

† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura".

† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE :

N. Butculescu, Decan de Onoare Corp. Contab.
Membru în Comitetul de redacţie.

VICE-PREŞEDINŢI :

V. M. Icachim, Profesor.
Membru în Comitetul de redacţie.

Aureliu Marinescu, Director C. A. M. Fost Preşedintele Corp. Contab. Secţia Ilfov.

SECRETAR GENERAL :

Theodor Nitzu, Subdirector la Creditul Industrial.
Membru în Comitetul de redacţie.

CONSILIERI :

D. Bobină, Consilier technic Institutul Naţional al Coperaţiei.
Membru în Comitetul de redacţie.

S. M. Blumenfeld, Comerciant.

N. K. Constantinescu, Expert contabil.

N. Constantinescu, expert contabil

P. Drăgănescu-Brateş, Membru în Comitetul de redacţie.

Andrei Gheorghiu, Sub-director Soc. Gaz, Metan.
Casier al Corpului şi membru în Comitetul de redacţie.

Iosif D. Lazăr, Comerciant.

I. C. Negrescu, Director, Soc. Com. Locuinţe Eftine.

Ştefan Popescu, Director Soc. de Gaz şi Electricitate.

Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI :

Marinescu, Florian, Ad-torul Listei civile a M. S. Regelui.

I. Mazăre, Expert contabil.

Th. Sersea, Şeful Serviciului Inventarierii C. F. R.

Directorul revistei : P. Drăgănescu-Brateş.

CUPRINSUL :

Comitetul : O eră nouă : Domnia Regelui Mihai I 395
Dr. V. M. Ioachim : Reînvierea Ideii Naţionale 396
Prof. Sp. Iacobescu : Necesitatea legiferării rolului licenţiaţilor Academiilor de Inalte Studii Comerciale şi Industriale 398
Dr. V. M. Ioachim : Noi contribuţii româneşti la teoria conturilor 409
Dr. P. Drăgănescu-Brateş : Bilanţ fără inventar 421
Al. Tănăsescu : Şcoala buzunarului 424
Gh. Vasilescu : Impunerea dividendelor 426
* * * Inaugurarea cursurilor de stenografie şi dactilografie dela Academia de Inalte Studii Comerciale şi Industriale din Bucureşti 429
Dela Consiliul Superior al Corp. Contab. experţi şi autorizaţi. 432
Dela Corpul Absolvenţilor Şcoalelor Superioare de Comerţ şi Liceelor Comerciale din Bucureşti 435
Colegiale — Cereri de Inscriere 437

O ERĂ NOUĂ
DOMNIA REGELUI MIHAI I

Prin abdicarea Regelui Carol II în ziua de 6 Septembrie 1940 şi suirea M. S. Regelui Mihai I pe Tronul României începe o eră nouă pentru Ţara noastră, pentru poporul nostru.

Trupul Ţării noastre a fost sfârtecat ; el se svârcoleşte în suferinţă. Poporul nostru a fost pus pe drumuri, scos din cuiburile lui ; el suferă şi se trezeşte ca dintr'o uluială cerând să fie ocrotit.

In aceste împrejurări, Domnia M. S. Regelui Mihai I începe ca o alinare şi o nădejde pe care întregul Neam şi-o pune în noua Domnie.

M. S. Regele Mihai I este crescut în totul în datina Ţării şi prin activitatea-I de până acum avem convingerea că a ajuns să cunoască nevoile şi sufletul Poporului Român.

Ajutat de Marele Sfetnic, Generalul Ion Antonescu, Conducătorul Statului şi Preşedinte al Consiliului de Miniştri, omul care nu şovăeşte şi merge cu încredere pe drumul dreptăţii, suntem siguri că noua Domnie va însemna o eră de îndreptare, de propăşire prin muncă cinstită, fără preget.

COMITETUL

REINVIEREA IDEII NAȚIONALE

După războiul de întregirea neamului, prin care am înfăptuit marele Ideal Strămoșesc, a urmat o epocă în care preocupările de ordin material și politic au lăsat în umbră ideea națională atât pe plan intern cât și pe plan extern.

Nu numai că n'am făcut din ideea națională un mijloc de asuprire al cuiva ori de transacție cu cineva, dar n'am folosit această idee nici cel puțin pentru a întări sufletele și a le pregăti pentru zilele grele, ce se anunțau tot mai aproape de noi.

Ne-am trezit astfel la isbucnirea noului război în fața pretențiunilor vecinilor noștri, care—profitând de spiritul larg în care am înțeles să tratăm pe toți cei din lăuntrul fruntariilor României Mari și de greșelile noastre din trecut mai ales în politica externă — ne-au silit să cedăm peste 100.000 km p. din trupul țării plămădit cu atâta sânge și lacrimi.

După cedarea Basarabiei și Nordului Bucovinei, a urmat cedarea Nordului și Sud Estului Transilvaniei și apoi a Cadrilaterului.

Am pierdut aproape o treime din suprafața teritoriului și din populație împreună cu bogate terenuri de cultură cu masivele păduroase din Transilvania și Bucovina, cu cetățile și mormintele eroilor noștri, cari au contribuit la închegarea și ridicarea neamului românesc.

De acum ștergând ochii de lacrimile durerii, cu inima îndoliată dar întărită, trebuie să reînviem ideea națională, trebue să trăim iarăși vremurle de avânt patriotic, trebuie să reluăm lupta pentru strângerea tuturor românilor sub același sceptru,—Ideal care a luminat și a dat un înțeles vieții generațiilor trecute.

O coincidență fericită face ca și în noua așezare a Statului Român — cu trupul sfârtecat dar nu răpus — să renască ideea națională cu tot ce are ea mai sublim, mai înălțător, mai demn, desbrăcată de tot ceiace este înșelăciune, deșertăciune și artificialitate.

Țara nu mai vrea un Naționalism șovăelnic, comandat, programat, ci un naționalism puternic, cald, sincer, simțit de

jos până sus, naționalism ca mijloc de luptă pentru unitatea și ridicarea neamului, nu ca profesie aducătoare de foloase individuale sau colective.

In acest naționalism curat pe care poporul român l-a trăit și dela care s'au inspirat conducătorii de seamă ai neamului, avem toată nădejdea că se va spulbera curând visul urât, ce ne-a zguduit inima și sufletul.

Dr. V. M. IOACHIM
Vice-Președintele Corpului Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț din România

PENTRU DOMNII ABONAȚI

Rugăm pe D-nii abonați, cari nu au plătit încă abonamentul pe anul în curs sau eventual au și restanțe, să binevoiască a ne trimite sumele prin mandat poștal.

Numai prin mica contribuție a tuturor colegilor contabili putem menține și îmbunătăți Revista.

ADMINISTRAȚIA REVISTEI

Necesitatea legiferării rolului licențiaților Academiilor de Inalte studii comerciale și industriale pentru activarea lor nestânjenită, în domeniile economice și financiare din România

Licențiații Academiilor Comerciale au primit o temeinică *„cultură superioară și aprofundată în domeniul Științelor Co- „merciale și Economice"* (conf. art. 1 Legea Academiei).

La formarea acestei culturi au contribuit între altele, următoarele studii din programul Academiilor Comerciale:

Cultură economică. — PENTRU CULTURA ECONOMICĂ, s'au predat:

Economia Politică, — Economia Națională, — Geografia Economică, — Știința și Legislația Financiară, — Politica Socială; iar

Cultura Comercială. — PENTRU CULTURA COMERCIALA, s'au predat:

Istoria Comerțului, — Dreptul Comercial, — Dreptul Civil, — Contabilitatea Generală, — Corespondența Comercială română și streină, — Aritmetica Comercială, — Cooperația și Pedagogia.

*

Licențiații acestor Academii, grație pregătirii lor, au găsit repede ocupație; — nu putem spune însă că au fost întrebuințați totdeauna la adevărata destinațiune, pentru care au fost pregătiți.

*

Profesoratul legalizat. — Când unele din legile țării, au recunoscut însă necesitatea utilizării acestor licențiați, la misiuni de competența lor, — atunci prin alegerea acestora, — s'au făcut servicii reale Societății noastre.

Citâm în privința aceasta dreptul licențiaților noștri, ca să ocupe în *Invățământul Comercial,* catedrele materiilor învățate la Academiile Comerciale.

Dreptul acesta s'a extins, — mai mult însă, — prin legea dela 1 Aprilie 1936, referitoare la *profesoratul* din *Invățământul Comercial.*

După această Lege, Licenţiaţii Academiilor Comerciale, se pot prezenta la examenul de profesorat pentru următoarele catedre, dela Liceele şi Gimnaziile Comerciale:

Catedre pentru Licenţiaţii Academiilor Comerciale. — 1. *Ştiinţele Comerciale* (în care s'au înglobat: Studiul Comerţului, — Contabilitatea, — Corespondenţa Comercială Română, — Biroul Comercial şi Studiul Intreprinderilor).

2. Catedrele de *Ştiinţe Juridico-Economice;*
3. „ pentru *Studiul Mărfurilor;*
4. „ pentru *Geografia Economică;*
5. „ pentru *Fizica cu aplicaţii* la Industrie şi Comerţ.
6. „ pentru *Chimie cu aplicaţii* la Industrie şi Comerţ.
7. „ pentru *Limba şi Corespondenţa franceză.*
8. „ pentru *Limba şi Corespondenţa germană;*
9. „ pentru *Limba şi Corespondenţa engleză;*
10. „ pentru *Limba şi Corespondenţa italiană;*
11. „ pentru *Matematici numai la Gimnaziile Comerciale.*

*

Graţie legiuirilor amintite, — *Invăţământul Comercial* s'a înzestrat cu personalul didactic trebuitor.

Profesorii aceştia de provenienţă Academică, lucrează astăzi foarte conştiincios şi cu competinţa spcialităţii lor, pentru împlinirea menirei acestor şcoale.

*

Lipsa protecţiei legale. — Când însă legiuitorul a neglijat intervenţia sa, pentru asigurarea pătrunderii licenţiaţilor noştri în Comerţ şi Industrie ,— lucrurile s'au petrecut, aşa după cum era de aşteptat.

Intr'adevăr, licenţiaţii Academiilor Comerciale, lăsaţi în lumea afacerilor, fără nici un sprijin, — era firesc să nu poată rezista, — faţă de puternicele mijloace (relaţiuni, credite, participaţii, aprovizionări, etc.), pe care elementele streine, aşa zisă *libera concurenţă,* le aveau din belşug la dispoziţie.

*

Contra dăinuirii unor asemenea situaţiuni, se fac prezentele documentări, — nădăjduind astfel ca conducătorii Socie-

tăţii de astăzi (1940), vor fi mai puţin vitrigi cu proprii lor fii : *Licenţiaţii Academiilor Comerciale.*

*

Pregătire, Cariere Comerciale, Industriale. — După legea Academiilor Comerciale, *Licenţiaţii acestor Academii mai trebue să fie pregătiţi pentru carierele Comerciale şi Industriale.*

O *asemenea pregătire* însă, trebue să recunoaştem, că, *alături de partea teoretică şi documentările ei de laborator sau de Seminar,* are nevoe să fie complectată, cu o anumită *practică, în domeniul realităţilor vieţii Comerciale şi Industriale.*

*

Practica realităţii certificată. — *Practica realităţilor* însă trebue să fie, şi *liberă* şi *posibilă,* pentru tineretul nostru pe care-l dedicăm Comerţului şi Industriei românești.

Ceva mai mult, *conducătorii mediului de practică,* trebue să fie datori ca să formeze, cât mai curând pe practicienii respectivi, — certificând pe răspunderea lor dobândirea practicei respective.

Practica despre care vorbim, nu se poate învăţa la Şcoală ; — ci, dacă-i vorba de Comerţ, — în Comerţul propriu zis, unde practicienii vor învăţa : *care sunt articolele căutate, — când se face aprovizionarea lor, — cum se păstrează, se depozitează, — cum li se face prezentarea mai atractivă, — cum se execută vânzarea lor,* etc.

*

In perioada practicei, practicienii respectivi vor fi iniţiaţi în formarea gustului şi preferinţele continue ale clientelei respective.

In acelaşi timp practicienii noştri se vor interesa de : *alegerea, păstrarea şi înmulţirea clientelei, preţuirea, transportarea, schimbul, creditul comerţului respectiv* etc.

*

Iată astfel o mulţime destul de redusă de altfel, din complexul infinit al operaţiunilor care formează *Carierele Comerciale.*

*

Practică pentru industrie. — Dacă de la *Carierele Comerciale, trecem la cele Industriale* pentru care legea cere de ase-

menea, *ca să fie pregătiți licențiații noștri*, aci vom găsi că practica respectivă este mult mai pretențioasă.

Intr'adevăr, pentru stăpânirea *Carierelor Industriale*, se cer *cunoștințe technice speciale, de transformare și producerea obiectelor respective, cerute de mediile pe care vrea să le servească în genere activitatea industrială.*

In direcțiunea aceasta ținem să declarăm că *Academiile Comerciale și Industriale*, nu trebue să se preocupe și de *technica execuției specialităților industriale.*

*

Activitate technică și industrială. — Astfel fiind, se impune ca să separăm de la început, *Activitatea technică industrială*, de *Activitatea administrativă*, din Industrie.

*

Activitatea technică trebue să fie cunoscută de *Contabilitățile patrimoniilor creiatoare de bunuri:* Industriale, Agricole, etc. fiindcă altfel, înregistrările respectivelor raporturi patrimoniale, riscă să fie reproduse greșit. Este nevoe dar de *cunoașterea fazelor technice*, prin care trebue să treacă: *materialele, munca* și *serviciile*, până să se obțină produsul urmărit de Industria respectivă.

*

Cunoașterea fazelor industriale însă, — nu trebue să fie confundată cu însăși *executarea technică*, pe care trebue s'o lăsăm în sarcina technicienilor.

Industriașul și Contabilul industrial, dacă trebue să *cunoască drumul technicei industriale;* — ei vor rămâne totuși streini de *dexteritatea execuției*, operație care trece pe seama și răspunderea technicienilor industriali.

*

In sensul acesta trebue înțeles rostul Licențiaților de Academii Comerciale și Industriale, în Industria țării noastre.

La Intreprinderile lor industriale, — licențiații noștri vor activa numai în administrație și conducere, — lăsând *execuția produselor industriale technicienilor capabili*, ca să materializeze produsele comandate de *administrația Industriei respective.*

In altă ordine de idei, dacă recunoaștem că sunt atâtea neamuri de Industrii, se va deduce ușor, ceeace poate face Academia pentru *Carierele Industriale*, — cât și ceeace *se așteaptă dela practică*, pentru înzestrarea licențiaților noștri, conform art. 1 lege.

In rezumat dar, ceeace se poate cere de la Academiile Comerciale, în vederea formării licențiaților lor pentru Carierele *Comerciale și Industriale*, este dotarea acestora cu cunoștințele necesare pentru :

Administrația Comercială și pentru Administrația Industrială.

*

Administrația : Comercială și Industrială. — ADMINISTRAȚIA *presupune cunoștințe pentru : înființare, organizare, conducere, etc., pentruca fondul încredințat Administratorului, să se conserve, să fructifice, sau să se schimbe în bune condițiuni.*

*

Astfel fiind, Doctorii sau Licențiații Academiilor Comerciale, *ca să fie pregătiți pentru Carierele Comerciale și Industriale*, trebue să fie capabili ca *să administreze patrimonii Comerciale și Industriale.*

*

In sensul acesta separăm *technica inginerului, architectului, constructorului, chimistului etc.* — de *Administrația Intreprinderilor*, care pot să aibă de obiect realizarea de produse industriale.

Așa dar, *Technicul produce*, — pe când *Administrativul comandă produsele, le finanțează, le plasează, le comercializează*, etc.

In sensul acesta preocupările pe care le-am avut pentru *Carierele Comerciale*, — *le avem și pentru Carierele Industriale.*

*

Practica Industrială. — Și aci vom avea nevoie atât pentru *cunoșterea practicei administrative din Industrie, cât și de cunoașterea technicei*, rămânând ca practica EXECUȚIEI *industriale* să se facă de *technicienii* respectivi.

Se repetă și aci necesitatea separației *technicului*, necesar la toate *ramurele de creațiune*, — de *Administrativul*, veghetor continuu la procurarea tuturor mijloacelor producției, — provocarea, — finanțarea, — plasarea sa, unde este cerută.

*

Intr'un cuvânt *Inginerii* și toți *Technicienii* existenți, să *rămână și să cultive cu asiduitate, toate domeniile creației: agricole, forestiere, miniere, metalifere, textile, etc.*

Și ca atare să iasă din *Biurouri*, toți cei care, făcând administrație, *își uită technica lor*, devenind niște *profanatori ai specialității productive*, pentru învățătura căreia și-au cheltuit cei mai frumoși ani din tinerețea lor.

*

De asemenea, *Licențiații Academiilor Comerciale*, să lase funcționăria măruntă și să intre în *Administrațiile Intreprinderilor*, ori care ar fi obiectul lor: *Agricultură, Industrie, Comerț, Transporturi, Asigurări, Bănci*, etc.

Pentru a se ajunge la aceste idealuri de adevărat progres social, Licențiații Academiilor Comerciale, vor trebui să fie agreiați la toate Intreprinderile Industriale, — îndrumați și chiar certificați, pe răspunderea conducătorilor acelor Intreprinderi, pentru suficiența practicei dobândite.

Fără asemenea îngrijiri de complectarea practicei elementelor noastre, — se pierde vremea în tatonări aride, — suferind atât Economia Națională din lipsă de elemente conducătoare competente, — cât și viața însăși care rămâne mai departe la discreția câtorva egoiști puternici, — care produc și vând atât cât vor și cum vor.

Iată pentru ce este nevoie de intervenția unei legi sociale, care să corijeze trecutul și să asigure viitorul.

Pregătirea studenților noștri pentru *Carierele Comerciale* și *Industriale*, este prevăzută în programul *Academiilor Comerciale* și *Industriale* prin următoarele materii:

Studii de pregătire Comercială și Industrială. — *Studiul practic al Intreprinderilor și Studiul Transporturilor.* — *Politica și Legislația vamală.* — *Studiul monetei, Creditului și Schimbului.* — *Technica Băncilor.* — *Technologia, Studiul mărfurilor.* — *Matematica financiară.* — *Teoria și Technica*

Asigurărilor. — Fizica și Chimia aplicată. — Studiul Petrolului. — Studiul cerealelor. — Contabilitățile speciale (Comerț, Bancă, Industrie) apoi Limbile streine cu corespondența comercială.

Aceste materii deși au fost mult condensate în ultima vreme (1938) prin reducerea multor catedre, — totuși materiile programelor sunt aplicate, pentru realizarea scopului pe care legea l-a pus în sarcina acestor Instituțiuni de înaltă cultură economică.

Pregătire pentru funcțiuni administrative. — O altă cerință a legii *Academiilor Comerciale* este prevăzută de art. 1 Lege, al. c., — în sensul că ele mai au îndatorirea :

„de a pregăti pentru funcțiunile Administrațiilor publice, cu caracter economic."

Iată altă specializare pentru care sunt formați licențiații Academiilor Comerciale.

Spre a se putea îndeplini cerințele legii programul *Academiilor Comerciale,* are următoarele materii :

Studii de funcții Administrative. — *Dreptul Constituțional și Administrativ. — Finanțele Publice. — Contabilitatea Publică. — Dreptul Internațional, public și privat. — Politica vamală și Convențiunile Comerciale. — Statistica. — Matematica financiară. — Economia Națională. — Cooperația. — Limbile streine, etc.*

Dacă urmărim folosirea *Licențiaților de Academii Comerciale în funcțiunile Administrațiilor publice, cu cracter economic,* vom găsi o penetracție lăudabilă numai în aparatul financiar al Ministerului de Finanțe.

Sunt de sigur și anexele acestui Minister C. A. M., Casa Depunerilor, etc., care se slujesc de Licențiații Academiilor Comerciale.

Ori cât s'ar pretinde că s'a realizat în direcția aceasta, — totuși, noi rămânem la constatarea că s'a făcut o insuficientă întrebuințare a elemenelor Academiei amintite, — și că, ceva mai grav, în multe părți n'au fost utilizați pentru pregătirea lor principală, — executând adesea servicii pentru care nu se cer atâția ani de învățătură specială.

*

Rezumând specializarea acestor Licențiați, potrivit celor

3 aliniate din art. 1 *Legea Acdemiilor Comerciale,* am văzut că aceştia trebue să fie înzestraţi cu :

1. *Cultură superioară şi aprofundată, în domeniul Ştiinţelor Comerciale şi Economice.*

2. *Pregătire pentru Carierele Comerciale şi Industriale.*

3. *Pregătire pentru funcţiunile economice din Administraţiile publice.*

Acum dacă urmărim felul cum au fost utilizaţi *Licenţiaţii Academiilor Comerciale,* vom constata următoarele :

1. *Că marea majoritate a Licenţiaţilor de Academii Comerciale, s'au plasat şi funcţionează cu deosebire pentru Servicii de Contabilitate.*

2. *Mai toate catedrele din Invăţământul Comercial au fost ocupate prin examene, — astfel că în direcţia aceasta debuşeul este aproape epuizat.*

3. *Ministerul de Finanţe şi-a atras personalul financiar prin concursuri migăloase, mare parte din licenţiaţii acestor Academii.*

*

Rămâne de sigur marele câmp de aplicaţie.

Comerţul şi Industria în care *comercialiştii în genere* şi *Licenţiaţii Academiilor Comerciale,* în special, trebue să fie utilizaţi cu precădere, spre folosul vieţii economice şi naţionale din ţara noastră.

*

Ca să ne facem o idee de serviciile publice în care pot să fie întrebuinţaţi cu folos *Licenţiaţii Academiilor Comerciale,*— vom înşira mai jos, cea mai mare parte din cele 40 de funcţiuni, notate cu litera A, din codul Funcţionarilor Publici.

In sensul acesta *Titlul Academiilor Comercile,* poate fi cu folos utilizat la GRUPA A :

La Nr. 1. — *Inalţii demnitari,* unde studiile Academiilor Comerciale ar folosi cu deosebire la Departamentele de Economie Naţională.

La Nr. 3. *Ofiţerii de Administraţie şi Intendenţă,* pentru aprovizionarea şi controlul în armată.

La Nr. 4. *Consiliul Legislativ,* pentru legile Economice şi Financiare.

La Nr. 5. *Curtea de Conturi,* în toată fiinţa ei.

La Nr. 6. Justiția administrativă, licențiații din secția administrativă.

La Nr. 7. *Corpul Superior de Control,* mai toți pot fi licențiați de Academii Comerciale.

La Nr. 8. *Corpul Diplomatic și Consular,* pot servi cu mare folos licențiații secției consulare.

La Nr. 9. *Cler,* licențiații Academiei Comerciale pot servi, ca să nu mai facă preoții administrație și contabilitate.

La Nr. 10. In *Corpul Didactic,* licențiații Academiilor Comerciale au destule locuri ocupate în Invățământul Comercial.

Ar mai trebui Contabilitatea introdusă și la Liceele teoretice.

La Nr. 11-12. *Arhitecții, Inginerii și Conducătorii,* să execute partea tehnică ; iar licențiații Academiilor Comerciale să vadă de administrație și contabilitate.

La Nr. 13. La *Corpul Superior Sanitar,* aceiași observație.

La Nr. 14. La *Avocații Publici,* licențiații noștri vor avea să studieze și să refere asupra materialului financiar și economic, ce formează obiectul Contractelor, Transacțiilor, proceselor chiar.

La Nr. 15. *Funcționarii Administrativi* pot fi recrutați cu mare folos dintre licențiații Academiilor Comerciale.

La Nr. 16. *Poliția și Siguranța,* are și ea nevoe de specialiștii noștri.

La Nr 17. *Serviciile Exterioare ale Ministerului de Interne,* (Inspectori, Prefecți) au nevoe de titrații noștri, spre a evidenția punerea în valoare a regiunilor din țara administrată.

La Nr. 18. *Funcționarii Corpurilor Legiuitoare,* și aci este nevoe de specialiști de ai noștri, cel puțin la Administrație și Contabilitate.

La Nr. 19. *Referenții Oficiilor de Studii,* cu greu ar duce-o fără studiile Academiei noastre.

La Nr. 20. *Serviciile de Inspecție și Control* dacă sunt necesare pentru administrația specială a serviciilor publice (transporturi, medici, pază, dictactice etc.), — sunt însă absolut necesare și elementele noastre, pentru inspecțiile și controlul gestionarilor.

La Nr. 21. *Funcționarii Fiscali de Inspecție și Control.*

Acest domeniu nu se poate lipsi de licențiații Academiilor Comerciale.

La Nr. 22. *Consilierii Economici și Ataşații Comerciali,* nu se pot înțelege fără licențiații Academiilor Comerciale.

La Nr. 23. *Consilierii și Ataşații de Presă,* au nevoe de licențiații noștri pentru problemele economico-financiare dela baza mai tuturor conflictelor internaționale.

La Nr. 24. *Geologii, Chimiștii* și *Hidrobiologii.*

La Nr. 24. *Medicii legiști și Veterinarii,* să rămână la technica specialităților respective ; — iar *Administrarea* mijloacelor și *Contabilitatea* acestora să o facă licențiații Academiilor Comerciale.

La Nr. 27. *Cadastrul* are și el nevoe de licențiații Academiilor Comerciale.

La Nr. 28. *Statisticienii,* fără licențiații Academiei, vor fi mult stingheriți de lipsa studiilor acestora.

La Nr. 29. *Contabilii,* deși pare nenaturală insistența, totuși, fiindcă sunt atâția intruși, urmează ca pe viitor, domeniul Contabilității să fie servit numai de licențiații Academiilor Comerciale și de absolvenții Liceelor Comerciale.

La Nr. 30-31. *Meteorologiștii, — Bibliotecarii Universitari,* să rămână la technica specialității lor ; — iar Administrarea mijloacelor, Contabilitatea și Inventarierea să revină titraților noștri.

La Nr. 32. *Justiția Militară* ar fi și ea slujită cu folos, prin licențiații noștri, la gestiunile militare și alte litigii patrimoniale, ce ar avea de cercetat.

La Nr. 33. La *Funcționarii Judecătorești,* se încadrează cu folos titrații noștri, pentru specialitățile pe care le-au învățat ei la Academie.

La Nr. 34. *Funcțiunile Vamale,* nici că se concepe exercițiul acestora, fără majoritatea formată dintre titrații noștri.

La Nr. 36. *Monopolul Alcoolului.* Cel puțin 60% din administrația acestei Instituții, ar fi cu folos îndeplinită de către titrații noșri.

La Nr. 39. *Steno-Dactilografi* vor putea lucra cu folos și licențiații noștri, — mai cu seamă la subiectele în legătură cu învățătura lor academică.

Iată dar necesitatea de a se introduce legislația preferențială pentru titrații Instituției noastre, — pretutindeni unde,

în activitatea publică este mai competentă pregătirea acestora, — decât alte specialități, — care până să se formeze păgubesc serviciilor publice.

*

In vederea aceasta am alcătuit noi alăturatul proiect, [1]) în care am vrut să coprindem pe toți titrații *Academiilor Comerciale*, cei ai *Liceelor Comerciale*, precum și pe cei ai *Academiilor* și *Școlilor superioare cooperatiste.*

*

Legiferându-se pentru aceste specialități *Colegiul Economic, Cooperator și Contabil din România*, avem prilejul să constatăm protejatul legalmente a *titlurilor de studii* ale căror aplicațiuni servesc materia *adminisrativă*, cu toate ramurile ei, — fie în Serviciile publice, fie în serviciile particulare.

SPIRIDON IACOBESCU
Profesor și Vice Rector al Academiei de Inalte Studii Com. și Ind. București

«Forja Poldi-I. A. R.»
SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ
BUCUREȘTI: STR. OȚETARI 3 TELEFON: 3-43-03
CAPITAL SOCIAL: LEI 50.000.000
PIESE FORJATE DIN OȚEL ȘI METAL

Rugăm pe D-nii autori să ne trimită la Redacție Str. Teilor Nr. 12, București I, lucrările d-lor, spre a le recenza.

N. R. — Este vorba de Ante-proectul de Lege pentru înființarea Colegiului Economic, Cooperativ și Contabil din România.

NOI CONTRIBUŢII ROMÂNEŞTI LA TEORIA CONTURILOR

Anul acesta, literatura contabilă românească s'a înbogăţit cu trei lucrări, în care se tratează despre teoria şi clasificarea conturilor.

Prima apărută a fost a D-lui Ing. Russu Abrudeanu, Conferenţiar suplinitor de Contabilitate la Şcoala Politechnică, — care în ; „Raţionalizarea Contabilităţii — Contabilitatea în Industrie" desvoltă într'un volum cu numeroase figuri şi scheme ideile cuprinse în rapoartele ce le-a prezentat la 2 congrese de inginerie în 1936 şi 1940.

A doua, a profesorului Dr. Dumitru Voina tratează despre : „Clasificarea raţională a conturilor pe baza egalităţii de Bilanţ", lucrare recenzată în Revista noastră Nr. 7—8.

Ultima, în ordinea apariţiei, este a D-lui Prof. I. Evian, de la Academia de Inalte Studii Comerciale şi Industriale din Cluj, intitulată „Teoriile Conturilor".

D-l Ing. Russu Abrudeanu porneşte în lucrarea sa dela ideea că până acum nimeni n'a tratat sau cel puţin n'a reuşit să trateze contabilitatea ca o ştiinţă. Deaceia D-sa îşi ia sarcina să facă acest lucru, îndemnat fiind de formularea a două teoorii contabile „NOI": *teoria materialistă cu 4 serii de conturi* şi *teoria funcţională cu 4 serii de conturi*, — formulare ce D-sa, a făcut-o în anul 1936, an pe care îl consideră „a VIII-a fază în evoluţia cunoştinţelor contabile, sau „momentul" Russu Abrudeanu, după momentele : Luca Paciolo, E. de Granges, Cerboni, Niklisch, Leitner etc.

Deoarece D-l Russu Abrudeanu consideră lucrarea ca „*prima* expunere clară, precisă, logică, funcţională, ştiinţifică şi definitivă", dela care va trebui să pornească oricine va scri în viitor despre Contabilitate, am consacrat acestei lucrări un studiu special [1]), în care am căutat să arătăm că teoria materialistă cu 4 serii de conturi nu este decât vechea teorie a lui Guilbault şi a altora înaintea lui, cari au împărţit conturile în 4 grupe ş. a. *Conturi de Fonduri, Conturi de persoane, Conturi*

1) „Momentul" Russu Abrudeanu în Evoluţia Cunoştinţelor Contabile Tip. F. Göbl Pag. 72.

de Valori și Conturi de Rezultate, — exact împărțirea ce o face D-l Russu Abrudeanu în noua sa teorie pornind dela egalitatea :

Conturi patrimoniale = Conturi de Fonduri ± Conturile de rezultate „singura lege existentă în contabilitate", cum scrie autorul despărțind conturile patrimoniale în : *Conturi de valori* și *Conturi de persoane.*

Egalitatea de mai sus, care a format punctul de plecare al teoriei materialiste cu două serii de conturi :

Avere — Datorii = Capital propriu (avere netă)

expusă cu multă claritate și logică de elvețianul Hügli (1887) și apoi de profesorul I. Fr. Schär (1890) este azi considerată ca nemai corespunzând conceptului modern asupra Contabilității, fiind înlocuită cu o altă egalitate, — tot așa de exactă din punct de vedere matematic, egalitate exprimată sub mai multe forme ș. a.

Activ = Pasiv (cea mai cuprinzătoare)
Avere = Capital (în înțeles economic)
Activ = Datorii + Capital propriu.

ducând la teoria materialistă ori economică sau juridico-economică etc. cu două serii de conturi și la teoria juridică ori pozitivă etc. cu trei serii de conturi.

Plecând dela o veche clasificare, care a fost considerată și de Guilbault și Léautey — la timpul său, ca singură științifică corespunzând activității economice dintr'o întreprindere, — D-l Russu Abrudeanu a văzut probabil chiar în momentul reeditării acestei teorii, părțile ei slabe, căci în același an (1936) concepe de astădată o teorie ca adevărat originală ca denumire, ca grupare de conturi și ca încercare de explicare științifică și anume : *„teoria funcțională cu 4 serii de conturi".*

Este suficient însă a reproduce această originală clasificare cu Conturile corespondente în teoria materialistă, după arătările autorului, pentru a se vedea că acestei grupări îi lipsește tocmai aceia ce autorul a considerat că formează superioritatea „nouei teorii" ș. a. claritatea, logica, preciziunea și concordanța cu realitatea.

Iată clasificarea conturilor după „teoria funcțională" (pagina 103).

1. — *Conturile de Bilanț* corespunzând cu Conturile de Fonduri.

2. — *Conturile specifice contabilității în partidă simplă, corespunzând* cu Conturile de valori.

3. — *Conturile lucrative* corespunzând cu Conturile de valori.

4. — *Conturile de Repartiție,* corespunzând cu Conturile de Rezultate.

D-l Prof. D. Voina pleacă dela teoria juridico-economică, sau a „schimbului patrimonial" expusă pentru prima dată în România în mod științific și sub o formă originală de D-l Prof. Sp. Iacobescu, care pleacă dela cele două aspecte ale patrimoniului :

Activ (obiecte de drepturi, mijloace de acțiune în materialitatea lor).

Pasiv (Drepturi patrimoniale nete și obligațiuni, respectiv drepturile subiectului de patrimoniu și drepturile terților asupra activului sau provenienta activului).

Deci, spune și d-l Dr. Voina, nu pot fi decât două mari serii de conturi :

Conturi de Activ și Conturi de Pasiv.

D-l Voina s'a mai ocupat de clasificarea conturilor într'un articol publicat în această Revistă [1]), când a făcut o altă grupare : a) Conturi de Activ, b) Conturi de Pasiv, c) Conturi de Patrimoniu net.

Nota oarecum originală, pe care D-l Voina o aduce în această clasificare este că la clasificarea înlăuntrul fiecărei serii ține seamă de faptul că denumirea de „Activ" nu este todeauna sinonimă cu „Averea" și cu atât mai puțin denumirea de „Pasiv" cu „Obligați", întrucât Capitalul propriu nu constitue propriu zis o „obligație", decât în teoria personalistă, care presupune întreprinderea ca o ființă morală separată de întreprinzător.

De aceia, D-l Prof. Voina se depărtează de subdiviziunile făcute de D-l Profesor Spiridon Iacobescu, care a avut în vedere un criteriu omogen în clasificarea conturilor de Activ și de Pasiv, punând în Activ — în afară de *Conturile de Valori,* — cari nu pot fi decât de Activ, *Conturile de Persoane debitoare,*

1) Prof. D. Voina. Teoriile Contabilității judecate după valoarea lor științifică și didactică pag. 129/928.

Conturile de Rezultate debitoare, Conturile de Ordine și de Evidență de Activ, — iar în Pasiv — în afară de *Conturile de Capital și Fonduri,* — cari nu pot fi decât Pasiv de aceleași conturi ca mai sus, însă creditoare.

Autorul face o altă clasificare, care prezintă interes prin faptul că evită identitatea perfectă ce se face între Activ și Avere, separând *Conturile de Avere propriu zisă,* de celelalte conturi, ce pot apărea în Activ, fără a fi conturi de avere propriu zisă.

Autorul le denumește pe acestea :

II. *Conturi de Activ formal* și III *Conturi rectificative de Pasiv.*

Iar pentru Pasiv face următoarele patru grupe de Conturi :

I. *Conturi de Capital propriu,* II. *Conturi de Capital străin,* III. *Conturi de Pasiv formal* și IV. *Conturi rectificative de Activ.*

Asupra introducerii Conturilor rectificative în Activ și Pasiv ca o grupă aparte, am stăruit și noi în lucrarea noastră : *„Curs de Comerț și Contabilitate aplicată la industrie"* (București 1932) cât și în articolul nostru *„Conturi Rectificative"* din această Revistă Nr. 6/1940, unde am arătat că origina acestor conturi o găsim în literatura germană.

Cu privire la aceste conturi, observăm că D-l Voina este de acord cu noi trecând Contul „Acționari" printre conturile de Avere propriu zise, sub grupa : „Conturi de Creanțe" spre deosebire de unii autori germani, (vezi W. le Coutre) care consideră în mod greșit Contul „Acționari" drept cont rectificativ.

In schimb, D-l Prof. Voina nu este de acord cu noi în ce privește Contul : *„Pierderi amortizabile la obligațiuni emise sub pari"* [1]) pe care îl încadrează la grupa Conturilor de Activ Formal în subdiviziunea Conturilor de Activ cu caracter de pierdere și nu la grupa Conturilor rectificative de Pasiv pe motiv că diferența de emisiune, „este o pierdere reală care în mod obișnuit se repartizează și asupra exercițiilor viitoare".

Acest Cont ,spune D-sa, nu rectifică valoarea obligațiunilor emise.

---

1) D-l Voina : Comentarii asupra conturilor rectificative de Pasiv Rev. de Com. și Contab. Nr. 7–8/940.

D-l Prof. Voina, când face această constatare pentru a combate punctul nostru de vedere, omite să precizeze despre ce valoare a obligațiunilor este vorba : Valoarea nominală pe care obligațiunile o au în momentul exigibilității, care poate fi peste 3, 5 sau 10 ani ori valoarea reală din momentul emisiunei ?

Dacă ar fi făcut această precizare, atunci ar fi fost de acord cu noi că valoarea reală a obligațiunilor emise nu este valoarea trecută în Pasiv, ci valoarea nominală minus diferența de curs, care deobiceiu nu se tratează ca o pierdere, ci ca un adaos de dobândă.

Deaceia în fiecare an, drept sarcină a anului respectiv se trece nu numai dobânda formală, ci și cota parte din diferența de curs, formând împreună sarcina reală a împrumutului.

Sunt autori, chiar, cari propun ca obligațiunile emise să fie trecute cu valoarea reală, iar nu cu valoarea nominală ; în acest caz unde apare diferența de curs ca o pierdere ?

„Acesta este motivul pentru cari noi am considerat *„Pierderea la emisiune"* ca un cont rectificativ, rămânând ca să apară ca pierdere sau mai exact ca o sarcină, respectiv ca o cheltuială cota parte anuală la obligațiunile eșite la sorți.

In ce privește denumirea de „Activ Formal" și „Pasiv Formal", luate, după cum ne spune autorul, după Schär, nu le găsim prea fericite.

Intâiu, pentru că denumirea nu ne spune nimic, nefiind nici-o legătură între cuvintele „activ formal" și cuprinsul conturilor, care sunt încadrate de autor în această denumire, pe când denumirea de „avere" are un înțeles de sine stătător. Al doilea în această grupă sunt încadrate conturi, cari nu cuprind elemente cu caractere comune.

De unde conturile tranzitorii de activ precum : chirii, salarii plătite cu anticipație pot fi considerate ca elemente de avere, putându-se trece chiar la conturile de persoane, în conturile cu caracter de pierdere sunt unele cheltueli, cari grevează exercițiul respectiv ori mai multe exerciții iar altele sunt, după cum am arătat, Conturi rectificative de Pasiv (Diferențe de curs la emisiune) și altele în fine pot fi pierderi propriu zise, neavând în schimb nici-o contra valoare sub formă de bunuri ori servicii.

Asemenea la Pasiv, constitue adevărate datorii : chiria, dobânzile, salariile, impozitele restante etc., cari în nici un caz nu

pot fi asimilate cu reescontul dela efecte. Acesta are mai mult caracterul unui cont rectificativ, căci se trece în Activ valoarea nominală a creanțelor, în loc de valoarea reală în ziua când se închee Bilanțul.

De oarece se trec aceste creanțe cu o valoare mai mare de cât cea reală, este necesar un post rectificativ în Pasiv ca la „Investiții".

Chiar conturile: chirii, prime de asigurare etc. încasate anticipat pot fi asimilate conturilor ce reprezintă pasiv efectiv, întrucât reprezintă sume încasate pentru servicii datorate, iar nu pentru servicii efectuate.

Deși denumirea „Tranzitoriu" nu este potrivită și se folosește de multe ori cu rost și fără rost, totuși preferim pentru asemenea posturi denumirea de „Pasiv Tranzitoriu" respectiv „Activ Tranzitoriu".

In ce privește conturile rectificative de Pasiv, noi considerăm că autorul dă acestor conturi alt înțeles, decât acela, care reese din denumirea conturilor.

Nu se poate pune pe aceiași linie *„Fondul de Amortisment"* (Cont rectificativ de Activ) cu *„Diferențe de Curs nerealizate la portofoliul de titluri"* care este un cont de rezultate virtuale, potențiale, nerealizate efectiv, dar existente ca rezultate din evaluare. Se știe că după Codul de Comerț încă în vigoare evaluarea se poate face la orice fel de înterprindere — exceptând băncile — după prețul curent din ziua închiderii Bilanțului.

Diferența constituie rezultate, cari ca măsură de prudență nu se trec în creditul contului de Profit & Pierdere, nefiind realizat, ci în Pasivul Bilanțului ca rezultate în așteptare.

Așa sunt tratate azi în general diferențele de curs ori de preț nerealizate în literatura contabilă străină și română.

Dar unde credem că autorul părăsește terenul unei clasificări raționale, este la tratarea cheltuelilor și pierderilor și aceasta ni se pare cu atât mai curios cu cât profesorul Voina este considerat de Prof. I. Evian [1]), credem, din eroare „primul" român, care a tratat cheltuelile drept elemente de avere, iar nu de pierderi.

---

1) Dr. I. Evian: Teoriile Contabile

D-l Voina după clasificarea ce face, trece în categoria conturilor de Pasiv și încă în subgrupa ; Conturi de Capital Propriu (! ?) atât conturile de cheltueli cât și conturile de pierderi sub denumirea unică „Conturi de Pierderi" precum și Conturile de beneficiu.

Punctul de vedere că se pot considera cheltuelile drept elemente de avere, iar nu pierderi l-a reprezentat înaintea D-lui Voina, D-l Prof. Aleseanu [2]) și după d-sa D-l Badea [3]), asemenea autorul acestor rânduri etc. cari au fost consecvenți în constatarea lor, trecând printre conturile de Activ grupa conturilor de „Cheltueli", separat de „Conturile de Pierderi", cari nu sunt cheltueli, transformări de avere, ci pierderi efective de avere fără echivalent.

Aceste conturi — atât prin materia ce o contabilizează cât și prin funcțiunea lor — sunt conturi de Activ, nu de Pasiv, și anume: cheltuelile sunt parte din avere până la recuperarea lor, iar ceiace nu se poate recupera la sfârșitul anului constituie pierderi împreună cu alte pierderi speciale, ale căror conturi după unii intră în Activ la grupa conturilor rectificative de Pasiv, (rectificare a Capitalului) iar după alții ca „gol de activ", după expresiunea folosită de D-l Prof. Spiridon Iacobescu.

D-l *Prof. I. Evian* în interesanta sa lucrare „Teoriile Contabile" adoptă aceiași teorie materialistă cu 2 serii de conturi (Conturi de Activ și Conturi de Pasiv), — teorie pe care o denumește „economică", pentru că D-sa privește întreaga materie contabilă exclusiv din punct de vedere economic, condamnând teoriile, care pleacă dela conceptul juridic.

D-sa este atât de atașat conceptului economic, încât reclamă teoria conturilor și a bilanțului pentru știința întreprinderilor, contestând contabililor dreptul să se ocupe de aceste teorii, care după D-sa, fac parte integrantă din „Știința Intreprinderilor" iar nu din „Contabilitate".

---

2) Prof. G. Alesseanu : „Până în momentul în care s'a scos din rezultatul brut al administrației economice debitul conturilor de cheltueli, până atunci cheltuelile constituie un activ al înreprinderii avansat pentru administrația întreprinderii.

(Curs de Contabilitate predat la Academia de Inalte Studii Comerciale).

3) G. Badea : Curs de contabilitate Comercială 1929.

Dacă totuși contabilii s'au ocupat de teoria conturilor, aceștia, spune D-sa, au făcut tocmai ca bărbierii, cari au făcut la început medicină până s'a format o știință medicală.

Găsim că această comparație nu este potrivită nici ca fond nici ca formă.

Lucrarea D-lui Prof. I. Evian poartă pecetia profesorului de „Știința Intreprinderilor", care voind să lărgească cadrul acestei tinere științe, căreia nu toți îi recunosc acest caracter — ia părți esențiale din Știința contabilității, — precum : Teoria Conturilor, Teoria Bilanțului, și le înglobează în disciplina, pe care D-sa o reprezintă în această lucrare.

Ori, „contul" este un instrument esențial al Contabilității, prin care se urmărește analitic, funcțional și metodic întreaga mișcare patrimonială.

Dacă contul face parte integrantă din contabilitate, este normal ca „teoria conturilor" atât din punctul de vedere al funcționării cât și al clasificării să facă parte din disciplina contabilității.

Nu vom stărui asupra acestui punct, pentru că discuția nu va duce la o delimitare a materiei celor două discipline, însă putem asigura pe autor că știința contabilă, acum ca și în trecut, se va ocupa cu aceiași convingere și cu același interes doctrinar și practic de teoria conturilor și de toate problemele în strânsă legătură cu obiectul și cu scopul Contabilității, folosindu-se bineînțeles de tot ceiace poate da în acest domeniu și Știința întreprinderilor ca și celelalte științe, cu care contabilitatea are relațiuni, după cum aceste științe se folosesc de ceiace le poate da contabilitatea.

Venind la teoria conturilor pe care D-l Prof. Evian nu o consideră a sa, dar totuși îi dă un caracter de originalitate, constatăm că D-sa adâncește și generalizează o noțiune, ce o găsim expusă în treacăt în special în literatura germană de reprezentanții teoriei materialiste cu două serii de conturi atât sub formula Schär :

Avere — Datorie = Avere netă. (Capital Propriu).

cât și în formula lui Nicklisch : Avere = Capital (în înțeles economic). Și unii și alții relevă caracterul de „Abstracism" al „averii nete" și al Capitalului cu deosebirea că Schär dă caracterul de „abstract" nu întregului Pasiv, ci numai diferenței între avere și datorii ca și autorul român C. Petrescu

în: Contabilitate și Administrație (Iași 1900): pe când Nicklisch dă acest caracter, ca și D-l Evian, întregului Pasiv cuprinzând atât Capitalul propriu cât și datoriile, precum și celelalte elemente, ce mai apar în Pasivul unui Bilanț.

Insă în timp ce profesorul Niklisch și alții își bazează teoria și pe conceptul juridic, vorbind pentru Pasiv și de „Obligațiuni", considerând însă-și Capitalul propriu ca un fel de obligație a întreprinderii, D-l Evian înlătură complect conceptul juridic, menținându-se la ideea că Pasivul nu este alt ceva decât „valoarea abstractă a activului exprimată într'o sumă de bani, — iar Activul este noțiunea concretă a patrimoniului ș. a. averea (mijloacele de acțiune).

Considerăm în teoria D-lui Prof. I. Evian, două părți slabe ș. a. asimilarea perfectă a activului cu averea și contestarea conceptului juridic pentru fundamentul contabilității și al teoriei conturilor.

Din această cauză, D-sa nu reușește să ne explice dece în Activ sunt conturi de pierderi, și dece în Pasiv sunt conturi, cari de fapt nu reprezintă valoarea abstractă a averii.

D-sa încearcă să ne dea o explicație prin aceia că atât conturile zise rectificative în activ ori pasiv, cât și conturile de pierderi sunt „artificii contabile", căci în loc să se scadă direct din conturile respective de Activ și de Pasiv, se trec în partea opusă, îndeplinind funcția de scăzător.

Credem că aceasta este o explicație matematică, iar nu contabilă și că în orice caz titulatura de activ nu este în asemenea cazuri sinonimă cu „avere".

Intrebăm pe autor, din ce ar scade pierderea din Activ, dacă în Pasiv ar fi numai „Datorii" și nu ar exista un Capital propriu.

Putem spune în acest caz că pierderea din Activ îndeplinește rolul unui scăzător, când știut este că datoriile rămân și sunt o realitate pentru întreaga lor valoare?

Ni se va răspunde că în acest caz datoriile se reduc la valoarea averii reale, căci aceasta este garanția dătoriilor. Așa este pentru o societate de capital, nu însă pentru o întreprindere individuală, sau chiar o soc. în nume colectiv, la care da-

1) Prof. I. Evian: Teoriile Conturilor: „Pasivul nu e altceva de cât Activul ca reprezentare abstractă a valorii lui totale (pag. 88).

toriile sunt datorii pentru întreaga lor valoare. Considerăm deci că cel puțin acest post din Bilanț (Datoriile) este tot așa de concret ca și elementele de avere.

Dealtfel contabilitatea nu lucrează cu elemente abstracte, ci cu elemente concrete, care reprezintă patrimoniul în complexitatea lui și care are nu numai un fundament economic, ci și unul juridic, chiar într'o societate comunistă, care înlocuiește proprietatea privată prin proprietatea colectivă a Statului.

D-l Prof. Evian pentru a justifica teoria sa că nu pot exista decât două serii de conturi, consideră după cum am spus, conturile zise rectificative ca și conturile mixte drept o imperfecțiune a disciplinei contabile.

Suntem de acord în ce privește conturile mixte, ceiace nu schimbă însă caracterul de conturi de avere a acestor conturi, pentrucă materia ce formează obiectul înregistrării sunt elemente de avere, cari la eșire sunt contabilizate împreună cu cheltuelile și cu beneficiul, în loc să se treacă acestea la conturile respective.

In ce privește conturile rectificative, acestea, deși nu se pot încadra în Conturile de avere ori de datorii sau Capital propriu, se pot însă foarte bine încadra în noțiunea mai largă de conturi de activ ori de conturi de pasiv.

Căci, credem că și D-l Evian când a spus că sunt numai două serii de conturi, s'a gândit la clasificarea mare a conturilor, înlăuntrul fiecărei serii urmând să se facă sub grupări, după caracterele comune a diferitelor conturi, respectiv a materiei, ce o înregistrează.

Și în acest caz putem foarte bine îngloba în Activ : Conturile de Avere propriu zise împărțite de unii : în Conturi de Valori și Conturi de Persoane debitoare, apoi Conturile de Cheltueli care reprezintă conturi de avere însă cu un caracter special — cu durată limitată; Conturile de Rectificări de pasiv; Conturile de pierderi cari nu pot fi puse la un loc cu conturile de cheltueli și în fine Conturile de ordine și Conturile de evidență, cari deasemeni formează subgrupe separate în seria Conturilor de Activ, respectiv a conturilor de Pasiv.

In ce privește Pasivul, care formează împreună cu Conturile de Rezultate, piatra de încercare a teoriei Conturilor, nu suntem de părerea autorului că trebuie înlăturat conceptul juridic din considerarea caracterului Pasivului.

Din contră, considerăm că obiectul contabilității nu este să înregistreze fenomenele economice numai sub forma materială în care ele se produc, ci și sub unghiul raporturilor juridice pentru că ceea ce interesează subiectul de patrimoniu nu este numai aspectul economic, ci în măsura aproape egală și aspectul juridic.

Că ideea de Pasiv nu este sinonimă cu cea de „Obligațiuni" cum se spune în teoria personalistă, aceasta este adevărat după cum nici noțiunea de Activ nu e absolut sinonimă cu cea de Avere, cum susține D-l Prof. I. Evian.

Dar nici concepția că Pasivul ar fi numai o noțiune abstractă a averii, nu este suficientă pentru a explica fundamentul Contabilității și teoriei Conturilor.

Mult mai natural și mai ușor de înțeles este considerarea pasivului ca proveniență, origina, ca izvor de procurare a Activului, Activul reprezentând modul de întrebuințare al Pasivului și întrucât Activul își trage origina de undeva este firesc ca să exprime în același timp în general drepturile ce le au acei cari l-au procurat ș. a. terții pentru datorii și subiectul de patrimoniu pentru capitalul propriu.

Pasivul ne arată în general dacă subiectul de patrimoniu are drepturi relativ nelimitate asupra activului ori dacă dreptul său de a dispune de activ este îngrădit de drepturile terților.

D-l Profesor Evian reia o idee mai veche a lui Gomberg [1]) care spune: „L'Actif est ce qui agit, le Pasif ce qui supporte cette action". D-l Evian explică prin aceasta și denumirea de „Pasiv", după înțelesul ce se dă acestui cuvânt în gramatică.

Este o explicație care merită a fi menționată, deși este puțin forțată, căci dacă este vorba de suportat acțiunea în sensul restrâns al cuvântului, apoi numai un element al Pasivului suportă propriu zis acțiunea ș. a.: Capitalul propriu care crește sau descrește prin acțiunea mijloacelor de lucru din Activ, pe când datoriile — afară de cazuri excepționale, rămân neatinse de rezultatele acțiunei elementelor din activ.

In ce privește conturile de avere, D-l Prof. I. Evian spune

1) La science de la Comptabilité et son système scientifique pag. 64—65.

hotărât că „cheltuelile sunt elemente de cost ale substanței de avere", greșește însă, după cum am arătat mai sus, când la pag. 109, afirmă că Prof. Voina a afirmat cel dintâi categoric că numai beneficiile și pierderile propriu zise pot fi considerate drept rezultate reale. Prin aceasta, autorul recunoaște că există totuși o grupă de „Conturi de Rezultate"', fără să se ocupe mai deaproape de această grupă, cari poate fi trecută atât în seria Conturilor de Activ cât și a celor de Pasiv, după cum este vorba de rezultate debitoare sau creditoare.

Nu reese clar însă din teoria D-lui Prof. I. Evian, dacă D-sa consideră toate cheltuelile ca spor de substanță de avere, dacă deci ele pot intra în prețul de cost la inventariere, ori dacă numai așa zisele cheltueli directe au acest caracter.

După părerea noastră, cheltuelile indirecte,—regia comercială,—formează un element al prețului de cost pentru mărfurile vândute, nu însă și pentru cele rămase, ceiace corespunde și practicei, care niciodată nu adaogă la stocul dela inventar cota parte din regia comercială.

Lucrarea D-lui Prof. Evian — prin originalitatea expunerii și prin adâncirea cunoștințelor contabile ce le tratează în legătură cu teoriile conturilor,—pune în discuție o seamă de probleme, pentru tratarea cărora un articol de revistă nu este suficient.

Indiferent de deosebirile de vederi, cari ar rezulta din aceste discuții, este un fapt înbucurător că se deschid orizonturi noi cunoștințelor contabile în literatura română de specialitate.

Dr. V. M. IOACHIM

A apărut :

„Momentul" Rusu Abrudeanu în Evoluția cunoștințelor contabile de Dr. *V. M. Ioachim.*

Răspuns critic la lucrarea: Raționalizarea Contabilității, Contabilitatea în industrie.

Prețul Lei 100.

De vânzare la autor și la sediul Revistei.

BILANŢ FARA INVENTAR

D-l **Prof. M. I. Mihăilescu,** a publicat în : **„Revista Generală de Comerţ şi Contabilitate“,** No. 6 — Iunie 1940, un articol cu titlul : **„Termenul tehnic contabil : „Bilanţ“,** la care mi-am permis a face oarecari completări, în sensul că : „soldurile conturilor debitoare şi creditoare din Cartea Mare sunt aduse, prin mijlocul Inventarului şi înregistrărilor rectificative, la valoarea datei încheerii Bilanţului“.

D-l Prof. Mihăilescu a dat o rectificare în Revista, pe Iulie-August 1940, pag. 376, în următoarele cuvinte :

„Fără a fi de nimeni contestat : Bilanţul este situa-
„ţiunea unei întreprinderi, la o dată anumită, reeşită din
„registrul Carte-Mare ; contabilizarea fiind făcută după
„sistema „Partidei duble“, prin el stabilindu-se raporturi
„între soldurile conturilor debitoare şi creditoare, aduse la
„valoarea datei încheerii bilanţului“.

D-sa pune prea mare bază pe registrul Cartea-Mare şi nu vrea să accentueze necesitatea Inventarului pentru încheerea Bilanţului.

Socotim că această chestiune merită să fie lămurită.

Nu voim să facem o polemică, dar aducem în sprijinul tezei noastre nu numai practica de toate zilele, ci şi prescripţiunile Codului Comercial unde se prevede obligativitatea facerii unui Inventar odată pe an, precum şi părerile unui număr de autori însemnaţi, cari recomandă nivelarea conturilor cu datele Inventarului.

Iată ce ne spun d-nii **Prof. Sp. Iacobescu** şi **Alex. Sorescu,** în vol. 3, din **„Cursul de Contabilitate Generală“,** pag. 551 :

„Operaţiunea punerei de acord sau de nivelare a situa-
„ţiei conturilor, ne-a dat prilejul ca să lucrăm toate di-
„ferinţele numai prin contul colector de rezultate Profit
„& Pierdere“,..

R. Passov în lucrarea sa : **Die Bilanzen der privaten u. öffentlichen Unternehmungen“** (ed. Teubner, Leipzig, 1918, pag. 16) ne reproduce prescripţiunea Codului de Comerţ german, art. 39 :

„Er hat demnaechst fuer den Schluss eines jeden Ges-
„chaeftsjahres ein solches Inventar und eine solche Bilanz
„aufzustellen" (El, comerciantul, va întocmi la încheierea
„fiecărui an comercial un astfel de Inventar și Bilanț).

E. Schmalenbach, în lucrarea sa : **Dynamische Bilanz",** ed. A. Gloekner, Leipzig, 1926, ne spune la pag. 566 că nu în Bilanț vom găsi detalii despre diferitele părți ale averii, ci în Inventar și acestea sunt necesare, pentru a împiedica sustragerile în caz de faliment.

Friedrich Leitner : în **„Die doppelte Kaufmaennische Buchhaltung"** (ed. Vereinigung wissenschaftlicher Verleger, Berlin, Leipzig, 1923, pag. 21) ne spune :

„Scopul acestei forme a Inventarului este exclusiv ca
„să ne arate averea curată a subiectului de patrimoniu
„în Bilanț.

Dar ne mai spune **Prof. Iacobescu** și **Sorescu,** în menționatul curs, pag. 532 :

„Acum, după ce s'au limpezit diferențele trebue să tre-
„cem mai departe la desăvârșirea operațiunei, care ur-
mează ca să aibe loc înainte de încheerea Bilanțului".
„Operațiunile acestea privesc viitorul, adică se referă la
„opera de prevedere, nu la acea care s'a înfăptuit până în
momentul Inventarului. E vorba de formarea rezervelor".

Pentru ca să formăm rezervele, este nevoie să cunoaștem starea în care se prezintă diferitele elemente patrimoniale și să scrutăm astfel viitorul ; această cunoaștere rezultă cu ocazia facerii Inventarului.

Nu este exclus, în teorie, — poate chiar și în practică — într'o contabilitate ideal ținută — cu inventar permanent, să putem încheia Bilanțul chiar și în fiecare zi, fără a mai proceda la lucrarea Inventar. Aceasta presupune, ca prin înregistrări contabile, bazate pe comunicări zilnice asupra tuturor elementelor patrimoniale să avem în fiecare zi o situațiune contabilă perfect apropiată de realitate, numai din registre.

Dacă procedăm zilnic și la închiderea conturilor de rezultate și la formarea rezervelor avem un Bilanț curat, extras numai din soldurile conturilor din registre. Dar aceasta necesită un personal foarte numeros, cu atât mai numeros, cu cât

patrimoniul are o compunere mai complexă și practic este foarte greu de aplicat, nu zicem imposibil. Un astfel de Bilanț, ține, totuși, de domeniul idealului, cel puțin pentru țara noastră.

Am avut prilejul să văd la **„Irving Trust Comp."** din New-York că situația conturilor în fiecare seară reprezintă un Bilanț curat, prin faptul că zilnic se făceau înregistrările cheltuelilor și veniturilor pe o zi, astfel încât balanța conturilor era de fapt un Bilanț. Dar acea firmă avea o armată de funcționari și era vorba de o întreprindere bancară unde Inventarul, este drept, nu juca prea mare rol.

Deaceia, când am făcut rectificarea în sensul că: **„soldu-„rile conturilor debitoare și creditoare sunt aduse prin mijlo-„cul Inventarului și înregistrărilor rectificative la valoarea „datei încheierii Bilanțului"**, m'am bazat pe practică pe prevederile legale, pe cele scrise de autori consacrați și pe situația de fapt la noi în țară.

Dr. P. DRĂGĂNESCU-BRATEȘ

SOCOTEALA BUZUNARULUI

Toată lumea scoate banii din buzunar. De când moneda se face și sub formă de hârtie, de atunci se păstrează mai cu ușurință în port-monnaie.

Socoteala cea mai grea este, se înțelege, pentru mărunțiș, fiindcă plățile în hârtie se fac în sume mai mari și le notăm prin birouri, pe carnețelle sau le ținem minte, tocmai pentrucă sunt importante.

A rămas atunci buzunarul cu mărunțiș, în care se găsește moneda metalică obișnuita plăților curente. De câte ori, noi simpli particulari, când ne facem socoteala acasă seara, nu mai ne aducem aminte pe ce am cheltuit, avem impresia că cineva străin a umblat în buzunarul nostru !...

De aceea m'am gândit la un mijloc practic de notare a socotelilor mărunte, cum ar fi tramvaie, cinematograf, teatru, pâine, etc., să fie notate în fața tuturor, fără să fim observați, căci există obiceiul de a ridiculiza pe cel care ține socoteala.

De aceea, e bine să eliminăm creionul și să adoptăm numai un petec de hârtie pe care să notăm cifrele prin crestare a hârtiei până la cât se poate face plăți mărunte, deobiceiu trei, unimi, zeci, sute ; astfel :

1	1	1
2	2	2
3	3	3
4	4	4
5	5	5
6	6	6
7	7	7
8	8	8
9	9	9
0	0	0

Prin urmare această hârtiuță așa cum o încadrează conturul dreptunghiular ce l'am făcut, e menită să indice prin crestăturile sale, ori de câte ori am făcut o plată într'o anumită zi. Să luăm ca exemplu : 35 lei o carte. Desigur că am dat pe o carte, nu mai putem nota decât cel mult cifra și cum hârtiuța este îndoită vertical, vom cresta pe 3 dela zeci și pe cinci dela unimi. Așezăm hârtia imediat în portmoneu. Ea neavând un format prea mare, ori și cine o poate confunda cu acel al biletelor de tramwai, etc., încât nici nu se bagă de seamă, când am crestat.

Dacă vine rândul să plătim tramwaiul **7** lei, atunci crestăm pe 7 dela unimi. Mergând mai departe, plătim **10** lei atunci crestăm pe **7** dela unimi. Mergând mai departe, plătim **10** lei pentru o prăjitură, și crestăm pe unul dela zeci și pe **0** dela unimi. Dacă vom cumpăra un caiet cu **15** lei, cres-

tăm din nou pe unul dela zeci și a doua oară pe 5 dela unimi, care poate să strice oarecum graniţa într'o cifră și alta și atunci propun să se facă crestătura la oarecare distanţă de cea precedentă. Dacă din nou plătim **15** lei pentru un ziar străin, de data asta rupem dreptunghiular pe unu dela zeci și pe cinci dela unimi, încât am marcat de 3 ori aceleași cifre și sper că nu se vor repeta, chiar în cazul în care se repetă se înţelege că spaţiul între cifre vertical, va fi cu mult mai mare. De altfel există un corectiv în sensul că cine vrea să-și facă socoteala individuală pe grupe de cheltueli, n'are decât să ia atâtea petice de hârtie, pe diferite culori care să înfăţișeze : distracţii, hrană, transport, etc.

Seara va face citirea cifrelor și vom avea de adunat zecile, unimile separat și eventual, sutele și vom scoate totalul pe ziua aceea, sau dacă sunt mai multe feluri de cheltueli, pe fiecare fel de cheltuială.

Sigur că va trebui o întreagă educaţie până se va convinge fiecare că e necesar măcar sub această formă de imprimare a cheltuelilor să ne dăm seama că banii i-am utilizat și că nu i-am pierdut. Cred că este foarte simplu și de data asta nu mai poate fi ridiculizat.

Un avantaj mare al acestei metode de notare a cheltuielilor este acela că notând deasupra printr'un cerc suma pe care a avem dimineaţa în portmoneu, scăzând ceea ce s'a cheltuit, ne dă în mod fatal ceea ce se mai găsește în buzunar.

Astfel, dacă au fost 777 lei încercuiţi în câte un rotocol și am cheltuit :

35+7+10+15+15=82.

Rămâne în buzunar : 695.

De data aceasta, cel puţin, atât să fie sigur cel care a notat că nu a scăpat nimic din vedere, fiindcă notarea se face simultan cu scoaterea banilor. *Socoteala se face seara când există timp și cine vrea să-și facă istoricul cheltuelilor n'are decât să păstreze în colecţie și aceste hârtii colorate cu suma totală cheltuită în ziua aceea, iar în caz de specificare, pe fel de cheltueli.*

Prof. ALEXANDRU TĂNĂSESCU
Doctor în știinţele economice

IMPUNEREA DIVIDENDELOR

Prin art. 42 din Legea pentru unele măsuri financiare excepționale aplicabile în cursul exercițiului 1940/41 se menține și pentru exercițiul 1940/41 procedura de impunere a dividendelor, fixată pentru exercițiul 1939/1940 prin Legea pentru reportarea impozitelor pe acele exerciții, publicată în M. Of. No. 78 din 1 Aprilie 1939.

Prin această lege la art. 31 punct 10 se stabilea că pentru exercițiul 1939/40 dividendul distribuit sau cuvenit dar nedistribuit în cursul anului calendaristic 1938, indiferent de exigibilitatea lui, se va supune la impozitul comercial și industrial, cu cotele prevăzute la art. 30 L. C. D. după natura întreprinderei, **numai partea Statului, fără cote adiționale.**

Din această dispoziție a legii rezultă că dividendele se vor impune și în cursul anului 1940-41, ca și în cursul anului 1939-40 numai la un impozit calculat cu cota de 7% pentru întreprinderile industriale, de 9% pentru întreprinderile comerciale și de 11% pentru întreprinderile bancare, fără nici un fel de adiționale sau sporuri.

Cum unele organe fiscale au făcut impunerea dividendelor pe anul curent adăogând pe lângă cotele de mai sus și adiționala de 7% pentru Fondul apărării Naționale, și supracota și sporurile de 20% pentru partea Statului și 10% pentru supracotă, socotim că este în interesul celor interesați să arătăm nelegalitatea acestui procedeu.

Legea stabilește categoric că dividendele se impun **fără cote adiționale ;** iar legile fiscale sunt de strictă interpretare.

Prin art. 69 și 70 L. C. D. se statorniceşte stabilirea adiționalelor pe lângă impozitele elementare ; iar la punctul 5, aliniat nou al art. 70 se stabilește și o adițională de 2% pentru Fondul Apărării Naționale, care a fost sporită la 7% prin art. 32 al legii pentru așezarea unei contribuțiuni naționale excepționale din 1 Aprilie 1940. Prin urmare, **calcularea unui impozit de 7% pentru Fondul Apărării Naționale,** impozit adițional cu spiritul art. 69 și 70 L. C. D., **asupra dividendelor este făcută prin violarea art. 31 punct L. C. D. din 1 Aprilie 1938 care prevede că dividendele se impun fără cote adiționale.**

Impunerile astfel făcute trebue apelate în termen de 15

zile dela primirea proceselor verbale de impunere şi motivate ca violând prevederile art. 31 punct 10 din L. C. D. publicată în M. Oficial No. 78 din 1 Aprilie 1938.

Dacă impozitul partea Statului a fost majorat cu 20% se va apela procesul verbal respectiv motivându-se că prin art II al Legii pentru reportarea unor venituri şi impozite pe exerciţiul 1940—1941 se prevede că „prin derogare dela dispoziţiile cuprinse în titlul II cap. IV şi V L.C.D., pentru exerciţiul 1940—1941, se reportează impozitele elementare şi complimentare, precum şi impozitul supracotă, calculat la veniturile din comerţ, industrie şi profesii, **aşa cum ele au fost înscrise în matricolele exerciţiului 1939/40** şi rămase definitive. Impozitele elementare şi complimentare arătate mai sus, la aliniatul I, partea Statului, se vor reporta cu un spor de 20%; iar impozitul supra-cotă aferent cu un spor de 10%".

Acest text de lege — de strictă interpretare — prevăzând sporul de 20% şi de 10% numai pentru impozitele reportate, aşa cum ele au fost înscrise în matricolele exerciţiului 1939/40 şi rămase definitive, **fără să menţioneze că sporul se va calcula şi asupra impunerii dividendelor,** care nu se reportează ci se impun după aceeaşi procedură ca şi în anul precedent, pe bază de venituri precis stabilite, care nu sunt susceptibile altor impozite de cât celor prevăzute de legea ce statorniceşte procedeul de urmat, însemnează că aplicarea majorărei de 20% la partea Statului şi eventual şi de 10% la supracotă, despre care vom vorbi mai jos, este ilegală şi făcută prin violarea art. 31 punct 10 L. C. D. din 1939 şi art II din L.C.D. din 1 Aprilie 1940.

Dacă organele fiscale calculează şi supracota la stabilirea impozitului asupra dividendelor, aceasta se face prin violarea art. 55 din L. C. D. care stabileşte cine se impune la impozitul supracotă. La punctul **c** de sub acest articol se prevede: „cu această supracotă se impun, la persoanele juridice de orice natură, **în care părţile de beneficiu cuvenite asociaţilor cu orice titlu, nu ar fi supuse la impozitul mobiliar** prin Legea pentru unificarea Contribuţiunilor Directe, fiecare asociat pentru partea de beneficiu cuvenită lui. Prin paragraful 175 aliniatul **b** de sub acest articol, din instrucţiunile cu putere de lege, se precizează: „cu impozitul supracotă se impun persoanele fizice

ca și cele juridice în care părțile de beneficiu cuvenite asociaților sub orice titlu nu ar fi supuse la impozitul mobiliar".

Ori, prin art. 23 L.C.D. se stabilește sub punct. 1 că veniturile impozabile la impozitul mobiliar sunt: DVIDENDELE și produsele de orice fel la acțiunile, obligațiunile sau orice titluri sau drepturi din valori mobiliare, sub orice denumire ale societăților și comunităților de orice fel".

Impunerea dividentelor la supracotă se face deci cu violarea art. 55 L.C.D.; iar dacă se aplică și sporul la acest impozit, el însuși ilegal, această majorare se va motiva în apel ca și pentru sporul de 20% la partea Statului.

Prin urmare, din cele expuse mai sus, după părerea noastră, rezultă că **în mod legal dividendele se impun numai cu cotele de 7%, 9% sau 11% după natura întreprinderei care distribue dividende și orice adiționale, impozite sau sporuri vor fi calculate peste aceste cote legale, sunt făcute prin violarea articolelor de lege arătate mai sus,** cari vor servi pentru motivarea apelurilor sau recursurilor eventuale.

GH. VASILESCU
Expert-contabil

UZINELE CHIMICE ROMANE
FABRICĂ DE ARTICOLE DE CAUCIUC
BUCUREȘTI — SOSEAUA PANDURILOR Nr. 71
Telefon 4.10.10

PRODUCE ȘI FURNIZEAZĂ: ARTICOLE TECHNICE, PLĂCI, GARNITURI, TUBURI CURENTE, DE PRESIUNE ȘI PENTRU LICHIDE C O R O S I V E.— PNEUMATICE DE BICICLETE, MINGI, BALOANE, etc. — INCĂLȚĂMINTE, COVOARE. ȘOȘONI, GALOȘI. — MĂȘTI DE PROTECȚIE CONTRA GAZELOR, C O S T U M E, CISME ȘI MĂNUȘI CONTRA IPERITEI. — AMORTIZOARE DE TUNURI, MITRALIERE.— LUCRĂRI DE ETANȘEITATE LA FORTIFICAȚII. — PÂNZE CAUCIUCATE.

Inaugurarea cursurilor de stenografie şi dactilografie dela Academia de Inalte Studii Comerciale şi Industriale din Bucureşti

Cu ocazia inaugurării acestor cursuri, d-l Vice-Rector al Academiei de Inalte Studii Comerciale, d-l Prof. Sp. Iacobescu, a ţinut următoarea cuvântare :

Pregătire practică. — In preocupările acestei Academii, a fost totdeauna prezentă grija pentru *pregătirea studenţilor* noştri, în vederea utilizării lor imediate, la serviciile vieţii publice şi particulare din ţara noastră.

Disciplinele scrisului. — La o asemenea pregătire am contat desigur şi pe cele două discipline ale reprezentării scrisului : *Stenografia şi Dactilografia.*

Legiferate. — Această preocupare a noastră, pentru *scrisul rapid şi cel mecanic,* a fost legiferată la 1 Aprilie 1936, pentru învăţământul nostru comercial.

Intr'adevăr programele Liceelor Comerciale au prevăzut, printre diferitele materii de pregătire profesională, şi pe cele 2 deprinderi pentru reprezentarea scrisului, cu viteză şi claritatea cerută de viaţa ce se duce astăzi în toate domeniile.

Atenţia Ministerului. — La aplicarea programelor Liceelor Comerciale, *Conducătorii Ministerului Educaţiei Naţionale,* răspunzători de roadele Invăţământului nostru Profesional, au dat toată atenţia pentru realizarea obiectivelor amintitei legiuiri.

Consiliul de îndrumare. — In sensul acesta *Consiliul de Indrumare* de pe lângă Ministerul Educaţiei Naţionale a avut adesea prilejul să formuleze propuneri de utilitate practică, prin Preşedintele acelui Consiliu d-l Rector I. Răducanu.

Consiliile Academiei Comerciale. — Problema pregătirii profesionale, au preocupat adesea şi pe consiliile profesionale ale acestei Academii, — urmărind ca elementele formate la această şcoală ,să fie folosite cu deosebire în domeniul profesiunilor economice, unde se simte atâta nevoie de specialitatea lor.

Senatul Universitar. — Dar, Domnilor, ideia *pregătirii pro-*

fesionale și utilizarea elementelor formate în această direcție, a fost examinată deunăzi și la ședința Senatului Universitar.

Intr'adevăr, la acele ședințe d-l Petre Andrei fost Ministru al Educației Naționale, în reforma ce pregătea Invățământului Superior, accentuase categoric îndatorirea pentru Facultățile și Școlile noastre superioare, *ca acestea să se preocupe și de pregătirea profesională,* nu numai de cultura superioară, care de altfel trebue să rămână misiunea lor principală.

Gândire critică și creație realistă. — După cum se vede, s'a determinat astfel, că numai gândirea critică nu este suficientă pentru deschiderea drumului propășirei în Economia noastră națională. Ca așa fiind, alături de constatarea realităților insuficiente de azi, — trebue să intervină puterea creeatoare a fiilor acestei nații, educați pentru acțiunea constructivă. O asemenea acțiune este necesară, atât în viața de Stat, cât și pentru organizarea și conducerea întreprinderilor particulare din țara noastră.

Intervenția școalei. — Iată pentru ce, Onorată Asistență, noi ne simțim datori să intervenim întotdeauna, ca să înlăturăm lipsurile pe care le mai avem, căutând să perfectăm continuu, acolo unde școala și apostolii ei, pot să intervină cu folos.

Cursuri cu profesori. — Acesta e *rostul cursurilor de vară* ce le ținem la Academia noastră, pentru profesorii liceelor comerciale.

Cursuri de stenodactilografie. — Tot acesta e *rostul cursurilor de educație și deprindere profesională, în domeniul executării scrisului stenodactilografic,* pe care harnicul nostru coleg, d-l M. Stahl în încearcă astăzi cu d-voastră.

Omul de conducere, hotărâri rapide. — Domnilor, omul de conducere, astăzi, n'are timp de meditări prelungite; el dă ordine, formulează dispoziții și ia hotărâri rapide, în deplină cunoștiință de cauză.

Colaboratorii conducerii. — Pentru cunoașterea realităților, omul de conducere va trebui să aibă colaboratori versați, care să asigure, prin acțiunea lor funcțională, bunul mers al serviciilor respective.

Scrisul steno-dactilografic. — Toți factorii administrativi, — dela cel mai mare, până la cel mai mic, — *toți au nevoe să reprezinte prin scris lucrările serviciilor ce le sunt încredințate.*

Această reprezentare de idei scrise, este prinsă mai întâi stenografic dela omul de conducere, și transmisă mai departe pentru prelucrare, *prin* mijloacele *dactilografice.*

Reproducere. — Prelucrarea materialului stenografiat însă, se efectuează prin *dactilografie* într'o formă completă, simplă sau multiplicată și întotdeauna accesibilă tuturor acelora care trebue să ia cunoștiință de textul scrierii respective.

Biroul modern Steno-Dactilograful de concepție. — In privința aceasta, dacă astăzi *stenodactilografia* poate să fie efectuată de oricine face exercițiile respective, — Biroul modern însă, nu se mai mulțumește numai cu *stenodactilografi scriitori mecanici;* ci le cere ca ei să fie bine în curent cu materia pe care o reprezintă, prin formele scrisului lor.

Ceva mai mult, *Dactilograful* pe care vrea să-l pregătească Domnul coleg H. Stahl, nu trebue să fie un simplu copist al manuscriptelor obișnuite. *Dactilograful nostru trebue să fie și un element de concepție,* care după notele primite să execute el desvoltat, în forma definitivă: corespondența, raportul, articolul și în general textul scrisorilor ce formează cea mai mare parte din activitatea Serviciilor publice și particulare de pretutindeni.

In sensul acesta se începe astăzi cu multă tragere de inimă din partea D-lui Profesor H. Stahl, pregătirea Dv. stenodactilografică, — urmând ca perfectarea exercitării sau mecanica deprinderii desăvârșite ,să și-o complecteze ulterior fiecare dintre Dv. după temperamentul și forțele fiecăruia.

Lucrând astfel, nu facem decât să corespundem, între altele, vremurilor de astăzi, vorbind stenografic și făptuind dactilografic.

Cu aceasta vă urez spor la muncă.

DELA CONSILIUL SUPERIOR
AL CORPULUI CONTABILILOR EXPERŢI ŞI AUTORIZAŢI

Joi 12 Septembrie 1940 s'a ţinut şedinţa plenară a Consiliului Superior, sub prezidenţia D-lui Prof. Univ. Spiridon Iacobescu, Decanul Corpului.

La ordinea zilei :

Jurământul membrilor noştri.

Inainte de a intra în ordinea de zi d-l Decan Prof. Spiridon Jacobescu arată în câteva cuvinte evenimentele din ultimul timp şi crede că tocmai în aceste împrejurări trebuie să ne îndreptăm primul gând către Majestatea Sa Regele Mihai I, căruia să-I arătăm toată dragostea noastră şi tot devotamentul, urându-I o domnie îndelungată plină de fapte mari şi progres pentru Naţiunea Română.

Deasemenea ne punem încrederea în calităţile conducătorului Statului Dl. General Ion Antonescu şi-i urăm deplină sănătate pentru realizarea înaltei sale misiuni.

In aceste momente de grea încercare trebuie să ne hotărâm cu toţii la unire şi muncă încordată pentru alintarea suferinţelor şi îndepărtarea relelor. Prin activitatea noastră în lumina principiilor ştiinţei contabilităţii, putem contribui la înbunătăţirea stării economice a ţării.

Toţi cei prezenţi aplaudă îndelung cuvintele D-lui Decan, şi se hotăreşte să se trimită următoarea telegramă de omagiu M. S. Regelui Mihai I şi Conducătorului Statului, General Ion Antonescu.

MAJESTĂŢII SALE
REGELUI MIHAI I

Consiliul Superior al Corpului Contabililor Autorizaţi şi Experţi Contabili în şedinţa solemnă de azi, îşi îndreaptă primul gând către Majestatea voastră asigurându-vă de întregul devotament al membrilor săi şi vă urează o Domnie îndelungată plină de fapte mari şi progres pentru Naţiunea Română.

Trecându-se la ordinea de zi, în urma discuțiunilor urmate, la care au luat parte toți cei prezenți, Domnul Decan ținând să asculte părerea fiecăruia,

Consiliul hotărăște :

1) Deși jurământul nu este cerut după legea Corpului nostru, întrucât în ședința dela 29 Aprilie 1938 Consiliul Superior a hotărât ca și membrii Corpului să depună jurământul pentru funcționarii publici și liberi profesioniști, toți membrii Corpului vor depune jurămnâtul de credință.

Dealtfel este bine să obișnuim opinia publică cu acest omagiu și legământ al membrilor noștrii, care precede ceiace voim să punem chiar în legea noastră în viitor. Tocmai membrii Corpului Contabililor, cari dețin atâtea secrete, este bine să știe că sunt legați să păstreze secretul atât timp cât el trebuie păstrat, iar atunci când este nevoie, în interesul Patriei, să nu pregete a denunța neregulile.

Este bine ca toți să cunoască această profesiune și să știe ce poate face.

2. Refuzul de a depune jurământul va atrage excluderea din Corp.

3. Membri din provincie aflători în Capitală, sau cei din Capitală aflători în provincie pot depune jurământul oriunde se găsesc, în fața Președintelui Secțiunei sau înlocuitorul său, ori a Decanului Corpului sau înlocuitorul său pentru cei ce sunt în capitală, aparținând altor secțiuni.

Acest jurământ se va trimite în original Secțiunei din care face parte membrul spre a fi atașat la dosarul respectiv.

Membrii Consiliului Superior al Corpului Contabililor Autorizați și Experți Contabili au depus jurământul de credință în fața D-lui Decan Prof. Universitar Spiridon Iacobescu.

Cu această ocazie, Dl. Decan de Onoare Nicolae Butculescu, fost Contabil Șef și Administrator al Casei Regale, a dat M. S. Regelui Mihai I, o telegramă de omagiu și devotament.

*

M. S. REGELUI MIHAI I

Membrii Consiliului Superior al Corpului Contabililor Experți și Autorizați întruniți astăzi 17 Septembrie 1940 sub pre-

ședința D-lui Prof. și Decan Spiridon Iacobescu, depunând jurământul de credință pentru Majestatea Voastră, Vă aduce cu acest prilej adâncile omagii de supunere și devotament.

Decan de Onoare
Nicolae Butculescu
fost Șef Contabil și Admin.
la Casa Regală

UZINELE METALURGICE UNITE
„TITAN, NADRAG, CALAN"
S. A. R.

Tablă neagră, galvanizată, decapată, dublu decapată, cu rezistență, **albă,** plumbuită, **ondulată.**
Fier cerc, comercial, beton, profilat.
Fier cerc laminat la rece.
Cazane și **radiatoare** „Calan" pentru încălziri centrale.
Băi de fontă emailată „Record".
Articole sanitare negre și emailate.
Tuburi și **accesorii** de fontă pentru canalizare.
Tucerie comercială.
Mașini de **gătit** și **sobe** „Vesta".

Articole noui:

Cilindrii din fontă dură pentru luminat tablă.
Mese și **capace** de **recoacere** din oțel rezistente la temperaturi înalte.
Cărămizi și **pământ refractar.**

Rugăm pe Domnii abonați cari se mută să ne comunice imediat, pe o carte poștală, noua adresă.

In comunicare se va arăta numele complet, precum și vechea adresă.

Administrația Revistei
București, I, str. Teilor 12

Colegi, susțineți Revista prin plata promptă a abonamentului.

DELA CORPUL ABSOLVENŢILOR
ŞCOALELOR SUPERIOARE DE COMERŢ ŞI LICEELOR COMERCIALE DIN BUCUREŞTI

Corpul nostru a trimis următoarea telegramă domnului general Ion Antonescu :

D-LUI GENERAL ION ANTONESCU
CONDUCĂTORUL STATULUI

Membrii Corpului Absolvenţilor Şcoalelor Superioare de Comerţ din întreaga ţara, întruniţi azi în şedinţă plenară, aduc omagiu lor respectos aceluia care întruchipează cu atâta energie şi competinţă toate nădejdiile ţării spre bine, asigurându-l de tot devotamentul celor care lucrează pe tărâmul practic al activităţii economice, fiind cu toţii gata la orice chemare necondiţianat.

Preşedinte,
N. BUTCULESCU

Secretar general,
Th. Nitzu

Deschideţi ochii!

Tot mereu se ivesc contrafaceri, sub denumirea de „Aspirină" eftină dar fără a fi „Aspirină" şi putând avea urmări dăunătoare pentru sănătatea Dv.

TABLETELE
ASPIRIN
veritabile numai cu crucea „Bayer"

COLEGIALE

Față de noile delimitări teritoriale, până la clasificarea situației membrilor Corpurilor din teritoriile cedate Ungariei, U. R. S. S. și Bulgariei, Administrația Revistei a hotărât suspendarea trimiterii Revistei acestor membri, începând din luna Septembrie a. c.

Abonații din teritoriile cedate cari doresc să li se trimită Revista, sunt rugați să ne comunice de urgență adresa.

D-l **Sever Țigănișeanu,** a fost numit Secretar al Comisiunei pentru verificarea gestiunei Straja Țării.

D-nii **Cezar Rășcanu** și **N. A. Rusescu,** au fost numiți Sub-Directori generali la Casa Centrală a Asigurărilor Sociale.

D-l **Iancu Cioică,** Directorul Liceului Comercial Craiova, a fost numit Comisar al Guvernului pe lângă Camera de Comerț din acel oraș.

D-l **Gh. Badea,** Director general al Casei de Depuneri, a fost delegat Secretar General al Ministerului de Finanțe iar d-l **M. Gr. Romașcanu,** Secretar General al Ministerului Coordonării Economice.

D-nii **Gh. Badea, Stelian Popescu, I. Maievschi,** Inspectori speciali au fost numiți în Comisiunea pentru controlul gestiunei Primăriei Municipiului pe 10 ani.

D-l **Dr. C. Mănuilă** a fost numit Secretar general al Comisariatului General al schimbului de populație româno-bulgară.

Colegul nostru D-l **Marin I. Dumitrache,** contabil autorizat din Comuna Țândărei, Județul Ialomița, solicită un post de contabil într'o întreprindere Comercială, bancară sau industrială.

Este absolvent al Școalei Comerciale Superioare din Călărași seria 1933 și membru al Corpului Contabililor Experți și Autorizați Ialomița.

D-l **Dr. Z. Nicolau,** Inspector special, a fost numit în Comisiunea pentru verificarea fondurilor secrete.

D-l **C. Penea,** Inspector Contabil a fost numit cenzor la Eforia Fondului Bisericesc din Bucovina.

Cereri de înscriere

în Corpul Contabililor Autorizați și Experți-Contabili

Secțiunea Câmpulung: Man Valdemar și N. N. Georgescu, cu gradul de contabili autorizați.

Secțiunea Dolj-Craiova: Gh. Mutulescu, Aurel Grossu, în gradul de contabili autorizați și Vasilescu Aurel, cu gradul de contabil stagiar.

Secțiunea Iași: Iosipovici I. Rachmil.

Secțiunea Timișoara: Magdaș Dumitru, cu gradul de contabil autorizat, Virag Andrei și Iosef Iuliu Iaszberenyi, cu gradul de contabili stagiari.

AVANSĂRI LA GRADUL DE CONTABIL AUTORIZAT:

Secțiunea Dolj-Craiova: Bică Constantin, Ion Epure și Ilie Gh. Iliescu.

Secțiunea Timișoara: Golub Gheorghe, Florescu C-tin, Raia Toma, Micloș Eugen și Victor Veină.

REACTIVĂRI:

Secțiunea Dolj-Craiova: Marin I. Zamfirescu, contabil stagiar.

RADIERI:

Secțiunea Focșani: Consiliul Secțiunei în ședința din 2 Septembrie 1940, a decis radierea din calitatea de experți contabili a D-lor: Rudolf Neiger și Sami Rosenberg, cari n'au dovedit în termen legal că îndeplinesc condițiunile cerute de Decretul Lege din 9 August 1940.

TRANSFERĂRI:

Secțiunea Timișoara: Ion Tutencu, contabil autorizat, dela Secțiunea Oravița.

Bunul nostru coleg

† DIMITRIE I. DIMITRIU

ne-a părăsit în ziua de 6 August 1940, —

In calitatea lui de fost Director la Banca Națională a României, Sucursala R. Vâlcea, și Președinte al Corpului Contabililor Autorizați și Experți Contabili Secția R. Vâlcea, a fost de un real folos economiei Țării și colegilor noștri.

Muncitor, conștiincios și de o corectitudine și cinste exemplară, el era bun cu sub-alternii, prietenos cu egalii și atent și devotat față de superiori. Prin aceste însușiri el ș'a atras dragostea, prietenia și stima tuturor.

La funerariile colegului D. I. Dimitriu a luat parte o delegație a Consiliului Superior al Corpului Contabililor Autorizați și Experți Contabili și colegii săi din Corpul funcționarilor și personalului BNR, care l-au condus până la locul de veci.

Amintirea lui duioasă și figura lui blajină va rămâne mereu vie printre noi.

Rugăm stăruitor pe colegii noștri, ca atunci când vin încasatorii pentru plata abonamentului să nu-i mai amâne. Orice deplasare costă bani și timp. Nu avem prea mult nici de una nici de alta.

Colegi, conform art. 26 din Reg. Legei Corpului Contabililor, toți membrii sunt obligați să-și achite la zi cotizația și abonamentul, vă rugăm să achitați la prima cerere abonamentul la Revista Generală de Comerț și Contabilitate, care este singurul organ oficial de publicații al Corpului Contabililor Experți și autorizați din România, conform hotărârei luată de adunarea plenară a Consiliului Superior din 7 Febr. 1940.

COLEGI,

VIZIONAȚI FILMELE CASEI „AVIA-FILM", CARI RULEAZA PE ECRANELE PRINCIPALE ALE CAPITALEI ȘI ALE INTREGEI ȚARI.

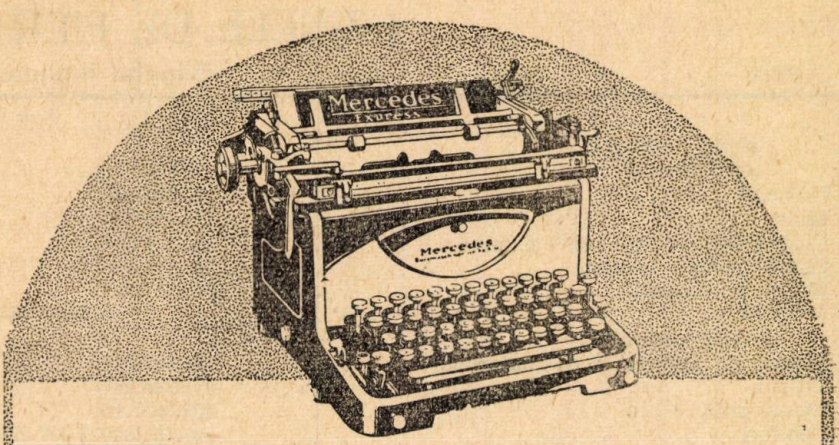

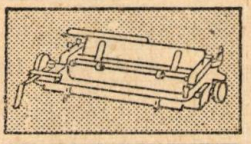

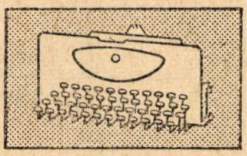

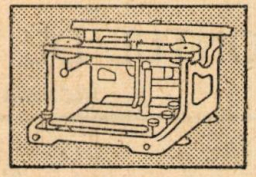

Demontată în câteva secunde!

Construcţia unică a maşinei „Mercedes Express“ permite demontarea ei în trei corpuri principale, fără scule, numai în câteva secunde. Prin această particularitate intreţinerea perfectă a maşinei se simplifică, iar coşul cu literile, carul, şi sulul se înlocuesc cu uşurinţă. Renumele mondial al maşinii de scris „Mercedes“ se datorăşte acestei multilateralităţi şi nu mai puţin calităţilor ei excelente de scris.

Rugăm trimiteţi-ne următorul cupon:

MERCEDES
Maşini de birou

8

MERCEDES Soc. Anon.

Bucureşti II, Splaiul Independenţei 68, Telef. 4.94.30

Dorind să cunosc maşinele de scris „Mercedes“ de birou — portative —, vă rog să binevoiţi a-mi oferi — prezenta — trimite prospecte — fără nici o obligaţie din partea mea. *(Stergeţi, ceeace nu vă interesează!)*

Numele: _____

Adresa: _____

6 R IV

UZINELE DE FIER ȘI

ACTIV — Bilanțul încheiat la

	Lei	Lei
Activ imobilizat:		
Stabilimente:		
Domenii	428.506.891	
Mine	323.485.960	
Clădiri pentru exploatări și birouri	320.573.910	
Clădiri pentru locuințe	249.178.185	
Mașini și instalații	1.673.517.942	
Mobilier	1	2.995.262.889
Activ realizabil:		
Stocuri de produse și de materiale	914.609.124	
Titluri	512.345.967	
Efecte publice	602.854.710	
Debitori	527.765.629	2.557.575.430
Activ disponibil:		
Numerar	44.790.298	
Diponibil la bănci	95.823.046	140.613.344
Total	—	5.693.451.663
Conturi de ordine și de evidență	—	2.414.231.243

CONTUL DE PRO

CHELTUIELI — încheiat la 31

		Lei	Lei
Cheltueli generale			81.191.728
Dobânzi și comisioane plătite			187.740.443
Impozite și taxe			393.104.891
Contribuțiuni și cheltuieli pentru scopuri sociale			122.616.877
Amortizări			230.000.000
Diferențe de curs la efecte publice			17.579.248
„ „ „ „ datoriile în valute străine			161.171.194
Beneficiul net:			
Report din 1938	Lei	15.181.408	
Beneficiu net	„	188.700.771	203.882.179
			1.397.286.560

Verificat și găsit

Censori: *Dr. V. Ioachim,*
Ing. V. Vranialici,

DOMENIILE DIN REŞIŢA, S. A.

31 Decembrie 1939

PASIV

		Lei	Lei
Pasiv neexigibil:			
Capital social	1.000.000.000		
Fond de rezervă legal	404.180.082		
Fond de rezervă special taxat	126.573.884	1.530.753.966	
Fond de amortizări		1.643.561.292	3.174.315.258
Fond de rezervă pentru creanţe dubioase		—	50.000.000
Pasiv exigibil:			
a) pe termen lung:			
Datorii garantate cu ipoteci în valute	660.887.877		
Datorii garantate cu ipoteci în lei	261.301.753	922.189.630	
b) pe termen scurt:			
Creditori	635.741.746		
Furnizori	169.499.319		
Dividende neplătite	43.156.282	848.397.347	1.770.586.977
Pasiv trazitoriu:			
Conturi tranzitorii şi de exploatare		—	494.667.249
Profit şi pierdere:			
Beneficiu net:			
Reportat	lei 15.181.408		
Din 1939	„ 188.700.771	—	203.882.179
	Total	—	5.693.451.663
Conturi de ordine şi de evidenţă		—	2.414.231.243

FIT ŞI PIERDERE

Decembrie 1939

VENITURI

	Lei
Beneficiu reportat	15.181.408
„ din titluri şi rente de Stat	52.721.623
Dobânzi încasate	41.099.150
Beneficiu brut	1.288.284.379
	1.397.286.560

U. D. R.
Direcţiunea financiară a contabilităţii
C. Fleischhaeker, expert-contabil.
Ing. N. Constantinescu

conform cu registrele.

expert-contabil.
Gh. Leonte.

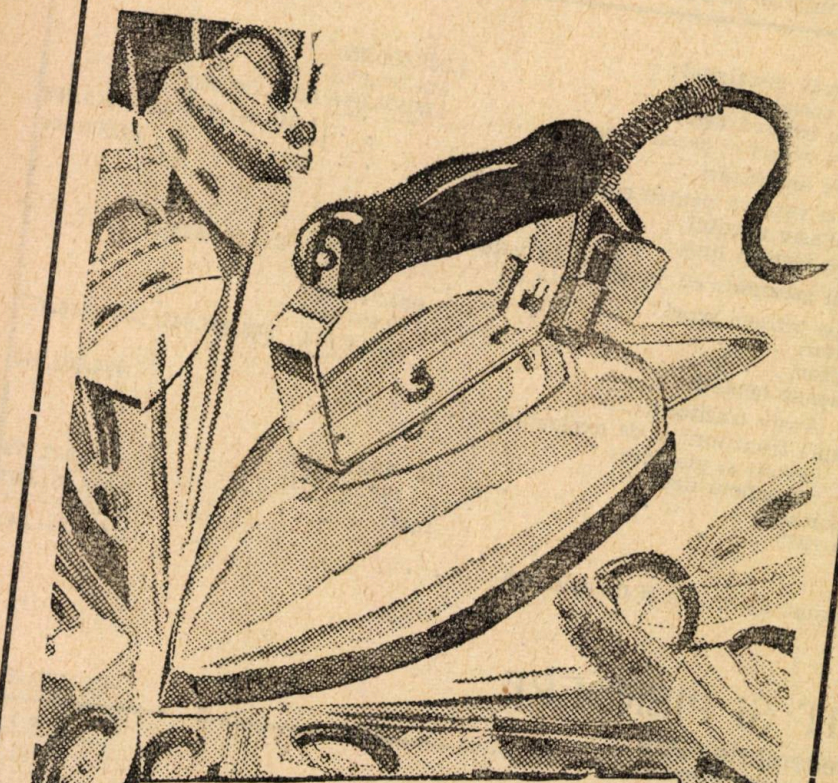

Doamnelor

Progresele tehnicei învinge trecutul. Dv. aveţi la îndemână fierul electric. Nu cumpăniţi: foloasele lui sunt aşa de multe, încât trebuie neapărat să vi-l procuraţi.

Comod, curat, higienic şi economic este numai

FIERUL DE CĂLCAT ELECTRIC

No. 5 - 2 1937

EXACTITATE
VITEZA
CONTROL
ECONOMIE

IN TOATA LUMEA

INTREPRINDERILE MODERNE
UTILIZEAZĂ MAŞINI CU CARTELE PERFORATE

SISTEM

„HOLLERITH"

IN

CONTABILITATE
ŞI
STATISTICA

REPREZENTANT

COMPANIA ELECTROCONTABILA

WATSON S. A. R.

BUCUREŞTI B-DUL BRATIANU 22

TEL. 4.38.17

Adresa:

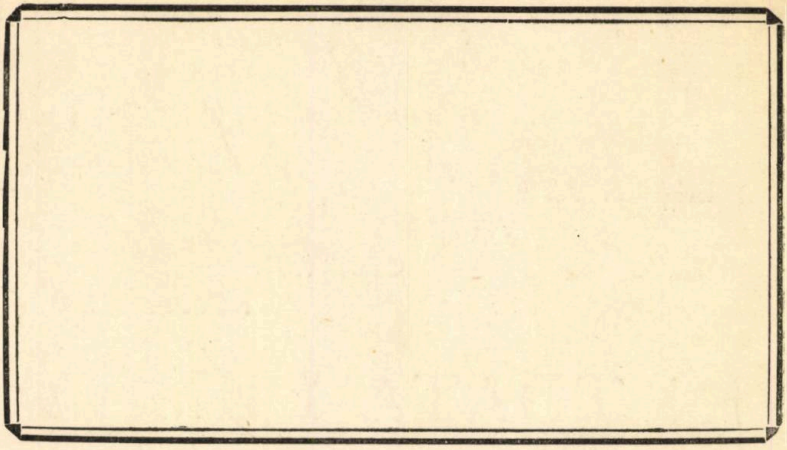

ATENȚIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ţiei Revistei:

BUCUREŞTI, I. — STR. TEILOR No. 12

IMPRIMERIILE INDEPENDENŢA

PUBLICAȚIE LUNARĂ

Inscrisă în Reg. publ. period. depe lângă Trib. Ilfov S. I Com. sub No. 353/938

ANUL XXIX. — No. 10 **OCTOMBRIE 1940**

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" BIBLIU

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.

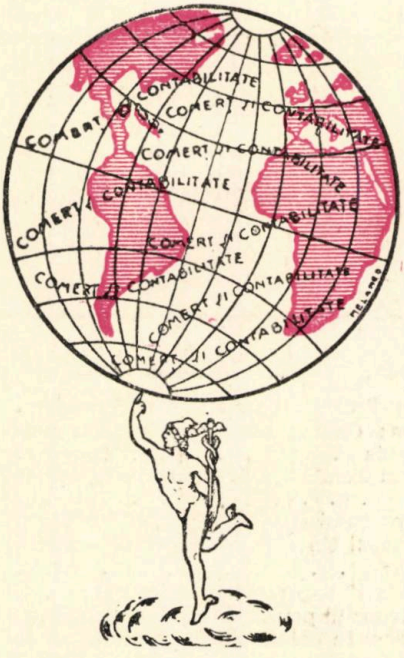

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR Nr. 12

TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decan de Onoare Corp. Contab.
† **Boltuş Lucian,** Dr. în ştiinţe de stat.
† **Eftimiu M. G.,** Bancher.
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert.
† **Herbst Otto,** fost Dir. Oficiul de vânzare al fabr. de hârtie din ţară.
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Iacobescu Sp., Prof. universitar
Negrescu C. I., Director Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Administrator general al Teatrului Naţional din Bucureşti.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă.
Sersea Th., Şeful Serv. Invent. C.F.R.
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ.
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura".
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

Directorul Revistei: **P. Drăgănescu-Brateş**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., N. Arghir, Coandă Gr., Clinceanu I. D., Cristescu Dem., Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Profesor univ. Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Ştefănescu Alex. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR ŞI BĂNCI POPULARE LEI 200

EXEMPLARUL 40 LEI

CUPRINSUL:

Dr. P. Drăgănescu-Brateş: Inregistrări telegrafice 443
Dr. V. M. Ioachim: Cadrul conturilor pentru industria textilă în Germania 445
Dr. Ion I. Ghelase: Fondurile de înlocuire în întreprinderile industriale. 450
O. S.: Analiza preţului de cost după categoriile de cheltueli . 452
Vasile A. Marinescu: Un clar vizionist al vremurilor: Gr. L. Trancu-Iaşi 458
* * * „Alaci" sub conducere legionară 461
* * * Dispoziţii pentru funcţionarea Societăţilor anonime pe acţiuni şi în comandită pe acţiuni 464
* * * Corpul Exp. contab. şi noua regl. a soc. pe acţiuni 469
* * * Recenzii. — Lămuriri juridice, fiscale şi contabile. 471
* * * Din activitatea Secţiunilor 475

INREGISTRARI TELEGRAFICE

Se obişnueşte să se facă unele înregistrări contabile, atât de scurt redactate încât îşi pierd calitatea lor probatorie.

Inregistrările contabile în Jurnal au menirea să fixeze în „articole" egalităţile de schimburi patrimoniale. Articolele de Jurnal sunt rezumate ale operaţiunilor înregistrabile.

Aşa enunţă, magistral, dl. Prof. Sp. Iacobescu rostul articolelor de Jurnal. [1]).

Intâlnim foarte des înregistrări, din cari nu se poate stabili legătura precisă între elementele patrimoniale, care au luat parte la schimb.

Iată un exemplu întâlnit într'o cauză asupra căreia nu am putut da o soluţie favorabilă, tocmai datorită unei explicaţiuni insuficiente în textul articolului de Jurnal. Era vorba să se dovedească, cu înregistrarea din Jurnal, că o vânzare-cumpărare a devenit perfectă prin remiterea unui acont.

Inregistrarea din Jurnal era astfel redactată :

100.000.— *„BANCA ROMANEASCA = CASSA"* 100.000.—

Depus la Banca Românească, spre a remite Cooperativei „Albina"

Lei 100.000.—

Din felul cum este redactat acest articol, se poate deduce că s'a trimis, prin Banca Românească, Lei 100.000.— Coop. „Albina", dar nu rezultă cauza juridică pentru care a fost remisă acea sumă. Dacă se mai adăugau şi cuvintele *„drept acont pentru contractul de vânzare-cumpărare de fasole, încheiat la data de....."*, chiar fără să se adauge cantitatea sau alte detalii din contract, aveam posobilitate să apreciem că suma a fost

[1]) Vezi „Curs de Contabilitate Generală" Anul I, predat de Prof. Sp. Iacobescu, 1940, pag. 18—19 (litografiat).

trimisă, ca acont, asupra contractului de vânzare-cumpărare în chestiune.

Am dat numai un exemplu din multe alte înregistrări incomplete, pe cari leam întâlnit în expertizele contabile ce am avut de efectuat.

Este posibil ca unii colegi să fie prea mult ocupați, încât să nu poată acorda atențiunea cuvenită fiecărei înregistrări, alții — poate insuficient remunerați — sunt grăbiți a termina cât mai curând „Jurnalul".

Dar găsesc că se abuzează uneori de înregistrări „telegrafice", în dauna bunei lumini pe care Contabilitatea trebue să o ofere celor interesați și în primul rând Justiției.

Dr. P. DRĂGĂNESCU-BRATEȘ

E. WOLFF S. A. R.

BUCUREȘTI

Administrația și Fabrica Str. Dr. Istrate Nr. 7 Telef. 5-19-66	Birou Technic Str. Bălăceanu Nr. 3 Telef. 3-34-20	Birou de vânzare Str. Bălăceanu Nr. 3 Telef. 3-34-20
Cazane de aburi de orice tip	Încălziri centrale	Macarale și troliuri
Construcțiuni de fier	Uzine mari de aburi	Pompe-Ventilatoare
Poduri rulante	În conlucrare cu :	Mașini-Unelte
Reparațiuni de mașini	Borsig Berlin și Vereinigte	Armaturi pentru cazane
Rezervoare	Economiser-Werke	Și toate articolele technice
	Electrocare Bleichert	Mașini «Krupp»

CADRUL CONTURILOR

PENTRU

INDUSTRIA TEXTILA IN GERMANIA

Prin coloanele acestei reviste, am avut prilejul să ne ocupăm de străduinţele ce se fac în Germania pentru standarizarea contabilităţii. [1])

Aceste străduinţe au dus la ordonanţa Ministerului Economiei Naţionale din 11 Noembrie 1937, dată ca urmare a ordonanţei Comisarului pentru formarea preţului din 12 Noembrie 1936.

Pe baza acestor ordonanţe, diferitele grupuri economice au întocmit norme şi cadruri de conturi pentru întreprinderile din grupa respectivă.

Aceste cadruri de conturi sunt obligatorii pentru întreprinderile mari, iar pentru cele mici se admite un plan de conturi mai simple.

Dăm mai jos cadrul conturilor pentru industrii textile ; cadru, care de altfel este aplicabil oricărei industrii.

Sunt 8 grupe principale de conturi :

0 Conturi de Investiţii şi de Capital.
1 Contnri financiare.
2 Conturi marginale (pentru posturi extraordinare).
3 Conturi pentru materia primă, semifabricate şi fabricate.
4 Conturi pentru cheltueli de fabricaţie, de administraţie şi de desfacere.
5—8 Conturi pentru contabilitatea fabricaţiei şi a preţului de cost.
9 Contuti pentru Vânzări şi Conturi de închidere.

Din **„Conturi de Investiţii şi de Capital“** denumite şi Conturi mişcătoare (Ruhende Konten) fac parte :

00 *Terenuri construite* cu subdiviziunile :

000 Construcţii pentru birouri.
001 Locuinţe.
001 Uzine.
003 Depozite.

1) A se vedea Rev. Comerţ şi Cont. No. 4 şi 9 din 1937.

01 *Terenuri neconstruite.*

02 *Mașini și Instalații* cu subdiviziunile :

0.20 Cazane ; 0.21 Forța motrice ; 0.22 Mașini de lucru.

0.27 [1]) Mașinî ajutătoare ; 0.29 Bunuri cu durată scurtă.

03 *Unelte, Mobilier.*

0.30 Unelte ; 031 Mobilier industrial ; 032 Mobilier comercial ; 039 Bunuri cu durată scurtă.

04 *Concesiuni, brevete, mărci de fabrică și alte asemenea drepturi.*

05 *Participațiuni și creanțe pe termen lung.*

050 Participații ; 051 Alte valori de investiții ; 052 Hipoteci, acțiuni.

053 Imprumuturi pe termen lung ; 054 Acționari.

07 *Datorii pe termen lung.*

070 Imprumuturi ; 071 Hipoteci ; 072 Imprumuturi lungi.

08 *Capital și Rezerve.*

080 Capital social : 081 Rezerve legale ; 082 Rezerve facultative.

09 Posturi rectificative, prevederi, alte posturi tranzitorii.

Grupa Conturilor financiare cuprind :

10 *Cassa, Banca Reichului* și *Casa de Cecuri poștale* cu conturi pentru fiecare.

11 *Alte Bănci.*

12 *Efecte de primit și Cecuri.*

13 *Efecte publice.*

14 *Creanțe din vânzări de mărfuri și prestări de servicii.*

15 *Alte creanțe.*

17 *Datorii pentru mărfuri și servicli.*

18 *Alte datorii.*

19 *Diverse Conturi.*

Cont personal. Cont secret.

Grupa Conturilor marginale (pentru posturi extraordinare), cuprinde :

---

1) Simbolurile 023 — 026 sunt lăsate pentru eventuale alte categorii de măsüri.

20 *Cheltueli extraordinare și cheltueli ce nu sunt în legătură cu obiectul întreprinderii.*

Cu subdiviziuni, precum :

200 Donații.
201 Pierderi din incendii și altele.
202 Pierderi la vânzarea de investiții.
209 Diverse.

21 *Dobânzi âebitoare,*
22 *Impozite asupra beneficiului.*
23 *Venituri extraordinare și venituri ce nu sunt în legătură cu obiectul întreprinderii.*

230 Venituri din participații.
231 Venituri din vânzări și investiții.
239 Diverse.

24 *Dobânzi creditoare.*
25 *Sconturi dela Furnizori.*
26 *Reparații mari și investiții în construcție..*

Grupa conturilor materiilor prime, semifabricate și fabricate.

30—32 *Materii prime.*
33—34 *Materii accesorii.*
35—36 *Materiale de întreținere.*
37 *Semifabricate și fabricate cumpărate.*
39 *Produse fabricate.*

Grupa conturilor de cheltueli de fabricație, administrație și exploatare.

40 *Materii prime, semifabricate și fabricate consumate.*
41 *Materii accesorii consumate.*
42 *Materiale de întreținere și energie consumată.*

420 Piese de schimb și reparații.
121 Combustibil.
422 Curele de transmisie.
423 Rechizite de birou.
425 Alte materiale de întreținare.
426 Forța motrice dela terți.
427 Gaz dela terți.
428 Apă dela terți.

43 *Lucrări efectuate de terțe persoane.*
44 *Lefuri și salarii.*

440—441 Mâna de lucru.

442—443 Salarii indirecte.
444 Indemnizații de concediu.
445 Lefuri.

45 *Contribuții Sociale.*
450—455 Contribuții Sociale legale.
456—459 Contribuții Sociale facultative.

46 *Amortizări și reparații.*
460 Amortizări.
461 Reparații mici efectuate de terți.
462 Cota parte din reparații mari.

47 *Impozite, taxe, contribuții, asigurări.*
Cu subdiviziunile respective.

48 *Diferite cheltueli.*
480 Speze de poștă.
481 Cheltueli de voiaj.
482 Cheltueli cu reprezentanții.
483 Publicitate.
484 Cheltueli de contencios.
485 Cheltueli cu mostre.
486 Cheltueli cu brevete.
487 Chirii și arenzi.
488 Speze de transport.
489 Alte cheltueli.

49 *Cheltueli speciale asupra fabricatelor și desfacerii*
490 Speze de transport.
491 Vamă.
493 Comisioane.
493 Cifra de afaceri.
494 Delcredere.
495 Bonificații la clienți.
496 Diverse.

Conturile din clasa 5—8 sunt rezervate calculației interne.

Grupa Conturilor de vânzări, diverse rezultate și Conturi de încheiere.

90—92 *Vânzări de fabricate.*
93 *Lucrări efectuate.*
94 *Vânzări de deseuri.*
95 *Vânzări de mărfuri.*
96 *Diverse Rezultate.*
960 Prime de export.

961 Restituiri de speze transport.
Scăzăminte din produsul vânzării.
970 Scont la clienți.
971 Rabat.
972 Bonificații.
974 Scăzăminte pentru biroul de vânzare.
975 Remize.
979 Pierderi la clienți.
98 *Contul de Profit și Pierdere,*
99 *Contul Bilanț.*

Acest cadru de Conturi nu a ținut atâta seamă de teoriile, cari stau la baza clasificării conturilor, cât a considerat procesul de fabricație separat de procesul de comercializare, în așa fel ca să se poată urmări atât contul industrial cu elementele componente cât și regia comercială.

Din acest cadru de Conturi se poate întocmi și Contul de Exploatare, care azi a devenit o necesitate pentru o industrie, completând contul de Profit și Pierdere, din care lipsește o serie de elemente importante.

Chiar formularul tip prevăzut de ordonanța germană din 19 Septembrie 1931, cu modificările ulterioare, nu prevede obligația de a transforma Contul de Profit și Pierderi într'un adevărat Cont de Exploatare căci nu cuprinde în debit materia primă și materialele accesorii întrebuințate în fabricație, în timp ce toate celelalte cheltuieli de fabricație (mâna de lucru, dobânzi, amortizări etc.) apar obligatoriu în debitul Contului de Profit și Pierderi.

Legiuitorul german a avut de altfel motive serioase ca să nu impună obligațiunea publicării unui Cont de Exploatare cu toate elementele Contului fabricației, în schimb însă prin Cadrul de Conturi aplicabil tuturor intreprinderilor dintr'o ramură industrială a făcut posibilă uniformizarea metodelor și calculelor industriale, înlesnind astfel autorităților publice să aibă o vedere clară în stabilirea Conturilor cu toate elementele componente pe ramuri de industrii și pe întreprinderi.

Dr. V. M. IOACHIM

FONDURILE DE INLOCUIRE IN INTREPRINDERILE INDUSTRIALE

Pentru eventualități ce pot proveni cu totul intempestiv se obișnuește mai ales în întreprinderile industriale *a se preleva din beneficii în afară de rezerve* anumite sume ce constituesc fonduri distincte de înlocuire.

Astfel într'o întreprindere industrială unde *mașina* element de producțiune, din cauza progresului technicei devenind improprie pentru fabricație poate fi eliminată și înlocuită cu o mașină nouă deși nu a fost amortizată decât în mică parte.

Această înlocuire de mașină într'o întreprindere industrială câteodată devine imperioasă pentru a se putea ține piept concurenței.

In atari cazuri o *mașină* care înlătură pierderile de combustibil, fabrică mult mai repede și mai bine și înlocuiește pe o altă mașină care poate fi aproape *nouă* aceasta în scopul de a se asigura întreprinderei respective o superioritate în producție și făcând-o astfel aptă să înfrunte cu succes orice concurență similară.

Pentru asemenea eventualități se creiază din beneficii *„Fondul de înlocuire"* fond despre care tratează în mod special art. 261 din codul comercial german.

Acest fond de înlocuire luând ființă într'o întreprindere industrială *permite a se procura imediat noul instrument de producțiune* — ce la trebuință înlocuește pe cel scos din uz.

Să presupunem că avem bilanțul întreprinderii industriale „Omega" fabrică de uleiuri cu următoarele elemente patrimoniale de activ și pasiv :

Activ		**Pasiv**	
Cassa	300.000	Capital	2.000.000
Imobile	2.500.000	Fond pr. amortiz. mașini	1.000.000
Mașini	1.700.000	Rezultate	1.500.000
	4.500.000		4.500.000

Prelevând dela cont „Rezultate" (beneficii) și afectând „Fondului pentru înlocuiri de mașini" suma de lei 800.000, structura noului bilanț va fi :

Activ		Pasiv	
Cassa	300.000	Capital	2.000.000
Imobile	2.500.000	Fond pr. amort. mașini	800.000
Mașini	1.700.000	Fond p-tru înlocuire de mașini	800.000
		Rezultate	700.000
	4.500.000		4.500.000

Iar înregistrarea scriptică va fi :

Ct. Rezultate = *Ct. Fond pentru înlocuirea mașinilor.*

800.000 800.0000

Afectat suma necesară pentru acoperirea costului mașinelor scoase din uz și înlocuite cu altele mai practice.

Rezultă deci că în propriul interes al întreprinderilor industriale creiarea „Fondul de înlocuire" apare în mod evident.

Dr. ION I. GHELASE
Directorul Corpului Sup. de Control
Președinția Consil. de Miniștri

Deschideți ochii!

Tot mereu se ivesc contrafaceri, sub denumirea de „Aspirină" eftină dar fără a fi „Aspirină" și putând avea urmări dăunătoare pentru sănătatea Dv.

TABLETELE
ASPIRIN
veritabile numai cu crucea »Bayer«

ANALIZA PREȚULUI DE COST DUPĂ CATEGORIILE DE CHELTUELI

Conducătorul de astăzi al întreprinderii economice n'ar putea face față cerințelor multiple cari impun în legătură cu o conducere elastică a întreprinderii, fără o cunoștință exactă a elementelor cari intră în formarea prețului de cost. Din punctul de vedere al unei comparații retrospective a datelor cari compun prețul de cost — comparație cerută de controlul explotării, — ar fi cu totul imposibil a ajunge la vre-o concluzie, sau de a urmări chiar prețul de cost, fără cunoașterea exactă a categoriilor de cheltueli cari îl compun. Tot astfel, ar fi imposibilă îndreptarea multor greșeli comise, fără analiza acestui preț, fără de care de altfel este exclusă realizarea principiului raționalizării technice în exploatare. De aici putem vedea că, analiza prețului de cost joacă un rol foarte însemnat pentru a putea măsura factorii componenți cari intră în compunerea sa. Scopul însuși al calculației prețului de cost este după *Zeidler* (Grundformen der Kostenrechnung), de a arăta în mod detailat cifra totală a cheltuelilor unei anumite lucrări în exploatare, sau a unui produs, sau a unei comenzi și de a indica mai departe în mod amănunțit, cari sunt investițiile unice de materii prime, de forță de lucru și de alte întrebuințări de energie, de mijloace diverse de lucru, etc.

In generalitatea cazurilor, într'o exploatare se desfășoară procedee de muncă fie paralele, fie consecutive, cari cauzează investiții deosebit de mari și cari apoi dau naștere la produse — fabricate, valori de prestație — diferite. Aceste produse apoi formează obiectele propriu-zise ale calculației. Problema principală care se pune aici în urma acestor împrejurări, este necesitatea de a putea delimita aceste obiecte de calculație după fazele, prin care trec ele în procesul tehnic al producției și de a găsi acele mijloace și căi, prin cari se poate realiza metoda de calculație însăși. Tocmai complexitatea întreprinderilor mari industriale de astăzi oferă cazurile tipice pentru cele arătate, caracteristica lor fiind tocmai faptul că, pentru a putea stabili valoarea prestațiilor lor de bunuri, nu mai este dată posibilitatea absolută și directă de a identifica unele „costuri" sau cheltueli,

cari s'au cauzat în scopul producției. Dar și în întreprinderea mijlocie și în cea mică, delimitarea și gruparea costurilor în scopul întrebuințării lor cât mai corespunzătoare și adecvate la calcularea prețului de cost al unui fabricat, joacă un rol din ce în ce mai important. Viața practică nu cunoaște în destul această analiză a cheltuelilor după unități mici de organizație, o analiză dusă până la cele mai diverse faze ale procesului de muncă în exploatare, ci se mulțumește în ceeace privește repartizarea unei grupe de cheltueli — a cheltuelilor așa zise generale — cu simple coeficiente numerice, fără nici-un criteriu de bază serios, de cari se servește la calculația prețului de cost. O analiză a elementelor prețului de cost după categorii de cheltueli, aduce cel mai bun aport pentru a dovedi incorectitudinea vieții practice și a arăta totodată însemnătatea problemei prețului de cost.

In general, diviziunea analitică a prețului de cost se face de diferiții autori conform scopului urmărit, luându-se în considerare fie din punct de vedere tehnic, fie din punct de vedere economic, dar considerând întotdeauna însuși procedeul de producție, precum și diviziunea muncii tehnice în exploatare. In acest mod, nici nu este posibilă o analiză a cheltuelilor fără cunoștința exactă a exploatării, aceasta cu atât mai puțin, cu cât procesul tehnic în exploatare — în majoritatea cazurilor — ia o desfășurare complexă, putând da naștere la produse diferite.

O încercare de a sistematiza cheltuelile după *originea* lor, prezintă planul întocmit de RKW-Berlin (Reichs-Kuratorium für Wirtschaftlicheit) în comisuinea sa, „Ausschuss für wirtschaftliche Fertigung" (vezi Handwörterbuch des Kaufmanns, partea V-a) care deosebește în această direcție următoarele cheltueli :

A. *Cheltueli de capital,* la cari aparțin :

1. Cheltuelile de folosință ale capitalului : dobânzi, comisioane în legătură cu procurarea capitlului, pierderea la obligațiuni emise, sconturi, timbre la cambii, etc.
2. Amortizări (drept cheltueli calculatorice).
3. Chirii, arenzi.
4. Cheltuelile de întreținere a investițiunilor.

5. Impozite asupra capitalului.
6. Taxe pentru patente și licențe.

B. *Cheltuelile exploatării,* unde se deosebesc :

1. Cheltuelile forței umane : salarii, lefuri, onorarii, etc.
2. Cheltueli pentru forța motrice — curent electric, încălzit, apă pentru presiune hidraulică.
3. Cheltueli pentru material — material pentru fabricația și materii auxiliare.
4. Alte cheltueli : impozite și taxe, cotizații, porto, telefon, prime de asigurare, etc.

Aceste grupe de cheltueli ar corespunde grupărilor contabile, după diferitele denumiri de conturi : 1. Ct. Dobânzi & Comisioane, Scont & Rabat. 2. Ct. Amortizări. 3. Ct. Chirii și Arenzi. 4. Ct. Lefuri și Salarii. 5. Ct. Materiale. 6. Ct. Cheltueli Generale. 7. Ct. Forță motrice, etc.

Dar față de această grupare, găsește *Mellerowicz* *) o nouă împărțire, o împărțire așa zisă *naturală* a categoriilor de cheltueli, ca elemente fundamentale ale prețului de cost. Aceste categorii de costuri „naturale", sunt patru și anume :

1. Costuri de capital.

a) Dobânzi. b) Amortizări. c) Risc. d) Impozite.

2. Lefuri și Salarii.
3. Material.
4. Cheltueli pt. prestațiuni străine. (Prestațiunile materiale și de servicii ale Statului și ale exploatărilor economice străine, cum sunt : transportul de bunuri și știri, organizarea și expertiza contabilă).

Cum această împărțire se prezintă numai ca un cadru general, fără o analiză mai extinsă a subunităților cari compun câte o garanție naturală de costuri, Mellerowicz merge mai departe pe drumul început, stabilind o întreagă serie de categorii de cheltueli sub-grupe. Acestea se încadrează în grupele de mai sus astfel :

---

*) Kosten und Kostenrechnung, partea I-a, Berlin u. Leipzig 1936.

Costul capitalului	Costul muncii	Chelttueli pt. material	Cheltueli pentru prestații străine		
			ale Statului	ale întreprind. de transport	Alte prestații materiale sau de servicii
Dobânzi 1) pt. capitalul propriu și 2) pt. capital străin					
Amortizări					
Risc (premiu de risc, rezerve pt. risc neprevăzut)					
	Salarii și costuri laterale de salarii				
	Lefuri și cheltueli laterale de lefuri				
	Asigurarea personalului				
	Remunerația întreprinzătorului				
	Alte cheltueli de personal				
		Materii prime brute și auxiliare, semifabricate			
		Material de birou			
			Impozite		
			Taxe, vămi și alte cotizații		
				Cheltueli pentru transportul de bunuri	
				Cheltueli pentru transportul de știri	
					Chirii și alte cheltueli pentru întreținerea clădirilor
					Costul curentului electric și al gazului
					Cheltueli de reclamă (de achiziție)
					Taxe de patente și licențe
					Cheltt. de contencios, organizație, expertize, etc.
					Cheltt. de asigurare (pt. riscuri, cari se pot asigura)

Din punct de vedere calculatoric-tehnic însă, joacă un rol mult mai mare o grupare a costurilor, care are în vedere momentul numeric al decontării și repartizării lor asupra produselor unice fabricate. Această grupare are marele avantaj că, ne oferă posibilitatea de a îngloba în ea toate celelalte categorii de cheltueli naturale, pe cari le-am văzut. Astfel s'a ajuns la :

1. *Categoria cheltuelilor unice* — comensurabile individual, directe, productive — și la cea a

2. *Cheltuelilor comune* — indirecte, neproductive, aditive.

Cu drept cuvânt, această grupare empirică a cheltuelilor este cea mai bună din punct de vedere al decontării lor, căci denumirile date de viața practică grupelor unice, ne spun însăși, dacă cheltuelile se repartizează direct drept cheltueli unice, asupra cantității produselor, sau dacă ele se repartizează

indirect — de aici, cheltueli „indirecte" — cu ajutorul unei chei de numere prestabilite, asupra produselor. In acest mod, desigur, ni se va evidenția din ce în ce mai mult și necesitatea indispensabilă a stabilirii așa numitelor etape unice de cheltueli, pentru o bună și exactă repartizare a costurilor asupra prestațiilor de muncă, adică asupra fabricatelor.

In mod firesc, cheltuelile unice, directe, reprezintă acele categorii de cheltueli, pe cari exploatarea „le stabilește direct, sub formă de cantități cari se pot măsura la fiecare obiect de calculație unic și le fixează ca posturi independente ale unei calculații" (Zeidler, cp. cit.). Zeidler grupează aceste cheltueli în două : în grupa *cheltuelilor unice ale producțiuniii* și în grupa *cheltuelilor unice ale desfacerii*. La prima grupă avem în general : materii prime și alte materii pentru fabricație, materii suplimentare și accesorii, consum de energie, salarii la fabricație, muncă străină plătită cu salar, eventual cheltueli de voiaj comercial, aferente produsului anume fabricat. La a doua grupă distingem — conform actelor justificative — material pentru împachetat, salarii la împachetat, fracht, dobânzi speciale, comisioane, taxe de licență, impozite asupra cifrei de afaceri.

In principiu, cheltuelile unice sunt în raport direct cu cantitatea respectivă de bunuri consumate (de aici, găsim de multe ori și denumirea de „cheltueli de cantitate").

Cheltuelile comune reprezintă acea categorie de cheltueli, cari nu se evidențiază în mod individual și cari nu se pot prezenta drept cheltueli de sine-stătătoare (Zeidler). In structura lor, aceste cheltueli formează un complex de costuri, cari se repartizează după anumite criterii asupra produselor. Modul de socotire al acestor cheltueli constă în metoda repartizării cu ajutorul unei „fișe de repartizare a cheltuelilor comune. *). Aceste cheltueli sunt bunăoară : cheltueli comune în legătură cu serviciul materialelor, cheltuelile comune de fabricație, cheltuelile comune ale administrației și ale conducerii comerciale și cheltuelile comune ale desfacerii.

In legătură cu aceste cheltueli, trebue să amintim și de așa numitele cheltueli speciale, denumite în literatura germană „Sonderkosten". Aceste cheltueli survin fie sub forma chel-

*) A se vedea în special : Dr. V. M. Ioachim, Curs de comerț și contabilitate, cu aplicație specială la industrie, București 1934, pag. 181 și urm.

tuelilor unice, fie sub forma cheltuelilor comune și anume în majoritatea cazurilor la obiecte unice de calculație (comenzi unice, produse speciale unice) luând naștere expres în legătură sau cu o comandă izolată, sau cu un orice alt produs special. In conformitate cu natura lor, aceste cheltueli sunt independente de cantitatea de bunuri consumate în procesul de fabricație, ele formând un post deosebit în calculația prețului de cost al produsului, pentru care s'au făcut. Iată cari sunt în mod general astfel de cheltueli : cheltueli pentru vre-un model sau desen special, pentru șabloane, etc., cheltueli pentru diferitele încercări de material în legătură cu o comandă oarecare, pentru care se fac încercările necesare, ș. a.

Din aceste creionări a problemei vaste a analizei elementelor prețului de cost se poate vedea că, variatele categorii de cheltueli descrise mai sus, pretind o grupare definitivă spre a putea servi sistematizării care se impune și care se cere de viața practică. Acest fapt l-a determinat pe *Mellerowicz*, acest specialist modern al problemei, ca pornind dela ideea practică a „cheltuelilor directe și indirecte", să dea următoarele categorii de cheltueli de valabilitate generală, cari intră în compunerea prețului de cost :

I *Cheltueli directe* cu trei sub-grupe și anume :
1. Cheltueli unice pentru material.
2. Cheltueli unice pentru muncă.
3. Cheltueli unice speciale.

Apoi II. *Cheltueli indirecte* având ca sub-grupe :
1. Cheltueli comune pentru muncă, și
3. Alte cheltueli comune, la cari aparțin cheltuelile pentru capital și pentru servicii de proveniență străină.

Această grupare a categoriilor de cheltueli stă azi la baza metodelor de calculație raționale, aplicate în întreprinderile bine organizate. Prezintă desigur un interes economic general, ca asemenea metode de calculație să fie în sprijinul îndrumării vieții practice în direcția unei calculații raționale In acest mod, analiza potrivită a categoriilor de cheltueli în exploatare ni-se prezintă nu numai ca o bază bună pentru stabilirea prețului de cost dar și ca un ghid competent pentru a putea exercita un control adecvat asupra mersului lucrărilor în exploatare, în raport cu noțiunea costului.

O. S.

UN CLAR VIZIONIST AL VREMURILOR: GR. L. TRANCU-IAȘI

Ziarele au anunțat inițiativa luată de Camera de Comerț, din București, de a înființa pe lângă ea școli practice, în vederea pregătirii elementelor românești, menite să înlocuiască pe cele străine, mai ales în ramura comercială.

Prima școală ce se va deschide, va fi de Technică și Publicitate, iar absolvenții acestei școli vor fi îndrumați către agenții de publicitate, aranjatori de vitrine, șefi de raioane comerciale ,etc.

Pe marginea acestei inițiative, nu pot să nu-mi reținadmirația pentru acel ce alți îl zeflemiseau, când după catedra universitară a Academiei Comerciale, îndruma cu cuvinte blânde pe studenții săi să ia calea comerțului, fără a se rușina că posedă o licență, pentru acel ce încă din 1930—1931, trimitea la luptă cu elementele străine în ramura comerțului pe studenții săi.

Acest clar vizionist al vremurilor a fost profesorul Gr. L. Trancu-Iași.

Pe lângă cursul său de corespondență comercială la Academia Comercială, înființase un seminar teoretic și practic.

Subiecte ca : Vitrina, Publicitatea, Reclama, etc. erau subiecte teoretice de lucrări de seminar și nu odată s'au prezentat studii foarte documentate, studii ce apoi erau premiate de profesor din banii săi, încurajând astfel pe studentul respectiv, de a lucra mereu în această direcție.

Aceste subiecte erau desbătute în orele de seminar, după care urmau discuțiile contradictorii.

Dar nu numai teoria a încurajat-o acest vizionar, ci mai ales practica.

Ce făcea el ?

Nu puține au fost orele când catedra universitară dela ora de curs a sa era încărcată de stofe, pantofărie, articole de lengerie, etc., etalate aci cu explicații, sub formă de vitrine de către maiștri în această ramură.

Deasemenea au fost ore când negustori români, din diferitele ramuri ale comerțului, au fost transformați de Gr. L.

Trancu-Iași, profesori de o oră în locul său. Acești oameni expuneau studenților viața lor de trudă, de zbucium, de luptă continuă, culminând însă cu descrierea victoriei finale a negoțului lor și cu descrierea ferciirii ce o simte pentru meseria ce și-au ales.

Dar profesorul Trancu-Iași nu s'a mărginit numai la cadrul orelor de curs practice și teoretice. El a depășit sala de curs.

Mulți dintre foștii săi studenți, la citirea acestor rânduri, își vor aminti cu plăcere de clipele petrecute în magazinele Capitalei ce-și puseseră la dispoziția lor pentru a vinde, diversele compartimente.

Magazinul care a acordat cel mai larg sprijin și spirit de înțelegere, a fost Librăria „Cartea Românească".

Cumpărătorii stăteau extaziați în fața studenților Academiei Comerciale ce le vindeau cele solicitate, cu o dexteritate parcă înăscută.

Compartimentele de parfumerii, jucării, galanterie, articole de doamne, etc., unde erau plasate studentele erau pur și simplu asaltate.

Regimul de vieață al țării prin inițiativa ce s'a luat de a crea școala de Technică și Publicitate pe lângă Camera de Comerț, chiar dacă nu se va baza pe cele preconizate de prof. Trancu-Iași, totuși acesta de dincolo, din lumea drepților, va zâmbi satisfăcut, văzându-și visul împlinit.

Parcă-l aud :

„Dragii mei, eu muncesc și gândesc pentru voi, nu pentru a vă face funcționari la Stat cu 2—3.000 lei pe lună".

„Intrați în comerț, faceți-vă comiși-voiajori, aranjatori de vitrine, agenți de publicitate".

„Aveți în fața voastră bogății imense încă neexploatate".

„Viitorul este al vostru. Luptați dar cu dârzenie, pentru „românizarea comerțului".

Și parcă aud, în acelaș timp și pe o parte din cei mulți cari îl ascultau, zicând : „Ce-o mai fi vrând și ăsta acum ? Noi licențiați să facem treabă de băiat de prăvălie ?

Ei bine, iată că azi Statul este cel care are nevoe de acești băeți de prăvălie.

Cei ce l-au ascultat pe Trancu-Iași nu au avut și nu au azi decât de câștigat.

Și nu odată l-am văzut pe acest vizionar dând banii săi celor ce-i solicitau sprijinul pentru aceste scopuri.

România legionară în care munca este ridicată la rangul cel mai înalt, dovedește cu prisosință prin inițiativele ce le ia tot mai mult spirit de maturitate, desăvârșită, în luarea măsurilor precum și ruperea tradiției lucrurilor discutate teoretic și tergiversate și înlocuirea lor cu lucruri practice temeinice.

Profesorul Trancu-Iași, poate fi mulțumit!

Sămânța aruncată de el a ajuns pe pământ bun și sub ploaia binefăcătoare legionară va rodi din plin.

VASILE A. MARINESCU

UZINELE METALURGICE UNITE

„TITAN, NADRAG, CALAN"

S. A. R.

Tablă neagră, galvanizată, decapată, dublu decapată, cu rezistență, **albă,** plumbuită, **ondulată.**
Fier cerc, comercial, beton, profilat.
Fier cerc laminat la rece.
Cazane și **radiatoare** „Calan" pentru încălziri centrale.
Băi de fontă emailată „Record".
Articole sanitare negre și emailate.
Tuburi și **accesorii** de fontă pentru canalizare.
Tucerie comercială.
Mașini de **gătit** și **sobe** „Vesta".

Articole noui:

Cilindrii din fontă dură pentru luminat tablă.
Mese și **capace** de **recoacere** din oțel rezistente la temperaturi înalte.
Cărămizi și **pământ refractar.**

„ALACI“ SUB CONDUCERE LEGIONARA

Luni 14 Octombrie, s'a ținut, în aula Academiei Comerciale din Capitală, adunarea generală extraordinară a Asociației licențiaților academiilor comerciale („Alaci").

La ședință au participat, pe lângă numeroșii licențiați membri ai „Alaci"-ului, d-nii : V. Iasinschi, Ministrul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale, prof. Mazilescu, rectorul Academiei Comerciale, prof. Iacobescu, Decanul Corpului Experților Contabili, prof. Ilie Purcariu, prof. Ion Marie, președintele „Alaci", dr. V. M. Ioachim, și alții.

S:a oficiat un serviciu religios cu sfințirea apei de către S. S. părintele Dumitrescu dela parohia Precupeții-Noui, după care asistența a intonat „Imnul legionarilor căzuți".

Cuvântarea d-lui prof. Mazilescu

D. rector Mazilescu a spus între altele :

Vin cu toată căldura sufletului meu în această primă adunare a Asociației licențiaților academiilor comerciale ținută în Statul român legionar.

Imi exprim mulțumirea că tinerii alaciști au revenit în sânul Academiei lor. Intre corpul profesoral al Academiei și licențiați n'a existat nici o repudiere și nici o rupere de legături. Când noi profesorii ne îmbrățișăm cu fiii noștri sufletești, o facem cu îndreptățită emoție.

In calitatea mea de Rector eu știu că sunt și licențiat al acestei Academii. Sunt primul ales din rândurile dvs. ca să conduc această instituție. Nu vă voi desamăgi.

D. general Ion Antonescu a făcut apel să-l ajutăm pentru a introna cinstea, omenia și dreptatea.

Cele mai grele probleme se pun astăzi în compartimentele economice. Licențiații academiilor comerciale trebue să conlucreze pentru a înfăptui gândul curat al șefului Statului. Nimeni nu cred să mai existe care să nu înțeleagă rostul mișcării legionare.

Ne legăm să înfăptuim ceiace ne va cere d. general Antonescu.

Am dispus să se pună la dispoziția „Alaci" două încăperi pentru comitet, iar această aulă va servi pentru toate întrunirile de interes legitim ale asociației. Atunci când veți fi prea mulți veți putea folosi orice amfiteatru.

Fac apel la dvs. să dați ascultare comitetului dvs. legionar, pentru a-i ușura sarcina față de guvern și legiune.

Discursul d-lui ministru Iasinschi

D-l ministru Iasinschi, primit cu îndelungate aplauze, a spus că prin situația pe care o deține are o permanentă legătură cu profesorii Academiei comerciale.

Vă declar — a continuat d-sa — că întâlnirea pe care am avut-o cu delegația dvs. mi-a produs plăcere și m'a interesat mult.

Spunea d. rector Mazilescu că economia noastră națională este în grea situație. Aceasta este realitatea în momentul când o eră nouă a început. Tot ceiace a fost bun în trecut trebue respectat, iar ceiace a fost dezatros trebue îndreptat.

Dumneavoastă economiștii sunteți chemați să dați o mână de ajutor. Trebue românizată țara în spirit și în materie. Aceasta este misiunea dvs. și trebue să v'o îndepliniți cu prisosință. Am credința că munca dvs. pornită cu suflet, alături de toți cei antrenați în această misiune, va da roade bogate. Din munca dvs., din priceperea și sârguința dvs. va ieși biruința pe care noi o așteptăm de atâta amar de vreme.

Cuvântarea președintelui „Alaci"

D-l prof. Ion Marie, președintele „Alaci", a spus că din miile de jertfe ale acelora cari au trăit în duhul Căpitanului s'a înfăptuit, legal, România legionară, însă până la România legionară a Căpitanului mai este încă un drum nemăsurat de lung. Ideologic am învins ; materialicește suntem în fața celui mai greu examen ce s'a pus unui popor.

Lucrând în prima zi la secția economică a mișcării legionare m'am găsit aproape singur. Am stat de vorbă cu morții noștri alaciști.

Ei mi-au spus : ia comanda Asociației licențiaților academiilor comerciale și pune-o la lucru acolo unde necesitatea neamu-

lui o cere. Nu m'am încurcat în statute și forme, pentrucă România, Stat național-legionar nu s'a zămislit în forme.

Căpitanul vrea să vadă că de astăzi înainte „Alaci" are în frunte o echipă de muncă legionară. Avem un program, dar nu ne vom pierde timpul înșirându-l. Trebue să trecem la fapte.

Vreau să strâng în jurul meu tot ce este suflare alacistă. Nu avem resentimente. Vom ține strânse legături cu studenții academiilor comerciale.

D-l prof. Ion Mărie și-a încheiat cuvântarea astfel : *pentru înfăptuirea programului eu răspund legionărește în fața comandantului mișcării legionare, juridicește în fața legilor țării și moralicește în fața propriei mele conștiințe.*

Ședința s' ridicat la ora 12, asistența intonând cântecul legionar „Ștefan Vodă al Moldovei".

D-l prof. Ion Mărie, președintele A. L. A. C. I. a numit următorul comitet de conducere :

Vice-președinte, Ștefan Petre ; secretar general, Ion Ene ; casier, Fonta Gheorghe ; contabil, Fetie Gh. Vasile ; bibliotecar, Băloiu Sabin ; pentru revistă : Stan Ion ; cenzori : Costin Iancu, Munteanu Ion.

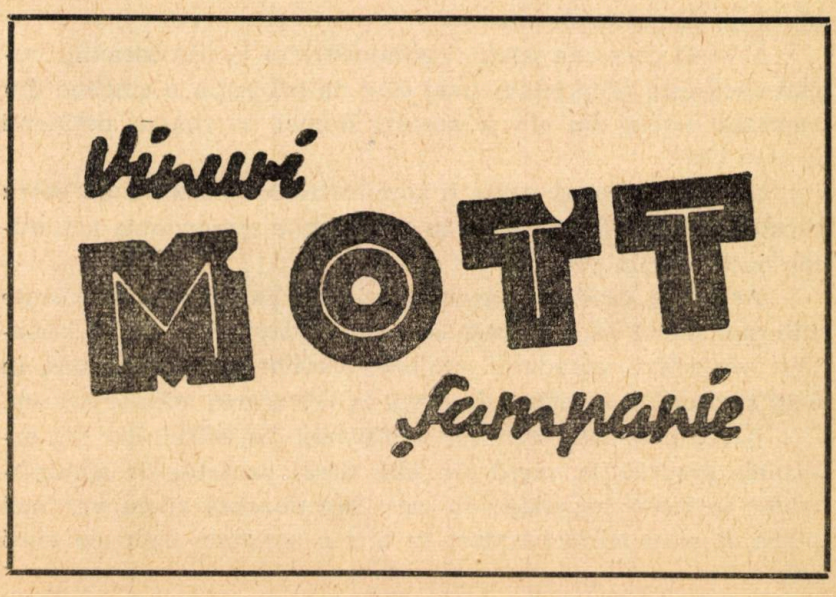

Dispoziții pentru funcționarea Societăților anonime pe acțiuni și în comandită pe acțiuni

TEXTUL DECREULUI-LEGE

Monitorul Oficial din 20-X-1940 publică următorul

DECRET-LEGE

cuprinzând unele dispoziţiuni pentru funcţionarea Societăţilor Anonime pe acţiuni şi în comandită pe acţiuni.

ART. 1. — Societăţile Anonime, pe acţiuni şi în comandită pe acţiuni, nu vor putea avea decât numărul de administratori fixat de acest Decret-Lege :

1. — Societăţile având un capital până la 10.000.000 lei, inclusiv, unul până la trei ad-tori ;

2. — Societăţile având un capital peste 10.000.000 lei şi până la 50 milioane lei inclusiv, unul până la cinci ad-tori ;

3. — Societăţile având un capital peste 50.000.000 lei, unul până la şapte administratori.

ART. 2. — Nimeni nu poate fi administrator la mai mult de 2 societăţi anonime pe acţiuni sau în comandită pe acţiuni, afară de următoarele cazuri :

1. — O persoană poate fi administrator la trei societăţi numai dacă este proprietara unei cote de cel puţin o cincime din capitalul uneia din ele şi aceasta numai pe timpul deţinerei acestei cote.

2. — O persoană poate fi administrator la maximum patru societăţi numai dacă deţine în proprietate majoritatea acţiunilor fiecăreia din ele.

Acţiunile care reprezintă cotele de participare prevăzute sub punctele 1 şi 2 de mai sus, vor fi depuse la sediul societăţii respective, mandatul administratorilor mai sus arătaţi, în aceste societăţi, încetând de drept la retragerea acestor acţiuni.

ART. 3. — Acei cari vor contraveni dispoziţiunilor din articolele precedente, pierd din plin drept calitatea de administrator în toate societăţile în care funcţionează şi nu vor mai putea fi aleşi administratori în nici o societate timp de cinci ani.

Garanția depusă ca administrator, precum și tantiemele ca și orice sumă ce i se cuvine, vor trece în patrimoniul Statului.

Societățile care nu se vor conforma dispozițiunilor art. 1 până la 3, vor putea fi pedepsite cu amendă dela 500.000—1.000.000.

Acțiunea va putea fi exercitată de orice acționar sau de Ministerul Public.

Judecătorul Oficiului Registrului Comerțului este obligat să sesizeze Ministerul Public ori de câte ori va constata nerespectarea acestor dispozițiuni.

ART. 4. — Nimeni nu poate fi director decât la una din Societățile, care intră în prevederile acestui Decret-Lege.

Directorii nu vor putea fi în acelaș timp și administratori la aceiași societate.

Sancțiunile prevăzute de art. 3 se aplică și directorilor.

ART. 5. — Societățile anonime pe acțiuni și în comandită pe acțiuni, vor avea cel mult trei cenzori și tot atâția supleanți.

Cenzorii nu pot funcționa în această calitate, decât la cel mult două societăți.

Sancțiunile prevăzute de art. 3 se aplică și cenzorilor.

ART. 6. — Calitățile de administrator și cenzori nu pot fi cumulate decât la cel mult două societăți, sub sancțiunea prevăzută de art. 3.

ART. 7. — Administratorii și cenzorii societăților anonime pe acțiuni și în comandită pe acțiuni, nu vor putea să ocupe nici o funcțiune în administrația sau supravegherea unei societăți, având acelaș obiectiv sau altul asemănător, decât cu aprobarea adunării generale.

Personele arătate mai sus precum și directorii societăților care intră în prevederile acestui Decret-Lege nu vor putea exercita acelaș comerț sau altul asemănător, direct sau prin persoană interpusă.

Nerespectarea dispozițiunilor de mai sus, va fi sancționată cu revocarea din funcțiune, răspundere de daune și închisoare corecțională până la un an.

ART. 8. — Funcționarii publici nu vor putea fi administratori, cenzori sau directori la nici una din societățile, intrând în prevederile acestui Decret-Lege.

Funcționarii publici cari la data publicării prezentului Decret-Lege, dețin una din calitățile de mai sus, în baza unei legi

speciale sau a unei delegațiuni, ori funcționează la o instituțiune de credit de orice natură, nu vor putea păstra oficiul lor, dacă în termen de 30 zile, dela data publicării prezentului Decret-Lege, nu vor fi obținut autorizațiunea Conducătorului Statului. In acest scop, în termen de 10 zile, dela data prezentului Decret-Lege, ei vor depune la Ministerul de Justiție declarații întovărășite de acte, constatând : a) calitatea ; b) sumele ce încasează anual, cu orice titlu dela societatea respectivă sau dela instituțiunea de credit, ca și dela orice altă funcțiune de stat sau particulară ; c) motivarea cererei.

Ministerul de Justiție va înainta Conducătorului Statului, situațiile acestor funcționari publici. Prin Decret, Conducătorul Statului va hotărî.

Funcționarii publici cari nu respectă dispozițiunile acestui articol, în afară de aplicațiunea sancțiunilor stabilite de art. 3, vor pierde și funcțiunile ce dețin.

ART. 9. — Funcționarii publici nu vor putea fi, timp de 3 ani dela ieșirea din funcțiune, administratori, cenzori, sau directori la societățile intrând în prevederile acestui Decret-Lege care au încheiat contracte cu administrațiile din care făceau parte, în timpul în care erau în funcțiune.

ART. 10. — Acei care vor eluda, prin persoane interpuse, dispozițiunile articolelor precedente, se pedepsesc cu amendă dela 50.000 până la 100.000 lei și cu închisoare până la un an.

Aceiași pedeapsă se va aplica și persoanei interpuse.

Societatea va putea fi condamnată la amenda de mai sus.

ART. 11. — Retribuțiunile nete, pe care le primesc anual de la Societate, sub orice titlu și sub orice formă (jetoane, tantieme, gratificații, participațiuni, etc.), administratorii și cenzorii care intră în prevederile acestui Decret-Lege, în această calitate, vor fi supuse unui impozit progresiv și proporțional pe temeiul unui Decret-Lege special.

Sumele alocate administratorilor și cenzorilor între 1 Noembrie 1939 și 1 Noembrie 1940, vor continua a figura în bugetul și bilanțul societăților anonime și pe anul expirând la 1 Noembrie 1941.

Sumele cari nu vor fi plătite administratorilor, prin efectul aplicării acestui Decret, vor fi vărsate ministerului de finanțe la „Contul Fondului pentru Reconstrucția Statului".

ART. 12. — Administratorii, directorii și cenzorii societă-

ților anonime pe acțiuni și în comandită pe acțiuni, vor trebui să execute funcțiunile ce le sunt încredințate, cu grija unui bun administrator și gestionar, sub sancțiunea răspunderii solidare față de societate pentru dauna pricinuită.

Ei vor fi apărați de răspundere numai dacă fac dovada că și-au îndeplinit îndatoririle cu grija unui bun administrator și gestionar.

In consiliul de administrație și Comitetul de direcție, votul nu poate fi dat prin delegațiune.

ART. 13. — Administratorii sunt răspunzători față de societate și pentru actele îndeplinite de directori sau de personalul ajutător,, când nu au exercitat supravegherea impusă de îndatoririle funcțiunii lor.

Administratorii societății sunt solidari răspunzători cu predecesorii lor imediați, dacă având cunoștință de neregularitățile păgubitoare, săvârșite de aceștia, nu le denunță celei mai apropiate adunări generale iar când este vorba de acte ce intră în prevederile legei penale, tribunalului.

ART. 14. — In societățile cari au mai mulți administratori, răspunderea pentru actele săvârșite sau pentru omisiuni, nu se întinde și la administratorii cari au făcut să se constate, în registrul deciziunilor Consiliului, împotrivirea lor și au încunoștiințat despre aceasta, în scris, pe cenzori.

Pentru deciziunile luate în ședințele la care administratorul nu a asistat, el rămâne răspunzător, dacă în termen de o lună, dela data când a luat cunoștință de aceste deciziuni, nu au făcut împotrivirea în formele arătate mai sus.

ART. 15. — Acțiunea în răspundere contra administratorilor, directorilor și censorilor, aparține adunării generale, care va decide, dacă actul constitutiv sau statutele nu prevăd o majoritate mai mică, cu aceia prevăzută pentru Adunările generale ordinare.

Deciziunea va putea fi luată, chiar dacă chestiunea răspunderii acestora nu figurează în ordinea de zi.

Adunarea cu aceiași majoritate desemnează persoana însărcinată să exercite acțiunea în justiție. Dacă adunarea decide să pornească acțiunea în răspundere contra administratorilor, directorilor și cenzorilor, ori a unora dintre ei, aceștia încetează de drept oficiul lor, iar adunarea precede la înlocuirea lor.

Aprobarea bilanțului de către adunarea generală, nu îm-

piedică exercițiul acțiunei în răspundere, în contra administratorilor, directorilor și cenzorilor.

ART. 16.—Dacă adunarea generală sesizată de o chestiune privitoare la răspunderea administratorilor, directorilor și cenzorilor, nu se pronunță în nici un fel asupra ei, atunci acțiunea în răspundere poate fi exercitată de orice acționar, în beneficiul societății, în termen de o lună dela data adunării

De asemenea, în cazul când adunarea a decis că este locul la intentarea acțiunei în răspundere, fără însă a o fi intentat în termen de 6 luni dela data adunării, sau intentând-o a lăsat-o în părăsire, orice acționar o va putea intenta sau continua în beneficiul societății.

Acționarul care deține 7% din totalul acțiunilor unei societăți sau un număr de acționari care dețin această cotă, vor putea intenta în termenul arătat în aliniatul precedent, acțiunea în răspundere în contra administratorilor, cenzorilor sau directorilor, chiar în cazul când adunarea generală sesizată cu o chestiune privind răspunderea sau a unora din ei, a decis să nu se pornească acțiunea de răspundere.

Tribunalul poate obliga partea la depunerea unei cauțiuni iar în cazul unei acțiuni de rea credință, o poate condamna la repararea prejudiciului pricinuit administratorilor, directorilor sau cenzorilor.

ART. 17.—Dispozițiunile prezentului Decret-Lege, se aplică și societăților care exercită comerțul de bancă sau de asigurare.

Dispoziziunile art. 1 și ale art. 5 nu se aplică societăților care funcționează pe bază de legi organice speciale.

ART. 18. — Societățile comerciale, întreprinderile și instituțiunile intrând în prevederile prezentului Decret-Lege, vor trebui să se conformeze dispozițiunilor sale în termen de 30 zile dela data publicării acestui Decret-Lege.

ART. 19. — Orice dispoziției contrară din legi și regulamente, se abrogă.

Dat în București la 19 Octombrie 1940.

Conducătorul Statului Român și Președintele
Consiliului de Miniștri,

General ION ANTONESCU

Nr. 3548.

Ministrul Justiției, (ss) *Mihai A. Antonescu*

Corpul Experţilor Contabili şi noua reglementare a soc. pe acţiuni

O delegaţie a Consiliului Superior compusă din d-l Decan Spiridon Iacobescu, d-nii dr. V. M. Ioachim şi dr. P. Drăgănescu-Brateş au prezentat d-lui Ministru de Justiţie prof. M. Antonescu, următorul memoriu :

Domnule Ministru,

Prin decret-lege Nr. 3548 din 19 Oct. 1940, s'a modificat structura societăţilor pe acţiuni, în ceeace priveşte administrarea şi controlul.

Prin acest decret, abrogându-se numai dispoziţiunile contrarii, credem că nu se consideră desfiinţate şi prevederile din legea Corpului Contabililor Experţi şi Autorizaţi, din 21 Iulie 1921 care la art. V dispune următoarele :

„Din comitetul de cenzori al Soc. pe acţiuni cu un capital „vărsat de cel puţin 5 milioane lei ce se vor fonda dela pro„mulgarea acestei legi, cel puţin unul din cenzori va fi con„tabil autorizat sau Expert-Contabil, cu îndeplinirea condi„ţiilor prevăzute de Codul de comerţ".

Noul Cod de comerţ, care urmează să intre în vigoare la 1 Ianuarie 1941, a extins această măsură la toate societăţile pe acţiuni.

Această dispoziţie, care ulterior s'a introdus în unele ţări din apus (Germania, Franţa, Italia ş. a.) şi care era de mult în uz în alte ţări (Anglia, Olanda, ş. a.) este în interesul exercitării unui control efectiv, prin organe de specialitate, întrucât azi, titlul de expert contabil, la noi nu se acordă decât celor cu studii superioare comerciale, cu anumită practică şi cu examen, iar gradul de contabil autorizat se acordă asemenea pe baza de titluri de specialitate şi de practică.

Astfel fiind, credem că menţinerea ideii controlului de specialitate este şi în vederile Conducătorului Statului şi ale Domniei-Voastre, realizându-se prin aceasta şi românizarea acestor organe de control.

Deaceia, ne permitem, DOMNULE MINISTRU, a vă ruga să binevoiţi a statua, prin regulamentul legii ori prin dispo-

ziţiile de aplicare ale decretului în legătură cu art. 5 că:

„Cenzorul sau cel puţin unul din cenzori trebue să fie „Contabil autorizat sau Expert Contabil".

In acelaş timp, ne permitem a vă ruga să binevoiţi a admite ca funcţionarii publici, care îndeplinesc funcţiuni ce prin natura lor nu sunt funcţiuni administrative ori de dispoziţie, să poată exercita mandatul de censor ori Administrator, în calitate de Expert Contabil sau Contabil autorizat.

Această dispoziţie, credem că uneori este chiar în interesul general, cum este cazul cu profesorii din învăţământul comercial, care trebue să fie în continuă legătură cu practica afacerilor.

In ceeace priveşte mandatul actualilor cenzori sau administratori, credem, domnule Ministru, că gestiunea anului în curs până la 31 Decembrie 1940 priveşte pe censorii care au îndeplinit această funcţiune, în cursul anului, aşa că mandatul lor ar putea fi menţinut până la 31 Decembrie 1940.

* * *

Domnul Ministru a primit delegaţia cu multă bunăvoinţă, asigurând-o că noul decret-lege n'a abrogat dispoziţiile din legea Corpului Experţilor Contabili, aşa că şi de aci înainte cenzorul unic sau cel puţin unul din cenzori va trebui să fie expert contabil sau contabil autorizat. Ceva mai mult ideia organelor de specialitate poate fi extinsă şi la consiliile de administraţie.

«Forja Poldi-I. A. R.»

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

BUCUREŞTI: STR. OŢETARI 3 TELEFON: 3-43-03

CAPITAL SOCIAL: LEI 50.000.000

PIESE FORJATE DIN OŢEL ŞI METAL

RECENZII

CORNELIU SECAȘANU: *Numismatica Antică, Monete Romane* Tip. Universul, 1940, pag. 128. Cu o prefață de *D-l Prof. Nic. Iorga.*

O monetă poate fi privită sub raportul puterii de schimb ce reprezintă sau a reprezintat, sub raportul artei și mai ales ca document istoric sau iconografic.

Monetele care au apărut în Italia Centrală au fost bucăți de bronz neregulate „aes rude" care trebue să fi servit drept mijloc de schimb și greutate.

Cu 300 ani înainte de era creștină monetele sunt bătute în afară de bronz și din aur și argint. Deși discul nu este perfect ele prezintă ca execuție o finețe remarcabilă pentru acea epocă. De remarcat este că și pe vremea aceia monetele erau bătute mai mult în epocele de războiu, iar conținutul de metal a fost mereu redus pentru aceiaș valoare; as-ul a scăzut de la 12 uncii, la 5 uncii apoi la 2 uncii, la 1 uncie și pe la anul 89 în. Chr. a fost redus la de ½ uncie bronz Bronzul față de argint era în raport de 1/720, iar argintul față de aur 1/20 și mai târziu 1/17.

Monetele republicane romane s'au răspândit grație frumuseții lor în: Gallia, Spania, Moesia și Dacia. Pe denarii romani găsim o bogăție de aluzii istorice și mitologice (p. 21).

Monetele ajung la culmea frumuseții în timpul împăraților, dar scad și în greutate. Pe timpul lui Augustus circula aureusul, cântărind 8,15 gr. apoi piesele de 7,80 gr. precum și denarul de argint 3,90 gr. Un aureus era egal cu 25 denari; 25 denari egali cu 100 sexterți sau 400 ași.

Sub Neron denarul ajunsese la 3,41 gr., iar aureus-ul 7,266 gr.; sub Caracalla moneta de aur era de 6,540 gr., iar sub Diochețian 5,450 gr. Moneta de aur începând dela Constantin cel Mare se numi solidus egal cu 1,413 gr. (pag. 33—34).

Dioclețian (296 d. Chr.) a făcut o adevărată reformă monetară; el bătu aurei fixându-le greutatea la început la 1/70, iar mai târziu 1/60 dintr'o libră, bătu o monetă nouă de bronz follis și stabili valoarea argintului la 1/40 parte din piesa de aur.

După cum vedem studiul D-lui Secășanu este foarte folositor atât pentru economiști cât și pentru contabili.

Drăg. Brateș

Reforme necesare în cadrul legii Contabilității publice și organizare, raționalizare și coordonarea controlului în administrațiile publice de *dr. Ioan I. Ghelasse* Director Corpul Superior de Control Președinția Cons. de Miniștri.

Studiul D-lui Dr. Ion I. Ghelasse cu titlul de mai sus este un extras din revista **„Administrația Financiară"** și conține 9 capitole conținând fiecare capitol o problemă distinctă.

In primele capitole autorul învederează formalitățile greoaie și inutile prevăzute în legea Contabilității publice privitoare la angajări de cheltueli și angajări de lucrări, etc.. propunând o serie de modificări și simplificări ce merită a fi reținute, luate în seamă și soluționate.

In capitolul IV, se arată defectuozitatea sistemului de aprovizionare al Statului și se propune a se reorganiza Oficiul Central de licitații în sensul ca Statul să se aprovizioneze direct dela producător, apoi propune ca repartizarea fondurilor necesare cheltuelilor de materiale să fie adoptată epocilor celor mai potrivite de aprovizionare.

Capitolul V, cuprinde constatări și propuneri pentru inventarierea avuției publice împiedecându-se astfe tot soiul de abuzuri, nereguli și fraude.

Capitolul VI, cuprinde organizarea, raționalizarea și adâncirea controlului administrativ pentru a se împiedica deasemenea abundența infracțiunilor, malversațiunilor de tot felul și abuzurilor în mânuirea banului public și aci se preconizează adâncirea controlului preventiv în sensul ca Consilierul Controlor să aibă și atribuțiile de a discuta nu numai **legalitatea cheltuelii** ci și **oportunitatea** ei și în caz când se convinge că o cheltuială **nu-i oportună, nu-și găsește modalitatea**, să avizeze imediat Corpul Superior de Control dela Președinția Consiliului de Miniștri care, potrivit art. 13 din Legea de organizare și funcționare în temeiul art. 98 din Constituție are singure și exclusive atribuții de a discuta oportunitatea unei cheltueli publice.

Capitolele VII și **VIII** cuprind organizarea Contabilității într'o administrație publică și aplicarea sistemului de Contabilitate în partidă dublă care este un mijloc preventiv al neregulilor și fraudelor permițând un control automat prin balanța de verificare.

In ultimul capitol D-l Dr. Ion I. Ghelase preconizează **coordonarea activității tuturor** organelor de control și cere legiferarea atribuțiunilor și răspunderilor acestor organe pentru a dispare carența controlului în toate ramurile de administrație publică generatoare de nereguli și fraude cu prejudiciul patrimoniului public și **insistă** asupra **scoaterii tuturor organelor de control**, verificări gestionare și inspecțiuni de sub dependența directă și influență a autorității **respective** și **trecerea lor** sub autoritatea supremă a Corpului Superior de Control, aceasta pentru a se asigura că toate cercetările și constatările de ordin gestionar-contabil sunt oibective și reale și nu făcute după **sugestiile** și **directivele** autorității respective interesată.

Studiul d-lui Dr. Ioan I. Ghelasse scris de un specialist ce unește teoreticul cu practicul și care conține o sinteză de constatări și propuneri logice și judicioase în materie de organizare, raționalizare și control în sectoarele activității publice constitue un îndreptar prețios iar propunerile sale pot forma obiectul unei legiferări pentru ordine în administrația banului public.

Dr. C. O.

Lămuriri juridice, fiscale și contabile

— **Tratarea adăposturilor aeriene din punct de vedere fiscal.**

Comisiunea Centrală fiscală cu decizia Nr. 928/938 a opinat că adăposturile contra atacurilor aeriene să fie asimilate cu instalațiunile imobiliare arătate la punctul 6 art. 31, acordându-li-se un amortisment până la 15%.

— **Taxa de 2% la schimburile de imobile.** Cu ordinul circular Nr. 244.920 din 26 Septembrie 1940, Ministerul de Finanțe a hotărît ca la schimburile de imobile de egală valoare nu se plătește taxa excepțională de 2%.

— **Contribuția de 2% la vânzarea în rate** se datorează la întreaga valoare a obiectului.

— **Impozitele la Societățile fuzionate.** Societatea nouă născută din fuzionarea a două Societăți nu este impusă din nou, ci suportă impozitul stabilit și reportat pentru cele două societăți anterioare.

In ce privește impozitul proporțional conform legii din Aprilie 1934 acesta este de 0,60% pentru valoarea acțiunilor și de 0,70% la capitalul nominal al societăților absorbite.

— **Cambie. Aval.** Simpla semnătură pe o cambie, fără nici o altă arătare, poate constitui un aval, numai dacă se găsește pusă pe fața cambiei.

Când însă semnătura se găsește însoțită de expresiunea: „pentru Aval" sau de orice altă expresiune echivalentă, o asemenea semnătură constitue un aval, oriunde s'ar găsi pusă, pe fața cambiei sau pe verso. Dacă semnătura se găsește pe verso, fără nici o mențiune de aval, dacă nu este gir, o asemenea semnătură nu poate fi considerată ca aval (Curtea de Casație Secția III Dec. Nr. 813 din 20/III/940).

— **Expertiza ca probă juridică.** Expertiza efectuată într'un litigiu are valoare probatorie a probei testimoniale și instanța de fond este în drept să nu țină seamă de arătările expertizei, cu singura obligație de a-și motiva soluțiunea. (Curtea d e Casație S. III Decizia Nr. 823/1940).

— **Creanțele supuse conversiunei** nu se pot trece în activ pe valoarea nominală. Prin art. 73 din legea lichidării datoriilor agricole se dă numai drept să se țină în activ un

cont special de evidență supus amortizării, amortizare care este scutită de impozite.

(Curtea de Casație S. III Decizia Nr. 902/940).

Aplicarea Decretului lege Nr. 3548 din 21 Oct. 1940.

La 20 Noembrie expiră decretul lege privind reconstituirea Consiliilor de Ad-ție și Comitetul Cenzorilor.

Societățile trebue să ceară declarații administratorilor și cenzorilor cari rămân în funcțiune că sunt numai în două societăți.

La cenzori, unicul cenzor sau unul din ei trebue să fie expert contabil sau contabil autorizat, conform art. V din Legea Corpului Contabililor, care, după declarația d-lui Ministru de Justiție, n'a fost abrogat prin suszisul decret.

Deci dacă nu a mai rămas nici un cenzor expert și nici printre supleanți nu este unul, care să îndeplinească această condiție, cenzorii cari rămân numesc cenzorul expert sau autorizat până la prima adunare generală (art. 156 cod. com.).

AVIZ

Față de noile delimitări teritoriale, până la clarificarea situației membrilor Corpurilor din teritoriile cedate Ungariei, U. R. S. S. și Bulgariei, administrația Revistei a hotărât suspendarea trimiterii Revistei acestor membrii începând din luna Septembrie 1940.

D-nii abonați din teritoriile cedate cari doresc să li se trimită Revista sunt rugați să ne comunice de urgență adresa unde se găsesc timporar.

DIN ACTIVITATEA SECŢIUNILOR

Corpul Contabililor Autorizaţi şi Experţilor Contabili Secţiunea Timişoara

Comisia interimară a Corpului Contabililor Autorizaţi şi Experţilor Contabili, Secţiunea Timişoara, în şedinţa din 10 Septembrie 1940 :

Având în vedere Deciziunea Ministerului de Justiţie Nr. 110165 din 12 August 1940, publicată în M. O. Nr. 187 din 14 August 1940 şi în conformitate cu prevederile Decretului-Lege privitor la starea juridică a locuitorilor evrei din România din 8 August 1940, publicat în M. O. Nr. 183 din 9 August 1940, care la art. 7 prevede că evreii din categoria 1-a şi 3-a, nu pot fi :

al b) Membri în profesiunile cari au prin natura lor legătură directă cu autorităţile publice, ca notari publici, avocaţi, experţi şi alte îndeletniciri asemănătoare,

al. c) Membri în consiliile de administraţie ale întreprinderilor de orice natură publice şi particulare,

Văzând actele aflate la dosarele membrilor Secţiunii Timişoara şi constatând că membrii, arătaţi mai jos, nu au putut justifica, că se încadrează în categoria 2-a, conform prevederilor art. 5 din suscitatul Decret-Lege, radiază din calitatea de membru al Corpului Contabililor Autorizaţi şi Experţilor Contabili, Secţiunea Timişoara, de pe lângă Tribunalul Timiş-Torontal, atât pe contabilii experţi cât şi pe contabilii autorizaţi şi stagiari, arătaţi mai jos, pentru următoarele motive :

1. Corpul Contabililor Autorizaţi şi Experţilor Contabili, în conformitate cu art. IV din Legea sa de organizare, funcţionează pe lângă o autoritate publică (Tribunal).

2. Experţii contabili şi contabilii autorizaţi aveau dreptul de a face expertize în registre în cazuri de moratorii, falimente, procese în care este vorba de socoteli, impuneri fiscale, de a depune acte, de a reprezenta firme în faţa autorităţilor financiare, administrative şi judecătoreşti, deci prin îndeletnicirile lor puteau veni în contact cu autorităţile publice,

3. Contabilii stagiari aveau facultatea, după îndeplinirea unor anumite condiţiuni prevăzute de Legea şi Regulamentul

Corpului, să devie contabili autorizați respectiv experți. Astfel prin suprimarea drepturilor prevăzute pentru aceste categorii, implicit urmează stingerea drepturilor și pentru contabilii stagiari.

Membri radiați:

Experți contabili: Balașa Teodor, Denhof Antoniu, Drexler Viliam, Hammer I. Eugeniu, Hermann Leo, Iritz Mauruțiu, Kirschner Francisc, Klein Victor, Klein Ernest, Klauber Iosif, Lendvay Eugen, Lukace Ioan, Nyiri Eugeniu, Pal Desideriu, Dr. Pollak Tiberiu, Radany Ladislau, Szenes Desideriu, Spira Alfred, Stein Samuilă, Schneer Adolf, Temmer Iacob, Totis Rudolf, Weisz Iosif, Weinberg Leopold.

Contabili autorizați: Acht Teodor, Adler Ludovic, Auscher Ernest, Ausländer Herman, Ban Victor, Baruch Iacob, Baruch Marcel, Berger Eugen, Berohn Eduard, Csendes Andrei, Ditz Herman, Domonkos Oscar, Drexler Albert, Drexler Alexandru, Ehlek Alexandru, Engel Eugen, Engel Carol, Erdely Ștefan, Farkaș Tiberiu, Färber Eugen, Fertig Ștefan, Fodor Gertruda, Friedländer Adalbert, Glük Iosif, Glauber Leo, Grosz Iosif, Grossmann Antoniu, Halle Enric, Haas Francisc, Heitler Alexandru, Herczeg Ștefan, Hermann Ludovic, Hirsch Ștefan, Horvath Iulia, Iakab Mihail, Iordan Emilia, Kaufmann Solomon, Keppich Adalbert, Klein Ernest, Klein Eugeniu, Klein Iuliu Kohn Samuil, Kugel Adalbert, Lampl Arpad, Lengyel Iosif, Lieblich Adalbert, Lustig Akos, Manolescu Emil, Magyar Iacob, Meixler Ludovic, Millini Zoltan, Neumann Maximilian, Osterreicher Adolf, Pataki Geza, Perenyi Geza, Perera Moritz, Pollak Leon, Reitter Carol, Revesz Antoniu, Revesz Tiberiu, Rona Arpad, Rudali Adolf, Salamon Iacob, Salzberger Francisc, Sio Alexandru, Spitz Iosif, Steinfeld Irina, Sternheim Marcel, Szekely Desideriu, Szende Eugeniu, Szende Ștefan, Szirmai Ernest, Schlesinger Geza, Schneider Adolf, Schön Ștefan, Schwartz Oscar, Varga Emeric, Weinberger Oscar, Weiner Rudolf, Weiss Andrei, Weisz Carol, Weisz Ludovic, Weisz Maria, Grünberg Alexandru (transferat dela secția Oradea) și Tülop Desideriu

Contabili stagiari: Ambruș Adalbert, Berger Emanuel, Gal Gheorghe, Luftschütz Carol, Molnar Andrei, Taussig Pavel, Weisz Iacob.

In conformitate cu art. 20 din Decretul-Lege din 8 Aug. 1940 cei lezaţi în drepturile lor au deschisă calea de atac prevăzută de acel articol de lege.

Legitimaţiile eliberate pe numele persoanelor de mai sus se declară nule şi fără valoare iar titularii sunt obligaţi a le restitui Secţiunii Timişoara.

SECŢIA IAŞI

ne comunică radierea din Corp a următorilor membrii cu domiciliul în Bucureşi :

Contabili autorizaţi : Berdicevski M. Avram, Brociner Avram Avram, Cohn Meyer, Comer Simon M., Caufman Paulina, Dicman Dimian Sam., Dichter Herman, Finchelescu Moise, Ghingold Moise,Ghelerter R. Felix, Ghersin G. Mendel, Herş Leib zis Leibovici, Iacob H. Carol, Iţicovici Clara, Idel Leib, Marcovici I. M. Aron, Marcu Avram, Cohn Iacob, Moscovici Adolf, Rudick D. Isidor, Spiegler L. Marcu, M. F. Solomon, Solomon Şloim, Seidner Solomon, Sussman S. Emil, Solomon Aron, Triester Alfred Vascoboinic B., Wexler Leib, Wladman Calman.

Contabili experţi : Dubov Lazăr, Zilberstein Carol.

SECŢIUNEA PUTNA :

In şedinţa din 21 Octombrie 1940 : Consiliul Secţiunii Putna a dispus radierea depe tablou a membrilor evrei, în lipsa de dovezi de încadrare în categoria II-a, conform decretului lege din 9 August 1940, privitor la situaţia juridică a evreilor :

Contabili Stagiari : Abramovici P. Iţic, Caiser N.Nicolae, Calmanas Heinrich, Leibovici A. Froim, Leibovici Leibu, Marcus A. Mayer, Mendelsohn Alfred, Oxenberg Isac, Pascal Leon, Ranthner S. Iulius, Schaines Talic, Stafler Natan, (Naftule), Steiner Rubin, Strulovici Bernard.

Contabili autorizaţi : Csato Edmond, Feldman Leon, Focsaner Albert, Gotlieb Adolf, Grünberg Matilda Solomon, Grünfeld Iacob, Haimovici Oscar (Lupu User), Horovitz Davila, Huna Iancu, Ilievici Ilie, Iuda A. Saul, Kalmanovici M. Conrad, Lindl Otmr, Klein Ilie, Leibovici M. Avram, Löbel B. Adolf, Löbensohn Avram, Mattes Sae (Sandu), Mintzer Paul,

Neiger R. José, Dr. Niederhofer Frieddrich, Peretz S. Adolf, Rabinovici M. Samoil, Reisner I. Gustav, Rosenstein Iosef, Rosner Isidor, Segall Irimia, Seiffert Adolf, Terkatin Abram, Vogel David.

Cu durere anunţăm pierderea veneratului coleg

† ALEXANDRU N. ZISSU

fost şef al Serv. Contabilităţii Băncii Naţionale a României şi Director al Băncii de Scont din Bucureşti şi membru de onoare al Corpului Absolvenţilor Şcoalelor Superioare de Comerţ.

Născut în Bucureşti la 1859 el a urmat studiile la Şcoala Superioară de Comerţ din Bucureşti şi la Institutuu Superior de Comerţ din Anvers.

El a fost colaboratorul marelui Theodor Ştefănescu, nu numai la Banca Naţională dar şi suplinindu-l la catedra de Contabilitate dela Şcoala Superioară de Comerţ, din Bucureşti.

Alexandru Zissu a răspândit luminile Comptabilităţii şi ca profesor la şcoala de Ştinţe de Stat de pe lângă Universitatea din Bucureşti.

El a contribuit, cu un mănunchiu de prieteni şi colegi la fondarea mai multor bănci româneşti, în provincie, atunci când organizarea creditului la noi abia începea, fiind la unele preşedinte la altele membru în Consiliul de Ad-ţie.

Alexandru Zissu era nelipsit dela consfătuirile şi de la congresele noastre. El ne era foarte drag şi despărţirea de dânsul a fost adânc simţită de noi, lăsând un gol în sufletele noastre.

Dar chipul lui blând şi cuvântul lui prietenos ne va rămânea pururea în amintire.

† ADRIAN DUMITRESCU-BUMBEȘTI

In a doua decadă a lunei Septembrie a. c. s'a stins din viață acel care a fost dr. Adrian Dumitrescu-Bumbești.

Fiul regretatului Gh. Dumitrescu-Bumbești, fost organizatorul și primul inspector al băncilor populare din țară, Adrian Bumbești, ca și răposatul său părinte, a activat în mișcarea cooperativă în mod efectiv și i-a dat tot sufletul și entuziasmul său creator.

Organizator și conducător al primei școli de contabili cooperatori din anul 1910 în com. Vulcan, jud. Gorj, autor de lucrări economice în legătură cu cooperația, organizatorul și decanul Corpului Contabililor Cooperatori din întreaga țară. Adrian Bumbești și-a închinat întreaga sa viață și sănătate pentru realizarea unui corp select și demn.

Detașat din Ministerul Economiei Naționale la Institutul Național al Cooperației cu gradul de director pentru a fi mai în contact cu cooperatorii, n'a avut norocul să stea multă vreme din cauza unei boli grele care nu l-a iertat.

AVIZ

Rugăm Secțiunile cari dețin sume încasate din abonamente să binevoiască a ni le remite prin contul nostru de virament dela Banca Națională a României.

Netrimiterea acestor sume stânjenește apariția la timp a revistei.

COLEGIALE

Salutăm cu bucurie hotărârea Ministerului de Finanțe, ca odată pe lună să ia contact, atât în București cât și în orașele de provinicie, cu reprezenanții contribuabililor pentru lămurea diferitelor chestiuni fiscale nebuloase.

Intrucât am cerut ca și un delegat al Corpului nostru să fie îngăduit a lua parte la aceste consfătuiri, rugăm pe colegii noștri să ne comunice la Administrația Revistei orice chestiuni pe care ar dori să le lămurească cu organele fiscului.

Lămuririle primite vor fi publicate prin Revistă.

Indemnăm pe colegii dela conducerea Secțiunilor Corpurilor din Țară, să insiste a lua acest contact cu organele Fiscului și să ne comunice chestiunile rezolvate spre a le publica.

D-l prof. univ. *Dr. M. Mazilescu* a fost numit Rector al Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale din București.

— S'a numit o comisiune pentru reglementarea sistemului de contabilitate la întreprinderile economice și întocmirea unui Bilanț-tip.

Președinte al Comisiei a fost numit d-l *prof. univ. Spiridon Iacobescu,* iar membrii D-nii : Prof. univ. *I. Evian, Dr. P. Drăgănescu-Brateș, N. K. Contsantinescu, prof. C. Demetrescu, Romulus Popescu, Gh. Velișcu* și *Dan Rădulescu, Secretar Mihail Antonescu.*

— D-l *Duliu Stere* a fost numit Secretar General al Ministerului Economiei Naționale.

— D-l *Dr. Ghițea* a fost numit Secretar General la Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale.

— D-l *Dr. D. Pascu* a fost numit Comisar al Guvernului pe lângă Banca Națională a României.

— D-l *I. Mânzatu* a fost numit Director General al Societății de Radio-difuziune.

— D-l *Stere Ficata* a fost numit Sub-Director General la C. A. M., iar D-l Traian Suciu Directorul Contabilității.

— D-l *Grigore Giosan,* dela Banca Românească, a fost numit de Ministerul Domniilor să verifice întreaga gestiune a Palatului Regal.

— D-l *Dr. I. Cengher* a fost numit cenzor la Banca Națională a României.

— D-l *G. Exarcu* a fost numit administrator la B. N. R.

— D-l *Dr. Ion Ghelase,* Director la Corpul Superior de Control de pe lângă Președinția Consiliului de Miniștri,, a fost detașat la Comisia specială pentru controlul fondurilor secrete și de ordine publică și însărcinat cu cercetarea registrelor și dosarelor tuturor departamentelor ce au mânuit fonduri secrete și de dispoziție.

In Buletinul Corpului Contabililor Secțiunea Ilfov pe Iunie-Septembrie 1940 a apărut un anteproiect de lege, pentru înființarea Colegiului Contabililor.

Acest anteproiect este o lucrare personală a unui grup de membrii din Comisia interimară a Secțiunei Ilfov și nu reprezintă punctul de vedere al conducerii Corpului Contabililor Experți și Autorizați.

UZINELE CHIMICE ROMANE

FABRICĂ DE ARTICOLE DE CAUCIUC

BUCUREȘTI — SOSEAUA PANDURILOR Nr. 71

Telefon 4.10.10

PRODUCE ȘI FURNIZEAZĂ: ARTICOLE TECHNICE, PLĂCI, GARNITURI, TUBURI CURENTE, DE PRESIUNE ȘI PENTRU LICHIDE C O R O S I VE.— PNEUMATICE DE BICICLETE, MINGI, BALOANE, etc. — INCĂLȚĂMINTE, COVOARE. ȘOȘONI, GALOȘI. — MĂȘTI DE PROTECȚIE CONTRA GAZELOR, C O S T U M E, CISME ȘI MĂNUȘI CONTRA IPERITEI. — AMORTIZOARE DE TUNURI, MITRALIERE.— LUCRĂRI DE ETANȘEITATE LA FORTIFICAȚII. — PÂNZE CAUCIUCATE.

CERERI DE INSCRIERE

IN CORPUL CONTABILILOR AUTORIZAŢI ŞI EXPERŢI-CONTABILI

Secţia Câmpulung-Muscel: Ion C. Tuică, cu gradul de Contabil autorizat.

Secţia Craiova: Vasile Băncilă şi Macarie I. Ioan, cu gradul de contabil stagiar.

Secţia Deva: Tintea Stela şi Tintea Nicolae, cu gradul de contabil stagiar; Pechiu Pavel, cu gradul de contabil autorizat.

Secţia Giurgiu: Aleman Rădulescu şi Paul Mezei.

AVANSĂRI LA GRADUL DE CONTABIL AUTORIZAT:

Secţia Deva: Neagu Romulus, Modolo Emil şi Dumitru Pop.

Secţia Tg. Mureş: Tuluc Filip şi Györfy Atila.

TRANSFERĂRI:

Secţia Deva: Graţian Marcuş, expert contabil dela Secţiunea Sălaj, la Secţiunea Hunedoara. Brechmaer Mihail, contabil autorizat, dela Secţiunea Hunedoara la Secţiunea Ilfov.

A apărut:

„Momentul" Rusu Abrudeanu în Evoluţia cunoştinţelor contabile de Dr. *V. M. Ioachim.*

Răspuns critic la lucrarea: Raţionalizarea Contabilităţii, Contabilitatea în industrie.

Preţul Lei 100.

De vânzare la autor şi la sediul Revistei.

Colegi, conform art. 26 din Reg. Legei Corpului Contabililor, toţi membrii sunt obligaţi să-şi achite la zi cotizaţia şi abonamentul, vă rugăm să achitaţi la prima cerere abonamentul la Revista Generală de Comerţ şi Contabilitate, care este singurul organ oficial de publicaţii al Corpului Contabililor Experţi şi autorizaţi din România, conform hotărârei luată de adunarea plenară a Consiliului Superior din 7 Febr. 1940.

ABONAMENTE

In cursul lunii Octombrie 1940 am primit următoarele sume dela abonații din provincie :

Brașov : Gh. Curcă lei 160, abonament pe 1940, Gh. Catrava lei 160 abonament pe 1939, R. Marcuș lei 160 abonament pe 1940, Gh. Coca lei 160 abonament pe 1940 ; Mauert Eduard lei 400 abonament pe 1939 și 1940 ; Schlosser Robert lei 400 abonament pe 1939 și 1940, Kotsch Bruno lei 200 abonament pe 1940, Alexiu Gheorghe lei 200 abonmaent pe 1939, Iancu Gh. lei 200 abonament pe 1940, Nicolae Stoica lei 200 abonament pe 1939, Horovitz Jean lei 400 abonament pe 1938 și 1939 ; Werner Theil lei 400 abonament pe 1938 și 1939, Obert Richard lei 600 abonament pe 1938, 1939 și 1940, Wilhelm Schreiber lei 200 abonament pe 1940, Zoltner Bruno lei 400 abonament pe 1939 și 1940, Ștefan Rizescu lei 400 abonament pe 1939 și 1940, Wächter Carol lei 400 abonament pe 1939 și 1940, Zeitler Oscar lei 200 abonament pe 1940, Eugen Hivschfeld lei 200 abonament pe 1940, Em. Leop. Wandamma lei 400 abonament pe 1939 și 1940, Kugler Wilhelm lei 450 abonament pe 1938—1940, Industria Aeronautică lei 500 abonament pe 1940, Nicolaevici Ionel lei 200 abonament pe 1939, Nic. Filaescu lei 200 abonament pe 1940, Gh. D. Mihăilescu lei 200 abonament pe 1940, Hoses Gherard lei 200 abonament pe 1940, Fritz Iacobi jun. lei 200 abonament pe 1940, Cornel Orchidan lei 200 abonament pe 1939, Richard Witing lei 200 abonament pe 1939, D-ra Șerbu Rozalia lei 200 abonament pe 1940, D-na Elsa Kovacs lei 200 abonament pe 1940, Stossel Ignatie lei 200 abonament pe 1940, Baboe Gheorghe lei 200 abonament pe 1940, Dr. Machold Francisc lei 200 abonament pe 1940, Incze Gheorghe lei 200 abonament pe 1940, Filipanith Iuliu lei 200 abonament pe 1940, Miess Gherhardt lei 400 abonament pe 1939 și 1940, Herman Neustadter lei 400 abonament pe 1939 și 1940, Kurth Beer lei 400 abonament pe 1939 și 1940, Liceul Comercial de Fete lei 400 abonament pe 1939 și 1940, Ovid Popeia 1938/1940 lei 400 ; König Kurt lei 400 abonament pe 1939 și 1940 ; Platz Alfred lei 400 abonament pe 1939 și 1940, Reinesch Alfrea lei 400 abonament pe 1939 și 1940, Roll Iuliu lei 400 abonament pe 1939 și 1940, Zeides Iuliu lei 400 abonament pe 1939 și 1940, Speck Erich lei 200 abonament pe 1940, Zoltner Erich lei 200 abonament pe 1940.

Craiova : Vasile Băncilă și Ion I. Macarie lei 400 abonament pe anul 1940.

Mâneciu Prahova : Al. Popescu lei 400 aobnament pe 1939 și 1940.

Iași : Patriciu Vasile lei 200 abonament pe 1939, Carol H. Iacob [1]) lei 200 abonament pe 1939, Popovici Gh. D. lei 200 abonament pe 1940, Ion Enache lei 200 abonament pe 1940.

---

1) D-l Carol H. Iacob este rugat a ne comunica adresa pentru a i se trimete revista.

UZINELE DE FIER ŞI DOMENIILE DIN:

REŞIŢA

CAPITAL SOCIAL 750.000.000 LEI

BUCUREŞTI III, STR. VASILE ALEXANDRI No. 4

ADRESA TELEGRAFICĂ: „REŞIŢANINA"

TELEFON: 219-47, 219-48, 219-49

Fier de comerţ, Grinzi I şi U, Fier fasonat, Table groase şi mijlocii, Şini şi material mărunt pentru ecartement normal şi îngust, Schimbători, Macazuri, Incrucişări, Poduri şi alte construcţiuni de fier, Plăci turnante, Vagoane, Piese de vagoane. Osii, Bandaje, Roţi de oţel turnat, Perechi de roţi complete

LOCOMOTIVE

PENTRU ECARTEMENT NORMAL ŞI ÎNGUST

Materiale turnate din oţel şi fontă, Piese de foraj, Buloane, Şuruburi, Nituri, etc., etc.

Electro-Motoare, Dinamuri, Generatoare, Transformatoare

Instalaţiuni complecte de centrale electrice, industriale şi comunale, Echipament electric pentru industria petroliferă, Atelier de construcţiuni pentru aparate şi uneite de sondaj, Armament şi muniţiuni, Pluguri şi alte unelte agricole, Nicovale, Lopeţi, Sape, etc. Mortar şi cărămizi refractare în calităţi superioare garantate, Mangal, etc.

MINE, FABRICI ŞI DOMENII

La Reşiţa, Anina, Bocşa, Oraviţa, etc.

s'a deschis

Str. Poștei 2

DESFACEREA PRODUSELOR FABRICII

DOROBANȚUL

Stofe fine

UZINELE METALURGICE UNITE
„TITAN, NADRAG, CALAN“
SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PRODUSELE UZINEI
CALAN:
Radiatoare, Cazane
de încălzire centrală,
Băi de fontă emailată
etc., etc.

BIROUL DE VÂNZARE
„SOCOMET“
BUCUREȘTI
STR. CÂMPINEANU, 2

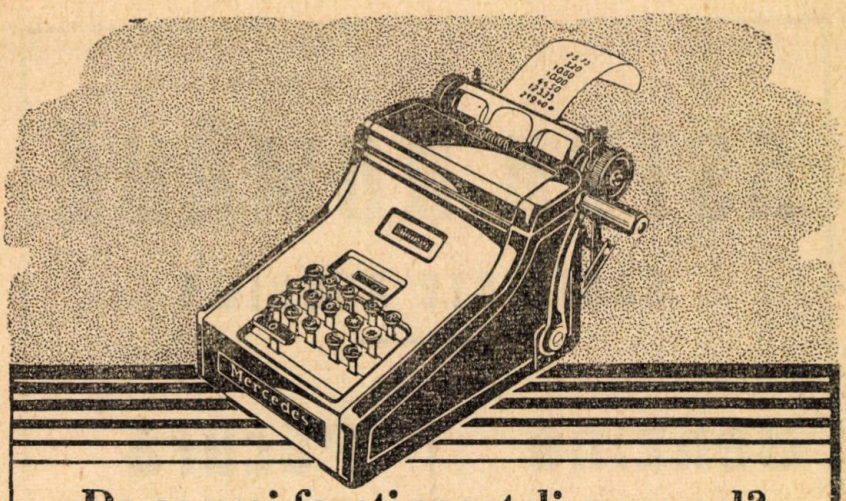

De ce mai faceţi socoteli cu capul?

Omul modern caută să-şi uşureze cât mai mult cu putinţă lucrul. — Avem astăzi telefon, automobil, avion — atunci de ce să ne mai chinuim, calculând cu capul? Cel mai bun calculator nu poate, după un anumit timp, să adune sau să scadă, fără să nu greşească. — Rezultatele: pierderi de timp şi de bani. Pentru toţi cei ce au de făcut socoteli, fie în profesiunea lor, fie acasă, maşina de adunat „Mercedes“ este o adevărată binefacere! Ea adună şi scade rapid şi precis, şi imprimă în acelaş timp toate cifrele citeţ şi curat. Ea cântăreşte numai 6½ kgr. şi are loc pe orice colţ de masă.

Rugăm trimiteţi-ne următorul cupon!

MERCEDES
Maşini de birou

8

MERCEDES Soc. Anon.

Bucureşti II — Splaiul Independenţei 68 — Tel. 4.94.30

Dorind să cunosc maşinele de adunat „Mercedes“, vă rog să binevoiţi a-mi oferi — prezenta — trimite prospecte — fără nici o obligaţie din partea mea. *(Stergeţi, ceeace nu vă interesează!)*

Numele: _____

Adresa: _____

8 RIV

ASTRA ROMÂNĂ

SOCIETATE ANONIMA

Benzină	Păcură
Lampant	Cocs
Motorină	Asfalt

Uleiuri minerale

de prima calitate

Pentru vânzări la export a se adresa:

ASTRA ROMÂNĂ

SOCIETATE ANONIMA

BUCUREȘTI B-DUL CAROL, Nr. 10

TELEFON 3-99-09

No. 5 - 2 1937

Doamnelor

Progresele tehnicei învinge trecutul. Dv. aveţi la îndemână fierul electric. Nu cumpăniţi: foloasele lui sunt aşa de multe, încât trebuie neapărat să vi-l procuraţi.

Comod, curat, higienic şi economic este numai

FIERUL DE CĂLCAT ELECTRIC

Călătoriți cu ajutorul telefonului

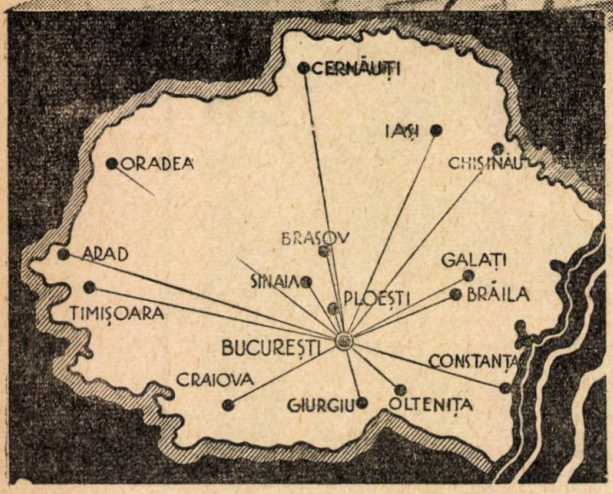

Metoda cea mai rapidă, eftină și modernă pentru

- A TERMINA AFACERI IMPORTANTE
- A REALIZA UN PROFIT
- A VA PASTRA LEGĂTURILE SOCIALE

ESTE A VĂ SERVI DE TELEFON

Convorbirile telefonice interurbane și internaționale sunt accesibile tuturor. Nu ezitați, o convorbire telefonică poate fi hotărâtoare pentru soluția fericită a unei afaceri.

Tefefonați, căci economisiți timp și bani.
Tariful telefonic interurban și internațional este redus cu 40% după ora 21.

SOCIETATE ANONIMA ROMÂNA DE TELEFOANE

EXACTITATE
VITEZĂ
CONTROL
ECONOMIE

IN TOATA LUMEA

INTREPRINDERILE MODERNE
UTILIZEAZĂ MAȘINI CU CARTELE PERFORATE

SISTEM

„HOLLERITH"

IN

CONTABILITATE
ȘI
STATISTICA

REPREZENTANT

COMPANIA ELECTROCONTABILA

WATSON S. A. R.

BUCUREȘTI B-DUL BRATIANU 22

TEL. 4.38.17

Adresa :

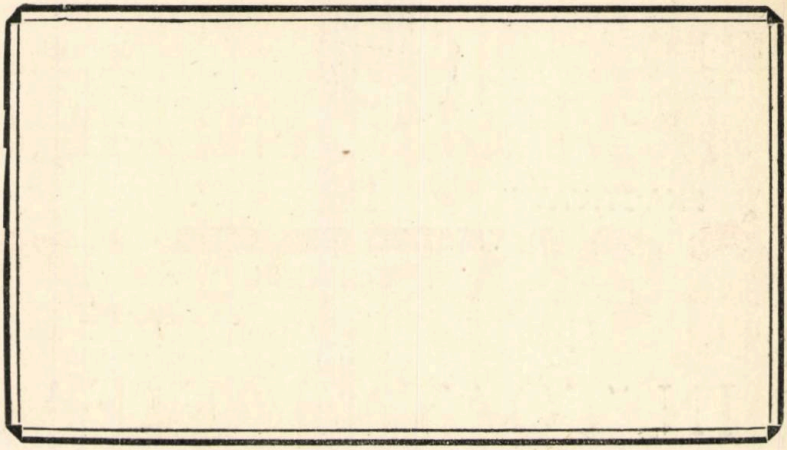

ATENȚIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ției Revistei :

BUCUREȘTI, I. — STR. TEILOR No. 12

IMPRIMERIILE INDEPENDENȚA

PUBLICAȚIE LUNARĂ
Inscrisă în Reg. publ. period. depe lângă Trib. Ilfov S. I Com. sub No. 353/938

ANUL XXIX. — No. 11 **NOEMBRIE 1940**

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

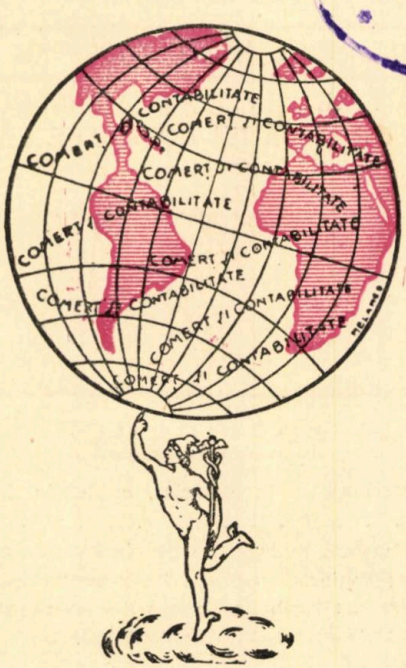

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR Nr. 12
TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decan de Onoare Corp. Contabililor Experţi.
† **Boltuş Lucian,** Dr. în ştiinţe de stat.
† **Eftimiu M. G.,** Bancher.
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert.
† **Herbst Otto,** fost Dir. Oficiul de vânzare al fabr. de hârtie din ţară.
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Iacobescu Sp., Prof. universitar
Negrescu C. I., Director Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Administrator general al Teatrului Naţional din Bucureşti.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă.
Sersea Th., Şeful Serv. Invent. C.F.R.
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ.
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura".
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

Directorul Revistei: **P. Drăgănescu-Brateş**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., N. Arghir, Coandă Gr., Clinceanu I. D., Cristescu Dem., Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Profesor univ. Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Ştefănescu Alex. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR ŞI BĂNCI POPULARE LEI 200

EXEMPLARUL 40 LEI

CUPRINSUL:

Dr. P. Drăgănescu-Brateş: Inregistrări contabile în industria lemnului 491
Dr. D. Voina: Discuţiuni în legătură cu clasificarea conturilor . 501
Dr. V. M. Ioachim: Expertul contabil liber profesionist 505
Prof. C. G. Demetrescu: Problema conturilor extrapatrimoniale . 507
Gh. Em. Râureanu: Teoria contului curent unic 512
* * * Recenzii 520
* * * Dela Asociaţia profesorilor din învăţ. comercial . 524
* * * Dela Consiliul Superior 527
* * * Din activitatea Secţiunilor 528
* * * Colegiale. — Cereri de înscriere 530

Inregistrări contabile în industria lemnului

Continuăm cu înregistrările începute sub acelaș titlu, publicate în numărul de Iulie-August 1940 al revistei noastre.

O dificultate, căreia nu i s'a găsit încă soluția în această industrie, este urmărirea și controlul cantitativ al materialului lemnos, dela intrarea lui în fabrică până la obținerea produsului fabricat.

In industria lemnului deosebim două faze :

1. transformarea lemnului în cherestea (scânduri, dulapi, rigle, șipci, foi pentru placaje, furnire, panele, etc) și

2. transformarea cherestelei în : mobilă, uși, ferestre, case întregi, spițe, roți, doage, jucării, chibrituri [1]), etc.

Inainte de transformarea lemnului, intervine însă exploatarea lemnului din păduri și aducerea lui pe rampă, sau depozitarea lui în pădure în steri, metri cubi, grămezi, etc., cum este cazul uneori cu lemnele de foc.

Această parte și cu prima fază, adică transformarea lemnului în cherestea, traverse, etc., sunt de cele mai multe ori reunite și formează industria forestieră.

Faza a doua, transformarea cherestelei în produse fabricate este rar reunită cu prima fază, adică cu transformarea lemnului în cherestea și, mai rar încă și cu exploatarea lemnului din pădure.

O altă ramură a industriei lemnului este transformarea lemnului pe cale chimică în celuloză și apoi transformarea acesteia în : hârtie, mătase artificială, pansamente, celuloid, celon, diferite țesături, piei artificiale, rufărie, haine, explosivi, zahăr, alcool, etc.

Prin distilarea lemnului se obține : acid acetic, formol, catran, gaz pentru încălzit, etc.

Din crengi se face mangal (cărbune de lemn), din coaja lemnului se extrage taninul necesar tăbăcitului, iar din tanin se obține acidul galic, care se întrebuințează la prepararea cernelei. Din coaja teiului se scot fibre pentru funii.

---

1) Vezi „Monografia Forestieră" de Tăcutu, Tip. „Universul" 1938 pagina 10.

Rumegușul ce cade la tăerea lemnului la gatere, circulare, pendule, etc., se întrebuințează drept combustibil fie în forma lui pulverizată, fie transformat în brichete. Aceiaș întrebuințare o au bracurile și capetele cari rămân dela tăere.

Tot din lemn se obține rășina cu derivatele ei: terebentina și colofoniul.

Intre diferitele ramuri sau faze ale industriei lemnului se interpune comerțul, adică vânzarea produselor, care poate fi făcut de întreprinderea industrială însăși ori de firme comerciale ca: negustorul de lemn de foc en gros, care cumpără lemnele din pădure sau dela rămpile din apropiera locurilor de exploatare și vinde lemnele cu vagoanele în orașe; negustorul de lemne en gros pentru industrii, care se interpune între exploatarea forestieră și industria lemnului, aducând lemnele sub formă de bușteni, pentru industriile ai căror conducători nu găsesc util a se deplasa la locul exploatării; negustorul de cherestea, care se interpune între industria forestieră sau prima fază a industriei lemnului și a doua fază; apoi negustorul de mobilă, de jucării, etc., negustorul detailist de lemne de foc, negustorul de mangal dela angrosist până la olteanul, care vinde cu coșurile și toți negustorii en gros și en detail de tot felul de produse scoase din lemn.

Contabilitatea urmărește și înregistrează pe bază de acte justificative nu numai valoarea egalităților de schimb din patrimoniul persoanelor fizice și juridice, dar și cantitățile. [1])

In industria lemnului înregistrarea și controlul cantităților este, nu zic imposibil, — deși unii conducători de astfel de industrii mi-au afirmat că este imposibil, — dar în tot cazul este foarte greu de realizat cu preciziune.

Dificultatea constă în faptul că se schimbă unitatea de măsură în cursul transformărilor. La pădure, lemnul, se măsoară în metri cubi; transformat în cherestea se măsoară: scândurile, dulapii, riglele, etc. în metri cubi, mărginile în metri liniari, rumegușul, bracurile, etc. în kilograme, dar în cele mai multe industrii rumegușul nu se cântărește;

1) Vezi Curs de Contabilitate Generală, de Prof. Sp. Iacobescu și Al. Sorescu, Vol. I pag. 123.

lemnele de foc se vând cu kilogramul, foile pentru furnire și placaje se măsoară cu șucul (unitate de măsură pentru suprafețe, egală cu 1/10 dintr'un metru pătrat) parchetele cu m. p.; iar îndată ce începe a fi lucrat și cade o parte sub formă de cioplitură resturi sau talaje, ori se combină cu alte substanțe, controlul cantităților prin contabilitate devine din ce în ce mai dificil.

Totuș Contabilitatea trebue să încerce a stabili norme de control. Acest control se poate face prin coeficienți de transformare, aplicații și verificați după experiențe îndelungate și repetate.

D-l Tăcutu în „Monografia Forestieră" (pag. 104, jos în notă) spune :

„Mărginile fiind un produs secundar, nu le-am contat în producție, fiind de altfel și greu să se prevadă exact ce cantități ar eși. Din 10.000 metri cubi lemn brut ne-au eșit 82.00 metri liniari margini. Unele fabrici obișnuesc să socotească și marginile în producția de cherestea, socotindu-le 18 mm. gros. și 15 mm. lăț.; într'un metru cub, intrând deci 370 metri liniari sau la vagon 7.400 metri liniari, (dacă sunt uscate); 82.000 metri liniari ar cuba deci 221,400 metri cubi, așa că randamentul de cherestea ar fi 54% din brut".

Iar la pagina 117 scrie că randamentul mediu de cherestea este socotit 50%.

De sigur că depinde de starea, în care lemnul a fost tăiat timpul cât a fost ținut în pădure, condițiunile de transport, etc., precum și de esența lemnului.

Astfel un metru cub de lemn de brad poate cântări între 500—600 kg., de tei sau paltin 500—700kg., de frasin 600—700 kg., de fag 800—900 kg. și chiar 1000 kg. când este proaspăt, de stejar 900—1000 kg. și de nuc 1000—1100 kg. și chiar 1.200 kg.

Deci, coeficienții se pot întrebuința cu oarecare aproximație.

După duritate distingem : [2])

Lemne dure :

Stejarul	Ulmul	Mărul
Fagul	Frasinul	Părul
Carpenul	Nucul	Cornul

2) Vezi Tehnologie de M. Popovici, ed. I, Cartea Românească, București 1930 p. 445/6.

Lemne semi-dure :

Paltinul	Pinul
Arinul (aninul)	Mesteacănul
Moliftul	Jugastrul

Lemne moi :

Bradul alb	Salcia
Teiul	Alunul
Plopul	Tisa

După vârsta până la care ajung pomii se pot împărți în :

300—500 ani teiul, stejarul, alunul, castanul.

200—300 „ bradul, fagul, frasinul, paltinul.

Sub 100 „ plopul tremurător, salcia, aninul.

La obținerea scândurilor și la scoaterea lor din depozit am ținut seamă de greutate și cubaj ; la darea lor la secțiuni nu mai înregistrăm cantitatea, aceasta, urmând a fi urmărită de șeful de atelier.

D			C
	Data		
33.000	**Bunuri Mobile neînsufleţite**	= **Bunuri Mobile neînsufleţite** *Materii semifabricate*	33.000

Dat la diferitele secțiuni ale fabricației materialele notate mai jos :

Scânduri de fag kg.... mc.... Lei 16.000
„ „ stejar „ ... „ ... „ 10.000
„ „ tei „ ... „ ... „ 7.000
Lei 33.000

Materii în fabricație.

1. Secțiunea mobile de grădină, repartizat scânduri diverse, conform notei Nr. . . . de azi . . . . . Lei 6.000
2. Secțiunea mobile diferite, repartizat scânduri diverse, conform notei Nr. . . . de azi . . . . . Lei 10.000
3. Secțiunea mobile curbate, repartizat scânduri diverse, conform notei Nr. . . . de azi . . . . . Lei 10.000
4. Secțiunea albitură, repartizat scânduri diverse, conform notei Nr. . . . . de azi . . . . . Lei 7.000

Lei 33.000

Am primit 100.000 lei acont pentru o comandă de lăzi pentru măşti de gaze, în valoare de lei 1.000.000.

Vom înregistra:

D				C
	Data			
100.000	**Casa**	=	**Clienţi** *Fabrica M.*	100.000
	Primit dela Fabrica M. în contul comenzii Nr. . . . pentru . . . lăzi de măşti de gaze în valoare de lei 1.000.000 acont Lei 100.000			

Inregistrăm şi evidenţa comenzii în curs de executare:

D				C
	Data			
1.000.000	**Diverşi, Comenzi de executat** Fabrica M.	=	**Comenzi de executat**	1.000.000
	Primit dela Fabrica M. o comandă pentru . . . . lăzi de măşti de gaze în valoare de . . . . . Lei 1.000.000			
	Data			
	Următori	=	**Casa**	348.000
80.000	**Salarii tehnice,** plătit statul de salarii lucrători, maiştri, desenatori, pe . . . . . Lei 80.000			
24.000	**Salarii administrative,** idem, director, contabil, casier, încasator, personal de serviciu, pe . . . . . Lei 24.000			
9.000	**Cheltueli Generale** Plătit apa, pe . . . . Lei 6.000 „ lumina, pe . . . „ 3.000 Lei 9.000			
25.000	**Rezultatele maşinilor,** plătit curentul electric pt. gater şi alte maşini . . . . . Lei 20.000 Cumpărat uleiuri diferite „ 5.000 Lei 25.000			

50.000	**Impozite,** plătit impozitul pe cifra de afaceri pe . . . conf. Chitanței . . . . . Lei 32.000 Cotizația patronului la Casa Centrală a Asigurărilor Sociale, pe . . . conf. Chitanței Nr. . . . . Lei 18.000 Lei 50.000		
160.000	**Creditori,** M. G. plătit în cont Lei 100.000 S. „ „ „ „ 60.000 Lei 160.000		
	Data		
75.000	**Bunuri Mobile neînsufleţite** *Materii în fabricaţie*	=	**Bunuri Mobile neînsufleţite** 75.000
	Se încarcă secțiunile cu materiale consumate conform notei Nr. . . . din . . . astfel :		
	Secțiunea Mobile curbate, combustibil, materii diverse, piese de schimb accesorii . . . . . Lei 12.000 Secțiunea Mobilă de grădină idem „ 8.000 Secțiunea Albitură, idem . . „ 5.000 Secțiunea Mobile diferite, idem „ 20.000 Secțiunea Parchete și scândurii diferite, idem . . . . . „ 30.000 Lei 75.000		
	Materii semifabricate dat scânduri diferite la . . . Lei 30.000		
	Combustibil repartizat la diferite secțiuni . . Lei 17.000		
	Materiale Diverse consumat clei, glaspapir, spirt, etc. Lei 3.000		
	Piese de Schimb și Accessorii mânere, broaște, linoleum, cristale, oglinzi, ștofe, etc., date la diferite secțiuni . . . . . Lei 25.000 Lei 75.000		

Data

100.000	**Bunuri Mobile neînsufleţite** *Materii în fabricaţie*	=	**Următori**

Se încarcă secţiunile cu salariile tehnice şi consumaţia maşinilor, conf. Notei No. . . . din . . . astfel:

Secţia Mobile curbate	cotă parte	Lei	20.000
Sec. Mobile de grădină	„ „	„	11.000
Secţia Albitură . . .	„ „	„	9.000
Secţia Mobile diferite	„ „	„	40.000
Secţia Parchete . . .	„ „	„	20.000
		Lei	100.000

	Salarii tehnice	80.000
Salariile plătite şi repartizate . .	Lei 80.000	
	Rezultatele Maşini	20.000
curent electric şi uleiuri . . .	Lei 20.000	

Data

493.000	**Bunuri Mobile neînsufleţite** *Materii fabricate*	=	**Bunuri Mobile neînsufleţite** 493.000

Se debitează conf. Notei No. . . . de azi . . . cu mobilele fabricate de ateliere şi anume:

Mobile curbate, . . . scaune de cinematograf, . . . cuere, . . . scaune diverse forme, etc.	Lei	82.000
Mobile de grădină, . . . mese, . . . scaune, etc. . . .	„	20.000
Albitură, . . . mese, . . . scaune, etc.	„	21.000
Mobile diferite, . . . dormitoare, . . . sufragerii, . . . noptiere, . . . lăzi, etc. . .	„	300.000
Parchete, . . . m. p. parchete de stejar, . . , m. p. parchete de fag	„	70.000
	Lei	493.000

Materii în fabricațiune

Se creditează cu mobilele date în magazin.
Secț. Mobile curbate, conform specificației din nota de azi . . . . Lei 82.000
Secț. Mobile de grădină, idem . . . . . „ 20.000
Secț. albitură, idem . . „ 21.000
Secț. Mobile diferite, idem „ 300.000
Secț. Parchete, idem . . „ 70.000
Lei 493.000

Data

395.000 **Casa** = **Următori** 240.000
Bunuri Mobile neînsuflețite
Materii fabricate

Secț. Mobile diferite, vândut conf. facturei de azi No. . . . mobile diferite în valoare de . . . Lei 100.000
Secț. Parchete, vândut conf. fact. No. . . . „ 140.000
Lei 240.000

Clienți 140.000

Incasat dela . . . . . Lei 140.000

Rezultatele mașini 15.000

Incasat pentru lucru la gater și alte mașini închiriate cu ora . . . . . Lei 15.000

Data

Următori = **Casa** 566.000
340.000 **Creditori**

M. G. plătit în cont . . . Lei 200.000
R. „ „ „ . . . „ 140.000
Lei 340.000

220.000 **Bunuri Mob. neînsuflețite**
Materiale diverse

Cumpărat dela firma „Placfurm" S. A. R. conf. facturi de azi No. . . . :

	Placaje . . . . . Lei 30.000 Furnire . . . . . „ 70.000 Panele . . . . . „ 120.000 Lei 220.000	
6.000	**Cheltuieli Generale** Plătit abonamente și ofrande . Lei 6.000	
	Data	
378.000	**Clienți** = **Bunuri Mobile neînsufleţite** Fabrica de Măști *Materii fabricate* Mobile diverse Facturat azi cu fact. No. . . . lăzi de măști predate spre recepționare . . . . . Lei 300.000 Mobile de grădină N. Predat conf. fact. No. . . în val. Lei 40.000 Albitură N. Idem . . . . . Lei 38.000 Lei 378.000	378.000
	Data	
270.000	**Casa** = **Următori Clienți** Fabrica de măști Incasat pentru lăzile predate, 300.000 mai puțin acontul 100.000. . . Lei 200.000 **N.** acont as / fact. ns. / de azi. . „ 40.000 Lei 240.000	240.000
	Bunuri Mobile neînsufleţite *Materii fabricate* Parchete . . . m. p. parchete de . . . vândute Lei 30.000	30.000

	Data			
300.000	**Comenzi de executat**	=	**Diverşi, Comenzi de executat** Fabrica M.	300.000
	Livrat conf. fact. ns. / de azi No. . . . lăzi pentru măşti, în val. de . . . Lei 300.000			
	Data			
100.000	**Diverşi Consemnatari**	=	**Mărfuri trimise în Consemnaţie**	100.000
	Aurel Ionescu-Isac, Călăraşi, str. Bucureşti No. 10. Trimis cu fact. ns / de Consemnaţie de azi, mobile diferite în val. de . Lei 100.000			

Dr. P. DRĂGĂNESCU-BRATEŞ

AVIZ

Faţă de noile delimitări teritoriale, până la clarificarea situaţiei membrilor Corpurilor din teritoriile cedate Ungariei, U. R. S. S. şi Bulgariei, administraţia Revistei a hotărât suspendarea trimiterii Revistei acestor membrii începând din luna Septembrie 1940.

D-nii abonaţi din teritoriile cedate cari doresc să li se trimită Revista sunt rugaţi să ne comunice de urgenţă adresa unde se găsesc timporar.

Discuțiuni în legătură cu clasificarea conturilor

In lucrarea publicată sub titlul *Clasificarea rațională a conturilor pe baza egalității de bilanț* am preconizat, pentru seria conturilor de activ, trei grupe și anume: Conturi de avere, Conturi de activ formal și Conturi rectificate de pasiv, iar pentru seria conturilor de pasiv, următoarele patru grupe: Conturi de capital propriu, Conturi de capital strein, Conturi de pasiv formal și Conturi rectificative de activ.

Conturilor interimale le-am atribuit un loc deosebit.

Recenzia [1]) făcută acestei lucrări găsește clasificarea de mai sus „puțin logică și greu de aplicat", pentrucă:

1. „...se fac 3 grupe de conturi la activ și 4 la pasiv, neputând astfel să facem o paralelă";

2. „clasează conturile de cheltueli — zise productive — între conturile de avere, dar este foarte greu să facem o discriminare perfectă între cheltuieli productive și neproductive....." ;

3. „...între conturile rectificatoare de activ din pasiv trece fondurile de amortizare la un loc cu diferențele de curs la creanțe în valute streine sau la portofoliul de titluri...." [1]).

Imi voiu îngădui să fac unele observări în legătură cu aceste aserțiuni, oprindu-mă la ele rând pe rând.

1. Normele de ordin științific ale contabilității nu impun simetrie în construcția grupării conturilor. Dacă se crează un anume număr de grupe pentru seria conturilor de activ, acest număr nu are caracter normativ pentru grupele aparținând seriei conturilor de pasiv.

De ce ar fi oare necesar să facem o paralelă între singuraticele grupe de activ și de pasiv?

După clasificarea menționată mai sus am ajuns la trei grupe de conturi în seria celor de activ și la patru grupe, în seria conturilor de pasiv pentru motivul că în fața conturilor de avere apar cele două grupe ale conturilor de capital propriu și de capital strein. Cum ar fi posibil să se realizeze o sime-

---

1) Publicată în Revista generală de comerț și contabilitate. Anul XXIX — Nr. 7—8, Iulie August 1940, pag. 373 — semnată „Brateș".

trie numerică a grupelor ? Evident, dacă grupei conturilor de avere i-ar corespunde o singură grupă, care să cuprindă toate izvoarele juridice ale averii, amestecate la un loc, fără a se ține seamă de natura lor diferită. In altă alternativă, și mai puțin acceptabilă, ar trebui să figureze, de dragul simetriei și al unei paralele nejustificate, două grupe distincte de conturi de avere, contrapuse altor două grupe de conturi, în pasiv, una destinată capitalului propriu, și alta, capitalului strein. Cum ar fi oare cu putință să se identifice elementele averii, spre a se ști cari anume sunt procurate prin mijloacele întreprinderii și cari reprezintă forma concretă a mijloacelor de lucru procurate de terți ? Faptul că în fața grupei conturilor de avere stau cele două grupe de capital propriu și de capital strein, nu este o simplă întâmplare.

Și ar mai fi ceva de spus în legătură cu citata aserțiune dela punctul 7.

O pretinsă paralelă între grupele de conturi de activ și cele de pasiv nu poate fi criteriu al unei clasificări. In virtutea egalității de bilanț A = P, contabilitatea sistematică face două serii de operațiuni de calcul, cari prezintă, în desfășurarea lor sincronistică, de o parte aspectul economic, iar de altă parte aspectul juridic al mișcărilor patrimoniale. Aspectul economic al acestor mișcări se întrezărește în realitățile averii, iar aspectul juridic, în abstracțiunea capitalului propriu și strein. Pentru a se pune în evidență aspectul economic patrimonial, servește seria conturilor de activ, iar pentru reprezentarea aspectului juridic, seria conturilor de pasiv. Aceste două serii de conturi merg paralel, stabilindu-se între ele o continuă egalitate. Dar trebue adăugat că paralelismul de calcul contabil se realizează prin totalitatea conturilor din activ și din pasiv, iar nu prin raporturi dela grupă la grupă.

2. Am încadrat în grupa conturilor de avere următoarele subdiviziuni : conturi de bunuri reale, conturi de bunuri materiale, conturi de cheltueli productive și conturi de creanțe.

Se spune că ar fi greu a se face o deosebire perfectă între cheltuelile productive și cele neproductive. De cheltueli neproductive nu este vorba în citata lucrare. Am preconizat conturi de cheltuieli productive ca subdiviziune a conturilor de avere, și conturi de pierderi și de beneficii, ca subdiviziuni ale grupei conturilor de capital propriu.

Cheltuielile productive sunt elemente de avere, dat fiind că valoarea lor se încorporează în bunuri, ca efect al unor prestațiuni de natura personală sau materială, sporind astfel valoarea bunurilor pentru cari s'au făcut aceste prestațiuni. Este adevărat că nu poate fi tocmai ușor a se face o separație între o cheltuială productivă și o pierdere contabilă, deoarece însăși pierderea, pe care am numit-o „contabilă" — deci nu reală, — are în sine caracteristica unei valori încorporabile în avere. Totuși, stabilirea unei demarcațiuni este posibilă. Pentru aceasta trebue să ne orientăm după regula în sensul căreia să considerăm cheltueli productive, cheltuelile pe cari le încorporăm imediat, din punct de vedere technic contabil, ca elemente ale prețului de cost, în valoarea bunurilor respective. Pierdere contabilă ar fi ceea ce contabilitatea, din considerațiuni practice, nu trece imediat și direct la locul cuvenit. Am spus la pag. 19 că „dacă zisele pierderi contabile s'ar repartiza în cursul exercițiului la locul cuvenit, așa cum se întâmplă cu cheltuelile productive — mai ales în industrie — evident, ele nu și-ar mai avea locul la Contul de profit și pierdere. Dar lucrul acesta este aproape imposibil în practică".

Dealtfel deosebirea între conturile de cheltueli productive și cele de pierderi rezultă și din faptul că primele conturi se soldează la intervale de timp relativ scurte, creditându-se prin conturile de avere asupra cărora se trece soldul lor, în vreme ce conturile de pierderi contabile rămân deschise pentru a se concentra, la încheierea bilanțului, în contul colector de rezultate.

3. Nu admite recenzia nici faptul că am trecut între conturile rectificative de activ „fondurile de amortizare la un loc cu diferențele de curs la creanțe în valute streine sau la portofoliul de titluri..." (pag. 373).

Intr'adevăr, am considerat drept conturi rectificative de activ în seria conturilor de pasiv, conturile : Rezerve pentru creanțe dubioase, Cont de rectificare a valorii bunurilor (zis Fond de amortisment), Diferențe de curs nerealizate la portofoliul de titluri, Dobânzi calculate și nerealizate la creanțe dubioase. Diferențe de curs din creanțe în valută streină.

Toate aceste conturi au caractere comune și îndeplinesc funcțiuni rectificative. Contul Rezerve pentru creanțe dubioase îndeplinește funcțiunea de a aduce creanțele menținute

în activ cu o cifră mai mare — deși se află printre ele și creanțe dubioase — la un nivel corespunzător certitudinii de realizare. El determină deci o rectificare a activului.

Conturile de rectificare a valorii bunurilor — zisele Fonduri de amortisment — mijlocesc aducerea averii fixe menținute în activ cu valori inițiale, la un nivel corespunzător realității indicat prin cota respectivă de amortizare.

Pentru a nu se ajunge la beneficii imaginare, titlurile trecute în bilanț la un curs mai mare decât cursul lor de procurare, se rectifică prin contul Diferențe de curs nerealizate la portofoliul de titluri, care le aduce valoarea la un nivel mai corespunzător realității indicat prin cota respectivă de amortizare.

Pentru a nu se ajunge la beneficii imaginare titlurile trecute în bilanț la un curs mai mare decât cursul lor d procurare, se rectifică prin contul Diferențe de curs nerealizate la portofoliul de titluri, care le aduce valoarea la un nivel mai mic.

Același rol de rectificare îl îndeplinește și contul Dobânzi calculate dar nerealizate la creanțe. In sfârșit, contul Diferențe de curs din creanțe în valută streină ar interveni, tot ca un cont cu caracter rectificator, când la inventar cursul creanțelor în valută streină ar fi mai mic decât cursul calculat în registre și ar indica o stabilitate certă în viitor. Evident, în cazul trecerii creanțelor la cursul zilei, intervenția acestui cont n'ar mai fi necesară.

Toate aceste conturi enumerate prezintă caractere comune în ce privește funcțiunea lor. Toate operează scăderi din valoarea averii, ceeace justifică pe deplin considerarea lor în grupa conturilor rectificative de activ.

Prof. Dr. DUMITRU VOINA

Rugăm Secțiunile cari dețin sume încasate din abonamente să binevoiască a ni le remite prin contul nostru de virament dela Banca Națională a României.

Netrimiterea acestor sume stânjenește apariția la timp a revistei.

Expertul contabil liber profesionist şi noul decret lege privind societăţile pe acţiuni

Expertul contabil ca liber profesionist şi-a făcut apariţia în România abia în ultimii zece ani printr'un număr restrâns de experţi, cari au reuşit să-şi exercite profesiunea fără a fi nici funcţionar public, nici funcţionar particular.

Chiar aceştia însă nu au ca ocupaţie exclusivă profesiunea de expert, ci îndeplinesc şi alte funcţiuni în legătură cu această profesiune sau cu viaţa economică, precum profesoratul, administratori, censori de societăţi, etc.

Birouri, cari să se ocupe numai cu lucrări de contabilitate : organizări, consultări, verificări, supravegheri de contabilitate etc., nu s'au putut constitui.

De aceea, concernele străine când au de făcut verificări în România, recurg la birourile străine de experţi, cari au angajaţii lor recrutaţi tot dintre străini.

Corpul Contabililor a făcut de mai multe ori demersuri pentru ca asemenea lucrări să fie încredinţate experţilor români, până acum însă, fără rezultat.

S'a propus chiar Companiilor internaţionale de experţi contabili, să formeze în România filiale constituite dintre experţi români.

Propunerea s'a examinat de una din marile Companii, însă fără un rezultat practic.

Aceasta se datoreşte poate şi faptului că expertul-contabil liber profesionist este o îndeletnicire încă la începutul ei, în România unde, după cum am arătat, nu oferă încă o bază suficientă de existenţă, decât împreună cu alte îndeletniciri apropiate.

Una din aceste îndeletniciri este şi aceea de cenzor în baza legii Corpului Experţilor Contabili, care prevede că un cenzor trebue să fie expert-contabil sau contabil autorizat.

Cum până acum nu există nici o restricţie în ce priveşte locurile de cenzori, se putea ca un expert să aibă un număr de societăţi, care să-i asigure independenţa profesională, fără a mai fi funcţionar public ori particular.

In calitate de cenzor-expert care nu înţelegea să fie numai ca figurant, aceasta — în afară de îndeplinirea obligaţiunilor

sale prevăzute de Codul de Comerț, îndeplinea și oficiu de consultent contabil, fiscal și uneori și economic, astfel că devenea un colaborator util al Societății.

Apoi, având mai multe societăți, putea avea mai multă independență, ceeace îl punea în măsură să-și îndeplinească oficiu cu toată obiectivitatea.

Remunerația mai mult de cât modestă ce o primeau începând de la 3000 (trei mii) lei pe an și atingând în majoritatea cazurilor maximum 10.000—20.000 (zece—douăzeci mii) lei pe an nu constituia o sarcină pentru Societate, care de multe ori plătea o singură consultație de avocat cu remunerația dată unui cenzor pe un an întreg.

Decretul lege No. 3584 din 19 Octombrie 1940 restrângând — fără nici o excepție și în mod general — la două locurile în care cineva poate fi cenzor, și reducând numărul cenzorilor la o societate la trei și, pentru cine vrea, chiar la unul, indiferent de importanța întreprinderii, face ca cenzoratul să nu mai fie o funcțiune, care să dea posibilitatea creierii și în România a unui Corp de experți contabili liberi profesioniști, de care economia națională are atâta nevoie, — mai ales azi când se urmărește o politică de raționalizare a prețurilor, de îndrumare a întreprinderilor, de înbinare a interesului particular cu interesul social.

La noi, locurile de administratori și cenzori au fost de obicei privite ca posibilități ușoare de venituri accesorii obținute prin grația conducătorilor de întreprinderi, cari au voit să facă un act de prietenie, de gentileță, de recunoștință sau au voit să-și asigure anume bunăvoinți din partea puternicilor zilei.

Dacă aceasta era situația în majoritatea cazurilor, trebue să recunoaștem că cenzorul de specialitate nu este o sinecură și nici nu este de obicei o personalitate din viața publică, de la care să se aștepte anume avantagii ori favoruri.

Pentru aceste motive, credem că pentru cenzorii experți contabili sau contabili autorizați, cari îndeplinesc o funcțiune de specialitate trebue să se prevadă dispoziții proprii, încurajându-se prin aceasta pe acei cari fac profesie liberă.

Dr. V. M. IOACHIM

Problema conturilor extrapatrimoniale

Despre conturile de ordine și evidență s'au scris articole și s'au dat explicațiuni complete atât în manualele didactice din ultimii 20 de ani, cât și în lucrările de specialitate.

Cu toate acestea, practica mai păstrează încă metodele învechite lipsite de logica principiilor științifice și a realităților juridice.

Ceeace mă determină să revin cu oarecare noi precizări în această chestiune este faptul că am constatat că problema conturilor de ordine nu este încă suficient fixată chiar la o mare parte din cei chemați să dea îndrumări și să formeze pe viitorii contabili.

In această privință am constatat că se fac erori, care trebue să fie înlăturate pe viitor.

De pildă, trimiterea unui efect spre încasare se înregistrează greșit astfel:

Data		
Corespond. de incas. = *Ef. scontate*		
(Urmează explicația).		

Inainte de a arăta forma exactă de înregistrare a acestor operațiuni, cred că cei ce fac asemenea erori, uită sau nu știu încă ce misiune are contabilitatea și care este materia înregistrabilă.

Țin deci a preciza în primul rând că, *în aplicațiunile sale,* contabilitatea înregistrează raporturi juridice, că deci actele juridice formează materia înregistrabilă.

Intr'adevăr, domeniul în care se aplică contabilitatea este patrimoniul, a cărui structură este reprezentată prin egalitatea:

Activ	=	*Pasiv* sau
Conținutul economic	=	*Conținutul juridic* sau
Concretul	=	*Abstractul* sau
Patrimoniul economic	=	*Patrimoniul juridic* sau
Obiecte de drepturi și de obligațiuni	=	*Drepturi și obligațiuni*

Acest potrimoniu aparține unei persoane, fizice sau morale — subiectul patrimoniului.

De aci rezultă că, patrimoniul economic formează obiectul drepturilor de proprietate iar patrimoniul juridic, constitue cauza, provenienţa juridică a stăpânirii patrimoniului economic.

Toate bunurile materiale şi imateriale, intră în compunerea patrimoniului economic dacă ele aparţin subiectului de patrimoniu, cu alte cuvinte, fac parte din patrimoniu numai în cazul când asupra lor subiectul patrimmoniului poate exercita drepturile sale de proprietate.

Dacă însă subiectul patrimoniului primeşte, deci deţine — posedă anumite bunuri (valori etc.) sub alte modalităţi decât acelea car-i pot conferi titlul de proprietar, cum ar fi modalitatea condiţiunei, desigur că asemenea bunuri nu pot fi considerate, conform principiilor de drept, ca elemente patrimoniale.

Astfel am avea cazurile următoare :

1. Primim mărfuri *cu condiţiunea* de a le păstra, de a le vinde din ordinul şi pentru contul proprietarului lor, sau de a ne servi ca garanţie pentru o creanţă a noastră.

2. Primim efecte comerciale sau publice *cu condiţia* de a le încasa din ordinul şi pentru contul beneficiarului lor, etc.

In aceste 2 cazuri şi în lumina principiilor arătate mai sus se observă că aceste valori sunt deţinute de noi în calitate de posesori condiţionaţi de anumite obligaţiuni de a le păstra, de a le vinde, sau de a le încasa din ordinul şi pentru contul proprietarilor lor.

Proprietarul lor nu suntem noi, ci cel ce ni le-a trimis. Primirea lor, în aceste condiţiuni nu poate fi deci considerată ca o intrare de activ patrimonial.

Cu valoarea lor nu putem mări activul nostru patrimonial.

In asemnea împrejurări, aceste bunuri sunt pentru noi extra-patrimoniale.

Pentru înregistrarea elementelor patrimoniale contabilitatea se serveşte de conturile patrimoniale.

Pentru înregistrarea elementelor extra patrimoniale contabilitatea se serveşte de conturile de ordine şi de evidenţă.

După cum în bunurile care sunt proprietatea subiectului patrimoniului nu pot fi înglobate bunurile care se află numai în posesiunea sa condiţionată, este logic ca şi conturile elementelor patrimoniale să nu fie amestecate, în funcţionarea lor,

cu conturile elementelor extrapatrimoniale (de ordine și de evidență), de unde rezultă și principiu că conturile de ordine și de evidență nu pot funcționa de cât paralel — adică, unui cont de ordine debitor nu-i poate corespunde decât un altul tot de ordine creditor.

Este interesantă de asemenea constatarea că sunt mulți contabili și specialiști care au adoptat acest principiu în ce privește *primirea* unor valori spre vânzare sau încasare pe care le înregistrează prin mijlocul conturilor de ordine.

Surprinzător este însă faptul că, pentru *trimiterea* valorilor noastre spre vânzare sau încasare altor persoane, acești contabili și specialiști (? !) nu mai aplică același principiu.

Astfel, am constatat, și cu tot regretul nu numai izolat, ci la foarte mulți specialiști, că valorile trimise spre încasare sau spre vânzare sunt înregistrate ca definitiv eșite din patrimoniu, făcând articolele :

	Data		
Coresp. de inc.	= *Ef. scontate*		
(Urmează explicația).			
	Data		
Consemnatari	= *Mărfuri*		
(Urmează explicația).			

Chiar dacă nu am ține seama de o parte din principiile expune mai sus, totuși, asemenea înregistrări se dovedesc complet inexacte și prin faptul că este curios, cum efectele au eșit definitiv din patrimoniul nostru când au fost trimise spre încasare, și aceasta rezultă clar din articolul de mai sus, iar în patrimoniul corespondentului nostru nu intră, întru cât acesta le înregistrează printr'un articol de ordine :

	Data		
Ef. prim. spre inc.	= *Remit.de ef. spre inc.*		
(Urmează explicația).			

Iată o anomalie, pe care nu știu cum ar putea s'o justifice cei ce o practică.

Dar în afară de aceasta, știm cu toții că eșirea din patrimoniul nostru a unui bilet la ordin sau a unei cambii se face

pe baza girului translativ de proprietate, în timp ce trimiterea spre încasare a unui efect se face prin mijlocul girului special de încasare (pentru mandat), care, tocmai pentru a se distinge de primul, conține în plus mențiunea obligatorie *„valoare spre încasare"*.

Dacă, atât pentru trimiterea spre încasare a efectului cât și pentru negocierea lui se creditează contul „Efecte scontate" (sau de primit), nu este oare aceasta o desconsiderare a efectelor juridice produse de aceste 2 feluri deosebite de giruri ?

Cum deosebim atunci prin contabilitate un efect girat pentru negociere, de unul girat pentru încasare ?

Din înregistrările de mai sus, nu rezultă această diferențiere, astfel că cei ce o practică, sunt împotriva rostului real al contabilității care este, de fapt, tocmai acela de a evidenția în chip luminos raporturile și situațiunile juridice în care se află elementele patrimoniului nostru.

Prin urmare înregistrarea efectelor spre încasare urmează a se face astfel :

1. *In contabilitatea remitentului :*

1.	——— Data ———		
	Corespond. de inc. = *Ef. trim. spre inc.* C. I.		
	Trimis cf. bord. și scris. n./ de azi spre incasare 5 efecte în val. nom. de . . lei	200.000	200.000
2.	——— Data ———		
	Ef. trim. spre inc. = *Coresp. de inc.* C. I.		
	Incasat de coresp. efecte trimise cu bord. și scris. n./ din . . . în val. nom. de . lei	200.000	200.000
3.	——— Data ———		
	Următoarele = *Ef. scontate*		
	Incasat val. ef. scont. trimise spre incasare D-lui . . . . . lei		200.000
	Cassa (sau Ct. crt. / sau Debit. de incaso)		
	Neto decontat . . . . . lei	199.600	
	Comis. de incasso		
	Comis. reținut cf. decont. D-lui . . . lei	400	
	——— ——— ———		

2. *In contabilitatea corespondentului:*

1.	——— Data ———		
	Ef. prim. spre inc. = *Remit. de ef. spre inc.* R. I.		
	Primit spre incas. dela D-l R. I. cf. scris. și bord. din . . . . 5 ef. . . . lei	200.000	200.000
2.	——— Data ———		
	Remit. de ef. spre inc. = *Ef. spre incasare* R. I.		
	Stornat primul articol pt. ef. incasate . lei	200.000	200.000
3.	——— Data ———		
	Cassa = *Următoarele*		
	Incasat ef. primite spre incasare cf. bord. din . . . . . lei	200.000	
	Creditori de incaso (sau Diverși sau Ct. crt. inc.)		
	Neto decontului Nr. . . . . lei		199.600
	Comis. de incaso		
	Comisionul Nr. reținut ef. decontului lei		400
	——— ———		

După aceleași principii se va urma deci și la mărfurile primite sau trimise spre vânzare în consemnație, pentru care, de altfel, chiar legiuitorul a prevăzut în legea specială a contractului valorilor în consignație, că consemnatarul trebue să țină un cont separat de acela al mărfurilor sale proprii.

La fel se vor urma normele conturilor de ordine la valorile spre păstrare, în gaj, etc.

In felul acesta sunt sigur că nu se vor mai săvârși erori ca cele menționate mai sus, și nici înregistrarea, pe care am văzut-o într'o monografie contabilă dintr'o școală comercială, privitoare la primirea unor butoae de undelemn în garanție, înregistrare făcută prin articolul a cărui titlu era: *Butoae=Furnizori* (? ! și pe care mărturisesc că nu am putut-o înțelege cum rezulta din explicație, ci cu totul altfel, și anume: procurarea pe credit a unor butoae.

Prof. C. D. DEMETRESCU
Insp. Invăț. Comercial

Teoria contului curent unic

Contul curent, născut în întregime din uzul și practica comercială, a încetat de a mai fi un sistem de socoteli contabile.

In antichitate exista într'adevăr numai contul contabil, nu instituțiune juridică cu efectele sale speciale (P. Clement pag. 13).

Contul curent a început să producă efecte juridice prin secolul al XII-lea, luând ființă din practica băncilor și formând principala lor operațiune.

Există o mare legătură între contul curent și însăși ființa băncilor, fiindcă el stă la baza principiului lor de formațiune (Feitu No. 14).

El apare ca un auxiliar prețios al tranzacțiilor comerciale și este normal ca fazele de desvoltare pentru afacerile comerciale, să fi influențat și evoluția contului curent.

Născut din uzul comerțului bancar, contul curent funcționează conform construcției adoptată de practica bancară.

Deschiderea unui cont la bancă nu este o simplă operațiune contabilă. Ea dă naștere totdeauna la un veritabil contract „sui generis" cu efecte juridice speciale.

Această convenție, care poate fi și tacită, este însăși contractul de cont curent (P. Delaisi pag. 2).

Este așa dar logic a ne adresa totdeauna practicei, atunci când dorim a studia natura și efectele contractului de cont curent, fiindcă, doctrina și jurisprudența, de cele mai multe ori, au creiat forme constructive abstracte și teorii cari contrazic însăși ființa și rostul acestui contract.

S'a susținut că depozitele în cont curent și deschiderile de credit în cont curent la bănci, nu sunt conturi curente, fiindcă le lipsesc elementele necesare și principale ale unui adevărat contract de cont curent.

De fapt, doctrina, (în special cea italiană) care a influențat și codul nostru comercial, actualmente în vigoare, s'a depărtat de uzul și practica acestui contract, introducând elemente de cari practica nu se poate folosi.

In continentul European, doctrina nu este de acord în această privință și definițiile contractului de cont curent au fost și sunt încă mult controversate.

Deoparte stă doctrina franceză, germană, belgiană şi olandeză şi de alta cea italiană, care a influenţat şi pe cea română.

Teoria reciprocităţii de credit a fost de mult abandonată şi în Germania şi în Franţa, pentrucă funcţiunea economică a contului curent a căutat simplificări.

Codul comercial român, cel nou, care n'a fost pus încă în aplicare, a abandonat şi el această teorie, suferind influenţa doctrinei şi jurisprudenţei germane şi franceze, conformându-se astfel simplificărei cerută de uzul şi practica comerţului.

In general, utilitatea contului curent este redată de efectele pe care le produce acest contract: **transmiterea proprietăţei rimeselor, indivizibilitatea** şi **unitatea acestor rimese, novaţiunea, compensaţiunea** şi **curgerea de dobânzi.**

Nu este necesar a se acorda credit reciproc pentru a avea un contract de cont curent şi nu este nevoe deci ca soldul să alterneze în favoarea sau în defavoarea uneia din părţi.

„Azi nu mai interesează dacă Banca unind cu contul curent o deschidere de credit în cont curent va fi creditoare la terminarea contractului" după cum se precizează în expunerea de motive a modificărei codului de comerţ (M. Of. 191 pag. 4322).

Trebue să se dea posibilitate a se face rimese reciproce, nu a se acorda credite reciproce.

Şi această reciprocitate de rimese nu este nevoe să existe în fapt. Este suficient, în principiu, ca ea să existe în drept. (P. Fargeaud No. 24).

Intr'un cont curent de depozit bancar, depunerile făcute de client cât şi retragerile de numerar, nu sunt decât adevărate rimese şi este suficient a se da posibilitate ca ele să existe în drept, nu şi în fapt.

Astfel că, dacă soldul acestor conturi bancare este în permanenţă creditor, nu înseamnă că nu avem deaface cu un adevărat cont curent.

Contractul de cont curent există şi în cazul conturilor de depozit în cont curent cât şi în deschiderile de credit în cont curent, pentrucă elementul intenţional al părţilor a fost ca din operaţiunile intervenite, creanţele (rimese), să se treacă în cont în **plină proprietate,** să-şi piardă **individualitatea** şi să formeze mase de debit şi de credit în vederea **compensării** finale într'un **sold,** care să producă **novaţiunea.**

Soldurile pot fi numai debitoare sau creditoare și pot chiar să alterneze.

In această privință, voința părților este suverană.

In cartea lui Staub — Komentar ed. 11 355 No. 22, citată în expunerea de motive pentru modificarea codului nostru comercial, publicată în Monitorul Oficial No. 191/940, se arată că „de esența contractului de cont curent este voința părților, „ca la finele unei perioade să se facă socoteală și să se producă „novațiune".

In consecință, dacă părțile se înțeleg a utiliza și beneficia de toate efectele contractului de cont curent, știind mai dinainte cine va fi creditor sau debitor la sfârșitul contractului, ele nu fac altceva decât o aplicațiune de interes economic.

Noul cod comercial român, prin modificările făcute la 20 August 1940, a avut în vedere tocmai aceste principii reeșite din practica contului curent și deaceea le-a adoptat, declarând că toate formele de conturi bancare, sunt conturi curente.

Până la punerea în aplicare a noului cod comercial, există în legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de Bancă, art. 64, care precizează că : „dispoz. din codul de co- „merț (vechiu, actualmente în vigoare) privitoare la contractul „de cont curent se aplică și deschiderilor de credit în cont „curent și oricăror operațiuni de credit în cont curent, chiar „dacă nu sunt constatate prin acte scrise".

Argumentând astfel, că toate conturile bancare sunt adevărate conturi curente, urmează atunci a stabili cari sunt conturile bancare cari se obișnuesc azi în practica bancară și cărora urmează a li se aplica dispozițiunile legale ale contului curent.

Depozitul în cont curent : la vedere ; cu preaviz ; cu dobândă și fără dobândă ; la termen fix ; provizoriu ; blocat ; cont de garanții, etc.

Un client deschide un cont la o bancă, în care convine să i se înregistreze toate operațiunile ce are cu Banca. Depuneri de numerar și retrageri ; plăți de cecuri ; dispozițiuni de plată ; ordine de bursă ; plăți de acreditive ; operațiuni de încasare de polițe, etc.

Toate aceste operațiuni se înregistrează în debitul sau creditul contului, iar la epocile stabilite de uz, intervine soldul

final rezultat prin compensare, care novează toate creanțele înscrise anterior în cont și cari au format, până la această epocă, o massă suspensivă de credit și debit.

Deschiderile de credit în cont curent. — In aceste conturi Banca debitează avansurile de numerar făcute clientului său debitor și în care se mai înregistrează operațiuni de depuneri, plăți de cecuri, ordine de bursă, etc.

Aceste conturi pot fi **simple** — adică pe bază de credit personal, fără garanții reale; cu **garanții ipotecare, gaj de titluri, de mărfuri, devize,** etc.

Și aceste conturi sunt conturi curente, unde intervine compensațiunea masselor de credit și debit, formate din înscrierea creanțelor (rimese) în debit sau în credit.

Pluralitatea de conturi. — Un client poate avea într'o bancă mai multe conturi.

Pluralitatea acestor conturi dă naștere la o situațiune specială în ce privește regularea raporturilor juridice între bancă și client.

In această situațiune se pune întrebarea:

Este un singur contract împărțit în mai multe conturi sau tot atâtea contracte câte conturi sunt?

In caz de dubiu, C. Vivante (1730 pag. 292) scrie că se prezumă a fi un **cont unic** și că se pot compensa soldurile parțiale ale diverselor conturi, într'un sold unic, în cazul când contractanții nu sunt faliți.

Și Vivante, explică această posibilitate, prin prezumția că rimesele făcute în aceste conturi sunt determinate de totalitatea rimeselor primite sau care trebuesc făcute.

Doctrina și jurisprudența franceză recunoaște validitatea clauzelor de compensațiune, în cazul existenței unei pluralități de conturi pe numele aceluiași client.

O decizie a Curții de Apel din Paris din 18.7.1934, este foarte categorică în această privință, declarând că dacă un client a deschis într'o Bancă 2 sau mai multe conturi distincte, chestiunea de a se ști dacă compensațiunea operează automat, depinde de intenția comună a părților.

Și este logic a se argumenta astfel, fiindcă părțile pot conveni oricum.

Părțile pot conveni să nu creeze conturi absolut independente unul de altul, astfel ca fiecare cont să aibă o ființă a sa proprie, ci pot să stabilească 2 conturi contabile separate,

care să funcționeze paralel și ale căror solduri să se compenseze la o epocă stabilită, într'un cont curent general, unic și indivizibil (extrasă din decizia mai sus citată).

In ce privește raporturile între client și Bancă, compensația aceasta generală este perfect valabilă.

Chestiunea ar părea însă complicată în raporturile cu terții, în caz de poprire sau faliment.

După părerea lui Jean Escarra (No. 743) din cartea sa „Principiile de drept comercial Vol. 6", mijlocul de a scăpa din această situațiune, ar fi stipulațiunea unui cont curent unic și indivizibil cu ajutorul unei **scrisori de fuziune.**

Obiectul acestei scrisori de fuziune, ar fi să stabilească o indivizibilitate convențională între soldurile a 2 sau mai multe conturi, de o manieră a realiza o compensațiune opozabilă terților și masei falimentare.

J. Hamel, în cartea sa „Banques et operations de Banque" No. 400, arată că părțile pot schimba scrisori, prin care să recunoască că diversele conturi nu constituesc în realitate decât un cont unic. Diviziunea acestui cont în mai multe secțiuni, nu este făcută decât din motive de comoditate practică.

Pe baza acestei formule, Banca poate în orice moment face soldul general al conturilor unui client și să-l opue fie unei popriri, fie masei falimentare, fie să refuze onorarea unui cec (dacă soldul general nu prezintă un disponibil în favoarea clientului).

Nici o regulă de drept nu interzice validitatea unei astfel de convenții ; nici o formă legală nu est impusă de lege asupra modului în care trebue să funcționeze conturile curente.

Părțile sunt dar libere să stipuleze că un cont unic va putea fi ținut în mai multe capitole (subconturi) distincte.

Acestea sunt părerile doctrinei franceze, iar jurisprudența este de aceiași părere.

Ceva mai mult. O decizie a Curții din Douai din 10 Nov. 1927, arată că s'ar putea susține că poate exista între părți un cont unic divizat în mai multe subconturi și că pentru aceasta nu este nevoe de o convenție precisă. Tribunalele pot aprecia asupra acestei situațiuni, fiind o chestiune de fapt.

După cum am arătat mai sus, și Vivante a acceptat posibilitatea existenței unui cont unic.

Din acest punct de vedere precizez că unitatea contului curent unic este perfectă din punct de vedere juridic și că diviziunea lui în mai multe conturi — (subconturi) — capitole, este numai o distincțiune de ordin contabil.

Așa dar părțile pot conveni ca din punct de vedere juridic, contractul de cont curent să formeze **un tot indivizibil,** însă împărțit în mai multe **partizi contabile,** pentru ușurința practică de funcționare.

In practică, un client are mai multe conturi, fie în același sediu, fie la diferite sucursale.

Toate aceste conturi curente, fie debitoare, fie creditoare, nu reprezintă din punct de vedere juridic decât un tot indivizibil, adică un cont curent unic și Banca poate proceda oricând la compensarea maselor de debit și de credit totale, pentru formarea soldului general, dacă există convenție în acest sens.

Intr'adevăr, să presupunem că un client are la o Bancă 3 conturi debitoare : unul garantat cu ipotecă, altul garantat cu gaj comercial și unul fără garanții.

Același client mai are la aceiași Bancă, 3 conturi creditoare cu diferite denumiri.

Se poate conveni în ce privește toate aceste 6 conturi, că este vorba numai de un singur contract de cont curent însă divizat în mai multe partizi contabile și că raporturile de drept se regulează între părți numai prin aplicarea unei compensări generale.

Această convenție este valabilă și opozabilă terților, pentrucă compensarea operează înăuntru aceluiași cont unic, declarat astfel de părți. Ipoteca și gajul rămân valabile și garantează toate conturile până la limita cifrei pentru care s'a făcut inscripția legală, chiar dacă partida contabilă respectivă ar prezenta un sold inferior valorii inscripțiunei.

Conturile creditoare micșorează automat angajamentul clientului prin efectul compensațiunei.

Dacă însă conturile creditoare prezintă condițiuni de dobânzi inferioare conturilor debitoare, aceasta nu reprezintă o distincțiune de drept, ci numai una de ordin contabil, pentrucă părțile pot conveni valabil în acest sens.

Conform uzului, soldurile acestor conturi sunt ținute în permanență la dispoziția clientului de către Bancă, astfel că nu

pot beneficia de acelaș quantum de dobândă, ca cea percepută la conturile debitoare și trecerea lor în conturi separate este făcută pentru ușurarea evidenței contabile.

In caz de poprire, terțul nu poate beneficia decât de soldul general al contului unic, fiindcă numai acesta reprezintă o creanță certă și exigibilă.

In caz de faliment, contul curent încetează ; astfel că se închide contul curent unic, luând în ansamblu masele de credit și de debit în vederea compensării.

In această privință, M. Pașcanu în cartea sa **„Dreptul falimentar"** (No. 299) arată că art. 726 c. com. nu se poate aplica conturilor curente unde operațiunile înscrise în cont sunt **„sui generis"**. Sentința declarativă nu poate împiedica să opereze compensarea, chiar ulterior acesteia, între cele 2 coloane contabile ale conturilor curente.

La pag. 292 arată că unul din efectele normale ale contractului de cont curent este tocmai strămutarea proprietății rimeselor în profitul corentistului primitor, ceeace nu mai poate da naștere la revendicări.

Thaler și **Percerou** observă că operațiunile într'un contract de cont curent nu sunt decât rezultatul unei conexități din care derivă un drept reciproc de retenție între corentiști.

Această conexitate, generatoare a retențiunei, este subînțeleasă în orice contract de cont curent unde operațiunile formează un tot indivizibil.

In noul cod comercial, publicat în Monitorul Oficial No. 194/940 în artic. 766 se prevede că :
„creanțele compensabile la data declarării în faliment nu se „mai valorifică la masa falimentului".

Compensațiunea fiind de esența contractului de cont curent operează — erga omnes — și în consecință, soldul general al contului curent unic este singurul care reprezintă un drept asupra masei falimentare sau al acesteia asupra soldului, reprezentând o creanță certă și exigibilă.

Din cele expuse mai sus se deduce că toate conturile Bancare sunt adevărate conturi curente beneficiind de toate efectele speciale ale contractului de cont curent.

Contractul de cont curent este născut din uzul comercial. în special cel bancar.

Uzul este acela care l'a creat și este normal ca evoluțiunea afacerilor comerciale să influențeze și evoluția acestui contract.

Teoriile și construcțiile făcute de doctrină i-a creiat acestui contract un alt sens decât cel normal, asfel că numai în forma în care este adoptat de practică, trebue privit acest contract cu efecte „sui generis".

O parte din doctrină, cea franceză și germană, a revenit asupra acestei situații, punându-se de acord cu uzul.

Dovedind că toate conturile bancare sunt conturi curente, atunci teoria contului curent unic este perfect logică și valabilă.

Compensațiunea de care se servește această teorie nu este decât efectul contractului de cont curent și operează din oficiu asupra totalității maselor de credit și de debit.

Părțile sunt libere a-și acorda voințele oricum vor crede asupra procedurii acestor efecte. Astfel că diviziunea unui contract de cont curent în mai multe partizi contabile, rămâne perfect valabilă și opozabilă terților.

Forma în care se poate definitiva valoarea acestei teorii este fie printr'o scrisoare de fuziune a conturilor, fie printr'o clauză înserată în contractul de cont curent, precizându-se că părțile înțeleg a se folosi, pentru ușurința înregistrării operațiunilor, de mai multe partizi contabile cari însă formează un tot indivizibil și care face parte dintr'un singur contract de cont curent — **unic.**

Utilitatea acestui cont curent unic prezintă mari avantagii și pentru client (mai cu seamă din punct de vedere fiscal) dar și pentru bancă, care poate astfel să folosească garanțiile pentru toate conturile unui client; poate să-și acopere angajamentele clientului cu eventuale solduri creditoare ce acesta are la bancă, înlăturând creditorii propritori și poate prezenta la masa falimentară a clientului un singur sold compensat, fără a mai fi obligată să pună la dispoziție soldurile creditoare integrale, pentruca apoi să încaseze pentru soldurile debitoare, cote falimentare.

Principiul de echitate este astfel satisfăcut.

GH. EM. RĂUREANU

RECENZII

C. G. Demetrescu și I. M. Dutchevici :

Studiul Comerțului pentru clasa I-a a Gimnaziilor Comerciale de băeți și fete. Vol. I. Editura Socec & Co. S. A. R., București, 1940 pagini 224.

Studiul Contabilității pentru clasa II-a a Gimnaziilor Comerciale de băeți și fete. Vol. I. Ediția I-a. Editura Socec & Co. S. A. R., București, 1940 pagini 240.

Studiul Comerțului pentru clasa II-a a Gimnaziilor Comerciale de băeți și fete. Vol. II. Ediția I-a. Editura Socec & Co. S. A. R. București, 1940 pagini 128.

Studiul Contabilității pentru clasa III-a a Gimnaziilor Comerciale de băeți și fete. Vol. II. Ediția I-a. Editura Socec & Co. S. A. R. București, 1940 pagini 208.

Const. G. Demetrescu :

Studiul Comerțului. Clasa V-a Licee Comerciale. Vol. I. Ediția V-a. Editura Socec & Co. S. A. R., București. 1939. 328 pagini.

Studiul Contabilității. Clasa V-a Licee Comerciale. Vol. I. Ediția V-a. Editura Socec & Co. S. A. R., București. 1938. 140 pagini.

Studiul Contabilității. Funcțiunea conturilor, Inventar, Bilanț. Clasa V-a Licee Comerciale de băeți și fete. Vol. II. Ediția V-a Editura Socec & Co. S. A. R., București, 1938. 350 pagini.

Studiul Organizării și Contabilității Intreprinderilor bancare, agricole, industriale, de transport, asigurare, publice, etc. Clasa VII-a a Liceelor Comerciale de băeți și fete. Vol. III. Ediția V-a. Editura Socec & Co. S. A. R., București, 1940. 376 pagini.

Harnicul nostru coleg D-l Prof. Const. G. Demetrescu în colaborare cu D-l Prof. I. M. Dutchevici, a dat la iveală în cursul acestui an primele patru manuale școlare menționate mai sus, pentru elevii Gimnaziilor Comerciale de băeți și fete.

Atât Studiul Comerțului cât și Studiul Contabilității prezintă în fraze concise și într'un stil cât se poate de clar viața comercială cu numeroasele ei legături și documente, cari intervin pentru fixarea în scris a operațiunilor tratate și încheiate de multe ori verbal.

Fiecare încheiem zilnic numeroase tranzacțiuni comerciale fără să ne dăm seama. Contabilitatea le înregistrează pe toate, dacă nu la noi ca particulari, desigur că întreprinderile comerciale și industriale trec totul în registre în mod obligator.

Autorii ne vorbesc și despre întreprinderile și instituțiile mai însemnate, cari iau parte la desăvârșirea operațiunilor comerciale.

In Studiul Contabilității pornesc dela Patrimoniu, noțiune fundamentală, pe care au lămurit-o atât de bine D-nii Prof. Sp. Iacobescu și Al. Sorescu, în Cursul de Contabilitate Generală predat la Academia

de Inalte Studii Comerciale și Industriale din București și tipărit în trei volume.

Aplicațiunile în legătură cu înregistrările contabile sunt luate din viața practică și sunt cu atât mai de folos, cu cât ele se înlănțuesc și constituesc mici monografii, cu balanțe de verificare, cu inventar și cu Bilanț încheiat și semnat.

D-l Prof. Const. G. Demetrescu a retipărit lucrările sale despre Studiul Comerțului și Studiul Contabilității pentru elevii claselor V și VI a Liceelor Comerciale. La acestea a adăugat un manual de mare folos: „Studiul Organizării și Contabilității Intreprinderilor bancare, agricole, industriale, de transport, asigurare, publice, etc.", pentru elevii clasei a VII-a a Liceelor Comerciale. In acest din urmă manual, D-sa leagă cunoștințele expuse separat în volumele precedente despre Comerț și Contabilitate, analizează elementele întreprinderii în desfășurarea activității pe teren, începând, cu formalitățile de organizare, trecând, prin toate operațiunile principale ale diferitelor feluri de întreprinderi și dându-ne paralel înregistrările contabile cu deslegarea problemelor mai grele, referitoare la evaluări și prețuri de cost. In încheere tratează despre Bilanț și expertize contabile.

Experiența și competența, datorită celor 20 de ani de activitate a D-lui Prof. Const. G. Demetrescu, atât ca profesor și inspector al Invățământului Comercial, cât și ca practician al Contabilității, condensate în lucrările de mai sus, dau elevilor mari posibilități de a-și apropia cunoștințele necesare în acest domeniu, neprielnic firii noastre, dar, în care trebue să ne introducem din ce în ce mai mult, pentru ca să cucerim comerțul și industria și s'o așezăm temeinic în mâinile elementelor tinere, cari nu vor mai putea rezema mult în funcțiuni publice și își vor găsi desigur isvoare mult mai bogate de venituri în aceste ocupațiuni.

Mă gândesc ce mare diferență între felul cum se predau aceste cunoștințe cu 30 de ani mai înainte, când manualele didactice lipseau și elevii lucrau după notițe și după dictat.

Felicit pe autori și nădăjduiesc în succesul deplin al muncii lor laborioase.

Dr. Drăgănescu-Brateș

Dr. *Const. Tămăduianu*: PREȚUL DE COST IN INDUSTRIE ȘI LA CAILE FERATE (Metode de determinare și Raționaliare: Imprimeria Căilor Ferate. Pag. 164).

D-l Dr. Const. Tămăduianu a prezentat ca lucrare de doctorat la Academia de Inalte Studii Comerciale un interesant studiu asupra Prețului de Cost cu privire specială la Căile Ferate; — o problemă dezbătută mult în cercurile feroviare, dar prea puțin cunoscută în afara acestor cercuri.

D-l Tămăduianu pune problema în cadrul contabil, plecând dela constatarea că „în majoritatea cazurilor, calculul prețului de revenire poate fi efectuat în cadrul contabilității", noi am spune chiar că baza calculului prețului de revenire o formează contabilitatea care, după

cum scrie și autorul, trebue să aibă un cont deschis pentru fiecare element principal al prețului de cost.

De altfel chiar autorul ne spune la pag. 36 că : *„Nu există calcul exact și control al prețurilor de revenire în afară de contabilitate“.*

Autorul tratează mai întâi chestiunea prețului de cost în general sub următoarele trei aspecte :

1) analiza și clasificarea elementelor prețului de cost
2) calculul prețului de cost
3) contabilizarea prețului de cost.

D-sa, după ce face o analiză a elementelor prețului de cost, stăruie asupra unei noțiuni relativ nouă în literatura românească ș. a., punctul prețurilor diferențiale", adică prețul de revenire la operațiunile făcute în plus peste randamentul (cifra de afaceri normală), în compoziția căruia nu mai intră cheltuelile fixe.

Examinează apoi cele 6 metode de repartizare a cheltuelilor indirecte, arătând avantagiile și dezavantagiile fiecărei metode. Aci poate ar fi fost interesant să ne arate metoda practicată mai mult de industria românească, dând și unele indicații asupra legăturii dintre metoda folosită și caracterul industriei.

In capitolul : „Contabilitatea prețului de revenire industrial" autorul stăruie asupra legăturii ce trebue să existe între contabilitate și calculație, una adaptându-se celeilalte.

Aci nu vedem de ce autorul la pag. 34 spune că „în debitul costului „Mașini" vor fi trecute cheltuelile de ungere, combustibilul, reparații, întreținere, amortizări etc. când însăși autorul la câteva rânduri mai jos ne spune că acest cont „ar putea" — noi spunem „trebue" să fie intitulat mai exact „Exploatarea mașinelor" noi am spune „Întreținerea mașinelor", — în orice caz nu „Mașini", — cont, care credem că nu se ține nicăeri pentru a înregistra cheltuelile privind mașinele.

In ce privește repartizarea cheltuelilor generale, autorul rămâne la metoda clasică a repartizării tuturor cheltuelilor — inclusiv cele administrative și de vânzare — asupra producțiunii.

Pentru motivele, pe care le-am arătat în broșura „Prețul de cost în discuția Corpului Contabililor, — pe care regretăm cu autorul n'a avut-o în vedere la întocmirea studiului său noi considerăm că în *prețul de cost industrial* nu intră cheltuelile generale de administrație și cu atât mai puțin cheltuelile de vânzare.

Acestea sunt elemente componente ale *prețului de cost comercial*, deci repartizarea lor se face în raport cu vânzarea, iar nu în raport cu producția, — ceeace de multe ori nu este tot una.

In partea a doua a lucrării, d-l dr. Tămăduianu intră în subiectul propriu zis al studiului său : „Prețul de cost la Căile ferate".

Aci analizează și expune cu multă claritate un bogat material luat din însăși practica căilor ferate atât dela noi cât și din străinătate.

In această parte se poate vedea cât de complicată este problema prețului de cost la căile ferate și de ce unii o neglijează considerând că nu ar merita cheltuiala, ce o necesită prin faptul că rezultatele, la care se ajunge nu ar avea nici o bază de preciziune.

Autorul se ridică cu drept cuvânt contra acelor ce nu recunosc importanța prețului de cost la Căile Ferate, arătând că până la un oarecare punct, este posibilă ventilația cheltuelilor și stabilirea prețului de cost pe trafic de mărfuri și pe trafic de călători.

După ce expune metodele folosite de Căile Ferate din Germania, Franța, Belgia, d-sa arată lucrările făcute la noi în această direcție și rezultatele la care s'a ajuns.

Arată, prin comparație cu metodele străine, unele lipsuri ale metodelor folosite de Căile Ferate Române, stăruind asupra necesității separării directe a cheltuelilor pentru traficul de mărfuri de cheltuelile necesitate de traficul de persoane, bine înțeles în măsura în care aceasta este posibil, fără un exces de cheltueli.

Lucrarea d-lui N. Tămăduianu este o prețioasă contribuție pe tărâmul Contabilității aplicată în industrie, în special la Căile ferate, — problemă prea puțin discutată la noi până acum în literatura contabilă.

Felicităm pe autor și-l îndemnăm să stăruie pe acest drum, dând publicității și alte studii în legătură cu Contabilitatea.

Dr. V. M. Ioachim

UZINELE CHIMICE ROMANE

FABRICĂ DE ARTICOLE DE CAUCIUC

BUCUREȘTI — SOSEAUA PANDURILOR Nr. 71

Telefon 4.10.10

PRODUCE ȘI FURNIZEAZĂ: ARTICOLE TECHNICE, PLĂCI, GARNITURI, TUBURI CURENTE, DE PRESIUNE ȘI PENTRU LICHIDE C O R O S I VE.— PNEUMATICE DE BICICLETE, MINGI, BALOANE, etc. — INCĂLȚĂMINTE, COVOARE. ȘOȘONI, GALOȘI. — MĂȘTI DE PROTECȚIE CONTRA GAZELOR, C O S T U M E, CISME ȘI MĂNUȘI CONTRA IPERITEI. — AMORTIZOARE DE TUNURI, MITRALIERE.— LUCRĂRI DE ETANȘEITATE LA FORTIFICAȚII. — PÂNZE CAUCIUCATE.

Dela Asociaţia profesorilor de ştiinţe comerciale din învăţământul comercial

Asociația Profesorilor de științe comerciale a făcut următorul demers pe lângă Conducătorul Statului și pe lângă d-l Ministru al Educației Naționale.

DOMNULE MINISTRU,

Una din misiunile importante ale Statului Legionar este să românizeze viața economică.

Un rol important în această direcție îl au licențiații și absolvenții Școalelor Comerciale precum și membrii Corpului didactic din acest învățământ și în special profesorii de Științe Comerciale.

De aceia considerăm că orice măsură ce se ia pentru a se ține un contact strâns între învățământul comercial de toate gradele și viața comercială, industrială, financiară etc., este nu numai bine venită, dar constitue o necesitate.

Dovada o avem în statisticele, care ne arată că—dintre elevii Școalelor Serale Comerciale, cari în timpul zilei lucrau în comerț, au ieșit cei mai mulți negustori îndrumați și supraveghiați de profesorii lor.

Această măsură, cel puțin pentru câteva ore pe zi, ar trebui extinsă dela învățământul elementar asupra tuturor Școalelor de Comerț, dându-se precădere practicei în **magazine ;**

Dar nu numai elevii și studenții trebue să păstreze contactul direct cu realitățile vieței comerciale și economice, ci în primul rând profesorii și în special profesorii de științe comerciale, cari trebue să dea cei dintâi exemplu că iubesc comerțul și activează în comerț cu sârguință și energie.

In străinătate nu numai că nu este o incompatibilitate între profesorat și activitatea comercială, dar uneori profesorii de învățământ comercial sunt recrutați de preferință dintre cei ce sunt în viața economică, fie în calitate de întreprinzători pe cont propriu ori de conducători de întreprindere, fie colaboratori.

Până la decretul lege Nr. 3548 din 20 Octombrie 1940 privind societățile anonime, membrii Corpului didactic, cari sunt și experți contabili, aveau posibilitatea în această calitate să activeze în viața economică, ceeace le permitea să fie în permanent contact cu practica.

Credem, Domnule Ministru, că motivele juste pentru cari s'a interzis funcționarilor publici să unească activitatea lor publică cu acea de colaborator în întreprinderi particulare, nu se aplică și profesorilor, cari nu îndeplinesc funcțiuni de dispoziție, nu au a aproba nimic, nici a lua măsuri de orice natură ar fi.

In ce privește combaterea cumulului, profesorii sunt cei dintâi cari să înțeleagă greutățile momentului și dacă solicită permisiunea să activeze în viața economică, o fac pentru a-și îndeplini mai bine misiunea lor la școală și afară de școală, fără a ocupa un loc ce s'ar cuveni altora, ci un loc care altfel ar fi ocupat poate tocmai de acei străini, pe cari voim să-i scoatem din comerț.

Prin aceasta, pe lângă că se face un pas înainte în românizarea comerțului, dar se poate aduce și economii Statului prin plata numai a unei cote din salariu pentru profesorii, cari, activând în viața economică, au un venit egal cu salariul de profesor, asimilându-se prin aceasta cu profesorii liber profesioniști (avocați, medici etc.), cari pot exercita profesiunea în specialitatea lor.

Pentru cei cari au venituri de două ori cât salariul, s'ar putea ajunge până la cota de 25% din salariu cu degrevarea orelor, restul orelor devenind libere pentru acei cari nu ar fi încă plasați, deși în învățământul comercial, după informațiile noastre, nu sunt multe cereri de satisfăcut.

In sprijinul propunerii de mai sus pledează și următoarele considerațiuni : Datorită faptului că profesorul de specialitatea comerțului și a contabilității este împiedecat prin dispozițiunile legale de a activa în viața economică, pregătirea technică a specialității sale va lăsa mult de dorit.

Intr'adevăr pentru îndrumarea serioasă a elementelor etnice românești în Comerț și Industrie, profesorul de Științe Comerciale și Contabilitate trebue să cunoască aprofundat, atât teoretic cât și practic, tocmai specialitatea

care formează baza învățământului comercial. Pe de altă parte, prin înlăturarea acestei incompatibilități, învățământul comercial va reuși să-și recruteze profesorii dintre elementele cele mai bine pregătite.

In momentele de față, putem spune, că învățământul comercial duce — lipsă de profesori de științe comerciale, fiind chiar un număr important de cadre vacante.

In concluzie, vă rugăm, Domnule Ministru, a supune aprobării Domnului Conducător al Statului un decret lege prin care profesorii din învățământul comercial să poată activa în comerț și industrie, chiar cu o reducere a salariului și împuținarea orelor.

Președinte, **Profesor Spiridon Iacobescu**

p. Secretar General, **Prof. Const. Demetrescu**

CÂND 'ȚI-E SETE

BEA BERE

BRAGADIRU

Consumați din aceleași fabrici :

DROJDIE, CONSERVE DE LEGUME

ȘI COMPOTURI PENTRU IARNA

«Forja Poldi-I. A. R.»

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

BUCUREȘTI: STR. OȚETARI 3 TELEFON: 3-43-03

CAPITAL SOCIAL: LEI 50.000.000

PIESE FORJATE DIN OȚEL ȘI METAL

De la Consiliul Superior
al Corpului Contabililor Experți și Autorizați

In completarea memoriului adresat Domnului Ministru al Justiției, Consiliul Superior a mai înaintat următoarea cerere :

Domnule Ministru,

Cu ocazia audienței, ce ați binevoit a ne acorda am luat cunoștință cu multă satisfacție că prin decretul lege Nr. 3548 din 19 Octombrie 1940 nu s'a abrogat principiul controlului de specialitate cuprins în legea Corpului Contabililor Experți și Autorizați din 15 Iulie 1921 (art. V), urmând ca și de aci înainte unicul censor sau cel puțin unul din censori să fie expert contabil sau contabil autorizat.

Asemenea am luat cunoștință de deciziunea Dv. de a se admite ca anume categorii de funcționari publici, cari fiind experți contabili — îndeplinesc funcțiunea de censori în baza legii Corpului Contabililor Experți și Autorizați și chiar administratori consilieri să obțină autorizare pentru două locuri, la societățile anonime.

Am avut cu acest prilej satisfacțiunea să găsim la Dv., chiar o anticipare a deziderateloor noastre în ce privește administrarea societăților anonime, unde Dv., preconizați introducerea elementelor de specialitate, în locul elementelor eterogene cari figurau până acum în Consiliile Societăților pe acțiuni.

Acest deziderat, formulat la diverse Congrese ale Corpului și cuprins în anteproectul Colegiului Economic Cooperator și Contabil ce îl alăturăm, găsește pentru prima dată o bună primire la factorii conducători, — ceeace ne dă speranța că în curând se va înfăptui.

In acest scop, ne permitem a propune ca în noul Cod de Comerț să se prevadă ca cel puțin unul din administratori, să fie expert contabil ori să aibe studii de specialitate.

Cum însă pentru românizarea comerțului și industriei Țării, atât în administrație cât și la control, numărul experților contabili nu va fi suficient pentru toate societățile și cum pe de altă parte în societățile mici activitatea este redusă iar posibilitățile de plată sunt prea mici, credem că ar fi nimerit să se admită ca experții contabili să poată verifica mai mult de două societăți, având în vedere că rolul expertului contabil este mai mult un rol social.

Din activitatea Secțiunilor

Corpul de Contabili-Autorizați și Experți-Contabili
Secția Dolj-Craiova

In ședințele din 9 Octombrie 1940, și 30 Noembrie 1940 Consiliul Secțiunei Dolj a dispus radierea de pe tablou a membrilor evrei, în lipsa de dovezi de încadrare în categoria II-a, conform Decretului Lege din 9 August 1940, privitor la situația juridică a evreilor.

Experți Contabili : Alschek S. Davis, Blaustein Nicu Leon, Eschenasy M. Iosif, Eschenasy M. A. Galimir Monel, Grassiani Iacob, Marcovici I., Mendel Alfred, Melamet Abr., Al. Moscovici Moritz, Rosman Iosif, Rubin Alex., Schwartz Marcu, Benvenisti T. Moscu, Folender H. Iancu, Heim Lazăr, Rosenfeld Jack, și Rostein H.

Contabili Autorizați : Aladjem Simatov, Alhalel Jaques, Beiner L. M., Cohen Victor, Erbach B. Marcel, Eschenasy M. Lazăr, Eschenasy Moritz, Eschenasy I. Gabriel, Gerson Leon, Haiduska Max, Herscovici Herman, Herzberg Maximilian, Iser I. Iosef, Leon M. Gabriel, Mandelbaum Gh., Morgenstern Samuel, Morgenstern Leopold, Moscovici Haim, Musafia David, Oser A. Oser, Penchas M. Isac, Reichler Rudolf, Reisz Carol, Rosenzweig Marcel, Rubin Sami, Russo Iosif, Sabetay I. Sabetay, Semo David, Stern Aurel, Schoenfeld I. Iosif, Schwartz Leon, Weiss Samuel, Werzberger Ludovic, Wolf Isac, Zimel I. Solomon, Bernhard M. Moisescu, Barasch Simion, Sabetay A. Lilu, Salom L. Schwartz T. Erzli, Schwartz Hugo, Covu Isac, Flachs Samuel, Solomon Iancu și Stern Marcel.

Contabili Stagiari : Haimovici A. Marcu, Rosenstein S. Frida, Schargel H. Leo, Salom Eliezer, Benvenisti Jaques, Alagen Leon, Goldenberg H. Ancel, Heschia Aron, Lieberman Eugeniu, Steinbach C. Iosef.

In conformitate cu art. 20 din Decretul Lege din 8 August 1940 cei lezați în drepturile lor au deschisă calea de atac prevăzută de acel articol de lege.

Legitimațiile eliberate pe numele persoanelor de mai sus se declară nule și fără valoare iar titularii sunt obligați a le restitui Secțiunei Dolj.

Secția Arad

Membri evrei șterși, conform Decretului-Lege din 14 August 1940, privitor la starea juridică a locuitorilor evrei din România :

Experți Contnabili : Bodnar Andrei, Farago Rudolf, Kromberger Ludovic, Szekely Carol, Török Aladar.

Contabili Autorizați : Adorjan Alexandru, Anhaltzer Ignatie, Arnstein Andrei, Auerbach Adalbert, Behm Carol, Berger Francisc, Bickel Adalbert, Donath Pavel, Deutsch Carol, Ehrenfeld Samuilă, Farsang Pavel, Fenyö Eugen, Fischer Antoniu, Fuchs Andrei, Fülöp Iacob, Geller Matei, Gellman Geza, Glück Ludovic, Gyözö Juliu, Györy Ladislau, Hay Eugen, Hezescu David, Kafka Ladislau, Karacsonyi Iosif, Kemeny Francisc, Klein Marcel, Klein Iosif, Kohn Mihai, Kosminschi Eugen, Lakatos Aladar, Laszlo Ioan, Lengyel Ludovic, Lichtman Francisc, Miko Paul, Paul Iuliu, Reiner Adolf, Rona Sigismund, Schnitzer Alfred, Scherer Alexandru, Szende Ludovic, Szekely Leopold, Stein Iosif, Steiner Herman, Sugar Carol, Tauszk Eugen, Ungar Elisabeta, Vogel Ladislau, Weisz Bodog-Felix, Weisz Paul, Weisz Alexandru, Stefania Dr. Zimmermann, Weisz Andrei, Lipkovits Alex. Weisz Ladislau, Revesz Lili, Földes Gheorghe, Antal Desideriu, Klein Maximilian, Mandl, F. Andrei.

Contabili Stagiari : Ban Andrei, Ritter Ladislau, Iosif Ludovic Czukor, Farkas Vilhem, Eugen Sternberg, Farkas Iosif, Barsony Stefan, Fogel Isac Leib.

Toți membrii șterși sunt invitați să depună carnetele de membrii la sediul Secțiunei Arad, care le declară nule și fără valoare.

A apărut :

„Momentul" Rusu Abrudeanu în Evoluția cunoștințelor contabile de Dr. *V. M. Ioachim.*

Răspuns critic la lucrarea: Raționalizarea Contabilității, Contabilitatea în industrie.

Prețul Lei 100.

De vânzare la autor și la sediul Revistei.

Colegiale

— D-l *D. Garibaldi* a fost numit Președinte al Camerei de Comerț din București.

— D-l *Prof. Dr. I. Gârbacea* a fost numit Rector al Academiei Comerciale din Brașov.

— D-l *Dr. D. D. Pascu* a fost numit Director General la „Societatea de Credit Național" iar d-nii dr. *Badea-Buzău* și *I. Veverca* au fost numiți în Consiliu de Administrație.

— D-l *Dr. N. Nițulescu* a fost numit Secretar General al Academiei de Comerț din București și cenzor la Societatea de Credit Național.

— D-nii *Vasile Șiclovan* și *Al. A. Georgescu* au fost numiți agenți de schimb.

Cereri de înscriere

IN CORPUL CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI-CONTABILI

Secția Arad: Ioan B. Marin, Mihai David, Albert Iosif.
Secția Piatra-Neamț: Preotu M. Marin.

AVANSARI LA GRADUL DE CONTABIL AUTORIZAT:

Secția Arad: Maris Ioan, Nemeș Damian.
Secția Dolj-Craiova: Trăilescu Ioan.

REACTIVARI:

Secția Arad: Ivan Romulus.
Secția Dolj-Craiova: C. C. Mihăilescu.

TRANSFERARI:

Secția Arad: Liviu Ghilezan dela Secția Arad la Secția Timiș și Durst Francisc dela Secția Arad la Secția Ilfov.

Secția Dolj-Craiova: Stelian Florea, Contabil autorizat dela Secția Dolj la Secția Ilfov, Parșolea Ilie și N. Georgescu, Contabili autorizați dela Secția Dolj la Secția Ilfov și Tiberiu Iepureanu și Iancu Folender experți Contabili dela Secția Dolj la Secția Ilfov.

ÎNTRE CONFERINȚE

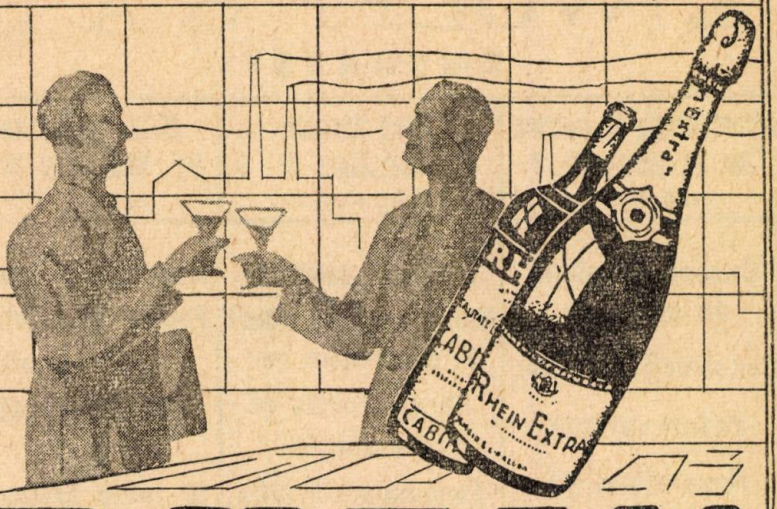

RHEIN

s'a deschis

Str. Poștei 2

DESFACEREA PRODUSELOR FABRICII

DOROBANȚUL

Stofe fine

E. WOLFF S. A. R.

BUCUREŞTI

Administraţia şi Fabrica	Birou Technic	Birou de vânzare
Str. Dr. Istrate Nr. 7	Str. Bălăceanu Nr. 3	Str. Bălăceanu Nr. 3
Telef. 5-19-66	Telef. 3-34-20	Telef. 3-34-20
Cazane de aburi de orice tip	Încălziri centrale	Macarale şi trolluri
Construcţiuni de fier	Uzine mari de aburi	Pompe-Ventilatoare
Poduri rulante	în conlucrare cu :	Maşini-Unelte
Reparaţiuni de maşini	Borsig Berlin şi Vereinigte	Armaturi pentru cazane
Rezervoare	Economiser-Werke	Şi toate articolele
	Electrocare Bleichert	tehnice
		Maşini «Krupp»

Rugăm pe D-nii abonaţi, cari nu au plătit încă abonamentul pe anul în curs sau eventual au şi restanţe, să binevoiască a ne trimite sumele prin mandat poştal.

Numai prin mica contribuţie a tuturor colegilor contabili putem menţine şi îmbunătăţi Revista.

Rugăm pe Domnii abonaţi cari se mută să ne comunice imediat, pe o carte poştală, noua adresă.

In comunicare se va arăta numele complet, precum şi vechea adresă.

Administraţia Revistei
Bucureşti, I, str. Teilor 12

Vinuri

MOTT

Șampanie

Atențiune

Există contrafaceri cari sunt vândute drept „Aspirin", ne-având însă dreptul la această denumire. Păziți-vă de ele! Cereți întotdeauna:

TABLETELE

ASPIRIN

cu crucea »Bayer«

UZINELE DE FIER ȘI DOMENIILE DIN:

REȘIȚA

CAPITAL SOCIAL 750.000.000 LEI

BUCUREȘTI III, STR. VASILE ALEXANDRI No. 4

ADRESA TELEGRAFICĂ: „REȘIȚANINA"

TELEFON: 219-47, 219-48, 219-49

Fier de comerț, Grinzi I și U, Fier fasonat, Table groase și mijlocii, Șini și material mărunt pentru ecartement normal și îngust, Schimbători, Macazuri, Incrucișări, Poduri și alte construcțiuni de fier, Plăci turnante, Vagoane, Piese de vagoane. Osii, Bandaje, Roți de oțel turnat, Perechi de roți complete

LOCOMOTIVE

PENTRU ECARTEMENT NORMAL ȘI ÎNGUST

Materiale turnate din oțel și fontă, Piese de foraj, Buloane, Șuruburi, Nituri, etc., etc.

Electro-Motoare, Dinamuri, Generatoare, Transformatoare

Instalațiuni complecte de centrale electrice, industriale și comunale, Echipament electric pentru industria petroliferă, Atelier de construcțiuni pentru aparate și unelte de sondaj, Armament și muniții, Pluguri și alte unelte agricole, Nicovale, Lopeți, Sape, etc. Mortar și cărămizi refractare de calități superioare garantate, Mangal, etc.

MINE, FABRICI ȘI DOMENII

La Reșița, Anina, Bocșa, Oravița, etc.

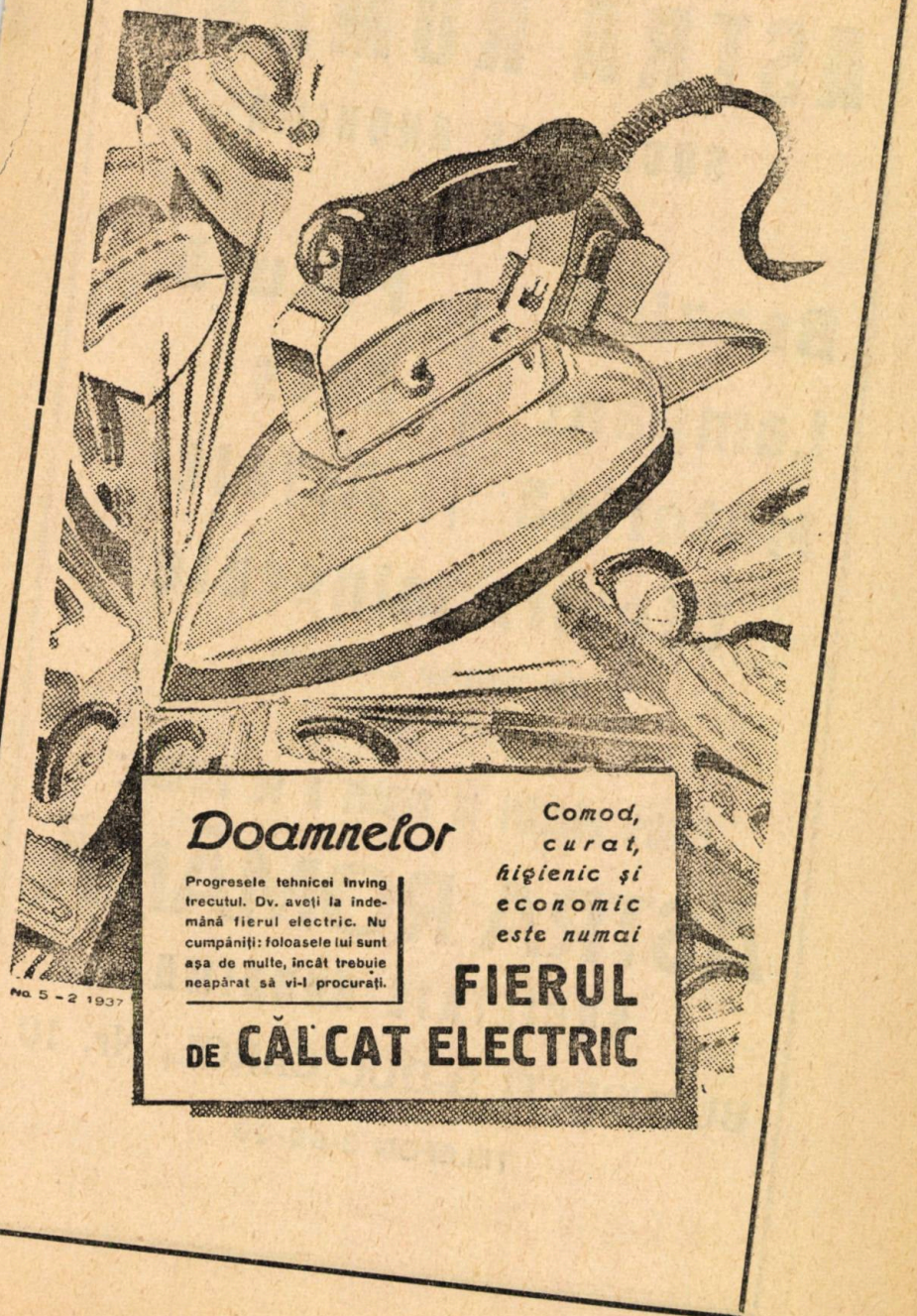

Doamnelor

Progresele tehnicei învinge trecutul. Dv. aveţi la îndemână fierul electric. Nu cumpăniţi: foloasele lui sunt aşa de multe, încât trebuie neapărat să vi-l procuraţi.

Comod, curat, higienic şi economic este numai

FIERUL DE CĂLCAT ELECTRIC

No. 5 – 2 1937

ASTRA ROMÂNĂ

SOCIETATE ANONIMĂ

Benzină	Păcură
Lampant	Cocs
Motorină	Asfalt

Uleiuri minerale

de prima calitate

Pentru vânzări la export a se adresa:

ASTRA ROMÂNĂ

SOCIETATE ANONIMA

BUCUREȘTI B-DUL CAROL, Nr. 10

TELEFON 3-99-09

UZINELE METALURGICE UNITE
„TITAN, NADRAG, CALAN"
SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PRODUSELE UZINEI
CALAN:
Radiatoare, Cazane
de încălzire centrală,
Băi de fontă emailată
etc., etc.

BIROUL DE VÂNZARE
„SOCOMET"
BUCUREȘTI
STR. CÂMPINEANU, 2

Călătoriți cu ajutorul telefonului

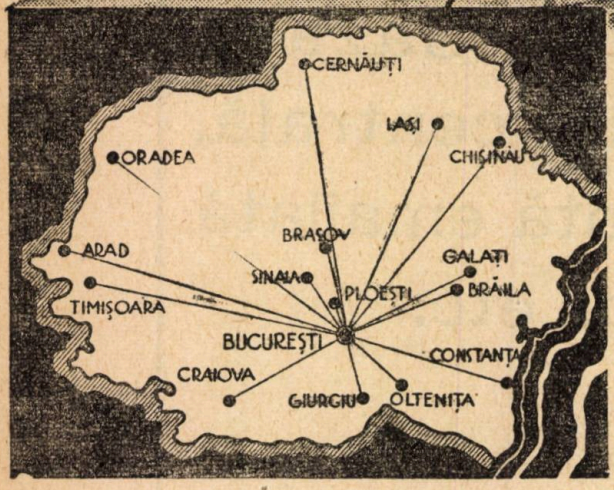

Metoda cea mai rapidă, eftină și modernă pentru

- A TERMINA AFACERI IMPORTANTE
- A REALIZA UN PROFIT
- A VA PASTRA LEGATURILE SOCIALE

ESTE A VĂ SERVI DE TELEFON

Convorbirile telefonice interurbane și internaționale sunt accesibile tuturor. Nu ezitați, o convorbire telefonică poate fi hotărâtoare pentru soluția fericită a unei afaceri.

Tefefonați, căci economisiți timp și bani.
Tariful telefonic interurban și internațional este redus cu 40% după ora 21.

SOCIETATE ANONIMA ROMÂNA DE TELEFOANE

EXACTITATE
VITEZĂ
CONTROL
ECONOMIE

IN TOATA LUMEA

INTREPRINDERILE MODERNE
UTILIZEAZĂ MAŞINI CU CARTELE PERFORATE

SISTEM

„HOLLERITH"

IN

CONTABILITATE
ŞI
STATISTICA

REPREZENTANT

COMPANIA ELECTROCONTABILA

WATSON S. A. R.

BUCUREŞTI B-DUL BRATIANU 22

TEL. 4.38.17

Adresa :

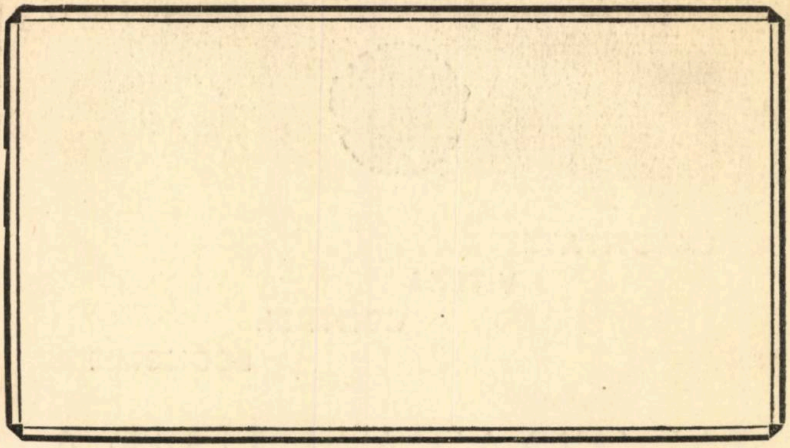

ATENȚIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ției Revistei :

BUCUREȘTI, I. — STR. TEILOR No. 12

IMPRIMERIILE INDEPENDENȚA

cuf 1940

PUBLICAȚIE LUNARĂ

Inscrisă în Reg. publ. period. depe lângă Trib. Ilfov S. I Com. sub No. 353/938

ANUL XXIX. — No. 12 **DECEMBRIE 1940**

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASTRA" SIBIIU

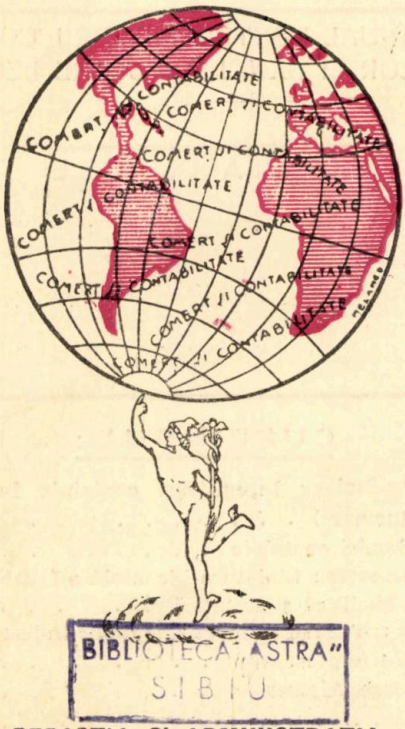

BIBLIOTECA „ASTRA" SIBIU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR Nr. 12

TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI ÎN 1908

N. Butculescu, Decan de Onoare Corp. Contabililor Experţi.
† **Boltuş Lucian,** Dr. în ştiinţe de stat.
† **Eftimiu M. G.,** Bancher.
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert.
† **Herbst Otto,** fost Dir. Oficiul de vânzare al fabr. de hârtie din ţară.
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Iacobescu Sp., Prof. universitar.
Negrescu C. I., Director Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Administrator general al Teatrului Naţional din Bucureşti.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă.
Sersea Th., Şeful Serv. Invent. C.F.R.
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. Super. de Comerţ.
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura".
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

Directorul Revistei: **P. Drăgănescu-Brateş**

MEMBRII DE ONOARE

N. Arghir, Coandă Gr., Clinceanu I. D., Cristescu Dem., Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Profesor univ. Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Ştefănescu Alex. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR ŞI BĂNCI POPULARE LEI 200

EXEMPLARUL 40 LEI

CUPRINSUL:

Dr. P. Drăgănescu-Brateş: Inregistrări contabile în industria lemnului (urmare) 537
Dr. D. Voina: Polemici contabile 546
Prof. Dr. Alex. Tănăsescu: Liniatura bicontală alfabetică în contabilitatea analitică şi sintetică 558
Dr. C. Tămăduianu: Technica amortismentelor industriale aplicate la căile ferate 564
† Profesorul George Alesseanu 576
Colegiale 585
Din activitatea Secţiunilor. — Cereri de înscriere 586

Inregistrări contabile în industria lemnului

(Urmare)

Am arătat în numărul de Noembrie al Revistei, dificultăţile de a urmări cantitativ transformarea lemnului prin contabilitate. La transformarea lemnului în cherestea, randamentul este foarte diferit. Dacă am spus că randamentul mediu de cherestea este socotit la 50% din brut, vom vedea cât de complexă şi variată este această chestiune.

Astfel dacă în buşteni se găsesc 80% în grosimi de 25—70 cm. în diametru, deci numai 20% ar fi lemn subţire (bârnărie), se poate obţine până la 54% cherestea fasonată, cu condiţia ca să nu se scoată scânduri de 12 m/m mai mult de 15% din totalul cherestelei fasonate [1]). Marginile (lătunoaiele cum se numesc în Moldova) nu se socotesc în producţia de cherestea, ci se înregistrează separat; unele fabrici le socotesc şi pe acestea în producţia de cherestea, care astfel poate spori cu circa 2%. Bine înţeles că dacă lemnul subţire sub 25 cm. în diametru predomină, vom avea margini mai multe, iar dacă facem scânduri de 12 m/m mai mult de 15%, randamentul cherestelei scade.

Dar într'o fabrică de cherestea cu 5-8 gatere de exemplu, de obiceiu nu există dcât un phostengater, special pentru tăiat scândurile de 12 m/m, aşa că nu se poate produce mai mult de 15% de astfel de scânduri din totalul producţiei.

D-l Tăcutu, în Monografia Forestieră citată de noi, ne arată foarte multe amănunte interesante din industria lemnului. La capitolul „Cum se taie lemnul în fabrică" (pag. 47), se arată ca la gaterele obişnuite, fiecare pânză de fierăstrău macină 4 m/m din lemn, ceiace reprezintă o pierdere, căci se transformă în rumeguş — aproape fără valoare —, iar la phostengater, pânzele fiind mai subţiri şi ceaprazul mai mic, se pierde cel mult 3 m/m.

Dacă deci s'ar tăia scânduri de 12 mm şi la gaterele obişnuite, pe lângă pierderea de 1 mm. în plus la fiecare pânză, pe lângă übermass-ul de 1 mm. ce trebue dat la grosime (căci

1) Vezi Monografia Forestieră de I. Tăcutu, Tip. Universul 1938 pag. 25.

trebue tăiat de 13 mm. ca să rămână 12 mm. după uscare), dar ceaprazul la ferăstraele obișnuite fiind mai mare și ferăstraele mai groase, marfa riscă să fie mai mult ruptă decât tăiată și deci să nu aibă fața netedă, frumoasă, cum ar eși din phostengater.

Tot D-l Tăcutu ne arată că bradul și moliftul, cu creștere normală, descrește în diametru dela tulpină spre vârf cu 1 cm. la fiecare metru lungime, — ceiace nu este cazul la pin, care deși tot rășinos, dar nu are o creștere regulată și lucrul acesta este de mare importanță la o tăere rațională unde se urmărește randamentul cel mai mare posibil.

Dacă lemnul este în majoritate gros în diametru și dacă scândurile, pe care le tăiem sunt groase, poate rezulta un randament de până la 67,5% din brut.

Dacă am tăia o grindă de 170/170 mm. randamentul ar fi și mai mare, fiindcă nu s'ar pierde câte 4 mm. la fiecare ferăstrău, care se transformă în rumeguș, și în plus câte 1 mm. übermass la fiecare scândură.

Randamenul cherestelei din brut este în funcție de: grosimea butucilor, de calitatea lor, de dimensiunile care se taie, cunoscând că cu cât se taie scânduri mai subțiri, cu atât se pierde mai mult prin rumegușul ce rămâne pe urma ferăstraelor și a übermass-ului ce trebuie dat fiecărei scânduri ca să rămână după uscare în grosimea cerută de tăierea rațională, care depinde la rândul ei de: priceperea säge-maistrului sau gateristului și a säge-leuterilor adică a ajutoarelor lui; randamenul mai depinde în fine de posibilitatea de a avea un depozit de bușteni bine asorat, pentruca să nu intre într'o serie decât buștenii de grosimea cerută.

Trebue să menționez aci — nu pentru a face reclamă autorului, ci spre a da o indicație celor care se interesează, că D-l Tăcutu a întocmit cel mai practic tabel de cubajul lemnului brut [1]), care se folosește foarte mult și la școalele silvice din țară.

O altă dificultate în urmărirea prin înregistrări contabile

---

1) Se poate obține dela autor D-l I. Tăcutu șef contabil la ziarul Universul, și costă 20 lei foaia volantă și 100 lei în formă de album, care se strânge ca o carte și prezintă multe avantaje.

a cantităților este și faptul că la unele vânzări, dimensiunile se rotunjesc.

De exemplu, scândurile se tae în lungime de : 1½—6 metri, în lățimi de : 10, 12, 15, 17, 19, 22, 25, 28, 30, 33, 36 cm. și în grosimi de : 12, 18, 24, 28, 38, 48, 58 68, 78 mm.

La vânzările en gros — la export și depozitari — dimensiunile se socotesc în factură exact așa cum se tae. La vânzările în detail însă, dimensiunile se socotesc : lungimile și lățimile așa cum sunt, iar grosimile : 13, 20, 25, 30, 40, 50, 60, 70 și 80 mm., adică se rotunjesc cu 1 sau 2 mm. în plus.

Riglăria se tae în lungimi de 1½—6 metri și în grosimi de : 38/58, 88/68, 98/78, care în detail se vând drept : 40/60, 90/70, 100/80 mm.

De aci rezultă o diferență în plus, care trebue să fie înregistrată la finele anului, căci ar fi foarte greu să fie înregistrată la fiecare vânzare în parte.

Stabilirea costului produselor fabricate este o chestiune care a dat loc la multe discuțiuni și încă este controversată.

In costul industrial sau cost de fabricație al produselor, ar urma să intre după un aviz dat de Consiliul Superior al Corpului Contabililor [1]) numai materia primă, salariile tehnice, amortizarea imobilelor, instalațiunilor și mașinile cu caracter technic de producție și asigurarea lor, — adăugăm noi — speze speciale (desenuri, planuri, modele, forme, transporturi) și cota parte din spezele generale de fabricație. Tot în costul de fabricație, sau industrial, intră cota patronului plătită la Casa Asigurărilor Sociale pentru personalul technic, întreținerea cantinei pentru lucrători, băi, dușuri, jocuri, etc. De asemenea intră în costul de producțiune dobânzile plătite, sau de plată, la sumele împrumutate pentru materii prime sau pentru investițiuni cu caracter technic. Asupra acestei ultime chestiuni părerile sunt împărțite.

In ce privește materia primă, trebue să observăm că ea intră în costul industrial, nu numai cu prețul de cost al cumpărării, ci cu costul materiei prime în momentul, în care este predată în fabricație; acest cost se compune din prețul de cost al

1) Vezi Prețul de Cost în Discuția Consiliului Superior al Corpului Contabililor Experți și Autorizați, de Dr. V. M. Ioachim București, Tip. Independența, 1936, pag. 27.

cumpărării, plus o cotă parte din cheltuelile speciale, privind depozitarea și manipularea materiilor prime (asigurare, amortismentul magaziilor, salariile personalului respectiv, luminat, încălzit, privind depozitele, etc. și noi adăogăm și dobânzile plătite sau de plată la sumele împrumutate pentru cumpărarea materiilor prime.

Cum materiile prime pot proveni din cumpărături făcute la diverse intervale, sau dela firme diferite, deci cu prețuri variabile, trecerea lor în fabricație se poate face după un preț mediu precis calculat sau după un preț standard apropiat de costul mediu de predare, iar la sfârșitul anului se înregistrează rectificările necesare față de situația reală.

Dacă în cursul fabricației, se obțin produse secundare, accesorii sau rămășite (deșeuri), se va reduce costul industrial cu valoarea lor curentă sau cu valoarea lor de întrebuințare.

Deci nu ar intra în costul de fabricație : dobânzile fondului de rulment ,cheltuelile de administrație și de vânzare.

Dacă la costul industrial, adăogăm cota parte din cheltuelile generale de administrație și de vânzare, în care intră și cheltuelile financiare, (dobânzi, pierderi la clienți, speze de bancă, etc.), plus amortismentul imobilelor și instalațiilor cari nu sunt afectate industriei, obținem prețul minim de vânzare sau — după mine — *costul total*, sub care dacă vindem, suntem în pierdere.

La costul total adăogăm un procent oarecare, formând prețul de vânzare.

Aceste costuri și prețul de vânzare se obțin cu preciziune *numai prin Contabilitate.*

De aceia concepția germană, care separă de Contabilitate calculul costului și prețului de vânzare, socotind ca aceste calcule, ca și supravegherea mersului întreprinderii prin statistici — bazate mai totdeauna pe date contabile — și planul economic, adică bilanțul preventiv — ar face parte dintr'o disciplină nouă „Das Rechnungswesen" [1]) apropiată mai mult de matematică, este credem greșită.

---

1) Vezi „Das Rechnungswesen im rumänischen Goldbergbau", de Dipl Berging C. Marius Alexandru Luca, Ed. Robert Noske, Borna Leipzig 1939, p. 5.

Contabilitatea nu poate fi numai o părticică din „Rechnungswesen", întrucât ar avea ca scop stabilirea situației Activului și Pasivului patrimonial și aflarea rezultatelor la finele anului sau în cursul exploatării. Contabilitatea cuprinde tot acest „Rechnungswesen" cu cele patru părți :

a) Stabilirea existențelor, Inregistrări și situații contabile ;

b) Calculul costului și prețului de vânzare,

c) Supravegherea mersului întreprinderii prin situații statistice contabile [1])

d) Planuri economice prin Bilanțe preventive [2]).

Ne unim și cu părerea exprimată de D. Dr. Const. Tămăduianu [3]) că : „Nu există calcul exact și control al prețurilor de revenire în afară de contabilitate".

Repartizarea amortizărilor și a cheltuelilor de fabricație— cheltueli directe —, care se pot identifica în cursul anului, se poate face prin înregistrări pe măsura terminării fabricației, respectiv a executării comenzii; în caz când procesul de fabricație durează mai mult timp, repartiția se poate face la sfârșitul lunei, după spezele reale aferente lunei respective sau după un procent — verificat și adaptat prin experiență după natura întreprinderii — aplicat la costul de predare în fabricație al materiei prime plus salarii technice sau numai la una din aceste sume .

Cheltuelile generale de administrație și de vânzare precum și cheltuelile financiare nerepartizate [4]) în cursul anului apar în debitul contului Profit și Pierdere.

In privința repartizării cheltuelilor generale există divergențe de păreri : unii autori de lucrări de Contabilitate susțin că ele nu pot fi în nici un caz încărcate în costul stocului de produse la inventar, căci s'ar majora în mod eronat beneficiul

---

1) Vezi importanța situațiunilor contabile pentru conducerea întreprinderilor de Dr. Drăgănescu Brateș. București, 1937. Tip. „Independența" pagina 4—8.

2) Vezi curs de Contabilitate Generală A. I de Prof. Sp. Iacobescu (litografiat) 1940 pag. 224.

3) Vezi : Const. Tămăduianu, „Prețul de Cost în Industrie și la Căile Ferate" București, Imprimeria Căilor Ferate, 1940, pag. 36.

4) Vezi : Prețul de Cost în Discuția Consiliului Superior al Corpului Contabililor citat mai înainte pag. 28—29.

exercițiului închis; alții din contra susțin că toate cheltuelile trebue să fie repartizate asupra produselor.

D. Tămăduianu în lucrarea citată mai înainte scrie :

„Pentru a putea elucida mai bine chestiunea imputării cheltuelilor generale, trebue să facem o distincție cu privire la stokajul produselor.

Din acest punct de vedere putem împărți întreprinderile în două categorii ; întreprinderi cu produse cari permit stokajul și întreprinderi ale căror produse sunt distribuite odată cu producerea lor fără posibilitate de stok, spre exemplu, întreprinderile de transporturi.

Problema imputării cheltuelilor generale nu se poate pune decât în primele, întrucât în celelalte, neexistând stok la închiderea inventarului, motivele expuse în favoarea deducerii cheltuelilor generale din beneficiul net la sfârșitul exercițiului, cad dela sine.

In întreprinderile, în care la sfârșitul exercițiului ne găsim în fața unui stok de produse nedistribuite, naște însă dilema dacă trebue să repartizăm cheltuelile generale asupra produselor, mărindu-le astfel prețul de revenire sau cu totalitatea acestor cheltueli să grevăm beneficiul la sfârșitul exercițiului.

Cu alte cuvinte cheltuelile să fie transferate unui cont de valori sau unui cont de rezultate. Intrucât în prețul de revenire al unui produs, trebue să intre toate elementele de cheltueli cari au servit la elaborarea și desfacerea sa, în așa fel ca prin vânzarea acestui produs, toate aceste cheltueli să fie recuperate, putem spune că repartizarea cheltuelilor generale asupra producțiunei este o concluzie logică.

Cheltuelile colectate în debitul conturilor ; mâna de lucru, mașini, materii prime și cheltueli de fabricație, vor fi repartizate producției, creditându-se aceste conturi și debitându-se contul de Fabricație, care la rândul său va fi creditat prin debitul contului Produse, operațiune care reprezintă costul industrial al produselor intrate în magazie. Contul Cheltuelilor Generale va fi creditat la urmă prin debitul contului Produse, repartizându-se astfel prin coeficient, valoarea cheltuelilor generale asupra produselor.

Acesta este în linii generale fundamentul unei bune organizațiuni a contabilității prețului de revenire".

Desigur că recomandarea de mai sus convine de minune și fiscului.

Dar mai rămân totuși unele cheltueli, care nu vor putea fi trecute în costul total ca: binefaceri, ofrande, ajutoare, cheltueli sau pierderi extraordinare ca acele provocate de cutremur, inundații, etc. acestea vor trebui să fie acoperite din beneficii, dacă există, ori să fie reportate asupra exercițiilor viitoare. Aci Fiscul ar trebui să țină seamă de cheltuelile sau pierderile extraordinare și în caz când n'au putut să fie acoperite din beneficiile exercițiului încheiat, să permită a fi scăzute din unul sau mai multe exerciții următoare.

In starea de azi unele industrii publică Contul de Profit și Pierdere având la Credit vânzarea totală, iar în Debit tot costul fabricației materie primă, salarii technice și alte cheltueli de producțiune), apoi de administrație, de vânzare, amortizările, rezervele, etc. cu un cuvânt ne dau un adevărat cont de exploatare; altele trec în creditul contului Profit și Pierdere numai beneficiul brut — diferența dintre costul de producțiune și prețul obținut din vânzare, iar în debit: cheltuelile de administrație, amortizările imobilizărilor pentru administrație, rezervele, etc., iar altele nu cuprind în credit decât beneficiul net, adică suma realizată din vânzare peste costul total, iar în debit distribuirea beneficiului net la fond de rezervă, dividende, participări la beneficii etc., etc.

In comerț nu se gândește nimeni să treacă în creditul contului Profit și Pierdere totalul vânzării, ci numai beneficiul brut, sau net.

O diferențiere mai există și la evaluarea stocurilor la Inventar : în industrie unii evaluează după costul de producțiune, alții după costul total ; iar în comerț în genere se evaluează stocurile existente la Inventar cu costul de procurare și nu se gândește nimeni să mărească valoarea lor și cu o cotă parte a cheltuelilor de administrație, amortizări pentru clădirile administrative sau depozite, ori pierderi la clienți dubioși, acestea se acoperă din beneficiul brut realizat din vânzări.

Iată de ce lucrările Comisiei Bilanțului tip instituită de Onoratul Minister al Coordonării sunt chemate să dea norme aplicabile uniform și obligator atât pentru întreprinderi cât și

pentru organele fiscale, uneori în avantajul Fiscului, alteori apărând dreptatea contribuabililor.

Situațiunea conturilor în urma înregistrărilor, pe care le-am făcut în industria lemnului (vezi Rev. de Comerț și Contabilitate Iulie, Aug și Noemb. 1940) se prezintă astfel :

Balanța de verificare a conturilor Soc. an. Intrepr. Ind. și Com. «M. V. G.»

încheiată la data de . . . . .

Acționari	7.400.000	6.840.000	560.000	—
Capital	—	5.000.000	—	5.000.000
Casa	2.245.000	1.972.000	273.000	—
Imobile prin determ. legii	50.000	—	50.000	—
Bunuri mob. însuflețite	10.000	—	10.000	—
Efecte de primit	60.000	—	60.000	—
Clienți	578.000	480.000	98.000	—
Creditori	500.000	3.000.000	—	2.500.000
Uzuarii clădirii de locuit	—	400.000	—	400.000
Posesori de clădiri pt. uz	1	—	1	—
Posesia clădiri dată în uz	—	1	—	1
Casa de Dep. sau B. N. R.	240.000	240.000	—	—
Cheltueli de constituire	780.000	—	780.000	—
Casa Mică	2.000	—	2.000	—
Furnizori	—	40.000	—	40.000
Bunuri imobile prin natură	4.100.000	—	4.100.000	—
„ „ „ incorpor.	950.000	—	950.000	—
„ „ „ destin.	300.000	—	300.000	—
Mobile prin lege	140.000	—	140.000	—
Bunuri mob. neînsuflețite	1.832.000	1.294.000	538.000	—
Diverse comenzi de executat	1.000.000	300.000	700.000	—
Comenzi de executat	300.000	1.000.000	—	700.000
Salarii technice	80.000	80.000	—	—
„ administrative	24.000	—	24.000	—
Cheltueli generale	15.000	—	15.000	—
Rezultatele mașinilor	25.000	35.000	—	10.000
Imposite	50.000	—	50.000	—
Diverși consemnatari	100.000	—	100.000	—
Mărfuri trimise în consem.	—	100.000	—	100.000
Total	20.781.001	20.781.001	8.750.001	8.750.001

INCHEERE

Ne găsim la închiderea Bilanțului în fața Balanței de verificare a conturilor așa cum se vede mai înainte.

Procedând la facerea Inventarului găsim mobile fabricate în valoare de lei 800.000 ; valoarea celorlalte elemente de Activ și Pasiv corespunde cu soldurile conturilor.

Din cheltuelile de constituire ne propunem să amortizăm prin scădere directă lei 180.000 ; pentru investiţiuni vom creia un fond de amortizare de lei 200.000—, socotind cota de amortizare numai la clădiri, instalaţiuni şi maşini fără teren — şi având în vedere că unele maşini vor trebui să fie înlocuite cu altele de invenţiune şi structură technică mai nouă, creiem şi un fond de înoirea maşinilor de lei 100.000.

Vom avea următoarele articole de jurnal pentru colectarea la contul Profit şi Pierdere a rezultatelor :

	Data	
569.000	**Profit şi Pierdere** = Următori	
	Fond de amortizarea investiţiilor	200.000
	Format fond de amortizare conf. hotărârii Cons. de Ad-ţie din . . lei 200.000	
	Fond de înoirea maşinilor	100.000
	Idem, idem . . . . . lei 100.000	
	Cheltueli de Constituire	180.000
	Amortizat prin scăderea directă din cheltuelile de constituire, conf. hotărârii Cons. de Ad-ţie din . . lei 180.000	
	Cheltueli generale	15.000
	Inchis soldul . . . . . lei 15 000	
	Salarii ad-tive	24.000
	Idem . . . . . lei 24.000	
	Impozite	50.000
	Idem . . . . . lei 50.000	
	Data	
	Următori = **Profit şi Pierdere**	292.000
10.000	**Rezultate dela maşini**	
	Inchis soldul . . . . . lei 10.000	
262.000	**Bunuri meb. neînsufleţite**	
	Materii fabricate	
	Beneficiu brut la vânzarea mărfurilor fabricate . . . . . lei 262.000	

Rezultă deci o pagubă de lei 297.000.

(Va urma) **Dr. P. DRĂGĂNESCU-BRATEŞ**

Polemici contabile

I.

In articolul „Noi contribuții românești la teoria conturilor", publicat în această Revistă [1]), d-l Dr. V. M. Ioachim face unele observări și asupra recentei mele lucrări întitulate : *Clasificarea rațională a conturilor pe baza egalității de bilanț.* Imi voiu îngădui să răspund, în cele ce urmează, acestor observări.

Am prezentat în menționata lucrare, în cuprinsul seriei conturilor de activ, ținând seamă de faptul că înțelesul noțiunii de cont de activ este mai larg decât acela al noțiunii de cont de avere, următoarele grupe :

1. Conturi de avere, 2. Conturi de activ formal și 3. Conturi rectificative de pasiv.

De altă parte, considerând că nu toate conturile ce aparțin seriei conturilor de pasiv reprezintă abstracțiunea juridică a realităților patrimoniale, ci unele îndeplinesc funcțiuni de altă natură, am prezentat în această mare serie, patru grupe :

1. Conturi de capital propriu, 2. Conturi de capital strein, 3. Conturi de pasiv formal și 4. Conturi rectificative de activ.

Autorul citatului articol spune că „d-l Voina s'a mai ocupat de clasificarea conturilor într'un articol publicat în această Revistă [2]), când a făcut o altă grupare : a) Conturi de activ, b) Conturi de pasiv, c) Conturi de patrimoniu net" [3]). Mi se atribue mie paternitatea acestei grupări ? Chiar dacă ar fi așa, unde stă scris ca cineva, care își îngădue preocupări de cercetare într'un domeniu științific, să rămână mereu fixat pe aceeași poziție, când știe că punctul la care a ajuns încă nu este totul. Studiul pe care îl vizează autorul articolului a fost publicat în anul 1928. Am expus într'ânsul, sumar, unele din multele teorii ale contabilității, privindu-le sub unghiul valorii lor științifice și didactice și nimic mai mult. Declin onoarea ce

---

1) Revista generală de comerț și contabilitate, anul XXIX, nr. 9 din Septemvrie 1940, pp. 409—420.

2) Teoriile contabilității judecate după valoarea lor științifică și didactică — 1928.

3) Nr-ul dela nota 1 de mai sus, p. 411.

mi se face și o trec asupra celor ce au formulat teoria triplei serii de conturi, care preconizează conturi de activ, conturi de pasiv și conturi de patrimoniu net, menționând că denumirea adoptată pentru această din urmă serie de conturi corespunde la ceea ce în traducere textuală ar însemna conturi de avere curată.

*

Contul pe care autorul articolului citat îl numește „Pierdere la emisiunea de obligațiuni" [1]) și pe care eu l-am numit *Pierderi amortizabile la obligațiuni emise sub pari*, nu este cont rectificativ de pasiv și nici „cont rectificativ în Activ, care rectifică post din Pasiv", cum crede D-sa, ci el aparține conturilor de activ formal, în subdiviziunea conturilor de activ cu caracter de pierdere. Cum am mai spus, acest cont nu este chemat să rectifice valoarea obligațiunilor emise. Evident, este vorba aici de valoarea nominală a obligațiunilor și lucrul acesta rezultă, cred, destul de clar, din expunerea făcută, astfel că eu consider ca fiind fără temei afirmațiunea după care s'ar fi omis a se preciza „despre ce valoare a obligațiunilor este vorba" (p. 413). Ori cât de mult s'ar forța nota explicărilor pentru justificarea punerii contului „Pierdere la emisiunea de obligațiuni" pe planul conturilor rectificative, diferența între valoarea nominală și valoarea reală a obligațiunilor emise este și rămâne, pentru societatea emitentă, o pierdere amortizabilă treptat. Că ar exista autori „cari propun ca obligațiunile emise să fie trecute cu valoarea reală, iar nu cu valoarea nominală" [2]), este posibil. Aș dori însă a cunoaște un singur autor, bineînțeles, din linia celor de mâna întâi, care să considere „Pierderea la emisiunea de obligațiuni" ca fiind un cont rectificativ de pasiv.

Revenind asupra părerii celor ce ar propune ca obligațiunile emise să fie trecute cu valoarea lor reală, opun acestei păreri imperativul normelor contabile, cari pretind, chiar prin influențarea textelor cu putere de lege, ca obligațiunile emise în scop de a se procura prin ele mijloace de lucru pentru întărirea capitalului propriu, să fie trecute în Pasiv cu suma in-

1) Vezi nr. 6 din Iunie 1940 al acestei Reviste.
2) Articolul cit., p. 413.

tegrală necesară achitării lor în momentul exigibilității. In cazul când este vorba de obligațiuni emise al pari și rambursabile cu primă, diferența între cursul de emisiune și prețul de rambursare poate fi înscrisă deadreptul la creditul contului Obligațiuni emise, așa cum am arătat la pp. 21—22 în lucrarea de care se ocupă autorul menționatului articol.

*

D-l Dr. V. M. Ioachim nu găsește „prea fericite" denumirile de „Activ formal" și „Pasiv formal". Și așa cum D-sa ne spune, nu le găsește prea fericite pentru motivul că ele n'ar spune nimic „nefiind nici-o legătură între cuvintele activ formal și cuprinsul conturilor, cari sunt încadrate de autor în această denumire...." [1]).

După cum am menționat la locul său, denumirile de activ formal, pasiv formal și activ cu caracter de pierdere, sunt adoptate după *Dr. Johann Friedrich Schär:* Buchhaltung und Bilanz, ediția a VI-a, revăzută și completată în anul 1932 de *Dr. W. Prion.* Autoritatea științifică a acestei opere îmi dă posibilitatea ca să consider cel puțin nepotrivit ales calificativul prin care sunt apreciate denumirile mai sus amintite.

După umila mea părere, nu numai că există legătură între cuvintele *activ formal* și cuprinsul conturilor ce sunt grupate sub această denumire, dar există chiar o legătură foarte strânsă, care poate fi ușor întrezărită prin adâncirea desvoltărilor lucrării.

„Al doilea" — continuă d-l Dr. V. M. Ioachim — „în această grupă sunt încadrate conturi, cari nu cuprind elemente cu caractere comune" [2]). Și n'ar cuprinde elemente cu caractere comune, pentrucă unele conturi, precum salariile și chiriile plătite anticipat, ar putea fi considerate ca elemente de avere, iar în conturile de activ cu caracter de pierdere „sunt unele cheltuieli, cari grevează exercițiul respectiv ori mai multe exerciții, iar altele sunt, după cum am arătat, Conturi rectificative de pasiv (Diferențe de curs la emisiune) și altele în fine pot fi pierderi propriu-zise..." [1]).

1)-2) Ibidem.
1) Ibidem.

Nu văd, sincer mărturisind, nici un temei în acest fel de argumentare. Și argumentarea prezentată este lipsită de puncte de sprijin tocmai pentrucă toate conturile ce sunt încadrate în grupa celor de activ formal, cu subdiviziunile 1) conturi transitorii de activ și 2) conturi de activ cu caracter de pierdere, au până la evidență note caracteristice comune. Caracterele lor comune sunt tocmai ceea ce autorul articolului recunoaște în altă parte, când spune că eu am separat conturile de avere propriu-zisă, „de celelalte conturi ce pot apărea în Activ, fără a fi conturi de avere propriu-zisă" [1]). Iată deci caracterele comune.

Salariile plătite anticipat sau chiriile plătite anticipat sunt avere? Eu prin noțiunea de avere am înțeles bunuri reale, bunuri imateriale, cheltuieli productive și creanțe. Din punct de vedere contabil, la încheierea bilanțului, salariile sau chiriile plătite anticipat se pot considera oare creanțe? Un salariu plătit cu anticipație implică prestațiuni de muncă viitoare, iar chiria plătită anticipat acordă drepturi de folosință în viitor, dar nu pot fi considerate în contabilitate creanțe. S'a trecut cu vederea, poate, ceea ce am arătat în lucrarea mea la pag. 8, și de aceea să-mi fie îngăduit a reproduce textual: „Nu s'ar putea spune că impozitele și taxele plătite anticipat sau dobânda plătită anticipat la un împrumut contractat ar fi creanțe pentru subiectul întreprinderii. Unele posturi transitorii, cum ar fi spre pildă dobânzile cuvenite dela debitori, realizate până la încheierea exercițiului, ar putea fi oarecum considerate pe un plan egal cu situația debitorilor, în categoria creanțelor, dar numai în anumite cazuri".

Toate conturile pe cari le-am indicat în subdiviziunea conturilor transitorii de activ și cari, evident, intră în funcțiune la încheierea bilanțului, au misiunea de a opera regulări de rezultate. Iată, prin urmare, încă o notă caracteristică a lor, care le reunește într'o comunitate funcțională. Această notă privește și conturile de activ cu caracter de pierdere, deoarece și ele sunt chemate să reguleze rezultate, de altă natură, bineînțeles, ce nu pot fi puse în sarcina unui singur exercițiu.

Când dintr'o sumă de 150.000 lei ce a fost plătită sub titlul

1) Articolul cit., p. 412.

de cheltuieli de organizare, amortizabile spre pildă în curs de trei ani, păstrez în Activ la sfârșitul primului an, la contul respectiv cu caracter de pierdere, două treimi, n'am regulat rezultate ? Relativ la contul Diferențe de curs la emisiune, pe care eu l-am numit Pierderi amortizabile la obligațiuni emise sub pari, repet că el nu este cont rectificativ de pasiv.

*

Să trecem acum la conturile transitorii de pasiv, unica subdiviziune a grupei conturilor de pasiv formal. Am accentuat că „unele conturi de pasiv pot fi clasificate în grupa celor de pasiv formal, fără ca totuși să fie o greșală dacă ar fi considerate ca aparținând conturilor de capital strein, deoarece în momentul încheierii bilanțului, dobânzile datorate creditorilor spre pildă, ori salariile și chiriile neplătite încă, nu reprezintă decât o reală sporire a capitalului strein" [1]).

D-l Dr. V. M. Ioachim spune că chiriile, dobânzile, salariile, etc. restante nu pot fi asimilate cu reescontul dela efecte, care ar avea mai mult caracterul unui cont rectificativ... (art. cit. p. 414). Eu n'am amintit în nici o parte acest cont numit „Reescont". La conturile transitorii de pasiv am indicat contul Dobânzi dela scont cuvenite anului viitor, care îndeplinește funcțiunea de a regula contul Dobânzi creditoare sau Dobânzi încasate, cu scopul de a se stabili exact ceea ce revine drept dobânzi anului pentru care se încheie bilanțul. Prin urmare, acest cont nu îndeplinește și nu poate îndeplini o funcțiune de rectificare în sensul funcțiunii conturilor rectificative. Toate conturile indicate la grupa celor transitorii de pasiv au, prin natura funcțiunii lor, caractere comune.

De ce n'ar fi potrivită denumirea „transitoriu", când această expresiune indică exact însăși caracterul conturilor respective, cari apar sau se deschid în contabilitate numai pentru o durată de timp limitată sau de transiție, dela un exercițiu la altul !

*

1) *Dr. Dumitru Voina :* Clasificarea rațională a conturilor pe baza egalității de bilanț, Cluj-1940, p. 9.

In ceea ce privește punerea pe același plan a conturilor „Fond de amortisment" și Diferențe de curs nerealizate la portofoliul de titluri, cred că este suficient comentariul făcut în lucrare la pp. 10 și 11. Ambele conturi rectifică posturi de activ și sunt similare prin natura funcțiunii pe care o îndeplinesc.

*

Greșit crede autorul articolului că părăsesc terenul unei clasificări raționale, când tratez cheltuielile și pierderile. Nu pot înțelege de ce d-l Dr. V. M. Ioachim pune semnul mirării dublat de acela al întrebării, când amintește că am trecut în categoria conturilor de pasiv, „și încă în subgrupa Conturi de capital propriu" (nu este subgrupă, ci grupă de conturi), conturile de pierderi și conturile de beneficii. N'ar fi locul lor acolo ? Dacă se răspunde cu nu, primesc și eu acest *nu* cu un semn de mirare.

Cunoaștem legile fundamentale ale contabilității sistematice. Conturile de activ se debitează cu orice sporire a activului sau pentru intrările în activul patrimonial, creditându-se cu reducerile de activ sau pentru ieșirile din activul patrimonial. Conturile de pasiv urmează regula în sens invers ; ele se creditează cu sporirile de pasiv sau pentru intrările în pasivul patrimonial, debitându-se cu reducerile de pasiv sau pentru ieșirile din pasivul patrimonial. In chipul acesta se stabilește egalitatea permanentă între realitățile activului și abstracțiunea juridică a pasivului. Dacă realitățile din activ sau elementele de avere sunt procurate numai de subiectul patrimoniului, întrezărim în reprezentarea lor abstractă, pe planul izvorului juridic al averii, capitalul propriu, sau după definiția d-lui *Prof. Spiridon Iacobescu*, drepturile pecuniare nete ale subiectului de patrimoniu. De aici derivă egalitatea A=P. Să presupunem că am realizat un câștig la loterie, pe care l-am încasat. Activul a sporit cu aceeași cantitate cu care a sporit și pasivul. Egalitatea de mai sus ia în urma acestei mișcări patrimoniale, următoarea formă

$$A + b = P + b$$

Noi facem în jurnal articolul

Casa = Câștiguri întâmplătoare

A suferit vreo modificare capitalul propriu ? De sigur că da. Câștigul a determinat sporirea capitalului propriu.

Trebue adăugat că sporirea capitalului propriu se realizează și atunci când este vorba de un capital social, deși câștigul nu se înglobează la contul Capital, deoarece acesta nu se poate modifica prin simple calcule curente.

In cazul contrar, când suferim o pierdere reală, și această pierdere influențează capitalul propriu, reducând cuantumul acestuia în măsura în care se reduce sau dispare un element de avere. Ce judecăți am făcut ca să formulez articolul Casa=Câștiguri întâmplătoare ? Prin numerarul încasat din câștigul la loterie avem o sporire a activului și în același timp, o sporire a capitalului propriu sau a pasivului, iar în virtutea regulei după care sporirile de activ se trec la debitul, iar sporirile de pasiv la creditul conturilor respective, am debitat contul Casa și am creditat contul Câștiguri întâmplătoare, care este un cont de beneficii, ca subdiviziune a grupei conturilor de capital propriu. Trebue neapărat să ne mirăm în fața acestor judecăți ? De sigur că d-l Dr. V. M. Ioachim a avut ocazie să ia cunoștință din lectura făcută în domeniul literaturii contabile că sunt autori, cari încadrează conturile de rezultate — pierderile și beneficiile, — ca subdiviziuni ale patrimoniului net, care în termenii noștri este capital propriu.

Că am cuprins la conturile de pierderi anumite conturi ce nu înglobează pierderi, este adevărat. Dar tot atât de adevărat este că am justificat acest lucru în felul următor :

„Se poate obiecta că unele din elementele ce revin menționatelor conturi de pierderi, nu sunt pierderi, deoarece contravaloarea lor nu se pierde, ci se încorporează în avere, ca parte componentă a prețului de cost.

Obiecțiunea aceasta este justă, dar numai dacă o privim prin unghiul unor considerațiuni de ordin pur teoretic. Noi atribuim conturilor de pierderi funcțiunea de a prezenta nu numai pierderi reale, ci și pierderi contabile, cari din necesități practice nu se pot repartiza, direct și imediat, asupra elementelor de avere, prin a căror mijlocire se recuperează.

In rândul conturilor de cheltuieli productive aflăm conturile Salarii, Amortizări la mașini, unelte și instalațiuni, Amortizări la clădiri, etc., iar printre cele de pierderi, conturile Cheltuieli generale (cu subdiviziunile salarii, diurne, ș. a.), Amortizări

la mobilier, Amortizări la imobile, etc. S'ar părea că deosebirea făcută între conturile de cheltuieli productive și conturile de pierderi, n'ar avea nici o rațiune. Și totuși, există între ele o deosebire esențială, care le așează pe planuri diferite, deși funcțiunea lor inițială este asemănătoare. Intr'adevăr, atât conturile de cheltuieli productive, cât și cele cari primesc cheltuieli ce nu se încorporează direct și imediat în avere, adică pierderi contabile, se debitează, la începutul funcțiunii lor, prin creditul conturilor de avere sau prin creditul conturilor de capital strein. Soldarea lor se face însă în chip diferit. Conturile de cheltuieli productive se soldează la intervale de timp relativ scurte, creditându-se prin debitul conturilor de avere în cari își încorporează soldul ca element al prețului de cost, în vreme ce conturile de pierderi contabile rămân deschise până la încheierea bilanțului sau apar cu acest prilej, când apoi se concentrează la contul colector de rezultate, creditându-se prin debitul Contului de profit și pierdere. Dacă zisele pierderi contabile s'ar repartiza în cursul exercițiului la locul cuvenit, așa cum se întâmplă cu cheltuielile productive — mai ales în industrie —, evident, ele nu și-ar mai afla locul la Contul de profit și pierdere. Dar lucrul acesta este aproape imposibil în practică, mai ales când ar trebui mereu să se repartizeze cheltuieli la o mare varietate de mărfuri. In domeniul comerțului de bancă, repartizarea este deadreptul inoperantă" [1])

Este ușor a spune că cheltuielile sunt parte din avere, până la recuperarea lor, dar nu știu dacă este tot atât de ușor sau dacă în general este cu putință să identifici elementul de avere la care trebue încorporate cheltuielile ca ele să devină într'adevăr avere. Ar fi greu, sub raport tehnic contabil, să se știe cu precizie, la care anume element de avere trebue încorporată valoarea prestațiunilor de serviciu pentru dobândirea unor informațiuni necesare prosperității și bunului mers al întreprinderii. Pus în fața unor calcule de asemenea natură, practicianul ar ajunge la culmea disperării. De aceea, trebue tratate ca elemente de avere numai acele cheltuieli, cari se repartizează imediat și direct la conturi de avere, tratându-se cheltuielile de altă natură ca pierderi contabile și aplicându-li-se regula după care funcționează în general conturile de pasiv. Oricât de ade-

1) Ibidem pp. 18-19.

vărat ar fi că toate cheltuielile, indiferent de felul și natura lor, trebue să sporească valoarea averii, contabilitatea, judecând după normele ei de lucru, va continua să tragă între ele o linie de demarcațiune, încărcând averea cu ceea ce i se poate da imediat și reducând, în mod provizoriu, prin pierderile de natură contabilă, cuantumul capitalului propriu, cu ceea ce rămâne să fie recuperat mai târziu și decontat cu ajutorul Contului de profit și pierdere.

*

Asupra recenziei publicate în nr. 7-8 1940 al acestei Reviste, am făcut unele observări în articolul *Discuțiuni în legătură cu clasificarea conturilor* [1]). Este locul aici să remarc că în textul acelui articol s'au strecurat câteva regretabile erori de tipar, pe cari le rectific după cum urmează:

La pag. 501, rândul 4, se va ceti *Conturi rectificative de pasiv*, în loc de „Conturi rectificate de pasiv", iar la pag. 502, pct-ul 2, al. 1 se va ceti *Conturi de bunuri imateriale*, în loc de „Conturi de bunuri materiale".

Al doilea aliniat dela pag. 504 n'a existat în manuscris și deci trebue considerat ca fiind aici rătăcit, lucru ce dealtfel se poate ușor vedea din cuprinsul celui de al 3-lea aliniat, care este corect.

II

Imprejurările din primăvara anului 1939 au făcut ca să nu-mi ajungă în mână la timp nr-ul 2 al acestei Reviste [2]), astfel că fiind concentrat, nu am avut putința să iau cunoștință de recenzia lucrării mele *Contribuțiuni la precizarea funcțiunilor contabilității sistematice* (Cluj—1939), pe care d-l Dr. V. M. Ioachim a publicat-o în acel număr. Abia acum de curând mi-a fost dat a cunoaște cuprinsul ei, și de aceea cred că va fi scuzat răspunsul de față, pe care îl dau cu atâta întârziere.

Zisa recenzie nu redă în mod precis cuprinsul lucrării și nu separă desvoltările fundamentale ale acesteia de ceea ce este

1) Revista generală de comerț și contabilitate, anul XXIX nr. 11 Noemvrie 1940, pp. 501-504.

2) Aceeași Revistă, anul XXVIII, nr. 2 Februarie 1939.

accesoriu. Autorul recenziei se restrânge la prea multe chestiuni de natură secundară, trecând cu vederea tocmai esențialul.

Cum domeniul contabilității ne oferă noțiuni fundamentale, cu înțelesuri variate ,am găsit cu cale să insist asupra înțelesului acelora, cari urmau să fie întâlnite mai des în cursul examinării funcțiunilor contabilității. Am desvoltat, în capitolul 2, înțelesurile noțiunilor de „avere", „activ", „capital" și „pasiv"; am arătat ce înțeles dă averii *Manfred Berliner*, un cunoscut autor și ce înțeles dă noțiunii de avere știința economiei private. Am mai arătat că unii autori „văd în avere *bunuri reale* și *creanțe*, precum și *bunuri, a căror contravaloare trebue plătită, în valori monetare, creditorilor*" (p. 7), bunurile din această din urmă categorie fiind privite ca niște valori negative ale averii, ceea ce duce la împărțirea ei în *avere activă și avere pasivă*, diferența fiind considerată ca *avere netă* (curată). In continuare am mai arătat înțelesurile noțiunilor de capital, capital propriu, capital strein, precum și înțelesurile noțiunilor de activ și de pasiv.

Sunt necesare aceste precizări preliminare, spre a se putea urmări cu ușurință și cu deplină și exactă înțelegere, desvoltările capitolelor *Egalități fundamentale și categorii de conturi, Funcțiunea formală a contabilității sistematice* și *Funcțiunea esențială a contabilității sistematice.*

Iată cum apreciază autorul recenziei capitolul relativ la înțelesurile amintitelor noțiuni : „D-sa" — adică eu — „face mai întâiu o delimitare a înțelesului noțiunilor de avere, activ ; capital și pasiv, folosindu-se de o caracterizare mai veche din literatura germană, unde se vorbește de avere activă, avere pasivă (datorie) și avere netă" [1]).

Mai întâi am făcut altceva. Am arătat mai sus, ce anume. Ceea ce are legătură cu desvoltările privitoare la zisa caracterizare a averii nu delimitează înțelesul noțiunilor de activ, capital și de pasiv, pentrucă am mai tratat și alte chestiuni, pe cari autorul recenziei le trece cu vederea, lăsând să se înțeleagă, din spusele D-sale, că aș fi folosit exclusiv o caracterizare mai veche din literatura germană, pentru a prezenta înțelesul noțiunilor de avere, activ, capital și pasiv.

Autorul recenziei crede că zisa construcție „nu este me-

1) Ibidem, p. 108.

nită să aducă o clarificare a noțiunilor de activ și de pasiv" (p. 108). Pentru ce această constatare, când nu poate fi vorba de nici o intenție de clarificare, ci numai de variațiunea înțelesurilor ce s'au dat ori se dau averii. Nu pot înțelege de ce se atribue citatei lucrări intenția de a-și fi propus să aducă asemenea clarificări, când ea urmărește, dela un capăt la altul, un alt scop, și când la începutul capitolului 1 se spune textual: „Domeniul contabilității ne dă o lungă serie de probleme, asupra cărora nu s'a rostit ultimul cuvânt. Aflăm aici, ca o consecință a diversității curentelor ce și-au făcut loc în scrieri de specialitate, la fel ca și în viața practică, noțiuni fundamentale cu înțelesuri variate. Nu le vom examina pe toate; ne oprim numai la cele cu cari ne vom întâlni mai mult în desvoltările cuprinse în cadrul examinării funcțiunilor contabilității sistematice" (p. 5).

Am trecut în revistă, pur și simplu, diversitatea concepțiilor în această variată materie, ici-colo făcând unele comentarii.

Despre egalitățile fundamentale și categoriile de conturi, autorul recenziei nu amintește nimic, deși ele sunt, cred, ceva mai mult decât expunerea înțelesului unor anumite noțiuni curente, deoarece constitue puncte cardinale pentru teoriile cu două și cu trei serii de conturi.

Am mai făcut o separație categorică între funcțiunea formală și funcțiunea esențială a contabilității sistematice, ceea ce este sigur că autorul recenziei a remarcat, fără însă a se sesiza de acest lucru, care este mai important decât faptul că m'am ridicat împotriva denumirii de contabilitate în partidă dublă, chestiune care preocupă recenzia în două aliniate.

Poate purta zisa contabilitate „în partidă dublă" și denumirea de „științifică" sau „rațională", dacă nu este toată lumea de acord cu denumirea de contabilitate sistematică, denumire pe care literatura contabilă o cunoaște de multă vreme, la fel cum tot atât de cunoscute sunt în acest domeniu și expresiunile: contabilitate științifică și contabilitate rațională. Ceea ce interesează în primul rând e ca sistemul numit în partidă dublă să îmbrace haina unui titlu care să indice integral funcțiunile acestui sistem, nu numai funcțiunea lui formală.

Pentrucă recenzia nu scoate în relief funcțiunea esențială a contabilității sistematice, ceea ce constitue o fundamentală omisiune, îmi permit a accentua că indiferent de categoriile de

conturi ce pot rezulta din egalitățile de bază ale contabilității, aceasta face, cu ajutorul lor, două serii de calcule sincronistice și paralele.

„In cadrul egalităților Av=C sau A=P, contabilitatea sistematică face o serie de operațiuni de calcul asupra averii sau activului și o altă serie de calcule asupra capitalului global sau asupra pasivului“ [1])

Am demonstrat aceste două serii de operațiuni de calcul, servindu-mă întâi de conturi de activ și de conturi de pasiv și apoi, luând ca bază conturi de activ, conturi de pasiv (restrâns) și conturi de patrimoniu net.

Autorul recenziei nu se oprește nici la funcțiunea formală a contabilității sistematice, unde am explicat pentru ce nici debitul și nici creditul nu îndeplinesc, la fiecare cont, una și aceeași funcțiune, dat fiind că la unele conturi debitul indică avere și la altele, pierderi, obligațiuni stinse ori reduceri de capital, iar unele conturi înregistrează la credit sporiri de capital, obligațiuni noui sau beneficii și altele reduceri de avere (p. 14).

In schimb, autorul recenziei s'a oprit mai mult la regulile pe cari le-am formulat pentru analiza mișcărilor patrimoniale, în vederea înscrierii lor. Este același lucru dacă zicem sporire de activ (sau de pasiv) — reducere de activ (sau de pasiv), ori intrări în activul (sau pasivul) și ieșiri din activul (sau pasivul) patrimonial.

București, 12 Decemvrie 1940.

Dr. DUMITRU VOINA
Profesor
Fost conferențiar supl. la Academia de înalte studii comerciale și industriale din Cluj

1) Ibidem, p. 25.

PENTRU DOMNII ABONAȚI

Rugăm pe d-nii abonați, cari nu au plătit încă abonamentul pe anul în curs sau eventual au și restanțe, să binevoiască a ne trimeță sumele datorate, fie prin contul nostru de virament de la Banca Națională Română, fie prin Cont de Cec poștal Nr. 11952.

ADMINISTRAȚIA REVISTEI

Liniatura bicontală alfabetică [1] în contabilitatea analitică şi sintetică

Este vorba de o nouă liniatură rezultată din coloanele pe care, deobiceiu, le are orice cartotecă industrială şi anume :

Cantitate intrată, cantitate ieşită, preţ unitar, valoare intrată, valoare ieşită şi explicaţia obişnuită, contopite două pe o pagină iar la mijloc explicaţia comună pentru ambele conturi.

Am avut nevoe de această liniatură cu ocazia creerei unei contabilităţi analitice la unităţile militare, care să urmeze preceptele contabilităţii în partidă dublă.

Ea a isvorât din nevoia de a găsi un sistem, care să înlocuiască metoda camerariştică de astăzi a rubricelor multe pe o pagină, care, adese ori devin neîncăpătoare şi e nevoe să se înădească sau chiar să subclasifice şi tot are neajunsul că se poate greşi dela o coloană la alta.

Atunci acest sistem bicontal se orândueşte cum e normal alfabetic. Nu va mai fi nevoe de o subclasificare, ci se va căuta repertoire, care să cuprindă un spaţiu cât mai larg, ca să încapă cele 11 coloane câte sunt pe o pagină ;

Contul analitic					Explicaţie	Contul analitic				
Cantitate		Preţ unitar	Valoare			Cantitate		Preţ unitar	Valoare	
Intr.	Eşită		Intr.	Eşită	(Data : Nr. art. Rezum. oper.)	Intr.	Eşit		Intr.	Eşit

Se înţelege că acest repertoriu se poate şnurui, sigila, parafa şi numerota ca să facă probă dplină.

Raţiunea pentru care am despărţit pe litere este că în general contabilitatea analitică are foarte multe conturi şi în armată ca şi în unele gospodării şi chiar în contabilitatea agricolă, numărul analiticilor este între 100—300, adică quantu-

1) Autorul îşi rezervă dreptul de proprietate înreg. în Rev. militară a Intendenţii şi Ad-ţiei pe Sep. 1940.

mul mijlociu, care n'ar fi putut aplica sistemul rubricilor, dar nici al partizilor obișnuite pe două pagini, din următoarele motive :

a) Contul asvârlit într'un registru chiar când este rar dă naștere la întârzieri atunci când e căutat, iar dacă este numeros, n'are loc în orice registru, fie el repertoar.

b) Debitul contului analitic față de creditul contului analitic poate să prezinte capricii, în sensul că unul ocupă o singură linie la intrare și nenumărate linii la ieșire. Prin faptul că am anexat coloana de intrare celei de ieșiri, tinde să se confunde cu scrisul obișnuit.

c) Am amestecat explicația unui cont cu al celuilalt pentru că unul poate să aibe mișcare, altul să nu aibe, însă liniile ale cărei cifre vor fi complectate, va distinge dacă este contul din stânga sau contul din dreapta. E un mare avantaj însă ca să ai sub forma aceasta strânsă conturile la aceleași litere, fiindcă spațiul de despărțire se va putea adopta după mărimea fiecărui cont și în cazul când nu ajunge se va reporta la o altă literă, modificând-o și în repertoar. Din experiența mea am văzut că litera C și P ocupă foarte mult spațiu și e nevoe să reportăm prima la X și a doua la R, sau după caz.

d) Nu e nevoe de orânduire perfectă alfabetică, fiindcă din capul locului prima literă face o clasificație destul de clară și ușor de găsit.

e) Balanța de verificare se poate scoate regulat la 10 zile sau o lună, fără niciun inconvenient, menționând dacă e vorba de valoare și este suficient debitul și creditul contului analitic.

f) Dacă e vorba să facem o economie în liniatura balanței de verificare lunară sau la 10 zile, ca să nu se mai scrie conturile analitice se poate orândui astfel, fără teamă de greșeală :

Obiectul	Ianuarie		Februarie		Martie	
	Debit	Credit	Debit	Credit	Debit	Credit
.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....

Această liniatură simplificată servește și contabilității sintetice în micile întreprinderi în care articolele zilnice nu sunt

prea variate, iar dacă sunt variate și e o întreprindere mare, atunci jurnalul se poate face pe servicii, unde din cauza subclasificărei vom avea o împuținare a articolelor simple de 10—20 pe zi. E în legătură cu legea formulată de mine dela contabilitatea după prin imagini : „Dintr'un număr de conturi „sintetice nu pot ieși mai multe articole simple decât pătratul „conturilor care se combină". Ori, n'are aplicare această lege în practică, decât în a repeta operațiile, care formează obiectul tranzacțiilor cu ceeace ar spune profesorul Niklișk „bunuri de tranzacție", desigur numai sub formă de articole sintetice, punând-o în legătură și cu contabilitatea analitică arătată mai înainte.

Va fi nevoe ca orice operație să fie desfăcută în articole simple, iar în cazul când este un articol mixt des, atunci se poate face liniatură la contul debitor deobiceiu, preconizând și pe cele creditoare în două, trei rânduri vecine la credit. Deși eu aș prefera tot forma de divizare articolară, pentru că așa avea când se fracționează articolul în mai multe simple, numărul de ordine al articolului în legătură cu numărul de ordine a documentului care a ocazionat articolul mixt.

Din acest registru repertoriu, care trebue să fie și el șnuruit, sigilat, parafat, cu arătarea paginilor pe care le conține am mai multe modalități de a exprima articolul preferând ca să servească și de Jurnal sintetic și de Carte Mare sintetică :

Asfel să zicem că am avea articolul obișnuit de :

Nr. art.	Pg. C.A.M.	15 Ianuarie		
		Mărfuri la **Cassa**		
		Cumpărat mărfuri conform facturei		
17		Ionescu de astăzi Nr. 10 de lei . . .	100.000	100.000

Se va trece pe liniatură următoare aceasta și altul la fel :

Nr. art.	Contul debitor		Explicație	Pag. în auxiliare	M.
	Suma	Data			
			Mărfuri la **Cassa**		
17	300.000	15 Ian.	Cumpărat mărfuri conform factura Ionescu Nr. 10		
27	100.000	15 Febr.	Factura Georgescu Nr. 110		

iar la o nouă operație n'am mai repeta titlu decât explicația scurtă și suma cum vedem sus :

27 300.000 15.II Fact. Georgescu Nr. 110

Un articol se distinge aci de altul prin : Nr. Art. suma data și explicația.

Dacă la litera M am trecut contul Mărfuri respectându-l ca fiind debitor ceea ce recunoaștem după suma trecută în stânga sub formă de articol oarecum schilodit, dar foarte necesar fiindcă reprezintă și Jurnal și Cartea Mare și aduce economia că nu mai facem nici titlul articolului decât enumărăm documentul factura Georgescu Nr. 110, ATAT PENTRU JURNAL CAT ȘI PENTRU CARTEA MARE, fiindcă operația este aceiași Mărfuri la Cassa cumpărat mărfuri conf. factură.... și de aceea au chiar intervalul cu deosebire a numărului de ordine 17 și 27 al datei 15.I și 15.II diferând numai cifra în loc de 100.000 lei 300.000 ea vine să se contopească în debitul contului Mărfuri.

Desigur că este neglijat contul creditor Cassa ca și toate conturile creditoare, cărora va trebui să le lăsăm jumătate din spațiul fiecărei litere fie că despărțim printr'un semn fie că noi convenim ca paginele fără soț să fie pentru debit ale repertoriului, iar paginile cu soț să fie pentru credit, adică al conturilor creditoare. Iată cum s'ar trece creditul la litera C :

Nr. art.	Data	Pag. în aux.	Explicație	Suma Credit	C D E F G H I
			Mărfuri la **Cassa**		
17	15. I.		Cumpărat mărfuri conform factura Ionescu Nr. 10 .	100.000	
27	15. II.		Factura Georgescu Nr. 110 .	300.000	

Prin urmare s'a mai repetat încă odată numai prima operație iar a doua sub forma amintirii numai documentului cu data și cifra.

Se întreabă însă dacă se mai poate urmări ordinea cronologică într'un astfel de registru Jurnal-Cartea Mare.

După mine nimic nu este mai simplu dacă, se menţionează pe repertoar la început sau pe o copertă în stânga pe fiecare dată numărul de articole şi litera la care s'a trecut în debit şi în credit sau dacă nu e loc aci, pe ultimele 5 pagini. Astfel :

CADRUL TRECERII IN JURNAL CARTEA MARE ALFABETICA :

Nr. art.	Litera		Pag.	Data
	D	C		
17	M	C	98	15. I.
27	M		17	15. II.

Balanţa de Verificare la contabilitatea sintetică va fi la fel cu cea obişnuită şi ne va extrage alfabetic şi debitul şi creditul pe fiecare zece zile sau o lună. Astfel :

Contul	Ianuarie		Februarie		Martie	
	Sume		Sume		Sume	
	Debit	Credit	Debit	Credit	Debit	Credit

In felul acesta noi putem utiliza mâna de scris cu cerneală şi ne vom conforma în totul codului de comerţ deoarece registrul este şi legat, însă vom găsi cu uşurinţă să trecem articolul mai ales că nu sunt multe şi vom economisi lucru foarte greu şi inutil după mine scrierea titlului şi apoi explicaţia pe scurt al articolului de trecut odată în jurnal şi de 2 ori în cartea mare, ceeace constituia cel puţin 150 de litere, nedistrugând nici ordinea datei prin numărul de ordine al articolului.

Cât priveşte garanţia că se lasă spaţii albe între un fel de articol şi altul este cu mult mai mare decât acea a foilor volante mai ales că registrul este legat, şnuruit sigilat şi parafat şi prevăzut şi cu viza cuvenită. Aceste spaţii chiar în cazul în care am presupune că cineva are interes să le şteargă cu

elor sau cu briceagul nu va fi posibil din cauza faptului că devine vizibil.

Cât priveşte economia de timp cred că va fi tot aşa de mare ca şi a sistemelor copiative care, în schimb au desavanajul că trunchiend articolul în contul debitor pe Jurnal şi pe Cartea Mare, ese cu o explicaţie medie, adesea ori insuficientă pe când aci e destul de clară în primul articol care stă în susul fiecărei pagini.

Aşa cum deobicei nu se mai repetă luna la dată şi se scrie 1 detto, aci suprimăm explicaţia comprimând-o numai la arătarea documentului justificativ. Dacă un cont ar trebui să-l transportăm de pe o pagină pe alta, reporturile nu prezintă absolut nici un pericol şi putem să-i facem situaţia din timp în timp ca şi la contbilitatea analitică menţionând, soldul de balanţă de verificare în coloana de explicaţie pentru a fixa epocile de verificare acel care vine după noi să nu mai muncască pentru trecut.

Prof. Dr. AL. TĂNĂSESCU

Înştiinţare importantă

Revista Generală de Comerţ şi Contabilitate aduce la cunoştinţa cititorilor că şi-a asigurat apariţia regulată pe tot anul ce vine, menţinând abonamentul, cu toate greutăţile prin cari trec azi publicaţiunile de specialitate.

Suntem convinşi că vom avea plăcere să contăm şi pentru anul 1941 pe sprijinul tuturor vechilor noştri abonaţi.

Dacă totuşi unii dintre cititorii noştri vor considera că suma de lei 200 este o cheltuială prea mare, rugăm să fim înştiinţaţi la timp ca să nu trimitem inutil Revista, urmând ca tiparul şi expediţia să se facă numai în limita abonamentelor.

Costul abonamentului rugăm a ni se trimite prin cec poştal Nr. 11952 sau cont de virament B. N. R.

Administraţia Revistei
Str. Teilor 12

Technica amortismentelor industriale aplicată la căile ferate

Intreprinderile economice moderne, din cauza complexității lor crescânde, cer necontenit mai multă metodă în administrația lor financiară.

In această materie multe din principiile comun admise comportă confuziuni, care ies în evidență datorită caracterului lor nesigur. Pentru a face față necesităților momentului, practica a adoptat într'adevăr, formule noui, derivate uneori din vechile principii, rău exprimate sau tratate sub o formă insuficientă.

Problema amortismentului industrial verifică ideile de mai sus și merită un examen particular, din cauza rolului important pe care-l joacă în existența întreprinderilor.

Structura valorilor din activ. — Din punct de vedere al structurii imobilizărilor întrebuințate în exploatare, activul unei întreprinderi poate fi împărțit în activ indefectibil și activ defectibil. [1])

Constitue un activ indefectibil toate valorile cari nu sunt supuse dispariției prin trecere de timp sau întrebuințare și asupra cărora întreprinderea are un drept de plină proprietate.

Nu trebue să se înțeleagă însă că acest fel de activ nu este supus la anumite deprecieri.

Un activ se poate deprecia fără a fi supus prin aceasta dispariției. Exemple tipice de astfel de valori sunt terenurile și clădirile.

Sunt numeroase cazurile, însă, când activul unei întreprinderi se compune din valori cu totul de altă natură. Atunci când deși bunurile exploatate au prin ele însăși un caracter stabil și permanent, întreprinderea nu are asupra lor decât numai un drept temporar de folosință.

Astfel e cazul concesiunilor asupra domeniului public.

Alteori, deși întreprinderea are un drept deplin de proprietate asupra bunurilor ce compun substanța activului său totuși durata acestui activ este limitată din cauza caracterului bunurilor însăși, de exemplu : un utilaj industrial a cărei întrebuin-

1) Această clasificare a activului, considerată că cea mai bună este făcută de L. Quesnot, profesor la Academia Comercială din Paris.

țare totală se consumă în 10 ani și va trebui să fie înlocuit. Acelaș lucru se întâmplă cu materialul rulant al întreprinderilor feroviare și cu flota unei întreprinderi de transporturi maritime. Asemenea bunuri constituiesc totdeauna un activ defectibil.

Toată politica amortismentelor este subordonată acestor considerațiuni. Intreprinderile cu un activ indefectibil se vor mulțumi cu amortismente de simplă depreciere, însă cele cu activ defectibil vor trebui să preleveze asupra veniturilor brute, amortismentele integrale ale activului, din cauza caracterului său temporar, cu alte cuvinte vor amortiza până la reconstruirea capitalului.

Aceste întreprinderi nu se vor putea mulțumi cu orice fel de venituri brute pentru a putea reconstitui valoarea totală a activului lor defectibil.

Intreținere și reparațiuni. — Semnele care evidențiază de obicei uzura sunt randamentul scăzut, frecuența și costul reparațiilor și durata perioadelor în care materialul nu poate fi întrebuințat.

La un moment dat utilajul costă mai mult de cât produce și atunci trebue să fie înlocuit.

Această constatare duce la o distincție fundamentală între cheltuelile de reînoire a utilajului, cari trebuesc să fie acoperite prin amortisment și cheltuelile de întreținere și reparațiuni care sunt sarcini anuale de exploatare.

Se poate întâmpla însă ca aceste cheltueli de întreținere și reparațiuni să fie așa de mari încât să fie imposibil de a le imputa unui singur exercițiu. In acest caz trebue repartizate asupra mai multor exerciții.

Operațiunea se poate face sau prin constituirea unui fond special de rezervă prin mijlocul prelevărilor succesive asupra beneficiilor, în cazul când întreprinderea s'a gândit dinainte la eventualitatea acestor cheltueli sau prin crearea unui compt reprezentând marile lucrări de amortizat ,care va apare temporar în activ până ce cheltuiala va fi amortizată complet.

Mecanismul general al amortismentului industrial. — Amortismentul industrial reprezintă afectarea unei părți din veniturile brute pentru compensarea exactă sau forfetară a unei pierderi de activ. In esență scopul amortismentului nu este al-

tul decât transformarea în cheltuială a deprecierii capitalului fix, rezultă din funcţiunea ce acesta o are în procesul de producţie. Această cheltuială trebuie să apară în debitul contului de Profit & Pierdere, scăzându-se din veniturile brute caşi celelalte cheltueli ale exploatării. Prin operaţia amortizării, pierderea suferită de imobilizări în urma uzajului este substituită printr'o valoare egală de activ.

Să presupunem o depreciere latentă de 5% asupra unei imobilizări trecută în registre la valoare de 1.000.000 lei şi că tot beneficiul brut rezultat din exploatare se găseşte în casă, conturile prezentându-se înainte de amortizare în felul următor:

Capital		1.000.000
Imobilizări	1.000.000	
Profit & Pierderi		80.000
Casa	80.000	
	1.080.000	1.080.000

Amortizând uzura imobilizărilor 5% asupra sumei de un milion prin articolul

Profit şi Pierdere la Imobilizări

Lei 50.000

vom avea situaţia următoare :

Capital		1.000.000		1.000.000
Imobilizări . .	1.000.000	50.000	950.000	
Profit & Pierderi	50.000	80.000		30.000
Casa . . .	80.000		80.000	
	1.130.000	1.130.000	1.030.000	1.030.000

Prin amortizarea din exemplul ales a fost redusă valoarea imobilizărilor şi a beneficiului, fiecare în parte, cu suma de lei 50.000 reprezentând deprecierea suferită de imobilizări prin uzură, având loc în acelaş timp şi o substituire a substanţei activului.

Suma de lei 50.000 a fost retrasă din beneficiul de 80.000 lei pentru a compensa deprecierea de 5% a imobilizărilor. Activul este astfel reconstituit la 1.000.000 partea deprecierii scăzută din valoarea imobilizărilor fiind înlocuită cu o parte din fondurile aflate în casă, rezultate din beneficiu. Această compensare ar fi putut să fie reprezentată prin oricare altă valoare

de activ în cazul când acest numerar ar fi fost întrebuințat la achiziționarea unei astfel de valori.

In felul acesta fondurile menționate cresc din an în an în măsura deprecierilor pentru a servi în viitor la reînoirea materialului ce și-a pierdut valoarea prin uzură.

Amortismentul se poate opera în registre prin două metode:

1. Metoda numită prin reducerea valorii imobilizărilor (întrebuințată în exemplul precedent) care are dezavantajul de a nu permite să se cunoască în bilanțurile ulterioare valoarea inițială a imobilizărilor.

Aplicând această metodă, în cazul unui amortisment exagerat întreprinderea s'ar putea găsi în situația ca la sfârșitul execuției planului de amortisment să dețină încă imobilizări pe care le întrebuințează, fără ca acestea să apară în bilanț printre valorile de activ.

2. Metoda denumită prin ficțiunea simultană a activului și pasivului sau metoda creditului de amortisment, care permite să se constate prin simpla citire a bilanțului suma acumulată prin amortizare și în acelaș timp și valoarea de achiziție a imobilizărilor.

Această metodă constă în creiarea unui cont al fondurilor de amortisment care permite să se știe la cât se ridică ficțiunea voită a activului a cărei compensație sistematică o reprezintă, valoarea din registru a imobilizărilor rămânând intactă.

Metoda creditului de amortisment este exprimată prin următoarele înregistrări contabile :

PROFIT & PIERDERE LA FOND DE AMORTISMENT

Dacă la cetirea bilanțului dorim să aflăm valoarea reală a imobilizărilor nu avem decât să scadem suma fondurilor de amortisment apărută în pasivul bilanțului, din suma imobilizărilor apărută în activul bilanțului la valoarea lor de achiziție.

Al doilea sistem este identic în fond cu primul ; prezintă superioritate însă din punct de vedere al ordinei și metodei.

Se spune de multe ori, în modul cel mai greșit, că metoda amortismentului prin reducție de valoare duce la rezerve ascunse spre deosebire de metoda Creditului de Amortisment.

Nimic mai eronat, pentrucă rezervele ascunse, nu rezultă decât numai din amortismente exagerate.

Ori, dacă astfel de amortismente sunt practicate, ambele metode duc la acelaș rezultat. Rezerva ascunsă rezultă dintr'o previziune greșită a planului de amortisment nu din metoda de înregistrare.

PROBLEMA AMORTISMENTULUI LA CĂILE FERATE

Cea mai mare parte din capitalul Căilor Ferate se prezintă sub forma capitalului fix, a cărui depreciere este antrenată în regulă generală de uzură mecanică, influențe naturale, progrese technice, cauze de ordin economic și uneori de revendicările făcute de cei ce recurg la serviciile căilor ferate. Având în vedere valoarea enormă a investițiunilor, cifra amortismentului va fi foarte ridicată la Căile ferate.

Problema amortismentului va juca deci rolul său cel mai important în astfel de întreprinderi, a căror principală preocupare pe lângă obținerea unui volum mare de trafic va fi și conservarea capitalului fix. Această conservare nu se poate face decât prin mijlocul amortismentului, care se prezintă la Căile Ferate, sub forma reînoirilor.

Aplicarea unui amortisment rațional întâmpină, în practică, mari dificultăți la Căile Ferate, din care cauză se recurge la diferite mijloace pentru a se putea exprima un amortisment apropiat de realitate. Condițiunile indispensabile unui amortisment real la Căile Ferate pot fi formulate în cele ce urmează :

1. **Distincția între cheltuelile de investițiuni și cheltuelile de exploatare.** — In regulă generală orice plus valoare rezultată din lucrările de construcțiuni și transformări trebue imputată contului de investițiuni, mărindu-se valoarea inventarului. Este deci locul să se facă în contabilitate o distincție foarte îngrijită între cheltuelile de întreținere care intră în sarcina exploatării anuale și cheltuelile de îmbunătățire și întindere a imobilizărilor feroviare cari sunt imputabile contului de investițiuni sau imobilizări. Această distincție este necesară nu numai în vederea clarității bilanțului dar și în vederea determinării exacte a rezultatelor diferitelor exerciții. Principiile de imputare a cheltuelilor privind distincția de mai sus variază dela o țară la alta. La c. f. americane numai lucrările cu un cost sub 100 Dol. sunt considerate fără excepție cheltueli de exploatare. C. F. Germane au adoptat o limită de 2000 Rm. iar c. f. elvețiene 50000 Frs.

Criteriul de deosebire între cheltuelile de exploatare și cheltuelile de investiţiuni are la bază scopul în care cheltuiala a fost făcută. Cheltuelile făcute pentru nevoile viitoare ale Căilor Ferate în vederea ridicării veniturilor sau pentru o micșorare a cheltuelilor vor fi considerate cheltueli de investiţiuni. Aceste cheltueli nu pot fi puse numai în sarcina unui exerciţiu întrucât beneficiază de ele mai multe exerciţii. Cheltuelile făcute pentru nevoile prezente, de exemplu cheltuelile de întreţinere, vor fi socotite drept cheltueli de exploatare anuale.

2. **Inventarul general și evaluarea imobilizărilor feroviare.**— Primul organ oficial care a recunoscut că evaluarea imobilizărilor feroviare trebue să șadă la baza calcului de amortisment a fost Interstate Commerce Commission din U. S. A. Orice evaluare serioasă se sprijină la rândul său pe inventarul general, care necesită lucrări de lungă durată și un personal numeros și bine pregătit.

Evaluarea cea mai justă este aceea a costului de reconstrucţie, întrucât s'a remarcat că, de cele mai multe ori, valoarea contabilă a imobilizărilor, adică preţul de achiziţie, nu corespunde valorii actuale. Acest fel de evaluare cere o muncă enormă și, cu excepţia Căilor Ferate din U. S. A. în foarte rare cazuri a fost adoptată. In Statele Unite ale Americii a fost delegată cu evaluarea Interstate Commerce Commission la 1 Mratie 1913 prin „Railroad Valution Act". Comisiunea trebuia să stabilească un inventar în care imobilizările să fie clasificate în conformitate cu cheltuelile de investiţiuni ale căii și materialului rulant. Evlauarea a avut de scop determinarea costului de reconstrucţie, minus valoarea deprecierii. Cu alte cuvinte trebuia determinată valoarea actuală a imobilizărilor.

Munca era imensă și a fost făcută cu ajutorul unui birou de evaluare compus din trei secţii :

a) Secţia technică, avea misiunea să stabilească costul actual de reconstrucţie a drumului de fier minus valoarea deprecierii ;

b) Secţia financiară, evalua terenurile luând ca bază preţurile ce se plăteau pentru terenurile din împrejurimi.

c) Secţia conturilor, avea drept scop să fixeze cheltuelile reale de investiţiuni până în ziua evaluării, pe baza registrelor de contabilitate.

După întocmirea inventarului general trebuia să se țină o evidență a imobilizărilor noui care veneau să se adaoge primului inventar.

Fiecare companie americană de cale ferată are pe lângă serviciul Contabilității un birou de evaluare și un birou care înregistrează și verifică schimbările cari se produc în imobilizări. Un birou de evaluare cuprinde aproximativ 60 de persoane.

Determinarea quantumului amortismentului anual. — După ce valoarea reală a investițiunilor a fost aflată urmează să se determine durata de folosință sau viața industrială a investițiunilor exprimată în ani, pentru a se putea fixa deprecierile anuale. Viața industrială trebue aflată de personalul technic, bun cunoscător al modului în care investițiunile sunt exploatate.

Din tabloul ce urmează se poate vedea ce durată de întrebuințare este atribuită investițiunilor mai importante de cale ferată în Germania, Belgia și Marea Britanie.

	Viața industrială exprimată în ani		
	C. F. Germane	C. F. Belgiene	C. F. Engleze
Suprastructură.	25	33,⅓	21,½
Poduri.	50	—	—
Semnale	25	25	—
Stațiuni	40	—	—
Ateliere	25	20	25
Locomotive.	25	33,⅓	33,⅓
Vagoane.	30	40	30
Tunele	100	—	—
Automobile	—	10	10
Utilajul și mater. serv. de cale	—	25	—
Mobilierul și micul utilaj al serv. de tracțiune.	—	25	—
Mobilierul și materialul divers al serv. de exploatare și serv. generale	—	25	—

Impărțind valoarea reală a imobilizărilor prin durata probabilă a vieții industriale se află quantumul deprecierilor

anuale, cărora trebue să le corespundă un amortisment echivalent.

C. F. engleze au adoptat ca bază de calcul a amortismentului, costul estimativ de reînoire din ziua înscrierii amortismentului. Dacă se știe însă dinainte că o instalație oarecare nu va fi înlocuită atunci se aplică costul de achiziție.

Sistemul de amortisment preferat de c. f. engleze este cel constant Straight line method. Investițiunile sunt clasificate pe grupe, coeficientul de amortisment al fiecărei grupe fiind media coeficienților de amortisment al imobilizărilor aflate în acea grupă. Pentru cale, provizionul de reînoire se calculează după lungimea kilometrică a liniei care va fi reînoită în fiecare an, împărțindu-se lungimea fiecărei secții de linie prin numărul de ani ai duratei probabile. Câtul obținut multiplicat prin costul kilometric de reînoire dă suma anuală a provizionului de reînoire.

Technica contabilă a amortismentului la Căile Ferate. Teoretic principiile de aplicare și înregistrare a amortismentului la căile ferate nu diferă față de celelalte întreprinderi. In practică însă, din cauza materialului enorm și variat ce trebue amortizat precum și a datelor diferite de achiziție, a fost nevoe să se recurgă la unele artificii contabile, pentru a se putea exprima în registre un amortisment apropiat de realitate. Căile Ferate americane și engleze sunt aproape singurele care au o politică de amortisment în concordanță cu principiile economiei moderne a întreprinderilor. Cel mai bun sistem de amortisment dintre toate întreprinderile de cale ferată îl au însă căile ferate engleze cari întrebuințează cu succes Conturi de reînoiri, pentru fiecare grupă de imobilizări. Aceste conturi de reînoiri corespund în parte grupelor de conturi rezultate din clasificarea cheltuelilor de întreținere. La c. f. engleze prin întreținere se înțeleg : reînoiri, reparațiuni și provizionul pentru reparațiuni și reînoiri. Cu alte cuvinte întreținerea în sens de conservare. Dintre conturile cheltuelilor de întreținere două sunt mai importante din punct de vedere al reînoirilor.

I. INTREȚINEREA CAII ȘI LUCRARI

Acest cont cuprinde :

1. Cheltuelile de supraveghere și direcție ;
2. Intreținerea, infrastructurii, podurilor și lucrărilor de artă.
3. Intreținerea suprastructurii ;
4. Intreținerea semnalelor ;
5. Intreținerea telegrafelor și telefoanelor ;
6. Intreținerea echipamentului electric al liniilor ;
7. Intreținerea stațiunilor și altor clădiri ;
8. Transferul la sau dela contul reînoiri.

Intreținerea suprastructurii este divizată la rândul său în : *a)* reînoiri complete și *b)* reparațiuni și reînoiri parțiale.

Prima subdiviziune cuprinde refacția complectă a liniei, iar a doua, toate celelalte cheltueli de întreținere a liniei.

II. INTREȚINEREA MATERIALULUI RULANT

Cuprinde :

1 Supravegherea și direcția ;
2. Locomotive cu vapori și tendere ;
3. Locomotive electrice ;
4. Locomotive cu vapori ;
5. Automotoare electrice ;
6. Vagoane de călători ;
7. Vagoane de marfă ;
8. Transferul la, sau dela Contul de Reînoire.

Fiecare din aceste subconturi, în afară de primul, are următoarele subdiviziuni :

a) reînoiri complecte :
în atelierele proprii
în fabrici particulare ;
b) reparațiuni și reînoiri parțiale.

In baza datelor furnizate de această organizare a conturilor de cheltueli de întreținere, c. f. engleze constituie amortismentul anual prinr'un procedeu destul de ingenios care consistă în compararea sumei anuale a provizionului pentru reînoiri, claculat pe bazele știute (media coeficienților de amortisment privind imobilizările dintr'o grupă, aplicată asupra

costului estimativ de reînoire din ziua înscrierii amortismentului minus valoarea reziduală), cu suma efectiv cheltuită pentru reînoiri.

Dacă suma reînoirilor nu atinge suma provizionului, cu diferența dintre aceste sume este creditat Contul de reînoiri prin debitul contului de venituri. Se face deci transferul la contul de reînoire. Dacă din contră totalul lucrărilor de reînoire, depășește provizionul stabilit, cu diferența este creditat contul de venituri prin debitul contului de reînoiri. In scopul de mai sus sunt ținute conturi de reînoiri individuale. Bilanțul nu menționează însă decât totalurile proviziunilor de reînoire acumulate. Deobicei nu se găsește decât un singur total cu mențiunea Fonduri pentru reînoiri.

Imobilizările serviciilor auxiliare și accesorii sunt amortizate în conturi speciale destinate fiecărui serviciu. Procedeul este identic cu cel care se aplică celorlalte imobilizări. Examinând principiul de amortisment aplicat de c. f. engleze,, se constată că se repartizează într'un mod echitabil cheltuelile de reînoire asupra perioadelor de exploatare. Aceasta se datorește faptului că în cazul cheltuelilor mai mrai de reînoiri, nu sunt deduse din veniturile exercițiului respectiv decât cheltuelile de reînoire până la concurența fondului de reînoiri stabilit, iar în cazul cheltuelilor mai mici decât provizionul, diferența este constituită fond de reînoire în mod automat, prin scăderea ei din venituri și trecerea în creditul contului de reînoiri respectiv.

Prin acest procedeu se ține în acelaș timp și o evidență exactă a reînoirilor, obținându-se posibilitatea de a se constitui amortismente exacte.

Făcând abstracție de sistemele de înregistrări contabile aplicate de c. f. engleze principiul lor de amortisment poate fi exprimat în înregistrări contabile obișnuite în felul de mai jos.

Presupunem că pentru locomotivele cu vapori și tendere s'a constatat că trebue să fie constituit un fond de reînoire anual de 10 milioane. Contul cheltuelilor de întreținere pentru aceste investiții însumează la sfârșitul exercițiului 8 milioane la reînoiri complecte și 5 milioane la reparațiuni și reînoiri parțiale.

Ct. Intreținerea materialului rulant

D — Locomotive și tendere — C

	Reînoiri complecte	Reparații și reînoiri parțiale		Reînoiri complecte	Reparații și reînoiri parțiale
Diverse	8.000.000	5.000.000	Reînoiri de mat. rulant	8.000.000 [2]	
			Profit și Pierdere . .		5.000.000 [3]
	8.000.000	5.000.000		8.000.000	5.000.000

Ct. Reînoiri de material rulant

D — Locomotive și tendere — C

Intreținerea materialului rulant: locomotive și tendere [2]	8.000.000	Profit și Pierdere . . [1]	10.000.000
Sold creditor . . . . [4]	2.000.000		
	10.000.0000		10.000.000

D — PROFIT ȘI PIERDERE — C

Reînoiri de material rulant . . . . . [1]	10.000.000		
Intreținerea materialului rulant . . . . [3]	5.000.000		

1) Se înscrie proviziunea de reînoire de 10.000.000 lei

2) Suma cheltuită pentru reînoiri complecte se trece la contul respectiv de reîniori.

3) Reparațiunile și reînoirile parțiale fiind cheltueli de exploatare obișnuite se închid direct prin debitul contului de Profit & Pierdere.

4) Soldul contului Reînoiri de material rulant reprezintă diferența între provizionul stabilit pentru reînoirea materialului rulant și sumele efectiv cheltuite pentru reînoiri. Cu alte cuvinte fondul acumulat pentru reînoiri, care nu a fost cheltuit încă.

In ce privește sistemele de calcul al amortismentelor acestea variază după circumstanță. Alegerea unui sistem este o

chestiune de oportunitate și economie interioară a întreprinderii.

Totdeauna se va ține cont și de repercusiunea diverselor procedee de amortisment asupra prețului de revenire.

Sistemele cele mai justificate vor fi acelea cari se inspiră din principii raționale și cari permit proporționarea prelevărilor cu randamentul și deprecierea valorii imobilizărilor, ținând seamă de posibilitățile financiare.

Metodele de calcul ale cotităților anuale de amortisment fiind o chestiune de speță și administrație interioară a întreprinderii, va fi foarte greu să se recomande o metodă în detrimentul alteia decât numai principial.

Tot astfel ar fi riscant să se precizeze coeficienții de amortisment pentru diferitele feluri de imobilizări, deoarece durata unui utilaj este totdeauna în funcție de intensitatea întrebuințării și în special de modul de întrebuințare. Ar fi prea aproximativ să se spună : cutare utilaj este amortizabil în principiu cu 15%. Aceste considerațiuni ne duc la concluzia că problema amortismentului cere studii riguroase pentru fiecare fel de investiții și pentru fiecare întreprindere în parte din cauza varietății condițiunilor economice de exploatare.

O contabilitate industrială bine organizată trebue să comporte un mare lux de specificații cu privire la imobilizări și la cheltuelile de întreținere și reparațiuni, Toate aceste vor duce la coeficienți de amortisment numeroși cari furnizează bazele politicii de amortisment.

C. TĂMĂDUIANU
Doctor în Științele Economice

CÂND 'ȚI-E SETE
BEA BERE
BRAGADIRU
Consumați din aceleași fabrici :
DROJDIE, CONSERVE DE LEGUME
ȘI COMPOTURI PENTRU IARNA

† Profesorul George Alesseanu

In ziua de 24 Decembrie 1940 a avut loc la Cimitirul Bellu înhumarea fostului Profesor George Alesseanu.

Parecă Domnul a voit ca viscolul năprasnic, care începuse cu o zi mai înainte, să înceteze și să-i facă parte de o zi blândă de iarnă, când a oficiat serviciul religios.

Plecarea lui dintre noi a fost cu totul neașteptată, căci mulți prieteni l-au văzut cu câteva zile — chiar cu o zi — înainte tot vesel și voinic ; a fost bun la Dumnezeu că nu a avut de suferit ; probabil un atac de cord l-a răspus subit.

L-au condus până la locașul de veci foștii lui elevi și studenți, prieteni, colegi, profesori, referendari, consilieri, președinții și Primul Președinte dela Inalta Curte de Conturi, unde a fost Prim Președinte, mulți admiratori și cunoscuți, în afară de cercul familiei.

Florile care îi plăceau atât de mult l'au înconjurat din abundență, iar fața lui roză încadrată în alb era aceiaș zâmbitoare ; părea că doarme.....

Au vorbit :

Dl- *Ștefan Mihăilescu,* Președinte de Secție la Inalta Curte de Conturi care a spus :

„Cea mai dureroasă însărcinare este întotdeauna aceea de a spune cuvântul de adio la înmormântarea unui prieten.

Deaceia, cuprins de profundă emoție și cu inima copleșită de durere, ,îmi îndeplinesc dureroasa însărcinare de a spune, în numele Inaltei Curți de Conturi, cuvântul de despărțire la catafalcul pe care se odihnește trupul neînsuflețit al regretatului Prim Președinte onorar al acestei Inalte Instituțiuni, George Alesseanu.

Chiar dacă conștiința omenirii n'ar fi ajuns la suprema formulă a iertării, care ne îndeamnă să vorbim numai de bine despre cei morți, — despre Gogu Alesseanu nu s'ar putea spune decât bine, pentrucă a fost un om bun.

Pe când înțelepții tuturor vremurilor caută în zadar scopul vieții noastre pe acest pământ, omul este dator să-și aleagă un scop determinat în viață, care formează firul lui conducător.

Unii își aleg averea, care te părăsește la marginea mormântului, alții vanitatea care rămâne în pragul puterii și înfine alții iubirea de oameni și dragostea de aproape.

Gogu Alesseanu și-a ales pe aceasta din urmă.

Iubirea de oameni, dacă nu ne poate da nemurirea la care râvnește biata omenire, ne face să trăim mai multe vieți în acelaș timp, pentrucă trăim în toți aceia pe care-i iubim și cari ne iubesc.

De aci însă decurge și marea durere pe care o simțim cu toții la moartea lui Gogu Alesseanu, pentrucă durerea morții este cu atât mai mare și pentru cel ce se duce și pentru cei ce rămân, cu cât ea rupe legătura mai multor inimi.

Născut în ziua de 24 Septembrie 1872, în orașul Pitești, moare în vârstă de 68 nai, în plinătatea forțelor fizice și intelectuale, atunci când noi prietenii și colegii lui ne așteptam mai puțin la acest desnodământ fatal.

Absolvent al Școalei Superioare de Comerț din București, diplomat al Școalei de Științe Politice din Paris și Licențiat al Facultății de Drept din București, — după ce ocupă vremelnic postul de contabil la Banca Națională a României, în anul 1897, pe baza examenului depus, este numit Referendar la Inalta Curte de Conturi, — funcțiune pe care o deține timp de 23 ani până la 1 Noembrie 1920, când demisionează, pentru a ocupa catedra de profesor de contabilitate dela Școala superioară de comerț din București, catedră la care a fost numit pe baza unui strălucit examen de capacitate, ce a depus.

Dar, fiind un om cu aspirații mari, nu rămâne la această catedră decât 5 ani, până la 1 Ianuarie 1925, când este numit Conferențiar la Academia de Inalte Studii Comerciale din București.

La 2 Noembrie 1929 este numit Consilier la Inalta Curte de Conturi, iar la 1 Ianuarie 1930 este numit Președinte de secție, pentru ca la 16 Mai 1930 să fie chemat la cea mai înaltă demnitate, acea de Prim Președinte al Inaltei Curți de Conturi, — demnitate pe care o deține aproape 8 ani, până la 31 Decemvrie 1938 când se retrage prin demisie, pentru a-și aranja drepturile la pensie, după o muncă de aproape 42 ani închinată Inaltei Curți de Conturi și învățământului comercial.

El a fost cel dintâi prim președinte al Curții și a reprezentat instituția pe care o conducea, cu multă demnitate. A

făcut tot ce omenește era posibil pentru ridicarea prestigiului Curții la înălțimea misiunii pe care o avea, și a părăsit serviciul cu regretul că nu a putut să facă tot ceeace ar fi voit, pentru instituția pe care a servit-o cu multă dragoste timp de 32 ani.

Inteligență vie, spirit organizator, și magistrat distins, — cu Gogu Alesseanu dispare o figură de elită a timpurilor noastre.

Și acum, când suflul morții fâlfâie peste capetele noastre și mormântul se deschide pentru a primi corpul neînsuflețit în care până în ultimul moment a sălășluit mintea sa ageră, — rugăm pe bunul Dumnezeu să-i așeze sufletul în rândurile celor drepți.

Familiei îndurerate îi transmitem expresiunea sentimentelor noastre de profundă durere și o rugăm să găsească în durerea noastră o ușoară mângâere a suferinței care o copleșește prin pierderea iubitului lor soț și tată.

Dumnezeu să-l ierte.

D-l *Alecu Demetrescu*, Prim Referendar șef la Inalta Curte de Conturi :

Referendarii Inaltei Curți de Conturi aduc — prin mine — celui dintâi Prim Președinte, un ultim și îndurerat omagiu.

George Alesseanu eșit din rândurile referendarilor a ocupat cel mai înalt post, cu prestigiu și cu cele mai bune intențiuni de a trece instituția noastră pe făgașuri noui.

Cu el dispare una din mândriile referendarilor.

Dar mai presus de toate, George Alesseanu șia- ibuit colaboratorii.

O știe foarte bine aceasta Corpul referendarilor.

Ii vom păstra vie amintirea, fiindcă el ne-a înțeles, și ne-a prețuit.

In fața rămășițelor pământești ne înclinăm îndurerați.

Să-i fie țărâna ușoară.

D-l *Titu Karakaș*, Președinte onorar al Inaltei Curți de Conturi a spus între altele :

Ne-am cunoscut tineri. Ne despărțim acum, când tinerețea am lăsat-o mult în urmă.

Lovitura este cu atât mai dureroasă, când privești cum se

răresc rândurile celor mai falnici reprezentanți ai generației tale.

Ne despărțim cu toții de el.

Să sperăm că nu pentru totdeauna, dar până se va sfârși și evoluția vieților noastre!

Speranța de a te reîntâlni cu acei cari ți-au fost dragi, este singura și marea mângâere, care-ți rămâne în viață. Această speranță, această mângâere o au și acei care zic că nu cred.

Opera i-a fost mare, zeci de serii de elevi și studenți îi datorează din educația lor, pe care a căutat s'o îndrepte spre sentimentele de onoare, muncă și cinste. Mii de oameni cari călcau pe treptele Curții de Conturi, știau că recurg la un om bun, drept, integru. Și acum, să ne plecăm fruntea înaintea lui. Să privim fața lui liniștită. Pare că doarme visând un vis frumos.

Este liniștea omului care pleacă fără remușcări, cu conștiința că și-a îndeplinit obligația morală și misiunea pe care a avut-o în viață. Ce putem face?

Resemnare în fața hotărîrilor Eternității atotștiutoare.

Fie, ca durerea profundă pe care o simt toți acei care l'au cunoscut și iubit, să fie o consolare pentru soție și copii, a propriei lor dureri.

Să-i fie țărâna ușoară și Dumnezeu să-i ierte greșelile pe care le va fi făcut.

D-l *Dr. Vasile M. Ioachim*:

Sărbătoarea Nașterii Domnului, care trebue să fie un prilej de bucurie pentru toți creștinii, a aruncat deodată vălul durerii nemărginite asupra tutulor ce au cunoscut pe profesorul G. Alesseanu și în primul rând asupra familiei, pe care el a iubit-o așa de mult.

Și cum să nu fie mare și adâncă durerea fiecăruia dintre noi, când mintea înțeleaptă, sănătatea trupească și sufletească, energia și figura majestoasă pe care am văzut-o nu mai departe decât zilele acestea ne făcea să uităm pentru moment că viața este trecătoare și să avem iluzia vieții infinită.

Dar această iluzie se spulberă azi.

Profesorul cu sufletul veșnic tânăr, cu vigoarea ce nu cunoștea odihnă, cu dorința de a fi continuu folositor țării și familiei, a trebuit să dea tributul pământului.

Sufletul și opera sa însă se înalță deasupra noastră ca un monument nepieritor, care rămâne o pildă vie de ceeace poate să facă într'o viață de om cel ce trăește în : Adevăr, Muncă, Dreptate și Iubire.

Așa l'am cunoscut pe profesorul Alesseanu când eram elev al Școalei Comerciale, așa l'am revăzut când eram colaborator al său la Academia de Inalte Studii Comerciale, așa a rămas până în ultimele clipe ale vieții sale pământești.

Prin cele patru lozinci : **Adevăr, Muncă, Dreptate și Iubire,** care trebue să formeze punctele de reazăm ale fiecărui om, prof. Alesseanu a ridicat — cu multe greutăți, dar cu pași siguri — treptele ierarhiei sociale până în vârful piramidei, unde prin el s'a ridicat și disciplina contabilă, pe care a reprezentat-o și a slujit-o cu atâta dragoste până în ultimul moment.

Pentru prima dată în viața publică românească știința contabilității, mult timp neînțeleasă ori neluată în seamă, a dobândit o consacrare oficială prin chemarea profesorului Alesseanu la conducerea celei mai înalte instituții de control al banului public — Inalta Curte de Conturi — după ce cu luminile și stăruințele sale a reușit să facă să se reformeze din temelii contabilitatea Statului, punând-o pe baze științifice.

Cu toată răspunderea înaltului post ce-l deținea, totuși marele dispărut a ținut să slujească cu aceiași credință catedra pe care o avea la Academia de Inalte Studii Comerciale, transformând o materie aridă într'un curs ascultat cu mult interes și cu multă plăcere.

Nu știai în momentul când prof. Alesseanu oficia depe catedră ce să admiri mai întâi : originalitatea ideilor, claritatea și avântul tineresc al expunerii, dragostea pentru obiectul ce-l preda, ori dragostea cu care voia să reverse cât mai mult din sufletul și cunoștințele sale în sufletul tineretului.

A avut bucuria să fie răsplătit cu aceiași dragoste din partea foștilor săi elevi.

Ca profesor al atâtor serii, ca luptător aprig pentru a se da științei ordinei materiale locul ce i se cuvine, maestrul Alesseanu a luat parte activă la mișcarea profesională, primind în momente grele conducerea Corpului experților contabili secția Ilfov, dând întregului corp prin autoritatea persoanei sale un înalt prestigiu.

La Congresele naționale și internaționale din Barcelona, Amsterdam, Londra, etc. autoritatea cuvântului său a dat strălucire acestor manifestări, înscriind o pagină nemuritoare în Analele științei contabilității.

Cu inima adânc îndurerată, privim acum la corpul neînsuflețit al aceluia care a fost podoaba noastră, care a innobilat o știință care a ridicat profesiunea până la cele mai înalte culmi.

Cum putem lui, care în viață n'a cerut nici o răsplată, cum putem să răsplătim acestui suflet mare și generos altfel decât, să-l urmăm, cu gândul mereu la el și la opera lui, pe drumul ce l-a deschis, transformând fâșia de lumină pe care ne-a lăsat-o într'o flacără vie, care să lumineze conștiințele și să încălzească inimile.

Cu sufletul profund mișcat deplângem, împreună cu familia ce i-a fost atât de scumpă, despărțirea de omul care a fost un neprețuit îndrumător, conducător și creator în viața profesională și publică și un devotat soț, părinte și duios bunic, rugând pe bunul Dumnezeu să aline cu balsamul creștinesc marea durere a familiei și a tuturor celor ce l'au cunoscut.

Dumnezeu să odihnească în pace sufletul mare și bun al profesorului Alesseanu.

D-l *Dr. Drăgănescu-Brateș*, în numele Corpului Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț și Liceelor Comerciale din România :

Am pierdut un suflet mare, un suflet nobil, o minte luminată, care era Profesorul George Alesseanu.

Venit dela studii din Paris, unde absolvise Inalta Școală de Hautes Etudes Commerciales a debutat ca profesor de Contabilitate la clasa în care eu eram elev în anul III la Școala Superioară de Comerț din București Bulevardul Domniței în anul 1903.

Cuvântul lui cald, înaripat ne-a captivat din primul moment, explicațiile lui erau clare și convingătoare ; îndrumările lui erau fundamentale.

Mai târziu am avut prilej să fiu coleg mai tânăr, la aceiaș școală, unde suplineam pe profesorul Brătilă.

De astă dată era prietenos, spiritual, jovial, aprig naționalist.

Profesorul George Alesseanu a fost rugat de noi, după înființarea Corpului Contabililor, să primească prezidenția Secției Ilfov și mai apoi demnitate de Pro-Decan al Consiliului Superior al Corpului Contabililor Autorizați și Experți Contabili pe întreaga țară, el însuș fiind expert contabil.

Intotdeauna el s'a arătat profund înțelegător, uman și nobil, galant chiar.

In 1938 am făcut împreună o călătorie de studii în Germania, la un congres internațional de învățământ comercial la Berlin. Profesorul Alesseanu era Prim Președinte al Inaltei Curți de Conturi din București și făcea parte de zece ani din Comitetul de conducere la Societății Internaționale pentru învățământul Comercial ; el s'a bucurat de o caldă și demnă primire, fiind bine cunoscut în streinătate.

Pentru toate calitățile lui sufletești și intelectuale, Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț și Liceelor Comerciale din România îl desemnase membru de onoare.

In numele colegilor din acest Corp depun o lacrimă pioasă la sicriul ce conține rămășițele pământești ale celui ce a fost profesorul G. Alesseanu, de care ne despărțim cu greu și cu inima frântă, căci îl iubeam ca pe un bun îndrumător.

Personalitatea lui mare, însă, rămâne, printre noi, și va fi veșnic pomenită cu drag, cu respect și cu recunoștința datorită Maestrului.

Prezentând familiei îndurerate sincere condoleanțe, rugăm pe bunul Dumnezeu să-l sălășluiască în lumea drepților.

D-l Prof. *Al. Tănăsescu :*

Intristată adunare,

Profesorul Gheorghe Alesseanu a trecut la viața de veci !

Se stinge odată cu el viața unui mare luptător pe tărâmul științific al contabilității...

A fost numit profesor la școala superioară de comerț în anul 1903 și e primul profesor secundar de contabilitate ,care a creiat cea mai mare armată de contabili și experți contabili în România modernă. Trebue să ținem seama că în România mică nu erau decât patru școli comerciale superioare și *profesorul Alesseanu a fost acel care a făcut reputația școalei superioare de comerț din București,* care era în fruntea tuturor celorlalte școli.

Eu am avut ocazia fericită de a fi printre elevii săi și am constatat că plăcere orizonturile largi ale științei pe care le desfășura atât de interesant profesorul Gheorghe Alesseanu celor care ascultau la cursuri. *El încuraja spiritul de creație al elevului, făcând din contabilitate — o știință destul de grea — un studiu de plăcere și interes general!...*

România Mare cerea o consolidare a științei administrative prin contabilitatea publică. Cel care fu chemat să împlinească acest deziderat al nostru al contabililor în anul 1929 a fost tot profesorul Gheorghe Alesseanu, care trecuse, curând după aceea și *ca profesor conferențiar la Academia de Inalte Studii Comerciale pentru contabilitatea publică*, studiu foarte necesar, pe care însă Academia îl desființă odată cu plecarea profesorului Alesseanu la Inalta Curte de Conturi.

De mult timp doream noi contabilii să avem partidă dublă în Administrația Statului, în care a fost multă vreme un haos!...

Profesorul Gheorghe Alesseanu a studiat și a propus proectul de lege al contabilității în partidă dublă la Stat, împrumutând și controlul preventiv după legislația englezească și meritând cu *drept cuvânt aprecierea raportului Ministrul Justiției de atunci, că el este „o podoabă a Corpului Contabililor" de atunci.*

Chiar dacă „legea nu va izbuti", așa cum spunea cu modestie profesorul Gheorghe Alesseanu, „ea reprezintă o dorință de mai bine pentru țara noastră", care a trecut prin atâtea vitregii administrative!....

La Academia de Comerț, multă vreme studenții gustau orele plăcute ale profesorului de contabilitate publică însușindu-și cunoștințele *cu care „au devenit atât de utili pentru administrațiile publice.* Și trebue să ne gândim că majoritatea licențiaților Academiei de Comerț intrau în administrațiile publice ale Statului *și acolo difuzau principiile contabilității publice, care se resfrângeau cu un îndoit folos și asupra aparatului administrativ și asupra populației țării românești!....*

Cea mai înaltă treaptă socială administrativă fu atinsă de profesorul Alesseanu **câtă vreme a deținut postul de Prim Președinte la Inalta Curte de Conturi.** Aici introduse norme noui de verificare rapidă și spori personalul instituției, care trebuia să fie păzitoarea avutului public. Când a fost nevoe să

se abandoneze în vederea prezentului și viitorului unele gestiuni, profesorul Gheorghe Alesseanu și Primul Președinte al Inaltei Curți de Conturi *n'a ezitat s'o facă, fiindcă orizonturile noui, prin știința contabilității, îi deschidea și căi drepte și bune în practica de toate zilele!...*

Profesorul Alesseanu a condus ca cel mai demn și mai sever forțele Corpului Contabililor, Secția Ilfov, timp de doi ani de zile și a lăsat o frumoasă amintire în rândurile colegilor!

Făcând o privire asupra vieții profesorului Alesseanu *vedem un viforos câmp de luptă în care el se înarma cu demnitate și bunătate până a ajuns la limanul izbândei!...*

Acum când bunul Dumnezeu cheamă la sine sufletul profesorului Gheorghe Alesseanu simțim un mare *gol în știința contabilității, dar privind la viața sa, avem un simțământ de admirație, de respect pentru acel care s'a dus, ca știința dreptății pământești contabilitatea în partidă dublă, să triumfe în țara noastră și spunem să-i fie memoria veșnică, regretând alături cu scumpa sa familie că uriașul acesta al contabilității n'a putut să se bucure și el de câțiva ani de tihnă, după o muncă atât de încordată!....*

Să-i fie țărâna ușoară!

UZINELE CHIMICE ROMANE

FABRICĂ DE ARTICOLE DE CAUCIUC

BUCUREȘTI — SOSEAUA PANDURILOR Nr. 71

Telefon 4.10.10

PRODUCE ȘI FURNIZEAZĂ: ARTICOLE TECHNICE, PLĂCI, GARNITURI, TUBURI CURENTE, DE PRESIUNE ȘI PENTRU LICHIDE COROSIVE.— PNEUMATICE DE BICICLETE, MINGI, BALOANE, etc. — INCĂLȚĂMINTE, COVOARE. ȘOȘONI, GALOȘI. — MĂȘTI DE PROTECȚIE CONTRA GAZELOR, COSTUME, CISME ȘI MĂNUȘI CONTRA IPERITEI. — AMORTIZOARE DE TUNURI, MITRALIERE.— LUCRĂRI DE ETANȘEITATE LA FORTIFICAȚII. — PÂNZE CAUCIUCATE.

Colegiale

NOUA CONDUCERE A CORPULUI CONTABILILOR EXPERŢI ŞI AUTORIZAŢI

— Ministerul Muncii a numit următoarea Comisiune interimară la conducerea Corpului Secţiunea Ilfov : *Prof. M. Mazilescu,* Rectorul Academiei Comerciale, *Prof. Spiridon Iacobescu* dela Academia Comercială, *D. Garibaldi,* Preşedintele Camerii de Comerţ, *Sterie Ficate,* subdirector general C. A. *M., I. Vinţan, Isaia G. Isaia, Ilie Niculescu* şi *C. Pristăvescu.*

Preşedinte a fost ales d-l Prof. M. Mazilescu, Vice-Preşedinte d-l D. Garibaldi şi Secretar C. Pristăvescu.

— La Consiliul Superior al Corpului, expirând mandatele actualilor membrii, Ministerul Muncii a numit următoarea Comisie :

Dumitru Garibaldi, preşedintele Camerei de Comerţ şi Industrie din Bucureşti ; Marin Mazilescu, rectorul Academiei Comerciale din Bucureşti ; Spiridon Iacobescu, profesor de contabilitate la Academia comercială din Bucureşti ; Mircea Simian, delegat al Băncii Naţionale a României ; Prof. Petre Topa, director al liceului comercial N. Creţulescu din Bucureşti ; Iorga Niculescu, absolvent al Şcolii superioare de comerţ ; Vinţan Ioan, delegat al secţiei Ilfov ; Sdrula D. Alexandru, delegat al Secţiei Ilfov ; Prof. Ion Mărie, preşedintele A. L. A. C. I., ca reprezentant al Ardealului ; Teodorovici Ion, ca reprezentant al Banatului ; Voiculescu Stelian, ca reprezentant al Munteniei ; Gh. Bărbulescu, ca reprezentant al Olteniei ; Zima G., ca reprezentant al Dobrogei ; N. Busuioc, ca reprezentant al Moldovei ; C. Georgescu, ca reprezentant al Bucovinei ; Const. Marcu, ca reprezentant al Basarabiei.

— Comitetul Corpului Absolvenţilor Şcoalelor Comerciale Superioare în şedinţa dela 11 Decembrie a. c. a cooptat ca membrii în comitet pe d-nii : dr. N. BADEA BUZAU, administrator la Societatea Creditul Industrial Naţional şi dr. N. NIŢULESCU, Secretar general la Academia de Comerţ, a căror colaborare la revistă a fost mult apreciată.

— D-nii N. GARIBALDI şi VIRGIL PETRESCU au fost numiţi în Comisiunea Interimară a Bursei Bucureşti.

— D-l A. SARBU, licențiat al Academiei Comerciale a fost numit director general al Cooperației.

— Colaboratorul nostru d-l *prof. C. Demetrescu*, inspector școlar, a trecut cu deosebit succes examenul de doctor la Academia de Inalte Studii Comerciale.

— D-l *Petre Caranica* a fost numit Director General la C. E. C.

Din activitatea Secțiunilor

SECȚIUNEA BIHOR :

„Corpul Contabililor Autorizați și Experți Contabili Secția Bihor, anunță membrii săi că, și-a reînceput activitatea la Beiuș, cu sediul la Banca Națională a României, unde se găsesc toate dosarele cu actele membrilor și întregul patrimoniu al secției. Toți membrii sunt rugați a-și anunța domiciliul actual și funcția ce ocupă, în termen de 10 (zece) zile, în caz contrariu vor fi șterși, considerând că au rămas în teritoriul evacuat".

Comitetul

Cereri de înscriere

IN CORPUL CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI-CONTABILI

Secția Deva : Ion Ștefan, Petru Gruia, Chiricencu Nicolae, Niculescu Francisc, Preda I. Constantin și Viorel Iulian cu gradul de contabil stagiar.

AVANSARI LA GRADUL DE CONTABIL AUTORIZAT

Secția Craiova : Constantinescu Gh. Constantin, cu vechimea dela 1 Decembrie 1940.

TRANSFERARI :

Secția Craiova : I. Gh. Iliescu, contabil autorizat, se transferă dela Secția Dolj la Secția Ilfov ; Carol I. Hruza expert contabil dela Secția Chișinău la Secția Dolj, iar d-l Tiberiu Iepureanu dela Secția Dolj la la Secția Covurlui iar nu la secția Ilfov cum din eroare s'a publicat în revista Nr. 11 din Luna Noembrie 1940.

Secția Deva : Iștoc T. Nicolae și Ghiuri I. Nicolae dela secția Chișinău la secția Hunedoara și Voișan Aurel dela Secția Satu-Mare la Secția Hunedoara.

Repertoriul general al materiei publicate în anul al XXIX-lea pe 1940

Nr. I IANUARIE — Pag.

N. Butculescu: Luĭ Grigore L. Trancu-Iaşi 1
Prof. Sp. Iacobescu: Activitatea lui Grigore Trancu-Iaşi 3
Aureliu Marinescu: S'a stins un om-fenomen 5
D. Mociorniţă: Trancu-Iaşi, Precursor 11
Ion C. Negrescu: Trancu-Grigore „Prezent!" 12
Dr. Drăgănescu-Brateş: Amintiri despre marele înaintaş Maestrul Gr. L. Trancu-Iaşi 15
Dr. V. M. Ioachim: Gr. L. Trancu-Iaşi şi comerţul românesc 17
Cristian Milian: Omul muncii Gr. L. Trancu-Iaşi 19
Gr. Aprihăneanu Dragomir: Ţie maestre — ultim omagiu 23
Moartea lui Gr. Trancu-Iaşi 24
Dela Corpul Contabililor Experţi şi Autorizaţi 44
Instalarea Comisiei interimare a Corp. de Contabili 46

Nr. 2 FEBRUARIE

Comitetul: Tot înainte 53
Aureliu Marinescu: Premergătorii cu prilejul a 30 ani dela înfiinţarea Corpului Absolv. Şcolilor Superioare de Comerţ 55
Ath. Galan: Grigore L. Trancu-Iaşi cooperator 63
Dr. Drăgănescu-Brateş: Inventarul în lumina noului cod de com. 70
Dr. V. M. Ioachim: Inregistrarea şi evaluarea creanţelor şi datoriilor în valută străină 73
Al. Constantinescu: Excedent şi deficit bugetar 76
Prof. I. Mărculescu: Recenzii: Principii şi probleme de contab de Gh. Ciulei 81
Sărbătorirea d-lor secretari generali Ilie Mecu şi Gheron Netta 94
Dela Consiliul Sup. al Corp. Contab. Experţi şi Autorizaţi 97

Nr. 3 MARTIE

Dr. Drăgănescu-Brateş: Inventarul avuţiei naţionale 109
Prof. Dr. Ion Mărculescu: Cooperativele şcolare 114
Aur. Alexandrescu: Contabilitate casnică 119
V. Athanasescu: Monografia exploatării unei păduri 123
V. Marinescu: Un exemplu de solidaritate naţională 128
Gh. Vasilescu: Modificarea impozitelor directe 132
I. Tăcutu: Cum se desleagă o problemă de contabilitate 136
Lămuriri fiscale, contabile şi comerciale 141
Recenzii 143
De la Corpul Absolv. Şcoalelor Superioare de Comerţ: Darea de seamă pe 1939 şi convocare 146

Nr. 4 APRILIE

Dr. V. M. Ioachim: Impunerea beneficiilor excepționale ale întreprinderilor comerciale și industriale 165
Dr. Drăgănescu-Brateș: Conturile de ordine și de evidență 170
Prof. Aur. Alexandrescu: Inregistrarea angajamentelor 173
G. Igrișan: Operațiuni necesitate cu crearea și scăderea debitelor 175
V. Athanasescu: Monografia exploatării unei păduri 186
Oscar Schwartz: Înțelesul și evoluțiunea noțiunii de raționalism economic (urmare) 191
Nicol Einhorn: Drumuri noui în exploatarea pielăriei 200
Drd. V. A. Marinescu: Un exemplu de solidaritate națională (urmare) 202
Lămuriri fiscale, contabile și comerciale 207
Recenzii. — Dela Consiliul Superior al Corpului Contabililor 210
Colegiale. — Cereri de înscriere 213

Nr. 5 MAI

Dr. Drăgănescu-Bfateș: Monografia unei fabrici de mobile de lemn 221
S. Blumenfeld: Taxarea beneficiilor brute excepționale 226
I. Tăcutu: Din noile legiuiri fiscale 232
Drd. Millu Marcussohn: Contabilizarea valorilor, drepturilor și obligațiunilor cu aplicație specială la fabricile de zahăr 237
Horia Grossu: Asigurarea de inactivitate a întreprinderilor 243
Oscar Schawrtz: Înțelesul și evoluțiunea noțiunii de raționalism economic 246
Dem. A. Rădulescu: Anul petrolifer 1939 251
Dr. P. Drăgănescu-Brateș: Inregistrarea angajament. Un răspuns 254
Dem. Cătuneanu: Asigurările sociale în Italia 256
Recenzii — Din activitatea secțiunilor. — Cereri de înscriere 260

Nr. 6 IUNIE

Comitetul: 10 ani sub oblăduirea M. S. Regelui Carol II 277
N. Butculescu: Colegi! Apărați dretpurile voastre cele mai sfinte! 280
Prof. M. Mihăilescu: Termenul technic contabil bilanț 282
Dr. V. M. Ioachim: Conturi rectificative 285
Dr. P. Drăgănescu-Brateș: Scumpirea traiului 289
Const. G. Demetrescu: Probleme de technică bugetară: 291
Dr. C. Mitru: Poziția excedentului față de diferitele situații economice și financiare încare se găsesc întreprinderile 298
D. A. Rădulescu: Modul cum se calculează taxele și impozitele unei clădiri după ultimele legi și regulamente 308
Dr. Ion Ghelase: Cum se întocmește și ce trebue să conțină raportul de verificări al comitetului de cenzori la soc. an. 312
Gheorghe M. Ioan: Evoluția impozitelor indirecte 314

O importantă donație făcută Academiei de Inalte Studii Comerciale 320
Lămuriri juridice. — Jurisprudențe fiscale. — Recenzii 320
Colegiale. — Cereri de înscriere 326

Nr. 8 IULIE—AUGUST

Dr. V. M. Ioachim: Charta muncii în Spania 337
Dr. P. Drăgănescu: Inregistrări contabile în industria lemnului 340
Prof. Dumitru Voina: Comentarii asupra conturilor rectificative 350
Dr. N. Nițulescu: Prețul de revenire industrial extra-contabil 354
Nicol Einhorn: Cauciucul și nebănuita lui desvoltare 360
Dela Consiliul Superior al Corp. Contab. experți și autorizați 364
Dela Secțiunile Corpului Contabililor 368
Solemnitatea dela liceul comercial „Petre Bancotescu" din Brăila 370
Lămuriri juridice, fiscale și contabile 371
Recenzii. — Colegiale. — Cereri de înscriere 378

Nr. 9 SEPTEMBRIE

Comitetul: O eră nouă: Domnia Regelui Mihai I 395
Dr. V. M. Ioachim: Reînvierea Ideii Naționale 396
Prof. Sp. Iacobescu: Necesitatea legiferării rolului licențiaților Academiilor de Inalte Studii Comerciale și Industriale 398
Dr. V. M. Ioachim: Noi contribuții românești la teoria conturilor 409
Dr. P. Drăgănescu-Brateș: Bilanț fără inventar 421
Al. Tănăsescu: Școala buzunarului 424
Gh. Vasilescu: Impunerea dividendelor 426
* Inaugurarea cursurilor de stenografie și dactilografie dela Academia de Inalte Studii Com. și Industr. din București 429
Dela Consiliul Superior al Corp. Contab. experți și autorizați 432
Dela Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț și Liceelor Comerciale din România 435
Colegiale. — Cereri de înscriere 437

Nr. 10 OCTOMBRIE

Dr. P. Drăgănescu-Brateș: Inregistrări telegrafice 443
Dr. V. M. Ioachim: Cadrul conturilor pentru industria textilă în Germania 445
Dr. Ion I. Ghelase: Fondurile de înlocuire în întreprinderile industriale 450
O. S.: Analiza prețului de cost după categoriile de cheltueli 452
Vasile A. Marinescu: Un clar vizionist al vremurilor: Gr. L. Trancu-Iași 458
„Alaci" sub conducerea legionară 461

Dispoziții pentru funcționarea Societăților anonime pe acțiuni și în comandită pe acțiuni 464
Corpul Exp. contab. și noua reglementare a soc. pe acțiuni 469
Recenzii. — Lămuriri juridice, fiscale și contabile 471
Din activitatea Secțiunilor 475
Colegiale. — Cereri de înscriere 482

Nr. 11 NOEMBRIE

Dr. P. Drăgănescu-Brateș : Inregistrări contabile în industria lemnului 491
Dr. D. Voina : Discuțiuni în legătură cu clasificarea conturilor 501
Dr. V. M. Ioachim : Expertul contabil liber profesionist 505
Prof. C. G. Demetrescu : Problema conturilor extrapatrimoniale 507
Gh. Em. Râureanu : Teoria contului curent unic 512
Recenzii 520
Dela Asociația profesorilor din învăț. comercial 524
Dela Consiliul Superior 527
Din activitatea Secțiunilor 528
Colegiale.— Cereri de înscriere 530

Nr. 12 DECEMBRIE

Dr. P. Drăgănescu-Brateș : Inregistrări contabile în industria lemnului (urmare) 537
Dr. D. Voina : Polemici contabile 546
Prof. Dr. Alex. Tănăsescu : Liniatura bicontală alfabetică în contabilitatea analitică și sintetică 558
Dr. C. Tămăduianu : Technica amortismentelor industriale aplicate la căile ferate 564
† Profesorul George Alesseanu 576
Colegiale 585
Din activitatea Secțiunilor. — Cereri de înscriere 586

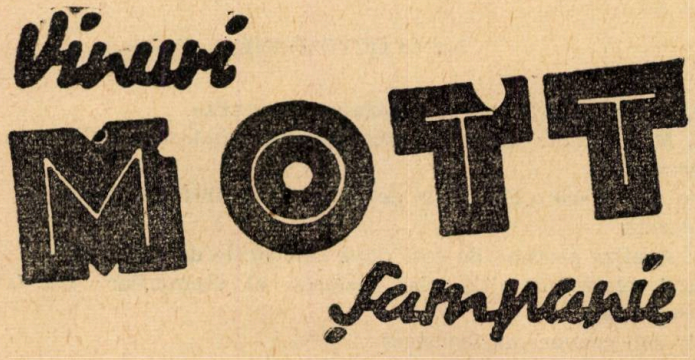

CELE
MAI FRUMOASE
ȘI UTILE
CADOURI
PENTRU
MIC ȘI MARE
GASIȚI

La Vulturul de Mare
cu peștele în ghiare

THEODOR ATANASIU & Co.
SOCIETATE ANONIMA
STR. CAROL 76-78-80-82
STR. BAZACA, 1 STR. HALELOR, 21

DESFACEREA PRODUSELOR FABRICII

DOROBANȚUL

Stofe fine

EXACTITATE
VITEZĂ
CONTROL
ECONOMIE

IN TOATA LUMEA

INTREPRINDERILE MODERNE
UTILIZEAZĂ MAŞINI CU CARTELE PERFORATE

SISTEM

„HOLLERITH"

IN

CONTABILITATE
ŞI
STATISTICA

REPREZENTANT

COMPANIA ELECTROCONTABILA

WATSON S. A. R.

BUCUREŞTI B-DUL BRATIANU 22

TEL. 4.38.17

Adresa :

ATENȚIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ției Revistei:

BUCUREȘTI, I. — STR. TEILOR No. 12

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU